ΕΤΟΣ Β'. ΑΡΙΘ. 548. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΚΥΡΙΑΚΗ 1/13 ΝΕΟΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ετησία..... Φρ. 30
Εξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στίχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Moşilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρ/ον, 31 Ὀκτωβρίου

ΤΟ „CONSTITUȚIONALUL"

Ὀφειλὴ

Ἡ ρωμουνικὴ ἐφημερὶς Gonstitu-ționalul ὑπὸ τὸν τίτλον «**Οἱ ρωνοι τῆς Μακεδονίας**» ἐν δυσὶν αὐτῆς ἄρθροις προσεπάθησε ν' ἀνασκευάσῃ τὸν παρὰ τῆς «Πατρίδος» δημοσιευθέντα ἐθνολογικὸν τῆς Μακεδονίας χάρτην. Ὑπεσχέθημεν νὰ ἀπαντήσωμεν καὶ ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν τοῦτο. Ἐν ἀρχῇ ὑπεθέσαμεν ὅτι ὁ κ. «Dzima al Cus» ὅστις φαίνεται ὁ συντάκτης τῶν δύο ἐκείνων ἄρθρων, ἔμελλε νὰ κατέλθῃ ἐν τῇ παλαίστρᾳ διὰ νέων ὅπλων δυναμένων ἄν ὄχι νὰ ἀλώσωσι τὴν πατρίδα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, νὰ διατρυπήσωσι τοὐλάχιστον τὸν παρ' ἡμῶν δημοσιευθέντα ἐθνολογικὸν χάρτην. Τὰ πράγματα εὐτυχῶς εἰσὶν ἀνώτερα τῶν λόγων τὰ δὲ ἄσφαιρα πυρὰ τοῦ κ. Dzima οὐδὲ τὸν λεπτὸν ἐκεῖνον χάρτην ἠδυνήθησαν νὰ διαπεράσωσι. Τοιουτοτρόπως ὁ νέος οὗτος στρατηγὸς τοῦ Μακεδονορωμουνικοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ ἐπιτελείου, προστίθησιν τὸ ὄνομά του ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνιζομένων, δικαιοῦται δ' ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ τῆς ἀναμενούσης τοὺς μαχητὰς τούτους ἀμοιβῆς. Ἐν τούτοις οὐκ ἄπο σκοποῦ θεωροῦμεν ὅπως μεταγλωττίσωμεν τὸ συμπέρασμα τοῦ ἀρθρογράφου ἵνα καὶ τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν γνωρίσῃ οὕτω τὸν νεοφώτιστον τοῦτον ρωμοῦνον, εὐχερέστερον δ' ἐκ τούτου δυνηθῇ νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ ἀνδρός.

Συμπέρασμα ἀρθρογράφου

»Ἀλλὰ γινώσκετε τί ἔλεγον οἱ »ἕλληνες περὶ τῶν ρωμούνων τῶν νο»μῶν τούτων(!); Ὅτι δὲν εἶναι ἄλλο »ἢ ἕλληνες βλαχόφωνοι, ὅπως ὑπάρ»χουσιν ἐν Ἀσίᾳ ἕλληνες τουρκόφωνοι. »Ἅπαξ λαβόντες τὴν ἀρχὴν ταύτην »δύνανται νὰ λέγωσιν ὅτι οἱ Πέρσαι »εἰσὶν ἕλληνες περσόφωνοι, οἱ ἀβυσσι»νοὶ ἕλληνες ἀβυσσινόφωνοι καὶ οἱ ὁ»τεντότοι ἕλληνες ὁτεντόφωνοι.«

»Τοῦ κάκου ὅσον «**φώνοι**» ἤθελον »ἐφευρεθῇ οὐδέποτε θέλετε ἐπιτύχει νὰ »μεταβάλητε τοὺς ρωμούνους καὶ ἀλ»βανοὺς οἵτινες βαίνουσι τὴν ὁδὸν τῆς »ἐθνικῆς μορφώσεως, εἰς Ἕλληνας».

»Τὸ ἀποτέλεσμα ἔσεται ἐν **Μα»κεδονίᾳ, Ἠπείρῳ** καὶ **Ἀλβα»νίᾳ** ὅτι οἱ ἕλληνες θὰ συγκομίσωσι »τοὺς αὐτοὺς καρποὺς οὓς συνεκόμισαν »ἐν **Ρωμουνίᾳ**, τελευταίως δὲ ἐν »**Βουλγαρίᾳ** καὶ **Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ**. Περὶ τούτου δύνανται »νὰ μὴ ἀμφιβάλλωσι.«

Συμπέρασμα «Πατρίδος»

Τὸ συμπέρασμα καὶ ὁ πόθος τοῦ κ. Dzima καὶ ἐὰν ἔτι ὑπετίθετο εἰλικρινὴς οὐδόλως θὰ βαρύνῃ εὐτυχῶς ἐπὶ τῆς πλάστιγγος. Ἐν τούτοις διαβεβαιοῦμεν τοῦτον ὅτι ἂν οὐχὶ οἱ πόθοι τούτου ἀναμφιβόλως ὅμως τῶν συγγενῶν καὶ συμπολιτῶν αὐτοῦ εἰσὶν ὅπως ταχύτερον ἴδωσι τὴν μέχρι Ροδόπης χώραν περιερχομένην εἰς τὸ κράτος τῶν ἑλληνοφώνων. Συγγένεια αἵματος, ταὐτότης θρησκείας, παραδόσεις, ἤθη καὶ ἔθιμα πρὸ πολλοῦ χρόνου ἑνοῦσιν ἠθικῶς τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἤπειρον μετὰ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος. Οὐδεὶς, οὐδ αὐτοὶ οἱ περὶ τὴν «Constitutionalul» λαμβάνουσιν ὡς σπουδαίας τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου διαβεβαιώσεις τοῦ κ. Dzima. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπέλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ἡ ἡμισέληνος δύσῃ, ὑπερηφάνως οἱ εὔζωνοι θὰ ὑψώσωσιν ἐκεῖσε τὴν δίχρουν τῆς Ἑλλάδος σημαίαν ἐπευφημοῦντος αὐτοῦ τοῦ κ. Dzima.

Οἱ συγγενεῖς δὲ καὶ οἱ συμπολῖται αὐτοῦ μετὰ τῶν ἄλλων ἑνούμενοι ἀδελφῶν αὐτῶν θέλουσι καταρτίσει τότε ἰσχυρὸν ἔθνος, τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ, μεταξὺ τῶν ἄλλων, μέλλον νὰ διεκδικήσῃ εὔκλειαν. Οὐδεμία δὲ ὑφίσταται ἀμφιβολία ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ κ. Dzimas τότε ἐν μεταμελείᾳ θέλει ἐπανέλθει εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινῆς μητρὸς, ἣν τόγε νῦν ἔχον λησμονεῖ χάριν εὐτελεστέρων ὑπολογισμῶν.

Τοὐναντίον

Ἐὰν τοὐναντίον, παρὰ πᾶσαν δικαιοσύνην καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἄλλην ἐλάμβανε λύσιν ὑπὲρ τίνος φρονεῖ ὁ κ. Dzimas ὅτι θὰ ἐλάμβανε τοῦτο χώραν; Ἐλπίζομεν ὅτι ἐσπούδασε τὴν γεωγραφίαν τῆς Ἀνατολῆς καὶ ὅτι γινώσκει τίνες, πόσοι καὶ ποῖοι τὴν μεταξὺ Δουνάβεως καὶ Ροδόπης οἰκοῦσι χώραν. Ἐὰν ἐπελάθετο τούτου σπεύδομεν νὰ ψιθυρίσωμεν εἰς τὸ οὖς αὐτοῦ ὅτι τοὺς ὀλίγους Ἑλληνοβλάχους οὐ μόνον μακρὰ ἀπόστασις ἀπὸ τῶν Ρωμούνων χωρίζει ἀλλὰ καὶ τέσσαρα ἄλλα ἑκατομμύρια **Βουλγάρων**. Εἰς τὸ συμπέρασμα δ' αὐτοῦ ὁ κ. Dzimas ἔδει νὰ προσθέσῃ ὅτι ὅπου οἱ Ἕλληνες δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ συγκομίσωσιν οἱ **Βούλγαροι** καὶ οὐχὶ οἱ **Ρωμοῦνοι** θέλουσι σκηνώσει. Ἐὰν ὁ ἀρθρογράφος δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τίνα σημασίαν διὰ τὴν νέαν αὐτοῦ πατρίδα ἔχει ὁ κίνδυνος οὗτος ἐννοοῦσι τοῦτο πάντες οἱ ἀληθεῖς ρωμοῦνοι. **Μ.**

Ο „TIMPUL" ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐάν τις ἦν δυνατὸν νὰ συλλάβῃ τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐπιχειρημάτων ἅτινα ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις προέταξεν ἐν τῇ ἐκ τῆς κληρονομικῆς ὑποθέσεως Ζάππα προκληθήσῃ ῥήξει, ἡ ἀμφιβολία αὕτη δέον νὰ ἐξαλειφθῇ πρὸ τῶν περιεχομένων ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐγκυκλίῳ διακοινώσει τοῦ ἀθηναϊκοῦ ἀνακτοβουλίου ἦν τοῦτο ἀπηύθυνεν εἰς τοὺς ἑαυτοῦ παρὰ ταῖς μεγάλαις δυνάμεσιν ἀντιπροσώπους.

Τῇ ἀληθείᾳ δυσχερὲς, ἂν μὴ ἀδύνατον νὰ εὑρεθῇ ἐν τῷ ἡμετέρῳ αἰῶνι καὶ δευτέρα τοιαύτη διπλωματικὴ ἐγκύκλιος ὅσον ἀφορᾷ τήν τε οὐσίαν καὶ τὸν τύπον. Ἡμεῖς θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ἐλέγξωμεν τὰ ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἐγκυκλίῳ περιεχόμενα ὡς πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου, διότι παρ' ὅλην τὴν προσοχὴν μεθ' ἧς ἀνέγνωμεν δὲν ἠδυνήθημεν νὰ εὕρωμεν ἐν αὐτῇ ἓν καὶ μόνον σοβαρὸν ἐπιχείρημα. Ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις οὐδὲν ἄλλο πράττει εἰμὴ νὰ ἐκθέτῃ κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς γνώμην σειρὰν πράξεων προκληθεισῶν ἀναγκαίως ἐκ τῆς ὑποθέσεως τῆς κληρονομίας Ζάππα, μὴ εἰσελθοῦσα οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν εἰς συζήτησιν τῶν νομικῶν ζητημάτων ἅτινα ἐγεννήθησαν ἐκ τῆς διαφορᾶς ταύτης.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη τῶν γεγονότων συνετάχθη οὕτως ὥστε καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ μαθητὴς τοῦ λυκείου δύναται νὰ διακρίνῃ τὸ ἐσφαλμένον, πᾶς τις δὲ δύναται νὰ φαντασθῇ οἷον ἄραγε εἰρωνικὸν μειδίαμα δύναται νὰ προκαλέσῃ παραπλησία τις ἐγκύκλιος παρὰ τοῖς εὐρωπαίοις διπλωμάταις.

Καίτοι, κατὰ τὸ γαλλικὸν λόγιον, le style c'est l'homme, παραδεχόμενοι ὅτι αἱ γραμματικαὶ καὶ συντακτικαὶ ἐν τῇ γαλλικῇ γνώσεις εἰσὶν εἰς διάστασιν πρὸς τοὺς συντάκτας τῆς διακοινώσεως, ἀφίνωμεν ἐν τούτοις κατὰ μέρος τὴν σύνταξιν καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὸ ὕφος τῆς ἐγκυκλίου.

Τὸ ἀθηναϊκὸν ἀνακτοβούλιον φαίνεται λησμονῆσαν ὅτι ὑφίστανται παρὰ τοῖς πεπολιτισμένοις κράτεσι τύποι τινὲς καθιερωμένοι ἐν τῇ χρήσει, ἀφ' ὧν αἱ κυβερνήσεις δὲν ἀφίστανται καὶ ἂν ἔτι εὑρηνται εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς κηρύξεως πολέμου.

Ἡ ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἐγκυκλίῳ χρησιμοποιηθεῖσα γλῶσσα ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὰ ὑπὸ τῆς ἐθιμοταξίας ἐπιβαλλόμενα ὅρια, μετέχει δὲ τῆς ταραχώδους καταστάσεως ἐν ᾗ εὑρηνται τανῦν οἱ συντάξαντες αὐτήν. Μεταξὺ ἑτέρων ἐφελκύουσι τὴν ἡμετέραν προσοχὴν καὶ τά:

«Ἡ αὐθαίρετος ἐπέμβασις τῶν δικαστηρίων τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, ἡ ἄνομος ἀνάμιξις τῆς ρωμουνικῆς δικαιοσύνης, τὸ ἅπαξ κατενεχθὲν τραῦμα αἱ σφετεριστικαὶ τάσεις, τὸ γυμνωθὲν κράτος, ἡ εἰς ἀρχὴν ἀνύψωσις τῆς κατασχέσεως ξένων ἰδιοκτησιῶν κτλ.».

Εὐχερῶς ἐννοεῖται εἰς τίνα βαθμὸν θὰ ἠδύνατο ν' ἀρθῇ ἡ διαπασῶν τῆς συζητήσεως, ἐν ᾗ περιπτώσει καὶ τὸ ἡμέτερον ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἔστεργε νὰ ἀπαντήσῃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλ' ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις σεβομένη πολὺ πλειότερον ἑαυτὴν καὶ τὴν χώραν, ἣν ἀντιπροσωπεύει δὲν θὰ φθάσῃ εἰς ὃ σημεῖον, ἤγαγον τὸ ζήτημα παραπλήσιαι ἐνέργειαι. Ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἐπεισοδίου Ζάππα καὶ μέχρι τῆς ῥήξεως τῶν διπλωματικῶν μετα τῆς Ἑλλάδος σχέσεων διετέλεσεν ἐνεργητικὴ ἐν ταὐτῷ καὶ ἤρεμος καὶ ἐν τῷ μέλλοντι δὲ θὰ διατελέσῃ τοιαύτη οὖσα ἀπέναντι τοῦ ἀναγώγου ἐρεθισμοῦ, ὑφ' οὗ φαίνονται καταληφθέντες οἱ ἐπίσημοι ἑλληνικοὶ κύκλοι.

Τὸ ἀθηναϊκὸν ἀνακτοβούλιον λέγει ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ του, ὅτι: δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διατηρήσῃ φιλίας σχέσεις πρὸς κράτος, ὅπερ ἐπωφελούμενον τῶν ἐξαιρετικῶν ὅρων ὑφ' οὓς διατελεῖ ἀπέναντιτῆς Ἑλλάδος ἀρνεῖται τὸν πρὸς τὰ δίκαια αὐτῆς σεβασμὸν, ἐκ τῶν προτέρων βέβαιον ὅτι ἕνεκεν παντελοῦς ἐλλείψεως ρωμουνικῶν συμφερόντων ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος οὐδεμίαν παρέχει ἀφορμὴν εἰς τὸ γυμνωθὲν κράτος.»

Γεννᾶται ἡ ἐρώτησις, τίς ἕτερος ἦγαγε τὰ πράγματα εἰς τὸ σημεῖον τῆς ῥήξεως παρὰ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις; Καὶ ὅτε τοῦτο ἐγένετο, οἱ ἐν Ἀθήναις ἰθύνοντες δὲν ἐγίνωσκον ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει σημαντικὰ συμφέροντα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ; Ἀλλ' ἂν οἱ ἐν Ἀθήναις κύριοι ἴσως ἠδιαφόρησαν! οὔτε τὸ ρωμουνικὸν ἔθνος θ' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς ἀκατανοήτου στάσεως καὶ βιαιότητος, ἣν ἠσπάσθη ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, καίτοι ἔχουσα ἀπείρους ἕλληνας ὑπηκόους εὐημεροῦντας ἐκ τῆς πατροπαραδότου φιλοξενίας τῆς Ρωμουνίας! Ἀλλὰ καὶ εἶναι ὅλως ἀνάρμοστον εἰς τὴν ἀθηναϊκὴν κυβέρνησιν νὰ λέγῃ ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ αὐτῆς, ὅτι «πολυάριθμοι ὑπήκοοι, ἄπειρα συμφέροντα μεγίστης σπουδαιότητος εἰσὶν ἐκτεθειμένα καὶ ἄνευ προστασίας εἰς τοὺς πολλαπλοῦς κινδύνους, ὧν βρίθει τὸ ρωμουνικὸν ἔδαφος».

Πρώτιστα πάντων ἐστὶν ἀγνωμοσύνη καὶ ἔλλειψις ἀβρότητος πρὸς τὴν ρωσσικὴν κυβέρνησιν τὴν συναινέσασαν νὰ ἀναλάβῃ τὴν προστασίαν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ. Ὡραία συμπεριφορὰ καὶ ἀξιόλογος ἔκφρασις εὐγνωμοσύνης ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν ρωσσικὴν αὐτοκρατορικὴν πρεσβείαν νὰ λέγῃ ὅτι τὰ συμφέροντα τῶν παρὰ ταύτης προστατευομένων Ἑλλήνων ὑπηκόων μένουσιν ἄνευ προστασίας. Τὸ καθ' ἡμᾶς περιοριζόμεθα ν' ἀπαντήσωμεν εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐν Ἀθήναις θρηνοῦσι τὴν ἐν τῷ ρωμουνικῷ ἐδάφει τύχην τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν περιουσιῶν αὐτῶν, ὅτι οὐχὶ παρ' ἡμῖν ἀνεφάνησαν καὶ ἀναφαίνονται ληστρικαὶ συμμορίαι, αἵτινες ἐν ταῖς μεγάλαις ὁδοῖς ἀναγκάζουσι τοὺς περιηγητὰς νὰ μὴ δύνανται καὶ αὐτὰς τὰς πέριξ τῶν Ἀθηνῶν κλασικὰς ἀρχαιότητας νὰ ἐπισκεφθῶσιν, χωρὶς νὰ ὦσιν ἐκτεθειμένοι εἰς δυσαρέστους συναντήσεις.

Πολὺ πρέπει νὰ γελάσωσιν οἱ Ἕλληνες οἱ διαμένοντες ἐπὶ τοῦ ρωμουνικοῦ ἐδάφους διὰ τὴν μέριμναν, ἣν ἐπιδεικνύουσιν οἱ ἐν Ἀθήναις κυβερνῶντες πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν περιουσιῶν αὐτῶν.

Ἀπάντησις «Πατρίδος»

Ὀδυνηρὰ ἀληθῶς καθίσταται ἡ ἐν Ρωμουνίᾳ θέσις τοῦ ἕλληνος δημοσιογράφου. Σιγῶν πρὸς τὰ γραφόμενα τῶν ρωμούνων συναδέλφων θὰ ἐθεωρεῖτο ὡς σιωπηλῶς ἀποδεχόμενος τοὺς ἰσχυρισμοὺς αὐτῶν, ἀκολουθῶν δ' αὐτοὺς ἀναγκασθήσεται νὰ ὑπερπηδήσῃ τὰ ὅρια τῆς εὐγενοῦς τοῦ ἐπαγγέλματος ἀποστολῆς. Καὶ μέχρι τοῦδε συνεκρατήσαμεν ἐν ἡμῖν τὸ αἴσθημα τῆς εὐεξηγήτου ἀγανακτήσεως, ὅπως οὐ μόνον μᾶλλον τελεσφόρως ὑπερασπίσωμεν τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν ὑποθέσεις ἀλλὰ καὶ ὅπως συγχρόνως εἰς ὑψηλοτέραν ἀναγάγωμεν περιωπὴν τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων ἡμετέραν γνώμην. Ἐὰν αἱ ρωμουνικαὶ συνάδελφοι δὲν δύνανται εἰς ἀνωτέραν ν' ἀρθῶσιν ἀτμόσφαιραν, τοῦτο τυγχάνει ζήτημα ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν τρίτων. Ἡμεῖς καίτοι τοὺς πάντας σεβόμενοι καὶ οὐδένα φοβούμενοι οὐδέποτε θὰ ἐμβάψωμεν τὸν κάλαμον ἡμῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μετ' ἐκείνων μελανοδοχείου. Ἡ μελάνη τῶν ρωμούνων συναδέλφων μελαίνει μὲν τὸν χάρτην καὶ τὰς χεῖρας τοῦ γράφοντος ἀλλ' οὐδὲν πλέον. Ὑπὸ ἄλλας ἐντελῶς συνθήκας προτιθέμενοι ν' ἀπαντήσωμεν καὶ εἰς τὰ παρὰ τῆς ἡμιεπισήμου «Timpul» γραφόμενα, ἰδιαιτέρως παρακαλοῦμεν αὐτὴν νὰ μελετήσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ἡμετέρας σκέψεις.

Τί λέγονται φιλικαὶ σχέσεις

Ὡς μεταξὺ ἀτόμων οὕτω καὶ μεταξὺ ἐθνῶν αἱ φιλικαὶ σχέσεις ὡς βάσιν αὐτῶν ἔχουσι τὴν πρὸς ἄλληλα ἀγαθὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν ἀμοιβαῖον σεβασμόν. Ἀτυχῶς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ θέσις ἣν ἔλαβεν ἡ Ρωμουνία ἐναντι τῆς Ἑλλάδος ἦν οὐ μόνον ἥκιστα φιλική, ἀλλὰ καὶ αὐτόχρημα ἐχθρική. Καὶ ἐν πρώτοις ὁ τύπος τῆς χώρας οὐδενὸς παρημέλησεν ὅπως δυσμενῆ κατὰ τῆς Ἑλλάδος μορφώσῃ ἐν Ρωμουνίᾳ δημοσίαν γνώμην. Ἐκτὸς τοῦ τύπου ἄνδρες διαπρεπεῖς ἐν τῇ πολιτείᾳ κατέχοντες θέσεις, διὰ τῆς συστάσεως μακεδονορρωμουνικῶν καὶ ἀλβανορρωμουνικῶν συλλόγων καὶ σχολῶν ἐπὶ τ' αὐτὸ συνεκεντρώθησαν καὶ μετὰ ζέσεως εἰργάσθησαν ἐπὶ προγράμματος οὐδὲν ἕτερον σκοποῦντος ἢ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων. Καὶ μέχρις ἐποχῆς τινος πάντα ταῦτα ἐκαλύπτοντο ὑπὸ τὸ προσωπεῖον της ἐλευθέρας τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ἐνεργείας, κατὰ τοὺς τελευταίους ὅμως χρόνους αἱ δυσμενεῖς πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος διαθέσεις ἐπισημότερον πλέον ἐξεδηλώθησαν.

Τίνι τρόπῳ

Ἐνῷ οἱ ἐν Ἀθήναις Ρωμοῦνοι πρέσβεις μετὰ ὀλιγόμηνον ἐν τῇ ἑλληνικῇ πρωτευούσῃ διατριβὴν ἀπήρχοντο ἐξ Ἀθηνῶν φέροντες τὸ ἀνώτερον ἑλληνικὸν παράσημον, τοῖς πρεσβευταῖς τῆς Ἑλλάδος ἐν Βουκουρεστίῳ ἢ οὐδὲν ἀπενέμετο παράσημον, ἢ ἐχορηγεῖτο αὐτοῖς κατώτερον τοιοῦτον ὅπως μὴ δεχθῶσιν αὐτό. Οὐδέποτε ἡ ἐν Ἀθήναις ρωμουνικὴ πρεσβεία ἐκωλύθη εἰς τὴν ἐξάσκησιν ὑπηρεσίας διαγραφομένης ὑπὸ τῶν διεθνῶν νομίμων ἢ ἀπορρεούσης ἐκ διατάξεων σχετικῆς συμβάσεως. Τοὐναντίον οἱ ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλληνες ὑπάλληλοι πρὸς μεγίστην βλάβην τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων αὐτῶν παρετήρουν ὅτι εἰς διηνεκῆ τὰ δίκαια αὐτῶν ἐτίθεντο ἀμφισβήτησιν. Ἐκεῖ δ' ἔνθα ἐθεωρεῖτο ἀναγκαία πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἑλληνικῶν ἀξιώσεων ἐκαλεῖτο ἡ ἐπέμβασις καὶ αὐτοῦ ἔτι τοῦ Τούρκου πρέσβεως. Τοιουτοτρόπως ἑκατοντάδες Ἑλλήνων καίτοι νομίμως κεκτημένοι τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, πρὸς τελεσφόρον ὑπεράσπισιν τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν πολλάκις ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπικαλεσθῶσιν ἐν χριστιανικῇ χώρᾳ τὴν προστασίαν τῆς ἡμισελήνου. Πάντα ταῦτα δὲν ρυθμίζουσι βεβαίως φιλίας σχέσεις, ἄπορον δὲ τῇ ἀληθείᾳ πῶς ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον οἱ παρὰ τὴν Διμποβίτσαν Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι ἔσχον τὸ θάρρος νὰ ὑποστῶσι τὸ μαρτύριον τῶν δοκιμασιῶν τούτων.

Ὑπόθεσις Ζάππα

Αἱ ρωμουνικαὶ ἐφημερίδες διὰ τίνα λόγον ἀποφεύγουσι ψυχραίμως νὰ με-

λετήσωσι καὶ συζητήσωσι τὸ ζήτημα τῆς ὑποθέσεως Ζάππα; Τίνα πεποίθησιν θὰ ἠδύναντο νὰ ἔχωσιν οἱ Ἕλληνες ἐπὶ ἀνθρώπων οὐδόλως στεργόντων εἰς ἀκριβεστέραν τοῦ ζητήματος ἐξέτασιν; Οἱ Ρωμοῦνοι λαλοῦντες περὶ ἀκινήτων τῆς περιουσίας Ζάππα κτημάτων διατυποῦσι τὴν ἀρχὴν ὅτι τὰ δικαστήρια τῆς χώρας αὐτῶν εἰσὶν ἁρμόδια πρὸς ἐπίλυσιν τῆς διενέξεως. Παραλείποντες τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ δεδικασμένου, ἐρωτῶμεν αὐτοὺς διατὶ ἐπὶ τῆς **κινητῆς** περιουσίας τοῦ **ἕλληνος ὑπηκόου Κωνσταντίνου Ζάππα** δὲν ἐκάλεσαν τὴν νόμιμον τοῦ θανόντος ἀρχήν; Διατὶ λόγον ἠθετήθησαν οὐ μόνον ρηταὶ ἐν ἰσχύι διατάξεις λειτουργούσης συμβάσεως, ἀλλὰ καὶ ἐγγραφοι τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως ὑποχρεώσεις; Τίς ἀρχὴ σεβομένη ἑαυτὴν θὰ ἠδύνατο νὰ παραμείνῃ ἐν Βουκουρεστίῳ φιλικὰς τηροῦσα μετὰ τῆς Ρωμουνίας σχέσεις, οὐδὲν δ'ἕτερον ἐνταῦθα ἐπιτυγχάνουσα ἢ τὸν ἐξευτελισμὸν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἔθνους εἰς ὃ αὐτὴ ἀνῆκε: Οὐχί, ἦτο πλέον καιρὸς νὰ παύσῃ κατάστασις οὐ μόνον ἐπαισθητῶς μειοῦσα τὸ γόητρον τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ σπουδαίως τὰ συμφέροντα ἐκεῖνα ἃ ἐκλήθη νὰ προστατεύσῃ παραβλάπτουσα. Ἐὰν ὑπὸ τοὺς τέως ὅρους ἐπρόκειτο νὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν σχέσεις προτιμότερον ἤθελεν εἶσθαι οὐδέποτε ἐπισήμως ἐν Ρωμουνίᾳ νὰ κυματίσῃ ἡ δίχρους σημαία.

Le style c'est l' homme

Λίαν φαιδροὶ φαίνονται ἀληθῶς ἡμῖν οἱ περὶ τὸν «Timpul» συνάδελφοι τὸ ἀνωτέρω γαλλικὸν λόγιον ὑπομιμνήσκοντες ἡμῖν. Παραδεχόμενοι τοῦτο τίνα ἰδέαν ἔδει νὰ μορφώσωμεν ἐκ τῆς ἀξίας τῶν γραφομένων περὶ τῶν ρωμούνων δημοσιογράφων; Λυπηρὸν ἐστὶ τῇ ἀληθείᾳ νὰ μὴ δύναταί τις νὰ συγκρατήσῃ τὰ πάθη αὐτοῦ, ἀσύγγνωστον δὲ διὰ πάντα δημοσιογράφον ἐπιτρέποντα εἰς τοιοῦτον νὰ ὑποβιβάζῃ σημεῖον τὰς σκέψεις αὐτοῦ. Ἐὰν συρραφθῶσι ποτὲ εἰς τόμον τὰ κατὰ τῆς Ἑλλάδος τελευταίως ἐν Ρωμουνίᾳ γραφέντα, θ'ἀπαρτίσωσι ἀληθῶς σύνολον ὅπερ μετ' ἀποστροφῆς θ' ἀποκηρύξῃ πᾶσα πεπολιτισμένης χώρας δημοσιογραφία. Τινὲς δ'εἰσὶν ὑπόλογοι τῶν ἀπρεπῶν ἐκείνων δημοσιεύσεων. Ἀκριβῶς ἐκεῖνοι οἱ μεῖζον διαμαρτυρηθέντες διά τινας ἥκιστα ἁβρὰς λέξεις, διαφυγούσας ἐν ὥρᾳ δικαίας ψυχικῆς ἀγανακτήσεως τοῦ καλάμου τοῦ συντάκτου τῆς ἑλληνικῆς διακοινώσεως.

ΑΝΑ ΤΟΝ ΔΟΥΝΑΒΙΝ

Ἐκ Βραΐλας

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς «Πατρίδος»,

Τῆς πεφιλημένης καὶ ἀλησμονήτου Βραΐλας τὸ ἔδαφος ἐπὶ τέλους σπεύδω ὅπως ἐγκαταλίπω. Τὸ καθῆκον καλεῖ ἡμᾶς ἀλλαχοῦ, καθ' ὅσον ἡ ἀκμαία αὕτη παρὰ τὸν Δούναβιν πόλις οὐδεμιᾶς χρήζει δημοσιογραφικῆς προστασίας. Πᾶσα δὲ περὶ αὐτῆς δημοσιογραφικὴ ἐνασχόλησις εἰς οὐδὲν ἄλλο προώρισται εἰμὴ ὅπως διεγείρῃ τὸν φθόνον καὶ τὸ μῖσος τῶν μισελλήνων.

Αἱ πρὸς τὴν «Πατρίδα» συμπάθειαι τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὁμαίμονος στοιχείου καὶ ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἀκαταγώνιστος ὑποστήριξις, τῶν ὁμοεθνῶν ἣν οὗτοι ἀπό τινος παρέχουσι πρὸς τὸ φύλλον αὐτῆς, ἀποτελοῦσι τὸν ἄριστον περὶ τοῦ μέλλοντος οἰωνὸν τοῦ ὑφ' ὑμᾶς δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου.

Αἱ δὲ ἐγκάρδιοι τῶν πολλῶν ἡμῶν φίλων εὐχαὶ καὶ αἱ ἐνθουσιώδεις τούτων ἐνθαρρύνσεις τὴν στιγμὴν ταύτην συνοδεύουσιν ἡμᾶς μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου. Ἐπὶ πλέον τὰς μέχρις αὐτοῦ ἀτομικῶς καὶ ἀφθόνως ἐπιδαψιλευθείσας μοι φιλοφρονήσεις κρίνω περιττὰς πάσης περιγραφῆς καθ' ὅσον τοὺς ἐν Βραΐλᾳ ὁμοεθνεῖς ἐξετίμησα φύσει καὶ ἔργῳ ὡς ἀνθρώπους τῶν πραγμάτων καὶ περισσὴν δεικνύοντας πρὸς τὰς ματαίας ἐπιδείξεις ἀποστροφήν.

Ἑπομένως οἱαδήποτε ἀπόπειρα ὅπως τοὺς εὐχαριστήσω, κάλλιστα γνωρίζω ὅτι θέλει ἔχει ὡς ἀντάλλαγμα τὴν δυσαρέσκειαν.

Εἰς τὸν ποταμὸν

Ἀτμόπλοια μεγάλα, πράγματι κολοσσοί, ὁλκάδες, φορτηγίδες, ρυμουλκά, ἱστιοφόρα καὶ παντὸς εἴδους πλοῖα, ὅλα ἑλληνικά! Ἰδοὺ τὸ πρῶτον καὶ τὸ μόνον θέαμα ὅπερ ἐκτυλίσσεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, καθ' ἣν στιγμὴν εἴχομεν κατέλθει εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ ποταμοῦ. Μόνη δὲ ἡ αὐστριακὴ σημαία τοῦ μικροῦ ἀτμοπλοίου, ἐφ' οὗ ἐπρόκειτο μετ' ὀλίγον ὅπως ἐπιβιβασθῶμεν, ἀπετέλει τὴν μοναδικὴν ἐξαίρεσιν μεταξὺ τῶν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ διασταυρουμένων ἑλληνικῶν σημαιῶν, αἵτινες τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὑπερηφάνως ἐδέσποζον ὁλοκλήρου τῆς κατέμπροσθεν τῆς Βραΐλας ἰκανῆς τοῦ ποταμοῦ ἐκτάσεως. Ἡ ἐπὶ τοῦ Ἴστρου δὲ ὑπεροχὴ αὕτη, ἐννοεῖτε, ἤδη, ὅτι εἶχεν κεντήσει εἰς ἄκρον τὸν ἐθνικὸν τοῦ **Παριστρίου** οἶστρον!

Ἐν τούτοις ὁ κώδων τοῦ ἀτμοπλοίου ἠχεῖ καὶ πάντες σπεύδουσιν, ὅπως καταλάβωσι τὰς ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ οἰκείας αὐτῶν θέσεις.

Κάρολος—Ἰωσὴφ

Οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ τροχοφόρον ἀτμόπλοιον ἡμῶν, ἐφ' οὗ ἤδη ἐπεβιβάσθημεν. Ἡ ταχεῖα αὐτοῦ κίνησις ὁλονὲν ἀπομακρύνει ἡμᾶς ἀπὸ τῆς φίλης Βραΐλας καὶ μετ' ὀλίγον δὲν διακρίνει τις εἰμὴ τὴν καπνοδόχην τοῦ ἀτμομύλου Μήλλα καὶ τὴν περικεφαλαίαν τῆς προστατευτικῶς ἐπὶ τοῦ γνωστοῦ Ὀδυσσείου ἱσταμένης κόρης τοῦ Διός.

Τὴν μικρὰν ὁπωσδήποτε μελαγχολίαν μου, διότι ἐταξείδευον ὑπὸ ξένην σημαίαν, ἀποτελεσματικῶς διεσκέδασεν ἡ ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ καλὴ συναναστροφή. Πάντες οἱ τῆς α΄. θέσεως ἐπιβάται ἕλληνες! Ὁ ἀξιόλογος καὶ εὐπαίδευτος νέος καὶ πολύτιμος ἡμῶν φίλος κ. Κωνσταντῖνος Καλλίνικος, ὁ ἀξιότιμος ἐκ Βραΐλας ἔμπορος κ. Κ. Δημητριάδης καὶ ὁ ἐκ Γιαλομίτσης εὐπαίδευτος υἱὸς τοῦ ἐν αὐτῇ γνωστοῦ ὁμογενοῦς κ. Πολυχρονιάδου ἀπετέλουν τὴν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἀληθῶς εὐχάριστον ἡμῶν συναναστροφήν.

Τὰ σφυρίγματα

Ἕλληνες ἐπιβάται ὑπὸ σημαίαν αὐστριακὴν ὁλονὲν πρὸς τὰ ἄνω προχωροῦντες τὰ διεθνῆ τοῦ Δουνάβεως διασχίζομεν ὕδατα. Τὸ μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν, ἐπίσης ἑλλήνων, θέμα τῆς συζητήσεως, ἦτο ἡ ἀπειλὴ τοῦ ἡμιεπισήμου τῆς Ρωμουνίας τύπου πρὸς τὴν «Πατρίδα», ἣν οὗτοι ἀνὰ χεῖρας ἐκράτουν.

Ἐν τούτοις τὴν θορυβώδη ταύτην συζήτησιν καὶ τὴν ἤρεμον ἡμῶν τῶν ἄλλων συναναστροφήν, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διετάρασσον τὰ ὀξέα τοῦ Ἰωσὴφ-Καρόλου σφυρίγματα. Πρὸς τὴν ἐπὶ τούτοις ἀπορίαν μου, ὁ εἷς τῶν φίλων μου ἀποδίδει τὰ σφυρίγματα εἰς τὸν φόβον τοῦ μικροῦ ἀτμοπλοίου.

— Φόβος!! Καὶ ὁποίου εἴδους φόβος;

— Ἰδού, μοὶ ἀπαντᾷ ἐκεῖνος. Ρίψε ἓν βλέμμα ἔξω πρὸς τὸν ποταμὸν καὶ ἀμέσως θέλεις πεισθῆ περὶ τούτου.

Πράγματι τὴν στιγμὴν ἐκείνην πλῆθος ὁλκάδων, φορτηγίδων, ρυμουλκῶν ἀτμπλοίων κτλ. ἐπὶ τῶν ἱστῶν τῶν ὁποίων ἐκυμάτιζεν ἡ ἑλληνικὴ σημαία, εἶχον καταπλημμυρίσει ἐντεῦθεν κἀκεῖθεν τὸν ποταμὸν, εἰς σημεῖον τοιοῦτον, ὥστε ἐπέκειτο κίνδυνος συγκρούσεως.

Κακομοίρη Κάρολε-Ἰωσήφ!! ἔχεις δίκαιον νὰ φωνάζῃς καὶ νὰ τρομάζῃς! Ἡ δίχρους σημαία σου πράγματι κινδυνεύει νὰ πνιγῇ ἐν μέσῳ τῶν σημαιῶν τῆς πατρίδος τοῦ Ὑψηλάντου!

Φώναζε λοιπὸν καὶ τρέμε, ὦ σημαία τῆς πατρίδος τοῦ Μέτερνιχ! Αὐτὴ εἶναι ἡ καταδίκη σου!

Τὰ ὕδατα τοῦ Δουνάβεως, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἡ ψυχὴ τοῦ Ρήγα ἐξέβαλε τὸ τελευταῖον ἄχ! ζητοῦσιν ἐκδίκησιν, ἣν πρέπει νὰ ὑποστῇς! Ὁ σπόρος ὃν ὁ ἥρως ἐκεῖνος τῶν Φερρῶν ἔσπειρεν, ἐβλάστησεν ἤδη καὶ ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Δουνάβεως. καὶ μετ' ὀλίγον γηραιὲ Ἰωσὴφ, ἔσο ἕτοιμος ὅπως χαιρετίσῃς τὴν αἱμοσταγῆ ἐκείνου σημαίαν καὶ παρὰ τὰς ὄχθας τῆς Βιέννης σου!

Εἰς Χίρσοβαν

Μετὰ πεντάωρον τέλος ταξείδιον φθάνομεν εἰς Χίρσοβαν ὅπου ἔπρεπε καὶ νὰ ἐξέλθω. Εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν βλέπω τὴν πολίχνην ταύτην. Ἡ μακρόθεν ὄψις αὐτῆς οὐδόλως ἐμποιεῖ εἰς τὸν διαβάτην τὴν προσήκουσαν αἴσθησιν. Ἐν τούτοις τὰ παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ παραδουναβείου τούτου σταθμοῦ φορτηγὰ πλοῖα ἀρκούντως ἐξηγοῦσι τὸ ἀτημέλητον τῆς μικρᾶς ταύτης τοῦ Ἑρμοῦ πολίχνης. Λί δὲ ἐπὶ τῶν φορτηγίδων ἑλληνικαὶ σημαῖαι, καὶ τὰ ὀνόματα Κωνσταντῖνος, Παρθενὼν καὶ ἄλλα ἱκανῶς διαβεβαιοῦσιν ἡμᾶς ὅτι καὶ παρὰ τὴν παρόχθιον ταύτην τῆς Δοβρούτσης πλευρὰν οὐδόλως ὑστερεῖ τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον. Καὶ πράγματι αἱ πρῶται παρὰ τὴν ἀποβάθραν θορυβώδεις φωναί, τὰς ὁποίας ἤκουσα ἦσαν ἑλληνικαί, καὶ μετ' ὀλίγον ἡ πρόθυμος καλλωσύνη φορτωτοῦ Ἕλληνος μὲ ὁδηγεῖ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κρατίστου τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐμπόρων τῶν κυρίων **Ἀδελφῶν Λαμπίρη**. Οἱ ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἐμπορικὸν ἀποτελοῦντες οἶκον ἀδελφοὶ Λαμπίρη εἰσὶν Ἕλληνες καθ' ὅλα, καὶ κατάγονται ἐκ τῆς ἐμπορικωτέρας καὶ ἐπιχειρηματικωτέρας ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Κυνουρίας. Εἰσὶ δὲ ἐγκατεστημένοι ἐνταῦθα πρὸ πολλῶν ἐτῶν. Ἡ προθυμία καὶ ἡ εὐγένεια μεθ'ἧς οἱ κύριοι οὗτοι ὑπεδέχθησαν τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς «Πατρίδος» καὶ αἱ εὐμενεῖς καὶ ἀσφαλεῖς περὶ αὐτῆς κρίσεις αὐτῶν μοὶ ἐνεποίησαν ἀρίστην καὶ ἀνεξάλειπτον ἐντύπωσιν.

Οἱ ἄλλοι Ἕλληνες

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς γνωριμίας τῶν ἀδελφῶν Λαμπίρη ηὐτύχησα ὅπως γνωρίσω καὶ ἕτερον ἐπίσης διαπρεπῆ ἐκεῖσε ὁμογενῆ, τὸν κ. Λεωνίδαν Νικολαΐδην, οὗτινος ἰδιοκτησία τυγχάνει τὸ μόνον, μέγα καὶ ὡραῖον τῆς πόλεως ταύτης ξενοδοχεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ εἷς ξένος εὑρίσκει ἀνάπαυσιν, ὕπνον καὶ καθαριότητα κατὰ πολὺ ἀνωτέραν ἴσως καὶ αὐτῶν τῶν ξενοδοχείων τῆς Βραΐλας.

Μετὰ τοῦ νεαρωτέρου, ἄριστα μορφωμένου, εὐγενεστάτου καὶ συμπαθεστάτου τῶν ἀδελφῶν Λαμπίρη, τοῦ κ. Μαρίνου Λαμπίρη, ἐπεσκέφθημεν πάντα κατὰ σειρὰν τὰ ἑλληνικὰ καταστήματα ἤτοι τὸ παντοπωλεῖον καὶ τὸ λαμπρὸν ἐστιατόριον τοῦ φιλοπάτριδος Ἕλληνος κ. Γεωρ. Φλαμπουροπούλου, τὸ ξενοδοχεῖον καὶ ἐστιατόριον τοῦ προθυμοτάτου καὶ εὐφυεστάτου κ. Γ. Μανούσου, τὸ ἀξιόλογον οἰνοπωλεῖον τοῦ ἐκ Μεσσηνίας ἀξιοτίμου κ. Νικολάου Παπαθανασίου, τὸ ἐπίσης ἄριστον οἰνοπωλεῖον καὶ ἐστιατόριον τοῦ κ. Ἀθ. Σίμου καὶ Σα, τὸ ὁμολογουμένως ἄριστα κατηρτισμένον κατάστημα τοῦ κ. Ἀποστόλου Κωνσταντίνου καὶ τὸ κατάστημα τοῦ συμπαθοῦς κ. Χαριτίνη. Αὐτὰ εἰσὶ τὰ κυρίως ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἑλληνικὰ καταστήματα, τὰ ὁποῖα ἱκανὰς κέκτηνται ἐργασίας. Ἐν ὅλῳ εἰσὶν ἐνταῦθα περὶ τοὺς 70 Ἕλληνας, ἀλλ' οἱ ἄλλοι μετέρχονται τὰς ἐπὶ ποδὸς καλουμένας ἐργασίας.

Τὰ αἰσθήματα αὐτῶν

Ἡ πόλις αὕτη, ὡς γνωστὸν, κεῖται ἐπὶ τῆς Δοβρούτσης, καὶ μεθ' ὅλην τὴν πρὸ πολλῶν ἐτῶν γενομένην ἀφομοίωσιν, ἐν τούτοις αὕτη δὲν ἀπέβαλεν εἰσέτι τὸν ἀνατολικὸν αὐτῆς χαρακτῆρα. Ἐκεῖνος μάλιστα ὅστις πρώτην φορὰν τὴν μικρὰν ταύτην πόλιν ἐπισκέπτεται τίθεται ἐν μεγάλῃ ἀμφιβολίᾳ περὶ τῆς ἐθνικότητος τῶν κατοίτων αὐτῆς. Καὶ πράγματι, ἡ ποικίλη τῶν κατοίκων ἐνδυμασία, αἱ πολλαὶ καὶ ἄκρως ἀνόμοιοι τῶν ἀνθρώπων μορφαὶ καὶ αἱ διάφοροι ἐπὶ τῆς πόλεως ἐθνικότητες ἀποτελοῦσι πλήρη Βαβυλωνίαν, ἧς ἐξαίρεσιν ποιεῖται μόνον τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον ὡς πανταχοῦ καὶ ἐνταῦθα τυγχάνει πολύγλωσσον. Τοῦρκοι, Βούλγαροι, Τάταροι, Μουκάνοι, Ἕλληνες, Γερμανοὶ καὶ Ἑβραῖοι εἰσὶν αἱ φυλαὶ αἵτινες ἀποκαλοῦσι τὸν διοχίλιον τῆς πολίχνης πληθυσμόν.

Ἡ διεθνὴς ὅμως τῆς πόλεως ταύτης κατάστασις καὶ ἡ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ συχνὴ ἐμφάνισις τῆς κυανολεύκου τῶν Ἑλλήνων σημαίας συνετέλεσαν οὐχ ὀλίγον ὅπως τὰ αἰσθήματα τῶν ἐκεῖσε ὁμοεθνῶν μας ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπισήμου ἐθνικῆς προστασίας διατηρηθῶσι μέχρι σήμερον ἄκρως πατριωτικὰ καὶ ἀκραιφνῶς ἑλληνικά. Εἶνε ἡ τελευταία καὶ ἀρίστη ἐντύπωσις, ἣν ὑπερηφάνως ἐκ Χιρσόβης ἀπυκομίζω.

Πλὴν ἰδού! Προβάλλει κάτωθεν ἡ ὄψις τοῦ ρωσσικοῦ ἀτμοπλοίου Ἀλέξανδρος καὶ σπεύδω ὅπως κλείσω τὴν παροῦσάν μοι ἵνα ἀνοίξω καὶ πάλιν αὐτὴν εἰς Κωνστάντζαν.

Χίρσοβα, 26 Ὀκτωβρίου 1892.

Ὁ Παρίστριος

ΟΙ ΡΩΜΟΥΝΟΙ

Τὸ χρῆμα

Οὐδεὶς ἕτερος λαὸς δίδει μείζονα εἰς τὸ χρῆμα ἀξίαν ὅσον ὁ ρωμουνικός. Τοῦτο ἐν τῷ αἰῶνι ἐν ᾧ ζῶμεν δύναται νὰ θεωρηθῇ πράγματι ὡς ἀρετή. Οἱ Ἕλληνες χάριν τοῦ χρήματος ἐγκαταλείπουσι γενεὰν καὶ πατρίδα, κατὰ πολὺ ἐν τούτοις ὑποτιμῶσι τὴν ἀξίαν τοῦ χρήματος. Τοὐναντίον ὁ Ρωμοῦνος ἀκίνητος ἀπὸ τῆς θέσεώς του τὰ πάντα κανονίζει ἐντὸς τοῦ χρηματολογικοῦ κύκλου. Δὲν συζητοῦμεν περὶ τῶν ἐξαιρέσεων κοινωνικῶν τινων τάξεων αἵτινες ὡς ἐκ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν διάφορον ἔχουσι τρόπον τοῦ κρίνων τὰ πράγματα. Πρόκειται περὶ τοῦ πλήθους. Τὸ κατωτέρω διάφορον τῆς συναδέλφου «Indépendance Roumaine» δικαιοῖ φρονοῦμεν ἡμᾶς πληρέστατα.

Ἰδοὺ δὲ τοῦτο ὅπερ ἡ ρωμουνικὴ συνάδελφος παρέχει τοῖς Ἕλλησιν ὡς καλὸν παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Καλὸν παράδειγμα πρὸς μίμησιν

«Ὁ κ. Μιλτιάδης Βαλέντης κατα»γωγῆς ἑλληνικῆς ὁ πρό τινος αὐτο»χειριασθεὶς ἐν Γαλαζίῳ, ὁλόκληρον τὴν »περιουσίαν αὐτοῦ κατέλιπεν ὑπὲρ τοῦ »δήμου τῆς πόλεως ἐκείνης».

Τοῦτο καὶ μόνον ἀρκεῖ ἵνα ἐπαρκῶς ἐξηγήσῃ ἡμῖν διὰ τίνα λόγον τὸ κατὰ τῆς Ἑλλάδος μῖσος τοιαύτην ἐπ' ἐσχάτων ἔλαβεν ἔντασιν. Οἱ μακαρῖται Ζάππαι, Φιλῆται καὶ Σιλελῆ δὲν ἐμιμήθησαν τὸ καλὸν παράδειγμα τοῦ κ. Μιλτιάδου Βαλέντη. Ἂν οἱ ἀνωτέρω ἐμιμοῦντο τὸν ἐν Γαλαζίῳ αὐτοχειριασθέντα ἐνθουσιωδῶς οἱ ρωμοῦνοι τοὺς ληστὰς τοῦ Μαραθῶνος θὰ μετ'τρεπον εἰς θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἡ Μοναχὴ Μεγάλη δούκισσα

Ἐγράψαμεν ὅτι ἐν Κερκύρᾳ διαμένει ἡ μεγάλη δούκισσα Ἀλεξάνδρα Πετρόβνα, ἥτις ἐγένετο μοναχή. Ἡ ὑψηλὴ ξένη μετὰ τῆς ἀκολουθίας της ἐνῳκίασε κατὰ τὴν θέσιν Σωτηριώτισσα τὴν ἔπαυλιν Κυράγια, καθόσον ἀπεφάσισε νὰ διατρίψῃ ἐπὶ μακρὸν ἐν Κερκύρᾳ. Ἐν Ρωσσίᾳ εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ μεγάλη δούκισσα τρέφει μεγάλην στοργὴν καὶ συμπάθειαν πρὸς τὴν μοναξίαν, ἀποστρέφεται τὸν θόρυβον καὶ τὰς ἐπιδείξεις καὶ κατοικεῖ πάντοτε εἰς μονήρη καὶ μελαγχολικὰ μέρη, μακρὰν τῆς κοινωνίας καὶ τῶν διασκεδάσεων.

Ἐσχάτως ἠγόρασεν ἐν Κιέβῳ παλαιόν τι μοναστήριον, τὸ ὁποῖον εἶχε σχεδὸν ἐγκαταλειφθῇ καὶ ἀφοῦ ἐπεσκεύασεν αὐτὸ συμφώνως πρὸς τὰς ἕξεις καὶ τὰς συμπαθείας της, προσεκάλεσε πολλὰς κυρίας ἐκ τῆς ὑψηλῆς κοινωνίας τῆς Πετρουπόλεως νὰ μεταβῶσιν ἐκεῖ καὶ περιβληθῶσι τὸ μοναχικὸν σχῆμα. Καὶ ὑπῆρξάν τινες αἱ ὁποῖαι ἐδέχθησαν τὴν πρόσκλησίν της καὶ μετέβησαν πρὸς συνάντησιν ἐν Κιέβῳ. Οὕτω τὸ τέως παλαιὸν καὶ ἐγκαταλελειμμένον μοναστήριον ἔλαβε ζωὴν χάρις εἰς τὴν ὑψηλὴν μοναχὴν καὶ περιέλαβεν ἐν ἑαυτῷ πολλὰς ὑπάρξεις, αἵτινες ἔλαμπον ἄλλοτε ἐν τοῖς ἀνακτόροις τῶν Τσάρων. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ἐνεκαινιάσθη ἐν αὐτῷ νέον εἶδος μοναχικῆς ζωῆς, διότι ἡ μεγάλη δούκισσα δὲν ἀφῆκε καὶ ἐν αὐτῷ ἀκύμη τοὺς παλαιοὺς αὐτῆς αὐλικοὺς καὶ θεράπαινας, οὓς διατηρεῖ καὶ νῦν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ της. Σημειωτέον δὲ ὅτι καί τινες ἐκ τῶν κυριῶν τῆς ἀκολουθίας της φέρουσιν ἐπιχαρίτως τὸ μοναχικὸν σχῆμα, ὑπὸ τὸ ὁποῖον λέγεται ὅτι καθίσταται καταφανεστέρα ἡ καλλονὴ τῆς μεγάλης δουκίσσης, ἣν δὲν κατώρθωσε νὰ καταστρέψῃ ὁ χρόνος.

Ἑλληνοτουρκικὴ σύμβασις περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑλληνοτουρκικῶν μεθορίων πρὸς καταδίωξιν τῆς λῃστείας εὑρισκόμενος Ἰσμαὴλ πασᾶς διετάχθη τηλεγραφικῶς νὰ ἀπέλθῃ ὅσον οὔπω εἰς Λάρισσαν καὶ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ Θεσσαλίας ὑποστρατήγου Μακρῆ, πρὸς ἀνανέωσιν τῆς πρὸς καταδίωξιν τῆς λῃστείας συμβάσεως καὶ λῆψιν ἑτέρων καταλλήλων μέτρων πρὸς ἐξόντωσιν αὐτῆς.

Φυλακαὶ τῶν ἐφήβων

Τὸ νέον κατάστημα τῶν φυλακῶν τῶν ἐφήβων θὰ ἀνεγερθῇ παρὰ τὰς φυλακὰς Συγγροῦ. Πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ καταλλήλου χώρου αὐτοπροσώπως ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης μετὰ συστηθησομένης ἐπιτροπῆς θὰ μεταβῇ ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος. Τὸ ὅλον οἴκημα θὰ ἀποτελῆται ἐκ τριῶν πτερύγων καὶ θὰ δύναται νὰ περιλάβῃ ἑκατὸν πεντήκοντα ἐν ὅλῳ καταδίκους.

Ἀνασκαφαὶ περὶ τὴν Ἀκρόπολιν

Ἀδεια τῆς κυβερνήσεως ἠξιώθη ἀνασκαφαὶ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἀκροπόλεως ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γερμανικοῦ ἐντεύθεν ἀρχαιολογικοῦ ἰνστιτούτου κ. Δαϊφλερ. Αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται σκοπὸν ἔχουσι τὴν ἐξεύρεσιν τῆς τοπογραφίας τῆς πόλεως.

Σεισμὸς ἐν Ὀλυμπίᾳ

Καθ'ἃ γράφουσιν ἐξ Ἀνδριτσαίνης, ἰσχυραὶ δονήσεις σεισμοῦ, γενόμεναι τὴν 16 Ὀκτωβρίου περὶ τὴν τρίτην ὥραν τῆς πρωΐας, ἀνεστάτωσαν τοὺς κατοίκους τῆς Ἀνδριτσαίνης, ἀλλ' εὐτυχῶς οὐδὲν ἐπῆλθεν ἐκ τῶν σεισμῶν ἀπευκταῖον. Οἱ περίτρομοι κάτοικοι ἐμνήσθησαν τῶν ἐν Φιλιατροῖς σεισμικῶν καταστροφῶν καὶ δὲν ἐπέστρεψαν κατὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς νυκτὸς εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως.

Ἀγωγὴ οἰκογενείας Κόκκου

Οἱ δικηγόροι κκ. Γ. Ἀντωνόπουλος, Ξ. Ψαρᾶς καὶ Ἀντώνιος Μομφεράτος, ὡς πληρεξούσιοι τῆς μητρὸς καὶ τῆς συζύγου τοῦ ποιητοῦ Δημητρίου Κόκκου, ὅστις ἐφονεύθη ὑπὸ λοχίου τινὸς, ὅστις κατόπιν ἐξηκριβώθη ὅτι ἦτο φρενοβλαβὴς, ἐκίνησαν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δημοσίου καὶ αἰτοῦσι: α) ὅπως ἐφ'ἅπαξ μὲν πληρώσῃ τῷ ἀνηλίκῳ ὀρφανῷ δραχμὰς πεντήκοντα χιλιάδας (50,000) μετὰ τοῦ νομίμου αὐτῶν τόκου ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς παρούσης μέχρις ἐξοφλήσεως, μηνιαίως δὲ ἀπὸ τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1891 καὶ ἐφ' ὅσον διατελεῖ ἐν ἀδυναμίᾳ μέχρις ἐνηλικιώσεως αὐτοῦ δραχμὰς ἐννεακοσίας· β) ὅπως πληρώσῃ ἑκατέρᾳ τῶν ἐναγουσῶν ἀνὰ δραχμὰς τριακοσίας κατὰ μῆνα ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀνωτέρω ἐποχῆς ἰσοβίως καὶ ἐφ' ὅσον αὗται διατελοῦσιν ἐν τῇ χηρείᾳ των.

Εἰς πλεῖστα θεσσαλικὰ χωρία αἱ ἐκκλησίαι μένουσι κλειστοὶ, γράφει ἡ «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ", καὶ οἱ χριστιανοὶ ἀλειτούργητοι ἕνεκα ἐλλείψεως ἱερέων.

— Κατὰ τὰς ἐκ Τήνου εἰδήσεις, εἰς τὸ χωρίον Καρδιανὴ τοῦ δήμου Πανόρμου ἀνεφάνη ἡ νόσος εὐλογία, προσβληθέντων τριῶν. Αἱ ἀρχαὶ ἔλαβον τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀπομόνωσιν τῶν παθόντων.

— Ἡ κ. Σχίελμαν ἐπὶ τοῖς γάμοις τῆς θυγατρός της κ. Ἀνδρομάχης μετὰ τοῦ κ, Μελᾶ προσέφερεν 11 ἀμνοὺς, 40 ὀκάδας ὀρύζης, 60 ἄρτους οἶνον κτλ. διὰ τὰς ἐν τῷ καταστήματι τῶν Ἀπόρων γυναικῶν ἐργαζομένας 450 ἀπόρους γυναῖκας· ταῦτα πάντα ἡτοιμάσθησαν εἰς γεῦμα καὶ παρεκάθησαν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τῶν κυριῶν τοῦ συμβουλίου αἱ 450 γυναῖκες καὶ κοράσια, αἵτινες ἔφαγον πλουσιοπαρόχως

ΟΙ ΣΤΟΛΟΙ
ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Ἀπὸ εἰδικοῦ τινος ναυτικοῦ συγγράμματος ἀρυόμεθα τὰς ἑπομένας πληροφορίας περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τῆς δυνάμεως τῶν πολεμικῶν πλοίων τῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Κατὰ τὴν δημοσιευομένην ἐν αὐτῷ στατιστικὴν, οἱ στόλοι αὐτῶν ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ἡ Ἀγγλία ἔχει 52 θωρηκτὰ τῆς γραμμῆς, 12 θωρηκτὰ καταδρομικὰ, 10 θωρηκτοὺς ἀκταιωροὺς, 2 κανονιοφόρους θωρηκτὰς, 12 καταδρομικὰ α΄ τάξεως, 36 καταδρομικὰ β΄ τάξεως, 6 καταδρομικὰ γ΄ τάξεως, 3 ναρκο-

βόλα κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἡμετέρων «Ψαρρῶν», ἀλλ' ὄχι, ὡς ἐννοεῖται, κατὰ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀξίαν, 11 ἀντιναρκοβόλα, 31 ἀνιχνευτικά, 87 ναρκοβόλα α΄ τάξεως καὶ 52 β΄ τάξεως.

Ἡ Γαλλία ἔχει 32 θωρηκτὰ τῆς γραμμῆς, 8 θωρηκτὰ καταδρομικά, 9 θωρηκτοὺς ἀκταιωροὺς, 8 θωρηκτὰς κανονιοφόρους, 14 καταδρομεῖς α΄ τάξεως, 11 καταδρομεῖς β΄ τάξεως, 37 καταδρομεῖς γ΄ τάξεως, 6 ἀντιναρκοβόλα, 11 ἀνιχνευτικά, 69 ναρκοβόλα α΄ τάξεως καὶ 160 β΄ τάξεως.

Ἡ Ρωσσία ἔχει 28 θωρηκτὰ τῆς γραμμῆς, 5 θωρηκτὰ καταδρομικά, 15 ἀκταιωροὺς θωρηκτούς, 5 κανονιοφόρους θωρηκτούς, 10 καταδρομικὰ α΄ τάξεως, 11 β΄ τάξεως, 7 γ΄ τάξεως, 4 ἀντιναρκοβόλα, 4 ἀνιχνευτικά, 27 ναρκοβόλα α΄ τάξεως καὶ 110 β΄ τάξεως.

Ἡ Ἰταλία ἔχει 15 θωρηκτὰ τῆς γραμμῆς, 3 ἀκταιωροὺς θωρηκτούς, 8 καταδρομικὰ ά. τάξεως, 12 β΄. τάξεως 21 γ΄. τάξεως, 3 ναρκοβόλα κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἡμετέρων «Ψαρῶν» ἢ τοῦ «Κανάρη», 5 ἀντιναρκοβόλα, 11 ἀνιχνευτικά, 81 ναρκοβόλα ά. τάξεως καὶ 22 β΄. τάξεως.

Ἡ Αὐστρία ἔχει 13 θωρηκτὰ τῆς γραμμῆς, 3 θωρηκτὰ καταδρομικά, 4 καταδρομικὰ ά. τάξεως, 10 γ΄. τάξεως, 1 ναρκοβόλον κατὰ τὸ σύστημα τοῦ «Κανάρη», 3 ἀντιναρκοβόλα, 7 ἀνιχνευτικά, 24 ναρκοβόλα ά. τάξεως καὶ 27 β΄. τάξεως.

Ἡ Ἱσπανία ἔχει 7 θωρηκτὰ τῆς γραμμῆς, 7 θωρηκτὰ καταδρομικά, 4 καταδρομικὰ ά. τάξεως, 15 β΄. τάξεως, 1 ναρκοβόλον κατὰ τὸ σύστημα «Κανάρη», 4 ἀντιναρκοβόλα, 4 ἀνιχνευτικὰ καὶ 11 ναρκοβόλα ά. τάξεως.

Ἡ Γερμανία τέλος ἔχει 23 θωρηκτὰ τῆς γραμμῆς, 12 κανονιοφόρους θωρηκτὰς, 8 καταδρομικὰ ά. τάξεως, 10 β΄. τάξεως, 9 γ΄. τάξεως, 3 ναρκοβόλα κατὰ τὸ σύστημα τοῦ «Κανάρη», 2 ἀντιναρκοβόλα, 5 ἀνιχνευτικὰ, 110 ναρκοβόλα ά. τάξεως καὶ 12 β΄. τάξεως.

Σημειωτέον ὅτι κατὰ μὲν τὴν δύναμιν καὶ τὴν ταχύτητα ὑπερέχουσι τὰ ἀγγλικὰ πολεμικὰ πλοῖα, κατὰ δὲ τὸ καινουργὲς τὰ γαλλικά, ἐναυπηγήθησαν πάντα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1870 καὶ ἐντεῦθεν κατὰ νέον ὁλως τύπον καὶ σύστημα, κέκτηνται δὲ ταχύτητα κατ' ὀλίγον ἐλάσσονα τῶν ἀγγλικῶν πλοίων.

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

«Indépendance Roumaine»

Χαιρεκάκως ἡ ἀνωτέρω ρωμουνικὴ ἐφημερὶς δημοσιεύει τὰ ἑξῆς:

«Ἀπόσπασμα ἄρθρου τῆς «Ἐλευθερίας» τῶν Παρισίων».

„Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος καλῶς ἔπραξεν ἀδαπάνως ἑορτάσας τοὺς ἀργυροῦς αὐτοῦ γάμους. Θὰ ἦν ἀναχρονισμὸς ἐν χώρᾳ ἔνθα τὸ χαρτονόμισμα τῆς Τραπέζης χάνει 60 ο/ο ἐκ τῆς ἀξίας αὐτοῦ".

Σ. Π. Ποταπὴ ἐκδίκησις καὶ ἀνταξία μόνον ἐφημεριδος οἵα ἡ παρὰ τὴν ὁδὸν Clemenţei.

Ἡ ἑλληνορωμουνικὴ ῥῆξις

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ «Timpul» ἡ Γερμανία, Αὐστρία καὶ Ἰταλία ἀπήντησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅτι ἀπέχουσι πάσης μεσολαβήσεως ἐν τῇ μετὰ τῆς Ρωμουνίας ῥήξει αὐτῆς. Πιθανὸν θεωρεῖται, ὅτι καὶ αἱ λοιπαὶ δυνάμεις θὰ δώσωσι τὴν αὐτὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αἱ ἀνωτέρω μνημονευόμεναι κυβερνήσεις δικαιολογοῦσι τὴν ἄρνησιν αὐτῶν διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ὑπόθεσις Ζάππα εἶναι ὅλως ἐσωτερικῆς χροιᾶς ἀνήκουσα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων, ἄλλως τε, προστίθησι τὸ ἡμιεπίσημον ὄργανον, ἡ μεσολάβησις τότε μόνον δύναται νὰ λάβῃ χώραν, ὅταν ζητεῖται παρ' ἑκατέρου τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἐμπόριον καὶ γεωργία

Ἡ ἐν Γαλαζίῳ καὶ Βραΐλᾳ ἐμπορικὴ κίνησις προσέλαβε κατ' αὐτὰς ἔκκακτον ζωηρότητα. Ἀπό τινων ἡμερῶν φορτόνονται ἐν Γαλαζίῳ δέκα ἕως δώδεκα ἀτμόπλοια. Ὁ λόγος τῆς ζωηρότητος ταύτης ἐστὶν οὐχὶ αἱ ὑπεστηριγμέναι τιμαὶ, ἀλλὰ τὸ προκεχωρηκὸς τοῦ φθινοπώρου ἐξαναγκάσαν τοὺς ἐξαγωγεῖς εἰς ἀποστολὰς πρὶν ἢ πήξῃ διὰ τῶν πρώτων παγετῶν ὁ Δούναβις.

Ταχυδρομικὰ γραφεῖα

Ὁ νέος διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων κ. Τσεσιάνου ὡς ἀπαρχὴν τῶν ἐπενεχθησομένων βελτιώσεων ἐν τῇ καθόλου ταχυδρομικῇ ὑπηρεσίᾳ προσήγαγε τὴν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἵδρυσιν διαφόρων ταχυδρομικῶν τμημάτων, ἀνὰ ἓν εἰς ἕκαστον δημαρχιακὸν τμῆμα. Τὰ τμήματα ταῦτα μεγάλως θέλουσιν ἐλαφρύνει τὰ βάρη τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος, σ γχρόνως δὲ κατὰ πολὺ διευκολύνουσι τὴν ταχυδρομικὴν διεκπεραίωσιν καθιστάμενα χρησιμότατα καθ' ὅλου εἰς τοὺς κατοίκους πρωτευούσης. Αἱ πρὸς ἐγκατάσιν τῶν νέων τούτων γραφείων οἰκίαι ἐνῳκιάσθησαν ἤδη, πιστεύεται δὲ ὅτι μετά τινας ἡμέρας ταῦτα θ' ἀρχίσωσι λειτουργοῦντα. Περιττὸν νὰ ἐξάρωμεν τὸ ἐπωφελὲς τῆς βελτιώσεως ταύτης.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺ Κάρολος μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκηπος διαδόχου Φερδινάνδου θέλουσι παραστῇ εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Κωνσταντζῇ μητροπολιτικοῦ, ναοῦ ἅτινα γενήσονται τὸ Πάσχα κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ.

Συλλαλητήριον

Αἱ ἐφημερίδες «Adevêrul» «Lupta» καὶ «Munca» διωργάνωσαν δημόσιον συλλαλητήριον σογκροτηθήσεται αὔριον κυριακὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ὀρφείου ὅπως διαμαρτυρηθῇ, λέγουσι κατὰ τῶν „διοικητικῶν ἀρχῶν Δοροχοίου, περὶ ὧν τοσοῦτος πάταγος ἠγέρθη ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένωε φύλλων.

Ἀνθρώπινοι σκελετοὶ

Οἱ ἐργάται, οἵτινες ἠσχολοῦντο τελευταίως εἰς περίφραξιν τοῦ οἰκοπέδου τῆς ἐν τῷ Βουλεβάρτῳ ἐκκλησίας Καϊμάτα ἀνεῦρον σκάπτοντες πολλοὺς σκελετοὺς ἀνθρωπίνους ἐκ τάφων βεβαίως ὑπαρξάντων ἄλλοτε ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ εἰρημένου ναοῦ.

Διάφορα

Τελευταίως τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας ἔλαβεν ἀντίγραφον ἐκ Παρισίων δύο εἰκόνων ὀνομαστῶν ζωγράφων, ἃς ἀντέγραψεν εἰς τῶν ὑποτρόφων τοῦ ὑπουργείου, ὁ κ. Badulescu. Αἱ εἰκόνες αὗται εἰσὶν ἡ «Ἁρπαγὴ τῆς Ψυχῆς» καὶ ἡ «Λέμβος τοῦ Δάντου».

— Ἐκ Παρισίων διεβιβάσθη εἴδησις ὅτι ἡ αὐτόθι συνάδελφος «Matin» ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ παρελθὸν σάββατον ὑπεγράφη προκαταρκτικὴ συνθήκη γαλλορωσσικῆς συμμαχίας, εἰς ἣν προσετέθησαν τροποποιήσεις τινὲς ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας.

— Κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ ἡ ἑταιρία «Δακία Ρωμουνία» θ' ἀνεγείρῃ ἴδιον κατάστημα ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου, ὅπερ ὑπάρχει παρὰ τὸ νέον πανεπιστημιακὸν ἵδρυμα Καρόλου τοῦ Α΄. Τὰ σχέδια τῆς σπουδαίας ταύτης οἰκοδομῆς ἐχαράχθησαν ὑπὸ τοῦ Γάλλου ἀρχιτέκτονος Παύλου Γκοτερώ.

— Προχθὲς ἐχιόνισεν ἐν Μπουχούσῃ Βουρδουζένι, Δαραμπάνι, Μιχαηλένι, Φαλτιτσένι, Ὄκνα, Πασκάνι καὶ Ραδαοῦτσι.

ΕΚ ΒΡΑΙΛΑΣ

Ἀναχώρησις Ἕλληνος προξένου

Διὰ τοῦ σήμερον ἐκ Βραΐλας ἀποπλεόντος ρωσσικοῦ ἀτμοπλοίου τῆς ἑταιρίας Gagarin. ἀναχωρεῖ ὁ τέως ἐν Βραΐλᾳ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Α. Λεονάρδος, ὃν ἡ αὐτόθι ἑλληνικὴ παροικία προπέμπει μετὰ λύπης, διότι ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἀπόλλυσιν ἕνα ἐκ τῶν ἱκανωτέρων καὶ ἀξιοπρεπεστέρων προξένων, καὶ ὅστις πάντοτε μετ' ἀκραιφνοῦς πατριωτισμοῦ καὶ σθένους προήσπισε τὰ αὐτόθι ἑλληνικὰ συμφέροντα.

Ὡς γνωστὸν ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῶν μετὰ τῆς Ρωμουνίας σχέσεων τῆς Ἑλλάδος, τὴν προστασίαν τῶν ἐν Βραΐλᾳ ἑλληνικῶν συμφερόντων ἀνέλαβεν ὁ εὐγενὴς πρόξενος τῆς Γαλλας κ. Ι. Βοσκὼφ, οὗ βοηθὸς προσωρινῶς διωρίσθη ὁ τέως γραφεὺς τοῦ ἐν Γαλαζίῳ ἑλληνικοῦ προξενείου κ. Βαρλάμ. Ὁ δὲ ἀναπληρωτὴς τοῦ γραφέως τοῦ ἐν Βραΐλᾳ ἑλληνικοῦ προξενείου κ. Κ.Δ. Πήλικας, ἐξακολουθῇ νὰ παραμένῃ διαρκῶς ἐν τῇ θέσει ταύτῃ, κριθεὶς ἀναγκαιότατος, διὰ τὴν περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας ἱκανότητά του χρησιμοποιούμενος ἰδιαιτέρως παρὰ τοῦ κ. Βοσκώφ.

ΠΟΙΗΣΙΣ

Τὴν παρὰ πόδας ποίησιν δημοσιεύομεν χάριν ἰδίως τῶν τελευταίων αὐτῆς στίχων, ἐν αἷς εὐγενεῖς ἰδέαι φιλοπατρίας διατυποῦνται.

ΤΩ. ΑΓΑΠΗΤΩ ΦΙΛΩ.

Νικολάῳ Δ. Καραβία

Εἰς Republica Argentina

Εἶδα τοὺς ἀρραβῶνάς σου
μετὰ χαρᾶς μεγάλης
καὶ στὴν ὑγειά σου ἔσφιξα
κι' ἔφαγα κότα, πῆτα
καὶ στέφανα σ' εὐχήθηκα
ὁλόχρυσα νὰ βάλῃς
κι' εἶπα νὰ τὰ χιλιάσητε
καὶ Σὺ κι' ἡ Σαλομίτα
καὶ νὰ μᾶς δώσῃ ὁ Θεὸς
μιὰ μέρα νὰ σᾶς ἰδοῦμε
τρανοὺς, μεγάλους, εὐτυχεῖς
καθὼς ἐπιθυμοῦμε.

Στοὺς γάμους σου τὴν σήμερον
καὶ πάλιν ξαναπίνω
καὶ ξαναρχίζουν αἱ εὐχαὶ
ἀπὸ τὴν ἄλφα βῆτα
κρὶ μὲ καμάρι τῆς γλυκειᾶς
μανούλας σου προπίνω
νὰ ζήσ' ὁ Νικολάκης μας
νὰ ζήσ' ἡ Σαλομίτα
ἀλλὰ παρέρχονται κι' αὐτοί,
γυρίζομε τὸ φύλλο
καὶ χίλια κάμνω σχέδια,
τί δῶρον νὰ σοῦ στείλω

Τί δῶρον ποῦ τῶν γάμων σου
πιστὴ εἰκὼν νὰ μένῃ
μὲ τὰ λουλούδια τῆς χαρᾶς,
τὴν δρόσον καὶ τὰ νειάτα
τί δῶρον ποῦ τὰ στήθη σου
στὰ ξένα νὰ θερμαίνῃ
ἂν τύχῃ καὶ μᾶς ἀρνηθῇς
καὶ ξένη πιάσῃς στράτα
δῶρον ποῦ ἔρως καὶ πατρὶς
σ' αὐτὰ τὰ ξένα μέρη
νὰ περπατοῦνε ἀγκαλιὰ
σᾶν ταῖρι μὲ τὸ ταῖρι.

Θαρρεῖς 'μιλοῦνε τὰ φυτὰ
πολλαῖς φοραῖς 'μιλοῦνε
ὡσὰν νὰ ἔχουν αἴσθησιν
καὶ λεκτικὸν ἀκόμα
πολλάκις μὲ τοὺς κλάδους των
γλυκὰ, γλυκὰ κεντοῦνε
σὰν κάτι τι νὰ μᾶς ζητοῦν
μὲ τὸ βωβό των στόμα
αὐτὸ συνέβη κι' εἰς ἐμὲ
μὲ μιὰ πορτοκαλιὰ
κλεισμένην στῆς εἰσόδου σας
τὰ στίλβοντα γυαλιά.

Περνῶ, ἕνα κλωνάρι της
ὁλόδροσο κλωνάρι
μὲ δύο φύλλα δροσερὰ
καθὼς ἐσεῖς κι' ἐκεῖνα
γέρνει, τὸ χέρι μου φιλεῖ,
σὰν νὰ ζητῇ γιὰ χάρι
νὰ σοῦ το στείλω δῶρόν μου
αὐτοῦ στὴν 'Αρζεντίνα.
Λάβε το Νικολάκη μου
καὶ μετ' αὐτοῦ ἀκόμα
ὀλίγο ἀπ' τὸ σπῆτί σας
δακρυβρεγμένο χῶμα.

Τὸ πρῶτον ἂν σοῦ εὔχεται
γάμους, χαραῖς, τραγούδια
τὸ δεύτερο πικρογελᾷ
στὴν γλῶσσαν τῶν ἐρώτων
δὲν θὰ θυμίζῃ τὰ λευκά
τῶν γάμων σου λουλούδια
ἀλλὰ τὴν χῶραν ποῦ τὸ φῶς
τοῦ ἡλίου εἶδες πρῶτον
τὴν γῆν ποῦ ἡ μανοῦλά σου
μὲ δάκρυα ποτίζει
ὁσάκις τὴν εἰκόνα σου
στὴν κλίνην ἀντικρύζει.

'Αγάπα σὰν τὰ μάτια σου
τὴν ζηλευμένη κόρη
τὸ ταῖρί σου τὸ λατρευτὸ
τοῦ βιου σου τ' ἀηδόνι
ἀλλ' ἂν καὶ μᾶς χωρίζουνε
ὠκεανοὶ καὶ ὄρη
καὶ τῆς γλυκειᾶς μανούλας σου
τὸ Χῶμα μὴν λησμόνει
μὴ τὸ πετάξῃς τὸ πτωχὸ
στῆς λήθης τὸ χωράφι
ἂν θέλῃς κάθε κόκκον του
βουνὸ νὰ 'δῇς χρυσάφι.

Δὲν εἶναι χῶμα ἄγνωστο
τὸ ἔρημο δὲν εἶναι
χῶμα ψυχρὸ, ἀνάλατο,
ἀνούσιο, κοινό,
πότε στὴν γῆν μας κάθεται
καὶ θάλλουν αἱ μυρσῖναι
καὶ πότε μ' ἀστραπόβροντα
πετᾷ στὸν οὐρανὸ
καθὼς ἐφάνη νὰ πετᾷ
σὰν σέλας στὸ σκοτάδι
στὸ Μεσολόγγι, στὰ Ψαρρὰ
στ' ἀθάνατο 'Αρκάδι.

Χῶμα Ἑλλάδος ἱερὸν
ποιᾶς ψεύτρας ἱστορίας
τὸ χῶμα ἐζυμώθηκε
μὲ αἷμα σὰν ἐκείνου,
ὑπὲρ τῶν φώτων ἄλλοτε
κι' ὑπὲρ ἐλευθερίας
ὑπὲρ πατρίδος καὶ σταυροῦ
στὰ εἴκοσι καὶ ἕνα;
Ποιὸ χῶμα, ποιὸ ὁλόγυμνο
στὰ ξένα ταξειδεύει
καὶ σὰν ἐσὲ θαυματουργεῖ
ἀνδρεύεται, θηριεύει;

Ἐστέναζεν ὁ Βόσπορος
ἐδῶ καὶ 'λίγα χρόνια
τὰ γαλανά του τὰ νερὰ
νὰ σὲ θωρῇ ν' ἀφίνῃς
ὁλόγυμνο νὰ δέρνεσαι
μέσ' τῆς Βλαχιᾶς τὰ χιόνια
καὶ δάκρυα κατέκλυζον
τὰ στήθη του ὀδύνης.
Καὶ τώρα; Κάθε που ἀτμὸς
στὰ ρεῖθρά του σφυρίζει
κι' ἡ γαλανὴ περήφανα
σημαία κυματίζει.

Δὲν ἐπιβάλλω σὲ χρυσῆ
νὰ τὸ φυλάξῃς θήκη
καὶ φυλακτὸ στά στήθη σου
καὶ Σὺ νὰ τὸ κρεμάσῃς
πᾶνε οἱ ἔνδοξοι κσιροὶ
καὶ τὸ ἀρματολίκι
ποῦ χαμαϊλὶ τὸ κρέμαζεν
ὁ Διάκος ὁ Θανάσης
καὶ σὰν ἀρνὶ ἐψήθηκε,
γι' αὐτὸ τὸ δόλιο χῶμα
χωρὶς νὰ βγάλῃ οἰμωγὴν
καμμίαν ἀπ' τὸ στόμα.

'Αλλ' ἐννοῶ... ἄχ τί νὰ πῶ...
τὰ λόγια μου τρυποῦνε,
εἶναι πολὺ φαρμακερὸ
τῆς ξενιτειᾶς τ' ἀέρι
πολλὰ παιδιὰ τὴ μάννα τους
στὰ ξένα λησμονοῦνε
κι, ἂν λέγω τὴν ἀλήθειαν
ἕνας Θεὸς τὸ ξέρει.
Μ' ὅσα καλὰ καὶ ἂν ἰδῇς
στὴ μαύρη ξενιτειὰ,
ἄχ! ρίχνε καὶ στὸ χῶμά σου
μὲ πόνο μιὰ ματιά.

Σ' αὐτὸ τὸ ταξειδιάρικο
τὸ πονεμένο χῶμα
ἐχόρεψ' ἡ μανοῦλά σου
τὸν νυφικὸ χορό της,
σ' αὐτὸ ἀρκούδιζες μικρὸ
καὶ νήπιον ἀκόμα
σ' αὐτὸ σὰν ἀγγελόπουλο
ἐπέτας στὸ πλευρό της,
αὐτὸ τὸ χῶμα πρώωρα
'μπορεῖ νὰ τὴν σκεπάσῃ,
ἂν τὸ χρυσὸ ἀγόρι της
στὰ ξένα τὴ ξεχάσῃ.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ Σ. ΔΡΟΣΙΝΟΣ

Βραΐλα, Ὀκτώβριος 1892.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»

Σοφία, 30/11.—Ὁ ἡγεμὼν ἀνεχώρησε τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς, οἱ ὑπουργοὶ, ὁ πρόεδρος τῆς Σοβράνιε καὶ ἕτεροι κεκλημένοι ἀνεχώρησαν σήμερον τὴν πρωΐαν ὅπως παρευρεθῶσιν εἰς τὴν λῆξιν τῆς ἐκθέσεως ἥτις ὡρίσθη τὴν κυριακήν.

Μασσαλία, 30/11.—Ἐπιστολὴ ἐκ Πορτονόβο πρὸς τὸν «Μικρὸν Μασσαλιώτην» λέγει ὅτι οἱ σπαχὶς ἠχμαλώτισαν κατὰ τὴν μάχην τρεῖς γερμανοὺς Σχούλτσε, Πουὲχ καὶ Βέκελ καὶ ἕνα Βέλγην. Ὁ συνταγματάρχης Δὸδς διέταξε νὰ τυφεκισθῶσι. Ὁ συνταγματάρχης Δὸδς ἔλαβε μέτρα ὅπως ἀνακόψῃ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ Βεχαζήν.

Παρίσιοι, 31/11. — Ἡ κηδεία τῶν θυμάτων τῆς ἐκρήξεως ἐγένετο σήμερον ἐν μέσῳ μεγάλης συρροῆς τοῦ πλήθους. Οἱ κ.κ. Λουμπὲ καὶ Ρικὰρ, καὶ τὰ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου παρῆσαν. Ὁ κ. Καρνὼ καὶ πάντες οἱ ὑπουργοὶ ἀντεπροσωπεύθησαν. Τὸ πλῆθος ἦν ἄπειρον. Οἱ κκ. Λουμπὲ καὶ Σωτὸν ἐξεφώνησαν λόγους ἐν τῷ νεκροταφείῳ Μομπαρνάς. Ὁ κ. Λουμπὲ εἶπεν ὅτι εὑρίσκονται ἐνώπιον μυσαρῶν καὶ ἀδικαιολογήτων ἐγκλημάτων, ἐβεβαίωσε δὲ ὅτι τὰ θύματα δὲν θὰ λησμονηθῶσι.

Σπαρακτικαὶ σκηναὶ συνέβησαν καθ' ἣν στιγμὴν παρήλασαν πρὸ τῶν θυμάτων αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν. Τὸ πλῆθος ζωηρότατα συνεκινήθη.

Βουδαπέστη, 31/11.— Ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἐγένοντο 8 χολερικὰ κρούσματα καὶ 3 θάνατοι.

Βερολῖνον, 31/11.— Ἐν συνελεύσει μεγαλεμπόρων καὶ βιομηχάνων ἀπεφασίσθη ἡ προπαρασκευὴ μεγάλης ἐκθέσεως διὰ τὰ ἔτη 1895-97.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

—§—

Διάψευσις

Ἡ ἑλληνικὴ ἐν Βιέννῃ πρεσβεία διαψεύδει τὰ ἐν ταῖς αὐστριακαῖς ἐφημερίσι ἐκ τῶν ἡμετέρων ρωμουνικῶν ἀναδημοσιευθέντα περὶ τοῦ λαθρεμπορίου τοῦ τέως ἐνταῦθα ἡμετέρου πρέσβεως κ. Παπαρρηγοπούλου.

Γάλλοι καὶ Ἕλληνες

Ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις γαλλικῇ πρεσβείᾳ ἐδόθη παρὰ τοῦ κόμητος δὲ Μονθολὼν ἐπίσημον γεῦμα, καθ' ὃ ὁ γάλλος πρεσβευτὴς ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως ἐνεχείρισε τῷ ναυάρχῳ Buge τὸν ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτῆρος, εἰς δὲ τοὺς διοικητὰς τῶν ξένων στόλων ἕτερα παράσημα. Ὁ κ. Τρικούπης ἤγειρε θερμὴν πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ κ. Καρνώ.

Ὁ κόμης δὲ Μονθολὼν ἀπήντησε προπιὼν ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης. Ὁ γαλλικὸς στόλος ἀπῆρεν ἐκ Πειραιῶς.

Ὁ Σουλτάνος καὶ οἱ Βούλγαροι

Ἡ Πύλη διέταξε τὸν ἐν Σοφίᾳ αὐτοκρατορικὸν ἐπίτροπον νὰ ποιήσηται τῇ ἡγεμονικῇ κυβερνήσει τὰς δεούσας παραστάσεις ὅπως μὴ ἐν τῇ μέλλοντι εἰς τοὺς ἐπισήμους λόγους ἀναφέρωσί τι περὶ τῆς ἐν Κων/πόλει ὑποδοχῆς τοῦ Σταμπούλωφ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ αὐτοκρ. ἐπίτροπος δὲν εἰσηκούσθη καὶ ἐν τῇ Σοβράνιε ἐπανελήφθη τὸ τοιοῦτον, ὁ Ρεσὶδ βέης ἐποίησεν αὐστηρὰς παραστάσεις, ἐν δὲ τῷ τουρκικῷ τύπῳ ἀναδημοσιευθέντος τοῦ λόγου περιεκόπη τὸ μέρος εἰς ὃ γίνεται ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος μνεία,

Ἡ πρόσκλησις τῆς Βουλῆς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Συντάγματος συγκαλοῦμεν τὴν Βουλὴν ἐν Ἀθήναις εἰς τακτικὴν σύνοδον τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην τοῦ παρόντος μηνός.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Τατοΐῳ τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1892.

Γεώργιος

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
Ν. Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΤΑ ΝΟΜΙΚΑ

(Βουκουρέστιον, *Hotel Central*)

Συνεργαζόμενος μετ' ἐγκρίτων δικηγόρων ἀναλαμβάνει πᾶσαν δικαστικὴν ὑπόθεσιν.

Παρέχει συμβουλάς.

Μεταφράζει καὶ διεκπεραιοῖ ἔγγραφα.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσωμεν ὑμῖν ὅτι τὸ ὑφ' ἡμῶν ἐνοικιασθὲν

HOTEL CENTRAL

ἄρχεται λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μας τὴν 26 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ.

Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο νεόδμητον καὶ πολυτελῶς ἐπιπλωμένον, κεῖται εἰς θέσιν κεντρικωτάτην καὶ εὐάερον, ἀπέναντι τοῦ ἀνεγειρομένου Μεγάρου τῶν δικαστηρίων, παρὰ τὴν Διμποβίτσαν καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ράχωβας καὶ Καρόλου, κέκτηται δὲ τοποθεσίαν ὑγιεστάτην καὶ ἀπολαύει θέας μαγευτικῆς.

Τοῦ ἑτέρου ἐξ ἡμῶν πολύτιμον ἀποκτήσαντος πεῖραν ἐν τῇ πολυετεῖ διευθύνσει τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἔνθα ἐγένετο γνωστὸς διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἀκρίβειαν, ἃς ἐπεδείξατο, τρέφομεν τὴν χρηστὴν ἐλπίδα ὅτι διδομένης ἀφορμῆς θέλετε τιμήσει τὸ ἡμέτερον ξενοδοχεῖον καὶ ὑπισχνούμεθα τιμιότητα, ὑπηρεσίαν πρόθυμον, καθαριότητα καὶ τιμὰς μετρίας.

Ὅλως πρόθυμοι

Ἠλ. & Νικ. Βολονάση

Βουκουρέστιον, 23 8βρίου 1892.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 30 Ὀκτωβρίου 1892

ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	Ἀγοραὶ	Πωλητ.
Renta perpetuă 5 o/o	99.—	99.1/2
» amortis. 5 o)o	96.—	96.1)2
» » 4 o/o	82.3/8	82.1/2
Conversiunea rurală 6 o/o	101.—	101.1/4
Oblig. caseĭ Pensiunilor	274.—	277.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucurescĭ 5%—1883	89.1/2	90.—
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	91.1/4	91.1)2
Scris. Func. Rurale 5%	95 50	95.60
» » Urbane 5 »	90.—	90.1/4
» » » 6 »	100 1/2	101.—
» » » 7 »	102.—	102.1/2
» » » Iaşi 5 o/	80.1/4	80.1/2
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1649.—	16.45
Dacia-Rumania	404.—	406.
Naţionala	410.—	412.
Societ. de Reasigurare.	190.—	195.
» » Constr. şi I. publ	124.—	128.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τριμηνον	25.13.3/4	25. 5.—
» ὄψεως	25.25.—	25.27.1/2
Παρισίων τρίμηνον	99.90	99.95
» ὄψεως	100.50	100.60
Βερολίνου τρίμηνον.	123 —	123.10
» ὄψεως	124.10	124.50
Βελγίου τριμηνον	99.75	99 80
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης τρίμηνον	2.09.1/2	2.09.1/2
» ὄψεως	2.11.1/4	2.11.1)2
» εικοσάφραγκον.	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τριμηνον.	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.—	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική.	22.80	25.
Εἰκοσόφραγκον Γαλλίας.	20.05	20.06
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 30 Ὀκτωβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	105.37
» » 3 o/o	99.40
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	93.75
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	339.50
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	—.—
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	495.62
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.	595.62
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.21
» Βελγίου.	99.3/32
» Βιέννης	207.75

Διάθεσις Χρηματ. ἤρεμος.

ΒΙΕΝΝΗ 30 Ὀκτωβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.54
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	313.—
Ρούβλια χάρτινα	118.—
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.10
» Παρισίων	47.72

Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 30 Ὀκτωβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	101.70
» » 5 o/o.	96 80
» » 4 o/o.	81.75
Ρούβλια χάρτινα	200 80
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	96.50
Συνάλλαγμα Βελγίου.	80.65
» Παρισίων	80.60
» Βιέννης.	169.—

Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 30 Ὀκτωβρίου 1892

Consolidés Anglais	97.3)16
Μετοχαὶ *Banque de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.35
» Ἀμστελοδάμου	12.04

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 30 Ὀκτωβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	96.90
» » 5 o/o.	81.95

ΥΔΩΡ ΚΑΛΩΣ ΔΙΥΛΙΣΜΕΝΟΝ

Δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τις προσαρμόζων ἐπὶ τῶν ὑδραγωγῶν τοῦ ὕδατος ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ στρόφιγγος (κάνης)

ΤΟ ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΟΝ (FILTRE) BÜHRING.

Εἰς τὰ μέρη ἔνθα δὲν εὑρίσκονται ὑδραγωγοὶ σωλῆνες, ἐφαρμόζεται τὸ αὐτὸ σύστημα τῶν **διϋλιστηρίων (filtres) μετ' ἀντλίας.**

Ἐπίσης δύναται νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τοὺς **κάδους**, τὰ **φρέατα** καὶ ἐν γένει εἰς τὰς **δεξαμενάς.**

Δι' ἀγορὰν ἢ ἐνοίκιον οἱ βουλόμενοι θέλουσιν ἀποταθῆ πρὸς τὸν κύριον

SALTER

Bucurescĭ, Strada Lipscanĭ, No. 90.

Τιμοκατάλογοι δωρεάν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, ἐν τῇ **ὁδῷ Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.**

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ — Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domneasca), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἕλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικά, Ρουμανικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαρίθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυρίου TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoi) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΗΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

Πρὸς τὸ φιλόμουσον τῆς Ρωμουνίας Ἑλληνικὸν δημόσιον.

Ἡ ἀξιότιμος τῆς «Κλειοῦς» διεύθυνσις ἐπιθυμοῦσα νὰ καταστήσῃ τὸ λαμπρὸν τοῦτο περιοδικὸν σύγγραμμα γνωστὸν καὶ προσιτὸν πᾶσι τοῖς ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλλησι παρεχώρησεν ἡμῖν ὑπὸ ἐξαιρετικοὺς καὶ εὐνοϊκωτάτους ὅρους ὁλόκληρον τὴν παρακαταθήκην τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθέντων τόμων.

Ἡ γενναία αὕτη συγκατάβασις ἔπεισεν ἡμᾶς νὰ ἀγοράσωμεν ταύτην δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ προσφέρωμεν αὐθις τῇ ἀξιοτίμῳ ἡμῶν πελατείᾳ ἔργον Ἑλληνικὸν ἔξοχον ἀντὶ μετριωτάτης τιμῆς.

Ἀπὸ τοῦδε λοιπὸν εἴμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαθέσωμεν **ὁλόκληρον τὴν ἑπταετῆ** (1885—1891) **σειρὰν** τῶν τόμων τῆς «Κλειοῦς», ἄδετον μὲν ἀντὶ φρ. 70, δεδεμένην δὲ μετὰ τοῦ ἰδιαιτέρου τῆς «Κλειοῦς» περικαλύμματος ἀντὶ φρ. 105.

Ἵνα δὲ πληρέστερον ἀνταποκριθῶμεν εἰς τοὺς πόθους τῆς ἀξιοτίμου διευθύνσεως τῆς «Κλειοῦς», τῆς προβάσης εἰς μεγάλην θυσίαν, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς εὐρυτέρας διαδόσεως ταύτης, προσφέρομεν εἰς τὰς αὐτὰς ὑποτιμημένας τιμὰς **ἕκαστον τόμον χωριστά**, ἤτοι ἀντὶ φρ. 10 τὸν ἄδετον καὶ ἀντὶ φρ. 15 τὸν χρυσοδετον, τρέφοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ «Κλειὼ» θέλει καταστῆ ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος ἑκάστης οἰκογενείας καὶ τὸ εὐεργετικὸν ἐντρύφημα πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως.

Οἱ τόμοι αὐτοτελεῖς ὄντες καὶ οὐδόλως πρὸς ἀλλήλους συνεχόμενοι διακρίνονται ἕκαστος τοσον διὰ τὴν ποικίλην, τερπνὴν καὶ ὠφέλιμον φιλολογικὴν ὕλην ὅσον καὶ διὰ τὰς θαυμαστὰς καὶ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

Οἱ τομοι οὗτοι ἐπωλοῦντο μέχρι σήμερον 25 μὲν φρ. ὁ ἄδετος, 35 δὲ φρ. ὁ χρυσοδετος, ἤτοι περισσότερον τοῦ διπλασίου τῆς σημερινῆς τιμῆς. Τοῦτο παρέχει ἡμῖν τὴν παρήγορον ἐλπίδα ὅτι πᾶς τις ἐκτιμῶν τὴν κολοσσαίαν τῶν τιμῶν διαφορὰν θέλει σπεύσει νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἡμετέρας προσφορᾶς καθ' ὅσον μάλιστα μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς παρακαταθήκης τὸ ἔργον θὰ ἀποβῇ σπάνιον καὶ δυσεύρετον, τῆς ἀνατυπώσεως οὔσης ἀδυνάτου ἕνεκα τῶν μεγάλων δαπανῶν, ἃς συνεπάγονται ἐκδόσεις τοσοῦτον καλλιτεχνικαὶ καὶ ἐπιμεμελημέναι.

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1892.

Η. Χριστοδούλου.

Τυπογραφεῖον «ΠΑΤΡΙΔΟΣ» Calea Moşilor Ἀριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Β'. ΑΡΙΘ. 552. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΛΛΗ

Ετησία..... Φρ 30
Εξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Εν τῇ Α'. σελ. ὁ στίχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Mozilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαι αἰτήσιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 5 9βρίου

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Εἰς τὴν τρυφηλὴν, ἀειθαλῆ, καλλιγύναικα καὶ ποταμόλουστον τοῦ Δουνάβεως νύμφην, τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ ἀεὶ μέλπουσαν Βιέννην, τὴν ἀνατολικίζουσαν ἔτι ἐν τῇ φυσιογνωμίᾳ καὶ ἀσπαίρουσαν ἐν τῇ τοῦ πολιτισμοῦ ἀναπτύξει, τὴν προσμειδιῶσαν πάντοτε καὶ πρώτην δεξιουμένην τοὺς εἰς αὐτὴν μεταβαίνοντας ταύτην πόλιν ἐφέτος ἡ μοῖρα ἐπέκλωσεν ὅπως ἐν ἀδιαπτώτῳ εὐθυμίᾳ καὶ ἑορτασίμῳ περιβολῇ ὑποδέχεται καὶ πανηγυρίζῃ, χαιρετᾷ καὶ προπέμπῃ. Ἡ τελευταία καλλιτεχνικὴ αὐτῆς ἔκθεσις συνεκάλεσεν ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ πρωτοτύπου αὐτῆς μουσείου μηρμυκιὰν ξένων, καθ' ὃν χρόνον ἡτοιμάζοντο εἰς ὑποδοχὴν τοῦ γηραιοῦ τέως γερμανοῦ ἀρχικαγκελαρίου Βίσμαρκ. Ἐνῷ δὲ ἡ εὐθυμία τοῦ βιενναίου λαοῦ προσέδιδεν εἰς τὴν ὑποδοχὴν κοινωνιστικὸν ἅμα καὶ πολιτικὸν ὑψίστης σημασίας χαρακτῆρα οἱ ἐν Βερολίνῳ ἔδακνον θυμοειδῶς τὰ χείλη, συνέσπων ἐμφρόντιδες τὰς ὀφρύας. Ἀλλὰ μόλις σιγῶσιν αἱ μουσικαὶ τῶν βοημίδων, ἐν δὲ τῇ νυκτερινῇ σιγῇ του Πράτερ ἀκούονται τρυφερὰ περιπατητῶν ζεύγη, ἡ πρωία ἀνατέλλει θορυβωδεστέρα τῆς προτεραίας.

Πρόκειται νὰ μεταβῇ ἐκεῖσε ὁ γερμανὸς καῖσαρ ὑπὸ τὸ πρόσχημα κυνηγετικῆς ἐκδρομῆς. Ταὐτοχρόνως δὲ ὁ ἐπίλεκτος κόσμος τῶν δύο συμμάχων πρωτευουσῶν εἰς πρωτοφανῆ ἀπεκδύεται ἱππευτικὸν συναγωνισμὸν, εἰς Βιέννην δὲ φθάνουσιν οἱ γερμανοὶ ἱππεῖς ἐξηντλημένοι καὶ πνευστιῶντες, ἐνῷ τὸ ἄνθος τῆς πόλεως ἐξέρχεται εἰς ὑποδοχὴν αὐτῶν. Τὰ διάφορα ἐπεισόδια τῆς ἱππευτικῆς ταύτης ἐκδρομῆς τιστῶς καὶ ἀνεξιτήλως ἀπεικόνισαν αἱ εἰκονογραφημέναι τῶν δύο τούτων πόλεων ἐφημερίδες. Μόλις καταπαύει ἡ ἐκ τούτου ὀχλοβοὴ καὶ νέαι ἐπιδιώκονται προπαρασκευαὶ πρὸς ἑτέραν ὑποδοχήν. Γείτονος αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας βλαστὸς, ὁ ἐπίδοξος τῆς Ρωσσίας διάδοχος πρόκειται, κατ' αἴτησιν τοῦ γηραιοῦ καισαροβασιλέως, νὰ γένηται ἀντικείμενον ἐκτάκτου τιμῆς. Ἀπὸ τῶν ἰταλικῶν συνόρων ὁ στάρεβιτς τυγχάνει ἐκτάκτων περιποιήσεων, εἰς προϋπάντησιν δ' αὐτοῦ πάντες οἱ βιενναῖοι μεγιστᾶνες καὶ πρίγκηπες ἐξέρχονται. Ἐν τῷ σταθμῷ τὸ πλῆθος ἀνευφημεῖ αὐτοκράτορα καὶ καισαρίδην, ὁ δὲ κόσμος νομίζει ὅτι μέγα τι γεγονὸς προπαρασκευάζεται. Μόλις τὰ ὅρια τῆς δυαδικῆς μοναρχίας ὑπερπηδᾷ ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου Γ' διάδοχος, νέος καταλαμβάνει πυρετὸς τοὺς βιενναίους ἀστούς. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ρωμουνίας Κάρολος ἐπανακάμπτων ἐκ Ναυβὴδ καὶ Σιγμάριγγεν μετὰ τοῦ πρίγκηπος διαδόχου Φερδινάνδου, γίνονται ἀντικείμενον ἐκτάκτων φιλοφρονήσεων ἐν Βιέννῃ. Ἑσπερίδες, θέατρα, ἐπισκέψεις, πολιτικαὶ συνεντεύξεις καὶ περιπτύξεις, τὰ πάντα καταπνίγονται εἰς τὴν ἐνθουσιώδη τῶν βιενναίων φιλοξενίαν, οὐδεὶς δὲ προλαμβάνει νὰ παράσχῃ ἰδιάζουσάν τινα σημασίαν εἰς τὰς πολλαπλᾶς ταύτας ὑποδοχάς. Ὁ βασιλεὺς Κάρολος μετὰ τοῦ διαδόχου, τυγχάνουσιν ἐκτάκτως ἐγκαρδίου δεξιώσεως, οἱ δὲ βιενναῖοι χαίρουσιν ὅτι ἡ πόλις αὐτῶν κατήντησεν ἡ μόνη γέφυρα δι' ἣν θριαμβευτικῶς παρελαύνουσιν πάντες οἱ κραταιοὶ τῆς Εὐρώπης ἀπ' ἀνατολῶν εἰς δυσμὰς μεταβαίνοντες καὶ ἀπὸ βορρᾶν πρὸς νότον κατερχόμενοι.

Ἡ αὐστριακὴ πρωτεύουσα ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως, τοῦ ἐπικτήτου καὶ φυσικοῦ αὐτῆς κάλλους ἐφελκύει καὶ ἐξακολουθήσει προσελκύουσα τοὺς θνητοὺς ἐφ' ὅσον τυγχάνει ἀφ' ἑνὸς μὲν μία τῶν πρωτίστων σιδηροδρομικῶν ἀρτηριῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν Ἀψβούργων ἡ ἕδρα. Ἡ εἰς τὸν βασιλέα Κάρολον γενομένη ὑποδοχὴ ἐν Βιέννῃ διαθρύπτει οὐ σμικρὸν τὴν ἐθνικὴν τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ φιλαυτίαν, εὐχόμεθα δὲ ἵνα μὴ αὕτη παράσχῃ ἀφορμὴν εἰς νέους καθ' ἡμῶν ἐκτραχηλισμοὺς τοῦ ἐνταῦθα τύπου ἀναγκάσουσαν ἡμᾶς δι' ἑκατοστὴν φορὰν νὰ ἀπαντήσωμεν.

ΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΤΙΤΛΟΙ

Ἡ «La Patrie»

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον καὶ δεύτερον ἐδημοσίευσεν ἡ ρωμουνικὴ ἐφημερὶς «La Patrie» ἄρθρον. Τὸ γαλλόγλωσσον φύλλον ἰσχυρίζεται ὅτι δυνάμει τῶν τίτλων τῆς ἀρχαιότητος ἡ Ἑλλὰς ἠδυνήθη νὰ κερδίσῃ ὅ,τι ἕτεροι λαοὶ μόνον δι' ἀπείρων θυσιῶν αἱματηρῶν τε καὶ χρηματικῶν, ἠδυνήθησαν νὰ πραγματοποιήσωσι. Καὶ ὅτι ἐπίσης, δυνάμει τῶν τίτλων τούτων, ἡ ἡμετέρα πατρὶς ὡς πολιτικὴ ἐπαίτις παρέστη ἐνώπιον τῶν εὐρωπαϊκῶν συνεδρίων. Πρὸς δὲ ὅτι ἡ Μ. Βρεττανία τῇ ἐδώρησε τὰς Ἰονίους νήσους κατὰ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ βασιλέως Γεωργίου.

Ὁ πεπολιτισμένος κόσμος, λέγει, ἡ ρωμουνικὴ συνάδελφος, χάριν τοῦ ἐνδόξου παρελθόντος προσεφέρθη γενναίως τῇ Ἑλλάδι ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι τὸ νέον βασίλειον ἤθελεν ἀποτελέσῃ στοιχεῖον τάξεως καὶ εἰρήνης ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀλλ' ὅτι ἠπατήθη.

Τίτλους

Τίτλους οἱ νεώτεροι Ἕλληνες δὲν φέρουσι, καθ' ἃ ἰσχυρίζεται ἡ ρωμουνικὴ συνάδελφος, τὰς περγαμηνὰς μόνον τῆς ἐνδόξου ἀρχαιότητος αὐτῶν. Οὗτοι, ὡς ἀτυχῶς ἀπεδείχθη, κατ' ἐλάχιστον συνετέλεσαν εἰς τὴν διατήρησιν ἢ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν. Ὅτε πρὸ 450 σχεδὸν ἐτῶν ὁ αἱμοχαρὴς Ἀσιανὸς κατακτητὴς, ἔπνιγεν ἐν τῷ αἵματι αὐτῆς τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν, ὅτε οἱ ναοὶ αὐτῆς μετετρέποντο εἰς ἱπποστάσια τῶν ὀρδῶν τοῦ Μωάμεθ, ὅτε τέλος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἀνυψοῦτο ἡ ἡμισέληνος, ὁ πεπολιτισμένος τῆς Εὐρώπης κόσμος ἀδιαφόρως ἔβλεπε τοὺς ἐνδόξους ἀπογόνους τοῦ Θεμιστοκλέους καὶ τοῦ Μιλτιάδου μεταβαλλομένους εἰς εἵλωτας ἀγρίου δεσπότου. Ἐπὶ τέσσαρας ὅλους αἰῶνας ἡ Εὐρώπη λησμονοῦσα τοὺς τίτλους τῆς κλασικῆς τῶν ἑλλήνων χώρας, ἐπέτρεπεν εἰς τὴν μᾶλλον βάρβαρον φυλὴν τοῦ κόσμου νὰ μολύνῃ τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο ἔδαφος τῆς μητρὸς, τῆς σοφίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ πεπολιτισμένος κόσμος κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο οὐ μόνον ἀδιαφόρως πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐφέρετο ἀλλὰ καὶ ἐχθρικῶς διαρκῶς διετίθετο εἰς τὴν ἐλαχίστην ἐξέγερσιν τοῦ ἀτυχοῦς ἐκείνου λαοῦ, εἰ ποτε οὗτος ἐτόλμα νὰ ἐξεγερθῇ κατὰ τῶν ἀπηνῶν αὐτοῦ δυναστῶν.

1821—27

Σὺ ὁ ἀσεβῶς γράφων ἐν τῇ «La Patrie» ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὐδένα ἔχει τίτλον, ὡς τίμιος ἄνθρωπος, εὐλαβῶς ὀφείλεις ν' ἀποκαλυφθῇς πρὸ τῶν τίτλων αὐτῆς τοῦ 1821—27. Οἱ τίτλοι τῶν χρόνων ἐκείνων τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐγράφησαν βεβαίως διὰ μελάνης ἐν τοῖς προθαλάμοις τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, ὡς εἰ ἐπρόκειτο περὶ διορισμοῦ τινος ἐν Βλαχίᾳ ὁσποδάρου, ἀλλ' ἐχαράχθησαν δι' αἵματος ἐν τοῖς ἐνδόξοις ἐκείνοις πεδίοις, ἐν οἷς διαρκῶς ἡ βαρβαρότης ἐπάλαισε κατὰ τοῦ πολιτισμοῦ. Τίνος πατρίδος τέκνον τυγχάνει ὁ συντάκτης τῆς «La Patrie» ὁ διὰ τοιούτων ἐκφράσεων τολμῶν νὰ καθυβρίζῃ τοὺς ἱεροὺς τῆς ἀνθρωπότητος τίτλους, οὓς ἐξηγόρασε τὸ αἷμα ἑκατοντάδων χιλιάδων ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς ἐλευθερίας μαρτύρων; Τίνος πατρίδος τέκνον τυγχάνει ὁ ἀσεβὴς ἐκεῖνος τυμβωρύχος ὁ ἐν τῷ σκότει λάθρα πειρώμενος βέβηλον νὰ θέσῃ χεῖρα ἐπὶ τῆς δάφνης ἣν φέρουσι οἱ μάρτυρες τοῦ ἑπταετοῦς ἡμῶν ἀγῶνος; Παρίσταται ἀτυχῶς **ὡς Ρωμοῦνος** καὶ ἐν τούτοις πρὸς τιμὴν τῆς **Ρωμουνέας** δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν αὐτὸν ὡς ἀπόγονον Μιχαὴλ τοῦ γενναίου. Ἀλλὰ τοὺς νεωτέρους τῆς Ἑλλάδος τίτλους ἀγνοεῖ οὗτος ὅτι ἐπεκύρωσε τὸ ἱερὸν αἷμα τῶν εὐγενῶν φιλελλήνων καὶ ἀπεθέωσε τὸ πνεῦμα τῶν διασημοτέρων συγχρόνων ποιητῶν; Ἰδοὺ δὲ τίνι τρόπῳ ἔγκριτον δημοσιογραφικὸν ὄργανον ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Βίκτωρος Οὐγγὼ ἐξεφράζετο ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως:

Κατέληξαν

«Κατέληξαν τέλος εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἀλλὰ πότε; ὅτε **κρουνοὶ αἵματος** ἐχύθησαν, ὅτε οἱ Τοῦρκοι εἰσῆλθον αὖθις εἰς τὰ ἐρείπια τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὅτε ὁ βαυλὸς τοῦ Μωάμεθ στηθεὶς ὑπεράνω τῶν συντετριμμένων μνημείων τοῦ Φειδίου ἐφαίνετο ὡσεὶ φωτίζων τὴν τελευταίαν τῆς Ἑλλάδος κηδείαν».

Ἡ Γαλλία

«Ἡ Γαλλία ἥτις ἔδει λαβεῖν τὴν πρωτοβουλίαν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ, ἡ Γαλλία ἥτις ὤφειλε καὶ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ τὴν στιγμὴν ταύτην 25,000 ἐθελοντῶν ἐν Πελοποννήσῳ, δυστυχῶς ἕνεκεν τῆς ἀσθενείας τῶν ὑπουργῶν αὐτῆς ρυμουλκεῖται παρὰ τῶν ἄλλων δυνάμεων. Οἱ λαοὶ ρυμουλκοῦσι τὰς κυβερνήσεις τῶν ἐν ὑποθέσει ἐν ᾗ ἡ θρησκεία, ὁ πολιτισμὸς καὶ τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα αὐτῶν ὑπηγόρευον πρὸ πολλοῦ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐπεμβάσεως αὐτῶν τῶν κυβερνήσεων. Αἱ κυβερνήσεις κατήγγελλον τὰ φιλελληνικὰ κομητάτα λησμονοῦσαι ὅτι ἐκεῖνα ἀπεταμίευον ἄρτον διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανά. **Δραὰξ ἡρώων** ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Περικλέους διὰ τοῦ **αἵματος αὐτῶν** ἠνάγκασαν τὸν χριστιανικὸν κόσμον νὰ ἐρυθριάσῃ».

Ἡ Ρωσσία

«Ἡ Ρωσσία ἐπεθύμει νὰ ἐνεργήσῃ τὰ ἐκώλυσεν αὐτήν; ἐὰν σήμερον εἶναι δίκαιον νὰ βοηθηθῶσιν οἱ Ἕλληνες, ἦτο ἄδικον νὰ γίνῃ τοῦτο πρὸ τετραετίας; ἐκολακεύοντο ὅτι ἐπὶ τέλους οἱ Ἕλληνες θὰ ἐμηδενίζοντο; ἀλλ' ἰδοὺ οἱ ἀπόγονοι τῶν τριακοσίων τῶν Θερμοπυλῶν ἀντέστησαν πέραν πάσης ἐλπίδος. Βεβαίως ἤδη ἡ φήμη αὐτῶν ἐμβάλλει αὐτοὺς εἰς ἀμηχανίαν περὶ τοῦ πρακτέου. Μὴ δυνηθέντες ἄλλως νὰ τιμωρήσωσι τὴν ἀνδρείαν αὐτῶν διανοοῦται νὰ ρίψωσιν αὐτοὺς αὖθις ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς ἡμισελήνου. Ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀφαιρέσωσιν αὐτοῖς τὴν ζωὴν, βούλονται νὰ ὑποκλέψωσιν αὐτοῖς τὴν δόξαν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐκδικοῦνται πάντοτε ὁπωσδήποτε κατὰ τῆς ἐλευθερίας».

Ἐπὶ πόσον χρόνον

«Ἐπὶ πόσον χρόνον ἀκόμη θὰ διαρκέσωσιν αἱ σφαγαὶ, αἱ δηώσεις καὶ ὁ ἀνδραποδισμός; Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνδιαλλαγῆς θ' ἀφεθῶσιν ἄρα οἱ Τοῦρκοι ἐλεύθεροι ὑπὸ τὰς ὄψεις τῶν μεσολαβούντων νὰ ἐξακολουθῶσιν ἀτιμωρητὶ τὸ ἀποτρόπαιον αὐτῶν ἔργον; Ἐὰν θεωρῆτε τοὺς Ἕλληνας ὡς ἀτάκτους τοῦ Σουλτάνου ὑπηκόους πρὸς τί τότε ἡ ὑπὲρ αὐτῶν μέριμνα; Ἐὰν νομίζητε τούτους ὡς λαὸν ἀξιοῦντα τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ ὁποῖον ἔχετε δικαίωμα νὰ περιορίσητε τοὺς ὅρους αὐτῆς ἢ μᾶλλον ἀληθῶς διὰ διεθνοῦς πράξεως νὰ ἐπικυρώσητε τὴν δουλείαν τοῦ ἔθνους τούτου; Ὤ! Ἄφετε τούτους κάλλιον ἐνδόξως ν' ἀποθάνωσιν αἱ δὲ μέλλουσαι γενεαὶ **μετὰ σεβασμοῦ** θ' ἀποδώσωσιν αὐτοῖς τὰς τελευταίας τιμάς».

Εἶναι γελοῖον

«Εἶναι πράγματι γελοῖον νὰ περιέλθωσιν ἐν πένθει ἐπὶ ναυαρχίδων μεγάλων δυνάμεων αἱ σημαῖαι ἡμῶν ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν θαλασσῶν ἐκείνων τὰς ὁποίας οὗτοι διὰ τῶν **λέμβων** αὐτῶν ἐβόξασαν. Εἶναι λυπηρὸν τὰ πυροβόλα ἰσχυρῶν δυνάμεων ἀντὶ παντὸς ἄλλου νὰ κροτήσωσι καίοντα τὴν πυρίτιδα αὐτῶν παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἔθνους. Αἱ μακροχρόνιοι αὗται διαπραγματεύσεις προώρισται λοιπὸν νὰ λάβωσι τέλος διὰ μιᾶς οὑτωσὶν ἀθλίας ἀστειότητος: Ἐὰν τὸ δημοσιευθὲν κείμενον τῆς ἐν Λονδίνῳ συνταχθείσης συνθήκης εἶναι πράγματι αὐθεντικὸν, εἶναι ὅλως ἀνάξιον τῆς γλώσσης ἣν ἔδει νὰ τηρήσωσι τρεῖς τοσοῦτον ἰσχυραὶ καὶ μεγάλαι τῆς Εὐρώπης δυνάμεις».

Ἀνακεφαλαίωσις

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ ὑπόδουλος Ἑλλὰς ἄνευ κυβερνητικῆς ἢ στρατιωτικῆς συντάξεως, ἄνευ δημοσίου θησαυροῦ, ἄοπλος καὶ πεινῶσα, νικηφόρον ἐπὶ ἑπταετίαν διεξήγαγε πόλεμον, κατὰ ἰσχυρᾶς, ἀπεράντου, πλουσίας καὶ ἀγρίας αὐτοκρατορίας. Ὑπὸ χειρονας ὅρους ἡ ἡρωὶς τῆς Μεσογείου νῆσος ἡ μεγαλομάρτυς Κρήτη, πολύτιμον ἑκάστοτε χύνει αἷμα. Ἑλληνικὸν ἐπίσης αἷμα ἐχύθη ἐν Ἠπείρῳ, Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ. Ἐπὶ τῆς ἀγχόνης δὲ Ἕλλην Πατριάρχης μαρτυρεῖ ὑπὲρ τῆς θρησκείας καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ. Ἀλλὰ μὴ οἱ ἐν Ἑπτανήσῳ ἀδελφοὶ ἡμῶν μαρτυρικῶς δὲν ὑπέστησαν τὰς καταδιώξεις τῶν κυβερνήσεων τῆς Ἀλβιῶνος; Μὴ διὰ μυρίων θυσιῶν πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος δὲν ἠνάγκασαν τὴν Ἀγγλίαν νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸ ἀκατάβλητον τοῦ πατριωτισμοῦ αὐτῶν αἴσθημα;

Οὐδόλως προτιθέμεθα νὰ μειώσωμεν τὴν ἀξίαν τῆς δάφνης τῶν ἡρώων τῆς Πλεύνης. Ἐν τούτοις οἱ πολιορκήσαντες τὴν Πλεύναν ἔναντι τῆς παγκοσμίου ἱστορίας θὰ φανῶσι νάνοι πρὸ τῶν πολιορκηθέντων ἐν **Μεσολογγίῳ**. Τίνος ἄλλου ἐκ τῶν νεωτέρων ἐθνῶν οἱ τίτλοι δύνανται νὰ ἔχωσιν ἀπέναντι τῆς γενικῆς ἱστορίας μεῖζον κῦρος; Ποία εἰκὼν θὰ φανῇ μεγαλοπρεπεστέρα ἐν τοῖς ὄμμασι τοῦ κόσμου τῆς μικρᾶς Ἑλλάδος νικώσης τὸν **Grand Seigneur** τῆς Ἀνατολῆς, ἢ τῶν **Ρώσσων, Ρωμούνων, Σέρβων, Μαυροβουνίων** καὶ **Βουλγάρων** νικώντων τὸν ἀσθενῆ τοῦ Βοσπόρου;

Ἤδη ὅτε ἐμάθετε τοὺς νεωτέρους τῆς Ἑλλάδος τίτλους, ὅτε ὡς ἐν ἀποθεώσει ἐτέθη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ εἰκὼν τῆς νεωτέρας αὐτῆς ἱστορίας, εὐλαβῶς κλίνατε γόνυ πρὸ τῆς χώρας ἐκείνης ἥτις καὶ ἐν τῷ παρελθόντι καὶ ἐν τῷ παρόντι ἐδίδαξεν ἡμᾶς τίνι τρόπῳ ἀνακτᾶται **ἡ ἐλευθερία.** **Μ.**

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

ΙΙ ΜΕΡΟΣ

Ἀπὸ ΒΟΥΔΑΠΕΤΗΝ εἰς ΒΙΕΝΝΗΝ

Βιέννη

Τὴν 7.05 ἀφικόμεθα εἰς Βιέννην τὴν πρωτεύουσαν τῆς αὐστριακῆς αὐτοκρατορίας κειμένην εἰς γεωγρ. πλ. 48° 12′ 35″ καὶ εἰς γ. Μ. 140° 2′ 39″ καὶ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Δουνάβεως, 142 δὲ μέτρα ἄνωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Ἐνταῦθα ὁ Δούναβις διαιρεῖται εἰς τρεῖς βραχίονας· εἰς τὰ ἀριστερὰ τὸ Mählen vasser, εἰς τὸ κέντρον ὁ regulirte Donau πρὸς τὰ δεξιὰ τὸ Wieder-Donau-canal. Εἶναι πόλις ὡραία καὶ ἔχει 1,088,703 κατοίκους.

Οἱ πρῶτοι κάτοικοι τῆς θέσεως αὐτῆς ἔνθα σήμερον ἡ Βιέννη εὑρίσκεται, ἐκαλοῦντο Wienden ἢ Windonen εἴτινες ἐκάλουν τὴν πόλιν αὐτῶν Windevona, δηλ. κατοικίαν τῶν Winden.

Κατὰ τοὺς ρωμαϊκοὺς χρόνους ὠνομάσθη Faviana εἶτα Viana. Κατ' ἄλλους ὠνομάσθη οὕτω μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας ὑπὸ τῶν Ρουγιένων, οἵτινες κατέλαβον τὰ μέρη ταῦτα καὶ ὠνόμασαν τὴν πόλιν Faviana ἢ Viana ἐκ τοῦ ὀνόματος ἀρχηγοῦ ἢ πρίγκηπος τῆς φυλῆς αὐτῶν.

Μετὰ τοὺς Ρουγιένους κατέλαβον τὰ μέρη ταῦτα οἱ Οὖνοι, ἔπειτα οἱ Γότθοι, μετὰ ταῦτα οἱ Λομβάρδοι καὶ τελευταίως οἱ Ἀβάροι.

Ὀλίγη ἱστορία

Ἡ Βιέννη ὀφείλει τὴν ἑαυτῆς ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον εἰς τὸν Ἐρρῖκον ΙΙ τὸν ἐπονομασθέντα Iasomirgott 1147. Ὠνομάσθη Iasomirgott διότι πολλάκις καὶ σχεδὸν πάντοτε ὅταν ἤθελε νὰ βεβαιώσῃ τί, ἔλεγεν. Ja-so-mir gott sélfe, ὅπερ μεθερμηνευόμενον σημαίνει: Ναί-ἔτσι, ὁ Θεὸς νὰ μοὶ βοηθήσῃ. Οὗτος ἐκήρυξε τὴν Βιέννην ἕδραν αὐτοῦ ᾠκοδόμησεν ἐν αὐτῇ ἀνάκτορον τῷ 1155, ὠχύρωσεν αὐτὴν καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ ἐξωράϊσεν αὐτήν.

Εἶτα ὁ δοὺξ Λεοπόλδος ὁ ἔνδοξος, 1198—1230, παρεχώρησε πολλὰ προνόμια εἰς τὴν πόλιν.

Μετὰ τοῦτον ὁ Φρειδερῖκος ὁ ΙΙ, τῷ 1237 ἐκήρυξε τὴν πόλιν ἐλευθέραν.

Τῷ 1278 ἡ πόλις περιῆλθεν εἰς τὴν κυριαρχίαν τοῦ δουκὸς Ἀλβέρτου

υἱοῦ τοῦ Ροδόλφου, πρώτου δουκὸς ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Ἀψβούργων.

Ὁ δοὺξ Ρουδόλφος ὁ IV ᾠκοδόμησε τὸ πανεπιστήμιον τῷ 1356.

Τῷ 1462 οἱ κάτοικοι ἐπανεστάτησαν κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος Φρειδερίκου τοῦ III τὸν ὁποῖον καὶ ἐπολιόρκησαν εἰς τὸ φρούριον ἐπὶ δύο ὁλοκλήρους μῆνας, ὅτε ἠλευθερώθη ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Ποδιεβράδου βασιλέως τῆς Βοημίας.

Τῷ 1485 ἡ Βιέννη ἐπολιορκήθη καὶ ἐκυριεύθη μετὰ τεσσάρων μηνῶν ἀντίστασιν ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας Mathias Corvin, ὅστις μετέφερε τὴν ἕδραν του ἐνταῦθα ὅπου καὶ ἀπέθανε τῷ 1490.

Μετὰ τὸν θάνατον τούτου ἀνέρχεται τὸν θρόνον ὁ Μαξιμιλιανὸς ὁ Ι', τὸν ὁποῖον οἱ κάτοικοι ἐδέχθησαν ἐνθουσιωδῶς θεωροῦντες ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς ὡς ἀπαλλαγέντας τῆς οὐγγρικῆς κυριαρχίας. Ἔκτοτε ἡ Βιέννη ἐμεινεν ἕδρα πριγκήπων καὶ αὐτοκρατόρων ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Ἀψβούργων.

Τῷ 1529 ἐπολιορκήθη ὑπὸ τῶν ὀθωμανῶν (Σουλεϊμὰν τοῦ II).

Τῷ 1619 ἐπολιόρκησαν τὴν πόλιν οἱ Βοεμοὶ, ἀρχηγοῦντος τοῦ κόντη Thun, τοὺς ὁποίους ἐξεδίωξεν ὁ Φερδινάνδος ὁ II.

Τῷ 1682 ἐπολιόρκησεν αὐτὴν ὁ μέγας βεζίρης Καρᾶ Μουσταφᾶς καὶ θὰ ἐκυρίευεν ἀφεύκτως τὴν πόλιν ἐὰν προπαρεσκευάζετο εὐθὺς εἰς ἀποφασιστικὴν ἔφοδον.

Τῷ 1704 τὰ προάστεια τῆς Βιέννης περιεβλήθησαν διά τινος χαρακώματος καλουμένου Lliniemvale, οὗ ἴχνη φαίνονται ἔτι καὶ σήμερον.

Τῷ 1740 ἐξηφανίσθη ὁ οἶκος τῶν Ἀψβούργων διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Καρόλου τοῦ VI. Τοῦτον διαδέχεται ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Μαρία Θηρεσία, ἥτις συζευχθεῖσα τὸν δοῦκα Φραγκῖσκον τῆς Λωραίνης ἐτελεύτησε τῷ 1780.

Τῷ 1805 ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκῖσκος ὁ II ἐκηρύχθη αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ὑπὸ τὸ ὄνομα Φραγκῖσκος ὁ Ι'. Εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἔτους οἱ Γάλλοι καταλαμβάνουσι τὴν Βιέννην ἐν ᾗ ἔμειναν μέχρι τοῦ 1809.

Τῷ 1830 συνέβη μεγάλη πλημμύρα τοῦ Δουνάβεως ἥτις κατέκλυσε πολλὰ προάστεια καὶ προὐξένησε μεγάλας καταστροφάς.

Τῷ 1835 τὸν Φραγκῖσκον τὸν Ι' διαδέχεται ὁ υἱός του Φερδινάνδος ὁ Ι'.

Τῷ 1848 ἐπανεστάτησαν οἱ κάτοικοι καὶ τὴν 30 8)βρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐβομβαρδίσθη ἡ πόλις ὅτε καὶ μέρος τοῦ ἀνακτόρου ἐπυρπολήθη. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ αὐτοκράτωρ Φερδινάνδος παραιτεῖται ὑπὲρ τοῦ ἀνεψιοῦ του, τοῦ νῦν αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσὴφ τοῦ Ι.

Διαίρεσις τῆς πόλεως

Ἡ Βιέννη τὴν σήμερον εἶναι μία τῶν μεγαλειτέρων τῆς Εὐρώπης πόλεων καὶ διαιρεῖται εἰς 10 μέρη ἢ τμήματα.

I Innere Stadt=κεντρικὴ πόλις. II Leopoldstadt=ἄστυ Λεοπόλδου. III Landstrasse = Λεωφόρος. IV Wieden,Schaumburger=grund. V Margaretten=ἄστυ τῆς Μαργαρίτας ἢ Neue Wieden. VI Mariahilf=Παναγία-βοήθα. VII Neubauш (Νεόκτιστον ἄστυ). Schottenfeld. VIII Iosephstadt=ἄστυ Ἰωσήφ. IX. Alsergrund καὶ X Favoriten. Ἡ περιφέρεια τῆς πόλεως ἔχει 5.590 στρέμματα. Ὡς λοιπὸν βλέπει τις εἶναι πόλις μεγάλης ἐκτάσεως ἔχει καὶ λαμπρὰς οἰκοδομὰς ἐκ τῶν ὁποίων δέον νὰ μνημονεύσωμεν τὰς κυριωτέρας. Ἀρχόμεθα ἐκ τῶν ἀνακτόρων.

Ἀνάκτορα

Ἐκ τῶν ἀνακτόρων τὸ μεγαλείτερον πάντων εἶναι τὸ Hofburg ἢ Kaiserlich - Koenigliche Hofburg ἢ κοινῶς Burg.

Τὸ ἀνάκτορον τοῦτο εἶναι μέγα καὶ ἀποτελεῖται ἐκ διαφόρων οἰκοδομῶν χρονολογουμένων ἐξ ὅλων τῶν ἐποχῶν. Ἀποτελεῖ τρεῖς τετραγωνικὰς αὐλὰς καὶ ἡ μὲν εἰς τὸ κέντρον καλεῖται Franzens Platz, ἡ δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν Amalienhof καὶ ἡ ἐκ τῶν ἀριστερῶν Schweizerhof. Τὸ ἀνάκτορον τὸ πρὸς τὴν πλατείαν Schweizerhof κείμενον εἶναι τὸ ἀρχαιότερον πάντων καὶ ἐγένετο κατὰ τὸ 1210 ὑπὸ τοῦ Λεοπόλδου IV, ἐμεγαλύνθη εἶτα ὑπὸ τοῦ Ottokar καὶ Φρειδερίκου τοῦ IV καὶ ἀνῳκοδομήθη ὑπὸ τοῦ Φερδινάνδου τοῦ I. Εἰς τὸ Schweizerhof ὑπάρχει καὶ τὸ Burg-capelle, δηλαδὴ παρεκκλήσιον τῶν ἀνακτόρων οἰκοδομηθὲν κατὰ τὸν XV αἰῶνα.

Τὸ Amalienhof φέρει τὸ ὄνομα τῆς αὐτοκρατορίσσης Ἀμαλίας, διότι ᾠκοδομήθη ὑπ' αὐτῆς ὅπου καὶ διέτριβεν. Ἀντικρὺ τούτου ὑπάρχει τὸ Leopoldinische burg οἰκοδομηθὲν ἀπὸ τοῦ 1666—1668 ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Λεοπόλδου τοῦ I. Ἐνταῦθα ὑπάρχουσι τὰ ἐνδιαιτήματα τοῦ αὐτοκράτορος καὶ μεγάλη τις αἴθουσα καλουμένη Rittensaal=αἴθουσα ἱπποτῶν ὅπου τελοῦνται αἱ ἑορταὶ καὶ διάφοροι ἄλλαι τελεταὶ τῆς αὐλῆς.

II. Τὸ ἀνάκτορον τοῦ ἀρχιδουκὸς Ἀλβέρτου εἰς τὸ Hofgartenstrasse. Ὠκοδομεῖτο ἀπὸ τοῦ 1800—1804 διὰ τὸν δοῦκα Ἀλβέρτον.

III. Τὸ ἀνάκτορον τοῦ ἀρχιδουκὸς Λουδοβίκου Βίκτωρ εἰς τὴν πλατείαν Schwarzenberg ᾠκοδομεῖτο ἀπὸ τοῦ 1846—1865 ὑπὸ τοῦ Ferstel ρυθμοῦ ἰταλικῆς Ἀναγεννήσεως.

IV. Τὸ ἀνάκτορον τοῦ ἀρχιδουκὸς Γουλιέλμου εἰς τὸ Parkring ᾠκοδομήθη ὑπὸ τοῦ Hansen ρυθμοῦ ἰταλικῆς ἀναγεννήσεως τῷ 1865—1866.

V. Τὸ ἀνάκτορον τοῦ πρίγκηπος Liectenstein ᾠκοδομήθη τῷ 1694. μετερρυθμίζετο δὲ ἀπὸ τοῦ 1833—1847.

ΑΓΓΛΟΙ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Συμπέρασμα ἀγγλικῆς «Σημαίας»

Πιθανῶς αἱ σκέψεις τῶν Ἑλλήνων, καίπερ μετὰ θάρρους καὶ εἰλικρινείας προβαλλόμεναι θὰ ἐξηκολούθουν ὑποθαλπόμεναι ἐπὶ πολὺ ὡς ἁπλαῖ εὐλαβεῖς ἰδέαι, ἂν συνέβαινέ τι, ὅπερ οὐδεὶς προέβλεπεν, ἥκιστα δὲ οἱ Ἕλληνες. Οὐδεὶς ἐφαντάζετο πρὸ δεκατετραετίας, ὅτι οἱ Βούλγαροι ἔμελλον νὰ λάμψωσι τόσον ἐν τῷ ὁρίζοντι τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Οἱ Ἕλληνες ὑπερηφανευόμενοι διὰ τὴν καταγωγὴν αὐτῶν καὶ ἐρειδόμενοι ἐπὶ τὴν ἐξηκονταετῆ ἐθνικὴν αὐτῶν ὕπαρξιν, κατ' ἀρχὰς ὀλίγον προσέσχον εἰς τὴν ἀνεγειρομένην ἡγεμονίαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ Βούλγαροι ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἐγίνοντο ἀντικείμενον ἐνδιαφέροντος εἰς τὸν κόσμον, ἐξέλεξαν ἡγεμόνας, ἤνοιξαν βουλὰς, ἐπεξέτειναν τὸ ἐμπόριόν των καὶ προεκάλεσαν καὶ αὐτοὺς τοὺς Σέρβους, οἱ Ἕλληνες ἤρξαντο αἰσθανόμενοι ἀληθῆ ἀνησυχίαν.

Ἀναφέρομεν ταῦτα, οὐχὶ ἵνα ἐλέγξωμεν ἢ ἐπιπλήξωμεν τοὺς Ἕλληνας, ἀλλ' ἵνα καταστήσωμεν καταφανῆ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ ἵνα αἰτιολογήσωμεν ἢ τοὐλάχιστον ἐξηγήσωμεν τὴν ἀγανάκτησιν, τὴν ἀνησυχίαν καὶ τὸν μὴ ἱκανοποιούμενον ἐνθουσιασμόν των. Τὰ αἰσθήματα εἶναι ἐντελῶς καταληπτὰ, δὲν εἶναι εὔκολον νὰ τοῖς ἀρνηθῇ τις τὴν συμπάθειάν του. Ἀλλὰ τί σκοποῦσι νὰ πράξωσι; Τοῦτο εἶναι τὸ ζήτημα, ὅπερ ὁ κ. Δηλιγιάννης εἶχε πρὸ αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ εἶναι τὸ ζήτημα, ὅπερ ἤδη ἔχει πρὸ αὐτοῦ ὁ κ. Τρικούπης, καὶ εἶναι ὀδυνηρῶς δυσχερὴς ἡ ἀπάντησις.

Ὁ κ. Τρικούπης εἶναι ἕλλην ἐκ τῶν ἑλλήνων, σταθερὸς θιασώτης τῶν ὑψηλῶν ἰδεῶν καὶ πατριώτης ἀμετανοήτως ὑπερήφανος διὰ τὸ γένος του καὶ τὴν χώραν του. Ἀλλ' οὗτος γινώσκει ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας δὲν τῇ ἐπιτρέπουσι νὰ διατελῇ ἐν ἐξοπλισμῷ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος φαίνεται μᾶλλον διατεθειμένος νὰ κάμῃ οἰκονομίας παρὰ τολμήματα. Ἠγανακτημένος, ὡς δικαίως δύναται νὰ ᾖναι, πρὸ ὀλίγου ἔκαμε δύο διπλωματικὰ βήματα, ἄτινα ἀμφότερα εἶναι φύσεως ἐρεθιστικῆς.

Διεμαρτυρήθη κατὰ τῶν ρωμουνικῶν νόμων εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἑλληνικῶν κληρονομιῶν ἐν Ρωμουνίᾳ καὶ παρεπονέθη κατὰ τῆς ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς τῆς βουλγαρικῆς βουλῆς. Εἴμεθα μακρὰν τοῦ νὰ εἴπωμεν ὅτι εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις δὲν εἶχε λόγους ἵνα διαμαρτυρηθῇ. Ἀλλ' ἡ ὀργή του ὀλίγον δύναται νὰ τῷ φανῇ ἐπωφελὴς ἐπὶ τοῦ παρόντος. Εἶναι ἴσως εὐτύχημα, ὅτι οἱ ἀργυροῖ τοῦ βασιλέως στρέφουσι τὴν προσοχὴν τῶν συμπατριωτῶν του ἀλλαχοῦ ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἐν τούτοις θὰ ἦτο μέγα σφάλμα νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ὁ βασιλεὺς Γεώργιος δὲν τρέφει τὰ αὐτὰ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ του αἰσθήματα, καίτοι ὡς συνταγματικὸς βασιλεὺς καταφεύγει εἰς σώφρονα ἐπιφύλαξιν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἀνασκαφαὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἀγγλικὴν σχολὴν ἐχορηγήθη παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἡ ἄδεια νὰ ἐκτελεσῃ ἀνασκαφὰς εἰς Ἀρκαδίαν διὰ τοῦ μέλους αὐτῆς κ. Λόριγκ, ὅστις ἀνεχώρησεν ἤδη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ὁ κ. Λόριγκ ἀρχόμενος τῶν ἐργασιῶν του κατὰ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα, θὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς ἐν τῇ ὁδῷ τῇ ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Μαντινείαν.

Ἀνασκαφαὶ Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου

Αἱ παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν ἐκτελούμεναι ἀνασκαφαὶ τοῦ γερμανικοῦ ἰνστιτούτου ἐπανελήφθησαν ἀπὸ τῆς προχθὲς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δέρπφελ. Διὰ τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ὁ ἔγκριτος ἀρχαιολόγος θέλει νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ Καλλιρρόη κεῖται ἐκεῖ καὶ οὐχὶ παρὰ τὸν Ἰλισσόν. Πέρυσιν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἐξετέλεσεν ὁμοίως ἐρεύνας καὶ ἀνεῦρε πράγματι μνημεῖα λόγου ὑπὸ τοπογραφικὴν ἔποψιν, ἀλλὰ μὴ ἀποδεικνύοντα ἐπαρκῶς τὴν ὕπαρξιν τῆς Καλλιρρόης.

Ἐμπορικὴ πίστις ἐν Ἑλλάδι

Ὁ „Ὀθωμανικὸς ταχυδρόμος" παρατίθησι τὸ περιεχόμενον ἐλθέσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις αὐστριακοῦ προξένου. εὐνοϊκῶς ἀποφαινομένου περὶ τῆς οἰκονομικῆς πιστεως τῶν ἑλλήνων ἐμπόρων, ἐννοούντων ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ ἀνταποκρίνωνται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν. Οἱ αὐστριακοὶ βιομήχανοι, λέγει, δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην μετὰ ὑποπιστίας νὰ προσβλέπωσιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀγοράν, διότι, ἂν ὑπάρχωσι καὶ ἀπατεῶνες, ἔμποροι, οὗτοι εἶναι δύο εἰδῶν, α') οἱ συνήθεις ἐν πᾶσι τοῖς ἐμπορικοῖς κέντροις ἀγόρται, οὓς γινώσκουσι οἱ γερμανοὶ βιομήχανοι νὰ ἀποφεύγωσι, πληροφορούμενοι ἁρμοδίως τὸ ποιὸν αὐτῶν πρὶν ἢ παραδώσωσιν ἐμπορεύματα, καὶ β') οἱ ἐκ τῆς εὐκαιρίας ἀποβαίνοντες τοιοῦτοι, ὅταν μάλιστα οἱ βιομήχανοι ἐξαπατῶσιν αὐτοὺς δι' ἀποστολῆς ἐμπορευμάτων κατωτέρας ποιότητος ἢ τὰ παραγγελθέντα καὶ δι' ἄλλων παραπλησίων δόλων. Ἐν ἁπάσῃ περιπτώσει συνίστησι τοῖς Αὐστριακοῖς νὰ πληροφορῶνται ἁρμοδίως διὰ τῶν προξενείων, κυρίως δὲ ἐκ φίλων ἐμπόρων περὶ τοῦ ποιοῦ τῶν ἐμπόρων, μεθ' ὧν θὰ συνάψωσι συναλλαγάς. Ἄλλως τε ἡ ἐμπορικὴ πίστις τῆς Ἑλλάδος τεκμηριοῦται ἐκ τοῦ ἑξῆς, ὅτι παρὰ τὴν μεγάλην διαφορὰν τοῦ χρυσοῦ ἐμπορικαὶ καταστροφαὶ δὲν ἐγένοντο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο.

Θάνατος Μαθουσάλα

Ἐν Δομοκῷ ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ὁ ἀναφαλαντίας Ι. Βούλγαρης, ἄγων ἡλικίαν μείζοσα τῶν 120 ἐτῶν. Μέχρι τῆς τελευταίας πνοῆς διετήρησεν ἀκμαίας καὶ ζωηρὰς πάσας τὰς αἰσθήσεις. Αἱ κοιναὶ ἀσθένειαι ὑπῆρξαν ἄγνωστοι αὐτῷ καὶ μόνον ἐλαφροὺς πυρετοὺς ὑπέστη κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μακροῦ βίου αὐτοῦ. Τὸν τελευταῖον πυρετὸν ὑπέστη πρὸ 25 περίπου ἐτῶν, ἐβίωσε δὲ ἐν διηνεκεῖ λιτότητι καὶ ἐγκρατείᾳ. Ὁ καπνὸς καὶ τὰ πνευματώδη ποτὰ ὑπῆρξαν ἄγνωστα αὐτῷ, καὶ οὐδέποτε ἐποιήσατο κατάχρησιν οἱουδήποτε πράγματος. Ἑκάστην πρωΐαν ἐλούετο τακτικῶς διὰ ψυχροῦ ὕδατος, ἔζησε δὲ μόνος καὶ ἄνευ συγγενῶν ἐξ ὧν πρὸ 70 περίπου ἐτῶν, ἀπεβίωσεν ὁ τελευταῖος. Ὁ ἐξαίρετος γέρων ἐτελεύτησεν ἄγαμος μετὰ διήμερον ἀσθένειαν ἐν μέσῳ φιλανθρώπων φίλων καὶ γνωρίμων.

Ἡ «Ταρὴκ»

Ἡ „Ταρὴκ" τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἤρξατο τῆς δημοσιεύσεως ἐκθέσεων τοῦ στρατιωτικοῦ ἀκολούθου τῆς ἐν Ἀθήναις αὐτοκρατορικῆς πρεσβείας συνταγματάρχου Σεϊφουλλὰχ βέη, πραγματευομένου περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῶν δημοσίων ἔργων. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταστάσεως τῶν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις ἐργατῶν.

Ἀρχαιότητες

Ἀνασκαπτομένων πρό τινων ἡμερῶν τῶν θεμελίων οἰκίας τινὸς ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ δήμου Θωρικίων ἐν Κερατίᾳ, εὑρέθη ἀρχαία ἐπιτύμβιος πλὰξ ὕψους ἑνὸς μέτρου καὶ πλάτους 0,40 παριστῶσα γυναῖκα νεαρᾶς ἡλικίας, καθημένην καὶ ἔναντι αὐτῆς ἄνδρα ἱστάμενον καὶ τείνοντα αὐτῇ τὴν χεῖρα. Ἀμφότεροι φέρουσι ποδήρεις χιτῶνας, τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν εἰσὶν ἐγκεχαραγμένα ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς ἐπὶ ὡραίου ἀετώματος.

Ἔκθεσις Σικάγου

Ἐν τῇ „Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως" ἐδημοσιεύθη προκήρυξις τῆς ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ἐπιτροπῆς πρὸς τοὺς βουλομένους νὰ μετάσχωσιν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐκθέσεως, ἐν ᾗ ἀνεγράφησαν διάφοροι ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐκθεμάτων ὁδηγίαι. Ἡ ἐπιτροπὴ ὁρίζει ὅτι θὰ ἀποσταλῶσιν εἰς Σικάγον σταφίδες, σῦκα, ἐλαῖαι, ἔλαια, οἶνοι, οἰνοπνεύματα, ἡδύποτα, μέλι, κουκούλια, μέταξα, καπνός, σιγαρέττα, σπόγγοι, ὀρυκτὰ καὶ μέταλλα καὶ ἐκμαγεῖα καὶ ἀπεικονίσματα τῶν ἐν Ἑλλάδι ἔργων ἀρχαίας τέχνης.

Ὀθωμανικὴ σχολὴ

Ἐν Λαρίσσῃ τῆς Θεσσαλίας ἐτελέσθησαν ἐπισήμως τὰ ἐγκαίνια νέας ὀθωμανικῆς σχολῆς ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὀθωμανοῦ προξένου καὶ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως.

Ὁ πρόξενος τῆς Ἀμερικῆς

Ὁ τέως ἐν Ἀθήναις προξενος τῆς Ἀμερικῆς κ. Ἰρβγκ Μάνετ, ἑλληνιστὴς, ἀναχωρῶν ἐξ Ἀθηνῶν, ὅπως διὰ Πατρῶν καὶ Ὀλυμπίας ἀπέλθῃ εἰς Ἀμερικὴν, κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ, ὡς ἀναφέρει ἡ „Ἐφημερίς", στραφεὶς πρὸς τὸν βράχον τῆς Ἀκροπόλεως ἀπεχαιρέτησεν αὐτὸν δι' ὀλίγων θερμῶν λέξεων καὶ ἐδάκρυσεν. Ἦτο ξένος καὶ διὰ τοῦτο.

Σταφιδικὸν δελτίον

Γράφουσιν ἐκ Πατρῶν: „Ἱκανῶς ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν σταφίδων. Εἶχον ἐκπέσει πολὺ αἱ ἐπαρχιακαὶ ἰδ.ως σταφίδες ἕνεκεν τῆς ἀδρανείας τῶν ἐξωτερικῶν ἀγορῶν, καὶ τὰ fob εἰς σάκκους ἐτιμῶντο δρ. 205, ὅτε ζήτησις ἐξ Ἀμερικῆς μικρὰ ἐπέφερε μεγάλην ὕφωσιν. Αἱ τιμαὶ ἀνῆλθον ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν εἰς τὰς 233 δραχ, διὰ fob σάκκους καὶ 242—245 διὰ fob βαρέλια καὶ ἔγειναν πράξεις τινές. Τὸ μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς παρελθούσης παρασκευῆς ἐξηγμένον ἐξ Ἑλλάδος πρᾶγμα ἀνέρχεται εἰς τόνους 69,800 περίπου διὰ τὰς διαφόρους ἀγοράς".

ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΟΣ ΠΝΙΓΜΟΣ

Ἡ χολέρα οὐχὶ μόνον πολλὰς ἰφθίμους ψυχὰς ἅιδῃ προϊάπτει, ἀλλὰ καὶ ἀπείρων θανάτων σπαρακτικωτέρων προξενος γίνεται. Τελευταίως ἐν Κλαζομεναῖς παρὰ τὴν Σμύρνην τὸ γαλλικὸν ἀτμόπλοιον «Μιγγρελία» τῆς ἑταιρίας Πακὲ τελοῦν τὴν νενομισμένην κάθαρσιν αὐτόθι καὶ προωρισμένον διὰ Κωνσταντινούπολιν ἔφερεν ἐπιβάτας μεταξὺ ἑτέρων καὶ δύο νεάνιδας γαλλίδας ἐκ Σταυροδρομίου, γνωστὰς εἰς τὴν ἀνωτέραν κοινωνίαν τοῦ Πέραν. Ἡ μία ἐκαλεῖτο δεσποινὶς Μαργαρίτα Φλαμὰν, κόρη γνωστοῦ ἐν Πέραν ὁμωνύμου ἰδιοκτήτου τοῦ ξενοδοχείου Λουξεμβούργου, καὶ ἡ ἄλλη δεσποινὶς Α. Δεμιλβίλ ἀμφότεραι δὲ ἡλικίας οὐχὶ μεγαλειτέρας τῶν 22 ἐτῶν. Τὸ ἀτμόπλιον ἐπρόκειτο νὰ τελέσῃ 11ήμερον κάθαρσιν μετ' ἄλλων πολλῶν ἀτμοπλοίων πάσης ἐθνικότητος ἐν οἷς καὶ ὁ ὀθωμανικὸς ἀκταιωρὸς ἐν Κλαζομεναῖς. Ὁ γάλλος πλοίαρχος ὅπως διασκεδάζῃ τὴν ἐκ τῆς πολυημέρου καθάρσεως πλῆξιν τῶν ἐπιβατῶν διωργάνιζεν, ὁσάκις ὁ καιρὸς ἐπέτρεπε τοῦτο, ἐκδρομὰς θαλασσίας καὶ ἁλιευτικὰς διὰ των λέμβων τοῦ πλοίου. Τὴν προπαρελθοῦσαν Δευτέραν περὶ τὴν 8ην ὥραν τῆς πρωΐας αἱ δεσποινίδες Φλαμὰν καὶ Δεμιλβίλ, μία Ἑλβετὶς διδασκάλισσα, ὁ πλοίαρχος τῆς «Μιγγρελίας» καὶ 2—3 ἐπιβάται εἶχον ἐξέλθει εἰς ἐκδρομὴν ἱστιοπλοοῦντες. Ὁ καιρὸς ἦν ὡραῖος, ἡ θαλασσία αὔρα ἐθώπευε τὸν γαληνιῶντα πόντον καὶ τὰ πάντα συνεβάλλοντο πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐκδρομῆς.

Ἡ λέμβος ὠλίσθησεν ἐλαφρῶς ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἄνευ κλονισμῶν καὶ ἐλοξοδρόμει πρὸς μεγάλην χαρὰν τῆς τε θαλάσσης καὶ τῶν ἐκδρομέων.

Αἴφνης καὶ τοῦτο μένει εἰσέτι ἀνεξήγητον, κῦμά τι ὑπεγείραν βεβαίως ἐκ τοῦ βυθοῦ, τὴν λέμβον, καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν ἔστρεφον τὴν πρῴραν πρὸς τὴν παραλίαν, τὴν ἀνέτρεψε πληρῶσαν αὐτὴν ὕδατος.

— Πρὸς θεοῦ! κ. πλοίαρχε ἐφώνησε μία τῶν νεανίδων, νομίζω βυθιζόμεθα!

— Ναὶ δεσποινὶς ἀπήντησεν ὁ ἀξιωματικὸς ἀλλὰ μὴ κινηθῆτε, θὰ γλυτώσωμεν ἀμέσως. Ἐν τούτοις τὰ ὑπὸ κάθαρσιν ἀτμόπλοια εἶχον παρατηρήσει τὸ δυστύχημα καὶ ὅλα ἔσπευσαν ν' ἀποστείλωσι βοήθειαν. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἑνὸς ἀγγλικοῦ πλοίου, ἁλιεύοντες ἐκεῖ πλησίον ἀμέσως ἀπεξεδύθησαν καὶ ριφθέντες εἰς τὸ ὕδωρ ἔσπευσαν πρὸς τὸν τόπον τοῦ κινδύνου. Ἀφ' ἑτέρου ἓν γερμανικὸν πλοῖον κατεβίβασεν ἑτέραν λέμβον καὶ διὰ ταχείας κωπηλασίας κατηυθύνετο πρὸς τοὺς ναυαγοῦντας, οἵτινες κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐπάλαιον ἐντὸς τῶν κυμάτων. Αἱ νεάνιδες ἰδίως στενοχωρούμεναι ἐκ τῶν ἐνδυμάτων ἠδυνάτουν νὰ κρατηθῶσιν ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Μία μόνη ἐξ αὐτῶν ἡ νεαρὰ ἑλβετὶς βυθιθεῖσα ὡς αἱ λοιπαὶ ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ κατώρθωσε νὰ δράξηται μιᾶς κώπης καὶ ἐπιπλέῃ αὐτῆς μέχρις ὅτου ἔφθασαν οἱ δραμόντες εἰς βοήθειάν της. Ἀλλ' αἱ δύο ἄλλαι ἀνεσύρθησαν μόνον ἀφοῦ ἐπὶ 20 λεπτὰ ἔμειναν μεταξὺ ἐπιφανείας καὶ ὕδατος. Ὅτε ἀνέσυραν αὐτὰς ἡ μία ἡ δεσποινὶς Δελμιβὶλ εἶχε πνιγῇ, ἡ δὲ ἄλλη ἀνέπνεεν ἔτι. Μετέφερον αὐτὴν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον καὶ ἐκεῖ μεθ' ὅλας τὰς περιποιήσεις δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὴν ἐπαναφέρωσιν εἰς τὴν ζωήν. Ἤνοιξεν μὲν ὀλίγον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀλλ' ἐπανέκλεισεν αὐτοὺς πάραυτα καὶ μετὰ 2 ὥρας εἶχεν ἐκπνεύσει. Ἐκ τῶν λοιπῶν ἐπνίγη καὶ εἷς ναύτης.

Αἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰδήσεις ἐξαίρουσι τὴν μεγάλην γενναιότητα τῶν ἄγγλων καὶ γερμανῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες μεγάλην ἐπεδείξαντο ἐθελοθυσίαν κατὰ τὴν ὀδυνηρὰν ταύτην περίστασιν. Δυστυχῶς τοῦτ' αὐτὸ δὲν δύναται νὰ λεχθῇ καὶ περὶ τῶν Τούρκων. Τὸ δυστύχημα συνέβη εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μέτρων ἀπὸ τοῦ πλοίου αὐτῶν, οὐδεὶς δ' ἐκινήθη ἀπὸ τοῦ καταστρώματος, ὅπως σπεύσῃ εἰς βοήθειαν τῶν πνιγομένων, καὶ μάλιστα οὔτε εἶχεν ἀνάγκην νὰ καταβιβάσῃ λέμβον, διότι ὑπῆρχεν ἕτοιμος τοιαύτη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ σκάφους, καὶ ἐὰν δύο μόνοι ναῦται ἐρρίπτοντο ἐν αὐτῇ θὰ προέφθανον ἐγκαίρως εἰς τὸν τόπον τοῦ κινδύνου καὶ θὰ ἔσωζον τοὺς πάντας. Ἀλλ' ὁ Τοῦρκος πλοίαρχος προὐφασίσθη τὴν διάταξιν ἥτις ἀπηγόρευεν αὐτὸν νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν τελούντων κάθαρσιν. Ὁ ἐπιστέλλων ἐκεῖθεν παρατηρεῖ λίαν δικαίως λέγων, ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἀρά γε διατάξεις, αἵτινες ἐγένοντο ἵνα μὴ ἐκτελῶνται εἰς παρομοίας περιστάσεις;

ΗΠΕΙΡΟΣ

Σιτοδεία

Ἡ ἀπὸ ἓξ καὶ ἐνιαχοῦ ἀπὸ ἑπτὰ μηνῶν ἐπικρατοῦσα ἀνομβρία εἰς δεινὴν δοκιμασίαν ἐνέβαλε νοὺς γεωργοὺς καὶ κτηνοτρόφους πολλῶν ἡμῶν ἐπαρχιῶν· ἔν τισι μὲν αὐτῶν πρὸ πάντων ταῖς ἐλριοφόροις ἐπήνεγκεν ἤδη μεγάλην καταστροφήν. ἐν ἄλλαις δὲ ἀπειλεῖ μείζονα, διότι οἱ γεωργοὶ δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιήσωσι τὴν ὥραν τῆς σπορᾶς. Ἐν Ἠπείρῳ δὲ ὁ ἐκ τῆς διαρκοῦς ἀνομβρίας κίνδυνος ἀπὸ τοῦδε κατέστη ἀπειλητικώτατος διότι ἀποτυχούσης τῆς ἐσοδείας τῶν θερινῶν προϊόντων καὶ τῆς

τῶν ἐλαιῶν, ἀπὸ τοῦδε ἡ τιμὴ τῶν ὀμμητριακῶν ὑψώθη ὑπερβολικῶς, τὸ ἐμπόριον πάσχει, ὁ ὁδεία δὲ προμηνύεται προσεχής.

Η ΧΟΛΕΡΑ

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ

Νέαν ὑποτροπίασιν ὑπέστη δυστυχῶς ἡ χολέρα ἐν Τραπεζοῦντι ἐπ' ἐσχάτων καὶ μεθ' ὁρμῆς, ἣν δὲν εἶχεν ἐν ἀρχῇ, μετὰ πρωτακούστου δ' ἐπιτάσεως ἐξερράγη ἐκ νέου καὶ ἐν Περσίᾳ, ἐν ᾗ ἐφαίνετο ὅτι διετέλει εἰς ὕφεσιν δικαιολογοῦσαν τὴν ἐλπίδα τῆς προσεχοῦς αὐτῆς ἐξαφανίσεως, ἐνῷ καὶ ἐν Αὐστροουγγαρίᾳ παρὰ τὰς ἐπισήμους δηλώσεις ὁσημέραι νεώτερα ἐδάφη καταλαμβάνει, καίτοι φαίνεται ἠπιώτερον ἔχουσα χαρακτῆρα. Ἡ νέα αὕτη τροπὴ τῆς ἐπαράτου νόσου, μάλιστα ἐν τῇ ἐνάρξει τοῦ χειμῶνος, ἀποδεικνύουσα ὅτι τὸ ψῦχος δὲν εἶναι ἱκανὸν νὰ ἀναστείλῃ τὴν πορείαν αὐτῆς ἡ δὲ ὑγρασία παρέχει αὐτῇ νέας δυνάμεις, εἰς σοβαρὰς σκέψεις ἐνέβαλεν εὐλόγως καὶ τὸ ἡμέτερον ὑγειονομικὸν συμβούλιον, ὅπερ συνελθὸν τελευταίως ἐπτάκτως τῷ φιλολάῳ κελεύσει τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου συνεσκέψατο ἐπὶ μακρὸν περὶ τῶν ληπτέων μέτρων ἀμέσως δ' ἀποφάσισαν ἐξαπέστειλεν εἰς Τραπεζοῦντα τὸν πρὸ μικροῦ ἐκεῖθεν ἐλθόντα ὑγειονομικὸν ἐπιθεωρητὴν ἰατρὸν Βιτάλην μετὰ τοῦ ἰατροῦ Πίνοε, χορηγῆσαν αὐτοῖς τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Ἐνταῦθα

Λέγεται ὅτι τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τῇ προτάσει τοῦ ἀνωτάτου ὑγειονομικοῦ συμβουλίου ἀπὸ τοῦδε θὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἐν Σουλινᾷ διὰ τὰς ἐξ Ἀμβέρσης καὶ Μασσαλίας προελεύσεις κάθαρσιν. Ἡ νῦν ἰσχύουσα κάθαρσις εἶναι 11 ἡμερῶν ἐλαττωθησμένη νῦν εἰς 5 ἡμέρας.

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Ἡ προίκισις τοῦ διαδόχου

Ἡ «Lupta» λέγει, ὅτι λόγος γίνεται ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις περὶ τῆς προικίσεως τοῦ διαδόχου Φερδινάνδου. Ἐν ἐκ τῶν πρώτων νομοσχεδίων, ἅτινα ὑποβληθήσονται εἰς τὴν Βουλὴν, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν νομοθετικῶν ἐργασιῶν, ἔσται καὶ τὸ τῆς νέας προικίσεως, ἥτις ζητηθήσεται παρὰ τῆς κυβερνήσεως διὰ τὸν ἤδη νυμφευόμενον πρίγκηπα. Εἰσέτι δὲν ἀπεφασίσθη ἐὰν θὰ δοθῶσιν αὐτῷ γαῖαι τοῦ κράτους, ἢ 600,000 φράγκων ὡς ἐτησία ἐπιχορήγησις.

Ὑποβλητέα νομοσχέδια

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Λάσκαρ Καταρτζῆς θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν Βουλῶν τὰ ἑπόμενα νομοσχέδια, ὧν τὰ πλεῖστα ἐκπονηθέντα ὑπάρχουσιν ἤδη ἕτοιμα: Ἐπαρχιακὸν νόμον· νόμον περὶ ἀστικῶν δήμων, νόμον περὶ ἀγροτικῶν δήμων, νόμον περὶ συστάσεως χωροφυλακῆς καὶ νόμον περὶ διοργανώσεως τῆς ἀστυνομίας ἐν Ρωμουνίᾳ.

Οἱ ξένοι φαρμακοποιοί

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, οἱ ξένοι φαρμακοποιοὶ τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνωσιν ὑπὸ ἐκμετάλλευσιν φαρμακεῖα ἐν τῇ χώρᾳ. Οἱ ὑπάρχοντες ἤδη τοιοῦτοι εἰδοποιήθησαν ὅτι ἅμα τῇ λήξει τῶν συμβολαίων αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ συνάψωσι νέον τοιοῦτον.

Τὸ ἱππικὸν τῆς χώρας

Δυνάμει τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἀναδιοργανίζεται τὸ ἱππικόν, ὅπερ τοῦ λοιποῦ θὰ διαθέτει 77 ἴλας, ὧν αἱ 33 ἔσονται διαρκεῖς. Ἐν ὥρᾳ εἰρήνης τὸ ἱππικὸν θὰ ἀποτελοῦσι 4000 ἄνδρες, ἐν καιρῷ δὲ πολέμου 10000.

Τὸ μονοπώλιον τῶν καπνῶν

Προσεχῶς τὸ μονοπωλεῖον τοῦ κράτους ἱδρύει ἴδιον ἐργοστάσιον πρὸς παρασκευὴν ρευστοῦ ἐκχυλίσματος καὶ σάπωνος τοῦ καπνοῦ, ἅπερ ἐφάνησαν λίαν ἀποτελεσματικὰ διὰ τὴν θεραπείαν τῶν δερματικῶν νοσημάτων, ὑφ' ὧν κατατρύχονται ἰδίως πολλὰ κτήνη. Τὰ ἐκ τοῦ καπνοῦ χημικὰ ταῦτα προϊόντα κατασκευασθέντα προσωρινῶς καὶ ἐφαρμοσθέντα ἐπέτυχον θαυμασίως. Δοκιμαὶ δὲ γενόμεναι ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς νοσοκομείοις πρὸς χρησιμοποίησιν τῶν δύο τούτων σκευασιῶν φαίνεται ὅτι παρέσχον εὐάρεστα ἀποτελέσματα, ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῶν γραφομένων τῆς «Indépendance Roumaine». Ἀναμφιβόλως αἱ σκευασίαι αὗται εἶναι ὠφέλιμοι διὰ τὸ εὔωνον αὐτῶν χάριν τῆς μεγάλης κτηνοτροφίας τῆς χώρας.

Δικαστικὰ

Πρὸ πολλοῦ εἴχομεν ἀναγγείλει ὅτι κάτοχοι τινὲς ἀστικῶν ἰδιοκτησιῶν, ἐφ' ὧν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἐτοιχοκόλλησε προκηρύξεις ἐπιβαλλούσας τὴν ἐκκένωσιν τῶν ἐν λόγῳ ἰδιοκτησιῶν, ἐνήγαγον τὴν Δημαρχίαν εἰς δίκην ἐπὶ παραβιάσει τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας. Προχθὲς καὶ χθὲς ἐν τῷ τρίτῳ τμήματι τοῦ δικαστηρίου Ἰλφὸβ ἐξητάσθη ἡ ἀγωγὴ τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ Ράχοβας ἰδιοκτήτου τοῦ χανίου Γολέσκου. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς δημαρχίας ἐζήτησαν τὴν ἀναστολὴν τῆς ὑποθέσεως ὅπως ἡ ἐπὶ παραβιάσει δίκη, ἣν ἐκίνησεν ἡ Δημαρχία ἐξετασθῇ ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου. Ἡ ἀναστολὴ ἐχορηγήθη μέχρι τῆς αὔριον παρασκευῆς.

Διάδημα

Κατὰ τὴν «Adevĕrul» τὸ διάδημα τῆς μνηστῆς τοῦ διαδόχου πριγκηπίσσης Μαρίας θέλει στοιχίσει 350 χιλ. φράγκα. Μέχρι τοῦδε διὰ δημοσίων συνεισφορῶν εἰσεπράχθησαν 140 χιλ. φράγκα.

Ὁ Μάρκος Βότσαρης

Ἡ ρωμουνικὴ συνάδελφος «La Patrie» ἥτις προχθὲς ἰσχυρίσθη ὅτι ὁ Μάρκος Βότσαρης ἦν Ρωμοῦνος ἐπελάθετο νὰ προσθέσῃ ὅτι ἐν Παρισίοις πρὸς τιμὴν τοῦ ἥρωος τούτου μία τῶν ὁδῶν τῆς μεγαλουπόλεως ἐκείνης φέρει τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ὁ κ. Τομπάζης

Κατὰ τὰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας ὁ τέως γραμματεὺς τῆς ἐνταῦθα πρεσβείας κ. Τομπάζης προσεκολλήθη παρὰ τῇ ἑλληνικῇ πρεσβείᾳ Κων)πόλεως.

Τὸ Κοινωνιστικὸν ζήτημα

Ὁ ἐν Παρισίοις μοναδικὸς ἕλλην κοινωνιστὴς κ. Π. Ἀργυριάδης ἀγγέλλει τὴν ἔκδοσιν Ἡμερολογίου τοῦ κοινωνιστικοῦ ζητήματος. Ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῶν περιεχομένων τοῦ ἐν λόγῳ ἡμερολογίου, ἐν ᾧ ποικίλαι κοινωνιολογικαὶ μελέται δημοσιεύονται τὸ εἰρημένον ἡμερολόγιον ἐστὶν ἔργον οὐχὶ τυχαῖον, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐνέχον ἅπασαν τὴν σοβαρότητα μεθ' ἧς ὁ φιλοσοφικὸς κόσμος τῆς Εὐρώπης διαπραγματεύεται τὸ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τοῦ παρόντος αἰῶνος διατελοῦν φλογερὸν τοῦτο ζήτημα.

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο ἐκδίδεται τρίτον ἤδη ἔτος, συντασσόμενον ὑπὸ τῶν ἐκλεκτοτέρων κοινωνιστῶν συγγραφέων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Π. Ἀργυριάδου. Συνιστῶμεν τὴν ἀπόκτησιν αὐτοῦ, ὅπερ ἀποτελεῖ σοβαρὰν συγγραφὴν. καὶ οὐχὶ ἁπλοῦν πρὸς τέρψιν ἡμερολόγιον. Πωλεῖται δὲ ἀντὶ 1:50 φράγκων.

ΑΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΙ ΕΝ ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Ὑπόθεσις Ζάππα

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Ρωμουνικῇ Ἀνεξαρτησίᾳ».

«Τὴν 20 Νοεμβρίου θέλει ἐκδικασθῇ ἐν τῷ δευτέρῳ τμήματι τοῦ Ἐφετείου Βουκουρεστίου ἡ αἴτησις ἣν τὸ ὑπουργεῖον τῶν κτημάτων ἤγειρεν ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, διεκδικοῦν αὐτήν. Γνωστὸν ὅτι εἰς τὴν προηγουμένην ἐμφάνισιν τὸ δικαστήριον εἶχεν ὑποχρεώσει τοὺς κληρονόμους καὶ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν νὰ καταθέσωσιν ἕκαστος 5,000 φράγ. ὡς ἐγγυήσεις judicatum solvi.

Μανθάνομεν λέγει ἡ ἀνωτέρω ἐφημερὶς, ὅτι πάντες κατέθεσαν τὸ εἰρημένον ποσὸν, μόνη δὲ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀρνεῖται νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ δικαστηρίου. Συνεπεία τῆς ἀρνήσεως ταύτης οἱ δικηγόροι τοῦ ὑπουργείου τῶν κτημάτων κ. κ. Σχινᾶς καὶ Ἀντωνέσκος θὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ δικαστηρίου νὰ κηρύξῃ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἔκπτωτον τῆς ἀγωγῆς της.

Ἐπίσης δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν θετικῶς, λέγει ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς, ὅτι οἱ δικηγόροι τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως κ.κ. Βοερέσκος καὶ Κόρνεα προπαρασκευάζουσι μακρὸν ὑπόμνημα, σκοπὸν ἔχον νὰ δικαιολογήσῃ τὴν στάσιν ταύτην τοῦ πελάτου αὐτῶν. Αἱ συζητήσεις, λέγει, προμηνύονται λίαν ἐνδιαφέρουσαι.

Ὑπόθεσις Φιλήτου

Ἐγράψαμεν ἐν τῷ προχθεσινῷ ἡμῶν φύλλῳ περὶ τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἥτις ἐξεδόθη ὑπὲρ τῶν κληρονόμων τῆς περιουσίας Φιλήτου. Ἡ ἀνωτέρω μνημονευομένη ἐφημερὶς ἀναφέρουσα περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, λέγει, ὅτι ὁ ἐν Ἀθήναις σύλλογος ἀπεκλείσθη τῆς κληρονομίας καὶ ὅτι ὁλόκληρος ἡ περιουσία ἐδόθη εἰς τοὺς κληρονόμους. Ἡ ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος ταύτης διατυπουμένη ἑρμηνεία τῆς δικαστικῆς ταύτης ἀποφάσεως ἀναμφίβολον ὅτι γίνεται σκοπίμως, ἵνα δῆθεν φανῇ τὸ συνεπὲς τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων ὡς πρὸς τὰ κληρονομοῦντα ξένα ἠθικὰ πρόσωπα. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι τὴν περιουσίαν ταύτην λαμβάνουσιν ἀμφότερα τὰ μέρη, ὅτε σύλλογος καὶ οἱ πλησιέστεροι κληρονόμοι, τὸ δὲ τελεσίδικον τῆς τοῦ ἐφετείου ἀποφάσεως ἀποκρούει τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς μνησθείσης ἐφημερίδος, ὅτι ἡ ὑπόθεσις ὑποβληθήσεται εἰς ἀναίρεσιν ἐν τῷ Ἀκυρωτικῷ. Ἀλλὰ καὶ ἂν τοῦτο γίνῃ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν πρόκειται νὰ ἀκυρωθῇ, ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τοὺς τύπους τῆς διαδικασίας καὶ ἀποφάσεως νὰ ἐνεργηθῇ ποιά τις ἀναψηλάφησις.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΡΟΛΟΣ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ

Χθὲς ὁ βασιλεὺς τῆς Ρωμουνίας μετὰ τοῦ πρίγκηπος διαδόχου, μετὰ παρατεταμένην καὶ πλήρη ἐνδιαφέροντος ἐπίσκεψιν ἐν τῷ ἱστορικῷ Μουσείῳ τῶν τεχνῶν, μετεβησαν καὶ ἐγευμάτισαν παρὰ τῷ ρωμούνῳ πρεσβευτῇ. Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησαν τὸ προσωπικὸν τῆς πρεσβείας μετὰ τῶν συζύγων αὐτῶν, ὁ γενικὸς πρόξενος τῆς Ρωμουνίας καὶ ἄλλοι. Περὶ τὴν 2αν ὥραν ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ πρίγκηπος διαδόχου ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς πρεσβείας μεταβάντες ὅπως ἐπιδώσωσι τὰ ἑαυτῶν ἐπισκεπτήρια εἰς τὸν ἀποστολικὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Πάππα καὶ τοὺς πρεσβευτὰς, καὶ εἶτα ἐπανέκαμψαν εἰς τὰ ἀνάκτορα.

Τὸ δεῖπνον

Τὴν 3 ὥραν τὸν βασιλέα ἐπεσκέφθη ὁ πρίγκηψ Φίλιππος τοῦ Κοβούργου. Τὴν δὲ 6 ὥραν ἐν τῇ μαρμαρίνῃ αἰθούσῃ τῶν ἀνακτόρων παρετέθη δεῖπνον εἰς ὃ παρεκάθησαν ὁ ἀρχιδοὺξ Κάρολος Λουδοβῖκος, αἱ αὐλικαὶ ἐπισημότητες, ὁ κόμης Βαλσύνσκης, ὁ κόμης Ταάφε, ὁ πρέσβυς Αἰμύλιος Γκίκας, οἱ κ.κ. Μαυρουδῆς καὶ Μίσιου, ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος κ. Μαυροκορδάτος, οἱ ὑπασπισταὶ Κοάνδα, Περδικάρης καὶ Στρατῆς, ἕτεροι ρωμοῦνοι ἀξιωματικοί, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου στρατηγὸς Μπὲκ, ὁ διοικητὴς τοῦ στρατιωτικοῦ σώματος Βιέννης, ὁ ὑπουργὸς Φεγερβάρης, ὁ ναύαρχος Στέρνεκ, οἱ ὑπασπισταὶ τοῦ αὐτοκράτορος ὁ διοικητὴς τῆς Κάτω Αὐστρίας καὶ ὁ ἀρχιαστυνόμος. Μετὰ τὸ δεῖπνον ὁ βασιλεὺς ἐπεσκέφθη τὸν κόμητα Καλνόκυ, παρ' ᾧ διέμεινε μίαν ὥραν καὶ 3 τέταρτα. Μετὰ ταῦτα παρέστη εἰς τὴν παράστασιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θεάτρου. Τὴν πρώτην θέσιν εἶχε καταλάβει ὁ βασιλεὺς ἔχων ἀριστερὰ αὐτοῦ τὸν αὐτοκράτορα, δεξιόθεν τοῦ ὁποίου ἐκάθητο ὁ πρίγκηψ διάδοχος.

Ὁ βασιλεὺς ἔφερε στολὴν Αὐστριακοῦ ἀξιωματικοῦ, ὁ δὲ διάδοχος Ρωμούνου. Ὁ αὐτοκράτωρ συνδιελέχθη οἰκειότατα μετὰ τοῦ βασιλέως, ἐπανειλημμένως δὲ ἀμφότεροι ἐχειροκρότησαν τοὺς ἠθοποιοὺς Σκρὰτ καὶ Χάρτμαν. Μετὰ τὴν δευτέραν πρᾶξιν ὁ αὐτοκράτωρ ὡδήγησε τοὺς ξένους εἰς τὸ φουαγὲ καὶ εἶτα εἰς τὸ μέγα ἐπίσημον θεωρεῖον, ὅπου ἔδειξεν αὐτοῖς πάσας τὰς λεπτομερείας τοῦ θεάτρου, μεθ' ὃ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πρίγκηψ διάδοχος μετέβησαν νὰ λάβωσι τὸ τεῖον εἰς τοῦ ἀρχιδουκὸς Καρόλου Λουδοβίκου, εἰς ὃ παρῆσαν οἱ ἀρχιδοῦκες Γουλιέλμος, Ρενιὲ καὶ Ἐρνέστος, καὶ αἱ ἀρχιδοῦκισσαι Ἐλισσάβετ καὶ Μαρία.

Ὁ «Νέος Ἑλ. Τύπος»

Ὁ «Νέος Ἑλ. Τύπος», λέγει, ὅτι ἡ θερμὴ ὑποδοχή, ἧς ἔτυχον ἐν Βιέννῃ, οἱ ἐπίσημοι ξένοι, ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς φιλικὰς σχέσεις, αἵτινες ὑφίστανται μεταξὺ Ρωμουνίας καὶ Αὐστρίας καὶ αἵτινες βασίζονται ἐπὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τῆς χειραφετήσεως τῶν λαῶν τοῦ Αἵμου. Ἡ συμπάθεια ἣν ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς Κάρολος παρὰ τῇ αὐλῇ καὶ τοῖς κατοίκοις τῆς Βιέννης πηγάζει ἐκ τῶν αἰσθημάτων τῆς ἀγαθῆς γειτονίας χώρας, ἧς ὁ μονάρχης οὗτος τυγχάνει ὁ ὑψηλὸς ἀντιπρόσωπος.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Νέον ὅπλον

Ὁ Λονδίνειος «Χρόνος» ἀγγέλλει ὅτι ὁ γνωστὸς ἐφευρέτης τῶν ὁμωνύμων ὅπλων Μάνλιγχερ ἐφεῦρε νέον ἐπαναληπτικὸν ὅπλον. Ἡ ἐφεύρεσις συνίσταται εἰς τοῦτο, ὅτι ὁ πυροβολισμὸς γίνεται ὅλως μηχανικῶς δι' ὅλας τὰς πυριτιδοβολάς. Ὁ Μάνλιχερ ἔρριψεν 120 βολὰς ἐντὸς 1 λεπτοῦ χωρὶς οὐδὲν νὰ πάθῃ τὸ ὅπλον, οὐδὲ νὰ θερμανθῇ πλειότερον καὶ ἐμποδίσῃ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν πυροβολισμῶν. Ὁ ἐφευρέτης πιστεύει ὅτι τὸ ὅπλον τοῦτο θὰ χρησιμεύσῃ ἰδίως διὰ τὰ πολεμικὰ σκάφη, ἐν οἷς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ μεγάλη προμήθεια πυριτιδοβολῶν ἄνευ τινὸς ἀπευκταίου.

Διώρυξ Κορίνθου

Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις ἐκ Παρισίων αἱ μετοχαὶ τῆς ἑταιρίας τοῦ ἰσθμοῦ ἀπὸ 62 ἀνετιμήθησαν εἰς 65 φρ. Τὸ δὲ ὁλικὸν ποσὸν τῆς ἐκχωματώσεως ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν μέχρι τῆς 10 8)βρίου παρελθόντος ἀνῆλθεν εἰς 2,580,954 κυβικὰ μέτρα.

Ἑλληνικὸν συνοικέσιον ἐν Μαγχεστρίᾳ

Ἐν μεγάλῃ πομπῇ, ὡς γράφει ὁ «Φιγαρὼ» ἐτελέσθησαν ἐν Μαγχεστρίᾳ οἱ γάμοι τῆς δεσποσύνης Κάτης Ἰωνίδου, θυγατρὸς τοῦ ἄλλοτε ἕλληνος προξένου, μετὰ τοῦ ἰατροῦ κ. Κλάδου, ἀρχικλινικοῦ ἐν τῇ ἰατρικῇ σχολῇ τῶν Παρισίων. Ὁ νυμφευόμενος εἶναι ἐξέχουσα προσωπικότης καὶ λίαν γνωστὸς μεταξὺ τοῦ ἰατρικοῦ κόσμου τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης. Τὸ περίεργον, προστίθησιν ὁ «Φιγαρὼ», ἐστὶν ὅτι ἐπί 5 αἰῶνας ἡ οἰκογένεια Κλάδου παρέσχεν ἰατροὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο διαδοχικῶς. Διὰ τοῦ γάμου τούτου ἑνοῦνται δύο ἀρχαιότατα καὶ σημαίνουσαι οἰκογένειαι τῶν ἑλληνικῶν παροικιῶν Μαγχεστρίας καὶ Παρισίων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»

Ἀθῆναι, 4/16.— Ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς διαψεύδεται ἡ εἴδησις τῆς ἀφίξεως γερμανοῦ οἰκονομολογικοῦ ὑπαλλήλου, ἐντεταλμένου νὰ ἐξετάσῃ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ὀδησσός, 4/16.— Ἀφίκετο τὴν πρωΐαν ὁ τσάρεβιτς ἐρχόμενος ἐκ Βιέννης. Ἀμέσως δὲ ἐξηκολούθησε τὸ ταξείδιον αὐτοῦ διὰ θαλάσσης ἐπιβὰς τοῦ «Βατούμ».

Βελιγράδιον, 4/16.— Ὑποπτον κροῦσμα χολέρας ἔλαβε χώραν τὴν 12 νοεμβρίου· 5 ἕτερα προχθὲς, πάντα ἐν γένει θανατηφόρα.

Λεμβέργη, 4/16.— Ἐπισήμως ἀπεδείχθη, ὅτι οὐδὲν κροῦσμα χολέρας ἔλαβε χώραν τὰς ἡμέρας ταύτας ἐν Γαλικίᾳ, τοιουτοτρόπως δὲ ἡ ἐπιδημία θεωρεῖται ὡς τελείως ἐκλείψασα.

Μαδρίτη, 4/16. — Αἱ μετὰ τῆς Γαλλίας πρὸς σύναψιν ἐμπορικῆς συμβάσεως διαπραγματεύσεις ὁριστικῶς διεκόπησαν, τῆς γαλλικῆς βουλῆς ἀπορριψάσης πᾶσαν ἐλάττωσιν ἐν τῷ κατωτέρῳ τιμολογίῳ.

Παρίσιοι, 3)16. — Αἱ εἰδήσεις ἀναφορικῶς τῶν κεφαλαίων τῆς κατηγορίας ἐν τῇ ὑποθέσει Παναμᾶ, εἰσὶν ἀντιφατικαί. Κατά τινας πρόκειται περὶ μερικῶν ἀνωμαλιῶν, κατὰ τὴν τελευταίαν ἔκδοσιν δανείου, κατ' ἄλλους δὲ περὶ ὑπερβολικῶν δαπανῶν. Ἡ δίκη θέλει ἀρχίσει μετά τινα χρόνον, ἕνεκα τοῦ ὀγκώδους δικογραφικοῦ φακέλου.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Γάμοι Φερδινάνδου

Εἰς τοὺς γάμους τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου προσεκλήθησαν πᾶσαι αἱ ἐστεμμέναι κεφαλαί. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν θέλουσι παραστῆ οἱ αὐτοκράτορες Γουλιέλμος καὶ Φραγκῖσκος Ἰωσὴφ, ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία, οἱ βασιλεῖς τῆς Βυρτεμβέργης καὶ τῆς Ἑλλάδος (ἀπίστευτον). Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ὁ Γ' δὲν θὰ παρασταθῇ, ἀλλὰ θ' ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτὸν ὁ Μ. δοὺξ Ἀλέξιος.

Δωρεὰ δήμου Ἰασίου

Ἐπὶ τοῖς γάμοις τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου ὁ δῆμος Ἰασίου ἀπεφάσισε νὰ δωρήσῃ τῷ πρίγκηπι Φερδινάνδῳ τὸ ἀνάκτορον Ροσνοβάνου, τὸ ὁποῖον ἠγόρασεν ἀντὶ 500,000 φράγκων. Ὁ πρίγκηψ μετὰ τὸν γάμον θέλει ἐγκατασταθῇ ἐν Ἰασίῳ.

Ὁ Δόκτωρ Ράτσιου

Μεγάλη καὶ θερμὴ ὑποδοχὴ προπαρασκευάζεται πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ δόκτορος Ἰωὰν Ράτσιου προέδρου τοῦ κομητάτου τοῦ ἐν Τρανσυλβανίᾳ ἐθνικοῦ κόμματος, ὅστις τὴν ἑσπέραν τοῦ σαββάτου ἀφικνεῖται ἐνταῦθα.

Διπλωματικοὶ προβιβασμοὶ

Μετὰ τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ διοργανισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν ἥτις ἐγκριθήσεται ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ἕως τότε, οἱ διπλωματικοὶ προβιβασμοὶ γενήσονται κατὰ ἰανουάριον.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΛΟΥΤΡΩΝ ΕΦΟΡΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ

„ΘΕΣΠΙΣ"

Διευθυνόμενος ὑπὸ τοῦ κυρίου

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΗΣΑΙΟΥ

Διὰ τὴν ἑσπέραν

τοῦ Σαββάτου 7 Νοεμβρίου

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Η ΤΥΧΗ ΤΗΣ

ΜΑΡΟΥΛΑΣ

Κωμειδύλλιον

μετὰ 24 ᾀσμάτων καὶ ἐθνικῶν χορῶν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Η ΑΥΓΟΥΛΑ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ

Τριῳδία ψαλησομένη

ὑπὸ τῆς κυρίας καὶ κυρίων Λαλαούνη.

Ὁ θίασος οὗτος, περὶ οὗ πλεῖσται ὅσαι διεβιβάσθησαν ἡμῖν συστάσεις, ἐκτὸς τῶν δραματικῶν αὐτοῦ ἠθοποιῶν προσέλαβεν ἐξ Ἀθηνῶν τὴν κ. Θάλειαν Λαλαούνη καὶ τοὺς κ.κ. ἀδελφοὺς Λαλαούνη τελειοφοίτους τοῦ **Ὠδείου τῶν Ἀθηνῶν.** Ἐν τῇ «**Μαρούλᾳ**» θέλουσι πρωταγωνιστήσει ὁ μὲν κ. Ἐμμανουὴλ Λαλαούνης ὡς βαθύφωνος ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ **Μπάρμπα Δινάρδου,** ὁ κ. Βασίλειος Λαλαούνης ὡς βαρύτονος ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ **Χρήστου** καὶ ἡ κυρία Θαλεία Λαλαούνη ὡς ὑψίφωνος ἐν τῇ «**Μαρούλᾳ**». Τὸ λοιπὸν δραματικὸν προσωπικὸν θέλει ἀπαρτίσει τὸν χορόν.

Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἀξιότιμοι ὁμογενεῖς τῆς πρωτευούσης θέλουσι σπεύσει ἵνα ἐνθαρρύνωσι θίασον ὑπὲρ οὗ πολλαὶ ἀγαθαὶ ὑπάρχουσι συστάσεις.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ καὶ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

Συνιστῶμεν θερμῶς τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Γρηγορίου Ρούβα διευθυνόμενον ἑλληνικὸν καφενεῖον καὶ Ζαχαροπλαστεῖον κατὰ τὴν ὁδὸν Καραγεώργεβιτς ὑπ' ἀριθ. 10. Οἱ προσερχόμενοι θέλουσι μείνει ἐντελῶς ηὐχαριστημένοι.

Καθαριότης. Ἐκλεκταὶ ποιότητες. Μέτριαι τιμαί.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 30 'Οκτωβρίου 1892

	Αγοραί	Πωλητ.
ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ		
Renta perpetuă 5 o/o	99.—	99.1/2
» amortis. 5 o)o	96.—	96.1)2
» » 4 o/o	82.3/8	82.1/2
Conversiunea rurală 6 o/o	101.—	101.1/4
Oblig. caseĭ Pensiunilor	274.—	277.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucurescĭ 5o/o—1883	89.1/2	90.—
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	91.1/4	91.1)2
Scris. Func. Rurale 5o/o	95.50	95.60
» » Urbane 5 »	90.—	90.1/4
» » » 6 »	100.1/2	101.—
» » » 7 »	102.—	102.1/2
» » » Iaşi 5 o/o	80.1/4	80.1/2
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1640.—	16.45
Dacia-Rumania	404.—	406.
Naţionala	410.—	412.
Societ. de Reasigurare.	190.—	195.
» » Constr. şi l. publ	124.—	128.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τρίμηνον	25.13.3/4	25.15.—
» ὄψεως	25.25.—	25.27.1/2
Παρισίων τρίμηνον	99.90	99.95
» ὄψεως	100.50	100.60
Βερολίνου τρίμηνον.	123 —	123.10
» ὄψεως	124.10	124.50
Βελγίου τρίμηνον	99.75	99.80
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης τρίμηνον	2.09.1/2	2.09.1/2
» ὄψεως	2.11.1/4	2.11.1)2
» εἰκοσάφραγκον.	99.3)4	100.—
'Αμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
'Ελβετίας τρίμηνον.	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.—	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα 'Οθωμανική.	22.80	25.
Εἰκοσόφραγκον Γαλλίας.	20.05	20.06
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 4 Νοεμβρίου 1892

Γαλλική Ρέντα 4 1/2 o/o	105.22
» 3 o/o	99.30
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	98.10
'Ελλην. Δάνειον 5 o/o	—.—
'Ανατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	—.—
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	495.62
'Οθωμανικὴ Τράπεζα.	596.87
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.18
» Βελγίου.	99.3/32
» Βιέννης	207.50
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	

ΒΙΕΝΝΗ 4 Νοεμβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.54
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	314.50
Ρούβλια χάρτινα	117 35
Συνάλλαγμα Λονδίνου	—.—
» Παρισίων	47 70
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 4 Νοεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	101.80
» 5 o/o.	96 60
» » 4 o/o.	81.90
Ρούβλια χάρτινα	199 75
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	96. -
Συνάλλαγμα Βελγίου.	80.60
» Παρισίων	80.60
» Βιέννης.	—.—
Διάθεσις Χρηματ. ἀσθενής.	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 4 Νοεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	97.7)16
Μετοχαὶ *Bangne de Roumanie*	6 3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.33
» 'Αμστελοδάμου	12.04

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 4 Νοεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	96 90
» » 4 o/o.	81.90

ΥΔΩΡ ΚΑΛΩΣ ΔΙΥΛΙΣΜΕΝΟΝ

Δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τις προσαρμόζων ἐπὶ τῶν ὑδραγωγῶν τοῦ ὕδατος ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ στρόφιγγος (κάνης)

ΤΟ ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΟΝ (FILTRE) BÜHRING.

Εἰς τὰ μέρη ἔνθα δὲν εὑρίσκονται ὑδραγωγοὶ σωλῆνες, ἐφαρμόζεται τὸ αὐτὸ σύστημα τῶν **διϋλιστηρίων (filtres) μετ' ἀντλίας.**

'Επίσης δύναται νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τοὺς **κάδους**, τὰ **φρέατα** καὶ ἐν γένει εἰς τὰς **δεξαμενάς**.

Δι' ἀγορὰν ἢ ἐνοίκιον οἱ βουλόμενοι θέλουσιν ἀποταθῆ πρὸς τὸν κύριον

SALTER

Bucurescĭ, Strada Lipscanĭ, No. 90.

Τιμοκατάλογοι δωρεάν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

'Ο μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

'Εργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν 'Ομογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, **ἐν τῇ ὁδῷ 'Ακαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.**

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ — Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΦΑΚΗ

'Εν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα 'Ελληνικὰ, Ρουμανικὰ Γαλλικὰ, Γερμανικὰ, 'Αγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαριθμου ἐν 'Ελλάζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
'Αναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυρίου TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoi) 'Αριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ 'Αργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

Πρὸς τὸ φιλόμουσον τῆς Ρωμουνίας 'Ελληνικὸν δημόσιον.

'Η ἀξιότιμος τῆς «Κλειοῦς» διεύθυνσις ἐπιθυμοῦσα νὰ καταστήσῃ τὸ λαμπρὸν τοῦτο περιοδικὸν σύγγραμμα γνωστὸν καὶ προσιτὸν πᾶσι τοῖς ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλλησι παρεχώρησεν ἡμῖν ὑπὸ ἐξαιρετικοὺς καὶ εὐνοϊκωτάτους ὅρους ὁλόκληρον τὴν παρακαταθήκην τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθέντων τόμων.

'Η γενναία αὕτη συγκατάβασις ἐπείσεν ἡμᾶς νὰ ἀγοράσωμεν ταύτην δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ προσφέρωμεν αὖθις τῇ ἀξιοτίμῳ ἡμῶν πελατείᾳ ἔργον 'Ελληνικὸν ἔξοχον ἀντὶ μετριωτάτης τιμῆς.

'Απὸ τοῦδε λοιπὸν εἴμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαθέσωμεν **ὁλόκληρον τὴν ἑπταετῆ** (1885—1891) **σειρὰν** τῶν τόμων τῆς «Κλειοῦς», ἄδετον μὲν ἀντὶ φρ. 70, δεδεμένην δὲ μετὰ τοῦ ἰδιαιτέρου τῆς «Κλειοῦς» περικαλύμματος ἀντὶ φρ. 105.

Ἵνα δὲ πληρέστερον ἀνταποκριθῶμεν εἰς τοὺς ποθους τῆς ἀξιοτίμου διευθύνσεως τῆς «Κλειοῦς», τῆς προβάσης εἰς μεγάλην θυσίαν, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς εὐρυτέρας διαδόσεως ταύτης, προσφέρομεν εἰς τὰς αὐτὰς ὑποτιμημένας τιμὰς **ἑκατὸν τόμον χωριστὰ**, ἤτοι ἀντὶ φρ. 10 τὸν ἄδετον καὶ ἀντὶ φρ. 15 τὸν χρυσόδετον, τρέφοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ «Κλειὼ» θέλει καταστῇ ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος ἑκάστης οἰκογενείας καὶ τὸ εὐεργετικὸν ἐντρύφημα πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως.

Οἱ τόμοι αὐτοτελεῖς ὄντες καὶ οὐδόλως πρὸς ἀλλήλους συνεχόμενοι διακρίνονται ἕκαστος τόσον διὰ τὴν ποικίλην, τερπνὴν καὶ ὠφέλιμον φιλολογικὴν ὕλην ὅσον καὶ διὰ τὰς θαυμαστὰς καὶ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

Οἱ τομοι οὗτοι ἐπωλοῦντο μέχρι σήμερον 25 μὲν φρ. ὁ ἄδετος, 35 δὲ φρ. ὁ χρυσόδετος, ἤτοι περισσότερον τοῦ διπλασίου τῆς σημερινῆς τιμῆς. Τοῦτο παρέχει ἡμὶν τὴν παρήγορον ἐλπίδα ὅτι πᾶς τις ἐκτιμῶν τὴν κολοσσαίαν τῶν τιμῶν διαφορὰν θέλει σπεύσει νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἡμετέρας προσφορᾶς καθ' ὅσον μάλιστα μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς παρακαταθήκης τὸ ἔργον θὰ ἀποβῇ σπάνιον καὶ δυσεύρετον, τῆς ἀνατυπώσεως οὔσης ἀδυνάτου ἕνεκα τῶν μεγάλων δαπανῶν, ἃς συνεπάγονται ἐκδόσεις τοσοῦτον καλλιτεχνικαὶ καὶ ἐπιμεμελημέναι.

'Εν Βουκουρεστίῳ, τῇ 30 'Οκτωβρίου 1892.

Η. Χριστοδούλου.

Τυπογραφεῖον «ΠΑΤΡΙΔΟΣ» Calea Moşilor 'Αριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Β'. ΑΡΙΘ. 552. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ετησία..... Φρ 30
Εξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στίχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Mosilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 5 9βρίου

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Εἰς τὴν τρυφηλὴν, ἀειθαλῆ, καλλιγύναικα καὶ ποταμόλουστον τοῦ Δουνάβεως νύμφην, τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ ἀεὶ μέλπουσαν Βιέννην, τὴν ἀνατολικίζουσαν ἔτι ἐν τῇ φυσιογνωμίᾳ καὶ ἀσπαίρουσαν ἐν τῇ τοῦ πολιτισμοῦ ἀναπτύξει, τὴν προσμειδιῶσαν πάντοτε καὶ πρώτην δεξιουμένην τοὺς εἰς αὐτὴν μεταβαίνοντας ταύτην πόλιν ἐφέτος ἡ μοῖρα ἐπέκλωσεν ὅπως ἐν ἀδιαπτώτῳ εὐθυμίᾳ καὶ ἑορτασίμῳ περιβολῇ ὑποδέχεται καὶ πανηγυρίζῃ, χαιρετᾷ καὶ προπέμπῃ. Ἡ τελευταία καλλιτεχνικὴ αὐτῆς ἔκθεσις συνεκάλεσεν ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ πρωτοτύπου αὐτῆς μουσείου μηρμυκιὰν ξένων, καθ' ὃν χρόνον ἡτοιμάζοντο εἰς ὑποδοχὴν τοῦ γηραιοῦ τέως γερμανοῦ ἀρχικαγκελαρίου Βίσμαρκ. Ἐνῷ δὲ ἡ εὐθυμία τοῦ βιενναίου λαοῦ προσέδιδεν εἰς τὴν ὑποδοχὴν κοινωνιστικὸν ἅμα καὶ πολιτικὸν ὑψίστης σημασίας χαρακτῆρα οἱ ἐν Βερολίνῳ ἔδακνον θυμοειδῶς τὰ χείλη, συνέσπων ἐμφρόντιδες ἰὰς ὀφρύας. Ἀλλὰ μόλις σιγῶσιν αἱ μουσικαὶ τῶν βοημίδων, ἐν δὲ τῇ νυκτερινῇ σιγῇ του Πράτερ ἀκούονται τρυφερὰ περιπατητῶν ζεύγη, ἡ πρωία ἀνατέλλει θορυβωδεστέρα τῆς προτεραίας.

Πρόκειται νὰ μεταβῇ ἐκεῖσε ὁ γερμανὸς καῖσαρ ὑπὸ τὸ πρόσχημα κυνηγετικῆς ἐκδρομῆς. Ταὐτοχρόνως δὲ ὁ ἐπίλεκτος κόσμος τῶν δύο συμμάχων πρωτευουσῶν εἰς πρωτοφανῆ ἀπεκδύεται ἱππευτικὸν συναγωνισμὸν, εἰς Βιέννην δὲ φθάνουσιν οἱ γερμανοὶ ἱππεῖς ἐξηντλημένοι καὶ πνευστιῶντες, ἐνῷ τὸ ἄνθος τῆς πόλεως ἐξέρχεται εἰς ὑποδοχὴν αὐτῶν. Τὰ διάφορα ἐπεισόδια τῆς ἱππευτικῆς ταύτης ἐκδρομῆς τιστῶς καὶ ἀνεξιτήλως ἀπεικόνισαν αἱ εἰκονογραφημέναι τῶν δύο τούτων πόλεων ἐφημερίδες. Μόλις καταπαύει ἡ ἐκ τούτου ὀχλοβοὴ καὶ νέαι ἐπιδιώκονται προπαρασκευαὶ πρὸς ἑτέραν ὑποδοχήν. Γείτονος αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας βλαστὸς, ὁ ἐπίδοξος τῆς Ρωσσίας διάδοχος πρόκειται, κατ' αἴτησιν τοῦ γηραιοῦ καισαροβασιλέως, νὰ γένηται ἀντικείμενον ἐκτάκτου τιμῆς. Ἀπὸ τῶν ἰταλικῶν συνόρων ὁ στάρεβιτς τυγχάνει ἐκτάκτων περιποιήσεων, εἰς προϋπάντησιν δ' αὐτοῦ πάντες οἱ βιενναῖοι μεγιστᾶνες καὶ πρίγκηπες ἐξέρχονται. Ἐν τῷ σταθμῷ τὸ πλῆθος ἀνευφημεῖ αὐτοκράτορα καὶ καισαρίδην, ὁ δὲ κόσμος νομίζει ὅτι μέγα τι γεγονὸς προπαρασκευάζεται. Μόλις τὰ ὅρια τῆς δυαδικῆς μοναρχίας ὑπερπηδᾷ ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου Γ' διάδοχος, νέος καταλαμβάνει πυρετὸς τοὺς βιενναίους ἀστούς. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ρωμουνίας Κάρολος ἐπανακάμπτων ἐκ Ναυδὴδ καὶ Σιγμάριγγεν μετὰ τοῦ πρίγκηπος διαδόχου Φερδινάνδου, γίνονται ἀντικείμενον ἐκτάκτων φιλοφρονήσεων ἐν Βιέννῃ. Ἐσπερίδες, θέατρα, ἐπισκέψεις, πολιτικαὶ συνεντεύξεις καὶ περιπτύξεις, τὰ πάντα καταπνίγονται εἰς τὴν ἐνθουσιώδη τῶν βιενναίων φιλοξενίαν, οὐδεὶς δὲ προλαμβάνει νὰ παράσχῃ ἰδιάζουσάν τινα σημασίαν εἰς τὰς πολλαπλᾶς ταύτας ὑποδοχάς. Ὁ βασιλεὺς Κάρολος μετὰ τοῦ διαδόχου, τυγχάνουσιν ἐκτάκτως ἐγκαρδίου δεξιώσεως, οἱ δὲ βιενναῖοι χαίρουσιν ὅτι ἡ πόλις αὐτῶν κατήντησεν ἡ μόνη γέφυρα δι' ἣν θριαμβευτικῶς παρελαύνουσιν πάντες οἱ κραταιοὶ τῆς Εὐρώπης ἀπ' ἀνατολῶν εἰς δυσμὰς μεταβαίνοντες καὶ ἀπὸ βορρᾶν πρὸς νότον κατερχόμενοι.

Ἡ αὐστριακὴ πρωτεύουσα ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως, τοῦ ἐπικτήτου καὶ φυσικοῦ αὐτῆς κάλλους ἐφελκύει καὶ ἐξακολουθήσει προσελκύουσα τοὺς θνητοὺς ἐφ' ὅσον τυγχάνει ἀφ' ἑνὸς μὲν μία τῶν πρωτίστων σιδηροδρομικῶν ἀρτηριῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν Ἀψβούργων ἡ ἕδρα. Ἡ εἰς τὸν βασιλέα Κάρολον γενομένη ὑποδοχὴ ἐν Βιέννῃ διαθρύπτει οὐ σμικρὸν τὴν ἐθνικὴν τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ φιλαυτίαν, εὐχόμεθα δὲ ἵνα μὴ αὕτη παράσχῃ ἀφορμὴν εἰς νέους καθ' ἡμῶν ἐκτραχηλισμοὺς τοῦ ἐνταῦθα τύπου ἀναγκάσουσαν ἡμᾶς δι' ἑκατοστὴν φορὰν νὰ ἀπαντήσωμεν.

ΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΤΙΤΛΟΙ

Ἡ «La Patrie»

Ἀπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον καὶ δεύτερον ἐδημοσίευσεν ἡ ρωμουνικὴ ἐφημερὶς «La Patrie» ἄρθρον. Τὸ γαλλόγλωσσον φύλλον ἰσχυρίζεται ὅτι δυνάμει τῶν τίτλων τῆς ἀρχαιότητος ἡ Ἑλλὰς ἠδυνήθη νὰ κερδίσῃ ὅ,τι ἕτεροι λαοὶ μόνον δι' ἀπείρων θυσιῶν αἱματηρῶν τε καὶ χρηματικῶν, ἠδυνήθησαν νὰ πραγματοποιήσωσι. Καὶ ὅτι ἐπίσης, δυνάμει τῶν τίτλων τούτων, ἡ ἡμετέρα πατρὶς ὡς πολιτικὴ ἐπαίτις παρέστη ἐνώπιον τῶν εὐρωπαϊκῶν συνεδρίων. Πρὸς δὲ ὅτι ἡ Μ. Βρεττανία τῇ ἐδώρησε τὰς Ἰονίους νήσους κατὰ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ βασιλέως Γεωργίου.

Ὁ πεπολιτισμένος κόσμος, λέγει, ἡ ρωμουνικὴ συνάδελφος, χάριν τοῦ ἐνδόξου παρελθόντος προσεφέρθη γενναίως τῇ Ἑλλάδι ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι τὸ νέον βασίλειον ἤθελεν ἀποτελέσῃ στοιχεῖον τάξεως καὶ εἰρήνης ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀλλ' ὅτι ἠπατήθη.

Τίτλους

Τίτλους οἱ νεώτεροι Ἕλληνες δὲν φέρουσι, καθ' ἃ ἰσχυρίζεται ἡ ρωμουνικὴ συνάδελφος, τὰς περγαμηνὰς μόνον τῆς ἐνδόξου ἀρχαιότητος αὐτῶν. Οὗτοι, ὡς ἀτυχῶς ἀπεδείχθη, κατ' ἐλάχιστον συνετέλεσαν εἰς τὴν διατήρησιν ἢ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν. Ὅτε πρὸ 450 σχεδὸν ἐτῶν ὁ αἱμοχαρὴς Ἀσιανὸς κατακτητὴς, ἔπνιγεν ἐν τῷ αἵματι αὐτῆς τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν, ὅτε οἱ ναοὶ αὐτῆς μετετρέποντο εἰς ἱπποστάσια τῶν ὀρδῶν τοῦ Μωάμεθ, ὅτε τέλος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἀνυψοῦτο ἡ ἡμισέληνος, ὁ πεπολιτισμένος τῆς Εὐρώπης κόσμος ἀδιαφόρως ἔβλεπε τοὺς ἐνδόξους ἀπογόνους τοῦ Θεμιστοκλέους καὶ τοῦ Μιλτιάδου μεταβαλλομένους εἰς εἴλωτας ἀγρίου δεσπότου. Ἐπὶ τέσσαρας ὅλους αἰῶνας ἡ Εὐρώπη λησμονοῦσα τοὺς τίτλους τῆς κλασικῆς τῶν ἑλλήνων χώρας, ἐπέτρεπεν εἰς τὴν μᾶλλον βάρβαρον φυλὴν τοῦ κόσμου νὰ μολύνῃ τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο ἔδαφος τῆς μητρὸς, τῆς σοφίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ πεπολιτισμένος κόσμος κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο οὐ μόνον ἀδιαφόρως πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐφέρετο ἀλλὰ καὶ ἐχθρικῶς διαρκῶς διετίθετο εἰς τὴν ἐλαχίστην ἐξέγερσιν τοῦ ἀτυχοῦς ἐκείνου λαοῦ, εἰ ποτε οὗτος ἐτόλμα νὰ ἐξεγερθῇ κατὰ τῶν ἀπηνῶν αὐτοῦ δυναστῶν.

1821—27

Σὺ ὁ ἀσεβῶς γράφων ἐν τῇ «La Patrie» ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὐδένα ἔχει τίτλον, ὡς τίμιος ἄνθρωπος, εὐλαβῶς ὀφείλεις ν' ἀποκαλυφθῇς πρὸ τῶν τίτλων αὐτῆς τοῦ 1821—27. Οἱ τίτλοι τῶν χρόνων ἐκείνων τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐγράφησαν βεβαίως διὰ μελάνης ἐν τοῖς προθαλάμοις τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, ὡς εἰ ἐπρόκειτο περὶ διορισμοῦ τινος ἐν Βλαχίᾳ ὀσποδάρου, ἀλλ' ἐχαράχθησαν δι' αἵματος ἐν τοῖς ἐνδόξοις ἐκείνοις πεδίοις, ἐν οἷς διαρκῶς ἡ βαρβαρότης ἐπάλαισε κατὰ τοῦ πολιτισμοῦ. Τίνος πατρίδος τέκνον τυγχάνει ὁ συντάκτης τῆς «La Patrie» ὁ διὰ τοιούτων ἐκφράσεων τολμῶν νὰ καθυβρίζῃ τοὺς ἱερωτέρους τῆς ἀνθρωπότητος τίτλους, οὓς ἐξηγόρασε τὸ αἷμα ἑκατοντάδων χιλιάδων ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς ἐλευθερίας μαρτύρων; Τίνος πατρίδος τέκνον τυγχάνει ὁ ἀσεβὴς ἐκεῖνος τυμβωρύχος ὁ ἐν τῷ σκότει λάθρα πειρώμενος βέβηλον νὰ θέσῃ χεῖρα ἐπὶ τῆς δάφνης ἣν φέρουσι οἱ μάρτυρες τοῦ ἑπταετοῦς ἡμῶν ἀγῶνος; Παρίσταται ἀτυχῶς **ὡς Ρωμοῦνος** καὶ ἐν τούτοις πρὸς τιμὴν τῆς **Ρωμουνέας** δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν αὐτὸν ὡς ἀπόγονον Μιχαὴλ τοῦ γενναίου· Ἀλλὰ τοὺς νεωτέρους τῆς Ἑλλάδος τίτλους ἀγνοεῖ οὗτος ὅτι ἐπεκύρωσε τὸ ἱερὸν αἷμα τῶν εὐγενῶν φιλελλήνων καὶ ἀπεθέωσε τὸ πνεῦμα τῶν διασημοτέρων συγχρόνων ποιητῶν: Ἰδοὺ δὲ τίνι τρόπῳ ἔγκριτον δημοσιογραφικὸν ὄργανον ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Βίκτωρος Οὐγγὼ ἐξεφράζετο ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως:

Κατέληξαν

«Κατέληξαν τέλος εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἀλλὰ πότε; ὅτε **κρουνοὶ αἵματος** ἐχύθησαν, ὅτε οἱ Τοῦρκοι εἰσῆλθον αὖθις εἰς τὰ ἐρείπια τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὅτε ὁ δαυλὸς τοῦ Μωάμεθ στηθεὶς ὑπεράνω τῶν συντετριμμένων μνημείων τοῦ Φειδίου ἐφαίνετο ὡσεὶ φωτίζων τὴν τελευταίαν τῆς Ἑλλάδος κηδείαν».

Ἡ Γαλλία

«Ἡ Γαλλία ἥτις ἔδει λαβεῖν τὴν πρωτοβουλίαν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ, ἡ Γαλλία ἥτις ὤφειλε καὶ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ τὴν στιγμὴν ταύτην 25,000 ἐθελοντῶν ἐν Πελοποννήσῳ, δυστυχῶς ἕνεκεν τῆς ἀσθενείας τῶν ὑπουργῶν αὐτῆς ρυμουλκεῖται παρὰ τῶν ἄλλων δυνάμεων. Οἱ λαοὶ ρυμουλκοῦσι τὰς κυβερνήσεις τῶν ἐν ὑποθέσει ἐν ᾗ ἡ θρησκεία, ὁ πολιτισμὸς καὶ τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα αὐτῶν ὑπηγόρευον πρὸ πολλοῦ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐπεμβάσεως αὐτῶν τῶν κυβερνήσεων. Αἱ κυβερνήσεις κατήγγελλον τὰ φιλελληνικὰ κομητάτα λησμονοῦσαι ὅτι ἐκεῖνα ἀπεταμίευον ἄρτον διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανά. **Δρὰξ ἡρώων** ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Περικλέους διὰ τοῦ **αἵματος αὐτῶν** ἠνάγκασαν τὸν χριστιανικὸν κόσμον νὰ ἐρυθριάσῃ».

Ἡ Ρωσσία

«Ἡ Ρωσσία ἐπεθύμει νὰ ἐνεργήσῃ· τίς ἐκώλυσεν αὐτήν; ἐὰν σήμερον εἶναι δίκαιον νὰ βοηθηθῶσιν οἱ Ἕλληνες, ἦτο ἄδικον νὰ γίνῃ τοῦτο πρὸ τετραετίας; ἐκολακεύοντο ὅτι ἐπὶ τέλους οἱ Ἕλληνες θὰ ἐμηδενίζοντο; ἀλλ' ἰδοὺ οἱ ἀπόγονοι τῶν τριακοσίων τῶν Θερμοπυλῶν ἀντέστησαν πέραν πάσης ἐλπίδος. Βεβαίως ἤδη ἡ φήμη αὐτῶν ἐμβάλλει αὐτοὺς εἰς ἀμηχανίαν περὶ τοῦ πρακτέου. Μὴ δυνηθέντες ἄλλως νὰ τιμωρήσωσι τὴν ἀνδρείαν αὐτῶν διανοοῦται νὰ ρίψωσιν αὐτοὺς αὖθις ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς ἡμισελήνου. Ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀφαιρέσωσιν αὐτοῖς τὴν ζωὴν, βούλονται νὰ ὑποκλέψωσιν αὐτοῖς τὴν δόξαν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐκδικοῦνται πάντοτε ὁπωσδήποτε κατὰ τῆς ἐλευθερίας».

Ἐπὶ πόσον χρόνον

«Ἐπὶ πόσον χρόνον ἀκόμη θὰ διαρκέσωσιν αἱ σφαγαὶ, αἱ δηώσεις καὶ ὁ ἀνδραποδισμός; Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνδιαλλαγῆς θ' ἀφεθῶσιν ἄρα οἱ Τοῦρκοι ἐλεύθεροι ὑπὸ τὰς ὄψεις τῶν μεσολαβούντων νὰ ἐξακολουθῶσιν ἀτιμωρητὶ τὸ ἀποτρόπαιον αὐτῶν ἔργον: Ἐὰν θεωρῆτε τοὺς Ἕλληνας ὡς ἀτάκτους τοῦ Σουλτάνου ὑπηκόους πρὸς τί τότε ἡ ὑπὲρ αὐτῶν μέριμνα; Ἐὰν νομίζητε τούτους ὡς λαὸν ἀξιοῦντα τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ ὁποῖον ἔχετε δικαίωμα νὰ περιορίσητε τοὺς ὅρους αὐτῆς ἢ μᾶλλον ἀληθῶς διὰ διεθνοῦς πράξεως νὰ ἐπικυρώσητε τὴν δουλείαν τοῦ ἔθνους τούτου: Ὢ! Ἄφετε τούτους κάλλιον ἐνδόξως ν' ἀποθάνωσιν αἱ δὲ μέλλουσαι γενεαὶ **μετὰ σεβασμοῦ** θ' ἀποδώσωσιν αὐτοῖς τὰς τελευταίας τιμάς».

Εἶναι γελοῖον

«Εἶναι πράγματι γελοῖον νὰ περιέλθωσιν ἐν πένθει ἐπὶ ναυαρχίδων μεγάλων δυνάμεων αἱ σημαῖαι ἡμῶν ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν θαλασσῶν ἐκείνων τὰς ὁποίας οὗτοι διὰ τῶν **λέμβων** αὐτῶν ἐδόξασαν. Εἶναι λυπηρὸν τὰ πυροβόλα ἰσχυρῶν δυνάμεων ἀντὶ παντὸς ἄλλου νὰ κροτήσωσι καίοντα τὴν πυρίτιδα αὐτῶν παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἔθνους. Αἱ μακροχρόνιοι αὗται διαπραγματεύσεις προώρισται λοιπὸν νὰ λάβωσι τέλος διὰ μιᾶς οὑτωσὶν ἀθλίας ἀστειότητος: Ἐὰν τὸ δημοσιευθὲν κείμενον τῆς ἐν Λονδίνῳ συνταχθείσης συνθήκης εἶναι πράγματι αὐθεντικὸν, εἶναι ὅλως ἀνάξιον τῆς γλώσσης ἣν ἔδει νὰ τηρήσωσι τρεῖς τοσοῦτον ἰσχυραὶ καὶ μεγάλαι τῆς Εὐρώπης δυνάμεις».

Ἀνακεφαλαίωσις

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ ὑπόδουλος Ἑλλὰς ἄνευ κυβερνητικῆς ἢ στρατιωτικῆς συντάξεως, ἄνευ δημοσίου θησαυροῦ, ἄοπλος καὶ πεινῶσα, νικηφόρον ἐπὶ ἑπταετίαν διεξήγαγε πολεμον, κατὰ ἰσχυρᾶς, ἀπεράντου, πλουσίας καὶ ἀγρίας αὐτοκρατορίας. Ὑπὸ χείρονας ὅρους ἡ ἡρωὶς τῆς Μεσογείου νῆσος ἡ μεγαλομάρτυς Κρήτη, πολύτιμον ἑκάστοτε χύνει αἷμα. Ἑλληνικὸν ἐπίσης αἷμα ἐχύθη ἐν Ἠπείρῳ, Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ. Ἐπὶ τῆς ἀγχόνης δὲ Ἕλλην Πατριάρχης μαρτυρεῖ ὑπὲρ τῆς θρησκείας καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ. Ἀλλὰ μὴ οἱ ἐν Ἑπτανήσῳ ἀδελφοὶ ἡμῶν μαρτυρικῶς δὲν ὑπέστησαν τὰς καταδιώξεις τῶν κυβερνήσεων τῆς Ἀλβιῶνος: Μὴ διὰ μυρίων θυσιῶν πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος δὲν ἠνάγκασαν τὴν Ἀγγλίαν νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸ ἀκατάβλητον τοῦ πατριωτισμοῦ αὐτῶν αἴσθημα;

Οὐδόλως προτιθέμεθα νὰ μειώσωμεν τὴν ἀξίαν τῆς δάφνης τῶν ἡρώων τῆς Πλεύνης. Ἐν τούτοις οἱ πολιορκήσαντες τὴν Πλεύναν ἔναντι τῆς παγκοσμίου ἱστορίας θὰ φανῶσι νᾶνοι πρὸ τῶν πολιορκηθέντων ἐν **Μεσολογγίῳ**. Τίνος ἄλλου ἐκ τῶν νεωτέρων ἐθνῶν οἱ τίτλοι δύνανται νὰ ἔχωσιν ἀπέναντι τῆς γενικῆς ἱστορίας μεῖζον κῦρος; Ποία εἰκὼν θὰ φανῇ μεγαλοπρεπεστέρα ἐν τοῖς ὄμμασι τοῦ κόσμου τῆς μικρᾶς Ἑλλάδος νικώσης τὸν **Grand Seigneur** τῆς Ἀνατολῆς, ἢ τῶν **Ρώσσων, Ρωμούνων, Σέρβων, Μαυροβουνίων** καὶ **Βουλγάρων** νικώντων τὸν ἀσθενῆ τοῦ Βοσπόρου;

Ἤδη ὅτε ἐμάθετε τοὺς νεωτέρους τῆς Ἑλλάδος τίτλους, ὅτε ὡς ἐν ἀποθεώσει ἐτέθη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ εἰκὼν τῆς νεωτέρας αὐτῆς ἱστορίας, εὐλαβῶς κλίνατε γόνυ πρὸ τῆς χώρας ἐκείνης ἥτις καὶ ἐν τῷ παρελθόντι καὶ ἐν τῷ παρόντι ἐδίδαξεν ἡμᾶς τίνι τρόπῳ ἀνακτᾶται **ἡ ἐλευθερία**. **Μ.**

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

ΙΙ ΜΕΡΟΣ

Ἀπὸ ΒΟΥΔΑΠΕΤΗΝ εἰς ΒΙΕΝΝΗΝ

Βιέννη

Τὴν 7.05 ἀφικόμεθα εἰς Βιέννην τὴν πρωτεύουσαν τῆς αὐστριακῆς αὐτοκρατορίας κειμένην εἰς γεωγρ. πλ. 48° 12' 35'' καὶ εἰς γ. Μ. 140° 2' 39'' καὶ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Δουνάβεως, 142 δὲ μέτρα ἄνωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Ἐνταῦθα ὁ Δούναβις διαιρεῖται εἰς τρεῖς βραχίονας· εἰς τὰ ἀριστερὰ τὸ Mählen vasser, εἰς τὸ κέντρον ὁ regulirte Donau πρὸς τὰ δεξιὰ τὸ Wieder-Donau-canal. Εἶναι πόλις ὡραία καὶ ἔχει 1,088,703 κατοίκους.

Οἱ πρῶτοι κάτοικοι τῆς θέσεως αὐτῆς ἔνθα σήμερον ἡ Βιέννη εὑρίσκεται, ἐκαλοῦντο Wienden ἢ Windonen εἵτινες ἐκάλουν τὴν πόλιν αὐτῶν Windevona, δηλ. κατοικίαν τῶν Winden.

Κατὰ τοὺς ρωμαϊκοὺς χρόνους ὠνομάσθη Faviana εἶτα Viana. Κατ' ἄλλους ὠνομάσθη οὕτω μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας ὑπὸ τῶν Ρουγιένων, οἵτινες κατέλαβον τὰ μέρη ταῦτα καὶ ὠνόμασαν τὴν πόλιν Faviana ἢ Viana ἐκ τοῦ ὀνόματος ἀρχηγοῦ ἢ πρίγκηπος τῆς φυλῆς αὐτῶν.

Μετὰ τοὺς Ρουγιένους κατέλαβον τὰ μέρη ταῦτα οἱ Οὖνοι, ἔπειτα οἱ Γότθοι, μετὰ ταῦτα οἱ Λομβάρδοι καὶ τελευταίως οἱ Ἀβάροι.

Ὀλίγη ἱστορία

Ἡ Βιέννη ὀφείλει τὴν ἑαυτῆς ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον εἰς τὸν Ἐρρῖκον ΙΙ τὸν ἐπονομασθέντα Iasomirgott 1147. Ὠνομάσθη Iasomirgott διότι πολλάκις καὶ σχεδὸν πάντοτε ὅταν ἤθελε νὰ βεβαιώσῃ τί, ἔλεγεν. Ja-so-mir-gott-sélfe, ὅπερ μεθερμηνευόμενον σημαίνει: Ναί-ἔτσι, ὁ Θεὸς νὰ μοὶ βοηθήσῃ. Οὗτος ἐκήρυξε τὴν Βιέννην ἕδραν αὐτοῦ ᾠκοδόμησεν ἐν αὐτῇ ἀνάκτορον τῷ 1155, ὠχύρωσεν αὐτὴν καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ ἐξωράϊσεν αὐτήν.

Εἶτα ὁ δοὺξ Λεοπόλδος ὁ ἔνδοξος, 1198—1230, παρεχώρησε πολλὰ προνόμια εἰς τὴν πόλιν.

Μετὰ τοῦτον ὁ Φρειδερῖκος ὁ ΙΙ, τῷ 1237 ἐκήρυξε τὴν πόλιν ἐλευθέραν.

Τῷ 1278 ἡ πόλις περιῆλθεν εἰς τὴν κυριαρχίαν τοῦ δουκὸς Ἀλβέρτου

υἱοῦ τοῦ Ροδόλφου, πρώτου δουκὸς ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Ἀψβούργων.

Ὁ δοὺξ Ρουδόλφος ὁ IV ᾠκοδόμησε τὸ πανεπιστήμιον τῷ 1356.

Τῷ 1462 οἱ κάτοικοι ἐπανεστάτησαν κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος Φρειδερίκου τοῦ III τὸν ὁποῖον καὶ ἐπολιόρκησαν εἰς τὸ φρούριον ἐπὶ δύο ὁλοκλήρους μῆνας, ὅτε ἠλευθερώθη ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Ποδιεβράδου βασιλέως τῆς Βοημίας.

Τῷ 1485 ἡ Βιέννη ἐπολιορκήθη καὶ ἐκυριεύθη μετὰ τεσσάρων μηνῶν ἀντίστασιν ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας Mathias Corvin, ὅστις μετέφερε τὴν ἕδραν του ἐνταῦθα ὅπου καὶ ἀπέθανε τῷ 1490.

Μετὰ τὸν θάνατον τούτου ἀνέρχεται τὸν θρόνον ὁ Μαξιμιλιανὸς ὁ Ι', τὸν ὁποῖον οἱ κάτοικοι ἐδέχθησαν ἐνθουσιωδῶς θεωροῦντες ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς ὡς ἀπαλλαγέντας τῆς οὐγγρικῆς κυριαρχίας. Ἔκτοτε ἡ Βιέννη ἔμεινεν ἕδρα πριγκήπων καὶ αὐτοκρατόρων ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Ἀψβούργων.

Τῷ 1529 ἐπολιορκήθη ὑπὸ τῶν ὀθωμανῶν (Σουλεϊμὰν τοῦ Π).

Τῷ 1619 ἐπολιόρκησαν τὴν πόλιν οἱ Βοεμοὶ, ἀρχηγοῦντος τοῦ κόντη Thun, τοὺς ὁποίους ἐξεδίωξεν ὁ Φερδινάνδος ὁ Π.

Τῷ 1682 ἐπολιόρκησεν αὐτὴν ὁ μέγας βεζίρης Καρᾶ Μουσταφᾶς καὶ θὰ ἐκυρίευεν ἀφεύκτως τὴν πόλιν ἐὰν προπαρεσκευάζετο εὐθὺς εἰς ἀποφασιστικὴν ἔφοδον.

Τῷ 1704 τὰ προάστεια τῆς Βιέννης περιεβλήθησαν διά τινος χαρακώματος καλουμένου Llniemvale, οὗ ἴχνη φαίνονται ἔτι καὶ σήμερον.

Τῷ 1740 ἐξηφανίσθη ὁ οἶκος τῶν Ἀψβούργων διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Καρόλου τοῦ VI. Τοῦτον διαδέχεται ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Μαρία Θηρεσία, ἥτις συζευχθεῖσα τὸν δοῦκα Φραγκῖσκον τῆς Λωραίνης ἐτελεύτησε τῷ 1780.

Τῷ 1805 ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκῖσκος ὁ Π ἐκηρύχθη αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ὑπὸ τὸ ὄνομα Φραγκῖσκος ὁ Ι'. Εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἔτους οἱ Γάλλοι καταλαμβάνουσι τὴν Βιέννην ἐν ᾗ ἔμειναν μέχρι τοῦ 1809.

Τῷ 1830 συνέβη μεγάλη πλημμύρα τοῦ Δουνάβεως ἥτις κατέκλυσε πολλὰ προάστεια καὶ προὐξένησε μεγάλας καταστροφάς.

Τῷ 1835 τὸν Φραγκῖσκον τὸν Ι' διαδέχεται ὁ υἱός του Φερδινάνδος ὁ Ι'.

Τῷ 1848 ἐπανεστάτησαν οἱ κάτοικοι καὶ τὴν 30 8)βρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐβομβαρδίσθη ἡ πόλις ὅτε καὶ μέρος τοῦ ἀνακτόρου ἐπυρπολήθη. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ αὐτοκράτωρ Φερδινάνδος παραιτεῖται ὑπὲρ τοῦ ἀνεψιοῦ του, τοῦ νῦν αὐτόκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσὴφ τοῦ Ι.

Διαίρεσις τῆς πόλεως

Ἡ Βιέννη τὴν σήμερον εἶναι μία τῶν μεγαλειτέρων τῆς Εὐρώπης πόλεων καὶ διαιρεῖται εἰς 10 μέρη ἢ τμήματα.

I Innere Stadt=κεντρικὴ πόλις. II Leopoldstadt=ἄστυ Λεοπόλδου. III Landstrasse = Λεωφόρος. IV Wieden,Schaumburger=grund. V Margaretten=ἄστυ τῆς Μαργαρίτας ἢ Neue Wieden. VI Mariahilf=Παναγία-βοήθα. VII Neubauш (Νεόκτιστον ἄστυ). Schottenfeld. VIII Iosephstadt=ἄστυ Ἰωσήφ. IX. Alsergrund καὶ X Favoriten. Ἡ περιφέρεια τῆς πόλεως ἔχει 5.590 στρέμματα. Ὡς λοιπὸν βλέπει τις εἶναι πόλις μεγάλης ἐκτάσεως ἔχει καὶ λαμπρὰς οἰκοδομὰς ἐκ τῶν ὁποίων δέον νὰ μνημονεύσωμεν τὰς κυριωτέρας. Ἀρχόμεθα ἐκ τῶν ἀνακτόρων.

Ἀνάκτορα

Ἐκ τῶν ἀνακτόρων τὸ μεγαλείτερον πάντων εἶναι τὸ Hofburg ἢ Kaiserlich - Koenigliche Hofburg ἢ κοινῶς Burg.

Τὸ ἀνάκτορον τοῦτο εἶναι μέγα καὶ ἀποτελεῖται ἐκ διαφόρων οἰκοδομῶν χρονολογουμένων ἐξ ὅλων τῶν ἐποχῶν. Ἀποτελεῖ τρεῖς τετραγωνικὰς αὐλὰς καὶ ἡ μὲν εἰς τὸ κέντρον καλεῖται Franzens Platz, ἡ δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν Amalienhof καὶ ἡ ἐκ τῶν ἀριστερῶν Schweizerhof. Τὸ ἀνάκτορον τὸ πρὸς τὴν πλατείαν Schweizerhof κείμενον εἶναι τὸ ἀρχαιότερον πάντων καὶ ἐγένετο κατὰ τὸ 1210 ὑπὸ τοῦ Λεοπόλδου IV, ἐμεγαλύνθη εἶτα ὑπὸ τοῦ Ottokar καὶ Φρειδερίκου τοῦ IV καὶ ἀνῳκοδομήθη ὑπὸ τοῦ Φερδινάνδου τοῦ I. Εἰς τὸ Schweizerhof ὑπάρχει καὶ τὸ Burg-capelle, δηλαδὴ παρεκκλήσιον τῶν ἀνακτόρων οἰκοδομηθὲν κατὰ τὸν XV αἰῶνα.

Τὸ Amalienhof φέρει τὸ ὄνομα τῆς αὐτοκρατορίσσης Ἀμαλίας, διότι ᾠκοδομήθη ὑπ' αὐτῆς ὅπου καὶ διέτριβεν. Ἀντικρὺ τούτου ὑπάρχει τὸ Leopoldinische burg οἰκοδομηθὲν ἀπὸ τοῦ 1666—1668 ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Λεοπόλδου τοῦ I. Ἐνταῦθα ὑπάρχουσι τὰ ἐνδιαιτήματα τοῦ αὐτοκράτορος καὶ μεγάλη τις αἴθουσα καλουμένη Rittensaal=αἴθουσα ἱπποτῶν ὅπου τελοῦνται αἱ ἑορταὶ καὶ διάφοροι ἄλλαι τελεταὶ τῆς αὐλῆς.

II. Τὸ ἀνάκτορον τοῦ ἀρχιδουκὸς Ἀλβέρτου εἰς τὸ Hofgartenstrasse. Ὠκοδομεῖτο ἀπὸ τοῦ 1800—1804 διὰ τὸν δοῦκα Ἀλβέρτον.

III. Τὸ ἀνάκτορον τοῦ ἀρχιδουκὸς Λουδοβίκου Βίκτωρ εἰς τὴν πλατείαν Schwarzenberg ᾠκοδομεῖτο ἀπὸ τοῦ 1846—1865 ὑπὸ τοῦ Ferstel ρυθμοῦ ἰταλικῆς Ἀναγεννήσεως.

IV. Τὸ ἀνάκτορον τοῦ ἀρχιδουκὸς Γουλιέλμου εἰς τὸ Parkring ᾠκοδομήθη ὑπὸ τοῦ Hansen ρυθμοῦ ἰταλικῆς ἀναγεννήσεως τῷ 1865—1866.

V. Τὸ ἀνάκτορον τοῦ πρίγκηπος Liectenstein· ᾠκοδομήθη τῷ 1694· μετερρυθμίζετο δὲ ἀπὸ τοῦ 1833—1847.

ΑΓΓΛΟΙ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Συμπέρασμα ἀγγλικῆς «Σημαίας»

Πιθανῶς αἱ σκέψεις τῶν Ἑλλήνων, καίπερ μετὰ θάρρους καὶ εἰλικρινείας προβαλλόμεναι θὰ ἐξηκολούθουν ὑποθαλπόμεναι ἐπὶ πολὺ ὡς ἁπλαῖ εὐλαβεῖς ἰδέαι, ἂν συνέβαινέ τι, ὅπερ οὐδεὶς προέβλεπεν, ἥκιστα δὲ οἱ Ἕλληνες. Οὐδεὶς ἐφαντάζετο πρὸ δεκατετραετίας, ὅτι οἱ Βούλγαροι ἔμελλον νὰ λάμψωσι τόσον ἐν τῷ ὁρίζοντι τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Οἱ Ἕλληνες ὑπερηφανευόμενοι διὰ τὴν καταγωγὴν αὐτῶν καὶ ἐρειδόμενοι ἐπὶ τὴν ἑξηκονταετῆ ἐθνικὴν αὐτῶν ὕπαρξιν, κατ' ἀρχὰς ὀλίγον προσέσχον εἰς τὴν ἀνεγειρομένην ἡγεμονίαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ Βούλγαροι ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἐγίνοντο ἀντικείμενον ἐνδιαφέροντος εἰς τὸν κόσμον, ἐξέλεξαν ἡγεμόνας, ἤνοιξαν βουλὰς, ἐπεξέτειναν τὸ ἐμπόριόν των καὶ προεκάλεσαν καὶ αὐτοὺς τοὺς Σέρβους, οἱ Ἕλληνες ἤρξαντο αἰσθανόμενοι ἀληθῆ ἀνησυχίαν.

Ἀναφέρομεν ταῦτα, οὐχὶ ἵνα ἐλέγξωμεν ἢ ἐπιπλήξωμεν τοὺς Ἕλληνας, ἀλλ' ἵνα καταστήσωμεν καταφανῆ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ ἵνα αἰτιολογήσωμεν ἢ τοὐλάχιστον ἐξηγήσωμεν τὴν ἀγανάκτησιν, τὴν ἀνησυχίαν καὶ τὸν μὴ ἱκανοποιούμενον ἐνθουσιασμόν των. Τὰ αἰσθήματα εἶναι ἐντελῶς καταληπτὰ, δὲν εἶναι εὔκολον νὰ τοῖς ἀρνηθῇ τις τὴν συμπάθειάν του. Ἀλλὰ τί σκοποῦσι νὰ πράξωσι; Τοῦτο εἶναι τὸ ζήτημα, ὅπερ ὁ κ. Δηλιγιάννης εἶχε πρὸ αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ εἶναι τὸ ζήτημα, ὅπερ ἤδη ἔχει πρὸ αὐτοῦ ὁ κ. Τρικούπης, καὶ εἶναι ὀδυνηρῶς δυσχερὴς ἡ ἀπάντησις.

Ὁ κ. Τρικούπης εἶναι ἕλλην ἐκ τῶν ἑλλήνων, σταθερὸς θιασώτης τῶν ὑψηλῶν ἰδεῶν καὶ πατριώτης ἀμετανοήτως ὑπερήφανος διὰ τὸ γένος του καὶ τὴν χώραν του. Ἀλλ' οὗτος γινώσκει ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας δὲν τῇ ἐπιτρέπουσι νὰ διατελῇ ἐν ἐξοπλισμῷ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος φαίνεται μᾶλλον διατεθειμένος νὰ κάμῃ οἰκονομίας παρὰ τολμήματα. Ἠγανακτημένος, ὡς δικαίως δύναται νὰ ᾖναι, πρὸ ὀλίγου ἔκαμε δύο διπλωματικὰ βήματα, ἅτινα ἀμφότερα εἶναι φύσεως ἐρεθιστικῆς.

Διεμαρτυρήθη κατὰ τῶν ρωμουνικῶν νόμων εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἑλληνικῶν κληρονομιῶν ἐν Ρωμουνίᾳ καὶ παρεπονέθη κατὰ τῆς ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς τῆς βουλγαρικῆς βουλῆς. Εἴμεθα μακρὰν τοῦ νὰ εἴπωμεν ὅτι εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις δὲν εἶχε λόγους ἵνα διαμαρτυρηθῇ. Ἀλλ' ἡ ὀργή του ὀλίγον δύναται νὰ τῷ φανῇ ἐπωφελὴς ἐπὶ τοῦ παρόντος. Εἶναι ἴσως εὐτύχημα, ὅτι οἱ ἀργυροῖ τοῦ βασιλέως στρέφουσι τὴν προσοχὴν τῶν συμπατριωτῶν του ἀλλαχοῦ ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἐν τούτοις θὰ ἦτο μέγα σφάλμα νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ὁ βασιλεὺς Γεώργιος δὲν τρέφει τὰ αὐτὰ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ του αἰσθήματα, καίτοι ὡς συνταγματικὸς βασιλεὺς καταφεύγει εἰς σώφρονα ἐπιφύλαξιν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἀνασκαφαὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἀγγλικὴν σχολὴν ἐχορηγήθη παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἡ ἄδεια νὰ ἐκτελεσῃ ἀνασκαφὰς εἰς Ἀρκαδίαν διὰ τοῦ μέλους αὐτῆς κ. Λόριγκ, ὅστις ἀνεχώρησεν ἤδη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ὁ κ. Λόριγκ ἀρχόμενος τῶν ἐργασιῶν του κατὰ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα, θὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς ἐν τῇ ὁδῷ τῇ ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Μαντινείαν.

Ἀνασκαφαὶ Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου

Αἱ παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν ἐκτελούμεναι ἀνασκαφαὶ τοῦ γερμανικοῦ ἰνστιτούτου ἐπανελήφθησαν ἀπὸ τῆς προχθὲς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δέρπφελ. Διὰ τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ὁ ἔγκριτος ἀρχαιολόγος θέλει νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ Καλλιρρόη κεῖται ἐκεῖ καὶ οὐχὶ παρὰ τὸν Ἰλισσόν. Πέρυσιν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἐξετέλεσεν ὁμοίως ἐρεύνας καὶ ἀνεῦρε πράγματι μνημεῖα λόγου ὑπὸ τοπογραφικὴν ἔποψιν, ἀλλὰ μὴ ἀποδεικνύοντα ἐπαρκῶς τὴν ὕπαρξιν τῆς Καλλιρρόης.

Ἐμπορικὴ πίστις ἐν Ἑλλάδι

Ὁ „Ὀθωμανικὸς ταχυδρόμος" παρατίθησι τὸ περιεχόμενον ἐκθέσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις αὐστριακοῦ προξένου. εὐνοϊκῶς ἀποφαινομένου περὶ τῆς οἰκονομικῆς πίστεως τῶν ἑλλήνων ἐμπόρων, ἐννοούντων ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ ἀνταποκρίνωνται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν. Οἱ αὐστριακοὶ βιομήχανοι, λέγει, δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην μετὰ δυσπιστίας νὰ προσβλέπωσιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀγορὰν, διότι, ἂν ὑπάρχωσι καὶ ἀπατεῶνες, ἔμποροι, οὗτοι εἶναι δύο εἰδῶν, α') οἱ σανήθεις ἐν πᾶσι τοῖς ἐμπορικοῖς κέντροις ἀγύρται, οὓς δύνανται οἱ γερμανοὶ βιομήχανοι νὰ ἀποφεύγωσι, πληροφορούμενοι ἁρμοδίως τὸ ποιὸν αὐτῶν πρὶν ἢ παραδώσωσιν ἐμπορεύματα, καὶ β') οἱ ἐκ τῆς εὐκαιρίας ἀποβαίνοντες τοιοῦτοι, ὅταν μάλιστα οἱ βιομήχανοι ἐξαπατῶσιν αὐτοὺς δι' ἀποστολῆς ἐμπορευμάτων κατωτέρας ποιότητος ἢ τὰ παραγγελθέντα καὶ δι' ἄλλων παραπλησίων δόλων. Ἐν ἁπάσῃ περιπτώσει συνίστησι τοῖς Αὐστριακοῖς νὰ πληροφορῶνται ἁρμοδίως διὰ τῶν προξενείων, κυρίως δὲ ἐκ φίλων ἐμπόρων περὶ τοῦ ποιοῦ τῶν ἐμπόρων, μεθ' ὧν θὰ συνάψωσι συναλλαγάς. Ἄλλως τε ἡ ἐμπορικὴ πίστις τῆς Ἑλλάδος τεκμηριοῦται ἐκ τοῦ ἑξῆς, ὅτι παρὰ τὴν μεγάλην διαφορὰν τοῦ χρυσοῦ ἐμπορικαὶ καταστροφαὶ δὲν ἐγένοντο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο.

Θάνατος Μαθουσάλα

Ἐν Δομοκῷ ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ὁ ἀναφαλαντίας Ι. Βούλγαρης, ἄγων ἡλικίαν μείζοσα τῶν 120 ἐτῶν. Μέχρι τῆς τελευταίας πνοῆς διετήρησεν ἀκμαίας καὶ ζωηρὰς πάσας τὰς αἰσθήσεις. Αἱ κοιναὶ ἀσθένειαι ὑπῆρξαν ἄγνωστοι αὐτῷ καὶ μόνον ἐλαφροὺς πυρετοὺς ὑπέστη κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μακροῦ βίου αὐτοῦ. Τὸν τελευταῖον πυρετὸν ὑπέστη πρὸ 25 περίπου ἐτῶν, ἐβίωσε δὲ ἐν διηνεκεῖ λιτότητι καὶ ἐγκρατείᾳ. Ὁ καπνὸς καὶ τὰ πνευματώδη ποτὰ ὑπῆρξαν ἄγνωστα αὐτῷ, καὶ οὐδέποτε ἐποιήσατο κατάχρησιν οἱουδήποτε πράγματος. Ἑκάστην πρωΐαν ἐλούετο τακτικῶς διὰ ψυχροῦ ὕδατος, ἔζησε δὲ μόνος καὶ ἄνευ συγγενῶν ἐξ ὧν πρὸ 70 περίπου ἐτῶν ἀπεβίωσεν ὁ τελευταῖος. Ὁ ἐξαίρετος γέρων ἐτελεύτησεν ἄγαμος μετὰ διήμερον ἀσθένειαν ἐν μέσῳ φιλανθρώπων φίλων καὶ γνωρίμων.

Ἡ «Ταρὴκ»

Ἡ „Ταρὴκ" τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἤρξατο τῆς δημοσιεύσεως ἐκθέσεων τοῦ στρατιωτικοῦ ἀκολούθου τῆς ἐν Ἀθήναις αὐτοκρατορικῆς πρεσβείας συνταγματάρχου Σεϊφουλλὰχ βέη, πραγματευομένου περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν δημοσίων ἔργων. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταστάσεως τῶν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις ἐργατῶν.

Ἀρχαιότητες

Ἀνασκαπτομένων πρό τινων ἡμερῶν τῶν θεμελίων οἰκίας τινὸς ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ δήμου Θωρικίων ἐν Κερατίᾳ, εὑρέθη ἀρχαία ἐπιτύμβιος πλὰξ ὕψους ἑνὸς μέτρου καὶ πλάτους 0,40 παριστῶσα γυναῖκα νεαρᾶς ἡλικίας, καθημένην καὶ ἔναντι αὐτῆς ἄνδρα ἱστάμενον καὶ τείνοντα αὐτῇ τὴν χεῖρα. Ἀμφότεροι φέρουσι ποδήρεις χιτῶς νας, τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν εἰσὶν ἐγκεχαραγμένα ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς ἐπὶ ὡραίου ἀετώματος.

Ἔκθεσις Σικάγου

Ἐν τῇ „Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως" ἐδημοσιεύθη προκήρυξις τῆς ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ἐπιτροπῆς πρὸς τοὺς βουλομένους νὰ μετάσχωσι τῆς ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐκθέσεως, ἐν ᾗ ἀνεγράφησαν διάφοροι ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐκθεμάτων ὁδηγίαι. Ἡ ἐπιτροπὴ ὁρίζει ὅτι θὰ ἀποσταλῶσιν εἰς Σικάγον σταφίδες, σῦκα, ἐλαῖαι, ἔλαια, οἶνοι, οἰνοπνεύματα, ἡδύποτα, μέλι, κουκούλια, μέταξα, καπνὸς, σιγαρέττα, σπόγγοι, ὀρυκτὰ καὶ μέταλλα καὶ ἐκμαγεῖα καὶ ἀπεικονίσματα τῶν ἐν Ἑλλάδι ἔργων ἀρχαίας τέχνης.

Ὀθωμανικὴ σχολὴ

Ἐν Λαρίσσῃ τῆς Θεσσαλίας ἐτελέσθησαν ἐπισήμως τὰ ἐγκαίνια νέας ὀθωμανικῆς σχολῆς ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὀθωμανοῦ προξένου καὶ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως.

Ὁ πρόξενος τῆς Ἀμερικῆς

Ὁ τέως ἐν Ἀθήναις προξενος τῆς Ἀμερικῆς κ. Ἴρβγκ Μάνετ, ἑλληνιστὴς, ἀναχωρῶν ἐξ Ἀθηνῶν, ὅπως διὰ Πατρῶν καὶ Ὀλυμπίας ἀπέλθῃ εἰς Ἀμερικὴν, κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ, ὡς ἀναφέρει ἡ „Ἐφημερὶς", στραφεὶς πρὸς τὸν βράχον τῆς Ἀκροπόλεως ἀπεχαιρέτησεν αὐτὸν δι' ὀλίγων θερμῶν λέξεων καὶ ἐδάκρυσεν. Ἦτο ξένος καὶ διὰ τοῦτο.

Σταφιδικὸν δελτίον

Γράφουσιν ἐκ Πατρῶν: „Ἱκανῶς ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν σταφίδων. Εἶχον ἐκπέσει πολὺ αἱ ἐπαρχιακαὶ ἰδίως σταφίδες ἕνεκεν τῆς ἀδρανείας τῶν ἐξωτερικῶν ἀγορῶν, καὶ τὰ fob εἰς σάκκους ἐτιμῶντο δρ. 205, ὅτε ζήτησις ἐξ Ἀμερικῆς μικρὰ ἐπέφερε μεγάλην ὕψωσιν. Αἱ τιμαὶ ἀνῆλθον ἐντὸς τεσσαρων ἡμερῶν εἰς τὰς 233 δραχ, διὰ fob σάκκους καὶ 242—245 διὰ fob βαρέλια καὶ ἔγειναν πράξεις τινές. Τὸ μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς παρελθούσης παρασκευῆς ἐξηγμένον ἐξ Ἑλλάδος πρᾶγμα ἀνέρχεται εἰς τόνους 69,800 περίπου διὰ τὰς διαφόρους ἀγοράς".

ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΟΣ ΠΝΙΓΜΟΣ

Ἡ χολέρα οὐχὶ μόνον πολλὰς ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδῃ προϊάπτει, ἀλλὰ καὶ ἀπείρων θανάτων σπαρακτικωτέρων πρόξενος γίνεται. Τελευταίως ἐν Κλαζομεναῖς παρὰ τὴν Σμύρνην τὸ γαλλικὸν ἀτμόπλοιον «Μιγγρελία» τῆς ἑταιρίας Πακὲ τελοῦν τὴν νενομισμένην κάθαρσιν αὐτόθι καὶ προωρισμένον διὰ Κων/πολιν ἔφερεν ἐπιβάτας μεταξὺ ἑτέρων καὶ δύο νεάνιδας γαλλίδας ἐκ Σταυροδρομίου, γνωστὰς εἰς τὴν ἀνωτέραν κοινωνίαν τοῦ Πέραν. Ἡ μία ἐκαλεῖτο δεσποινὶς Μαργαρίτα Φλαμὰν, κόρη γνωστοῦ ἐν Πέραν ὁμωνύμου ἰδιοκτήτου τοῦ ξενοδοχείου Λουξεμβούργου, καὶ ἡ ἄλλη δεσποινὶς Α. Δεμιλβίλ ἀμφότεραι δὲ ἡλικίας οὐχὶ μεγαλειτέρας τῶν 22 ἐτῶν. Τὸ ἀτμόπλιον ἐπρόκειτο νὰ τελέσῃ 11ήμερον κάθαρσιν μετ' ἄλλων πολλῶν ἀτμοπλοίων πάσης ἐθνικότητος ἐν οἷς καὶ ὁ ὀθωμανικὸς ἀκταιωρὸς ἐν Κλαζομεναῖς. Ὁ γάλλος πλοίαρχος ὅπως διασκεδάζῃ τὴν ἐκ τῆς πολυημέρου καθάρσεως πλῆξιν τῶν ἐπιβατῶν διωργάνιζεν, ὁσάκις ὁ καιρὸς ἐπέτρεπε τοῦτο, ἐκδρομὰς θαλασσίας καὶ ἁλιευτικὰς διὰ των λέμβων τοῦ πλοίου. Τὴν προπαρελθοῦσαν Δευτέραν περὶ τὴν 8ην ὥραν τῆς πρωΐας αἱ δεσποινίδες Φλαμὰν καὶ Δεμιλβίλ, μία Ἑλβετὶς διδασκάλισσα, ὁ πλοίαρχος τῆς «Μιγγρελίας» καὶ 2—3 ἐπιβάται εἶχον ἐξέλθει εἰς ἐκδρομὴν ἱστιοπλοοῦντες. Ὁ καιρὸς ἦν ὡραῖος, ἡ θαλασσία αὔρα ἐθώπευε τὸν γαληνιῶντα πόντον καὶ τὰ πάντα συνεβάλλοντο πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐκδρομῆς.

Ἡ λέμβος ὠλίσθηνεν ἐλαφρῶς ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἄνευ κλονισμῶν καὶ ἐλοξοδρόμει πρὸς μεγάλην χαρὰν τῆς τε θαλάσσης καὶ τῶν ἐκδρομέων.

Αἴφνης καὶ τοῦτο μένει εἰσέτι ἀνεξήγητον, κῦμά τι ὑπεγεῖραν βεβαίως ἐκ τοῦ βυθοῦ, τὴν λέμβον, καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν ἔστρεφον τὴν πρώραν πρὸς τὴν παραλίαν, τὴν ἀνέτρεψε πληρῶσαν αὐτὴν ὕδατος.

— Πρὸς θεοῦ! κ. πλοίαρχε ἐφώνησε μία τῶν νεανίδων, νομίζω βυθιζόμεθα!

— Ναὶ δεσποινὶς ἀπήντησεν ὁ ἀξιωματικὸς ἀλλὰ μὴ κινηθῆτε, θὰ γλυτώσωμεν ἀμέσως. Ἐν τούτοις τὰ ὑπὸ κάθαρσιν ἀτμόπλοια εἶχον παρατηρήσει τὸ δυστύχημα καὶ ὅλα ἔσπευσαν ν' ἀποστείλωσι βοήθειαν. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἑνὸς ἀγγλικοῦ πλοίου, ἁλιεύοντες ἐκεῖ πλησίον ἀμέσως ἀπεξεδύθησαν καὶ ριφθέντες εἰς τὸ ὕδωρ ἔσπευσαν πρὸς τὸν τόπον τοῦ κινδύνου. Ἀφ' ἑτέρου ἓν γερμανικὸν πλοῖον κατεβίβασεν ἑτέραν λέμβον καὶ διὰ ταχείας κωπηλασίας κατηυθύνετο πρὸς τοὺς ναυαγοῦντας, οἵτινες κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐπάλαιον ἐντὸς τῶν κυμάτων. Αἱ νεάνιδες ἰδίως στενοχωρούμεναι ἐκ τῶν ἐνδυμάτων ἠδυνάτουν νὰ κρατηθῶσιν ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Μία μόνη ἐξ αὐτῶν ἡ νεαρὰ ἑλβετὶς βυθιθεῖσα ὡς αἱ λοιπαὶ ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ κατώρθωσε νὰ δράξηται μιᾶς κώπης καὶ ἐπιπλέῃ αὐτῆς μέχρις ὅτου ἔφθασαν οἱ δραμόντες εἰς βοήθειάν της. Ἀλλ' αἱ δύο ἄλλαι ἀνεσύρθησαν μόνον ἀφοῦ ἐπὶ 20 λεπτὰ ἔμειναν μεταξὺ ἐπιφανείας καὶ ὕδατος. Ὅτε ἀνέσυραν αὐτὰς ἡ μία ἡ δεσποινὶς Δελμιβὶλ εἶχε πνιγῆ, ἡ δὲ ἄλλη ἀνέπνεεν ἔτι. Μετέφερον αὐτὴν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον καὶ ἐκεῖ μεθ' ὅλας τὰς περιποιήσεις δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὴν ἐπαναφέρωσιν εἰς τὴν ζωήν. Ἤνοιξεν μὲν ὀλίγον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀλλ' ἐπανέκλεισεν αὐτοὺς πάραυτα καὶ μετὰ 2 ὥρας εἶχεν ἐκπνεύσει. Ἐκ τῶν λοιπῶν ἐπνίγη καὶ εἰς ναύτης.

Αἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰδήσεις ἐξαίρουσι τὴν μεγάλην γενναιότητα τῶν ἄγγλων καὶ γερμανῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες μεγάλην ἐπεδείξαντο ἐθελοθυσίαν κατὰ τὴν ὀδυνηρὰν ταύτην περίστασιν. Δυστυχῶς τοῦτ' αὐτὸ δὲν δύναται νὰ λεχθῇ καὶ περὶ τῶν Τούρκων. Τὸ δυστύχημα συνέβη εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μέτρων ἀπὸ τοῦ πλοίου αὐτῶν, οὐδεὶς δ' ἐκινήθη ἀπὸ τοῦ καταστρώματος, ὅπως σπεύσῃ εἰς βοήθειαν τῶν πνιγομένων, καὶ μάλιστα οὔτε εἶχεν ἀνάγκην νὰ καταβιβάσῃ λέμβον, διότι ὑπῆρχεν ἕτοιμος τοιαύτη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ σκάφους, καὶ ἐὰν δύο μόνοι ναῦται ἐρρίπτοντο ἐν αὐτῇ θὰ προέφθανον ἐγκαίρως εἰς τὸν τόπον τοῦ κινδύνου καὶ θὰ ἔσωζον τοὺς πάντας. Ἀλλ' ὁ Τοῦρκος πλοίαρχος προὐφασίσθη τὴν διάταξιν ἥτις ἀπηγόρευεν αὐτὸν νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν τελούντων κάθαρσιν. Ὁ ἐπιστέλλων ἐκεῖθεν παρατηρεῖ λίαν δικαίως λέγων, ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἆρά γε διατάξεις, αἵτινες ἐγένοντο ἵνα μὴ ἐκτελῶνται εἰς παρομοίας περιστάσεις;

ΗΠΕΙΡΟΣ

Σιτοδεία

Ἡ ἀπὸ ἓξ καὶ ἐνιαχοῦ ἀπὸ ἑπτὰ μηνῶν ἐπικρατοῦσα ἀνομβρία εἰς δεινὴν δοκιμασίαν ἐνέβαλε νοὺς γεωργοὺς καὶ κτηνοτρόφους πολλῶν ἡμῶν ἐπαρχιῶν· ἔν τισι μὲν αὐτῶν πρὸ πάντων ταῖς ἐλριοφόροις ἐπήνεγκεν ἤδη μεγάλην καταστροφήν. ἐν ἄλλαις δὲ ἀπειλεῖ μείζονα, διότι οἱ γεωργοὶ δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιήσωσι τὴν ὥραν τῆς σπορᾶς. Ἐν Ἠπείρῳ δὲ ὁ ἐκ τῆς διαρκοῦς ἀνομβρίας κίνδυνος ἀπὸ τοῦδε κατέστη ἀπειλητικώτατος διότι ἀποτυχούσης τῆς ἐσοδείας τῶν θερινῶν προϊόντων καὶ τῆς

τῶν ἐλαιῶν, ἀπὸ τοῦδε ἡ τιμὴ τῶν δημητριακῶν ὑψώθη ὑπερβολικῶς, τὸ ἐμπόριον πάσχει, ἡ ὁδεία δὲ προμηνύεται προσεχής.

Η ΧΟΛΕΡΑ

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ

Νέαν ὑποτροπίασιν ὑπέστη δυστυχῶς ἡ χολέρα ἐν Τραπεζοῦντι ἐπ' ἐσχάτων καὶ μεθ' ὁρμῆς, ἣν δὲν εἶχεν ἐν ἀρχῇ, μετὰ πρωτακούστου δ' ἐπιτάσεως ἐξερράγη ἐκ νέου καὶ ἐν Περσίᾳ, ἐν ᾗ ἐφαίνετο ὅτι διετέλει εἰς ὕφεσιν δικαιολογοῦσαν τὴν ἐλπίδα τῆς προσεχοῦς αὐτῆς ἐξαφανίσεως, ἐνῷ καὶ ἐν Αὐστροουγγαρίᾳ παρὰ τὰς ἐπισήμους δηλώσεις ὁσημέραι νεώτερα ἐδάφη καταλαμβάνει, καίτοι φαίνεται ἠπιώτερον ἔχουσα χαρακτῆρα. Ἡ νέα αὕτη τροπὴ τῆς ἐπαράτου νόσου, μάλιστα ἐν τῇ ἐνάρξει τοῦ χειμῶνος, ἀποδεικνύουσα ὅτι τὸ ψῦχος δὲν εἶναι ἱκανὸν νὰ ἀναστείλῃ τὴν πορείαν αὐτῆς ἡ δὲ ὑγρασία παρέχει αὐτῇ νέας δυνάμεις, εἰς σοβαρὰς σκέψεις ἐνέβαλεν εὐλόγως καὶ τὸ ἡμέτερον ὑγειονομικὸν συμβούλιον, ὅπερ συνελθὸν τελευταίως ἐπτάκτως τῷ φιλολάῳ κελεύσει τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου συνεσκέψατο ἐπὶ μακρὸν περὶ τῶν ληπτέων μέτρων ἀμέσως δ' ἀποφασίσαν ἐξαπέστειλεν εἰς Τραπεζοῦντα τὸν πρὸ μικροῦ ἐκεῖθεν ἐλθόντα ὑγειονομικὸν ἐπιθεωρητὴν ἰατρὸν Βιτάλην μετὰ τοῦ ἰατροῦ Πίντοε, χορηγῆσαν αὐτοῖς τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Ἐνταῦθα

Λέγεται ὅτι τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τῇ προτάσει τοῦ ἀνωτάτου ὑγειονομικοῦ συμβουλίου ἀπὸ τοῦδε θὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἐν Σουλινᾷ διὰ τὰς ἐξ' Ἀμβέρσης καὶ Μασσαλίας προελεύσεις κάθαρσιν. Ἡ νῦν ἰσχύουσα κάθαρσις εἶναι 11 ἡμερῶν ἐλαττωθησομένη νῦν εἰς 5 ἡμέρας.

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Ἡ προίκισις τοῦ διαδόχου

Ἡ «Lupia» λέγει, ὅτι λόγος γίνεται ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις περὶ τῆς προικίσεως τοῦ διαδόχου Φερδινάνδου. Ἐν ἐκ τῶν πρώτων νομοσχεδίων, ἅτινα ὑποβληθήσονται εἰς τὴν Βουλὴν, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν νομοθετικῶν ἐργασιῶν, ἔσται καὶ τὸ τῆς νέας προικίσεως, ἥτις ζητηθήσεται παρὰ τῆς κυβερνήσεως διὰ τὸν ἤδη νυμφευόμενον πρίγκηπα. Εἰσέτι δὲν ἀπεφασίσθη ἐὰν θὰ δοθῶσιν αὐτῷ γαῖαι τοῦ κράτους, ἢ 600,000 φράγκων ὡς ἐτησία ἐπιχορήγησις.

Ὑποβλητέα νομοσχέδια

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Λάσκαρ Καταρτζῆς θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν Βουλῶν τὰ ἑπόμενα νομοσχέδια, ὧν τὰ πλεῖστα ἐκπονηθέντα ὑπάρχουσιν ἤδη ἕτοιμα: Ἐπαρχιακὸν νόμον· νόμον περὶ ἀστικῶν δήμων, νόμον περὶ ἀγροτικῶν δήμων, νόμον περὶ συστάσεως χωροφυλακῆς καὶ νόμον περὶ διοργανώσεως τῆς ἀστυνομίας ἐν Ρωμουνίᾳ.

Οἱ ξένοι φαρμακοποιοί

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, οἱ ξένοι φαρμακοποιοὶ τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνωσιν ὑπὸ ἐκμετάλλευσιν φαρμακεῖα ἐν τῇ χώρᾳ. Οἱ ὑπάρχοντες ἤδη τοιοῦτοι εἰδοποιήθησαν ὅτι ἅμα τῇ λήξει τῶν συμβολαίων αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ συνάψωσι νέον τοιοῦτον.

Τὸ ἱππικὸν τῆς χώρας

Δυνάμει τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἀναδιοργανίζεται τὸ ἱππικὸν, ὅπερ τοῦ λοιποῦ θὰ διαθέτει 77 ἴλας, ὧν αἱ 33 ἔσονται διαρκεῖς. Ἐν ὥρᾳ εἰρήνης τὸ ἱππικὸν θὰ ἀποτελοῦσι 4000 ἄνδρες, ἐν καιρῷ δὲ πολέμου 10000.

Τὸ μονοπώλιον τῶν καπνῶν

Προσεχῶς τὸ μονοπωλεῖον τοῦ κράτους ἱδρύει ἴδιον ἐργοστάσιον πρὸς παρασκευὴν ρευστοῦ ἐκχυλίσματος καὶ σάπωνος τοῦ καπνοῦ, ἅπερ ἐφάνησαν λίαν ἀποτελεσματικὰ διὰ τὴν θεραπείαν τῶν δερματικῶν νοσημάτων, ὑφ' ὧν κατατρύχονται ἰδίως πολλὰ κτήνη. Τὰ ἐκ τοῦ καπνοῦ χημικὰ ταῦτα προϊόντα κατασκευασθέντα προσωρινῶς καὶ ἐφαρμοσθέντα ἐπέτυχον θαυμασίως. Δοκιμαὶ δὲ γενόμεναι ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς νοσοκομείοις πρὸς χρησιμοποίησιν τῶν δύο τούτων σκευασιῶν φαίνεται ὅτι παρέσχον εὐάρεστα ἀποτελέσματα, ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῶν γραφομένων τῆς «Indépendance Roumaine». Ἀναμφιβόλως αἱ σκευασίαι αὗται εἶναι ὠφέλιμοι διὰ τὸ εὔωνον αὐτῶν χάριν τῆς μεγάλης κτηνοτροφίας τῆς χώρας.

Δικαστικὰ

Πρὸ πολλοῦ εἴχομεν ἀναγγείλει ὅτι κάτοχοι τινὲς ἀστικῶν ἰδιοκτησιῶν, ἐφ' ὧν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἐτοιχοκόλλησε προκηρύξεις ἐπιβαλλούσας τὴν ἐκκένωσιν τῶν ἐν λόγῳ ἰδιοκτησιῶν, ἐνήγαγον τὴν Δημαρχίαν εἰς δίκην ἐπὶ παραβιάσει τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας. Προχθὲς καὶ χθὲς ἐν τῷ τρίτῳ τμήματι τοῦ δικαστηρίου Ἰλφ.β ἐξητάσθη ἡ ἀγωγὴ τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ Ράχοβας ἰδιοκτήτου τοῦ χανίου Γολέσκου. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς δημαρχίας ἐζήτησαν τὴν ἀναστολὴν τῆς ὑποθέσεως ὅπως ἡ ἐπὶ παραβιάσει δίκη, ἣν ἐκίνησεν ἡ Δημαρχία ἐξετασθῇ ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου. Ἡ ἀναστολὴ ἐχορηγήθη μέχρι τῆς αὔριον παρασκευῆς.

Διάδημα

Κατὰ τὴν «Adevĕrul» τὸ διάδημα τῆς μνηστῆς τοῦ διαδόχου πριγκηπίσσης Μαρίας θέλει στοιχίσει 350 χιλ. φράγκα. Μέχρι τοῦδε διὰ δημοσίων συνεισφορῶν εἰσεπράχθησαν 140 χιλ. φράγκα.

Ὁ Μάρκος Βότσαρης

Ἡ ρωμουνικὴ συνάδελφος «La Patrie» ἤτις προχθὲς ἰσχυρίσθη ὅτι ὁ Μάρκος Βότσαρης ἦν Ρωμοῦνος ἐπελάθετο νὰ προσθέσῃ ὅτι ἐν Παρισίοις πρὸς τιμὴν τοῦ ἥρωος τούτου μία τῶν ὁδῶν τῆς μεγαλουπόλεως ἐκείνης φέρει τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ὁ κ. Τομπάζης

Κατὰ τὰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας ὁ τέως γραμματεὺς τῆς ἐνταῦθα πρεσβείας κ. Τομπάζης προσεκολλήθη παρὰ τῇ ἑλληνικῇ πρεσβείᾳ Κων)πόλεως.

Τὸ Κοινωνιστικὸν ζήτημα

Ὁ ἐν Παρισίοις μοναδικὸς ἕλλην κοινωνιστὴς κ. Π. Ἀργυριάδης ἀγγέλλει τὴν ἔκδοσιν Ἡμερολογίου τοῦ κοινωνιστικοῦ ζητήματος. Ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῶν περιεχομένων τοῦ ἐν λόγῳ ἡμερολογίου, ἐν ᾧ ποικίλαι κοινωνιολογικαὶ μελέται δημοσιεύονται, τὸ εἰρημένον ἡμερολόγιον ἐστὶν ἔργον οὐχὶ τυχαῖον, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐνέχον ἄπασαν τὴν σοβαρότητα μεθ' ἧς ὁ φιλοσοφικὸς κόσμος τῆς Εὐρώπης διαπραγματεύεται τὸ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τοῦ παρόντος αἰῶνος διατελοῦν φλογερὸν τοῦτο ζήτημα.

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο ἐκδίδεται τρίτον ἤδη ἔτος, συντασσόμενον ὑπὸ τῶν ἐκλεκτοτέρων κοινωνιστῶν συγγραφέων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Π. Ἀργυριάδου. Συνιστῶμεν τὴν ἀπόκτησιν αὐτοῦ, ὅπερ ἀποτελεῖ σοβαρὰν συγγραφὴν. καὶ οὐχὶ ἁπλοῦν πρὸς τέρψιν ἡμερολόγιον. Πωλεῖται δὲ ἀντὶ 1:50 φράγκων.

ΑΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΙ ΕΝ ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Ὑπόθεσις Ζάππα

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Ρωμουνικῇ Ἀνεξαρτησίᾳ».

«Τὴν 20 Νοεμβρίου θέλει ἐκδικασθῇ ἐν τῷ δευτέρῳ τμήματι τοῦ Ἐφετείου Βουκουρεστίου ἡ αἴτησις ἣν τὸ ὑπουργεῖον τῶν κτημάτων ἤγειρεν ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, διεκδικοῦν αὐτήν. Γνωστὸν ὅτι εἰς τὴν προηγουμένην ἐμφάνισιν τὸ δικαστήριον εἶχεν ὑποχρεώσει τοὺς κληρονόμους καὶ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν νὰ καταθέσωσιν ἕκαστος 5,000 φράγ. ὡς ἐγγυήσεις judicatum solvi.

Μανθάνομεν λέγει ἡ ἀνωτέρω ἐφημερὶς, ὅτι πάντες κατέθεσαν τὸ εἰρημένον ποσὸν, μόνη δὲ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀρνεῖται νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ δικαστηρίου. Συνεπεία τῆς ἀρνήσεως ταύτης οἱ δικηγόροι τοῦ ὑπουργείου τῶν κτημάτων κ. κ. Σχινᾶς καὶ Ἀντωνέσκος θὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ δικαστηρίου νὰ κηρύξῃ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἔκπτωτον τῆς ἀγωγῆς της.

Ἐπίσης δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν θετικῶς, λέγει ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς, ὅτι οἱ δικηγόροι τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως κ.κ. Βοερέσκος καὶ Κόρνεα προπαρασκευάζουσι μακρὸν ὑπόμνημα, σκοπὸν ἔχον νὰ δικαιολογήσῃ τὴν στάσιν ταύτην τοῦ πελάτου αὐτῶν. Αἱ συζητήσεις, λέγει, προμηνύονται λίαν ἐνδιαφέρουσαι.

Ὑπόθεσις Φιλήτου

Ἐγράψαμεν ἐν τῷ προχθεσινῷ ἡμῶν φύλλῳ περὶ τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἥτις ἐξεδόθη ὑπὲρ τῶν κληρονόμων τῆς περιουσίας Φιλήτου. Ἡ ἀνωτέρω μνημονευομένη ἐφημερὶς ἀναφέρουσα περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, λέγει, ὅτι ὁ ἐν Ἀθήναις σύλλογος ἀπεκλείσθη τῆς κληρονομίας καὶ ὅτι ὁλόκληρος ἡ περιουσία ἐδόθη εἰς τοὺς κληρονόμους. Ἡ ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος ταύτης διατυπουμένη ἑρμηνεία τῆς δικαστικῆς ταύτης ἀποφάσεως ἀναμφίβολον ὅτι γίνεται σκοπίμως, ἵνα δηθεν φανῇ τὸ συνεπὲς τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων ὡς πρὸς τὰ κληρονομοῦντα ξένα ἠθικὰ πρόσωπα. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι τὴν περιουσίαν ταύτην λαμβάνουσιν ἀμφότερα τὰ μέρη, ὅτε σύλλογος καὶ οἱ πλησιέστεροι κληρονόμοι, τὸ δὲ τελεσίδικον τῆς τοῦ ἐφετείου ἀποφάσεως ἀποκρούει τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς μνησθείσης ἐφημερίδος, ὅτι ἡ ὑπόθεσις ὑποβληθήσεται εἰς ἀναίρεσιν ἐν τῷ Ἀκυρωτικῷ. Ἀλλὰ καὶ ἂν τοῦτο γίνῃ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν πρόκειται νὰ ἀκυρωθῇ, ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τοὺς τύπους τῆς διαδικασίας καὶ ἀποφάσεως νὰ ἐνεργηθῇ ποιά τις ἀναψηλάφησις.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΡΟΛΟΣ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ

Χθὲς ὁ βασιλεὺς τῆς Ρωμουνίας μετὰ τοῦ πρίγκηπος διαδόχου, μετὰ παραταμένην καὶ πλήρη ἐνδιαφέροντος ἐπίσκεψιν ἐν τῷ ἱστορικῷ Μουσείῳ τῶν τεχνῶν, μετέβησαν καὶ ἐγευμάτισαν παρὰ τῷ ρωμούνῳ πρεσβευτῇ. Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησαν τὸ προσωπικὸν τῆς πρεσβείας μετὰ τῶν συζύγων αὐτῶν, ὁ γενικὸς πρόξενος τῆς Ρωμουνίας καὶ ἄλλοι. Περὶ τὴν 2αν ὥραν ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ πρίγκηπος διαδόχου ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς πρεσβείας μεταβάντες ὅπως ἐπιδώσωσι τὰ ἑαυτῶν ἐπισκεπτήρια εἰς τὸν ἀποστολικὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Πάππα καὶ τοὺς πρεσβευτὰς, καὶ εἶτα ἐπανέκαμψαν εἰς τὰ ἀνάκτορα.

Τὸ δεῖπνον

Τὴν 3 ὥραν τὸν βασιλέα ἐπεσκέφθη ὁ πρίγκηψ Φίλιππος τοῦ Κοβούργου. Τὴν δὲ 6 ὥραν ἐν τῇ μαρμαρίνῃ αἰθούσῃ τῶν ἀνακτόρων παρετέθη δεῖπνον εἰς ὃ παρεκάθησαν ὁ ἀρχιδοὺξ Κάρολος Λουδοβῖκος, αἱ αὐλικαὶ ἐπισημότητες, ὁ κόμης Βαλσύνσκης, ὁ κόμης Ταάφε, ὁ πρέσβυς Αἰμύλιος Γκίκας, οἱ κ.κ. Μαυρουδῆς καὶ Μίσιου, ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος κ. Μαυροκορδάτος, οἱ ὑπασπισταὶ Κοάνδα, Περδικάρης καὶ Στρατῆς, ἕτεροι ρωμοῦνοι ἀξιωματικοί, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου στρατηγὸς Μπὲκ, ὁ διοικητὴς τοῦ στρατιωτικοῦ σώματος Βιέννης, ὁ ὑπουργὸς Φεγερβάρης, ὁ ναύαρχος Στέρνεκ, οἱ ὑπασπισταὶ τοῦ αὐτοκράτορος ὁ διοικητὴς τῆς Κάτω Αὐστρίας καὶ ὁ ἀρχιαστυνόμος. Μετὰ τὸ δεῖπνον ὁ βασιλεὺς ἐπεσκέφθη τὸν κόμητα Καλνόκυ, παρ' ᾧ διέμεινε μίαν ὥραν καὶ 3 τέταρτα. Μετὰ ταῦτα παρέστη εἰς τὴν παράστασιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θεάτρου. Τὴν πρώτην θέσιν εἶχε καταλάβει ὁ βασιλεὺς ἔχων ἀριστερὰ αὐτοῦ τὸν αὐτοκράτορα, δεξιόθεν τοῦ ὁποίου ἐκάθητο ὁ πρίγκηψ διάδοχος.

Ὁ βασιλεὺς ἔφερε στολὴν Αὐστριακοῦ ἀξιωματικοῦ, ὁ δὲ διάδοχος Ρωμούνου. Ὁ αὐτοκράτωρ συνδιελέχθη οἰκειότατα μετὰ τοῦ βασιλέως, ἐπανειλημμένως δὲ ἀμφότεροι ἐχειροκρότησαν τοὺς ἠθοποιοὺς Σκράτ καὶ Χάρτμαν. Μετὰ τὴν δευτέραν πρᾶξιν ὁ αὐτοκράτωρ ὡδήγησε τοὺς ξένους εἰς τὸ φουαγὲ καὶ εἶτα εἰς τὸ μέγα ἐπίσημον θεωρεῖον, ὅπου ἔδειξεν αὐτοῖς πάσας τὰς λεπτομερείας τοῦ θεάτρου, μεθ' ὃ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πρίγκηψ διάδοχος μετέβησαν νὰ λάβωσι τὸ τέϊον εἰς τοῦ ἀρχιδουκὸς Καρόλου Λουδοβίκου, εἰς ὃ παρῆσαν οἱ ἀρχιδοῦκες Γουλιέλμος, Ρενιὲ καὶ Ἐρνέστος, καὶ αἱ ἀρχιδοῦκισσαι Ἐλισσάβετ καὶ Μαρία.

Ὁ «Νέος Ἑλ. Τύπος»

Ὁ «Νέος Ἑλ. Τύπος», λέγει, ὅτι ἡ θερμὴ ὑποδοχή, ἧς ἔτυχον ἐν Βιέννῃ, οἱ ἐπίσημοι ξένοι, ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς φιλικὰς σχέσεις, αἵτινες ὑφίστανται μεταξὺ Ρωμουνίας καὶ Αὐστρίας καὶ αἵτινες βασίζονται ἐπὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τῆς χειραφετήσεως τῶν λαῶν τοῦ Αἵμου. Ἡ συμπάθεια ἣν ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς Κάρολος παρὰ τῇ αὐλῇ καὶ τοῖς κατοίκοις τῆς Βιέννης πηγάζει ἐκ τῶν αἰσθημάτων τῆς ἀγαθῆς γειτονίας χώρας, ἧς ὁ μονάρχης οὗτος τυγχάνει ὁ ὑψηλὸς ἀντιπρόσωπος.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Νέον ὅπλον

Ὁ Λονδίνειος «Χρόνος» ἀγγέλλει ὅτι ὁ γνωστὸς ἐφευρέτης τῶν ὁμωνύμων ὅπλων Μάνλιγχερ ἐφεῦρε νέον ἐπαναληπτικὸν ὅπλον. Ἡ ἐφεύρεσις συνίσταται εἰς τοῦτο, ὅτι ὁ πυροβολισμὸς γίνεται ὅλως μηχανικῶς δι' ὅλας τὰς πυριτιδοβολάς. Ὁ Μάνλιχερ ἔρριψεν 120 βολὰς ἐντὸς 1 λεπτοῦ χωρὶς οὐδὲν νὰ πάθῃ τὸ ὅπλον, οὐδὲ νὰ θερμανθῇ πλειότερον καὶ ἐμποδίσῃ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν πυροβολισμῶν. Ὁ ἐφευρέτης πιστεύει ὅτι τὸ ὅπλον τοῦτο θὰ χρησιμεύσῃ ἰδίως διὰ τὰ πολεμικὰ σκάφη, ἐν οἷς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ μεγάλη προμήθεια πυριτιδοβολῶν ἄνευ τινος ἀπευκταίου.

Διώρυξ Κορίνθου

Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις ἐκ Παρισίων αἱ μετοχαὶ τῆς ἑταιρίας τοῦ ἰσθμοῦ ἀπὸ 62 ἀνετιμήθησαν εἰς 65 φρ. Τὸ δὲ ὁλικὸν ποσὸν τῆς ἐκχωματώσεως ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν μέχρι τῆς 10 8)βρίου παρελθόντος ἀνῆλθεν εἰς 2,580,954 κυβικὰ μέτρα.

Ἑλληνικὸν συνοικέσιον ἐν Μαγχεστρίᾳ

Ἐν μεγάλῃ πομπῇ, ὡς γράφει ὁ «Φιγαρὼ» ἐτελέσθησαν ἐν Μαγχεστρίᾳ οἱ γάμοι τῆς δεσποσύνης Κάτης Ἰωνίδου, θυγατρὸς τοῦ ἄλλοτε ἕλληνος προξένου, μετὰ τοῦ ἰατροῦ κ. Κλάδου, ἀρχικλινικοῦ ἐν τῇ ἰατρικῇ σχολῇ τῶν Παρισίων. Ὁ νυμφευόμενος εἶναι ἐξέχουσα προσωπικότης καὶ λίαν γνωστὸς μεταξὺ τοῦ ἰατρικοῦ κόσμου τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης. Τὸ περίεργον, προστίθησιν ὁ «Φιγαρὼ», ἐστὶν ὅτι ἐπὶ 5 αἰῶνας ἡ οἰκογένεια Κλάδου παρέσχεν ἰατροὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο διαδοχικῶς. Διὰ τοῦ γάμου τούτου ἑνοῦνται δύο ἀρχαιόταται καὶ σημαίνουσαι οἰκογένειαι τῶν ἑλληνικῶν παροικιῶν Μαγχεστρίας καὶ Παρισίων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»

Ἀθῆναι, 4/16.— Ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς διαφεύδεται ἡ εἴδησις τῆς ἀφίξεως γερμανοῦ οἰκονομολογικοῦ ὑπαλλήλου, ἐντεταλμένου νὰ ἐξετάσῃ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ὀδησσὸς, 4/16.— Ἀφίκετο τὴν πρωΐαν ὁ τσάρεβιτς ἐρχόμενος ἐκ Βιέννης. Ἀμέσως δὲ ἐξηκολούθησε τὸ ταξείδιον αὐτοῦ διὰ θαλάσσης ἐπιβὰς τοῦ «Βατούμ».

Βελιγράδιον, 4/16.— Ὑποπτον κροῦσμα χολέρας ἔλαβε χώραν τὴν 12 νοεμβρίου· 5 ἕτερα προχθὲς, πάντα ἐν γένει θανατηφόρα.

Λεμβέργη, 4/16.— Ἐπισήμως ἀπεδείχθη, ὅτι οὐδὲν κροῦσμα χολέρας ἔλαβε χώραν τὰς ἡμέρας ταύτας ἐν Γαλικίᾳ, τοιουτοτρόπως δὲ ἡ ἐπιδημία θεωρεῖται ὡς τελείως ἐκλείψασα.

Μαδρίτη, 4/16. — Αἱ μετὰ τῆς Γαλλίας πρὸς σύναψιν ἐμπορικῆς συμβάσεως διαπραγματεύσεις ὁριστικῶς διεκόπησαν, τῆς γαλλικῆς βουλῆς ἀπορριψάσης πᾶσαν ἐλάττωσιν ἐν τῷ κατωτέρῳ τιμολογίῳ.

Παρίσιοι, 3)16.— Αἱ εἰδήσεις ἀναφορικῶς τῶν κεφαλαίων τῆς κατηγορίας ἐν τῇ ὑποθέσει Παναμᾶ, εἰσὶν ἀντιφατικαί. Κατά τινας πρόκειται περὶ μερικῶν ἀνωμαλιῶν, κατὰ τὴν τελευταίαν ἔκδοσιν δανείου, κατ' ἄλλους δὲ περὶ ὑπερβολικῶν δαπανῶν. Ἡ δίκη θέλει ἀρχίσει μετά τινα χρόνον, ἕνεκα τοῦ ὀγκώδους δικογραφικοῦ φακέλου.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Γάμοι Φερδινάνδου

Εἰς τοὺς γάμους τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου προσεκλήθησαν πᾶσαι αἱ ἐστεμμέναι κεφαλαί. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν θέλουσι παραστῆ οἱ αὐτοκράτορες Γουλιέλμος καὶ Φραγκῖσκος Ἰωσὴφ, ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία, οἱ βασιλεῖς τῆς Βυρτεμβέργης καὶ τῆς Ἑλλάδος (ἀπίστευτον). Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ὁ Γ΄ δὲν θὰ παρασταθῇ, ἀλλὰ θ' ἀντιπροσωπευθῇ αὐτὸν ὁ Μ. δοὺξ Ἀλέξιος.

Δωρεὰ δήμου Ἰασίου

Ἐπὶ τοῖς γάμοις τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου ὁ δῆμος Ἰασίου ἀπεφάσισε νὰ δωρήσῃ τῷ πρίγκηπι Φερδινάνδῳ τὸ ἀνάκτορον Ροσνοβάνου, τὸ ὁποῖον ἠγόρασεν ἀντὶ 500,000 φράγκων. Ὁ πρίγκηψ μετὰ τὸν γάμον θέλει ἐγκατασταθῇ ἐν Ἰασίῳ.

Ὁ Δόκτωρ Ράτσιου

Μεγάλη καὶ θερμὴ ὑποδοχὴ προπαρασκευάζεται πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ δόκτορος Ἰωὰν Ράτσιου προέδρου τοῦ κομητάτου τοῦ ἐν Τρανσυλβανίᾳ ἐθνικοῦ κόμματος, ὅστις τὴν ἑσπέραν τοῦ σαββάτου ἀφικνεῖται ἐνταῦθα.

Διπλωματικοὶ προβιβασμοὶ

Μετὰ τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ διοργανισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν ἥτις ἐγκριθήσεται ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ἕως τότε, οἱ διπλωματικοὶ προβιβασμοὶ γενήσονται κατὰ ἰανουάριον.

ΑΙΘΟΥΣΑ
ΛΟΥΤΡΩΝ ΕΦΟΡΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ
„ΘΕΣΠΙΣ"
Διευθυνόμενος ὑπὸ τοῦ κυρίου
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΗΣΑΙΟΥ
Διὰ τὴν ἑσπέραν
τοῦ Σαββάτου 7 Νοεμβρίου
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
Η ΤΥΧΗ ΤΗΣ
ΜΑΡΟΥΛΑΣ
Κωμειδύλλιον
μετὰ 24 ᾀσμάτων καὶ ἐθνικῶν χορῶν.
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
Η ΑΥΓΟΥΛΑ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ
Τριῳδία φαλησομένη
ὑπὸ τῆς κυρίας καὶ κυρίων Λαλαούνη.

Ὁ θίασος οὗτος, περὶ οὗ πλεῖσται ὅσαι διεβιβάσθησαν ἡμῖν συστάσεις, ἐκτὸς τῶν δραματικῶν αὐτοῦ ἠθοποιῶν προσέλαβεν ἐξ Ἀθηνῶν τὴν κ. Θάλειαν Λαλαούνη καὶ τοὺς κ.κ. ἀδελφοὺς Λαλαούνη τελειοφοίτους τοῦ **Ὠδείου τῶν Ἀθηνῶν.** Ἐν τῇ «**Μαρούλᾳ**» θέλουσι πρωταγωνιστήσει ὁ μὲν κ. Ἐμμανουὴλ Λαλαούνης ὡς βαθύφωνος ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ **Μπάρμπα Δινάρδου,** ὁ κ. Βασίλειος Λαλαούνης ὡς βαρύτονος ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ **Χρήστου** καὶ ἡ κυρία Θαλεία Λαλαούνη ὡς ὑψίφωνος ἐν τῇ «**Μαρούλᾳ**». Τὸ λοιπὸν δραματικὸν προσωπικὸν θέλει ἀπαρτίσει τὸν χορόν.

Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἀξιότιμοι ὁμογενεῖς τῆς πρωτευούσης θέλουσι σπεύσει ἵνα ἐνθαρρύνωσι θίασον ὑπὲρ οὗ πολλαὶ ἀγαθαὶ ὑπάρχουσι συστάσεις.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ καὶ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

Συνιστῶμεν θερμῶς τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Γρηγορίου Ρούβα διευθυνόμενον ἑλληνικὸν καφενεῖον καὶ Ζαχαροπλαστεῖον κατὰ τὴν ὁδὸν Καραγεώργεβιτς ὑπ' ἀριθ. 10. Οἱ προσερχόμενοι θέλουσι μείνει ἐντελῶς ηὐχαριστημένοι.

Καθαριότης. Ἐκλεκταὶ ποιότητες. Μέτριαι τιμαί.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 30 'Οκτωβρίου 1892

ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	Αγοραί	Πωλητ.
Renta perpetuă 5 o/o	99.—	99.1/2
» amortis. 5 o/o	96.—	96.1)2
» » 4 o/o	82.3/8	82.1/2
Conversiunea rurală 6 o/o	101.—	101.1/4
Oblig. caseĭ Pensiunilor	274.—	277.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucurescĭ 5%—1883	89.1/2	90.—
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	91.1/4	91.1)2
Scris. Func. Rurale 5%	95.50	95.60
» » Urbane 5 »	90.—	90.1/4
» » » 6 »	100.1/2	101.—
» » » 7 »	102.—	102.1/2
» » » Iaşi 5 o/o	80.1/4	80.1/2
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1640.—	16.45
Dacia-Rumania	404.—	406.
Naţionala	410.—	412.
Societ. de Reasigurare.	190.—	195.
» » Constr. şi I. publ	124.—	128.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τρίμηνον	25.13.3/4	25.15.—
» ὄψεως	25.25.—	25.27.1/2
Παρισίων τρίμηνον	99.90	99.95
» ὄψεως	100.50	100.60
Βερολίνου τρίμηνον	123 —	123.10
» ὄψεως	124.10	124.50
Βελγίου τρίμηνον	99.75	99.80
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης τρίμηνον	2.09.1/2	2.09.1/2
» ὄψεως	2.11.1/4	2.11.1)2
» εἰκοσάφραγκον.	99.3)4	100.—
'Αμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
'Ελβετίας τρίμηνον.	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.—	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100 30
Λίρα 'Οθωμανική.	22.80	25.
Εἰκοσόφραγκον Γαλλίας.	20.05	20.06
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 4 Νοεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	105.22
» 3 o/o	99.30
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	98.10
'Ελλην. Δάνειον 5 o/o	—.—
'Ανατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	—.—
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	495.62
'Οθωμανικὴ Τράπεζα.	596.87
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.18
» Βελγίου.	99.3/32
» Βιέννης	207.50
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	

ΒΙΕΝΝΗ 4 Νοεμβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.54
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	314.50
Ρούβλια χάρτινα	117 35
Συνάλλαγμα Λονδίνου	—.—
» Παρισίων	47 70
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 4 Νοεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	101.80
» » 5 o/o.	96 60
» » 4 o/o.	81.90
Ρούβλια χάρτινα	199 75
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	96.
Συνάλλαγμα Βελγίου.	80.60
» Παρισίων	80.60
» Βιέννης.	—.—
Διάθεσις Χρηματ. ἀσθενής.	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 4 Νοεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	97.7)16
Μετοχαὶ *Banque de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.33
» 'Αμστελοδάμου	12.64

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 4 Νοεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	96 90
» » 4 o/o.	81.90

ΥΔΩΡ ΚΑΛΩΣ ΔΙΥΛΙΣΜΕΝΟΝ

Δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τις προσαρμόζων ἐπὶ τῶν ὑδραγωγῶν τοῦ ὕδατος ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ στρόφιγγος (κάνης)

ΤΟ ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΟΝ (FILTRE) BÜHRING.

Εἰς τὰ μέρη ἔνθα δὲν εὑρίσκονται ὑδραγωγοὶ σωλῆνες, ἐφαρμόζεται τὸ αὐτὸ σύστημα τῶν **διϋλιστηρίων (filtres) μετ' ἀντλίας.**

Ἐπίσης δύναται νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τοὺς **κάδους**, τὰ **φρέατα** καὶ ἐν γένει εἰς τὰς **δεξαμενάς.**

Δι' ἀγορὰν ἢ ἐνοίκιον οἱ βουλόμενοι θέλουσιν ἀποταθῇ πρὸς τὸν κύριον

SALTER

Bucurescĭ, Strada Lipscanĭ, No. 90.

Τιμοκατάλογοι δωρεάν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

'Ο μόνος 'Ελλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

'Εργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν 'Ομογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, **ἐν τῇ ὁδῷ 'Ακαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.**

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ — Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΦΑΚΗ

'Εν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἕλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα 'Ελληνικὰ, Ρουμανικὰ Γαλλικὰ, Γερμανικὰ, 'Αγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαρίθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
'Αναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΥΡΙΟΥ TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

'Οδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoi) 'Αριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ 'Αργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

Πρὸς τὸ φιλόμουσον τῆς Ρωμουνίας 'Ελληνικὸν δημόσιον.

'Η ἀξιότιμος τῆς «Κλειοῦς» διεύθυνσις ἐπιθυμοῦσα νὰ καταστήσῃ τὸ λαμπρὸν τοῦτο περιοδικὸν σύγγραμμα γνωστὸν καὶ προσιτὸν πᾶσι τοῖς ἐν Ρωμουνίᾳ 'Έλλησι παρεχώρησεν ἡμῖν ὑπὸ ἐξαιρετικοὺς καὶ εὐνοϊκωτάτους ὅρους ὁλόκληρον τὴν παρακαταθήκην τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθέντων τόμων.

'Η γενναία αὕτη συγκατάβασις ἔπεισεν ἡμᾶς νὰ ἀγοράσωμεν ταύτην δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ προσφέρωμεν αὐθις τῇ ἀξιοτίμῳ ἡμῶν πελατείᾳ ἔργον 'Ελληνικὸν ἔξοχον ἀντὶ μετριωτάτης τιμῆς.

'Απὸ τοῦδε λοιπὸν εἴμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαθέσωμεν **ὁλόκληρον τὴν ἑπταετῆ** (1885—1891) **σειρὰν** τῶν τόμων τῆς «Κλειοῦς», ἄδετον μὲν ἀντὶ φρ. 70, δεδεμένην δὲ μετὰ τοῦ ἰδιαιτέρου τῆς «Κλειοῦς» περικαλύμματος ἀντὶ φρ. 105.

'Ινα δὲ πληρέστερον ἀνταποκριθῶμεν εἰς τοὺς πόθους τῆς ἀξιοτίμου διευθύνσεως τῆς «Κλειοῦς», τῆς προβάσης εἰς μεγάλην θυσίαν, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς εὐρυτέρας διαδόσεως ταύτης, προσφέρομεν εἰς τὰς αὐτὰς ὑποτιμημένας τιμὰς **ἑκαστον τόμον χωριστὰ**, ἤτοι ἀντὶ φρ. 10 τὸν ἄδετον καὶ ἀντὶ φρ. 15 τὸν χρυσόδετον, τρέφοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ «Κλειὼ» θέλει καταστῇ ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος ἑκάστης οἰκογενείας καὶ τὸ εὐεργετικὸν ἐντρύφημα πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως.

Οἱ τόμοι αὐτοτελεῖς ὄντες καὶ οὐδόλως πρὸς ἀλλήλους συνεχόμενοι διακρίνονται ἕκαστος τόσον διὰ τὴν ποικίλην, τερπνὴν καὶ ὠφέλιμον φιλολογικὴν ὕλην ὅσον καὶ διὰ τὰς θαυμαστὰς καὶ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

Οἱ τόμοι οὗτοι ἐπωλοῦντο μέχρι σήμερον 25 μὲν φρ. ὁ ἄδετος, 35 δὲ φρ. ὁ χρυσόδετος, ἤτοι περισσότερον τοῦ διπλασίου τῆς σημερινῆς τιμῆς. Τοῦτο παρέχει ἡμιν τὴν παρήγορον ἐλπίδα ὅτι πᾶς τις ἐκτιμῶν τὴν κολοσσαίαν τῶν τιμῶν διαφορὰν θέλει σπεύσει νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἡμετέρας προσφορᾶς καθ' ὅσον μάλιστα μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς παρακαταθήκης τὸ ἔργον θὰ ἀποβῇ σπάνιον καὶ δυσεύρετον, τῆς ἀνατυπώσεως οὔσης ἀδυνάτου ἕνεκα τῶν μεγάλων δαπανῶν, ἃς συνεπάγονται ἐκδόσεις τοσοῦτον καλλιτεχνικαὶ καὶ ἐπιμεμελημέναι.

'Εν Βουκουρεστίῳ, τῇ 30 'Οκτωβρίου 1892.

Π. Χριστοδούλου.

Τυπογραφεῖον «ΠΑΤΡΙΔΟΣ», Calea Mogilor 'Αριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Β'. ΑΡΙΘ. 553. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7/19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ετησία..... Φρ. 30
Εξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στῖχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Mogilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 6 9βρίου

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τὸ πολίτευμα

Μὴ ὑφισταμένης κεκυρωμένης δημοσίας γνώμης ἐν Ἑλλάδι ἀδύνατον ἀνεπιφυλάκτως νὰ εἴπῃ τις σήμερον ἐὰν αὕτη ἐστὶν ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ παρόντος πολιτεύματος. Ὅτι κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ὅλως διάφοροι ἢ ἄλλοτε κρατοῦσι παρὰ τῇ ἐν Ἑλλάδι κοινῇ γνώμῃ σκέψεις οὐδεμία, φρονοῦμεν, ὑφίσταται ἀντιλογία. Πολίτευμα, ὅπερ ἐπὶ τριακονταετίαν ἤδη οὐδένα δύναται νὰ παρουσιάσῃ ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀγαθὸν καρπόν, οὐδένα φρονοῦμεν μεταξὺ τῶν ἀγαθῶν πατριωτῶν δύναται νὰ ἔχῃ συνήγορον. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριακονταετίας ἡ Ἑλλὰς χωλαίνουσα ἀπέβη αὐτῇ ἀδύνατον νὰ παρακολουθήσῃ τὰς μεγάλας τῶν ἄλλων ἐθνῶν προόδους, καίτοι ὡς λαὸς φιλότιμος βαρέως φέρει ὑποδεεστέραν μεταξὺ τῶν ἄλλων κρατῶν θέσιν. Αἰτία ἀναμφιβόλως τῆς ἐλλείψεως ταύτης τυγχάνει τὸ ἀνάρμοστον, ἀσύντακτον καὶ ἀσύνθετον τοῦ πολιτεύματος αὐτῆς. Ἐν ταῖς στήλαις τῆς «Πατρίδος» πλεῖσται ὅσαι κατ' ἐπανάληψιν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐδημοσιεύθησαν μελέται. Κατὰ πᾶσαν περίοδον καθ' ἣν οἱ ἱεροφάνται τοῦ πολιτεύματος τούτου παρακάθηνται ἐν τοῖς ἑδωλίοις τοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου μεγάρου τῆς βουλῆς οὐκ ἄπο σκοποῦ θεωροῦμεν νὰ ἐπαναφέρωμεν ἐπὶ τοῦ τάπητος θέμα ὅπερ ἐν ἄλλῃ χώρᾳ μονομερῶς καὶ στερεοτύπως ἤθελεν ἐπασχολεῖ τὴν δημοσίαν γνώμην. Ἀτυχῶς ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου μέχρι τοῦ Ταινάρου οὐδένα ἀπασχολοῦσι τοιαῦται σκέψεις.

Δημοσία γνώμη

Ἡ δημοσία γνώμη ἔνθα ὑφίσταται σαφῶς δεδηλωμένη αὕτη τίθεται ὑπεράνω πάσης θελήσεως οὐ μόνον ἐν τοῖς συνταγματικοῖς κράτεσιν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ὑπὸ ἀπολύτων μοναρχῶν κυβερνωμένοις. Δημοσία γνώμη πεφωτισμένη χρησιμεύει ὡς φαεινὸς φάρος μακρόθεν φωτίζων τὴν ὁδὸν τῶν κυβερνώντων καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν μοναρχῶν, ἐν ἐξαιρετικαῖς δὲ περιστάσεσιν οὗτοι ἄλλην τῆς ὑπὸ τῆς δημοσίας γνώμης ὑποδεικνυομένης τρέπονται ὁδόν. Ἡ δημοσία ὅμως αὕτη γνώμη ἡ τοιαύτην ὑπέροχον διεκδικοῦσα ἐν τῇ πολιτείᾳ θέσιν, ἔστιν ἀπόρροια βαθείας τῶν πραγμάτων μελέτης, πιστῆς αὐτῶν ἀντιλήψεως καὶ ἰδιαιτέρως περιβεβλημένη διὰ τοῦ κύρους τῆς καθολικότητος. Ἐν Ἑλλάδι, τόγε νῦν ἔχον, ἀτυχῶς δὲν ὑφίσταται, ὑπὸ τοὺς παρόντας δὲ ὅρους τοῦ πολιτικοῦ τοῦ ἔθνους βίου ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ τοιαύτη. Πρὸς τελεσφόρον εὐδοκίμησιν τῆς δημοσίας γνώμης καλλιεργεῖται προηγουμένως τὸ ἔδαφος, φυσικὸν δ' ἐστὶν ἤδη ἐπὶ χέρσου ἀγροῦ νὰ ᾖ ἀδύνατος πᾶσα συγκομιδή. Τὴν ἐθνωφελῶς δρῶσαν ἐθνικὴν γνώμην καλλιεργεῖ καὶ ποδηγετεῖ ἑτέρα ἐν τῇ πολιτείᾳ δύναμις, ἡ τοῦ τύπου. Τύπος πεφωτισμένος καὶ ἐκ γενικῶν ὁρμώμενος ἀρχῶν ἀδύνατον τάχιστα νὰ μὴ δημιουργήσῃ ἐθνικὴν κοινὴν γνώμην ἐξ ὑψηλοτέρας ἀπόψεως ἐξετάζουσαν τὰς δημοσίας ὑποθέσεις.

Ὁ ἑλληνικὸς τύπος

Ὁ ἑλληνικὸς τύπος αὐτοβούλως ἀπώλεσε τὴν ἐν τῇ πολιτείᾳ κυριαρχίαν αὐτοῦ ἢ ἀντὶ πινακίου φακῆς ἔστερξε εἰς λίαν περιωρισμένον νὰ δεσμευθῇ κύκλον. Ἐλπίζομεν ὅτι τὴν πικρὰν ταύτην ἀλήθειαν πρῶτοι ἐνοοῦσιν οἱ παρὰ τὸν Ἰλισσὸν δόκιμοι ἄλλως τοῦ καλάμου στρατιῶται. Ἐὰν ἐν τούτοις ἡ ἐλαχίστη ὑπῆρχε περὶ τούτου ἀμφιβολία εὐκόλως θὰ ἠδυνάμεθα διὰ τῶν πραγμάτων νὰ ἄρωμεν αὐτήν. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ ἐν τῇ πολιτείᾳ δρᾶσις τοῦ ἐν Ἑλλάδι τύπου οὐ μόνον οὐδόλως συνεβάλετο πρὸς μόρφωσιν ἀγαθῆς δημοσίας γνώμης, ἀλλὰ καὶ πολλάκις αὕτη ἐπιμόνως ἀντετάχθη εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν μᾶλλον κατεπειγουσῶν ἐπωφελῶν μεταρρυθμίσεων. Ἐκ πνεύματος ἀντιπολιτεύσεως, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀγόμενος πρὸς τὰς κατὰ καιροὺς κυβερνήσεις, καθιστᾷ ταύτας διαρκῶς ἧττον ἱκανὰς πρὸς ριζικωτέρας ἐργασίας. Ἐκεῖνο ὅπερ ἰδιαιτέρως χαρακτηρίζει τοῦτον ἐστὶν ἡ ἐντελὴς ἔλλειψις πεποιθήσεων ἔν τε τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς προσώποις. Τοῦ ζητήματος οὕτω τεθειμένου αὐτομάτως προκύπτει ἡ ἐρώτησις τίς τότε θέλει ἐξαγάγει τὸ ἔθνος ἐκ τῶν φαύλων κύκλων ἐν οἷς πρὸ τριακονταετίας ἀπαύστως καὶ μέχρις ἐξαντλήσεως στρέφεται. Δύο ὑπάρχουσιν ἐκτὸς τῆς δημοσίας γνώμης ἕτεραι δυνάμεις. Ἀφ' ἑνὸς χαμηλὰ ὁ κυρίαρχος λαὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑψηλὰ ὁ ἀνώτατος τῆς πολιτείας ἄρχων. Δυστυχῶς οὐδεὶς τούτων εὗρητ' ἐν ᾗ θέσει ἐν ἄλλοις κράτεσιν ἔταξεν ἡ κοινωνία. Ἡ λειτουργία τῶν θεσμῶν τοῦ 1864 ἀνενδότως εἰργάσθη ὅπως ἰσοπεδώσῃ τὰς δύο ταύτας ἀρχάς, πρὸ πολλοῦ δ' αὗται παραλλήλως βαίνουσι οὐδόλως παραξενευόμεναι ἐκ τοῦ παραδόξου τούτου συγχρωτισμοῦ.

Ὁ Λαός

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς φύσει φιλελευθέρων φρονημάτων παρ' οὐδενὸς ἐδιδάχθη ποτὲ ὅτι ὑπάρχουσιν σημεῖα ἃ οὐδεὶς δύναται νὰ ὑπερβῇ. Τοὐναντίον οἱ ἀναλαβόντες τὴν διαπαιδαγώγησιν αὐτοῦ, ἀντὶ τῆς ψήφου του, τῷ ἐπέτρεψαν ἀτιμωρητεὶ νὰ περιφρονῇ οὐ μόνον τοὺς ἄρχοντας ἀλλὰ καὶ τοὺς νόμους τῆς χώρας αὐτοῦ. Τῆς ἑλληνικῆς ἑπομένως κοινωνίας οὕτω διαπλασθείσης καὶ διαπλαττομένης οὐδεμία ὑπάρχει ἐλπὶς περὶ ἐνεστώσης τῶν πραγμάτων βελτιώσεως. Πιθανὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ φιλοπατρίᾳ αὐτοῦ νὰ μὴ ἀντιτάσσετο εἰς ἄλλην μᾶλλον εὔνομον τάξιν πραγμάτων ἀλλ' ὅλως ἀκατάλληλος ἐστὶν ὅπως ἐπαναστατήσῃ κατὰ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ. Ἑπομένως ἐν τῷ σκότει τούτῳ τῶν ἰδεῶν μίαν μόνην ἀκτίδα φωτὸς διαβλέπει τις, ἀλλὰ καὶ ταύτην ἀνεπαρκῆ, ὅπως φωτίσῃ τὸ ἀναγκαῖον πρὸς ἐνέργειαν ἔδαφος. Ἡ βασιλεία ἥτις θὰ ἠδύνατο βεβαίως προσφόρως νὰ δράσῃ, στερεῖται ἀτυχῶς οὐ μόνον τῆς ἀναγκαίας πρωτοβουλίας ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀναποφεύκτου πρὸς τοῦτο ἐρείσματος.

Ἡ φρόνησις τοῦ βασιλέως

Ἡ φρόνησις τοῦ βασιλέως ἡ ὑπαγορεύσασα Αὐτῷ τὴν ἐκτὸς τῶν συνταγματικῶν τύπων δρᾶσιν αὐτοῦ κατὰ τὴν 18 Φεβρουαρίου τ. ἔτους, ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι θέλει καθοδηγήσει τὸν πρῶτον τῆς Ἑλλάδος πολίτην εἰς γενναιοτέρας σκέψεις. Ἡ ἐξακολούθησις τοῦ παρόντος ἀποβαίνει ἀδύνατος, ἀπαραίτητον δὲ τὸ ἔθνος ἔχει ἀνάγκην ὅσον οἷόν τε ταχύτερον νὰ ἐπανακτήσηται τὸ κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν ἀπολεσθὲν ἔδαφος. Οἱ φρόνιμοι πολῖται, οἱ πεφωτισμένοι Ἕλληνες καὶ πάντες οἱ ἀγαθοὶ πατριῶται θέλουσι σπεύσει πέριξ τοῦ θρόνου ὅπως ὑπὸ νέαν τάξιν πραγμάτων φιλοπάτριδας προσφέρουσι πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν βασιλείαν ὑπηρεσίας. Ὁ βασιλεὺς δὲν ἀγνοεῖ τοῦτο οὐδ' ἐπελάθετο, φρονοῦμεν, τίνι τρόπῳ ἡ Ἑλλὰς ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς πράξεως τοῦ Ἄνακτος αὐτῆς κατὰ τὴν **3 Μαΐου.** **Μ.**

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

(Τακτικοῦ ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ)

Ἀθῆναι 24 Ὀκτωβρίου 1892

Ἡ καθόλου κατάστασις.— Ἡ μετάθεσις ὑπουργοῦ,— Ὁ ἀκαταπόνητος ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης Σιμόπουλος καὶ τὰ νομοσχέδια.—Μετὰ τὸ ἔνδοξον φιάσκο τῆς ρωμουνικῆς διπλωματίας τὸ ὁποῖον εὐτυχῶς δὲν ἔδωκε λαβὴν εἰς τὴν ἐνταῦθα ἀντιπολίτευσιν πρὸς μυκτηρισμὸν τοῦ διαβήματος τοῦ κ. Δραγούμη, ἔχομεν ἐνδοξοτέραν ἐν τῷ κλεινῷ μας πτολιέθρῳ ν' ἀναφέρωμεν συγκομιδὴν νικῶν ἀναγεγραμμένων ἐν τῇ πολυπτύχῳ σημαίᾳ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Τὸ φλογερὸν ζήτημα τοῦ ἀπεσταλμένου οἰκονομολόγου Λόου ἐκόπασε καὶ ἥκιστα ἐντίμως διὰ τοὺς ὑποθάλψαντας τὰς συκοφαντικὰς ἐκείνας διαδόσεις, τοῦτο μὲν ἐπὶ τοῖς ἀργυροῖς γάμοις τοῦ σεπτοῦ τῶν βασιλέων ζεύγους, οἵτινες ἐν κατανύξει ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐωρτάσθησαν, τοῦτο δὲ ὡς ἐκ τοῦ βαράθρου τῆς ἀπάτης καὶ πλάνης ὅπερ ἠνεώγη ἐνώπιον τῆς πολυκεφάλου Λερναίας ἀντιπολιτεύσεως ἥτις ἀκαταγώνιστος οὖσα ἀπεφάσισε νὰ ἐξάρῃ, πρωτίστου ἄλλως τε δημοσιογράφου, ἄρθρον τῆς «Ἀκροπόλεως» μετ' ἐξόχου δυνάμεως γεγραμμένον ἀποδιδόμενον εἰς αὐτὸν τὸν πρωθυπουργὸν τὸν συντάξαντα τὸ περίπυστον «τίς πταίει». Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ αὐτὸ διέπει πνεῦμα ἐν τῷ ἄρθρῳ «ὁ βασιλεὺς» ὁποῖον καὶ ἐν τῷ πρὸ δεκαετίας «τίς πταίει», ἀλλὰ μήπως ἀρά γε ἡ δύναμις καὶ ἡ καλλιεπὴς πολιτικὴ δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸν κ. Βλ. Ραβριηλίδην παλαίμαχον τῆς δημοσιογραφίας ἀγωνιστήν, ὅστις ἐπὶ τριάκοντα συναπτὰ ἔτη ἐμόρφωσεν εὐσυνειδήτως δωδεκάδας λογίων νῦν καὶ διακεκριμένων ἀνδρῶν τὴν διάνοιαν καὶ ὅστις μεθ' ὅλους τοὺς ἀγῶνας κυλίει ὑπὸ ὑλικὴν ἔποψιν τὴν πέτραν τοῦ Σισύφου; Αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες βρίθουσι σχολίων καὶ ζωγραφῶν εἰκοτολογιῶν ἐπὶ τοῦ πολυκρότου τούτου ἄρθρου συνισταμένου εἰς αἰφνιδίαν ἐξέγερσιν τῆς «Ἀκροπόλεως» κατὰ τῆς ἀδρανείας τῆς βασιλείας ὀφειλούσης νὰ ἐργάζηται ἐνδελεχέστερον ὑπὲρ τῆς καθόλου εὐημερίας τοῦ κράτους ὅπερ ἐσωτερικῶς σήπεται καὶ τὸ ὁποῖον λυμαίνεται ληστεία καὶ στρατιωτικὸς ἀνδραποδισμός. Κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' οὐσίαν δὲν εἶναι παντάπασι ψευδὲς ὅτι τὰ ἐξιστορούμενα δὲν εἶναι ὄνειρα φθινοπωρινῆς νυκτός, ἀλλὰ γεγονότα, χρήζοντα βελτιώσεως καὶ χειρουργικῆς ἐπεξεργασίας, τὸ ὅτι ὅμως τὸ ἀντιβασιλικὸν ἄρθρον ἐγράφη, ὡς διατείνεται ἡ παμπόνηρος ἀντιπολίτευσις, κατ' ἔμπνευσιν τοῦ Τρικούπη εἶναι αὐτόχρημα ἄνανδρον ψεῦδος καὶ ἀπόδειξις τούτου ἡ δικαία ἀγανάκτησις τοῦ πρωθυπουργοῦ τοῦ ἄλλως τε εἰθισμένου νὰ ἀποκρύπτῃ ταύτην ἀλλὰ νὰ τὴν ἐκθηλοῖ περισυνάζων τὰς ἑκάστοτε χαλκευομένας σκευωρίας, ἐν βριθούσῃ κοινοβουλευτικῇ συνεδριάσει, ὡς τοῦτο ἔπραξε καὶ τίς δὲν τὸ ἐνθυμεῖτο κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἐπὶ τοῦ κατηγορητηρίου Τρικούπη καὶ ἡ ὁποία συνεδρίασις ἐνέπνευσε τὸ ἀμίμητον ἐκεῖνο hnmour εἰς τὸν ἀκάματον σατυρογράφον Σουρῆν τοῦ δηκτικοῦ του «Ρωμηοῦ». Ὁ νῦν ἰθύνων τὰς τύχας τοῦ ὅλου ἑλληνισμοῦ Χαρ. Τρικούπης ὑπῆρξεν ἀντικείμενον ζωηρᾶς εὐνοίας τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἀπὸ τοῦ 1875 ὁπότε ἐχειραφέτησε τοῦτον διορίσας σύμβουλον τοῦ Στέμματος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ Κράτους ὑποθέσεων, διότι ἐν τῷ ἔκτοτε χαραχθέντι προγράμματι διέβλεπεν ἄνδρα εὐρυτάτων ὁριζόντων συστηματοποιήσαντα τὰς ἀπείρους του γνώσεις, κεκτημένον δὲ ἀδυσώπητον καὶ ἀκεραιότητα χαρακτῆρος. Καὶ ἀναμφιβόλως ὁ ἀγχίνους βασιλεὺς Γεώργιος δὲν ἠπατήθη εἰς τὰς προβλέψεις του, ἅτε τοῦ Τρικούπη ἀναδειχθέντος βαθυνουστάτου οἰκονομολόγου καὶ εὐθαρσοῦς μεταρρυθμιστοῦ.

Σήμερον μετὰ πολλῆς ἐπιφυλάξεως διεδοθη μετάστασις βουλευτῶν ἐκ τῆς κυβερνητικῆς πτέρυγος πρὸς τὴν πολυπτέρυγον ἑτέραν χωρὶς νὰ δηλωθῶσιν ἢ νὰ ὑπαινιχθῶσι κἂν ὀνόματα τοιούτων ἴσως ρουσφετολογικῶς δυσηρεστημένων. Ὁ λόγος τῆς μεταστάσεως προβάλλεται ἐκ τῆς διαδόσεως τῆς ἀλλαγῆς καὶ μεταθέσεως προσώπων τινῶν τοῦ ὑπουργείου ὅπερ συγκεκροτημένον ὅπως νῦν ἔχῃ δὲν ἀνταποκρίνεται, ὡς λέγουσιν, εἰς τὰς πολλαπλᾶς τῆς πατρίδος ἀνάγκας. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ προσθέτω, εἰς τὰς προσωπικάς των ἀνάγκας, Τὸ ἀναμφισβητήτως ἀληθὲς εἶναι ὅτι ὁ κ. Δραγούμης ἱκανώτατος πολιτευτὴς καὶ ἐξ ἀρίστων παραδόσεων ἕλκων τὸ γένος δυνατὸν νὰ ἀσκῇ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀλλὰ νὰ σχηματίσῃ προσωπικὸν ἐν τῇ βουλῇ κόμμα ἐν αὐτῷ τῷ τρικουπικῷ στρατοπέδῳ φαίνεται ἀπίστευτον τολμήσαντα μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν γράφω, γνωστοῦ μόνον ὄντος ὅτι ἐκ τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν κυβέρνησιν ὑπουργῶν μόνον ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς κ. Ἀντ. Σιμόπουλος συνέπηξεν, ἴσως οὐχὶ ἐθελουσίως, ἀλλὰ τῶν βουλευτῶν αὐθορμήτως προσελθόντων, ἄξιον λόγου κόμμα τοῦ ὁποίου τὰ ἀπαρτίζοντα μέλη ἐν στιγμῇ διαφωνίας πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν θὰ συνταυτίσωσι τὴν τύχην των μετὰ τὴν τοῦ ἐκ Παρνασσίδος μοναδικοῦ οἰκονομολόγου. Αἱ λοιπαὶ προσωπικότητες τοῦ ὑπουργείου ἀδυνατοῦσι νὰ διαθέσωσι τοιαύτης διαστάσεως κεφάλαιον ὥστε νὰ ὑπολογισθῶσιν ἐπίφοβοι εἰς τὸ τρικουπικὸν συμπαγὲς κόμμα ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ ὁποίου ἀνευρίσκονται, ἄλλως τε, τοιαύτης ἀτομικῆς βαρύτητος ἄνθρωποι. Ἀκριβέστερον εἰπεῖν, τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐξαιρέσει τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, προσελήφθησαν οὐχὶ ἐκ πολιτικῆς πιέσεως ἤγουν συνεπείᾳ ἀξιώσεων βουλευτῶν ἐκ τῶν σπλάγχνων τοῦ κόμματος, ἀλλ' ἐκ προσωπικῆς πρὸς αὐτοὺς τοῦ κ. Τρικούπη ἐφέσεως καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν διηνεκῶν ἐκδηλώσεων ἀφοσιώσεως ἐν ταῖς χαλεπαῖς τῆς ἀντιπολιτευτικῆς δράσεως ἡμέραις. Ἅπας ὁ ἐπιχώριος ὁ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τύπος ἰδιαιτέρως ἐξῆρε τὴν σημασίαν τῶν μετ' οὐ πολὺ ὑποβληθησομένων εἰς τὴν κρίσιν τῶν βουλευτῶν δικαστικῶν νομοθετημάτων ὧν πρόξενος ὅσῳ καὶ συντελεστὴς ἐγένετο αὐτοπροσώπως ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς κ. Ἀν. Σιμόπουλος. Ἡ τελευταία ἐγκύκλιος ἣν πρὸς τοὺς παρὰ τοῖς ἐφετείοις εἰσαγγελεῖς ἀπηύθυνε· εἶναι αὐτόχρημα ἀριστούργημα καὶ πρότυπον πατρικῶν συμβουλῶν καὶ ἀπαρεγκλίτων νουθεσιῶν, τὸ ὕφος νευρῶδες καὶ πειστικόν, τὰ ἐπιχειρήματα πυκνὰ καὶ ἐπιβάλλοντα εἶναι τὰ χαρακτηρίζοντα πλεονεκτήματα δι' ὧν καὶ δικαιολογεῖ πληρέστατα τὸν μεταρρυθμιστικὸν περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νόμον ὅστις καὶ ἐψηφίσθη κατὰ τὴν λήξασαν σύνοδον τῆς βουλῆς. Οὐδένα βεβαίως διαλανθάνει ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἐγκύκλιος ἀποβλέπει τὴν πολύκροτον ἀπόλυσιν τῶν εἰσαγγελέων καὶ τὸν κατὰ τὸν νόμον, κατόπιν γνωματεύσεως, ἀναδιορισμὸν τούτων ἵνα μὴ ἐκληφθῇ ὅτι ἐγένετο ἐκ φανατικῶν τῆς πολιτικῆς λόγων. Ὁ νόμος, λέγει ἡ ἐγκύκλιος, εἰς οὗ τὴν ἐφαρμογὴν καλεῖται νὰ ἐργασθῇ νῦν ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν πλήρη τῆς δικαιοσύνης χειραφέτησιν· εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀποκεντρώσεως, καὶ οὕτω καθεξῆς διὰ σοφῶν ἐγχειρημάτων ἀποδεικνύει τὸ πλημμελὲς τῶν μέχρι τοῦδε πεπραγμένων.

Πλὴν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κατέπληξε ἀληθῶς τὸν νομικὸν κόσμον εἶναι ὁ μέγας Ἡράκλειος ἆθλος ὃν ἐπεχείρησε διὰ χειρουργικῆς ἐπεξεργασίας ὡς λίαν ἐπιτυχῶς ὡμολόγησεν τῆς ὑποβολῆς εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον περὶ «Ἀναγκαστικῆς Ἐκτελέσεως» δι'ὅπερ καὶ σχέδιον νόμου ἐξετυπώθη φιλοκάλως ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει καὶ ὅπερ ἔσπευσα ν' ἀποστείλω τῇ φίλῃ συντάξει τῆς «Πατρίδος». Ἐν τῇ εἰσηγητικῇ ἐκθέσει ὁμολογεῖται ἡ ἐπείγουσα ἀνάγκη πολλῶν μεταρρυθμίσεων ἐν τῇ δικαστικῇ ἡμῶν νομοθεσίᾳ ἥτις δέον νὰ ὑφίσταται τὰς παραλλαγὰς της καὶ ἀλλοιώσεις ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ἔξωθεν ἀντιξόων περιστάσεων. Δυστυχῶς μέχρι τοῦδε οὐδεὶς ριψικέλευθος καὶ ῥέκτης ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης ἀπέφυγε τὴν πεπωρωμένην ἕξιν τῆς ρουτίνας ἐδέησε δὲ νὰ ἐξευρεθῇ ὁ ἐξοχώτερος τῶν οἰκονομολόγων νὰ ἐπιληφθῇ τόσον εὐθαρσῶς τῶν τῆς δικαιοσύνης. Ἐν τῇ ἐργασίᾳ του ὁ κ. Σιμόπουλος παρηκολούθησεν τοῖς νεωτέροις εὐρωπαϊκοῖς νόμοις, ὑπ' ὄψιν ἔχων τὰς ἀνάγκας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Διὰ τοῦτο, ὡς λέγει, ἀπέφυγε νὰ μεταγγίσῃ ὁρισμοὺς καὶ τύπους οἵτινες πιθανῶς νὰ ἐφαρμόζωνται ἀλλαχοῦ ὁμαλῶς, ἀλλὰ παρ' ἡμῖν δυσκόλως ἠδύναντο νὰ εὐδοκιμήσωσι ἕνεκα τῆς δικανικῆς ἡμῶν ἰδιοφυΐας καὶ τῶν μειονεκτημάτων τῆς δικονομίας πολλὰ ἄρθρα δὲν μετεβλήθησαν ἀλλ' ἐβελτιώθησαν. Κατόπιν τῶν γενικῶν τούτων παρατηρήσεων τελευτᾷ διαβε-

βαιῶν ὅτι τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον καθιστάμενον νόμον τοῦ κράτους θὰ ἐμψυχώσῃ τὴν κτηματικὴν πίστιν καὶ θὰ προστατεύσῃ τὴν συναλλαγήν.

Δ. Ζῆς

„ΦΙΓΑΡΩ"

Ὁ Τσάρεβιτς ἐν Βιέννῃ

Ἐν τῇ περιεκτικωτάτῃ τηλεγραφικῇ εἰδήσει ἥτις διὰ τοῦ ἀφελεστέρου τρόπου ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ Τσάρεβιτς μετὰ τὴν εἰς Βούργ ἄφιξιν αὐτοῦ ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὸν κόμητα Καλνόκυ δυνατὸν νὰ περιέχωνται σοβαρώταται ἐνδείξεις μεταβολῆς ἐν τῇ μεγάλῃ εὐρωπαϊκῇ πολιτικῇ.

Πρό τινων ἑβδομάδων ἐν Παρισίοις διετυπώθη ἡ γνώμη, ὅτι καθὰ ἐκ τινων σημείων εἰκάζεται ἀπόπειραι διενεργοῦνται ὅπως προσεγγίσωσιν Αὐστρία καὶ Ρωσσία, πρό τινων δ' ἡμερῶν ἐλέγομεν περὶ ἀλλαγῆς τοῦ οὐγγρικοῦ ὑπουργείου, μνημονεύοντες δὲ τὰς κυκλοφορούσας φήμας προσετίθεμεν ὅτι μεγάλη ἐπῆλθε μεταβολὴ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ τῆς Αὐστροουγγαρίας, τοῦτο δ' ἐτεκμαιρόμεθα ἐκ τῆς πρὸς τὴν Ἀγίαν Ἕδραν στάσεως αὐτοῦ Ἤδη τὸ οὐγγρικὸν ὑπουργεῖον παρητήθη οἱ δὲ πεσόντες ὑπουργοὶ ἀντικατεστάθησαν δι' ἀνδρῶν δευτέρας ἀξίας ἧττον ἰταμῶν ἴσως ἐν τοῖς ζητήμασι τῶν μεγάλων ἀρχῶν, ὁ δὲ Τσάρεβιτς εὑρηται ἐν Βιέννῃ ὅπου ὑποδέχεται τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ. Πᾶς μείζων περὶ τῶν σημείων τούτων λόγος ἔσται ἀνωφελής.

Ἐν τούτοις δέον νὰ ὑποδείξωμεν ὅτι ἐν Γερμανίᾳ ἤρξαντο δυσπιστοῦντες κατάτι, αἱ δὲ ἡμιεπίσημοι ἐφημερίδες ἀνυποστόλως κηρύττουσιν ὅτι ἡ Γερμανία ἐστὶν ἠναγκασμένη νὰ ἐξοπλίζηται ὡς καὶ πράττει τὸ τοιοῦτον, διὰ τὸν λόγον ὅτι οἱ περὶ αὐτὴν σύμμαχοι ἀδυνατοῦσι πλέον ὑποβαστάζοντες τοὺς ἐξοπλισμούς. Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἐν τοῖς ἀναχωρητηρίοις αὐτοῦ, τὸ αὐτὸ τηρεῖ ὕφος, ἴσως δ' ἐστὶν ὁ μόνος ὅστις παρέχει τοῖς πᾶσιν ἀφορμὴν ἐν Γερμανίᾳ εἰς συζητήσεις. Εἶνε ποτὲ δυνατὸν νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ὑπάρχει καπνὸς ἄνευ πυρός, καὶ δὲν ἀποκλίνει ἄρα γε μᾶλλον νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ Αὐστρία ἀποστέργουσα εἴτε ἀδυνατοῦσα ἐπὶ πλέον νὰ ἐξακολουθήσῃ τοὺς ἀνωφελεῖς αὐτῆς διὰ τὴν εἰρηνικὴν πολιτικὴν ἐξοπλισμοὺς σκέπτεται νὰ διακανονίσῃ ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς Ρωσσίας ἐκεῖνα τῶν ἀνατολικῶν ζητημάτων ὅσα ἀμφοτέρας καὶ μόνας ἐνδιαφέρουσιν; Ἐπὶ τέλους δὲ εὐχερῶς πᾶς τις ἤδη ἐκ τῶν αὐστριακῶν διπλωματῶν ἐννόησεν ὅ,τι καὶ πᾶς ἕτερος ἀπὸ ἐτῶν διακρίνει, ἤτοι ὅτι μόνος ὡς τίμιος μεσίτης ἡ Γερμανία ἐξεμεταλλεύθη ἐπωφελῶς τὰ ἐν Ἀνατολῇ αὐστριακὰ συμφέροντα. Ἀφ' ἑτέρου βέβαιον ἐστὶν ὅτι ἡ πρὸς τὸν Γουλιέλμον τὸν Β΄· ἐκ μέρους Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ΄. ἐπιδεικνυομένη προσωπικὴ ἀντιπάθεια δὲν κωλύει τὸν τσάρον νὰ ἐκδηλώσῃ πραγματικὴν συμπάθειαν πρὸς τὸν Φραγκῖσκον Ἰωσὴφ τὸν Α΄. καὶ ἐπιδιώξῃ δι' ὅλων τῶν νομίμων καὶ ἀγαθῶν μέσων προσέγγισιν μετὰ τῆς Αὐστρίας.

Τὰ ἐν τῇ βαλκανικῇ χερσονήσῳ συμφέροντα τῶν δύο χωρῶν πόρρω ἀπέχουσιν ὄντ' ἀνεπίδεκτα συμβιβασμοῦ, διαπραγματεύσεις δὲ ἠπίως, συνετῶς καὶ τιμίως διεξαγόμεναι δύνανται νὰ καταλήξωσιν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀμφιβολίας εἰς εὐάρεστον ἀποτέλεσμα.

Πρὸς τοῖς πολιτικοῖς τούτοις αἰτίοις ὑφίσταται καί τις ὅλως ψυχολογικὸς λόγος: μήπως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ Τσάρος οὗ τὰ οἰκογενειακὰ αἰσθήματα εἰσὶ γνωστά, ἐπιθυμεῖ ἵνα ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὡς πρίγκηψ διάδοχος ἀναμιχθῇ εἰς τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴν καὶ θέλει νὰ ἴδῃ αὐτὸν διεξάγοντα διαπραγματεύσεις σπουδαιοτάτας διὰ τὴν εἰρήνην τῆς ὑφηλίου;

Ἴσως μάλιστα παρόμοιόν τι σημεῖον διαφαίνεται καὶ ἐν τῷ παρισταμένῳ τανῦν προσώπῳ, τῆς αἰφνιδίως προελθούσης ἀνάγκης Γουλιέλμου τοῦ Β΄. νὰ ἐξέλθῃ πρὸς θήραν μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Σαξωνίας καὶ τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς Βάδης. Ἐν Γερμανίᾳ λέγεται ὅτι ἡ τύχη τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου ὁρισθήσεται κατὰ τὰς ἡγεμονικὰς ταύτας ἐκδρομάς, πιθανώτατον δ' ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ θέλει νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῖς ἑαυτοῦ συμμάχοις, τοῖς πρεσβυτέροις ἐν τῇ τέχνῃ τοῦ κυβερνᾶν τὰ ἔθνη, ἀναγκαίας τινας συμβουλὰς κατὰ τὸν κρίσιμον πλοῦν ὃν διεξάγει ἡ γερμανικὴ πολιτική. Πολὺ πρωτόπειρος πλοηγὸς ὢν δὲν δύναται ν' ἀπαλλάξῃ τὴν αὐτοκρατορικὴν ὁλκάδα ἐκ τῶν συμπληγάδων πρὸς ἃς μοιραίως φέρεται ὅπως κερματισθῇ.

Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις, ἀναμφιβόλως τανῦν ἐντείνει ἅπασαν αὐτῆς τὴν προσοχὴν περὶ παντὸς συμβαίνοντος ἐν Βιέννῃ. Οὐχὶ διότι ὑπάρχει φόβος μὴ χαλαρωθῶσιν αἱ σχέσεις Γαλλίας καὶ Ρωσσίας καθ' ὅσον πᾶν τὸ συμβαῖνον ἐστὶν αὐτὸ τοῦτο συνέπεια τῶν σχέσεων τούτων ἀλλὰ διότι ἡ τοῦ τσάρεβιτς ἐν Βιέννῃ μετάβασις ἐστὶν, σπουδαιοτέρα ἢ οἱαδήποτε ἄλλη ἱστορία, οἵα ἡ τοῦ ἐν τῷ γαλλοελβετικῷ σταθμῷ σταθμάρχου περὶ οὗ τοσοῦτος τανῦν γίνεται λόγος. Καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐκ τοῦ σύνεγγυς παρακολουθεῖ πᾶν τὸ ἐν Βιέννῃ συμβαῖνον ἔχει, νομίζομεν, καὶ τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον ὅπως ἐπαγρυπνῇ μὴ αἱ ὑποκινήσεις ἑτέρου τῆς Γερμανίας συμμάχου προσλάβωσιν ἐν Τυνησίᾳ σοβαρὰς διαστάσεις. Ἀραβική τις ἐφημερὶς κατεσχέθη ὑποκινοῦσα εἰς ἐπανάστασιν τοὺς ἄραβας κατὰ τῶν γαλλικῶν ἀρχῶν τοῦτο βεβαίως σημαίνει ὅτι ἐπαγρυπνοῦσιν, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ σταματήσωσι μέχρι τοῦ σημείου τούτου.

Jacques St. Cère.

Η ΕΝΟΠΛΟΣ ΕΥΡΩΠΗ

Πανταχοῦ ἐν Εὐρώπῃ καὶ παρ' αὐτοῖς ἔτι τοῖς μικροῖς ἔθνεσι πολὺς νῦν γίνεται λόγος περὶ ἐξοπλισμῶν, πολεμικοῦ ὑλικοῦ, καὶ αὐξήρεως τῶν ἐν ἐνεργείᾳ στρατιῶν.

Ἐν Γερμανίᾳ ὡς γνωστὸν τό γε νῦν πρωτεύει πάντων τῶν λοιπῶν. Τοῦτ' αὐτὸ δὲ συμβαίνει σχεδὸν πανταχοῦ, ἐν Ἰταλίᾳ, Ἑλβετίᾳ Δανίᾳ, καὶ αὐταῖς ἔτι ταῖς χώραις, αἵτινες ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς αὐτων θέσεως κεῖνται ἐκτὸς τῆς μεγάλης εὐρωπαϊκῆς κινήσεως καὶ ὀλιγώτερον ἀπειλοῦνται ὑπὸ γενικῆς ῥήξεως, οἷαι ἡ Σουηδία καὶ Νορβηγία.

Ἡ τοιαύτη κατάστασις τῶν πραγμάτων ἐξετέθη διὰ τρόπου λίαν σαφοῦς ὑπό τινος γινώσκοντος τὸ ζήτημα, τοῦ λοχαγοῦ Μολὰρ, ἄλλοτε καθηγητοῦ τῆς γεωγραφίας ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ τοῦ St. Cyr. Ἐν τινι αὐτοῦ μελέτῃ «Περὶ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν» ὁ λοχαγὸς Μολὰρ δεικνύει ἡμῖν ἐπὶ τῇ βάσει νεωτάτων ἐπισήμων ἐγγράφων τὴν ἐνεστῶσαν θέσιν τῆς ἑνόπλου Εὐρώπης. Ἀριθμοί τινες ἀρκοῦσι κάλλιον παντὸς ἑτέρου σχολίου νὰ παράσχωσιν ἡμῖν ἀκριβῆ ἰδέαν περὶ τῶν συμβαινόντων.

Οἱ στρατοὶ κατὰ τὸ 1869

Οἱ στρατοὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἐν ἔτει 1869 ἀπετελοῦντο ἐν τῇ ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ ὡς ἑπομένως:

Γαλλία	1,350,000
Γερμανία	1,300,000
Ρωσσία	1,100,000
Αὐστροουγγαρία	750,000
Ἰταλία	570,000
Ἀγγλία	450,000
Ἰσπανία	450,000
Τουρκία	230,000
Ἑλβετία	150,000
Σουηδία καὶ Νορβηγία	130,000
Βέλγιον	95,000
Πορτογαλλία	70,000
Δανία	45,000
Ὁλλανδία	45,000
Μαυροβούνιον	40,000
Ἑλλὰς	35,000
Ρωμουνία	33,000
Σερβία	25,000

Οἱ στρατοὶ κατὰ τὸ 1892

Οἱ νῦν ἐν ἐνεργείᾳ, ἅμα τῇ κινητοποιήσει στρατοὶ εἰσί:

Γαλλία	2,500,000
Ρωσσία	2,451,000
Γερμανία	2,417,000
Ἰταλία	1,514,000
Αὐστροουγγαρία	1,050,000
Τουρκία	700,000
Ἀγγλία	342,000
Ἱσπανία	300,000
Σουηδία καὶ Νορβηγία	270,000
Ἑλβετία	212,000
Ρωμουνία	153,000
Βέλγιον	128,000
Ὁλλανδία	110,000
Σερβία	80,000
Πορτογαλλία	80,000
Βουλγαρία	70,000
Ἑλλὰς	70,000
Δανία	61,000
Μαυροβούνιον	55,000

Μετὰ τοὺς νέους νόμους

Ἐπὶ τοῦ χάρτου, τουτέστιν ὅταν οἱ ἐνεστῶτες στρατολογικοὶ νόμοι θέλουσι παραγάγει πλήρες τὸ ἑαυτῶν ἀποτέλεσμα, ἡ αὔξησις τῶν στρατιῶν ἔπεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν.

Γερμανία	5,000,000
Γαλλία	4,350,000
Ρωσσία	4,000,000
Ἰταλία	2,236,000
Αὐστροουγγαρία	1,900,000
Τουρκία	1,150,000
Ἱσπανία	800,000
Ἀγγλία	602,000
Σουηδία καὶ Νορβηγία	510,000
Ἑλβετία	489,000
Ρωμουνία	280,000
Βέλγιον	250,000
Βουλγαρία	200,000
Ὁλλανδία	185,000
Ἑλλὰς	180,000
Σερβία	180,000
Πορτογαλλί	154,000
Δανία	91,000
Μαυροβούνιον	55,000

Οἱ προϋπολογισμοὶ

Κατὰ φυσικὴν συνέπειαν οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν τῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν ἐπικρατειῶν παρήλλαξαν κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν Ἐν Ρωσσίᾳ ὑπερέβησαν πλέον τοῦ διπλασίου (τὸ 1869 ἦσαν 615 ἑκατομμύρια, τὸ 1892 ἀνῆλθον εἰς 1239 ἑκατομμύρια)· ἐν Γερμανίᾳ ἀπὸ 280 εἰς 702, ἐν Ἰταλίᾳ ἀπὸ 176 εἰς 362. Τοῦτ' αὐτὸ συνέβη καὶ ἐν Δανίᾳ, Σουηδίᾳ, Νορβηγίᾳ καὶ Ρωμουνίᾳ. Ἐν Ἑλλάδι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἀπὸ 3 1)2 ἑκατομμυρίων κατὰ τὸ 1869 ἀνῆλθεν εἰς 24 ἑκατομμύρια τῷ 1892. Ἐν Ἑλβετίᾳ ἀπὸ 2 1)2 εἰς 45 τῷ 1892.

22 ἑκατομμύρια στρατιῶται

Ἐκ τούτων ὁ λοχαγὸς Μολὰρ ἐξάγει τὸ ἑπόμενον συμπέρασμα:

Τῷ 1870 ἡ Εὐρώπη ἀφιέρου ἐτησίως προπαρασκευαζομένη διὰ τὸν πόλεμον ποσὸν ὡς ἔγγιστα τριῶν δισεκατομμυρίων. Σήμερον τὸ ποσὸν ἀνέρχεται εἰς 5 δισεκατομμύρια.

Τῷ 1870 ἡ Εὐρώπη διετήρει πλέον τῶν 2 ἑκατομμυρίων ἀνδρῶν ἐν ὥρᾳ εἰρήνης. Σήμερον ἔχει ὑπὸ τὰς σημαίας 3 1/2 ἑκατομμύρια.

Τῷ 1870. ἡ Εὐρώπη ὑπελόγιζεν ὅτι δύναται νὰ παρατάξῃ ἐν περιπτώσει πολέμου εἰς ἀνώτατον ὅρον 7 ὡς ἔγγιστα ἑκατομμύρια ἀνδρῶν. Σήμερον δύναται 12 1/2 ἑκατομμύρια. Οἱ δὲ στρατιωτικοὶ νόμοι αὐτῆς τείνουσιν εἰς αὔξησιν τοῦ ἀριθ. τούτου εἰς 22 δισεκατομμύρια.

ΠΩΣ ΚΑΜΝΟΥΝ ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Κληρονομία Ζάππα

Ἡ ρωμουνικὴ ἐφημερὶς «Lupta» δημοσιεύει τὰ ἑξῆς:

Ἡ κληρονομικὴ ὑπόθεσις τῶν περιουσιῶν Βεδμὰρ καὶ Ζάππα συζητηθεῖσα, ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις. ἀπασχολοῦσα δὲ ἀπό τινος χρόνου τὸν τύπον καὶ τὰς ἰδιωτικὰς συζητήσεις, ἄρχεται εἰσερχομένη ὡς τόσαι ἄλλαι εἰς τὸ χάος τῆς λήθης ἄνευ τῆς φυσικῆς συνεπείας, ἣν ἔδει νὰ ἔχῃ, ἤτοι τῆς ἀφυπνίσεως τῆς δημοσίας γνώμης περὶ τοῦ κακοῦ, ὅπερ προκαλεῖται ἐκ τῶν περιουσιῶν τούτων, τῶν δημιουργουσῶν ἐπεισοδιακὰς ἐκδηλώσεις. Ἐκεῖνο ὅπερ ἔδει νὰ ἀνησυχήσῃ τὴν δημοσίαν γνώμην, ἐστὶν οὐχὶ τόσον αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς αἱ περιουσίαι, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ αἰτία, ἡ ἐκνευρισμένη κοινωνικὴ κατάστασις, ὧν φαινόμενον πρὸς τοῖς ἄλλοις ὑπῆρξαν καὶ αἱ ὑποθέσεις αὐταὶ. Πόσαι ἕτεραι παραπλησίαι αἰτίαι, ἀλλ' ἐλάσσονες παρέρχονται ἀπαρατήρητοι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ, τῇ εἰθισμένῃ νὰ διαιτᾶται ἐν φαύλῃ νωχελείᾳ;

Δέον ἐπιμελῶς νὰ ἀποβλέψωμεν οὐχὶ τόσον εἰς τὰς σχηματισθείσας ἐδῶ παρ' ἡμῖν περιουσίας ταύτας, αἵτινες φυγαδεύονται πρὸς πλουτισμὸν ἑτέρων λαῶν, μηδόλως συντελεσάντων εἰς τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν, καὶ δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι μάλιστα καθ' ἡμῶν, ἀλλ' ἰδίως ὀφείλομεν νὰ φροντίσωμεν περὶ ἐκείνων, ἐκ τοῦ ἱδρῶτος τῶν ὁποίων ἐσχηματισθησαν τοσαῦται περιουσιαι καὶ αἵτινες ἐπὶ τέλους καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ καμάτου καὶ τῆς πενίας.

Μεγάλη περιουσία δὲν σχηματίζεται ἐκ τοῦ μηδενὸς καὶ ἄνευ ἐργασίας· παρ' ἡμῖν ἰδίως τοῖς μὴ ἔχουσι μεγάλην βιομηχανίαν αἱ περιουσιαι σχηματίζονται κατὰ γενικὸν κανόνα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀναγκῶν, καὶ τῶν στερήσεων τοῦ λαοῦ, πολλάκις δὲ διὰ τῆς καταπιέσεως, εἰς ἣν παρέχουσι χεῖρα ἀρωγὸν καὶ αἱ δημόσιαι ἀρχαί. Ἐπομένως αἱ περιουσίαι τῶν ξένων τούρων εἰσὶ κυριως ἔργον καὶ ἱδρὼς τοῦ ἡμετέρου λαοῦ, χρησιμεύουσαι μετὰ ταῦτα εἰς ἀνύψωσιν τῆς δραστηριότητος καὶ ἐξέγερσιν τῆς ζωτικότητος ἑτέρων ἐθνῶν. Καὶ ὅσον μὲν αφορᾷ τὴν ἐκμίσθωσιν, ἰδίως δὲ περὶ ταύτης ὁ λόγος, ὑπὸ πρακτικὴν ἐποψιν, ὑπάρχουσί τινες ἐξαιρέσεις, ἀλλὰ περὶ ξένων γεωργῶν προκειμένου οὐδεμία τοιαύτη.

Οἱ ξένοι

Τῇ ἀληθείᾳ πάντες γινώσκομεν διὰ τίνων χρηματικῶν καὶ πνευματικῶν κεφαλαίων ἦλθον οἱ ξένοι οὗτοι, καὶ ὅτι πᾶσα ἀγροτικὴ ἐργασία. ἰδίως πρό τινων ἐτῶν ἐγένετο ὑπὸ τῶν χωρικῶν· ὁ γεωργὸς ἔφερε μόνον τὸ κεφάλαιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐδικαιοῦτο νὰ κυριαρχῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς γῆς διά τινα ὡρισμένον χρόνον, ἐξ ἧς μετέπειτα ὠφελεῖτο ἵνα ἐπιβάλλῃ τὰς συμφωνίας του. Πάντες γινώσκομεν ἐπίσης τί ἐστι συμφωνία· τινὲς ἐπιβάλλουσιν αὐτὰς, οἱ ἄλλοι δὲ εἰσὶν ἠναγκασμένοι νὰ τὰς δεχθῶσιν· ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐστὶν ἡ ἀποτρόπαιος καὶ τυραννικὴ ἐφαρμογὴ τῶν συμφωνιῶν. Ὁ γεωργὸς ἐκτὸς τοῦ ὅτι λαμβάνει πάσας τὰς ἐγγυήσεις πρὸς βλάβην τοῦ χωρικοῦ, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἡ παραγωγὴ τούτου γίνεται καθ' ὃν χρόνον ὁ καιρὸς δὲν εἶναι εὐνοϊκὸς διὰ τὰς γεωργικὰς ἐργασίας, εἶτα εἶναι καταπεπονημένος οὗτος εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε νὰ χάνῃ ὅλον τὸν ἐργάσιμον αὐτοῦ χρόνον εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ ἄρχοντος. Ἀπεδείξαμεν ἄλλοτε τίνι τρόπῳ συμπεριφέρονται πρὸς τοὺς χωρικοὺς ἐπὶ ὁλοκλήρους ἡμέρας, μετὰ κάρων καὶ περιμένοντες ὅπως ἔλθῃ ἡ σειρά των νὰ ἐκφορτώσωσιν εἰς τὴν μηχανὴν, διότι καὶ ἂν ἀκόμη ὑπάρχῃ συμφωνία νὰ μετακομισθῶσι τὰ προϊόντα των εἰς τὸ ἀλώνιον, ὁ γεωργὸς ἵνα μὴ δαπανᾷ διὰ τὴν μετακόμισιν ἀπὸ τῶν θημωνιῶν εἰς τὴν μηχανὴν, ὑποχρεοῦ τοὺς γεωργοὺς νὰ ἐκφορτώνωσιν ἐντὸς αὐτῆς τῆς ἀλωνιστικῆς μηχανῆς, καὶ τοιουτοτρόπως ἐξοικονομῶν χρόνον καὶ ἐργάτας, ὁ γεωργὸς κλέπτει τὸν χρόνον τῶν κατοίκων. Ἐὰν οἱ ρωμοῦνοι γεωργοὶ τηρῶσι ποιάν τινα φιλανθρωπίαν πρὸς τοὺς χωρικοὺς, οἱ ξένοι γεωργοὶ, ἰδίως δὲ οἱ Ἕλληνες συμπεριφέρονται μετ' ἀνηκούστου σκαιότητος· ποσάκις οἱ ἀλβανοὶ ἐπιστάται δὲν δέρουσι μέχρις αἵματος τοὺς χωρικοὺς τὰς γυναῖκας καὶ αὐτὰ τὰ τέκνα των; Ὅλος οὗτος ὁ ρακένδυτος καὶ ὑπόδουλος πληθυσμὸς θεωρεῖται καὶ μεταχειρίζεται ὑπὸ τῆς ὑποστάθμης ἄλλων φυλῶν, ὡς μηδαμινότης προωρισμένη νὰ δουλεύῃ αὐτοῖς. Ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει ταύτῃ ὁ Δήμαρχος καθίσταται ὄργανον τοῦ γεωργοῦ.

Αἱ ἀρχαὶ

Οὐδεὶς Δήμαρχος ἔσχε ποτὲ τὸ θάρρος νὰ ἀντιστῇ εἰς τὰ κελεύσματα, ἅτινα δίδονται ἐκ τῆς αὐλῆς καὶ ἀνακινοῦνται διὰ τῶν ἐπιστατῶν. Ὁ αὐθάδης Δήμαρχος, ὅστις ἤθελεν ἀντιστῇ παύεται. Τοιοῦτον ἡ διοίκησις παρέχει ἔρεισμα εἰς τὸν γεωργὸν, καὶ ἐν τούτῳ ἰδίως ὑφίσταται τὸ χείριστον τοῦ πράγματος. Ἡ ἡμετέρα διοίκησίς ἐστι διὰ τὸν χωρικὸν μέσον καταστρεπτικὸν, τιθέμενον εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ γεωργοῦ. Οὐδέποτε χωρικὸς θέλει εὕρει δικαιοσύνην καὶ ὑπεράσπισιν ἐκ μέρους τῶν ὀργάνων αὐτῶν. Ταῦτα εἰσὶν ἀλήθειαι τοσοῦτον γνωσταί, ὅσον μάταιον ἦθελεν εἶσθαι νὰ ἐπαναλάβωμεν αὐτὰς ἐνταῦθα.

Τὰ ἑκατομμύρια τῶν Ἑλλήνων

Τοιουτοτρόπως συμβαίνουσι τὰ πάντα· ἡμεῖς γινώσκομεν ταῦτα πάντες καὶ σιγῶμεν, εἴτε διότι τὰ συμφέροντα μᾶς ἀναγλαζουσι νὰ σιγῶμεν, εἴτε διότι ἐν τῇ δεσποζούσῃ ἡμᾶς ἀδιαφορίᾳ, ματαίως θέλομεν ἐπιδιώξει τὴν καταπολέμησιν αὐτῶν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ματαίως κοπτόμεθα ὁσάκις βλέπομεν τίνι τρόπῳ τὰ ἑκατομμύρια τοῦ Ζάππα, ὡς τοσούτων ἄλλων Ἑλλήνων, λαμβάνουσι τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὁδὸν, ὅπως ἐξαγάγωσι τῆς πενίας τοὺς υἱοὺς καὶ ἀνεψιοὺς τῶν ἡμετέρων ἐκμεταλλευτῶν. Καίτοι ὅλαι αἱ πράξεις τῶν κεωργῶν, καὶ αὐταὶ αἱ νόμιμοι τείνουσιν εἰς ἁρπαγὴν κυρίως, ἐν τούτοις θὰ σᾶς ἀνκφέρω μερικὰ; ἐκ τῶν μᾶλλον προσφάτων. Φίλου μού τινος θελήσαντος νὰ λάβῃ ὑπ' ἐνοίκιον κτῆμα, ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ ὅστις ὑπεδείκνυε τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἐνοικιαζομένης γῆς· τῷ λέγει μεταξὺ ἄλλων ὅτι εἰς τὸ κτῆμα οἱ γεωργοὶ ὀφείλουσι τοσαῦτα ἑκτόκω, ὥστε μέγαμέροςτοῦκτήματοςἐστὶνἐξησφαλισμένον. Οὕτω 2—3 φλωρίνια δοθέντα πρὸ 7—10 ἐτῶν εἰς χωρικὸν, παρήγαγον τόκον ἔκτοτε ἀνάλογον πρὸς ἐτησίαν ἐργασίαν ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὸ δοθὲν κεφάλαιον. Εἰς τοιαύτην κατάστασιν περιῆλθον οἱ χωρικοί, ὥστε χρέος συναπτόμενον ὑπὸ ἐπαχθεῖς ὅρους πληρώνεται καθ' ἕκαστον ἔτος διὰ τῆς ἐργασίας καὶ οὗτοι ἐξακολουθοῦσι μένοντες χρεῶσται. Ἡ πενία τοῦ χωρικοῦ χρησιμεύει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ὡς κεφάλαιον, δι' οὗ αὐξάνεται τὸ ἐνοίκιον τοῦ κτήματος.

Cos.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ „ΠΑΤΡΙΔΟΣ"

Ἡ «Lupta»

Ἡ ἐφημερὶς «Lupta» διὰ μακρῶν ἐξέθηκεν ἡμῖν ἀνωτέρω τὰ μέσα δι' ὧν οἱ ξένοι σχηματίζουσιν ἐν Ρωμουνίᾳ περιουσίας. Ἡ συνάδελφος ὑποτιμῶσα τὴν ἀξίαν τοῦ κεφαλαίου, οὐδόλως λαμβάνουα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐργασίαν καὶ τέλος οὐδεμίαν δίδουσα σημασίαν εἰς τὴν ἀρετὴν τῆς οἰκονομίας, φρονεῖ ὅτι οἱ ξένοι καὶ ἰδίως οἱ Ἕλληνες, (διότι περὶ ἑλλήνων μόνον ἐγράφη τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον) τὰς περιουσίας αὐτῶν σχηματίζουσιν ἐκμεταλλευόμενοι τὸν ἱδρῶτα τοῦ χωρικοῦ.

Οἱ ρωμοῦνοι ἐκμισθωταὶ εἰσὶ λέγει κάπως φιλάνθρωποι οἱ ξένοι ὅμως καὶ πρὸ πάντων οἱ Ἕλληνες εἰσὶν ἐντελῶς ἀπάνθρωποι. Διὰ τῶν ἐπιστατῶν αὐτῶν ἀλβανῶν, προστίθησιν ὅτι δέρουσιν μέχρις αἵματος ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδιά.

Ἀτυχῆ Ἑλληνισμὲ ὅστις ἐγκαταλείπεις ὅ,τι προσφιλέστερον ἔταξεν ἡ φύσις τῷ ἀνθρώπῳ διὰ τίνος προσφαγίου ὑποχρεοῦσαι νὰ τρώγῃς ἐν Ρωμουνίᾳ τὸν ἄρτον τοῦ ἱδρῶτός σου. Καὶ ἐν τούτοις ἐν τῇ ἀμύνῃ ἡμῶν ὡς Ἑλλήνων ἂν ἐπιτρέπετο ἡμῖν νὰ παραλληλίσωμεν τὸν Ἕλληνα ἐκμισθωτὴν πρὸς τὸν ρωμοῦνον, ἐὰν τοῦτο δὲν ἐβίαζεν ἡμᾶς νὰ εἰσέλθωμεν εἰς ἰδιωτικὰς τῶν ἄλλων ὑποθέσεις, πάνυ εὐχερῶς διδακτικωτάτην θὰ ἠδυνάμεθα νὰ δώσωμεν εἰκόνα τῆς πατρίδος καὶ τῶν συμπολιτῶν τοῦ διατριβογράφου τῆς «Lupta».

Διατί δὲν κάμνουν οἱ Ρωμοῦνοι περιουσίας

Ὁ Ρωμοῦνος παιδιόθεν μισεῖ τὴν ἐργασίαν, τὴν δὲ οἰκονομίαν θεωρεῖ ὡς τὸ χείριστον τῶν ἐλαττωμάτων. Ζωηρὸς, εὔθυμος, φίλος τῶν διασκεδάσεων καὶ τῶν πολυδαπάνων ταξειδίων, πρωϊμως μανθάνει νὰ δαπανᾷ ὡς βοϊάρος, οὐδέποτε δὲ νὰ κερδίζῃ ὡς ζουποῦνος. Ἀγαπᾷ ὑπερβολικῶς τὸ χρῆμα ὡς μέσον εὐζωΐας ἐντελῶς ὅμως ἀγνοεῖ τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ ἀξίαν. Τούτου ἕνεκεν εὐεξήγητον τυγχάνει διὰ τίνα λόγον οἱ κοκονάσοι τῶν βουλευβάρτων οὐδέποτε συγκεντροῦσι περιουσίας. Οἱ φρόνιμοι καὶ ἐργατικοὶ ἐν τούτοις ἰθαγενεῖς ταχύτερον τῶν ξένων πλουτοῦσιν. Οἱ ξένοι ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν μειονεκτοῦντες διὰ μόνης τῆς ἐργασίας καὶ τῆς οἰκονομίας κατωρθοῦσι νὰ συναγωνίζονται πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ὀλίγιστοι δὲ τούτων μόλις ἐπιτυγχάνουσι νὰ σχηματίζωσι μικράς τινας περιουσίας. Ἀτυχῶς αἱ σχηματιζόμεναι περιουσίαι δὲν λαμβάνουσιν ὡς ἔδει καὶ ὡς λέγει ὁ ἀρθρογράφος τῆς «Lupta» τὴν ὁδὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ χρησιμοποιοῦνται ἐν τῷ τόπῳ ἐν ᾧ καὶ οἱ κύριοι τῶν περιουσιῶν τούτων ἀπόλλυνται. Μόνοι οἱ γερμανοὶ δὲν λησμονοῦσι τὴν ἑαυτῶν πατρίδα, ἀπέρ-

χονται δὲ ἀποκομίζοντες τά ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ κέρδη των ἀλλὰ περὶ τούτων οὐδεὶς οὐδέποτε ἐνδιαφέρεται νὰ ἐξετάσῃ τί πράττουσιν. Ἐπίσης οὐδεὶς γίνεται λόγος καὶ περὶ τῶν ἑβραίων τῆς Μολδαυΐας οἵτινες εἰς ἀληθεῖς εἵλωτας μετέβαλον τοὺς χωρικοὺς τῆς ἐκεῖθεν τοῦ Μιλκόβου χώρας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ὁ διάδοχος καὶ ἡ πριγκήπισσα Σοφία εἰς Γερμανίαν

Τὸ μεθεπόμενον Σάββατον ἀπέρχονται πιθανῶς ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ διαδόχου τῆς Δανίας Φρειδερίκου καὶ τοῦ υἱοῦ Αὐτοῦ πρίγκηπος Χριστιανοῦ καὶ ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας· μεταβαίνοντες ὁ μὲν διάδοχος τῆς Δανίας μετὰ τοῦ υἱοῦ του εἰς Δανίαν, ὁ δὲ διάδοχος Κωνσταντῖνος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας εἰς Γερμανίαν, ὅπως παραστῶσιν εἰς τοὺς λίαν προσεχῶς τελεσθησομένους γάμους τῆς ἀδελφῆς τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας Μαργαρίτας μετὰ τοῦ δουκὸς τῆς Ἔσσης. Ὁ διάδοχος μετὰ τῆς σεπτῆς αὐτοῦ συζύγου θὰ παραμείνωσιν ἐν Γερμανίᾳ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν γάμων μεθ' ὃ θὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς Ἀθήνας.

Ἰταλικὸν πολεμικὸν

Ὁ αἰφνίδιος εὐθὺς μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐπὶ τοῖς ἀργυροῖς γάμοις τῶν βασιλέων τῆς Ἑλλάδος ἑορτῶν ἀπόπλους ἐκ Πειραιῶς τοῦ ἰταλικοῦ πολεμικοῦ πλοίου παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς διάφορα θρυλλήματα. Ἡ ἀθηναϊκὴ „Ἀκρόπολις“ λέγει περὶ τούτου:

Εἰς περιωπὴν διπλωματικοῦ ζητήματος ἠθέλησάν τινες νὰ ἀναγάγωσι τὸν αἰφνίδιον ἐκ Πειραιῶς ἀπόπλουν τοῦ ἰταλικοῦ πλοίου τοῦ ἐπισκεφθέντος τὸν ἡμέτερον λιμένα χάριν τῶν ἀργυρῶν γάμων. Μεταξὺ ἄλλων ἐλέχθη ὅτι ὁ ἰταλὸς κυβερνήτης ἀπῆλθε τόσον ἀποτόμως, δυσαρεστηθεὶς, διότι ὁ βασιλεὺς δὲν ἐπεσκέφθη τὸ πλοῖόν του. Ἡ διάδοσις αὕτη εἶναι ἀκριβής, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν δυσαρέσκειαν τοῦ ἰταλοῦ πλοιάρχου. Καὶ ναὶ μὲν ὁ βασιλεὺς δὲν ἐπεσκέφθη τὸ ἰταλικὸν θωρηκτὸν, ἀλλὰ τοῦτο ἀποδοτέον εἰς τὴν συνήθειαν, τὴν ὁποίαν ἔχει, καθ' ἃ ἐπληροφορήθημεν, νὰ μὴ ἐπισκέπτηται ξένα πλοῖα, ἐὰν δὲν προσκαλῆται. Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ ὁ βασιλεὺς δὲν ἔλαβε πρόσκλησιν καμμίαν ἐκ μέρους τοῦ ἰταλοῦ πλοιάρχου.

Μία ἀπόδειξις ἀκόμη ὅτι δὲν ἠγέρθη διπλωματικὸν ζήτημα ἕνεκα τοῦ αἰφνιδίου ἀπόπλου τοῦ ἰταλικοῦ πλοίου εἶναι ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπένειμε τὸ παράσημον τῶν Ταξιαρχῶν εἰς τὸν ἰταλὸν πλοίαρχον, ὡς ἔπραξε καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς ξένους κυβερνήτας.

Ἔχασε τὸ παλτό του.

Μετὰ λύπης μανθάνομεν, λέγει ἡ Αὐγηαϊκὴ συνάδελφος „Ν. Ἐφημερὶς,“ καὶ τοῦτο ὡς ἐκ τῆς συμπτώσεως καὶ ὡς οἰωνὸν μᾶλλον ἀναφέρομεν, ὅτι προχθὲς ὁ κ. Λόου ἀπώλεσε τὸ ἐπανωφόριόν του, παραληφθὲν ἴσως κατὰ λάθος παρ' ἄλλου τινὸς ἀπὸ τοῦ μέρους ὅπου εἶχε κρεμασθῆ. Φαντάζεσθε τὴν ἀδημονίαν τῶν λαβόντων γνῶσιν τῆς ἀπωλείας ταύτης, μὴ δυνηθέντων δ' ἀκόμη νὰ τὸ ἐπανεύρωσιν, ἐνῷ τὸ συμπέρασμα τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ της οἰκονομικῆς μας καταστάσεως ὑπὸ τοῦ κ. Λόου ἐπείγει, καὶ δὲν ἦτο καλὸν ἐν τοιαύταις ἡμέραις ἐν Ἑλλάδι νὰ χάσῃ κάνεὶς καὶ τὸ παλτό του.

Κωμικοτραγικὸς γάμος.

Ὁ ἐν Πειραιεῖ ἀνταποκριτὴς ἀνήγγειλεν τὴν ἑπομένην σκηνὴν, μετέχουσαν τοῦ τραγικοῦ καὶ τοῦ κωμικοῦ Ἐσπέραν τινὰ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἔν τινι οἰκίᾳ παρὰ τὴν πλατείαν τῆς Τερψιθέας ἐτελεῖτο γάμος λίαν πρωτότυπος. Ὁ ἀμαξηλάτης Κ. ἠρᾶτο ἐμμανῶς τῆς κόρης λεμβούχου τινὸς τὴν ὁποίαν ἀπήγαγε. Κατέφυγε μετ' αὐτῆς εἰς τὴν ὡρισμένην οἰκίαν, ἵνα τελέσῃ τὸν γάμον μυστικῶς ὅπως μὴ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ὁ πατὴρ τῶν νυμφίων. Καθ' ἣν ὅμως ὥραν ὁ ἱερεὺς ἐτέλει τὸ μυστήριον τοῦ γάμου κατέφθασαν οἱ συγγενεῖς τοῦ γαμβροῦ καὶ ἥρπασαν αὐτὸν, τὸν ἐφιλοδώρησαν δὲ δι' ἀρκετῶν ξυλοκοπημάτων· ἐντεῦθεν ἐπῆλθε ταραχὴ καὶ σύγχυσις, ἔντρομος δὲ ἡ ταλαίπωρος νύμφη εὗρεν ἄσυλον εἰς τὸ μαγειρεῖον τῆς οἰκίας, ἀναμένουσα ἴσως ἀκόμη τὸν ἐκλεκτὸν τῆς καρδίας της.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν τρομερῶν μαχαροφόρων ἐπιδρομέων, ἄρχεται τὸ κωμικὸν μέρος τοῦ γάμου, καθότι μόλις συνῆλθον οἱ προσκεκλημένοι ἐκ τῆς πρώτης ἐκπλήξεως παρεκάθησαν εἰς τὴν τράπεζαν κατὰ πρόταιν τοῦ οἰκοδεσπότου, ὅπως ἐορτάσωσι τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς θυγατρός του, ὅπως ἔλεγεν ἐκ τῆς συγγενείας τοιούτων συμπεθέρων ἤτις δὲν θὰ εἶχε εὐάρεστα τὰ ἀποτελέσματα. Μ' ὅλα ταῦτα ὁ ἱερεὺς ἐπέδωκε μήνυσιν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, ἵνα ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα κατὰ τῶν βεβήλων συγγενῶν τοῦ γαμβροῦ.

Ἡ νόσος ψωρίασις

Εἰς τὸ ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν διεβιβάσθη ἡ λυπηρὰ εἴδησις ὅτι εἰς ὅλας τὰς λεμονέας τοῦ Πόρου καὶ τῆς Τροιζηνίας παρετηρήθη ἡ νόσος ψωρίασις, καταστρέφουσα τὴν νέαν φυτείαν. Συνεπείᾳ τῆς εἰδήσεως ταύτης διετάχθη ὁ τμηματάρχης τῆς γεωργίας κ. Γεννάδιος νὰ μεταβῇ εἰς Πόρον καὶ ἐξετάσῃ τὸ πρᾶγμα, κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ δὲ γενομένην ἐξέτασιν ἡ ψωρίασις τῶν ἐσπεριδοειδῶν τοῦ Πόρου προκαλεῖται ἀπὸ ἔντομον καλούμενον ἀσπιδωτὸς ὁ κόκκινος. Εἶναι δὲ τὸ αὐτὸ ἔντομον, ὅπερ ἄλλοτε ἐπροξένησε σπουδαίας ζημίας εἰς τὰ ἑσπεροειδῆ τῆς Χίου καὶ τὸ ὁποῖον περιέγραψε τότε ὁ κ. Γεννάδιος. Ἤδη ἡ καταπολέμησις αὐτοῦ εἶναι εὔκολος καὶ ἀποτελεσματικὴ διὰ τῆς χρήσεως ἀραιᾶς διαλύσεως σάπωνος, ἐν ᾗ προστίθεται πετρέλαιον. Τοῦ ὑγροῦ τούτου γίνεται χρῆσις διὰ τῶν ψεκαστήρων, εἴδους φορητῆς ἀντλίας, ἐκπεμπούσης τὸ φάρμακον ἐν ἀραιοτάτῃ καταστάσει ἐν εἴδει λεπτοτάτης βροχῆς. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἐξέδοτο μικρὸν ὀκτασέλιδον φυλλάδιον περὶ τῆς θεραπείας τῆς φθειριάσεως καὶ ψωριάσεως τῶν φυτῶν, ὅπερ ἀποστέλλη κατὰ χιλιάδας ἀντιτύπων εἰς τοὺς διαφόρους καλλιεργητάς.

«ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ»

Ἡ κατάργασις τῆς προσωπικῆς κρατήσεως

Ἐξ ἀλληλογραφίας ἐκ Θεσσαλίας τῆς ἀξιολόγου ἀθηναϊκῆς «Νέας Ἐφημερίδος» ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς:

«Εὐφροσύνως ἠκούσθη ἐνταῦθα καὶ τὸ διὰ τῶν ἐφημερίδων γνωσθὲν σωτήριον, μέτρον ὅτι διὰ ἐπικειμένων νομοσχεδίων μέλλει νὰ καταργηθῇ ἡ προσωπικὴ κράτησις, ἡ τοσον ταλαιπώρως βασανίζουσα τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀκτήμονας ἀνθρώπους. Ἡ πενία ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀνάγκης διὰ νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἡμερησίας αὐτῆς ἐλλείψεις καὶ δὴ τροφῆς, ἐκδίδει ἀσυνειδήτως ἐμπορικὸν γραμμάτιον διὰ 30 ἢ 40 δραχμὰς καὶ ταύτας μὴ κατορθώνων νὰ πληρώσῃ ἐμπροθέσμως ρίπτεται εἰς τὰς φυλακὰς μὲ τὸ περιπλέον 30 δρ. ὡς δικαστικὰ ἔξοδα Ἐκεῖ αὐτὸς μὲν ἀναστενάζει, τὰ δὲ τέκνα του ἀνυπόδητα καὶ πεινασμένα σπεύδουσι μετὰ δακρύων εἰς τὸν δανειστὴν καὶ γονυπετοῦσι, ἐκλιπαροῦντα τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ δανειστοῦ τοῦ ἀγρίου αὐτοῦ ἀνθρώπου ὅστις ἄρχεται νὰ πιστεύῃ, ὅτι εἶναι μέγας τοκιστὴς ἀφοῦ ἔχει ἐνώπιόν του τόσας ἱκεσίας καὶ ἀφοῦ ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τὴν προστασίαν τοῦ νόμου, εἰς τὸ νὰ τὸν σαπίσῃ εἰς τὰς φυλακάς. Ἐὰν κ. συντάκται ἐπισκεφθῆτε τὰς πολιτικὰς φυλακὰς, θὰ ἴδητε ὅτι οἱ περισσότεροι σήπονται εἰς τὰς φυλακὰς διὰ 30 ἢ 40 δραχ. τὰς ὁποίας χρεωστοῦσιν ἀπὸ ἄλευρον!... Ἀναμφιβόλως θὰ ἐπισύρῃ τὴν αἰώνιον εὐγνωμοσύνην ἐπ αὐτοῦ ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης καταστρέφων οὕτω μέτρον νομοθετικὸν βάρβαρον, ὅπερ οὐδαμοῦ ἀπαντᾶται, εἰμὴ ἐν Ἑλλάδι. Ὁ πολιτισμὸς τὸ ἀπωθεῖ, ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία τὸ καταρᾶται ἡ δὲ ὕπαρξίς του προφανῶς ἀντίκειται εἰς τὴν δημοσίαν ἠθικὴν καὶ τὸ δίκαιον. Ὅπου ἀπαντήσητε τὴν προσωπικὴν κράτησιν, ἐκεῖ ὡσαύτως θὰ εὕρητε τὴν κατάχρησιν, τὴν ἀπάτην, τὸν δόλον καὶ τὴν κακοπιστίαν. Δὲν ὑπάρχει ἐγγύησις ἂς μὴ τὸν δανείσῃ οὕτω τοὐλάχιστον κρατύνεται μᾶλλον ἡ πίστωσις ἡ ἐμπορική».

Σ. Π. Ἦτο ἀληθῶς καιρὸς νὰ καταργηθῇ τὸ λείψανον τοῦτο τῶν βαρβάρων χρόνων ὃ ὑπὸ ἄλλους ὅρους καθιέρου ἐν τῇ ἡμετέρᾳ νομοθεσίᾳ τὴν δουλείαν. Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου θέλομεν ἄλλοτε διὰ μακρῶν ἐπανέλθει.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Ἐξ Ἰωαννίνων

Βίαν ἐπὶ βίας καταβάλλουσιν αἱ ἀρχαί μας, ὅπως κατορθώσωσι νὰ εἰσπράξωσι δι' οἱουδήποτε τρόπου τοὺς φόρους παρὰ τῶν ραγιάδων. Ἀγνοοῦμεν τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὰς ἄλλας τὰς ὑπὸ τὸν σκῆπτρον τοῦ Σουλτάνου ἑλληνικὰς χώρας. Εἰς τὴν ἡμετέραν Ἤπειρον οἱ εἰσπράκτορες τῆς κυβερνήσεως, ἄνθρωποι στρατολογημένοι ἀπὸ τὰ ποιμνιοστάσια τῆς Κωλώνιας καὶ τὰ λημέρια τῆς Λιαπουριᾶς, αἰωνίως ἄγριοι καὶ ἀπολίτιστοι καὶ φιλάρπαγες καὶ θηριώδεις, ὅπως τοὺς ἔπλασε καὶ ἀνέθρεψεν ἡ ἀνήμερος φύσις τῆς Ἀλβανίας μας, ἀνυπότακτοι δὲ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρων των καὶ εἰς τὴν συνείδησιν ἐπὶ τέλους, ἀποστελλόμενοι μεταξὺ τῶν ἀγροτῶν, μεταβάλλονται, δυνάμει τῶν εἰς χεῖράς των ταξιλτὰρτεσκερέδων εἰς ἀληθεῖς γιαννιτσάρους καὶ σπαχίδας.

Μ' ὅλην τὴν παρουσιασθεῖσαν ἐφέτος εὐφορίαν τῶν προϊόντων τῆς χώρας μας, μὲ τὴν καλὴν ὁπωσοῦν ἐκποίησιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῆς παραγωγῆς τῆς κτηνοτροφίας, κεφαλοτυρίων, μαλλίων κτλ., μὲ τὴν ἐσοδείαν τῶν σιτηρῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν σταφυλῶν, αἵτινες ἀπὸ τὰ γρόσια 60 τὰς 100 ὀκάδας ποῦ ἐπωλοῦντο πέρυσιν, ἐφέτος κατῆλθον εἰς τὰ γρόσια 35 0/0 καὶ τελευταίως εἰς γρ. 16 0/0 μόνον, καὶ μὲ τὴν παρηγορητικὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐμπορικῶν πανυγύρεων, μ' ὅλα ταῦτα, ἐν τούτοις ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις, καὶ ἰδίως ἡ τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ, εὑρίσκεται εἰς πολὺ λυπηρὸν σημεῖον.

Ἕνεκα τούτου

Ἐφέτος λοιπὸν μὲ τὴν εὐπορίαν, ἀφοῦ ἐπλήρωσαν οἱ χωρικοί μας τὸ γεώμορον καὶ τὴν δεκάτην ὁλόκληρον διὰ τοῦ ὑπολοίπου τῶν κερδῶν των ἐφρόντισαν νὰ πληρώσουν ἐν μέρει τὰ ἰδιωτικὰ χρέη των ἐκ τῶν ἐτῶν τῆς ἀφορίας, νὰ ἐφοδιάσουν καὶ τοὺς οἴκους των διὰ τὸν χειμῶνα μὲ τὴν τροφὴν καὶ μὲ τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος σπορὰν καὶ νὰ προσφέρουν καὶ μερικὰ ἐκ τῶν βασιλικῶν δοσιμάτων. Ἀλλ' αἱ ἀρχαί μας δὲν ἔμειναν εὐχαριστημέναι ἐκ τούτου. Συνέλαβον κατὰ νοῦν ὅτι τὴν ἐφετεινὴν εὐφορίαν ὁ Θεὸς ἐχορήγησε μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ πληρωθοῦν τὰ βαλάντια των εἰσπρακτόρων των.

Τούτου ἕνεκεν οἱ χωρικοί μας εὑρίσκονται σήμερον ὑπὸ φοβερὰς καταπιέσεις καὶ βίας, αἵτινες μᾶς ὑπενθυμίζουν ἀγρίους παρωχημένους καιρούς, τοὺς ὁποίους οὐδέποτε ἐπιστεύομεν νὰ ἐπανίδωμεν. Μὴ δυνάμενοι δὲ ν' ἀνθέξωσιν οἱ δυστυχεῖς ὑπὸ τὰ λιτάρια καὶ τὰς ἀνηλεεῖς μαστιγώσεις τῶν ἀγρίων εἰσπρακτόρων, ἀναγκάζονται νὰ ἐκποιῶσι τὰ ζῶά των καὶ τὰ ἔπιπλα τῶν οἰκιῶν των, ἵνα πληρώσουν καὶ ἀπαλλαχθοῦν τῶν βασάνων. Ὅσοι δὲ ἀποπειρῶνται ν' ἀντισταθοῦν ὁδηγοῦνται δέσμιοι, ὡς λησταὶ καὶ κακοῦργοι καθ' ὁμάδας εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ρίπτονται εἰς τὰς βρομερὰς καὶ ἀνηλίους της φυλακὰς ἕως ὅτου πληρώσουν, ἢ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει φθαροῦν ἐκ τῆς κακουχίας καὶ ἀποθάνουν ἐκεῖ.

Τὰ δοσίματα τῶν ἐκπατρισθέντων

Αἱ ἀρχαί μας δὲν περιωρίσθησαν εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῶν δοσιμάτων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ διαμενόντων κατοίκων, ἀλλὰ ζητοῦν ἐπιμόνως καὶ διὰ τῆς βίας ἐπίσης καὶ τὰ ἀνήκοντα εἰς ὅσους ἀπὸ παλαιοὺς χρόνους ἔχουν ἐκπατρισθῆ καὶ ἔχουν ἀποκατασταθῆ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Κατὰ τῆς ἀπαιτήσεως ὅμως ταύτης ἀπετόλμησαν νὰ διαμαρτυρηθῶσι σοβαρῶς πολλαὶ κοινότητες καὶ ἰδίᾳ τὰ χωρία τῶν Φιλιατῶν, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι ἐπέδωκαν ἀναφορὰν εἰς Ἰωάννινα καὶ Κωνσταντινούπολιν ἀποφαινόμενοι ὅτι νόμιμον εἶναι νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς ὁ Σουλτάνος τῆς ἀδίκου πληρωμῆς ταύτης τῶν ξένων δοσιμάτων ἐν ἐποχῇ μάλιστα καθ' ἣν στεροῦνται νὰ πληρώσωσιν ὁλόκληρα τὰ ἰδικά των. Ἀγνοεῖται δὲ ὁποία θὰ εἶναι ἡ ἀπάντησις εἰς αὐτούς.

«Φωνὴ τῆς Ἠπείρου».

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Γαλλιστὶ

Κατ' ἐπίμονον ρητὴν καὶ τηλεγραφικὴν πολλῶν ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὁμοεθνῶν, ἀπαίτησιν, δημοσιεύομεν αὔριον γαλλιστὶ τὸ χθεσινὸν ἡμῶν ἄρθρον, τὸ εἰς ἀπάντησιν τῆς «La Patrie» γραφέν.

Ἐπιστολὴ πριγκηπίσσης Μαρίας

Ἡ μέλλουσα σύζυγος τοῦ διαδόχου τοῦ ρωμουνικοῦ θρόνου πληροφορηθεῖσα ὅτι ἐν Ρωμουνίᾳ προπαρασκευάζουσιν αὐτῇ πολύτιμον διάδημα ὡς δῶρον διεβίβασε πρὸς τὴν κ. Καταρτζῆ, σύζυγον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ τὴν ἑπομένην ἐπιστολήν.

Κυρία!

Ἡ ἐποχὴ τῆς ἐν Ρωμουνίᾳ μεταβάσεώς μου ἐγγίζει. Ἀναμένω μετὰ μεγίστης χαρᾶς καὶ ζωηρᾶς ἀνυπομονησίας τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλω εὑρεθῆ ἐν μέσῳ τῆς ὡραίας χώρας ἐξ ἧς ἔλαβον τοσαῦτα δείγματα συμπαθείας, εἰς ἃ θέλω ἀνταποκριθῆ πάσαις δυνάμεσι καὶ ἐξ ὅλης καρδίας.

Πληροφοροῦμαι ὅτι ἀβροφρόνως προτίθενται νὰ μοὶ προσφέρωσι δῶρόν τι. Μεγίστην θὰ μοὶ προξένουν εὐχαρίστησιν ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο διέθετον ὑπὲρ κοινωφελοῦς τινος ἱδρύματος τῆς χώρας τῆς ὁποίας ἀπὸ σήμερον αἱ χαραὶ καὶ αἱ λύπαι εἰσὶ καὶ ἰδικαί μου.

Τολμῶ νὰ ἐλπίσω ὅτι ἀγαθοεργόν τι ἵδρυμα ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰς παρούσας τοῦ τόπου ἀνάγκας ἤθελεν εἶσθαι ἡ ὡραιοτέρα ἀναμνηστικὴ δωρεά, ἣν θὰ ἠδύναντο νὰ μοὶ παράσχωσι.

Δέξασθε, κυρία, τὴν ἔκφρασιν τῶν διακεκριμένων μου αἰσθημάτων.

Μαρία

Πριγκηπέσσα τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας.

Ἄφιξις Βασιλέως

Σήμερον τὴν 8 καὶ 10 μ. μ. ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς Α. Ὑψ. τοῦ διαδόχου ἀφικνοῦνται ἐν Ρωμουνίᾳ. Οἱ ὑπουργοὶ καὶ πάντες οἱ ἐν τέλει θὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν σταθμὸν ὅπως ὑποδεχθῶσι τὴν Α. Μ.

Χιὼν

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐπεσκέφθησαν τὴν πρωτεύουσαν αἱ πρῶται χιόνες. Ἐν Βοτοσανίῳ καὶ τῇ ἄλλῃ Μολδαυίᾳ αἱ χιόνες ἦσαν μᾶλλον ἄφθονοι. Σήμερον ἐαρινὴν διερχόμεθα ἡμέραν.

Ἡ ἀντιπολίτευσις

Τὸ κομητάτον τῆς ἀντιπολιτεύσεως συνελθὸν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Δ. Στούρζα συνέταξαν τὸ νέον τῆς ἀντιπολιτεύσεως πρόγραμμα. Ἐπιτροπὴ δὲ ἐκ τῶν κ.κ. Τζανῆ καὶ Στούρζα μετέβη εἰς Γεργάνιον ὅπως ὑποβάλῃ τοῦτο ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐκεῖ διατρίβοντος Ἰωάννου Γκίκα.

Ἀριθμοὶ

Ὁ νέος προϋπολογισμὸς τῆς Ρωμουνίας παρουσιάζει αὔξησιν τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν. Ἡ χρῆσις τοῦ 1893—94 ἐγγράφει διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ποσὸν δαπανῶν φρ. 40,124,400. Κατ' αὐτὰς καὶ μείζων αὔξησις παρατηρεῖται εἰς τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ δημοσίου χρέους. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀνέρχεται εἰς 68,135,300 φρ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»

Βιέννη, 5/17.—Σήμερον κατόπιν περιπάτου ἀνὰ τὴν πόλιν οἱ ἐπίσημοι ξένοι γευματίσαντες παρὰ τῷ βασιλεῖ ἀπῆλθον εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν συνοδευόμενοι παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος· ἡ ἀναχώρησις ἔφερεν ἐπίσημον χαρακτῆρα· παρίσταντο κατ' αὐτὴν τὸ προσωπικὸν τῆς πρεσβείας ὁ πρόξενος καὶ μέλη τῆς ρωμουνικῆς παροικίας. Οἱ δύο μονάρχαι ἠσπάσθησαν ἀλλήλους ἐγκαρδίως, ὁ αὐτοκράτωρ ἔτεινε φιλοστόργως τὴν χεῖρα εἰς τὸν πρίγκηπα διάδοχον. Οἱ ἀναχωροῦντες ἔθλιψαν τὰς χεῖρας τῶν συνοδευσάντων αὐτούς. Ἡ ἁμαξοστοιχία ἐξεκίνησε τὴν 2 45. Ὁ βασιλεὺς ἀπένειμεν εἰς τὸν κόμητα Ταάφε τὴν μεγάλην ταινίαν τοῦ ρωμ. ἀστέρος.

Αὐτόθι, 5/17.— Ὁ βασιλεὺς τῆς Ρωμουνίας τὴν πρωΐαν ἐδέχθη εἰς πολύωρον ἀκρόασιν τὸν στρατηγὸν Φεγερβάρην ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν τῆς Οὐγγαρίας.

Βουδαπέστη, 5/17.—Ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ πρίγκηπος διαδόχου ἀφίκοντο τὴν 7.50· ἐδείπνησαν ἐν τῷ σταθμῷ καὶ ἀνεχώρησαν τὴν 9.15. Εἰς τὸν σταθμὸν παρῆσαν ὁ διευθυντὴς τῶν σιδηροδρόμων τοῦ κράτους καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς ἀστυνομίας.

Βερολῖνον, 5/17.— Κατ' οἶκον ἔρευναι ἐνηργήθησαν ἐν τῇ πόλει καὶ πολλοῖς προαστείοις ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπόπτων ἀναρχικῶν. Ἀλληλογραφίαι κατεσχέθησαν καί τινες συλλήψεις ἐγένοντο.

Βελιγράδιον, 5/17.— Εἷς ἐργάτης ἠσθένησεν μεθ' ὑπόπτων συμπτωμάτων.

Αὐτόθι, 5/17.— Ἤρξαντο αἱ πρὸς συνομολόγησιν σερβορωσσικῆς ἐμπορικῆς συνθήκης διαπραγματεύσεις.

Βουδαπέστη, 5/17—. Ἐντὸς 24 ὡρῶν ἐγένοντο 7 χολερικὰ κρούσματα καὶ 1 θάνατος.

Βιέννη, 5/17.— Ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» πληροφορεῖται ἐκ Πετρουπόλεως ὅτι ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Γκαγκαρὶν, μεταβήσεται εἰς Βεσσαραβίαν διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν στομίων Κιλίας.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἑλληνορωμουνικὴ ἔρις

Τὰ διαβήματα τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως παρὰ τοῖς ἐν Παρισίοις διπλωμάταις πρὸς παρέμβασιν ἐν τῇ ἑλληνορωμουνικῇ διαφορᾷ λέγουσιν αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες, ὅτι ἀπέβησαν ἄγονα. Ἡ Εὐρώπη ἰσχυρίζεται, ὁ γερμανικὸς τύπος, οὐδόλως στέργει ν' ἀναμιχθῇ ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ.

Σ. Π. Τόσον τὸ καλλίτερον. Αὕτη θέλει λυθῇ, τοῦ χρόνου ἐπιστάντος, ὑπὸ τῶν φίλων μόνον τῆς Ἑλλάδος.

Προϋπολογισμὸς

Ὁ νέος προϋπολογισμὸς τῆς Ρωμανίας θὰ παρουσιάσῃ ἔλλειμμα 12 ἑκατομύρια, ὅπερ καλυφθήσεται διὰ δανείου.

Σιδηροδρομικὰ

Ἡ διεύθυνσις τῶν σιδηροδρόμων τοῦ κράτους θέλει παραγγείλῃ ἐν Νυρεμβέργῃ 500 βαγόνια καὶ 44 ἀτμομηχανὰς, καθόσον ἡ ἔλλειψις τούτων φαίνεται λίαν ἐπαισθητή.

Ὁ κ. Ροὺ

Ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» λέγει, ὅτι ὁ γάλλος οἰκονομολόγος κ. Ροὺ, εἰς ὃν ἐκ Γαλλίας ἀνετέθη ἡ ἐξέτασις τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας καὶ ὅτι ἔλαβεν ἤδη μακρὰν μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη συνέντευξιν.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΤΑ ΝΟΜΙΚΑ

(Βουκουρέστιον, *Hotel Central*)

Συνεργαζόμενος μετ' ἐγκρίτων δικηγόρων ἀναλαμβάνει πᾶσαν δικαστικὴν ὑπόθεσιν.

Παρέχει συμβουλάς.

Μεταφράζει καὶ διεκπεραιοῖ ἐγγραφα.

Ο ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΜΕΝΔΩΝΙΔΗΣ

Δέχεται ἐπισκέψεις καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 8ης μ. μ.

Ἐγκατεστάθη

ἐν τῇ ὁδῷ Sfinţilor ἀριθ. 8.

Εἴσοδος

Ὁδὸς Basarabilor ἀριθ. 18.

ΓΑΛΛΟ-ΡΩΜΟΥΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Strada Dréptă No. 28

Ἐν Βουκουρεστίῳ

Μαθήματα νεοελληνικῆς γλώσσης ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Παρισίδου πρώην διευθυντοῦ τῆς ἐν Ρουστσουκίῳ ἑλληνικῆς σχολῆς.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 5 Νοεμβρίου 1892

ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	Αγοραί	Πωλητ.
Renta perpetuă 5 o/o	93.—	98.1/2
» amortis. 5 o/o	96.1/4	96.1)2
» » 4 o/o	82.60	82.65
Conversiunea rurală 6 o/o	102.1)2	102.3/4
Oblig. caseĭ Pensiunilor	275.—	277.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucurescĭ 5% —1883	89.3/4	8990.—
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	91.1/4	91.1)2
Scris. Func. Rurale 5%	95.50	95.60
» » Urbane 5 »	90.—	90.1/4
» » » 6 »	100.1/2	101.—
» » » 7 »	102.—	102.1/2
» » » Iaşi 5 o/o	80.1/4	80.1/2
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1(59.—	16 60
Dacia-Rumania	405.—	406.
Naţionala	410.—	415
Societ. de Reasigurare	190.—	195.
» » Constr. şi I. publ	125.—	128.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τριμηνον	25.15.1/2	25.15.—
» ὄψεως	25.25.—	25.27.1/2
Παρισίων τρίμηνον	99.80	99.90
» ὄψεως	100.50	100.60
Βερολίνου τριμηνον	123 —	123.10
» ὄψεως	124.10	124.50
Βελγίου τριμηνον	99.75	99.80
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης τρίμηνον	2.09.1/2	2.09.1/2
» ὄψεως	2.11.1/4	2.11.1)2
» εἰκοσάφραγκον	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τριμηνον	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.—	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική	22.80	23.
Εἰκοσόφραγκον Γαλλίας	20.05	20.06
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 5 Νοεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	105.27
» » 3 o/o	99.40
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	—.—
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	337.—
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	90.12
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον	495.93
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα	595.—
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.25
» Βελγίου	99.3/32
» Βιέννης	207.50
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	

ΒΙΕΝΝΗ 5 Νοεμβρίου 1892

Εἰκοσάφραγκον	9.545
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	314 35
Ρούβλια χάρτινα	117.65
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.—
» Παρισίων	47 72
Διάθεσις Χρηματ. ἤρεμος.	

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 5 Νοεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	101.80
» » 5 o/o.	96.70
» » 4 o/o.	81.90
Ρούβλια χάρτινα	200 —
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	96.70
Συνάλλαγμα Βελγίου	80.65
» Παρισίων	80.60
» Βιέννης	169.—
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 5 Νοεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	97.7)16
Μετοχαὶ *Bangne de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.32
» Ἀμστελοδάμου	12.04

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 5 Νοεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o	96.55
» » 4 o/o	81.90

ΥΔΩΡ ΚΑΛΩΣ ΔΙΥΛΙΣΜΕΝΟΝ

Δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τις προσαρμόζων ἐπὶ τῶν ὑδραγωγῶν τοῦ ὕδατος ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ στρόφιγγος (κάνης)

ΤΟ ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΟΝ (FILTRE) BÜHRING.

Εἰς τὰ μέρη ἔνθα δὲν εὑρίσκονται ὑδραγωγοὶ σωλῆνες, ἐφαρμόζεται τὸ αὐτὸ σύστημα τῶν **διϋλιστηρίων (filtres) μετ' ἀντλίας.**

Ἐπίσης δύναται νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τοὺς **κάδους**, τὰ **φρέατα** καὶ ἐν γένει εἰς τὰς **δεξαμενάς.**

Δι' ἀγορὰν ἢ ἐνοίκιον οἱ βουλόμενοι θέλουσιν ἀποταθῆ πρὸς τὸν κύριον

SALTER

Bucurescĭ, Strada Lipscanĭ, No. 90.

Τιμοκατάλογοι δωρεάν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν **6.**

Τιμαὶ συγκατάβατικαὶ — Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικά, Ρουμανικά Γαλλικά, Γερμανικά, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαριθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Πρὸς τὸ φιλόμουσον τῆς Ρωμουνίας Ἑλληνικὸν δημόσιον.

Ἡ ἀξιότιμος τῆς «Κλειοῦς» διεύθυνσις ἐπιθυμοῦσα νὰ καταστήσῃ τὸ λαμπρὸν τοῦτο περιοδικὸν σύγγραμμα γνωστὸν καὶ προσιτὸν πᾶσι τοῖς ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλλησι παρεχώρησεν ἡμῖν ὑπὸ ἐξαιρετικοὺς καὶ εὐνοϊκωτάτους ὅρους ὁλόκληρον τὴν παρακαταθήκην τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθέντων τόμων.

Ἡ γενναία αὕτη συγκατάβασις ἔπεισεν ἡμᾶς νὰ ἀγοράσωμεν ταύτην δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ προσφέρωμεν αὖθις τῇ ἀξιοτίμῳ ἡμῶν πελατείᾳ ἔργον Ἑλληνικὸν ἔξοχον ἀντὶ μετριωτάτης τιμῆς.

Ἀπὸ τοῦδε λοιπὸν εἴμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαθέσωμεν **ὁλόκληρον τὴν ἑπταετῆ** (1885—1891) **σειρὰν** τῶν τόμων τῆς «Κλειοῦς», ἄδετον μὲν ἀντὶ φρ. 70, δεδεμένην δὲ μετὰ τοῦ ἰδιαιτέρου τῆς «Κλειοῦς» περικαλύμματος ἀντὶ φρ. 105.

Ἵνα δὲ πληρέστερον ἀνταποκριθῶμεν εἰς τοὺς πόθους τῆς ἀξιοτίμου διευθύνσεως τῆς «Κλειοῦς», τῆς προβάσης εἰς μεγάλην θυσίαν, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς εὐρυτέρας διαδόσεως ταύτης, προσφέρομεν εἰς τὰς αὐτὰς ὑποτιμημένας τιμὰς **ἕκαστον τόμον χωριστά**, ἤτοι ἀντὶ φρ. 10 τὸν ἄδετον καὶ ἀντὶ φρ. 15 τὸν χρυσοδετον, τρέφοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ «Κλειὼ» θέλει καταστῇ ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος ἑκάστης οἰκογενείας καὶ τὸ εὐεργετικὸν ἐντρύφημα πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως.

Οἱ τόμοι αὐτοτελεῖς ὄντες καὶ οὐδόλως πρὸς ἀλλήλους συνεχόμενοι διακρίνονται ἕκαστος τόσον διὰ τὴν ποικίλην, τερπνὴν καὶ ὠφέλιμον φιλολογικὴν ὕλην ὅσον καὶ διὰ τὰς θαυμαστὰς καὶ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

Οἱ τόμοι οὗτοι ἐπωλοῦντο μέχρι σήμερον 25 μὲν φρ. ὁ ἄδετος, 35 δὲ φρ. ὁ χρυσόδετος, ἤτοι περισσότερον τοῦ διπλασίου τῆς σημερινῆς τιμῆς. Τοῦτο παρέχει ἡμῖν τὴν παρήγορον ἐλπίδα ὅτι πᾶς τις ἐκτιμῶν τὴν κολοσσαίαν τῶν τιμῶν διαφορὰν θέλει σπεύσει νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἡμετέρας προσφορᾶς καθ' ὅσον μάλιστα μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς παρακαταθήκης τὸ ἔργον θὰ ἀποδῇ σπάνιον καὶ δυσεύρετον, τῆς ἀνατυπώσεως οὔσης ἀδυνάτου ἕνεκα τῶν μεγάλων δαπανῶν, ἃς συνεπάγονται ἐκδόσεις τοσοῦτον καλλιτεχνικαὶ καὶ ἐπιμεμελημέναι.

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1892.

Η. Χριστοδούλου.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυρίου TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoi) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΗΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

Τυπογραφεῖον «ΠΑΤΡΙΔΟΣ» Calea Moşilor Ἀριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Β'. ΑΡΙΘ. 553. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7/19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ετησία..... Φρ. 30
Εξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στίχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Mogilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 6 9βρίου

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τὸ πολίτευμα

Μὴ ὑφισταμένης κεκυρωμένης δημοσίας γνώμης ἐν Ἑλλάδι ἀδύνατον ἀνεπιφυλάκτως νὰ εἴπῃ τις σήμερον ἐὰν αὕτη ἐστὶν ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ παρόντος πολιτεύματος. Ὅτι κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ὅλως διάφοροι ἢ ἄλλοτε κρατοῦσι παρὰ τῇ ἐν Ἑλλάδι κοινῇ γνώμῃ σκέψεις οὐδεμία, φρονοῦμεν, ὑφίσταται ἀντιλογία. Πολίτευμα, ὅπερ ἐπὶ τριακονταετίαν ἤδη οὐδένα δύναται νὰ παρουσιάσῃ ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀγαθὸν καρπόν, οὐδένα φρονοῦμεν μεταξὺ τῶν ἀγαθῶν πατριωτῶν δύναται νὰ ἔχῃ συνήγορον. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριακονταετίας ἡ Ἑλλὰς χωλαίνουσα ἀπέβη αὐτῇ ἀδύνατον νὰ παρακολουθήσῃ τὰς μεγάλας τῶν ἄλλων ἐθνῶν προόδους, καίτοι ὡς λαὸς φιλότιμος βαρέως φέρει ὑποδεεστέραν μεταξὺ τῶν ἄλλων κρατῶν θέσιν. Αἰτία ἀναμφιβόλως τῆς ἐλλείψεως ταύτης τυγχάνει τὸ ἀνάρμοστον, ἀσύνταχτον καὶ ἀσύνθετον τοῦ πολιτεύματος αὐτῆς. Ἐν ταῖς στήλαις τῆς «Πατρίδος» πλεῖσται ὅσαι κατ' ἐπανάληψιν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐδημοσιεύθησαν μελέται. Κατὰ πᾶσαν περίοδον καθ' ἣν οἱ ιερο φάνται τοῦ πολιτεύματος τούτου παρακάθηνται ἐν τοῖς ἑδωλίοις τοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου μεγάρου τῆς βουλῆς οὐκ ἄπο σκοποῦ θεωροῦμεν νὰ ἐπαναφέρωμεν ἐπὶ τοῦ τάπητος θέμα ὅπερ ἐν ἄλλῃ χώρᾳ μονομερῶς καὶ στερεοτύπως ἤθελεν ἐπασχολεῖ τὴν δημοσίαν γνώμην. Ἀτυχῶς ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου μέχρι τοῦ Ταινάρου οὐδένα ἀπασχολοῦσι τοιαῦται σκέψεις.

Δημοσία γνώμη

Ἡ δημοσία γνώμη ἔνθα ὑφίσταται σαφῶς δεδηλωμένη αὕτη τίθεται ὑπεράνω πάσης θελήσεως οὐ μόνον ἐν τοῖς συνταγματικοῖς κράτεσιν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ὑπὸ ἀπολύτων μοναρχῶν κυβερνωμένοις. Δημοσία γνώμη πεφωτισμένη χρησιμεύει ὡς φαεινὸς φάρος μακρόθεν φωτίζων τὴν ὁδὸν τῶν κυβερνώντων καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν μοναρχῶν, ἐν ἐξαιρετικαῖς δὲ περιστάσεσιν οὗτοι ἄλλην τῆς ὑπὸ τῆς δημοσίας γνώμης ὑποδεικνυομένης τρέπονται ὁδόν. Ἡ δημοσία ὅμως αὕτη γνώμη ἡ τοιαύτην ὑπέροχον διεκδικοῦσα ἐν τῇ πολιτείᾳ θέσιν, ἔστιν ἀπόρροια βαθείας τῶν πραγμάτων μελέτης, πιστῆς αὐτῶν ἀντιλήψεως καὶ ἰδιαιτέρως περιβεβλημένη διὰ τοῦ κύρους τῆς καθολικότητος. Ἐν Ἑλλάδι, τόγε νῦν ἔχον, ἀτυχῶς δὲν ὑφίσταται, ὑπὸ τοὺς παρόντας δὲ ὅρους τοῦ πολιτικοῦ τοῦ ἔθνους βίου ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ τοιαύτη. Πρὸς τελεσφόρον εὐδοκίμησιν τῆς δημοσίας γνώμης καλλιεργεῖται προηγουμένως τὸ ἔδαφος, φυσικὸν δ' ἐστὶν ἤδη ἐπὶ χέρσου ἀγροῦ νὰ ᾖ ἀδύνατος πᾶσα συγκομιδή. Τὴν ἐθνωφελῶς δρῶσαν ἐθνικὴν γνώμην καλλιεργεῖ καὶ ποδηγετεῖ ἑτέρα ἐν τῇ πολιτείᾳ δύναμις, ἡ τοῦ τύπου. Τύπος πεφωτισμένος καὶ ἐκ γενικῶν ὁρμώμενος ἀρχῶν ἀδύνατον τάχιστα νὰ μὴ δημιουργήσῃ ἐθνικὴν κοινὴν γνώμην ἐξ ὑψηλοτέρας ἀπόψεως ἐξετάζουσαν τὰς δημοσίας ὑποθέσεις.

Ὁ ἑλληνικὸς τύπος

Ὁ ἑλληνικὸς τύπος αὐτοβούλως ἀπώλεσε τὴν ἐν τῇ πολιτείᾳ κυριαρχίαν αὐτοῦ ἢ ἀντὶ πινακίου φακῆς ἔστερξε εἰς λίαν περιωρισμένον νὰ δεσμευθῇ κύκλον. Ἐλπίζομεν ὅτι τὴν πικρὰν ταύτην ἀλήθειαν πρῶτοι ἐννοοῦσιν οἱ παρὰ τὸν Ἰλισσὸν δόκιμοι ἄλλως τοῦ καλάμου στρατιῶται. Ἐὰν ἐν τούτοις ἡ ἐλαχίστη ὑπῆρχε περὶ τούτου ἀμφιβολία εὐκόλως θὰ ἠδυνάμεθα διὰ τῶν πραγμάτων νὰ ἄρωμεν αὐτήν. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ ἐν τῇ πολιτείᾳ δρᾶσις τοῦ ἐν Ἑλλάδι τύπου οὐ μόνον οὐδόλως συνεβάλετο πρὸς μόρφωσιν ἀγαθῆς δημοσίας γνώμης, ἀλλὰ καὶ πολλάκις αὕτη ἐπιμόνως ἀντετάχθη εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν μᾶλλον κατεπειγουσῶν ἐπωφελῶν μεταρρυθμίσεων. Ἐκ πνεύματος ἀντιπολιτεύσεως, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀγόμενος πρὸς τὰς κατὰ καιροὺς κυβερνήσεις, καθιστᾷ ταύτας διαρκῶς ἧττον ἱκανὰς πρὸς ριζικωτέρας ἐργασίας. Ἐκεῖνο ὅπερ ἰδιαιτέρως χαρακτηρίζει τοῦτον ἐστὶν ἡ ἐντελὴς ἔλλειψις πεποιθήσεων ἔν τε τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς προσώποις. Τοῦ ζητήματος οὕτω τεθειμένου αὐτομάτως προκύπτει ἡ ἐρώτησις τίς τότε θέλει ἐξαγάγει τὸ ἔθνος ἐκ τῶν φαύλων κύκλων ἐν οἷς πρὸ τριακονταετίας ἀπαύστως καὶ μέχρις ἐξαντλήσεως στρέφεται. Δύο ὑπάρχουσιν ἐκτὸς τῆς δημοσίας γνώμης ἕτεραι δυνάμεις. Ἀφ' ἑνὸς χαμηλὰ ὁ κυρίαρχος λαὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑψηλὰ ὁ ἀνώτατος τῆς πολιτείας ἄρχων. Δυστυχῶς οὐδεὶς τούτων εὗρητ' ἐν ᾗ θέσει ἐν ἄλλοις κράτεσιν ἔταξεν ἡ κοινωνία. Ἡ λειτουργία τῶν θεσμῶν τοῦ 1864 ἀνενδότως εἰργάσθη ὅπως ἰσοπεδώσῃ τὰς δύο ταύτας ἀρχάς, πρὸ πολλοῦ δ' αὗται παραλλήλως βαίνουσι οὐδόλως παραξενευόμεναι ἐκ τοῦ παραδόξου τούτου συγχρωτισμοῦ.

Ὁ Λαός

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς φύσει φιλελευθέρων φρονημάτων παρ' οὐδενὸς ἐδιδάχθη ποτὲ ὅτι ὑπάρχουσιν σημεῖα ἃ οὐδεὶς δύναται νὰ ὑπερβῇ. Τοὐναντίον οἱ ἀναλαβόντες τὴν διαπαιδαγώγησιν αὐτοῦ, ἀντὶ τῆς ψήφου του, τῷ ἐπέτρεψαν ἀτιμωρητεὶ νὰ περιφρονῇ οὐ μόνον τοὺς ἄρχοντας ἀλλὰ καὶ τοὺς νόμους τῆς χώρας αὐτοῦ. Τῆς ἑλληνικῆς ἑπομένως κοινωνίας οὕτω διαπλασθείσης καὶ διαπλαττομένης οὐδεμία ὑπάρχει ἐλπὶς περὶ ἐνεστώσης τῶν πραγμάτων βελτιώσεως. Πιθανὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ φιλοπατρίᾳ αὐτοῦ νὰ μὴ ἀντιτάσσετο εἰς ἄλλην μᾶλλον εὔνομον τάξιν πραγμάτων ἀλλ' ὅλως ἀκατάλληλος ἐστὶν ὅπως ἐπαναστατήσῃ κατὰ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ. Ἑπομένως ἐν τῷ σκότει τούτῳ τῶν ἰδεῶν μίαν μόνην ἀκτῖδα φωτὸς διαβλέπει τις, ἀλλὰ καὶ ταύτην ἀνεπαρκῆ, ὅπως φωτίσῃ τὸ ἀναγκαῖον πρὸς ἐνέργειαν ἔδαφος. Ἡ βασιλεία ἥτις θὰ ἠδύνατο βεβαίως προσφόρως νὰ δράσῃ, στερεῖται ἀτυχῶς οὐ μόνον τῆς ἀναγκαίας πρωτοβουλίας ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀναποφεύκτου πρὸς τοῦτο ἐρείσματος.

Ἡ φρόνησις τοῦ βασιλέως

Ἡ φρόνησις τοῦ βασιλέως ἡ ὑπαγορεύσασα Αὐτῷ τὴν ἐκτὸς τῶν συνταγματικῶν τύπων δρᾶσιν αὐτοῦ κατὰ τὴν 18 Φεβρουαρίου τ. ἔτους, ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι θέλει καθοδηγήσει τὸν πρῶτον τῆς Ἑλλάδος πολίτην εἰς γενναιοτέρας σκέψεις. Ἡ ἐξακολούθησις τοῦ παρόντος ἀποβαίνει ἀδύνατος, ἀπαραίτητον δὲ τὸ ἔθνος ἔχει ἀνάγκην ὅσον οἷόν τε ταχύτερον νὰ ἐπανακτήσηται τὸ κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν ἀπολεσθὲν ἔδαφος. Οἱ φρόνιμοι πολῖται, οἱ πεφωτισμένοι Ἕλληνες καὶ πάντες οἱ ἀγαθοὶ πατριῶται θέλουσι σπεύσει πέριξ τοῦ θρόνου ὅπως ὑπὸ νέαν τάξιν πραγμάτων φιλοπάτριδας προσφέρουσι πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν βασιλείαν ὑπηρεσίας. Ὁ βασιλεὺς δὲν ἀγνοεῖ τοῦτο οὐδ' ἐπελάθετο, φρονοῦμεν, τίνι τρόπῳ ἡ Ἑλλὰς ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς πράξεως τοῦ Ἄνακτος αὐτῆς κατὰ τὴν **3 Μαΐου.** **Μ.**

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

(Τακτικοῦ ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ)

Ἀθῆναι 24 Ὀκτωβρίου 1892

Ἡ καθόλου κατάστασις.— Ἡ μετάθεσις ὑπουργοῦ,— Ὁ ἀκαταπόνητος ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης Σιμόπουλος καὶ τὰ νομοσχέδια.—Μετὰ τὸ ἔνδοξον φιάσκο τῆς ρωμουνικῆς διπλωματίας τὸ ὁποῖον εὐτυχῶς δὲν ἔδωκε λαβὴν εἰς τὴν ἐνταῦθα ἀντιπολίτευσιν πρὸς μυκτηρισμὸν τοῦ διαβήματος τοῦ κ. Δραγούμη, ἔχομεν ἐνδοξοτέραν ἐν τῷ κλεινῷ μας πτολιέθρῳ ν' ἀναφέρωμεν συγκομιδὴν νικῶν ἀναγεγραμμένων ἐν τῇ πολυπτύχῳ σημαίᾳ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Τὸ φλογερὸν ζήτημα τοῦ ἀπεσταλμένου οἰκονομολόγου Λόου ἐκόπασε καὶ ἥκιστα ἐντίμως διὰ τοὺς ὑποθάλψαντας τὰς συκοφαντικὰς ἐκείνας διαδόσεις, τοῦτο μὲν ἐπὶ τοῖς ἀργυροῖς γάμοις τοῦ σεπτοῦ τῶν βασιλέων ζεύγους, οἵτινες ἐν κατανύξει ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐωρτάσθησαν, τοῦτο δὲ ὡς ἐκ τοῦ βαράθρου τῆς ἀπάτης καὶ πλάνης ὅπερ ἠνεώγη ἐνώπιον τῆς πολυκεφάλου Λερναίας ἀντιπολιτεύσεως ἥτις ἀκαταγώνιστος οὖσα ἀπεφάσισε νὰ ἐξάρῃ, πρωτίστου ἄλλως τε δημοσιογράφου, ἄρθρον τῆς «Ἀκροπόλεως» μετ' ἐξόχου δυνάμεως γεγραμμένον ἀποδιδόμενον εἰς αὐτὸν τὸν πρωθυπουργὸν τὸν συντάξαντα τὸ περίπυστον «τίς πταίει». Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ αὐτὸ διέπει πνεῦμα ἐν τῷ ἄρθρῳ «ὁ βασιλεὺς» ὁποῖον καὶ ἐν τῷ πρὸ δεκαετίας «τίς πταίει», ἀλλὰ μήπως ἄρα γε ἡ δύναμις καὶ ἡ καλλιεπὴς πολιτικὴ δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸν κ. Βλ. Γαβριηλίδην παλαίμαχον τῆς δημοσιογραφίας ἀγωνιστὴν, ὅστις ἐπὶ τριάκοντα συναπτὰ ἔτη ἐμόρφωσεν εὐσυνειδήτως δωδεκάδας λογίων νῦν καὶ διακεκριμένων ἀνδρῶν τὴν διάνοιαν καὶ ὅστις μεθ' ὅλους τοὺς ἀγῶνας κυλίει ὑπὸ ὑλικὴν ἔποψιν τὴν πέτραν τοῦ Σισύφου; Αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες βρίθουσι σχολίων καὶ ζωηρῶν εἰκοτολογιῶν ἐπὶ τοῦ πολυκρότου τούτου ἄρθρου συνισταμένου εἰς αἰφνιδίαν ἐξέγερσιν τῆς «Ἀκροπόλεως» κατὰ τῆς ἀδρανείας τῆς βασιλείας ὀφειλούσης νὰ ἐργάζηται ἐνδελεχέστερον ὑπὲρ τῆς καθόλου εὐημερίας τοῦ κράτους ὅπερ ἐσωτερικῶς σήπεται καὶ τὸ ὁποῖον λυμαίνεται λῃστεία καὶ στρατιωτικὸς ἀνδραποδισμός. Κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' οὐσίαν δὲν εἶναι παντάπασι ψευδὲς ὅτι τὰ ἐξιστορούμενα δὲν εἶναι ὄνειρα φθινοπωρινῆς νυκτὸς, ἀλλὰ γεγονότα, χρήζοντα βελτιώσεως καὶ χειρουργικῆς ἐπεξεργασίας, τὸ ὅτι ὅμως τὸ ἀντιβασιλικὸν ἄρθρον ἐγράφη, ὡς διατείνεται ἡ παμπόνηρος ἀντιπολίτευσις, κατ' ἔμπνευσιν τοῦ Τρικούπη εἶναι αὐτόχρημα ἄνανδρον ψεῦδος καὶ ἀπόδειξις τούτου ἡ δικαία ἀγανάκτησις τοῦ πρωθυπουργοῦ τοῦ ἄλλως τε εἰθισμένου νὰ ἀποκρύπτῃ ταύτην ἀλλὰ νὰ τὴν ἐκδηλοῖ περισυνάζων τὰς ἑκάστοτε χαλκευομένας σκευωρίας, ἐν βριθούσῃ κοινοβουλευτικῇ συνεδριάσει, ὡς τοῦτο ἔπραξε καὶ τίς δὲν τὸ ἐνθυμεῖτο κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἐπὶ τοῦ κατηγορητηρίου Τρικούπη καὶ ἡ ὁποία συνεδρίασις ἐνέπνευσε τὸ ἀμίμητον ἐκεῖνο hnmour εἰς τὸν ἀκάματον σατυρογράφον Σουρῆν τοῦ δηκτικοῦ του «Ρωμηοῦ». Ὁ νῦν ἰθύνων τὰς τύχας τοῦ ὅλου ἑλληνισμοῦ Χαρ. Τρικούπης ὑπῆρξεν ἀντικείμενον ζωηρᾶς εὐνοίας τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἀπὸ τοῦ 1875 ὁπότε ἐχειραφέτησε τοῦτον διορίσας σύμβουλον τοῦ Στέμματος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ Κράτους ὑποθέσεων, διότι ἐν τῷ ἔκτοτε χαραχθέντι προγράμματι διέβλεπεν ἄνδρα εὐρυτάτων ὁριζόντων συστηματοποιήσαντα τὰς ἀπείρους του γνώσεις, κεκτημένον δὲ ἀδυσώπητον καὶ ἀκεραιότητα χαρακτῆρος. Καὶ ἀναμφιβόλως ὁ ἀγχίνους βασιλεὺς Γεώργιος δὲν ἠπατήθη εἰς τὰς προβλέψεις του, ἅτε τοῦ Τρικούπη ἀναδειχθέντος βαθυνουστάτου οἰκονομολόγου καὶ εὐθαρσοῦς μεταρρυθμιστοῦ.

Σήμερον μετὰ πολλῆς ἐπιφυλάξεως διεδόθη μετάστασις βουλευτῶν ἐκ τῆς κυβερνητικῆς πτέρυγος πρὸς τὴν πολυπτέρυγον ἑτέραν χωρὶς νὰ δηλωθῶσιν ἢ νὰ ὑπαινιχθῶσι κἂν ὀνόματα τοιούτων ἴσως ρουσφετολογικῶς δυσηρεστημένων. Ὁ λόγος τῆς μεταστάσεως προβάλλεται ἐκ τῆς διαδόσεως τῆς ἀλλαγῆς καὶ μεταθέσεως προσώπων τινῶν τοῦ ὑπουργείου ὅπερ συγκεχροτημένον ὅπως νῦν ἔχῃ δὲν ἀνταποκρίνεται, ὡς λέγουσιν, εἰς τὰς πολλαπλᾶς τῆς πατρίδος ἀνάγκας. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ προσθέτω, εἰς τὰς προσωπικάς των ἀνάγκας, Τὸ ἀναμφισβητήτως ἀληθὲς εἶναι ὅτι ὁ κ. Δραγούμης ἱκανώτατος πολιτευτὴς καὶ ἐξ ἀρίστων παραδόσεων ἕλκων τὸ γένος δυνατὸν νὰ ἀσκῇ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀλλὰ νὰ σχηματίσῃ προσωπικὸν ἐν τῇ βουλῇ κόμμα ἐν αὐτῷ τῷ τρικουπικῷ στρατοπέδῳ φαίνεται ἀπίστευτον τουλάχιστον μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν γράφω, γνωστοῦ μόνον ὄντος ὅτι ἐκ τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν κυβέρνησιν ὑπουργῶν μόνον ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς κ. Ἀντ. Σιμόπουλος συνέπηξεν, ἴσως οὐχὶ ἐθελουσίως, ἀλλὰ τῶν βουλευτῶν αὐθορμήτως προσελθόντων, ἄξιον λόγου κόμμα τοῦ ὁποίου τὰ ἀπαρτίζοντα μέλη ἐν στιγμῇ διαφωνίας πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν θὰ συνταυτίσωσι τὴν τύχην των μετὰ τὴν τοῦ ἐκ Παρνασσίδος μοναδικοῦ οἰκονομολόγου. Αἱ λοιπαὶ προσωπικότητες τοῦ ὑπουργείου ἀδυνατοῦσι νὰ διαθέσωσι τοιαύτης διαστάσεως κεφάλαιον ὥστε νὰ ὑπολογισθῶσιν ἐπίφοβοι εἰς τὸ τρικουπικὸν συμπαγὲς κόμμα ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ ὁποίου ἀνευρίσκονται, ἄλλως τε, τοιαύτης ἀτομικῆς βαρύτητος ἄνθρωποι. Ἀκριβέστερον εἰπεῖν, τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐξαιρέσει τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, προσελήφθησαν οὐχὶ ἐκ πολιτικῆς πιέσεως ἤγουν συνεπείᾳ ἀξιώσεων βουλευτῶν ἐκ τῶν σπλάγχνων τοῦ κόμματος, ἀλλ' ἐκ προσωπικῆς πρὸς αὐτοὺς τοῦ κ. Τρικούπη ἐφέσεως καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν διηνεκῶν ἐκδηλώσεων ἀφοσιώσεως ἐν ταῖς χαλεπαῖς τῆς ἀντιπολιτευτικῆς δράσεως ἡμέραις. Ἅπας ὁ ἐπιχώριος ὁ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τύπος ἰδιαιτέρως ἐξῆρε τὴν σημασίαν τῶν μετ' οὐ πολὺ ὑποβληθησομένων εἰς τὴν κρίσιν τῶν βουλευτῶν δικαστικῶν νομοθετημάτων ὧν πρόξενος ὅσῳ καὶ συντελεστὴς ἐγένετο αὐτοπροσώπως ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς κ. Ἀν. Σιμόπουλος. Ἡ τελευταία ἐγκύκλιος ἣν πρὸς τοὺς παρὰ τοῖς ἐφετείοις εἰσαγγελεῖς ἀπηύθυνε, εἶναι αὐτόχρημα ἀριστούργημα καὶ πρότυπον πατρικῶν συμβουλῶν καὶ ἀπαρεγκλίτων νουθεσιῶν, τὸ ὕφος νευρῶδες καὶ πειστικὸν, τὰ ἐπιχειρήματα πυκνὰ καὶ ἐπιβάλλοντα εἶναι τὰ χαρακτηρίζοντα πλεονεκτήματα δι' ὧν καὶ δικαιολογεῖ πληρέστατα τὸν μεταρρυθμιστικὸν περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νόμον ὅστις καὶ ἐψηφίσθη κατὰ τὴν λήξασαν σύνοδον τῆς βουλῆς. Οὐδένα βεβαίως διαλανθάνει ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἐγκύκλιος ἀποβλέπει τὴν πολύκροτον ἀπόλυσιν τῶν εἰσαγγελέων καὶ τὸν κατὰ τὸν νόμον, κατόπιν γνωματεύσεως, ἀναδιορισμὸν τούτων ἵνα μὴ ἐκληφθῇ ὅτι ἐγένετο ἐκ φανατικῶν τῆς πολιτικῆς λόγων. Ὁ νόμος, λέγει ἡ ἐγκύκλιος, εἰς οὗ τὴν ἐφαρμογὴν καλεῖται νὰ ἐργασθῇ νῦν ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν πλήρη τῆς δικαιοσύνης χειραφέτησιν· εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀποκεντρώσεως, καὶ οὕτω καθεξῆς διὰ σοφῶν ἐγχειρημάτων ἀποδεικνύει τὸ πλημμελὲς τῶν μέχρι τοῦδε πεπραγμένων.

Πλὴν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κατέπληξε ἀληθῶς τὸν νομικὸν κόσμον εἶναι ὁ μέγας Ἡράκλειος ἆθλος ὃν ἐπεχείρησε διὰ χειρουργικῆς ἐπεξεργασίας ὡς λίαν ἐπιτυχῶς ὡμολόγησεν τῆς ὑποβολῆς εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον περὶ «Ἀναγκαστικῆς Ἐκτελέσεως» δι' ὅπερ καὶ σχέδιον νόμου ἐξετυπώθη φιλοκάλως ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει καὶ ὅπερ ἔσπευσα ν' ἀποστείλω τῇ φίλῃ συντάξει τῆς «Πατρίδος». Ἐν τῇ εἰσηγητικῇ ἐκθέσει ὁμολογεῖται ἡ ἐπείγουσα ἀνάγκη πολλῶν μεταρρυθμίσεων ἐν τῇ δικαστικῇ ἡμῶν νομοθεσίᾳ ἥτις δέον νὰ ὑφίσταται τὰς παραλλαγάς της καὶ ἀλλοιώσεις ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ἔξωθεν ἀντιξόων περιστάσεων. Δυστυχῶς μέχρι τοῦδε οὐδεὶς ριψικέλευθος καὶ ρέκτης ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης ἀπέφυγε τὴν πεπωρωμένην ἕξιν τῆς ρουτίνας ἐδέησε δὲ νὰ ἐξευρεθῇ ὁ ἐξοχώτερος τῶν οἰκονομολόγων νὰ ἐπιληφθῇ τόσον εὐθαρσῶς τῶν τῆς δικαιοσύνης. Ἐν τῇ ἐργασίᾳ του ὁ κ. Σιμόπουλος παρηκολούθησεν τοῖς νεωτέροις εὐρωπαϊκοῖς νόμοις, ὑπ' ὄψιν ἔχων τὰς ἀνάγκας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Διὰ τοῦτο, ὡς λέγει, ἀπέφυγε νὰ μεταγγίσῃ ὁρισμοὺς καὶ τύπους οἵτινες πιθανῶς νὰ ἐφαρμόζωνται ἀλλαχοῦ ὁμαλῶς, ἀλλὰ παρ' ἡμῖν δυσκόλως ἠδύναντο νὰ εὐδοκιμήσωσι ἕνεκα τῆς δικανικῆς ἡμῶν ἰδιοφυΐας καὶ τῶν μειονεκτημάτων τῆς δικονομίας πολλὰ ἄρθρα δὲν μετεβλήθησαν ἀλλ' ἐβελτιώθησαν. Κατόπιν τῶν γενικῶν τούτων παρατηρήσεων τελευτᾷ διαβε-

βαιῶν ὅτι τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον καθιστάμενον νόμον τοῦ κράτους θὰ ἐμψυχώσῃ τὴν κτηματικὴν πίστιν καὶ θὰ προστατεύσῃ τὴν συναλλαγήν.

Δ. Ζῆς

„ΦΙΓΑΡΩ"

Ὁ Τσάρεβιτς ἐν Βιέννῃ

Ἐν τῇ περιεκτικωτάτῃ τηλεγραφικῇ εἰδήσει ἤτις διὰ τοῦ ἀφελεστέρου τρόπου ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ Τσάρεβιτς μετὰ τὴν εἰς Βοῦργ ἄφιξιν αὐτοῦ ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὸν κόμητα Καλνόκυ δυνατὸν νὰ περιέχωνται σοβαρώταται ἐνδείξεις μεταβολῆς ἐν τῇ μεγάλῃ εὐρωπαϊκῇ πολιτικῇ.

Πρό τινων ἑβδομάδων ἐν Παρισίοις διετυπώθη ἡ γνώμη, ὅτι καθὰ ἐκ τινων σημείων εἰκάζεται ἀπόπειραι διενεργοῦνται ὅπως προσεγγίσωσιν Αὐστρία καὶ Ρωσσία, πρό τινων δ' ἡμερῶν ἐλέγομεν περὶ ἀλλαγῆς τοῦ οὐγγρικοῦ ὑπουργείου, μνημονεύοντες δὲ τὰς κυκλοφορούσας φήμας προσετίθεμεν ὅτι μεγάλη ἐπῆλθε μεταβολὴ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ τῆς Αὐστροουγγαρίας, τοῦτο δ' ἐτεκμαιρόμεθα ἐκ τῆς πρὸς τὴν Ἁγίαν Ἕδραν στάσεως αὐτοῦ Ἤδη τὸ οὐγγρικὸν ὑπουργεῖον παρητήθη οἱ δὲ πεσόντες ὑπουργοὶ ἀντικατεστάθησαν δι' ἀνδρῶν δευτέρας ἀξίας ἧττον ἰταμῶν ἴσως ἐν τοῖς ζητήμασι τῶν μεγάλων ἀρχῶν, ὁ δὲ Τσάρεβιτς εὑρηται ἐν Βιέννῃ ὅπου ὑποδέχεται τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ. Πᾶς μείζων περὶ τῶν σημείων τούτων λόγος ἔσται ἀνωφελής.

Ἐν τούτοις δέον νὰ ὑποδείξωμεν ὅτι ἐν Γερμανίᾳ ἤρξαντο δυσπιστοῦντες κατάτι, αἱ δὲ ἡμιεπίσημοι ἐφημερίδες ἀνυποστόλως κηρύττουσιν ὅτι ἡ Γερμανία ἐστὶν ἠναγκασμένη νὰ ἐξοπλίζηται ὡς καὶ πράττει τὸ τοιοῦτον, διὰ τὸν λόγον ὅτι οἱ περὶ αὐτὴν σύμμαχοι ἀδυνατοῦσι πλέον ὑποβαστάζοντες τοὺς ἐξοπλισμούς. Ὁ πρίγκηψ Βισμαρκ ἐν τοῖς ἀναχωρητηρίοις αὐτοῦ, τὸ αὐτὸ τηρεῖ ὕφος, ἴσως δ' ἐστὶν ὁ μόνος ὅστις παρέχει τοῖς πᾶσιν ἀφορμὴν ἐν Γερμανίᾳ εἰς συζητήσεις. Εἶνε ποτὲ δυνατὸν νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ὑπάρχει καπνὸς ἄνευ πυρός, καὶ δὲν ἀποκλίνει ἄρα γε μᾶλλον νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ Αὐστρία ἀποστέργουσα εἴτε ἀδυνατοῦσα ἐπὶ πλέον νὰ ἐξακολουθήσῃ τοὺς ἀνωφελεῖς αὐτῆς διὰ τὴν εἰρηνικὴν πολιτικὴν ἐξοπλισμοὺς σκέπτεται νὰ διακανονίσῃ ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς Ρωσσίας ἐκεῖνα τῶν ἀνατολικῶν ζητημάτων ὅσα ἀμφοτέρας καὶ μόνας ἐνδιαφέρουσιν; Ἐπὶ τέλους δὲ εὐχερῶς πᾶς τις ἤδη ἐκ τῶν αὐστριακῶν διπλωματῶν ἐννόησεν ὅ,τι καὶ πᾶς ἕτερος ἀπὸ ἐτῶν διακρίνει, ἤτοι ὅτι μόνος ὡς τίμιος μεσίτης ἡ Γερμανία ἐξεμεταλλεύθη ἐπωφελῶς τὸ ἐν Ἀνατολῇ αὐστριακὰ συμφέροντα. Ἀφ' ἑτέρου βέβαιον ἐστὶν ὅτι ἡ πρὸς τὸν Γουλιέλμον τὸν Β'· ἐκ μέρους Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ'. ἐπιδεικνυομένη προσωπικὴ ἀντιπάθεια δὲν κωλύει τὸν τσάρον νὰ ἐκδηλώσῃ πραγματικὴν συμπάθειαν πρὸς τὸν Φραγκίσκον Ἰωσὴφ τὸν Α'. καὶ ἐπιδιώξῃ δι' ὅλων τῶν νομίμων καὶ ἀγαθῶν μέσων προσέγγισιν μετὰ τῆς Αὐστρίας.

Τὰ ἐν τῇ βαλκανικῇ χερσονήσῳ συμφέροντα τῶν δύο χωρῶν πόρρω ἀπέχουσιν ὄντ' ἀνεπίδεκτα συμβιβασμοῦ, διαπραγματεύσεις δὲ ἠπίως, συνετῶς καὶ τιμίως διεξαγόμεναι δύνανται νὰ καταλήξωσιν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀμφιβολίας εἰς εὐάρεστον ἀποτέλεσμα.

Πρὸς τοῖς πολιτικοῖς τούτοις αἰτίοις ὑφίσταται καί τις ὅλως ψυχολογικὸς λόγος: μήπως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ Τσάρος οὗ τὰ οἰκογενειακὰ αἰσθήματα εἰσὶ γνωστά, ἐπιθυμεῖ ἵνα ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὡς πρίγκηψ διάδοχος ἀναμιχθῇ εἰς τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴν καὶ θέλει νὰ ἴδῃ αὐτὸν διεξάγοντα διαπραγματεύσεις σπουδαιοτάτας διὰ τὴν εἰρήνην τῆς ὑφηλίου;

Ἴσως μάλιστα παρόμοιόν τι σημεῖον διαφαίνεται καὶ ἐν τῷ παρισταμένῳ τανῦν προσώπῳ, τῆς αἰφνιδίως προελθούσης ἀνάγκης Γουλιέλμου τοῦ Β'. νὰ ἐξέλθῃ πρὸς θήραν μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Σαξωνίας καὶ τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς Βάδης. Ἐν Γερμανίᾳ λέγεται ὅτι ἡ τύχη τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου ὁρισθήσεται κατὰ τὰς ἡγεμονικὰς ταύτας ἐκδρομάς, πιθανώτατον δ' ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ θέλει νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῖς ἑαυτοῦ συμμάχοις, τοῖς πρεσβυτέροις ἐν τῇ τέχνῃ τοῦ κυβερνᾶν τὰ ἔθνη, ἀναγκαίας τινας συμβουλὰς κατὰ τὸν κρίσιμον πλοῦν ὃν διεξάγει ἡ γερμανικὴ πολιτική. Πολὺ πρωτόπειρος πλοηγὸς ὢν δὲν δύναται ν' ἀπαλλάξῃ τὴν αὐτοκρατορικὴν ὁλκάδα ἐκ τῶν συμπληγάδων πρὸς ἃς μοιραίως φέρεται ὅπως κερματισθῇ.

Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις, ἀναμφιβόλως τανῦν ἐντείνει ἅπασαν αὐτῆς τὴν προσοχὴν περὶ παντὸς συμβαίνοντος ἐν Βιέννῃ. Οὐχὶ διότι ὑπάρχει φόβος μὴ χαλαρωθῶσιν αἱ σχέσεις Γαλλίας καὶ Ρωσσίας καθ' ὅσον πᾶν τὸ συμβαῖνον ἐστὶν αὐτὸ τοῦτο συνέπεια τῶν σχέσεων τούτων ἀλλὰ διότι ἡ τοῦ τσάρεβιτς ἐν Βιέννῃ μετάβασις ἐστὶν, σπουδαιοτέρα ἢ οἱαδήποτε ἄλλη ἱστορία, οἵα ἡ τοῦ ἐν τῷ γαλλοελβετικῷ σταθμῷ σταθμάρχου περὶ οὗ τοσοῦτος τανῦν γίνεται λόγος. Καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐκ τοῦ σύνεγγυς παρακολουθεῖ πᾶν τὸ ἐν Βιέννῃ συμβαῖνον ἔχει, νομίζομεν, καὶ τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον ὅπως ἐπαγρυπνῇ μὴ αἱ ὑποκινήσεις ἑτέρου τῆς Γερμανίας συμμάχου προσλάβωσιν ἐν Τυνησίᾳ σοβαρὰς διαστάσεις. Ἀραβική τις ἐφημερὶς κατεσχέθη ὑποκινοῦσα εἰς ἐπανάστασιν τοὺς ἄραβας κατὰ τῶν γαλλικῶν ἀρχῶν τοῦτο βεβαίως σημαίνει ὅτι ἐπαγρυπνοῦσιν, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ σταματήσωσι μέχρι τοῦ σημείου τούτου.

Jacques St. Cère.

Η ΕΝΟΠΛΟΣ ΕΥΡΩΠΗ

Πανταχοῦ ἐν Εὐρώπῃ καὶ παρ' αὐτοῖς ἔτι τοῖς μικροῖς ἔθνεσι πολὺς νῦν γίνεται λόγος περὶ ἐξοπλισμῶν, πολεμικοῦ ὑλικοῦ, καὶ αὐξήσεως τῶν ἐν ἐνεργείᾳ στρατιῶν.

Ἐν Γερμανίᾳ ὡς γνωστὸν τό γε νῦν πρωτεύει πάντων τῶν λοιπῶν. Τοῦτ' αὐτὸ δὲ συμβαίνει σχεδὸν πανταχοῦ, ἐν Ἰταλίᾳ, Ἑλβετίᾳ Δανίᾳ, καὶ αὐταῖς ἔτι ταῖς χώραις, αἵτινες ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς αὐτων θέσεως κεῖνται ἐκτὸς τῆς μεγάλης εὐρωπαϊκῆς κινήσεως καὶ ὀλιγώτερον ἀπειλοῦνται ὑπὸ γενικῆς ῥήξεως, οἷαι ἡ Σουηδία καὶ Νορβηγία.

Ἡ τοιαύτη κατάστασις τῶν πραγμάτων ἐξετέθη διὰ τρόπου λίαν σαφοῦς ὑπό τινος γινώσκοντος τὸ ζήτημα, τοῦ λοχαγοῦ Μολάρ, ἄλλοτε καθηγητοῦ τῆς γεωγραφίας ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ τοῦ St. Cyr. Ἐν τινι αὐτοῦ μελέτῃ «Περὶ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν» ὁ λοχαγὸς Μολὰρ δεικνύει ἡμῖν ἐπὶ τῇ βάσει νεωτάτων ἐπισήμων ἐγγράφων τὴν ἐνεστῶσαν θέσιν τῆς ἑνόπλου Εὐρώπης. Ἀριθμοί τινες ἀρκοῦσι κάλλιον παντὸς ἑτέρου σχολίου νὰ παράσχωσιν ἡμῖν ἀκριβῆ ἰδέαν περὶ τῶν συμβαινόντων.

Οἱ στρατοὶ κατὰ τὸ 1869

Οἱ στρατοὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἐν ἔτει 1869 ἀπετελοῦντο ἐν τῇ ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ ὡς ἑπομένως:

Γαλλία	1,350,000
Γερμανία	1,300,000
Ρωσσία	1,100,000
Αὐστροουγγαρία	750,000
Ἰταλία	570,000
Ἀγγλία	450,000
Ἰσπανία	450,000
Τουρκία	230,000
Ἑλβετία	150,000
Σουηδία καὶ Νορβηγία	130,000
Βέλγιον	95,000
Πορτογαλλία	70,000
Δανία	45,000
Ὁλλανδία	45,000
Μαυροβούνιον	40,000
Ἑλλὰς	35,000
Ρωμουνία	33,000
Σερβία	25,000

Οἱ στρατοὶ κατὰ τὸ 1892

Οἱ νῦν ἐν ἐνεργείᾳ, ἅμα τῇ κινητοποιήσει στρατοὶ εἰσί:

Γαλλία	2,500,000
Ρωσσία	2,451,000
Γερμανία	2,417,000
Ἰταλία	1,514,000
Αὐστροουγγαρία	1,050,000
Τουρκία	700,000
Ἀγγλία	342,000
Ἱσπανία	300,000
Σουηδία καὶ Νορβηγία	270,000
Ἑλβετία	212,000
Ρωμουνία	153,000
Βέλγιον	128,000
Ὁλλανδία	110,000
Σερβία	80,000
Πορτογαλλία	80,000
Βουλγαρία	70,000
Ἑλλὰς	70,000
Δανία	61,000
Μαυροβούνιον	55,000

Μετὰ τοὺς νέους νόμους

Ἐπὶ τοῦ χάρτου, τουτέστιν ὅταν οἱ ἐνεστῶτες στρατολογικοὶ νόμοι θέλουσι παραγάγει πλῆρες τὸ ἑαυτῶν ἀποτέλεσμα, ἡ αὔξησις τῶν στρατιῶν ἔπεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν.

Γερμανία	5,000,000
Γαλλία	4,350,000
Ρωσσία	4,000,000
Ἰταλία	2,236,000
Αὐστροουγγαρία	1,900,000
Τουρκία	1,150,000
Ἱσπανία	800,000
Ἀγγλία	602,000
Σουηδία καὶ Νορβηγία	510,000
Ἑλβετία	489,000
Ρωμουνία	280,000
Βέλγιον	250,000
Βουλγαρία	200,000
Ὁλλανδία	185,000
Ἑλλὰς	180,000
Σερβία	180,000
Πορτογαλλί	154,000
Δανία	91,000
Μαυροβούνιον	55,000

Οἱ προϋπολογισμοὶ

Κατὰ φυσικὴν συνέπειαν οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν τῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν ἐπικρατειῶν παρήλλαξαν κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν Ἐν Ρωσσίᾳ ὑπερέβησαν πλέον τοῦ διπλασίου (τὸ 1869 ἦσαν 615 ἑκατομμύρια, τὸ 1892 ἀνῆλθον εἰς 1239 ἑκατομμύρια)· ἐν Γερμανίᾳ ἀπὸ 280 εἰς 702, ἐν Ἰταλίᾳ ἀπὸ 176 εἰς 362. Τοῦτ' αὐτὸ συνέβη καὶ ἐν Δανίᾳ, Σουηδίᾳ, Νορβηγίᾳ καὶ Ρωμουνίᾳ. Ἐν Ἑλλάδι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἀπὸ 3 1)2 ἑκατομμυρίων κατὰ τὸ 1869 ἀνῆλθεν εἰς 24 ἑκατομμύρια τῷ 1892. Ἐν Ἑλβετίᾳ ἀπὸ 2 1)2 εἰς 45 τῷ 1892.

22 ἑκατομμύρια στρατιῶται

Ἐκ τούτων ὁ λοχαγὸς Μολὰρ ἐξάγει τὸ ἑπόμενον συμπέρασμα:

Τῷ 1870 ἡ Εὐρώπη ἀφιέρου ἐτησίως προπαρασκευαζομένη διὰ τὸν πόλεμον ποσὸν ὡς ἔγγιστα τριῶν δισεκατομμυρίων. Σήμερον τὸ ποσὸν ἀνέρχεται εἰς 5 δισεκατομμύρια.

Τῷ 1870 ἡ Εὐρώπη διετήρει πλέον τῶν 2 ἑκατομμυρίων ἀνδρῶν ἐν ὥρᾳ εἰρήνης. Σήμερον ἔχει ὑπὸ τὰς σημαίας 3 1/2 ἑκατομμύρια.

Τῷ 1870. ἡ Εὐρώπη ὑπελόγιζεν ὅτι δύναται νὰ παρατάξῃ ἐν περιπτώσει πολέμου εἰς ἀνώτατον ὅρον 7 ὡς ἔγγιστα ἑκατομμύρια ἀνδρῶν. Σήμερον δύναται 12 1/2 ἑκατομμύρια. Οἱ δὲ στρατιωτικοὶ νόμοι αὐτῆς τείνουσιν εἰς αὔξησιν τοῦ ἀριθ. τούτου εἰς 22 δισεκατομμύρια.

ΠΩΣ ΚΑΜΝΟΥΝ
ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Κληρονομία Ζάππα

Ἡ ρωμουνικὴ ἐφημερὶς «Lupta» δημοσιεύει τὰ ἑξῆς:

Ἡ κληρονομικὴ ὑπόθεσις τῶν περιουσιῶν Βεδμὰρ καὶ Ζάππα συζητηθεῖσα, ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, ἀπασχολοῦσα δὲ ἀπό τινος χρόνου τὸν τύπον καὶ τὰς ἰδιωτικὰς συζητήσεις, ἄρχεται εἰσερχομένη ὡς τόσαι ἄλλαι εἰς τὸ χάος τῆς λήθης ἄνευ τῆς φυσικῆς συνεπείας, ἣν ἔδει νὰ ἔχῃ, ἤτοι τῆς ἀφυπνίσεως τῆς δημοσίας γνώμης περὶ τοῦ κακοῦ, ὅπερ προκαλεῖται ἐκ τῶν περιουσιῶν τούτων, τῶν δημιουργουσῶν ἐπεισοδιακὰς ἐκδηλώσεις. Ἐκεῖνο ὅπερ ἔδει νὰ ἀνησυχήσῃ τὴν δημοσίαν γνώμην, ἐστὶν οὐχὶ τόσον αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς αἱ περιουσίαι, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ αἰτία, ἡ ἐκνευρισμένη κοινωνικὴ κατάστασις, ὧν φαινόμενον πρὸς τοῖς ἄλλοις ὑπῆρξαν καὶ αἱ ὑποθέσεις αὐταί. Πόσαι ἕτεραι παραπλήσιαι αἰτίαι, ἀλλ' ἐλάσσονες παρέρχονται ἀπαρατήρητοι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ, τῇ εἰθισμένῃ νὰ διαιτᾶται ἐν φαύλῃ νωχελείᾳ;

Δέον ἐπιμελῶς νὰ ἀποβλέψωμεν οὐχὶ τόσον εἰς τὰς σχηματισθείσας ἐδῶ παρ' ἡμῖν περιουσίας ταύτας, αἵτινες φυγαδεύονται πρὸς πλουτισμὸν ἑτέρων λαῶν, μηδόλως συντελεσάντων εἰς τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν, καὶ δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι μάλιστα καθ' ἡμῶν, ἀλλ' ἰδίως ὀφείλομεν νὰ φροντίσωμεν περὶ ἐκείνων, ἐκ τοῦ ἱδρῶτος τῶν ὁποίων ἐσχηματισθησαν τοσαῦται περιουσιαι καὶ αἵτινες ἐπὶ τέλους καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ καμάτου καὶ τῆς πενίας.

Μεγάλη περιουσία δὲν σχηματίζεται ἐκ τοῦ μηδενὸς καὶ ἄνευ ἐργασίας· παρ' ἡμῖν ἰδίως τοῖς μὴ ἔχουσι μεγάλην βιομηχανίαν αἱ περιουσιαι σχηματίζονται κατὰ γενικὸν κανόνα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν στερήσεων τοῦ λαοῦ, πολλάκις δὲ διὰ τῆς καταπιέσεως, εἰς ἣν παρέχουσι χεῖρα ἀρωγὸν καὶ αἱ δημόσιαι ἀρχαί. Ἑπομένως αἱ περιουσίαι τῶν ξένων τούτων εἰσὶ κυριως ἔργον καὶ ἱδρὼς τοῦ ἡμετέρου λαοῦ, χρησιμεύουσαι μετὰ ταῦτα εἰς ἀνύψωσιν τῆς δραστηριότητος καὶ ἐξέγερσιν τῆς ζωτικότητος ἑτέρων ἐθνῶν. Καὶ ὅσον μὲν αφορᾷ τὴν ἐκμίσθωσιν, ἰδίως δὲ περὶ ταύτης ὁ λόγος, ὑπὸ πρακτικὴν ἔποψιν, ὑπάρχουσί τινες ἐξαιρέσεις, ἀλλὰ περὶ ξένων γεωργῶν προκειμένου οὐδεμία τοιαύτη.

Οἱ ξένοι

Τῇ ἀληθείᾳ πάντες γινώσκομεν διὰ τίνων χρηματικῶν καὶ πνευματικῶν κεφαλαίων ἦλθον οἱ ξένοι οὗτοι, καὶ ὅτι πᾶσα ἀγροτικὴ ἐργασία. ἰδίως πρό τινων ἐτῶν ἐγένετο ὑπὸ τῶν χωρικῶν· ὁ γεωργὸς ἔφερε μόνον τὸ κεφάλαιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐδικαιοῦτο νὰ κυριαρχῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς γῆς διά τινα ὡρισμένον χρόνον, ἐξ ἧς μετέπειτα ὠφελεῖτο ἵνα ἐπιβάλλῃ τὰς συμφωνίας του. Πάντες γινώσκομεν ἐπίσης τί ἐστι συμφωνία· τινὲς, ἐπιβάλλουσιν αὐτὰς, οἱ ἄλλοι δὲ εἰσὶν ἠναγκασμένοι νὰ τὰς δεχθῶσιν· ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐστὶν ἡ ἀποτρόπαιος καὶ τυραννικὴ ἐφαρμογὴ τῶν συμφωνιῶν. Ὁ γεωργὸς ἐκτὸς τοῦ ὅτι λαμβάνει πάσας τὰς ἐγγυήσεις πρὸς βλάβην τοῦ χωρικοῦ, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἡ παραγωγὴ τούτου γίνεται καθ' ὃν χρόνον ὁ καιρὸς δὲν εἶναι εὐνοϊκὸς διὰ τὰς γεωργικὰς ἐργασίας, εἶτα εἶναι καταπεπονημένος οὕτος εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε νὰ χάνῃ ὅλον τὸν ἐργάσιμον αὐτοῦ χρόνον εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ ἄρχοντος. Ἀπεδείξαμεν ἄλλοτε τινὶ τρόπῳ συμπεριφέρονται πρὸς τοὺς χωρικοὺς ἐπὶ ὁλοκλήρους ἡμέρας, μετὰ κάρων καὶ περιμένοντας ὅπως ἔλθῃ ἡ σειρά των νὰ ἐκφορτώσωσιν εἰς τὴν μηχανὴν, διότι καὶ ἂν ἀκόμη ὑπάρχῃ συμφωνία νὰ μετακομισθῶσι τὰ προϊόντα των εἰς τὸ ἀλώνιον, ὁ γεωργὸς ἵνα μὴ δαπανᾷ διὰ τὴν μετακόμισιν ἀπὸ τῶν θημωνιῶν εἰς τὴν μηχανὴν, ὑποχρεοῦ τοὺς γεωργοὺς νὰ ἐκφορτώνωσιν ἐντὸς αὐτῆς τῆς ἀλωνιστικῆς μηχανῆς, καὶ τοιουτοτρόπως ἐξοικονομῶν χρόνον καὶ ἐργάτας, ὁ γεωργὸς κλέπτει τὸν χρόνον τῶν κατοίκων. Ἐὰν οἱ ρωμοῦνοι γεωργοὶ τηρῶσι ποιάν τινα φιλανθρωπίαν πρὸς τοὺς χωρικοὺς, οἱ ξένοι γεωργοὶ, ἰδιως δὲ οἱ Ἕλληνες συμπεριφέρονται μετ' ἀνηκούστου σκαιότητος· ποσάκις οἱ ἀλβανοὶ ἐπιστάται δὲν δέρουσι μέχρις αἵματος τοὺς χωρικοὺς τὰς γυναῖκας καὶ αὐτὰ τὰ τέκνα των; Ὅλος οὗτος ὁ ρακένδυτος καὶ ὑπόδουλος πληθυσμὸς θεωρεῖται καὶ μεταχειρίζεται ὑπὸ τῆς ὑποστάθμης ἄλλων φυλῶν, ὡς μηδαμινότης προωρισμένη νὰ δουλεύῃ αὐτοῖς. Ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει ταύτῃ ὁ Δήμαρχος καθίσταται ὄργανον τοῦ γεωργοῦ.

Αἱ ἀρχαὶ

Οὐδεὶς Δήμαρχος ἔσχε ποτὲ τὸ θάρρος νὰ ἀντιστῇ εἰς τὰ κελεύσματα, ἅτινα δίδονται ἐκ τῆς αὐλῆς καὶ ἀνακινοῦνται διὰ τῶν ἐπιστατῶν. Ὁ αὐθάδης Δήμαρχος, ὅστις ἤθελεν ἀντιστῇ παύεται. Τοιοῦτον ἡ διοίκησις παρέχει ἔρεισμα εἰς τὸν γεωργὸν, καὶ ἐν τούτῳ ἰδίως ὑφίστατκι τὸ χείριστον τοῦ πράγματος. Ἡ ἡμετέρα διοίκησις ἐστι διὰ τὸν χωρικὸν μέσον καταστρεπτικὸν, τιθέμενον εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ γεωργοῦ. Οὐδέποτε χωρικὸς θέλει εὕρει δικαιοσύνην καὶ ὑπεράσπισιν ἐκ μέρους τῶν ὀργάνων αὐτῶν. Ταῦτα εἰσὶν ἀλήθειαι τοσοῦτον γνωσταὶ, ὅσον μάταιον ἦθελεν εἶσθαι νὰ ἐπαναλάβωμεν αὐτὰς ἐνταῦθα.

Τὰ ἑκατομμύρια τῶν Ἑλλήνων

Τοιουτοτρόπως συμβαίνουσι τὰ πάντα· ἡμεῖς γινώσκομεν ταῦτα πάντες καὶ σιγῶμεν, εἴτε διότι τὰ συμφέροντα μᾶς ἀναγλαζουσι νὰ σιγῶμεν, εἴτε διότι ἐν τῇ δεσποζούσῃ ἡμᾶς ἀδιαφορίᾳ, μᾶλλον θέλομεν ἐπιδιώξει τὴν καταπολέμησιν αὐτῶν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ματαίως κοπτόμεθα ὁσάκις βλέπομεν τίνι τρόπῳ τὰ ἑκατομμύρια τοῦ Ζάππα, ὡς τοσούτων ἄλλων Ἑλλήνων, λαμβάνουσι τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὁδὸν, ὅπως ἐξαγάγωσι τῆς πενίας τοὺς υἱοὺς καὶ ἀνεψιοὺς τῶν ἡμετέρων ἐκμεταλλευτῶν. Καίτοι ὅλαι αἱ πράξεις τῶν κεωργῶν, καὶ αὐταὶ αἱ νόμιμοι τείνουσιν εἰς ἁρπαγὴν κυρίως, ἐν τούτοις θὰ σᾶς ἀνκφέρω μερικὰς ἐκ τῶν μᾶλλον προσφάτων. Φίλου μού τινος θελήσαντος νὰ λάβῃ ὑπ' ἐνοίκιον κτῆμα, ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ ὅστις ὑπεδείκνυε τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἐνοικιαζομένης γῆς· τῷ λέγει μεταξὺ ἄλλων ὅτι εἰς τὸ κτῆμα οἱ γεωργοὶ ὀφείλουσι τοσαῦτα ἑκτόκως, ὥστε μέγαμέροςτοῦκτήματοςἐστὶνἐξῆσφαλισμένον. Οὕτω 2—3 φλωρίνια δοθέντα πρὸ 7—10 ἐτῶν εἰς χωρικὸν, παρήγαγον τόκον ἔκτοτε ἀνάλογον πρὸς ἐτησίαν ἐργασίαν ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὸ δοθὲν κεφάλαιον. Εἰς τοιαύτην κατάστασιν περιῆλθον οἱ χωρικοὶ, ὥστε χρέος συναπτόμενον ὑπὸ ἐπαχθεῖς ὅρους πληρώνεται καθ' ἕκαστον ἔτος διὰ τῆς ἐργασίας καὶ οὗτοι ἐξακολουθοῦσι μένοντες χρεῶσται. Ἡ πενία τοῦ χωρικοῦ χρησιμεύει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ὡς κεφάλαιον, δι' οὗ αὐξάνεται τὸ ἐνοίκιον τοῦ κτήματος.

Cos.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
ΤΗΣ
„ΠΑΤΡΙΔΟΣ"

Ἡ «Lupta»

Ἡ ἐφημερὶς «Lupta» διὰ μακρῶν ἐξέθηκεν ἡμῖν ἀνωτέρω τὰ μέσα δι' ὧν οἱ ξένοι σχηματίζουσιν ἐν Ρωμουνίᾳ περιουσίας. Ἡ συνάδελφος ὑποτιμῶσα τὴν ἀξίαν τοῦ κεφαλαίου, οὐδόλως λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐργασίαν καὶ τέλος οὐδεμίαν δίδουσα σημασίαν εἰς τὴν ἀρετὴν τῆς οἰκονομίας, φρονεῖ ὅτι οἱ ξένοι καὶ ἰδίως οἱ Ἕλληνες, (διότι περὶ ἑλλήνων μόνον ἐγράφη τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον) τὰς περιουσίας αὐτῶν σχηματίζουσιν ἐκμεταλλευόμενοι τὸν ἱδρῶτα τοῦ χωρικοῦ.

Οἱ ρωμοῦνοι ἐκμισθωταὶ εἰσὶ λέγει κάπως φιλάνθρωποι οἱ ξένοι ὅμως καὶ πρὸ πάντων οἱ Ἕλληνες εἰσὶν ἐντελῶς ἀπάνθρωποι. Διὰ των ἐπιστατῶν αὐτῶν ἀλβανῶν, προστίθησιν ὅτι δέρουσιν μέχρις αἵματος ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδιά.

Ἀτυχῆ Ἑλληνισμὲ ὅστις ἐγκαταλείπεις ὅ,τι προσφιλέστερον ἔταξεν ἡ φύσις τῷ ἀνθρώπῳ διὰ τίνος προσφαγίου ὑποχρεοῦσαι νὰ τρώγῃς ἐν Ρωμουνίᾳ τὸν ἄρτον τοῦ ἱδρῶτός σου. Καὶ ἐν τούτοις ἐν τῇ ἀμύνῃ ἡμῶν ὡς Ἑλλήνων ἂν ἐπιτρέπετο ἡμῖν νὰ παραλληλίσωμεν τὸν Ἕλληνα ἐκμισθωτὴν πρὸς τὸν ρωμοῦνον, ἐὰν τοῦτο δὲν ἐβίαζεν ἡμᾶς νὰ εἰσέλθωμεν εἰς ἰδιωτικὰς τῶν ἄλλων ὑποθέσεις, πάνυ εὐχερῶς διδακτικωτάτην θὰ ἠδυνάμεθα νὰ δώσωμεν εἰκόνα τῆς πατρίδος καὶ τῶν συμπολιτῶν τοῦ διατριβογράφου τῆς «Lupta».

Διατί δὲν κάμνουν οἱ Ρωμοῦνοι περιουσίας

Ὁ Ρωμοῦνος παιδιόθεν μισεῖ τὴν ἐργασίαν, τὴν δὲ οἰκονομίαν θεωρεῖ ὡς τὸ χείριστον τῶν ἐλαττωμάτων. Ζωηρὸς, εὔθυμος, φίλος τῶν διασκεδάσεων καὶ τῶν πολυδαπάνων ταξειδίων, πρωΐμως μανθάνει νὰ δαπανᾷ ὡς βοϊάρος, οὐδέποτε δὲ νὰ κερδίζῃ ὡς ζουποῦνος. Ἀγαπᾷ ὑπερβολικῶς τ. χρῆμα ὡς μέσον εὐζωΐας ἐντελῶς ὅμως ἀγνοεῖ τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ ἀξίαν. Τούτου ἕνεκεν εὐεξήγητον τυγχάνει διὰ τίνα λόγον οἱ κοκονάσοι τῶν βουλεβάρτων οὐδέποτε συγκεντροῦσι περιουσίας. Οἱ φρόνιμοι καὶ ἐργατικοὶ ἐν τούτοις ἰθαγενεῖς ταχύτερον τῶν ξένων πλουτοῦσιν. Οἱ ξένοι ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν μειονεκτοῦντες διὰ μόνης τῆς ἐργασίας καὶ τῆς οἰκονομίας κατωρθοῦσι νὰ συναγωνίζονται πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ὀλίγιστοι δὲ τούτων μόλις ἐπιτυγχάνουσι νὰ σχηματίζωσι μικράς τινας περιουσίας. Ἀτυχῶς αἱ σχηματιζόμεναι περιουσίαι δὲν λαμβάνουσιν ὡς ἔδει καὶ ὡς λέγει ὁ ἀρθρογράφος τῆς «Lupta» τὴν ὁδὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ χρησιμοποιοῦνται ἐν τῷ τόπῳ ἐν ᾧ καὶ οἱ κύριοι τῶν περιουσιῶν τούτων ἀπόλλυνται. Μόνοι οἱ γερμανοὶ δὲν λησμονοῦσι τὴν ἑαυτῶν πατρίδα, ἀπέρ-

χονται δὲ ἀποκομίζοντες τά ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ κέρδη των ἀλλὰ περὶ τούτων οὐδεὶς οὐδέποτε ἐνδιαφέρεται νὰ ἐξετάσῃ τί πράττουσιν. Ἐπίσης οὐδεὶς γίνεται λόγος καὶ περὶ τῶν ἑβραίων τῆς Μολδαυΐας οἵτινες εἰς ἀληθεῖς εἵλωτας μετέβαλον τοὺς χωρικοὺς τῆς ἐκεῖθεν τοῦ Μιλκόβου χώρας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ὁ διάδοχος καὶ ἡ πριγκήπισσα Σοφία εἰς Γερμανίαν

Τὸ μεθεπόμενον Σάββατον ἀπέρχονται πιθανῶς ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ διαδόχου τῆς Δανίας Φρειδερίκου καὶ τοῦ υἱοῦ Αὐτοῦ πρίγκηπος Χριστιανοῦ καὶ ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας; μεταβαίνοντες ὁ μὲν διάδοχος τῆς Δανίας μετὰ τοῦ υἱοῦ του εἰς Δανίαν, ὁ δὲ διάδοχος Κωνσταντῖνος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας εἰς Γερμανίαν, ὅπως παραστῶσιν εἰς τοὺς λίαν προσεχῶς τελεσθησομένους γάμους τῆς ἀδελφῆς τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας Μαργαρίτας μετὰ τοῦ δουκὸς τῆς Ἔσσης. Ὁ διάδοχος μετὰ τῆς σεπτῆς αὐτοῦ συζύγου θὰ παραμείνωσιν ἐν Γερμανίᾳ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν γάμων μεθ' ὃ θὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς Ἀθήνας.

Ἰταλικὸν πολεμικὸν

Ὁ αἰφνίδιος εὐθὺς μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐπὶ τοῖς ἀργυροῖς γάμοις τῶν βασιλέων τῆς Ἑλλάδος ἑορτῶν ἀπόπλους ἐκ Πειραιῶς τοῦ ἰταλικοῦ πολεμικοῦ πλοίου παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς διάφορα θρυλλήματα. Ἡ ἀθηναϊκὴ „Ἀκρόπολις" λέγει περὶ τούτου:

Εἰς περιωπὴν διπλωματικοῦ ζητήματος ηθέλησάν τινες νὰ ἀναγάγωσι τὸν αἰφνίδιον ἐκ Πειραιῶς ἀπόπλουν τοῦ ἰταλικοῦ πλοίου τοῦ ἐπισκεφθέντος τὸν ἡμέτερον λιμένα χάριν τῶν ἀργυρῶν γάμων. Μεταξὺ ἄλλων ἐλέχθη ὅτι ὁ ἰταλὸς κυβερνήτης ἀπῆλθε τόσον ἀποτόμως, δυσαρεστηθείς, διότι ὁ βασιλεὺς δὲν ἐπεσκέφθη τὸ πλοῖόν του. Ἡ διάδοσις αὕτη εἶναι ἀκριβής, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν δυσαρέσκειαν τοῦ ἰταλοῦ πλοιάρχου. Καὶ ναὶ μὲν ὁ βασιλεὺς δὲν ἐπεσκέφθη τὸ ἰταλικὸν θωρηκτόν, ἀλλὰ τοῦτο ἀποδοτέον εἰς τὴν συνήθειαν, τὴν ὁποίαν ἔχει, καθ' ἃ ἐπληροφορήθημεν, νὰ μὴ ἐπισκέπτηται ξένα πλοῖα, ἐὰν δὲν προσκληθῇ. Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ ὁ βασιλεὺς δὲν ἔλαβε πρόσκλησιν κυμμίαν ἐκ μέρους τοῦ ἰταλοῦ πλοιάρχου.

Μία ἀποδειξις ἀκόμη ὅτι δὲν ἠγέρθη διπλωματικὸν ζήτημα ἕνεκα τοῦ αἰφνιδίου ἀπόπλου τοῦ ἰταλικοῦ πλοίου εἶναι ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπένειμε τὸ παράσημον τῶν Ταξιαρχῶν εἰς τὸν ἰταλὸν πλοίαρχον, ὡς ἔπραξε καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς ξένους κυβερνήτας.

Ἔχασε τὸ παλτό του.

Μετὰ λύπης μανθάνομεν, λέγει ἡ Ἀθηναϊκὴ συνάδελφος „Ν. Ἐφημερὶς," καὶ τοῦτο ὡς ἐκ τῆς συμπτώσεως καὶ ὡς οἰωνὸν μᾶλλον ἀναφέρομεν, ὅτι προχθὲς ὁ κ. Λόου ἀπώλεσε τὸ ἐπανωφόριόν του, παραληφθὲν ἴσως κατὰ λάθος παρ' ἄλλου τινὸς ἀπὸ τοῦ μέρους ὅπου εἶχε κρεμασθῇ. Φαντάζεσθε τὴν ἀδημονίαν τῶν λαβόντων γνῶσιν τῆς ἀπωλείας ταύτης, μὴ δυνηθέντων δ' ἀκόμη νὰ τὸ ἐπανεύρωσιν, ἐνῷ τὸ συμπέρασμα τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ της οἰκονομικῆς μας καταστάσεως ὑπὸ τοῦ κ. Λόου ἐπείγει, καὶ δὲν ἦτο καλὸν ἐν τοιαύταις ἡμέραις ἐν Ἑλλάδι νὰ χάσῃ κανεὶς καὶ τὸ παλτό του.

Κωμικοτραγικὸς γάμος.

Ὁ ἐν Πειραιεῖ ἀνταποκριτὴς ἀνήγγειλεν τὴν ἑπομένην σκηνὴν, μετέχουσαν τοῦ τραγικοῦ καὶ τοῦ κωμικοῦ Ἑσπέραν τινὰ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἔν τινι οἰκίᾳ παρὰ τὴν πλατείαν τῆς Τερψιθέας ἐτελεῖτο γάμος λίαν πρωτότυπος. Ὁ ἀμαξηλάτης Κ. ἠρᾶτο ἐμμανῶς τῆς κόρης λεμβούχου τινὸς τὴν ὁποίαν ἀπήγαγε. Κατέφυγε μετ' αὐτῆς εἰς τὴν ὡρισμένην οἰκίαν, ἵνα τελέσῃ τὸν γάμον μυστικῶς ὅπως μὴ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ὁ πατὴρ τῶν νυμφίων. Καθ' ἣν ὅμως ὥραν ὁ ἱερεὺς ἐτέλει τὸ μυστήριον τοῦ γάμου κατέφθασαν οἱ συγγενεῖς τοῦ γαμβροῦ καὶ ἥρπασαν αὐτὸν, τὸν ἐφιλοδώρησαν δὲ δι' ἀρκετῶν ξυλοκοπημάτων· ἐντεῦθεν ἐπῆλθε ταραχὴ καὶ σύγχυσις, ἔντρομος δὲ ἡ ταλαίπωρος νύμφη εὗρεν ἄσυλον εἰς τὸ μαγειρεῖον τῆς οἰκίας, ἀναμένουσα ἴσως ἀκόμη τὸν ἐκλεκτὸν τῆς καρδίας της.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν τρομερῶν μαχαροφόρων ἐπιδρομέων, ἄρχεται τὸ κωμικὸν μέρος τοῦ γάμου, καθότι μόλις συνῆλθον οἱ προσκεκλημένοι ἐκ τῆς πρώτης ἐκπλήξεως παρεκάθησαν εἰς τὴν τράπεζαν κατὰ πρότασιν τοῦ οἰκοδεσπότου, ὅπως ἑορτάσωσι τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς θυγατρός του, ὅπως ἔλεγεν ἐκ τῆς συγγενείας τοιούτων συμπεθέρων ἤτις δὲν θὰ εἶχε εὐάρεστα τὰ ἀποτελέσματα. Μ' ὅλα ταῦτα ὁ ἱερεὺς ἐπέδωκε μήνυσιν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, ἵνα ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα κατὰ τῶν βεβήλων συγγενῶν τοῦ γαμβροῦ.

Ἡ νόσος ψωρίασις

Εἰς τὸ ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν διεβιβάσθη ἡ λυπηρὰ εἴδησις ὅτι εἰς ὅλας τὰς λεμονέας τοῦ Πόρου καὶ τῆς Τροιζηνίας παρετηρήθη ἡ νόσος ψωρίασις, καταστρέφουσα τὴν νέαν φυτείαν. Συνεπείᾳ τῆς εἰδήσεως ταύτης διετάχθη ὁ τμηματάρχης τῆς γεωργίας κ. Γεννάδιος νὰ μεταβῇ εἰς Πόρον καὶ ἐξετάσῃ τὸ πρᾶγμα, κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ δὲ γενομένην ἐξέτασιν ἡ ψωρίασις τῶν ἐσπεριδοειδῶν τοῦ Πόρου προκαλεῖται ἀπὸ ἔντομον καλούμενον ἀσπιδωτὸς ὁ κόκκινος. Εἶναι δὲ τὸ αὐτὸ ἔντομον, ὅπερ ἄλλοτε ἐπροξένησε σπουδαίας ζημίας εἰς τὰ ἑσπεροειδῆ τῆς Χίου καὶ τὸ ὁποῖον περιέγραψε τότε ὁ κ. Γεννάδιος. Ἤδη ἡ καταπολέμησις αὐτοῦ εἶναι εὔκολος καὶ ἀποτελεσματικὴ διὰ τῆς χρήσεως ἀραιᾶς διαλύσεως σάπωνος, ἐν ᾗ προστίθεται πετρέλαιον. Τοῦ ὑγροῦ τούτου γίνεται χρῆσις διὰ τῶν ψεκαστήρων, εἴδους φορητῆς ἀντλίας, ἐκπεμπούσης τὸ φάρμακον ἐν ἀραιοτάτῃ καταστάσει ἐν εἴδει λεπτοτάτης βροχῆς. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἐξέδοτο μικρὸν ὀκτασέλιδον φυλλάδιον περὶ τῆς θεραπείας τῆς φθειριάσεως καὶ ψωριάσεως τῶν φυτῶν, ὅπερ ἀποστέλλει κατὰ χιλιάδας ἀντιτύπων εἰς τοὺς διαφόρους καλλιεργητάς.

«ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ»

Ἡ κατάργασις τῆς προσωπικῆς κρατήσεως

Ἐξ ἀλληλογραφίας ἐκ Θεσσαλίας τῆς ἀξιολόγου ἀθηναϊκῆς «Νέας Ἐφημερίδος» ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς:

«Εὐφροσύνως ἠκούσθη ἐνταῦθα καὶ τὸ διὰ τῶν ἐφημερίδων γνωσθὲν σωτήριον, μέτρον οτι διὰ ἐπικειμένων νομοσχεδίων μέλλει νὰ καταργηθῇ ἡ προσωπικὴ κράτησις, ἡ τοσον ταλαιπώρως βασανίζουσα τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀντήμονας ἀνθρώπους. Ἡ πενία ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀνάγκης διὰ νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἡμερησίας αὐτῆς ἐλλείψεις καὶ δὴ τροφῆς, ἐκδίδει ἀσυνειδήτως ἐμπορικὸν γραμμάτιον διὰ 30 ἢ 40 δραχμὰς καὶ ταύτας μὴ κατορθώνων νὰ πληρώσῃ ἐμπροθέσμως ρίπτεται εἰς τὰς φυλακὰς μὲ τὸ περιπλέον 30 δρ. ὡς δικαστικὰ ἔξοδα Ἐκεῖ αὐτὸς μὲν ἀναστενάζει, τὰ δὲ τέκνα του ἀνυπόδητα καὶ πεινασμένα σπεύδουσι μετὰ δακρύων εἰς τὸν δανειστὴν καὶ γονυπετοῦσι, ἐκλιπαροῦντα τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ δανειστοῦ τοῦ ἀγρίου αὐτοῦ ἀνθρώπου ὅστις ἄρχεται νὰ πιστεύῃ, ὁτι εἶναι μέγας τοκιστὴς ἀφοῦ ἔχει ἐνώπιόν του τόσας ἱκεσίας καὶ ἀφοῦ ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τὴν προστασίαν τοῦ νόμου, εἰς τὸ νὰ τὸν σαπίσῃ εἰς τὰς φυλακάς. Ἐὰν κ. συντάκτα ἐπισκεφθῆτε τὰς πολιτικὰς φυλακὰς, θὰ ἴδητε ὅτι οἱ περισσότεροι σήπονται εἰς τὰς φυλακὰς διὰ 30 ἢ 40 δραχ. τὰς ὁποίας χρεωστοῦσιν ἀπὸ ἄλευρον!... Ἀναμφιβόλως θὰ ἐπισύρῃ τὴν αἰώνιον εὐγνωμοσύνην ἐπ αὐτοῦ ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης καταστρέφων οὕτω μέτρον νομοθετικὸν βάρβαρον, ὅπερ οὐδαμοῦ ἀπαντᾶται, εἰμὴ ἐν Ἑλλάδι. Ὁ πολιτισμὸς τὸ ἀπωθεῖ, ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία τὸ καταρᾶται ἡ δὲ ὕπαρξίς του προφανῶς ἀντίκειται εἰς τὴν δημοσίαν ἠθικὴν καὶ τὸ δίκαιον. Ὅπου ἀπαντήσητε τὴν προσωπικὴν κράτησιν, ἐκεῖ ὡσαύτως θὰ εὕρητε τὴν κατάχρησιν, τὴν ἀπάτην, τὸν δόλον καὶ τὴν κακοπιστίαν. Δὲν ὑπάρχει ἐγγύησις ἂς μὴ τὸν δανείσῃ οὕτω τοὐλάχιστον κρατύνεται μᾶλλον, ἡ πίστωσις ἡ ἐμπορική».

Σ. Π. Ἦτο ἀληθῶς καιρὸς νὰ καταργηθῇ τὸ λείψανον τοῦτο τῶν βαρβάρων χρόνων ὃ ὑπὸ ἄλλους ὅρους καθιέρου ἐν τῇ ἡμετέρᾳ νομοθεσίᾳ τὴν δουλείαν. Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου θέλομεν ἄλλοτε διὰ μακρῶν ἐπανέλθει.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Ἐξ Ἰωαννίνων

Βίαν ἐπὶ βίας καταβάλλουσιν αἱ ἀρχαί μας, ὅπως κατορθώσωσι νὰ εἰσπράξωσι δι' οἱουδήποτε τρόπου τοὺς φόρους παρὰ τῶν ραγιάδων. Ἀγνοοῦμεν τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὰς ἄλλας τὰς ὑπὸ τὸν σκῆπτρον τοῦ Σουλτάνου ἑλληνικὰς χώρας. Εἰς τὴν ἡμετέραν Ἤπειρον οἱ εἰσπράκτορες τῆς κυβερνήσεως, ἄνθρωποι στρατολογημένοι ἀπὸ τὰ ποιμνιοστάσια τῆς Κωλώνιας καὶ τὰ λημέρια τῆς Λιαπουριᾶς, αἰωνίως ἄγριοι καὶ ἀπολίτιστοι καὶ φιλάρπαγες καὶ θηριώδεις, ὅπως τοὺς ἔπλασε καὶ ἀνέθρεψεν ἡ ἀνήμερος φύσις τῆς Ἀλβανίας μας, ἀνυπότακτοι δὲ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρων των καὶ εἰς τὴν συνείδησιν ἐπὶ τέλους, ἀποστελλόμενοι μεταξὺ τῶν ἀγροτῶν, μεταβάλλονται, δυνάμει τῶν εἰς χεῖράς των ταξιλτὰρ-τεσκερέδων εἰς ἀληθεῖς γιαννιτσάρους καὶ σπαχίδας.

Μ' ὅλην τὴν παρουσιασθεῖσαν ἐφέτος εὐφορίαν τῶν προϊόντων τῆς χώρας μας, μὲ τὴν καλὴν ὁπωσοῦν ἐκποίησιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῆς παραγωγῆς τῆς κτηνοτροφίας, κεφαλοτυρίων, μαλλίων κτλ., μὲ τὴν εὐκολίαν τῶν σιτηρῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν σταφυλῶν, αἵτινες ἀπὸ τὰ γρόσια 60 τὰς 100 ὀκάδας ποῦ ἐπωλοῦντο πέρυσιν, ἐφέτος κατῆλθον εἰς τὰ γρόσια 35 0/0 καὶ τελευταίως εἰς γρ. 16 0/0 μόνον, καὶ μὲ τὴν παρηγορητικὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐμπορικῶν πανυγύρεων, μ' ὅλα ταῦτα, ἐν τούτοις ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις, καὶ ἰδίως ἡ τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ, εὑρίσκεται εἰς πολὺ λυπηρὸν σημεῖον.

Ἕνεκα τούτου

Ἐφέτος λοιπὸν μὲ τὴν εὐπορίαν, ἀφοῦ ἐπλήρωσαν οἱ χωρικοί μας τὸ γεώμορον καὶ τὴν δεκάτην ὁλόκληρον διὰ τοῦ ὑπολοίπου τῶν κερδῶν των ἐφρόντισαν νὰ πληρώσουν ἐν μέρει τὰ ἰδιωτικὰ χρέη των ἐκ τῶν ἐτῶν τῆς ἀφορίας, νὰ ἐφοδιάσουν καὶ τοὺς οἴκους των διὰ τὸν χειμῶνα μὲ τὴν τροφὴν καὶ μὲ τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος σπορὰν καὶ νὰ προσφέρουν καὶ μερικὰ ἐκ τῶν βασιλικῶν δοσιμάτων. Ἀλλ' αἱ ἀρχαί μας δὲν ἐμειναν εὐχαριστημέναι ἐκ τούτου. Συνέλαβον κατὰ νοῦν ὅτι τὴν ἐφετεινὴν εὐφορίαν ὁ Θεὸς ἐχορήγησε μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ πληρωθοῦν τὰ βαλάντια των εἰσπρακτόρων των.

Τούτου ἕνεκεν οἱ χωρικοί μας εὑρίσκονται σήμερον ὑπὸ φοβερὰς καταπιέσεις καὶ βίας, αἵτινες μᾶς ὑπενθυμίζουν ἀγρίους παροχυμένους καιροὺς, τοὺς ὁποίους οὐδέποτε ἐπιστεύομεν νὰ ἐπανίδωμεν. Μὴ δυνάμενοι δὲ ν' ἀνθέξωσιν οἱ δυστυχεῖς ὑπὸ τὰ λιτάρια καὶ τὰς ἀνηλεεῖς μαστιγώσεις τῶν ἀγρίων εἰσπρακτόρων, ἀναγκάζονται νὰ ἐκποιῶσι τὰ ζῶά των καὶ τὰ ἔπιπλα τῶν οἰκιῶν των, ἵνα πληρώσουν καὶ ἀπαλλαχθοῦν τῶν βασάνων. Ὅσοι δὲ ἀποπειρῶνται ν' ἀντισταθοῦν ὁδηγοῦνται δέσμιοι, ὡς λησταὶ καὶ κακοῦργοι καθ' ὁμάδας εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ρίπτονται εἰς τὰς βρομερὰς καὶ ἀνηλίους της φυλακὰς ἕως ὅτου πληρώσουν, ἢ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει φθαροῦν ἐκ τῆς κακουχίας καὶ ἀποθάνουν ἐκεῖ.

Τὰ δοσίματα τῶν ἐκπατρισθέντων

Αἱ ἀρχαί μας δὲν περιωρίσθησαν εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῶν δοσιμάτων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ διαμενόντων κατοίκων, ἀλλὰ ζητοῦν ἐπιμόνως καὶ διὰ τῆς βίας ἐπίσης καὶ τὰ ἀνήκοντα εἰς ὅσους ἀπὸ παλαιοὺς χρόνους ἔχουν ἐκπατρισθῆ καὶ ἔχουν ἀποκατασταθῆ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Κατὰ τῆς ἀπαιτήσεως ὅμως ταύτης ἀπετόλμησαν νὰ διαμαρτυρηθῶσι σοβαρῶς πολλαὶ κοινότητες καὶ ἰδίᾳ τὰ χωρία τῶν Φιλιατῶν, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι ἐπέδωκαν ἀναφορὰν εἰς Ἰωάννινα καὶ Κωνσταντινούπολιν ἀποφαινόμενοι ὅτι νόμιμον εἶναι νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς ὁ Σουλτάνος τῆς ἀδίκου πληρωμῆς ταύτης τῶν ξένων δοσιμάτων ἐν ἐποχῇ μάλιστα καθ' ἣν στεροῦνται νὰ πληρώσωσιν ὁλόκληρα τὰ ἰδικά των. Ἀγνοεῖται δὲ ὁποία θὰ εἶναι ἡ ἀπάντησις εἰς αὐτούς.

«Φωνὴ τῆς Ἠπείρου».

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Γαλλιστὶ

Κατ' ἐπίμονον ρητὴν καὶ τηλεγραφικὴν πολλῶν ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὁμοεθνῶν, ἀπαίτησιν, δημοσιεύομεν αὖριον γαλλιστὶ τὸ χθεσινὸν ἡμῶν ἄρθρον, τὸ εἰς ἀπάντησιν τῆς «La Patrie» γραφέν.

Ἐπιστολὴ πριγκηπίσσης Μαρίας

Ἡ μέλλουσα σύζυγος τοῦ διαδόχου τοῦ ρωμουνικοῦ θρόνου πληροφορηθεῖσα ὅτι ἐν Ρωμουνίᾳ προπαρασκευάζουσιν αὐτῇ πολύτιμον διάθημα ὡς δῶρον διεβίβασε πρὸς τὴν κ. Καταρτζῆ, σύζυγον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ τὴν ἑπομένην ἐπιστολήν.

Κυρία!

Ἡ ἐποχὴ τῆς ἐν Ρωμουνίᾳ μεταβάσεώς μου ἐγγίζει. Ἀναμένω μετὰ μεγίστης χαρᾶς καὶ ζωηρᾶς ἀνυπομονησίας τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλω εὑρεθῆ ἐν μέσῳ τῆς ὡραίας χώρας ἐξ ἧς ἔλαβον τοσαῦτα δείγματα συμπαθείας, εἰς ἃ θέλω ἀνταποκριθῆ πάσαις δυνάμεσι καὶ ἐξ ὅλης καρδίας.

Πληροφοροῦμαι ὅτι ἀβροφρόνως προτίθενται νὰ μοὶ προσφέρωσι δῶρόν τι. Μεγίστην θὰ μοὶ προξένουν εὐχαρίστησιν ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο διέθετον ὑπὲρ κοινωφελοῦς τινος ἱδρύματος τῆς χώρας τῆς ὁποίας ἀπὸ σήμερον αἱ χαραὶ καὶ αἱ λύπαι εἰσὶ καὶ ἰδικαί μου.

Τολμῶ νὰ ἐλπίσω ὅτι ἀγαθοεργόν τι ἵδρυμα ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰς παρούσας τοῦ τόπου ἀνάγκας ἤθελεν εἶσθαι ἡ ὡραιοτέρα ἀναμνηστικὴ δωρεά, ἣν θὰ ἠδύναντο νὰ μοὶ παράσχωσι.

Δέξασθε, κυρία, τὴν ἔκφρασιν τῶν διακεκριμένων μου αἰσθημάτων.

Μαρία

Πριγκηπέσσα τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας.

Ἄφιξις Βασιλέως

Σήμερον τὴν 8 καὶ 10 μ. μ. ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς Α. Ὑψ. τοῦ διαδόχου ἀφικνοῦνται ἐν Ρωμουνίᾳ. Οἱ ὑπουργοὶ καὶ πάντες οἱ ἐν τέλει θὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν σταθμὸν ὅπως ὑποδεχθῶσι τὴν Α. Μ.

Χιὼν

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐπεσκέφθησαν τὴν πρωτεύουσαν αἱ πρῶται χιόνες. Ἐν Βοτοσανίῳ καὶ τῇ ἄλλῃ Μολδαυΐᾳ αἱ χιόνες ἦσαν μᾶλλον ἄφθονοι. Σήμερον ἐαρινὴν διερχόμεθα ἡμέραν.

Ἡ ἀντιπολίτευσις

Τὸ κομητάτον τῆς ἀντιπολιτεύσεως συνελθὸν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Δ. Στούρζα συνέταξαν τὸ νέον τῆς ἀντιπολιτεύσεως πρόγραμμα. Ἐπιτροπὴ δὲ ἐκ τῶν κ.κ. Τζανῆ καὶ Στούρζα μετέβη εἰς Γεργάνιον ὅπως ὑποβάλῃ τοῦτο ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐκεῖ διατρίβοντος Ἰωάννου Γκίκα.

Ἀριθμοὶ

Ὁ νέος προϋπολογισμὸς τῆς Ρωμουνίας παρουσιάζει αὔξησιν τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν. Ἡ χρῆσις τοῦ 1893—94 ἐγγράφει διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ποσὸν δαπανῶν φρ. 40,124,400. Κατ' αὐτὰς καὶ μείζων αὔξησις παρατηρεῖται εἰς τὸ ἀναγκαιοῦν ποσὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ δημοσίου χρέους. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀνέρχεται εἰς 68,135,300 φρ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»

Βιέννη, 5/17.—Σήμερον κατόπιν περιπάτου ἀνὰ τὴν πόλιν οἱ ἐπίσημοι ξένοι γευματίσαντες παρὰ τῷ βασιλεῖ ἀπῆλθον εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν συνοδευόμενοι παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος· ἡ ἀναχώρησις ἔφερεν ἐπίσημον χαρακτῆρα· παρίσταντο κατ' αὐτὴν τὸ προσωπικὸν τῆς πρεσβείας ὁ πρόξενος καὶ μέλη τῆς ρωμουνικῆς παροικίας. Οἱ δύο μονάρχαι ἠσπάσθησαν ἀλλήλους ἐγκαρδίως, ὁ αὐτοκράτωρ ἔτεινε φιλοστόργως τὴν χεῖρα εἰς τὸν πρίγκηπα διάδοχον. Οἱ ἀναχωροῦντες ἔθλιψαν τὰς χεῖρας τῶν συνοδευσάντων αὐτούς. Ἡ ἁμαξοστοιχία ἐξεκίνησε τὴν 2 45. Ὁ βασιλεὺς ἀπένειμεν εἰς τὸν κόμητα Ταάφε τὴν μεγάλην ταινίαν τοῦ ρωμ. ἀστέρος.

Αὐτόθι, 5/17.— Ὁ βασιλεὺς τῆς Ρωμουνίας τὴν πρωΐαν ἐδέχθη εἰς πολύωρον ἀκρόασιν τὸν στρατηγὸν Φεγερβάρην ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν τῆς Οὐγγαρίας.

Βουδαπέστη, 5/17.—Ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ πρίγκηπος διαδόχου ἀφίκοντο τὴν 7.50· ἐδείπνησαν ἐν τῷ σταθμῷ καὶ ἀνεχώρησαν τὴν 9.15. Εἰς τὸν σταθμὸν παρῆσαν ὁ διευθυντὴς τῶν σιδηροδρόμων τοῦ κράτους καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς ἀστυνομίας.

Βερολῖνον, 5/17.— Κατ' οἶκον ἔρευναι ἐνηργήθησαν ἐν τῇ πόλει καὶ πολλοῖς προαστείοις ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπόπτων ἀναρχικῶν. Ἀλληλογραφίαι κατεσχέθησαν καί τινες συλλήψεις ἐγένοντο.

Βελιγράδιον, 5/17.— Εἷς ἐργάτης ἠσθένησεν μεθ' ὑπόπτων συμπτωμάτων.

Αὐτόθι, 5/17.— Ἤρξαντο αἱ πρὸς συνομολόγησιν σερβορωσσικῆς ἐμπορικῆς συνθήκης διαπραγματεύσεις.

Βουδαπέστη, 5/17—. Ἐντὸς 24 ὡρῶν ἐγένοντο 7 χολερικὰ κρούσματα καὶ 1 θάνατος.

Βιέννη, 5/17.— Ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» πληροφορεῖται ἐκ Πετρουπόλεως ὅτι ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Γκαγκαρὶν, μεταβήσεται εἰς Βεσσαραβίαν διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν στομίων Κιλίας.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἑλληνορωμουνικὴ ἔρις

Τὰ διαβήματα τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως παρὰ τοῖς ἐν Παρισίοις διπλωμάταις πρὸς παρέμβασιν ἐν τῇ ἑλληνορωμουνικῇ διαφορᾷ λέγουσιν αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες, ὅτι ἀπέβησαν ἄγονα. Ἡ Εὐρώπη ἰσχυρίζεται, ὁ γερμανικὸς τύπος, οὐδόλως στέργει ν' ἀναμιχθῇ ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ.

Σ. Π. Τόσον τὸ καλλίτερον. Αὕτη θέλει λυθῇ, τοῦ χρόνου ἐπιστάντος, ὑπὸ τῶν φίλων μόνον τῆς Ἑλλάδος.

Προϋπολογισμὸς

Ὁ νέος προϋπολογισμὸς τῆς Ρωμανίας θὰ παρουσιάσῃ ἔλλειμμα 12 ἑκατομύρια, ὅπερ καλυφθήσεται διὰ δανείου.

Σιδηροδρομικὰ

Ἡ διεύθυνσις τῶν σιδηροδρόμων τοῦ κράτους θέλει παραγγείλῃ ἐν Νυρεμβέργῃ 500 βαγόνια καὶ 44 ἀτμομηχανὰς, καθόσον ἡ ἔλλειψις τούτων φαίνεται λίαν ἐπαισθητή.

Ὁ κ. Ροὺ

Ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» λέγει, ὅτι ὁ γάλλος οἰκονομολόγος κ. Ροὺ, εἰς ὃν ἐκ Γαλλίας ἀνετέθη ἡ ἐξέτασις τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας καὶ ὅτι ἔλαβεν ἤδη μακρὰν μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη συνέντευξιν.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΤΑ ΝΟΜΙΚΑ

(Βουκουρέστιον, *Hotel Central*)

Συνεργαζόμενος μετ' ἐγκρίτων δικηγόρων ἀναλαμβάνει πᾶσαν δικαστικὴν ὑπόθεσιν.

Παρέχει συμβουλάς.

Μεταφράζει καὶ διεκπεραιοῖ ἐγγραφα.

Ο ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΜΕΝΔΩΝΙΔΗΣ

Δέχεται ἐπισκέψεις καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 8ης μ. μ.

Ἐγκατεστάθη

ἐν τῇ ὁδῷ Sfinților ἀριθ. 8.

Εἴσοδος

Ὁδὸς Basarabilor ἀριθ. 18.

ΓΑΛΛΟ-ΡΩΜΟΥΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Strada Dréptă No. 28

Ἐν Βουκουρεστίῳ

Μαθήματα νεοελληνικῆς γλώσσης ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Παρισίδου πρώην διευθυντοῦ τῆς ἐν Ρουστσουκίῳ ἑλληνικῆς σχολῆς.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 5 Νοεμβρίου 1892

	Αγοραί	Πωλητ.
ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ		
Renta perpetuă 5 o/o	96.—	98.1/2
» amortis. 5 o)o	96.1/4	96.1)2
» » 4 o/o	82.60	82.65
Conversiunea rurală 6 o/o	102.1)2	102.3/4
Oblig. caseĭ Pensiunilor	275.—	277.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucurescĭ 5% —1883	89.3,4	8900.—
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	91.1/4	91.1)2
Scris. Func. Rurale 5%	95.50	95.60
» » Urbane 5 »	90.—	90.1/4
» » » 6 »	100.1/2	101.
» » » 7 »	102.—	102.1/2
» » » Iaşĭ 5 o/o	80.1/4	80.1/2
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1650.—	16 60
Dacia-Rumania	405.—	406.
Naţionala	410.—	415.
Societ. de Reasigurare.	190.—	195.
» » Constr. şi I. publ	125.—	128.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τριμηνον	25.15.1/2	25.15.—
» ὄψεως	25.25.—	25.27.1/2
Παρισίων τρίμηνον	99.80	99.90
» ὄψεως	100.50	100.60
Βερολίνου τριμηνον.	123 —	123.10
» ὄψεως	124.10	124.50
Βελγίου τριμηνον	99.75	99.80
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης τρίμηνον	2.09.1/2	2.09.1/2
» ὄψεως	2.11.1/4	2.11.1)2
» εἰκοσάφραγκον.	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τριμηνον.	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.—	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.59	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική.	22.80	25.
Εἰκοσόφραγκον Γαλλίας.	20.05	20.06
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 5 Νοεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	105.27
» » 3 o/o	99.40
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	—.—
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	337.—
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	90.12
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	495.93
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.	595.—
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.25
» Βελγίου.	99.3/32
» Βιέννης	207.50
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	

ΒΙΕΝΝΗ 5 Νοεμβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.545
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	314.35
Ρούβλια χάρτινα	117.65
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.—
» Παρισίων	47 72
Διάθεσις Χρηματ. ἤρεμος.	

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 5 Νοεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	101.80
» » 5 o/o.	96.70
» » 4 o/o.	81.90
Ρούβλια χάρτινα	200 —
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	96.70
Συνάλλαγμα Βελγίου.	80.65
» Παρισίων	80.60
» Βιέννης.	169.—
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 5 Νοεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	97.7)16
Μετοχαὶ *Banque de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.32
» Ἀμστελοδάμου	12.64

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 5 Νοεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	96.55
» » 4 o/o.	81.90

ΥΔΩΡ ΚΑΛΩΣ ΔΙΥΛΙΣΜΕΝΟΝ

Δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τις προσαρμόζων ἐπὶ τῶν ὑδραγωγῶν τοῦ ὕδατος ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ στρόφιγγος (κάνης)

ΤΟ ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΟΝ (FILTRE) BÜHRING.

Εἰς τὰ μέρη ἔνθα δὲν εὑρίσκονται ὑδραγωγοὶ σωλῆνες, ἐφαρμόζεται τὸ αὐτὸ σύστημα τῶν **διϋλιστηρίων (filtres) μετ' ἀντλίας.**

Ἐπίσης δύναται νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τοὺς **κάδους**, τὰ **φρέατα** καὶ ἐν γένει εἰς τὰς **δεξαμενάς.**

Δι' ἀγορὰν ἢ ἐνοίκιον οἱ βουλόμενοι θέλουσιν ἀποταθῇ πρὸς τὸν κύριον

SALTER

Bucurescĭ, Strada Lipscanĭ, No. 90.

Τιμοκατάλογοι δωρεάν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, ἐν τῇ **ὁδῷ Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.**

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικά, Ρουμανικὰ Γαλλικά, Γερμανικά, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαριθμου ἐν Ἑλλάζιῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Πρὸς τὸ φιλόμουσον τῆς Ρωμουνίας Ἑλληνικὸν δημόσιον.

Ἡ ἀξιότιμος τῆς «Κλειοῦς» διεύθυνσις ἐπιθυμοῦσα νὰ καταστήσῃ τὸ λαμπρὸν τοῦτο περιοδικὸν σύγγραμμα γνωστὸν καὶ προσιτὸν πᾶσι τοῖς ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλλησι παρεχώρησεν ἡμῖν ὑπὸ ἐξαιρετικοὺς καὶ εὐνοϊκωτάτους ὅρους ὁλόκληρον τὴν παρακαταθήκην τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθέντων τόμων.

Ἡ γενναία αὕτη συγκατάβασις ἔπεισεν ἡμᾶς νὰ ἀγοράσωμεν ταύτην δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ προσφέρωμεν αὖθις τῇ ἀξιοτίμῳ ἡμῶν πελατείᾳ ἔργον Ἑλληνικὸν ἔξοχον ἀντὶ μετριωτάτης τιμῆς.

Ἀπὸ τοῦδε λοιπὸν εἴμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαθέσωμεν **ὁλόκληρον τὴν ἑπταετῆ** (1885—1891) **σειρὰν** τῶν τόμων τῆς «Κλειοῦς», ἄδετον μὲν ἀντὶ φρ. 70, δεδεμένην δὲ μετὰ τοῦ ἰδιαιτέρου τῆς «Κλειοῦς» περικαλύμματος ἀντὶ φρ. 105.

Ἵνα δὲ πληρέστερον ἀνταποκριθῶμεν εἰς τοὺς πόθους τῆς ἀξιοτίμου διευθύνσεως τῆς «Κλειοῦς», τῆς προβάσης εἰς μεγάλην θυσίαν, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς εὐρυτέρας διαδόσεως ταύτης, προσφέρομεν εἰς τὰς αὐτὰς ὑποτιμημένας τιμὰς **ἕκαστον τόμον χωριστά**, ἤτοι ἀντὶ φρ. 10 τὸν ἄδετον καὶ ἀντὶ φρ. 15 τὸν χρυσόδετον, τρέφοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ «Κλειὼ» θέλει καταστῇ ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος ἑκάστης οἰκογενείας καὶ τὸ εὐεργετικὸν ἐντρύφημα πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως.

Οἱ τόμοι αὐτοτελεῖς ὄντες καὶ οὐδόλως πρὸς ἀλλήλους συνεχόμενοι διακρίνονται ἕκαστος τόσον διὰ τὴν ποικίλην, τερπνὴν καὶ ὠφέλιμον φιλολογικὴν ὕλην ὅσον καὶ διὰ τὰς θαυμαστὰς καὶ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

Οἱ τόμοι οὗτοι ἐπωλοῦντο μέχρι σήμερον 25 μὲν φρ. ὁ ἄδετος, 35 δὲ φρ. ὁ χρυσόδετος, ἤτοι περισσότερον τοῦ διπλασίου τῆς σημερινῆς τιμῆς. Τοῦτο παρέχει ἡμῖν τὴν παρήγορον ἐλπίδα ὅτι πᾶς τις ἐκτιμῶν τὴν κολοσσαίαν τῶν τιμῶν διαφορὰν θέλει σπεύσει νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἡμετέρας προσφορᾶς καθ' ὅσον μάλιστα μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς παρακαταθήκης τὸ ἔργον θὰ ἀποβῇ σπάνιον καὶ δυσεύρετον, τῆς ἀνατυπώσεως οὔσης ἀδυνάτου ἕνεκα τῶν μεγάλων δαπανῶν, ἃς συνεπάγονται ἐκδόσεις τοσοῦτον καλλιτεχνικαὶ καὶ ἐπιμεμελημέναι.

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1892.

Η. Χριστοδούλου.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυρίου TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoi) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΗΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

Τυπογραφεῖον «ΠΑΤΡΙΔΟΣ» Calea Moşilor Ἀριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Β'. ΑΡΙΘ. 554. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ. ΚΥΡΙΑΚΗ 8/20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ετησία..... Φρ. 30
Εξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στίχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Moşilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 7 9βρίου

Η «ΠΑΤΡΙΣ»

LES PRETENTIONS ET LES TITRES

Réponse à «La Patrie».

Le journal „La Pátrie" publie sous ce titre un second article. La feuille française prétend que la Grèce aurait gagné par ses titres anciens ce que d'autres peuples n'ont pu réaliser que par d'immenses sacrifices de sang et d'argent. Elle ajoute que notre patrie basée sur ces titres se serait présentée aux congrès européens comme une mendiante politique et que la Grande-Bretagne lui aurait fait don des îles Ioniennes lors de l'avénement au trône du roi Georges.

Le monde civilisé, dit notre confrère, se serait montré généreux vis-à-vis de la Grèce par considération pour son passé glorieux, espérant toutefois que le nouveau royaume formerait un élément d'ordre et de paix en Orient, mais qu'il s'était trompé.

Les titres.

Les titres invoqués par les Grecs d'aujourd'hui ne se limitent pas comme le prétend notre confrère, aux parchemins de leur passé glorieux. Ceux-ci n'ont, comme nous le savons de triste expérience, que bien peu contribué à faire garder ou recouvrir la liberté. Lorsque le conquérant sanguinaire de l'Asie noyait, il y a à peu près 450 ans, la race hellénique dans son sang, quand on faisait de ses temples des étables pour les hordes de Mahomet, quant enfin le croissant remplaçait la croix, l'Europe civilisée voyait d'un œil indifférent les glorieux descendants de Thémistocle et de Miltiades devenir les esclaves d'un despote sauvage. Pendant quatre longs siècles l'Europe oubliant les titres de la terre classique des Hellènes permetait à la plus barbare des nations de souiller la mère sainte de la science et de la civilisation. Le monde civilisé se montrait pendant tout ce temps non seulement indifférent envers la Grèce, mais ce malheureux peuple encourrait encore son inimitié chaque fois qu'il osait se soulever contre les oppresseurs féroces.

1821—27.

Vous qui écrivez dans „La Patrie" avec impiété que la Grèce ne possède aucun titre, si vous êtes un honnête homme, découvrez-vous pieusement devant les titres de 1821—27. Les titres de cette époque n'ont certainement pas été dressés dans les couloirs de la Sublime Porte tout comme s'il était question de nommer quelque hospodar tributaire; ils ont été gravés avec du sang dans ces plaines glorieuses où de tout temps la barbarie a eu pour adversaire la civilisation. A quelle nation appartient donc l'audacieux redacteur de „La Patrie" qui ose insulter les plus nobles titres de l'humanité, titres sanctifiés sur l'autel de la liberté par le sang de centaines de mille martyrs? Quelle est la patrie du sacrilège qui ose fouiller dans le secret de la nuit les tombeaux des héros de notre lutte de sept ans pour les dépouiller de leurs lauriers? Il se présente comme **Roumain**, pour faire pourtant honneur à la **Roumanie** nous ne pouvons pas le prendre pour un descendant de Michel-le-Brave. Mais ignore-t-il que les titres récents de la Grèce ont été ratifiés par le noble sang des braves philhellènes et divinisés par la pensée des plus renommés poètes modernes?

Voici comment s'exprimait en 1828 à ce sujet dans le pays de Victor Hugo un organe de publicité des plus remarquables.

On est arrivé

„On est enfin arrivé à ce resultat, mais quand? Quand des flots de sang avaient deja été versés, quand les Turcs avaient de nouveau marché sur les ruines d'Athènes et quand le flambeau de Mahomet, branlé audessus des débris des monuments de Phidias, semblait éclairer les dernières funérailles de la Grèce".

La France

„La France qui devrait prendre dans cette question l'initiative, la France, qui aurait du et qui pouvait avoir en ce moment dans le Péloponèse 25,000 volontaires, se laisse malheureusement remorquer par les autres puissances, ayant des ministres trop faibles. Les peuples traînent à la remorque les gouvernements dans une question où la religion, la civilisation et les intérêts bien considérés reclament depuis bien longtemps déjà que ces gouvernements mêmes prissent l'initiative d'une intervention. Les gouvernements ont dénoncé les comités philhéllèniques sans se rappeller que ceux-ci ne faisaient que demander du pain pour les veuves et les orphelins. **Une poignée** d'héros a dans le pays de Périclès par **son sang** fait rougir le monde chrétien".

La Russie

„La Russie aurait voulu agir; qui est-ce qui l'en a empêchée? s'il est juste de venir aujourd'hui au secours des Héllènes était-ce injuste de le faire il y a quatre ans? Se laissaient-ils flatter par l'espoir de voir les Grecs anéantis? Mais voilà que les descendants des trois cents des Thermopyles résistent audelà de toute espérance. Leur renommée les embarasse certainement deja. Ne pouvant pas les punir autrement de leur bravoure on pense les plier de nouveau sous le joug du croissant. Puisq'ils n'ont pu leur prendre la vie ils leur enléveront au moins la gloire. De cette manière ils se seront plus ou moins vengés contre la liberté".

Combien de temps

„Combien de temps vont encore durer les massacres, les dévastations et l'esclavage? A l'heure de la réconciliation laissera-t-on aux Turcs poursuivre impunément leur b t affreux sous les yeux des intervenants? Si les Grecs sont à votre égard des sujets désordonnés du Sultan, pourquoi tant de sollicitude? Si vous les prenez pour un peuple digne de sa liberté à quel droit voulez-vous limiter ses conditions ou pour mieux dire lui imposer la servitude par un acte international. Oh! Laissez-les plutôt mourir glorieusement, les générations futures leur rendront les derniers honneurs **avec respect**".

Il est ridicul

Il est en effet ridicul de voir nos pavillons flotter orgueilleusement aux mats des bateaux-amiraux de grandes puissances pour se promener en deuil sur ces mers mêmes que cette nation a glorifiées par des **barques**. Il est triste d'entendre les canons des grandes puissances gronder et de voir la poudre brûler sur la tombe de ce grand peuple. Ces longues tractatives finiront-elles donc par une aussi misérable comédie? Si ce qu'on a publié est le texte authentique du traité signé à Londres, il est indigne de la langue qu'auraient du garder trois puissances Européennes aussi fortes, et aussi grandes.

Récapitulation.

La Grèce asservie, sans organisation administrative et militaire, sans trésor public, affamée et sans armes, a sous ces conditions mêmes soutenu pendant sept ans une lutte victorieuse contre un empire puissant, vaste, riche et sauvage. Sous des conditions plus misérables l'héroïne de la Méditerranée, la malheureuse île de Candie, verse son sang précieux. Le sang héllénique a de même coulé à flots en Épire, en Macédoine et en Thrace. Le patriarche grec condamné à la pendaison meurt en martyr pour la religion et sa nation. Et nos frères des îles Ioniennes n'ont-ils pas eu à souffrir en vrais martyrs les poursuites des gouvernements de l'Albion? N'ont-ils pas forcé l'Angleterre, par mille sacrifices, de battre en retraite audevant de leur ferme patriotisme?

Nous ne songeons nullement à rabattre sur le prix des lauriers remportés par les héros de Plevna. Et pourtant, les assiégeants de Plevna passeront aux yeux de l'histoire pour des nains à côté des assiégés de **Messolonghi**. Quel est le peuple nouveau dont les titres auront plus de valeur pour l'histoire universelle? Quel est le tableau qui paraîtra au monde plus grandiose, celui de la petite Grèce qui terrasse le **Grand Signeur** de l'Orient où cellui des **Russes, des Roumains, das Serbes, des Monténegrins et des Bulgares** vainqueurs du malade du Bosphore?

Maintenant que vous avez pris connaissance des titres de la Grèce, maintenant que l'image de notre histoire moderne vous a été présentée entourée d'une auréole divine pliez pieusement vos genoux devant cette nation qui vous a enseigné par son passé et son présent comment on recouvrait la liberté.

M.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Η «Ἀκρόπολις»

Ἡ ἀθηναϊκὴ συνάδελφος «Ἀκρόπολις», ὑπὸ τοὺς δύο ἀνωτέρω τίτλους δύο ἐδημοσίευσε κύρια ἄρθρα.

Ἀφορμὴν λαβοῦσα ἐκ τῆς ἀγροίκου πιθανῶς συμπεριφορᾶς ἀξιωματικῶν τινων ὡς ὀργάνων τοῦ νόμου κακοποιησάντων, ὡς ἰσχυρίζεται, συνεργάτας αὐτῆς πρὸ τῶν προπυλαίων τῶν ἀνακτόρων δυσμενέστατα ἐκφράζεται κατὰ τῆς βασιλείας ἣν θεωρεῖ ὑπεύθυνον τοῦ πρὸς τοὺς δημοσιογράφους γενομένου ἀδικήματος. Ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου παρατίθεμεν ὡς λίαν χαρακτηριστικὴν τὴν τελευταίαν τῆς συναδέλφου παράγραφον.

Δὲν ἐννοοῦμεν

„Δὲν ἐννοοῦμεν, λέγει, πῶς εἶναι δυνατὸν δημοσιογραφία σεβομένη ἑαυτὴν ἐν συνταγματικῷ πολιτεύματι νὰ καίῃ θυμίαμα καὶ λιβανωτὸν εἰς τὴν βασιλείαν, νὰ κατασκευάζῃ εἶδος λαϊκῆς πρὸς αὐτὴν λατρείας, νὰ σχηματίζῃ βασιλικὰς παραδόσεις καὶ βασιλικὰ φρονήματα, ὅταν ἡ βασιλεία μετ' ἀπαθείας βλέπῃ τὸν στρατὸν Της ἀσκοῦντα τρομοκρατίαν κατὰ τῶν πολιτῶν διαφόρων τάξεων, χωρὶς νὰ συγκινῆται, χωρὶς νὰ πράττῃ οὐδὲν πρὸς περιστολήν. Νομίζομεν ὅτι οὕτω πως ἐνθαρρύνομεν τὰς παρεκτροπάς, τὰς παρανομίας, τὴν κατάκτησιν, τὴν τρομοκρατίαν καὶ προδίδομεν καὶ αὐτὸν τὸν ὅρκον ἡμῶν τοῦ φυλάττειν πίστιν εἰς τὸν συνταγματικὸν βασιλέα. Αἱ παρεκτροπαὶ μεταβάλλουν τὸν βασιλέα εἰς ἀρχηγὸν πραιτωριανῶν. Πρὸς τοιοῦτον ἀρχηγὸν ὁ λαὸς οὐδεμίαν ὀφείλει πίστιν. Ἐν τῷ μέλλοντι ἄρα ἡ σύγχυσις δέον νὰ παύσῃ. Ἀνάγκη νὰ ἐννοήσωμεν ἂν βασιλευώμεθα συνταγματικῶς ἢ ὄχι. Βασιλεία ἀνεχομένη τοὺς τυραννισμοὺς δὲν εἶναι συνταγματικὴ βασιλεία Δημοσιογραφία δὲ κολακεύουσα τοιαύτην βασιλείαν προδίδει τὰ πρὸς τὴν χώραν αὐτῆς καθήκοντα. Πιστεύομεν ὅτι ὅλος ὁ τύπος θὰ συναισθανθῇ τὸ καθήκόν του καὶ θὰ τραπῇ νέαν ὁδὸν ἐν τῷ μέλλοντι, ἕως ὅτου τὰ πράγματα ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν κανονικὴν τροχιάν των".

Τὴν ἐπαύριον

Τὴν ἐπαύριον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἄρθρου τούτου ἐδημοσίευσε τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον **Ὁ Βασιλεὺς** δεύτερον αὐτῆς ἄρθρον, ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὴν παρὰ πόδας πρώτην τούτου παράγραφον ἐχουσαν ὡς ἑξῆς·

„Ἐκινδυνεύσαμεν προχθές, λέγει, νὰ χαρακτηρισθῶμεν ὡς ἀντιβασιλικοί, ἐχθροὶ τοὐτέστι τῆς βασιλείας. Ποία πλάνη! Ἐξακολουθοῦμεν νὰ εἴμεθα — ἐφ' ὅσον τῶν κοινωνιῶν ὁ ὀργανισμὸς δὲν μεταβάλλεται, καὶ ἰδιαιτέρως προκειμένου περὶ τοῦ ἡμετέρου τόπου — βασιλικώτατοι. Ἀλλ' ἐννοοῦμεν βασιλείαν εὐεργετικήν, βασιλείαν πονοῦσαν, βασιλείαν ἐργαζομένην, βασιλείαν συγκινουμένην, βασιλείαν μεταρρυθμίζουσαν, οὐχὶ ἀδρανῆ, νωθρὰν, ἀπαθῆ, παίζουσαν, ἀστεϊζομένην μὲ τὰς δυστυχίας τοῦ τόπου. Δὲν ἠξεύρομεν τι ἠδύνατο νὰ πράξῃ ἡ βασιλεία μετὰ τὸ 1862, μετὰ τὴν ἱσπανολατινικὴν ἐπανάστασιν, ἥτις μᾶς ἐκόστισεν ἕνα ἀγαθὸν, ἐνεργὸν, οἰκονόμον ἐργατικὸν, τιμιον, σεμνὸν, φουστανελλοφόρον μεγαλοϊδεάτην βασιλέα καὶ μίαν μεγαλοπράγμονα, φιλόκαλον, πολιτισμένην ἕξοχον βασίλισσαν, ἥτις ἐὰν μίαν εἰκοσαετίαν ἐβασίλευεν ἔτι, αἱ Ἀθῆναι θὰ ἦσαν ὁ σάπφειρος τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἡ ἕλξις τοῦ βασιλείου δυνάμεως ἀνυπολογιστου. Δὲν ἠξεύρομεν πόσα ἐρείπια, πόσαι καταστροφαὶ, πόση ἐγκληματικότης, πόση ἀγριότης πόση σπατάλη, ποση ὀπισθοδρόμησις, πόσος βαρβαρισμος, πόση τρομοκρατία, στρατοκρατία, δημαρχοκρατία, τυραννοκρατία ὀφείλεται εἰς τὴν μετὰ τὸ 1862 συνταγματικὴν ἀδράνειαν τῆς Βασιλείας, ἀπαθοῦς καὶ οὐδετέρας διατελούσης πρὸ τοῦ καταρρέοντος ἐθνικοῦ χαρακτῆρος, ἐθνικοῦ ἤθους, ἐθνικοῦ δικαίου, ἐθνικοῦ πολιτισμοῦ, πρὸ τῆς ὑπονομευομένης ἐλευθερίας, πρὸ τῆς κατασκαπτομένης ἰσότητος, πρὸ τῆς παχυνομένης ἐγκληματικότητος πρὸ τοῦ δηλητηριάζοντος φατριασμοῦ, πρὸ τῆς συγχύσεως τῶν ἐξουσιῶν, πρὸ τῆς ἁρπαγῆς, τῆς ἀκολασίας, τῆς τυραννίας, τῆς ἀναρχίας. Δὲν ἠξεύρομεν ἐὰν δὲν εἶχε καθῆκον ἡ Βασιλεία νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τῆς ἐπιτρατείας τοῦ 1885 καὶ ἀπὸ τῆς χρεωκοπικῆς ἀποπείρας τοῦ 1890".

Μετὰ τοῦτο

Μετὰ τοῦτο ἡ ἀθηναϊκὴ συνάδελφος πιστὴν ἀληθῶς παρέχει εἰκόνα τῆς παρ' ἡμῖν καταστάσεως, ἐρωτᾷ δὲ, ἐὰν πρέπει μετὰ τὴν 18 φεβρουαρίου καὶ τὴν 3 μαίου νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ παρελθὸν λυμαινόμενον τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς χώρας καὶ ἐὰν ὁ βασιλεὺς δὲν ὑποχρεοῦται, λέγει, νὰ σώσῃ τὸν τόπον ἀπὸ τῆς ἀναποφεύκτου καταστροφῆς καὶ τῶν ἀνισχύρων κυβερνήσεων, αἵτινες ἀδυνατοῦσι νὰ ἐπαναφέρωσι τὸ κράτος εἰς τὴν κανονικὴν αὐτοῦ τροχιάν.

Τίνι τρόπῳ

Ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς πληρέστατα συμφωνοῦμεν πρὸς τὰς σκέψεις τῆς ἀθηναϊκῆς συναδέλφου δὲν δυνάμεθα ἀφ' ἑτέρου νὰ δικαιώσωμεν τὰς ἀπαιτήσεις τῆς «Ἀκροπόλεως». Ἡ συνάδελφος ἀντὶ οὕτωσὶν αἰφνιδίως καὶ ἀποτόμως νὰ θεωρήσῃ ὑπεύθυνον μόνην τὴν βασιλείαν, διὰ κατάστασιν πραγμάτων ἐξ ἴσου **πάντας τοὺς Ἕλληνας καὶ τὸν βασιλέα αὐτῶν ἐπιβαρύνουσαν** ἄλλως ἔδει πρὸ τούτων νὰ ἐργασθῇ. Ἡ «Ἀκρόπολις», ἐφημερὶς διαπρεπῆ παρὰ τῇ ἑλληνικῇ δημοσιογραφίᾳ κατέχουσα θέσιν, ὡς ἔχουσι παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα, δι' ἐμβριθῶν ἔδει μελετῶν νὰ ὑποδείξῃ προηγουμένως τῇ βασιλείᾳ **τίνι τρόπῳ** αὕτη δρῶσα θὰ ἠδύνατο ἄλλην νὰ ἐπαναφέρῃ τάξιν πραγμάτων. Ἐκτὸς δὲ τούτου φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἀθηναϊκὴ συνάδελφος ἐπίσης καθῆκον εἶχεν ἵνα προλειάνῃ τὴν ὁδὸν ταύτην καὶ ὑποδείξῃ συγχρόνως τῇ βασιλείᾳ τὸ ἔρεισμα ἐφ' οὗ βασιζομένη θὰ ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ ἐπιτυχῶς ἐθνωφελῆ τὴν ἄμεσον ἐν ταῖς ὑποθέσεσι τοῦ ἔθνους ἀνάμιξιν αὐτῆς. Ὑπερασπίζουσα ἀφ' ἑνὸς τοὺς πολίτας, τὴν ψῆφον αὐτῶν, τὸ σύνταγμα καὶ τὰ ἐκ τούτου ἀπορρέοντα ὑπὲρ τοῦ **κυρίαρχου** λαοῦ δίκαια, οὐδὲν ἔχει φρονοῦμεν δίκαιον κηρύττουσα ὑπεύθυνον τῆς κακῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως τὴν βασιλείαν. Τοὐναντίον καὶ ἀδικουμένη ἔτι πατριωτικώτατον θὰ ἔπραττεν ἔργον ἐὰν ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω τὴν ἑξῆς ἀπηύθυνε τῷ ἄνακτι ἡμῶν παράκλησιν:

Τῷ Βασιλεῖ

Βασιλεῦ, ἐκορέσθημεν μέχρις ἀηδίας ἐκ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ 1863. Ἐν τῷ μέλλοντι κράτησον ὡς συμβούλους τοὺς δυναμένους νὰ συνεργασθῶσι μετὰ τῆς Μεγαλειότητός σου. Σῶσον ἐκ τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς χρεωκοπίας τὴν κοινὴν πατρίδα. Σωφρόνισον ἐν ἀνάγκῃ διὰ τοῦ στρατοῦ σου πάντα τολμήσοντα ν' ἀντιστῇ εἰς τοιαύτην ἐθνικὴν ἐργασίαν. Πέμψον τοὺς βουλευτὰς εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν ἵνα μεριμνήσωσι περὶ τῆς καλλιεργείας τῶν κτημάτων αὐτῶν. Καὶ μετὰ μίαν πενταετίαν κάλεσον τὸ ἔθνος νὰ συντάξῃ νέον μεταξὺ Σοῦ καὶ Αὐτοῦ συμβόλαιον, σύμφωνον πρὸς ἐκεῖνα ἃ ἐν πάσαις ταῖς εὐνομουμέναις τῆς Εὐρώπης χώραις λειτουργοῦσι.

Τοιαύτην ἐπειγόντως καὶ ἐπιτακτικῶς τὰ πράγματα ὑπαγορεύουσιν εἰς τὴν ἀθηναϊκὴν δημοσιογραφίαν γλῶσσαν, βαρεῖαν δ' ἀναλαμβάνει εὐθύνην πᾶς ὁ ἐν τῇ κρισίμῳ ταύτῃ τοῦ ἔθνους στιγμῇ μὴ ἀποτολμῶν μετὰ θάρρους εἰλικρινῶς νὰ λαλήσῃ. Κολακεία πρὸς τὰς ἀδυναμίας τοῦ **Ὄχλου** κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν ἰσοδυναμεῖ πρὸς κεκηρυγμένον πόλεμον κατὰ τῶν **ὑψίστων ἐθνικῶν συμφερόντων.**

M.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθῆναι 29/10 Νοεμβρίου 1892

Ἡ βασιλεία

Ἀνυπομόνως ἢ μᾶλλον ἐναγωνίως ἀναμένεται ἡ ἐπανάληψις τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν, ἥτις πράγματι γενήσεται μετά τινας ἡμέρας, καίτοι ἐπισήμως ἤδη ἐγένετο καθ' ἣν στιγμὴν σᾶς γράφω. Ἡ ἀνυπομονησία καὶ ἡ ἀγωνία αὕτη ἐξηγοῦνται ἀφ' ἑαυτῶν, ἅτε οὖσαι τὸ ἐξαγόμενον τῆς καταστάσεως. Ἣν πάντες ὁμοφώνως εὑρίσκουσιν οὐχὶ εὐάρεστον. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ

δημοσία γνώμη δυσανασχετεῖ καὶ πάντες ἐπικαλοῦνται τὴν ἐπέμβασιν τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς γλώσσης τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν πολιτικῶν, οὓς ἀντιπροσωπεύουσι. Ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἰδεῶν τούτων καὶ αὐτὸς ὁ ἡμιεπίσημος τύπος φαίνεται ἐμπνεόμενος, ὅσον καὶ τὰ ὄργανα τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἡ μὴ ἐπέμβασις τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας θεωρεῖται πλέον ὡς ἄρθρον τοῦ πολιτικοῦ «Πιστεύω» τῶν κομμάτων. Ἐδέησεν ἕνεκα τούτου τὰ σφάλματα τῶν κυβερνώντων νὰ καταστῶσι σχεδὸν ἀνεπανόρθωτα: ὁ ἑλληνισμὸς νὰ ἀπολέσῃ ἀπὸ 10ετίας ἔδαφος ἐν Θράκῃ, Μακεδονίᾳ καὶ Ἠπείρῳ, πανταχοῦ ἔνθα εὑρίσκεται εἰς συνάφειαν μετὰ τῶν ἀντιζήλων ἢ ἐχθρῶν ἐθνικοτήτων· ἡ Κρήτη ν' ἀπογυμνωθῇ τῶν ἐλευθεριῶν, αἵτινες τῇ ἐδόθησαν δυνάμει τῆς Βερολινείου συνθήκης καὶ ἡ ἐκκλησία μετὰ πολλὰς δυσχερείας νὰ διασώσῃ τὰ ἑαυτῆς προνόμια, ἐναντίον τῶν περιοριστικῶν τάσεων τοῦ Διβανίου. Τὰ γεγονότα βεβαίως ταῦτα ἐν πάσῃ αὐτῶν τῇ ἀξίᾳ οὐδένα λανθάνουσι, καίτοι ἰδίως ἀνάγονται εἰς τὴν εὐθύνην παρελθούσης ἤδη ἐποχῆς καθ' ἣν ἡ πληθὺς τῶν κομμάτων ἀντεποιεῖτο τῆς ἐξουσίας. Πράγματι δὲ καθ' ὃν χρόνον ἡμεῖς ἠσχολούμεθα ἐνταῦθα εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ ἰσοζυγίου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ διὰ μέσων ἐμπειρικῶν, ἅτινα πολλάκις ἤδη ὑμῖν περιέγραψα, οἱ Τοῦρκοι ἀνελάμβανον τὴν Κρήτην οἱ Βούλγαροι προσήρτων τὴν Ἀν. Ρωμυλίαν, οἱ ρωμοῦνοι ἀπέβαινον, ὡς οἱ βούλγαροι, ἐχθροὶ ἡμῶν, δυνάμεις δὲ δευτερεύουσαι καὶ τὸ Διβάνιον ἠπείλουν ὅτι θ' ἅρωσιν τοὺς τελευταίους φραγμοὺς δι' ὧν διακρίνεται ἡ ἐθνικὴ ἐκκλησία τῆς Κων/πόλεως.

Σήμερον πολλοὶ ἐκ τῶν ἑλλήνων ἐν ταὶς παρούσαις περιστάσεσι νομίζουσιν ὅτι ἡ ἐνεργετικὴ ἐπέμβασις τῆς βασιλείας ἐν ταῖς πράξεσι τῶν κυβερνώντων τὴν χώραν, μόνη αὕτη, δύναται νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἐπικίνδυνον ταύτην ὀπισθοδρόμησιν.

Ὁ βασιλικὸς λόγος

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς βουλῆς πολλοὶ ἀνέμενον τί θὰ ἔλεγε τὸ βασιλικὸν διάγγελμα. Ἀλλὰ κατ' ἐμὴν γνώμην ἔπραξαν κάλλιστα ποιήσαντες ἔναρξιν ἄνευ πολλοῦ πατάγου. Τί παραμυθητικὸν θὰ ἠδύναντο νὰ εἴπωσιν εἰς τὸ ἔθνος πρὸς ἀφύπνισιν θάρρους ἀπολεσθέντος τοῦ ἐμπνεύσαντος αὐτῷ τὴν πάλαι ποτὲ ἐμπιστοσύνην; Ἡ ἑλληνορωμουνικὴ ῥῆξις οὐδὲ βῆμα ἐπετέλεσε πρὸς ἀποτελεσματικὴν λύσιν, τὸ Διβάνιον ἐπιμένει ν' ἀφομοιώσῃ τὴν Κρήτην πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς αὐτοκρατορίας βιλαγέτια, ἡ Βουλγαρία φαινομενικῶς μόνον ὑπεχώρησεν ἐν τῷ ζητήματι τῆς διδασκαλίας τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἡ δὲ οἰκονομικὴ κατάστασις δὲν ἐβελτιώθη. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πολλαὶ καὶ σημαντικαὶ οἰκονομίαι θὰ ἐπενεχθῶσιν ἐν ταῖς δαπάναις, ἀλλ' αἱ ἐλαττώσεις αὗται ἔσονται ὡς συνήθως φαινομενικαὶ μᾶλλον ἢ πραγματικαί.

Ὁ γαλλικὸς στόλος

Ἡ γαλλικὴ ναυτικὴ μοῖρα ἀπέπλευσεν ἀρχομένης τῆς ἑβδομάδος. Ἀφοῦ διευθυνθῇ πρὸς ἐπίσκεψιν ἑλληνικῶν τινων λιμένων, θὰ ἐκπλεύσῃ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὰ παράλια τῆτ Συρίας, ὁπόθεν θέλει ἐπανέλθει παρ' ἡμῖν πρὶν ἢ ἐπανακάμψῃ εἰς Τουλῶνα. Ὁ ναύαρχος Buge, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὰ πληρώματα, ὡς ἤδη ἀνήγγειλα ἡμῖν, ἐγένοντο ἀντικείμενον ἐγκαρδιωτάτης ὑποδοχῆς. Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς «Dévastation» δοθὲν γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τὰ πάντα διεξήχθησαν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης δυσχερείας. Προσηνέστερον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δειχθῶσιν ἥ τε βασίλισσα, ἡ πριγκήπισσα, ὁ διάδοχος καὶ ἡ πριγκήπισσα Μαρία πρὸς τὸν ναύαρχον καὶ πάντας τοὺς ἀξιωματικούς· πλείων εἰλικρίνεια δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιδειχθῇ ἐκ μέρους τοῦ Τσάρεβιτς, τοῦ πρίγκηπος διαδόχου τῆς Δανίας, τοῦ πρίγκηπος διαδόχου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν πριγκήπων Γεωργίου καὶ Νικολάου, οἵτινες προσηνέχθησαν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς ὡς πρὸς φίλους. Καὶ τέλος ὁ βασιλεὺς Γεώργιος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιδείξῃ μείζονα ἁβρότητα πρὸς τὸν ναύαρχον καὶ τὸν κόμητα δὲ Μονθολών, ὃν ἰδιαζόντως ὑπολήπτεται ὁ βασιλεύς. Ἄλλως τε ὁμολογητέον ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Buge ἐπιδειχθεῖσα δεξιότης πρὸς ὑποδοχὴν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ὑπῆρξεν ἀνταξία τῶν εὐχαριστιῶν. Παρομοίαν ἑτέραν τοιαύτην ὑποδοχὴν πλὴν τῆς ἐν ἔτει 1878, ὅτε ὁ ναύαρχος La Roncière ὑπεδέχθη τοὺς βασιλεῖς ἐπὶ τῆς «Magenda» οὐδεὶς ἐνθυμεῖται ἐνταῦθα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΟΒΡΟΥΤΣΑΝ

Ἐπὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς «Πατρίδος»,

Ἀπὸ τῶν ὀχθῶν τῆς Χίρσοβας εἶχον ἀποστείλει ἡμῖν τὴν περιγραφὴν τοῦ μέχρι τῆς πολίχνης ταύτης ταξειδίου μου.

Καὶ ἤδη ὑπὸ τὴν παρήγορον σημαίαν τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ βορρᾶ συνεχίζω τὴν πρὸς τὰ ἄνω παραδουνάβειον πορείαν μου. Ἐννοεῖται ὅτι τὴν φορὰν ταύτην ἔμεινα λίαν ἱκανοποιημένος. Ἀντὶ δηλ. τῆς ἐρυθρολεύκου καὶ διφυοῦς τῶν αὐστριακῶν σημαίας, ἄνωθεν ἡμῶν κυματίζει προστατευτικῶς ἡ δίχρους ἀετοφόρος τῆς φίλης Ρωσσίας. Δυστυχῶς ὅμως εἶμαι ὁ μόνος τῆς 1ης θέσεως ἐπιβάτης, ὁ δὲ κατὰ τὰ ἄλλα εὐγενὴς πλοίαρχος, μεθ' ὅλας τὰς φιλικὰς ἀνὰ μέσον Ρωσσίας καὶ Γαλλίας σχέσεις, μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀποφασίσει ἂν πρέπῃ νὰ μάθῃ καὶ ὀλίγας λέξεις ἐκ τῆς γλώσσης τοῦ Ζολᾶ. Πολὺ πιθανὸν τὸ τοιοῦτον νὰ προήρχετο ἐκ τῶν ὑπεράγαν μοναρχικῶν τοῦ ἀγαθοῦ πλοιάρχου ἀρχῶν.

Ἀπὸ τοῦ πύργου

Ἐν τούτοις ἵνα μὴ ἐξαναγκασθῶ εἰς τὴν χρῆσιν τῆς παντομιμικῆς καλουμένης γλώσσης προὐτίμησα μεθ' ὅλον τὸ ἀφόρητον τῆς ἡμέρας ἐκείνης ψῦχος νὰ ἀναβῶ ἐπὶ τοῦ πύργου τοῦ ἀτμοπλοίου.

Γραφικὸν καὶ μοναδικὸν τῷ ὄντι θέαμα! Ὁ ἀναπλέων τὸν Δούναβιν δεξιόθεν μὲν ἔχει τὴν θέαν τῶν ὀχθῶν τῆς Ρωμουνίας ἀριστερόθεν δὲ τὰς ἀποκρήμνους τῆς Δοβρούτσης ἀκτάς. Δύο ὄψεις ἄκρως ἀντιτίθενται. Ἐπὶ τῶν ὀχθῶν ἐκείνης διακρίνει τις τὸ πεζὸν καὶ μονότονον, ἀλλὰ καὶ παχὺ, εὔφορον καὶ πλούσιον αὐτῆς ἔδαφος, ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτῶν τῆς Δοβρούτσης εἶνε ἐζωγραφισμένη ἀμιμήτως ἡ ποίησις, ἡ γυμνότης καὶ ἡ πτωχία! Πλησίον τῶν ἀκτῶν αὐτῆς ὁ Δούναβις ἔχει ὄψιν θαλάσσης. Ποῦ μὲν διακρίνει τις βράχους ἀποκεκομμένους, ποῦ δὲ σπήλαια οὐχὶ ὀλιγώτερον βαθέα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα σχηματίζει ἐπὶ τῆς ἀπέναντι ξηρᾶς τὸ Αἰγαῖον καὶ τὸ Ἰόνιον.

Διὰ τὸν Ἕλληνα ταξειδιώτην, ἀληθῶς, ἡ ὄψις τῆς Δοβρούτσης ἀποτελεῖ εὐχαρίστησιν, διότι ἐπαναφέρει αὐτὸν διὰ μίαν στιγμὴν εἰς τὰς ἀποκρήμνους τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἀκτάς, ἐνῷ τὸν ἀτυχῆ Ρωμοῦνον τὸ τοιοῦτον θέαμα κυριολεκτικῶς τὸν δαιμονίζει. Ὡς γνωστὸν ἡ Δόβρουτσα ἐδόθη ὡς ἀντάλλαγμα τοῖς Ρωμούνοις ἐπὶ τῇ ὑπὸ τῶν Ρώσσων κατοχῇ τῆς κατὰ πάντα καὶ ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ ὑπερτέρας Βασαραβίας. Πρᾶξις, ἀληθῶς, οὐχὶ τόσον δικαία, πλὴν ὁ μισελληνισμὸς τῶν τῆς χώρας ταύτης πατριωτῶν, οὐδέποτε ἀφῆκεν αὐτοὺς ὅπως ἀναμετρήσωσι τὸ μέγεθος τῆς ἀπωλείας αὐτῶν.

Εἰς Τσερναβόδα

Μετὰ τρίωρον εὐχάριστον ταξείδιον, ἐπὶ τέλους ἐφθάσαμεν εἰς Τσερναβόδα. Πλὴν ἡ ἐπὶ 4 ὥρας εὐχαρίστησίς μου, παρ' ὀλίγον νὰ μοὶ ἀποβῇ ξυνή, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἐξόδου Ρωμοῦνος ὑπάλληλος δὲν μοὶ ἐπιτρέπει ἐλευθέραν τὴν ἔξοδον. Ζητεῖ διαβατήριον.

— Βρὲ ἀδελφὲ, ἔρχομαι ἀπὸ τὴν Χίρσοβαν! Τί διαβατήριον ζητεῖς;

— Ὄχι! πρέπει νὰ ἔχῃς διαβατήριον!

— Βρὲ χριστιανέ μου, δὲν εἶμαι Ἑβραῖος! Εἶμαι Ἕλλην!

— Τόσῳ τὸ χειρότερον! μοὶ ἀπαντᾷ ἠρέμα ἐκεῖνος.

Ἐγὼ σὲ ἐνόμιζον μόνον Ρῶσσον.

Ἤθελα νὰ τῷ ἀπαντήσω ὅτι εἶμαι Ἕλλην τὸ γένος καὶ ἤδη Ρῶσσος ὑπήκοος, ἀλλὰ ἔλα, ὅπου δὲν εἶχον οὔτε ἑλληνικὸν οὔτε ρωσσικὸν διαβατήριον! Καλὰ νὰ τὴν πάθω τότε. Ἂς ἐπιστρέψω εἰς τὸ ἀτμόπλοιον διὰ νὰ βάλω γνῶσιν δι' ἄλλοτε.

Καὶ ἡτοιμαζόμην νὰ ἐπιστρέψω, ὅτε ὡς ἀπὸ μηχανῆς Θεὸς παρουσιάζεται ἔμπροσθέν μου Τοῦρκός τις ἰατρὸς ὃν ἐγνώρισα κατὰ τὴν ἐν Χίρσοβᾳ διαμονήν μου καὶ τὸν ὁποῖον εἶχον, χωρὶς νὰ τὸν γνωρίζω, συνταξειδιώτην.

Ὁ ἀγαθὸς λοιπὸν οὗτος Μεχμὲτ ἐδέησε νὰ διαβεβαιώσῃ τὸν ὑπάλληλον ὅτι προέρχομαι ἐκ Χιρσόβης καὶ οὕτως μοὶ ἐπετράπη ἡ ἔξοδος. Ἰδού, ἀληθῶς, μία περίστασις κατὰ τὴν ὁποίαν εἷς Τοῦρκος ξελευθερώνει ἕνα Ἕλληνα ἀπὸ τὰς χεῖρας ἑνὸς Ρωμούνου! Καλὸς οἰωνός!

Ἀνὰ τὴν πόλιν.

Ἡ Τσερναβόδα εἶναι πολις ἀρκούντως καλή. Δρόμοι ὡραῖοι καὶ εὐθεῖς, δενδροφυτεῖαι ἱκαναί, ὁπωσδήποτε τῆς προκοπῆς· ἀγορὰ ἄφθονος καὶ πλουσία· διαφόρων εἰδῶν καταστήματα, φαρμακεῖον, καφφενεῖα κτλ. Ἡ εὐγενὴς προθυμία τοῦ κ. Κ. Παπαδαβίδ, υἱοῦ τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διαπρεποῦς ἐμπόρου καὶ κτηματίου κ. Γ. Παπαδαβίδ μὲ ὁδηγεῖ εἰς τὰ ἀνὰ τὴν πόλιν ἑλληνικὰ καταστήματα τὰ ὁποῖα εἰσὶ καὶ τὰ πρωτεύοντα. Εἶναι δὲ τὰ ἑξῆς· Εἰς τὴν ἀγορὰν, τὸ κάλλιστον καὶ ἀφθόνως πεπλουτισμένον κατάστημα τῶν κ.κ. Ἀδελφῶν Τσαγκάρη, τὸ ἀξιόλογον ἐμπορικὸν κατάστημα τοῦ κ. Χρήστου Φαρμάκη, τὸ ἐπίσης ἀφθονώτατα πεπλουτισμένον παντοπωλεῖον τοῦ ἐκ Χαλκίδος κ. Ἀρ. Δούκα. Ἐπὶ δὲ τῆς μεγάλης ὁδοῦ ἥτις ἄγει πρὸς τὸν σταθμὸν κεῖνται τὰ ἑξῆς κάλλιστα ἑλληνικὰ καταστήματα. Τὸ πλουσιώτατα καὶ ἀφθονώτατα πεπλουτισμένον παντοπωλεῖον τοῦ κ. Γ. Παπαδαβίδ, τὸ κατὰ πάντα ἀξιόλογον καὶ εὐρωπαϊκῶς ηὐτρεπισμένον κατάστημα τοῦ κ. Εὐαγγ. Τσακωνίκα, τὸ εὐρύχωρον καὶ καθ' ὅλα πλῆρες καφφενεῖον τοῦ κ. Ἀλεξ. Διαμαντάρα καὶ τὸ καλὸν καὶ εὐρύχωρον οἰνοπαντοπωλεῖον τοῦ κ. Παυλάτου.

Εἰς τὸν σταθμὸν

Δυστυχῶς αἱ ὀλίγαι ὧραι, τὰς ὁποίας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διέθεσα, δὲν μοὶ ἐπήρκεσαν ὅπως ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἴδω καὶ τοὺς ἄλλους ἐν Τσερνοβόδᾳ ἀξιοτίμους ὁμοεθνεῖς, οὓς ἐπιφυλάσσομαι ὅπως ἐπισκεφθῶ πάντας κατὰ τὴν διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἐπιστροφήν μου.

Ἡ ὥρα ἐγγίζει καὶ πρέπει ἐγκαίρως νὰ παρευρεθῶμεν εἰς τὸν σταθμόν. Ἐκεῖ πλέον ἦτο ἀληθὲς πανδαιμόνιον Ρωμοῦνοι, Ἕλληνες, Τοῦρκοι, Τάταροι, Βούλγαροι, Ἑβραῖοι καὶ ἐν γένει κάθε καρυδιᾶς καρύδι, ὡς λέγουσι συνωθοῦντο μανιωδῶς πρὸς τὴν θυρίδα τῶν εἰσιτηρίων. Εἷς δὲ καὶ μόνος ὑπάλληλος, ὁ ὁμοεθνὴς καὶ εὐφυὴς νέος κ. Κοντογιώργης κατώρθωνεν ἐπιτηδείως ὅπως ἀνταποκρίνηται εἰς ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς πολυγλώσσου ἐκείνης σπείρας.

Τὴν στιγμὴν ταύτην ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ κ. Κοντογιώργη λαμβάνω καὶ ἐγὼ τὸ διὰ Κωνστάντσαν εἰσιτήριόν μου, καὶ ἀπορῶ ποῦ νὰ εἰσέλθω, ἀφ' οὗ λίαν ἐνωρὶς αἱ σιδηροδρομικαὶ ἅμαξαι εἶχον καταληφθῇ πᾶσαι σχεδὸν μηδεμιᾶς ἐξαιρουμένης θέσεως.

Gara Τσερναβόδα 29 8)βρίου 1892

Ὁ Παρίστριος

ΚΡΗΤΗ

Κύριε διευθυντὰ τῆς ἐφημερίδος «Πατρίς».

Ἴσως εἶνε συντελεστικὴ εἰς τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα ὃν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους θαρρούντως ἀνελάβετε καὶ ἡ παρὰ πόδας διατριβή, ἣν ὡς τοιαύτην σᾶς παρακαλῶ, νὰ δημοσιεύσητε.

Αὔριον εἶνε ἡ ἐπέτειος τῆς ἐν Ἀρκαδίῳ ὑπὲρ ἐλευθερίας ὁλοκαυτώσεως ὑπερχιλίων θυμάτων. Αἱ εἰκοσιτέσσαρες τῆς μεγαλονήσου ἐπαρχίαι ἀντιπροσωπεύονται κατ' ἔτος ὑπὸ δύο ἢ καὶ τριῶν ἡρώων ἐκ τῶν τὰ πρῶτα ἐν τοῖς πολέμοις τῆς Κρήτης φερόντων καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κεκοσμημένων δι' ἰχνῶν ἑλκωδῶν, ἃ ἐν διαφόροις μάχαις ἔλαβον. Ἴδετε τούτους! ἐξεκίνησαν ἤδη καὶ πάνοπλοι πορεύονται ἐπὶ γοργῶν ἡμιόνων ἐκ τῶν τεσσάρων τῆς ἡρωΐδος νήσου σημείων, προπεμπόμενοι ὑπὸ τῶν συνεπαρχιωτῶν αὐτῶν! Ἐφθασαν καὶ δένουσι τὰς ἡμιόνους ἔξωθεν τῆς μονῆς, διότι πεζῇ ὀφείλουν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν καθηγιασμένον ὑπὸ τῶν μαρτύρων τόπον! Εἰς προϋπάντησιν αὐτῶν ἐξέρχεται ὁ διάδοχος τοῦ Γαβριὴλ ἐνδεδυμένος τὴν ἡγουμενικὴν ἑαυτοῦ στολὴν καὶ κρατῶν εἰς χεῖρας τὸν Σταυρὸν, ὃν πάντες ἀσπάζονται. Μετ' ὀλίγον ἄρχεται ἡ τελετὴ τοῦ μνημοσύνου, ὅπερ ἐπισφραγίζει τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη» ἀναφωνούμενον ὑπὸ μυρίων στομάτων, μεθ' ὃ πάντες μεταβαίνουσιν ἐν παρατάξει εἰς προσκύνησιν τῶν ἱερῶν λειψάνων τῶν προμάχων τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος ἐγγύς που τῆς μονῆς τεθαμμένων.

Τοιαῦτα περίπου ἐπαναλαμβάνονται κατ' ἔτος, μὴ παραμελούντων τῶν προσερχομένων ν' ἀνταλλάξωσι καὶ σκέψεις ἐπὶ τῶν γενικῶν τῆς πατρίδος συμφερόντων καὶ νὰ ὑπεκκαύσωσι τὸν ζῆλον τῶν παρισταμένων πρὸς μίμησιν τῆς ὑπεranθρώπου θυσίας, ἣν οἱ μέγιστοι ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς τοῦ αἰῶνος ἀπεθέωσαν.

Τί λέγουσιν εἰς ταῦτα οἱ περιφρονοῦντες τὴν δύναμιν τοῦ ἑλληνισμοῦ; ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι ἡμῖν καὶ σύμπαντι τῷ κόσμῳ ἴδια ἔργα, παρόμοια; Ἐὰν ἀνεγίνωσκον τὸ σύγγραμμα τοῦ ἄγγλου συνταγματάρχου Σκίνερ τοῦ ἐπισκεφθέντος τότε τὴν νῆσον καὶ περιγράψαντος ζωηρῶς τοὺς ἡρωϊκοὺς αὐτῆς ἀγῶνας θὰ ἐκάλυπτον ὑπ' αἰσχύνης τὸ πρόσωπον· θὰ ἔπλυνον τὸ δὴ λεγόμενον τὸ στόμα καὶ ἔπειτα θ' ἀνέφερον τὸ τρισένδοξον ὄνομα τῆς Ἑλλάδος ἀρχαίας τε καὶ νεωτέρας.

Ἐπιτραπήτω μοι ν' ἀναφέρω ἐκ τοῦ συγγράμματος ἐκείνου «Σκληραγωγίαι ἐν Κρήτῃ» δύο μόνον περικοπὰς τὰς ἑξῆς: «Ἑνὸς ἔτους ἀγῶν ἐν Κρήτῃ ἰσοδυναμεῖ μὲ τριάκοντα ἐτῶν ἀγῶνα εἰς τὴν Εὐρώπην» καὶ περὶ τοῦ Ἀρκαδίου προκειμένου, ὅπερ ἐπεσκέφθη, ἐν ᾧ ἔτι τὰ αἵματα ἤχιζον, λέγει ἀλλαχοῦ. «Ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς Δασκαλάκαινας ἔσφαξαν οἱ Τοῦρκοι τριάκοντα καὶ δύο συγγενεῖς της». Χαλυβδίνην ὄντως καρδίαν ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἡ γυνὴ ἐκείνη διὰ ν' ἀνθέξῃ εἰς τὸ μαρτύριον! Καὶ ἐν τούτοις ζῇ ἔτι καὶ ἴσως κοσμήσῃ καὶ πάλιν τὸ ἐπέτειον μνημόσυνον διὰ τῆς γηραιᾶς πλὴν ἀγγελομόρφου παραστάσεως αὐτῆς.

Ἐν Γαλαζίῳ, τῇ 6 Νοεμβρίου 1892.

Εἷς Κρής.

ΠΩΣ ΚΑΜΝΟΥΝ
ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Ἡ «Lupta» ἐπανερχομένη εἰς τὸ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον προχθεσινὸν αὐτῆς θέμα μεταξὺ ἑτέρων προστίθησιν καὶ τὰ ἑπόμενα:

«Ἐὰν ἡ ἐνοικίασις τῶν γαιῶν, σήμερον ἔτι συνεπάγεται τοσαύτας καταπιέσεις καὶ ἁρπαγὰς διὰ τὸν χωρικὸν, εὐκόλως δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν οἵα ὑπῆρξε πρὸ εἰκοσαετίας, ὅτε καὶ πάντες οἱ γεωργοὶ ἦσαν Ἕλληνες. Ἰδίως οἱ Ἕλληνες ὑπῆρξαν μεταξὺ πάντων τῶν ἐνοικιαστῶν γαιῶν οἱ ἀπανθρωπότεροι. Ἐπωφελούμενοι τῶν κοινωνικῶν ὅρων οἵτινες καθίστων εὐχερῆ τὴν ἁρπαγὴν ἠδυνήθησαν νὰ σχηματίσωσι σημαντικὰς περιουσίας, οὐχὶ ὅμως δυνάμει πνευματικῆς αὐτῶν ὑπεροχῆς, διότι οἱ Ἕλληνες ἐνοικιασταὶ κατ' οὐδὲν ἐτροποποίησαν τοὺς ὅρους τῆς μορφώσεώς των. Τὸ πολὺ πολὺ δύναταί τις νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ἰδιαιτέρως ἐδιδάχθησαν γεωργικάς τινας γνώσεις.

Ὁ χωρικὸς

Τίνες εἰσὶν αἱ ὑπὸ τοῦ Ζάππα εἰσαχθεῖσαι βελτιώσεις εἰς τὴν γεωργίαν; Οὗτος καὶ πάντες ὡς αὐτὸς περιωρίσθησαν ἁπλῶς νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῆς ἀλλοτρίας ἐργασίας ἐν ταῖς πρὸς τοὺς χωρικοὺς συμφωνίαις. Κατὰ συνέπειαν μείζων μέρος τῶν σχηματισθεισῶν ἐκ τῆς γεωργίας περιουσιῶν ἐστὶ προϊὸν τῆς ἐργασίας τοῦ χωρικοῦ. Ἤδη ἐρωτῶ: Ἐὰν πᾶν τὸ παραχθὲν ἐκ τῆς ἐργασίας τοῦ χωρικοῦ ἤθελε μένῃ αὐτῷ δὲν θὰ ἦτο μείζων ὄφελος διὰ τὸν ρωμουνικὸν λαὸν, παρ' ὅσον νῦν, ὅτε εἰς μὲν πλουτεῖ, καθ' ὃν χρόνον ἑκατοντάδες καὶ χιλιάδες βυθίζονται εἰς ἐσχάτην πενίαν; παραδέχομαι μάλιστα ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης εἴτε ὁ ἐνοικιαστὴς δικαιοῦνται, νὰ ἐπιβάλλωσιν οἱανδήποτε συμφωνίαν, ἀλλὰ τὸ κράτος δὲν δικαιοῦται νὰ εἴπῃ: συμφέρον τοῦ ἔθνους εἶναι, ὅπως ὁ χωρικὸς γινώσκῃ κάλλιον νὰ οἰκονομῇ, καὶ μὴ καταστρέφηται; ἐπομένως δὲν δικαιοῦται νὰ ἐπεμβῇ;

Ὡς ἀπόδειξις, ὅτι οὕτω δέον νὰ ἤ. βλέπομεν καὶ τοὺς συντηρητικοὺς θέλοντας νὰ ἐπεμβῶσιν εἰς βοήθειαν τῶν χωρικῶν διὰ τῆς ἱδρύσεως γεωργικῶν τραπεζῶν, τῆς διακανονίσεως τῶν πρὸς τοὺς χωρικοὺς συμφωνιῶν καὶ τῆς εἰς μικροὺς κλήρους πωλήσεως γαιῶν.

Φρονῶ ὅμως ὅτι τὸ μόνον τέλειον μέτρον ἤθελεν εἶσθαι, ἡ ἐξαγόρασις πασῶν τῶν ἰδιωτικῶν γαιῶν καὶ ἡ πώλησις αὐτῶν εἰς τοὺς χωρικούς. Δι' αὐτοῦ ὁ ἐμμεταλλευτὴς τῶν γαιῶν θὰ ἐχρησιμοποίει τὰ χρήματα εἰς ἕτερου εἴδους ἐπιχειρήσεις, ἐμπορικὰς εἴτε βιομηχανικὰς, ὠφελιμωτέρας διὰ τὸ ἔθνος.

Ἐθνικὸν αἴσθημα

Δὲν πιστεύω, ὅτι ὑποβάλλων τὴν γνώμην ταύτην θεωρηθήσομαι ὅτι ἐξηγοράσθην παρὰ τῶν Ἑβραίων. Γεννηθεὶς καὶ ἀνδρωθεὶς ἐν τῷ χωρίῳ γινώσκω ἐκ τοῦ σύνεγγυς πάντα τὰ τῶν χωρικῶν παθήματα ὡς καὶ πάσας τὰς ἀδικίας ἐν αἷς εἰσὶν ἐκτεθειμένοι. Ὁ Ζάππας ὅστις ἀφῆκεν ἑκατομμύρια εἰς τὸ ἑλληνικὸν κράτος, ἐν ταῖς γαίαις αὐτοῦ οὐδεμίαν ὁδὸν κατεσκεύασε. Τοιουτρόπως οἱ δυστυχεῖς ἐκ τῶν ἱδρώτων τῶν ὁποίων ἐσωρεύθησαν τὰ ἑκατομμύρια ταῦτα, εἰσὶν ἠναγκασμένοι νὰ βυθίζωνται ἐν τῷ βορβόρῳ, διότι οἱ ξένοι καὶ ἰδίως οἱ Ἕλληνες ὑπολογίζουσιν ὅτι ἔρχονται ἐδῶ παρ' ἡμῖν προσωρινῶς μέχρις οὗ συναθροίσωσι περιουσίαν. Ἐγνώρισα Ἕλληνας πέμψαντας τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς τὰς Ἀθήνας εἰς μικρὰν ἔτι ἡλικίαν, ὅπως ἐντυπωθῇ εἰς τὴν διάνοιάν των, ἔλεγον οὗτοι, ὅτι εἰσὶν Ἕλληνες καὶ οὐχὶ Ρωμοῦνοι, ἄλλως τε παρ' ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὑπάρχει στενοτάτη συνάφεια μεταξὺ ἐμπορικῆς προαγωγῆς καὶ πατριωτισμοῦ, δι' ὧν ἀναζωπυροῦται καὶ διατηρεῖται θερμὸν ἐσαεὶ παρ' αὐτοῖς τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα. Τὸ τοιοῦτον μεγάλως αὐτοὺς τιμᾷ. Ἀλλ' ἡμῖν τοῖς προσφέρουσιν αὐτοῖς πάντα τὰ μέσα, ὅπως καθιστῶσι τὸν λαὸν ἡμῶν πένητα, οὐδεμίαν τιμὴν περιποιεῖ. Ὁ τρόπος καὶ τὰ μέσα, δι' ὧν οἱ Ἕλληνες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐσχημάτισαν παρ' ἡμῖν περιουσίας, νομίζω ἐστὶ μοναδικὸς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν Ἐθνῶν.

Χρυσοφόρος χώρα

Ἐκ μακροῦ, λίαν μεμακρυσμένου χρόνου ἡμεῖς ἐσμὲν φόρου ὑποτελεῖς εἰς πένητα λαὸν, ὅστις κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὰς ἡμετέρας κοινωνίας δι' ἐπιτηδείου ἐνεργείας. Αἱ εὔφοροι γαῖαι τῆς Ρωμουνίας καὶ ὁ ἡμέτερος ἐργατικὸς λαὸς κατὰ μέγιστον μέρος ὑπῆρξαν ἀρωγοὶ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους.

Ὡς ἐκ τούτου διὰ τοὺς Ἕλληνας ἡ Ρωμουνία ἐστὶ χώρα, πρὸς ἣν διευθύνονται αἱ ἐποφθαλμιάσεις πολλῶν, χώρα παροιμιώδης ἐν ᾗ δύναται νὰ συναθροισθῇ χρυσός. Ἀείποτε ἔτυχον ἐνταῦθα ἀγαθῆς ὑποδοχῆς καὶ μάλιστα προστασίας παρὰ τοῖς πλουσίοις καὶ σημαίνουσιν αὐτῶν συμπατριώταις. Οὐ πρὸ πολλοῦ ἔτι ἅπασα ἡ ἀριστοκρατία τοῦ τόπου ὡμίλει καὶ ἐνεφορεῖτο ἑλληνικῶν αἰσθημάτων. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον πάντες οἱ ἐρχόμενοι ἕλληνες ἦσαν εὐπρόσδεκτοι καὶ εὕρισκον μεγάλας εὐκολίας ἐπιδιδόμενοι εἰς πᾶσαν οἱανδήποτε ἐπιχείρησιν καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἐνοικίασιν γαιῶν. Καὶ τοῦτο διότι ὁ ἀγροτικὸς λαὸς ὡς ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ ἀναγκῶν εἶχε περιέλθει εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε νὰ ἄγηται καὶ φέρηται.

Ἀλλὰ ὅταν βλέπωμεν τίνι τρόπῳ, τὰ ἑκατομμύρια διαφεύγουσι τῶν χειρῶν μας, ἐνῷ γινώσκομεν πάντες πῶς συνελέγησαν, οὐδαμῶς πρέπει νὰ κατακρίνωμεν τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες ἐγνώρισαν νὰ ἐπωφεληθῶσιν ἐκ τῶν ἡμετέρων κοινωνικῶν ὅρων, οὐδὲ νὰ ὑβρίζωμεν τὸν χωρικὸν ὅστις ἀφέθη νὰ

ἐκμεταλλευθῇ, ἀλλὰ ὀφείλομεν νὰ ἐγερθῶμεν ἐναντίον ἐκείνων, οἵτινες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ μεταβάλωσι τοὺς ὅρους τούτους καὶ ἐπεδείξαντο ἄγνοιαν καὶ ἐθελοκακίαν.

Δι' ἡμᾶς

Πότε ἡ ἡμετέρα διοίκησις ἔλαβε μέρος ὑπὲρ τοῦ χωρικοῦ ἐναντίον τοῦ ἐνοικιαστοῦ; Ἑπομένως ἐσμὲν ἄξιοι τῆς ἡμετέρας τύχης, τοὐναντίον δὲ μέγιστος ὀφείλεται ἔπαινος εἰς τοὺς Ἕλληνας, δυνηθέντας νὰ ἐπωφεληθῶσιν αὐτοὶ καὶ τὴν χώραν αὐτῶν νὰ ὠφελήσωσι καὶ οὐχὶ μόνον διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλὰ καὶ διότι ξένους ὡς τὸν Ζάππα ὅστις ἦν Ἀλβανὸς μετέβαλον εἰς ἕλληνα πατριώτην. Τοιουτοτρόπως ἡ ρωμουνικὴ φυλὴ κατεδικάσθη νὰ δουλεύῃ πάντα τὰ ἔθνη, μεθ' ὧν καὶ γειτνιάζει. Ἐν Ρωμουνίᾳ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξηγεῖται ἡ ἑλληνικὴ ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ ἐπιρροή.

Ἄλλοτε ὑφιστάμεθα καὶ τὴν βουλγαρικὴν ἐπιρροήν, σήμερον βλέπομεν ὀφθαλμοφανῶς τὴν ἀνύψωσιν τῶν ξένων. Ἐν Μακεδονίᾳ δρὰξ Ἑλλήνων κρατεῖ εἰς ζυγὸν τοὺς Ρωμούνους διὰ σχολῶν καὶ Ἐκκλησιῶν, ἐνῶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἡρώων τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ὑπῆρξαν κουτσόβλαχοι. Ἐν Βουκοβίνᾳ Πολωνοὶ καὶ Ἑβραῖοι ὑπεδούλωσαν τὸ σφριγῶν ρωμουνικὸν στοιχεῖον. Ἐν Αὐστρίᾳ ἔτι καὶ νῦν παριστάμεθα εἰς δεινοὺς ἀγῶνας, ἐν οἷς συνταράσσονται οἱ Ρωμοῦνοι.

Ἀσυναισθήτως ἴσως εἰργάσθημεν εἰς μεγέθυνσιν καὶ ἀνύψωσιν ἑτέρων φυλῶν. Δὲν θὰ ἐλθῃ ἄρά γε ἐποχὴ ὅπως ἐργασθῶμεν καὶ εἰς τὴν τῆς ἡμετέρας φυλῆς ἀνύψωσιν; ἀλλ' οὐδὲν πρὸς τοῦτο θὰ κατορθώσωμεν διὰ τῶν περιφήμων συμφωνιῶν, ἀλλὰ διὰ τῶν δημοκρατικῶν μεταρρυθμίσεων, διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ κράτους τοῦ χρεωστοῦντος νὰ προστατεύῃ καὶ βοηθῇ τὸν ἀσθενῆ. Ἐὰν ὑπῆρχε νόμος ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν τοιοῦτος οἷον ζητοῦσιν οἱ δημοκρατικοί, αἱ ὑποθέσεις Ζάππα καὶ Βεδμὰρ οὐδεμίαν θὰ εἶχον σημασίαν».

Cos

Σ. Π. Ἐλλείψει χώρου θέλομεν ἐπανέλθει ἀπαντῶντες εἰς τὸ φύλλον τῆς προσεχοῦς δευτέρας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ δήμου Ἀθηναίων

Χθὲς ὑπεβλήθη ὑπο τοῦ κ. Δημάρχου εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1893 τοῦ δήμου Ἀθηναίων. Ὁ νέος προϋπολογισμὸς τοῦ δήμου παρουσιάζει περισσότερα ἔξοδα καὶ ἔσοδα ἢ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐπίσης δὲ τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τὸ ὁποῖον καταλείπει. εἶναι κατὰ 152 χιλιάδας δραχμὰς ἀνώτερον τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1892 καταλειφθέντος.

Ὁ νέος προϋπολογισμὸς παροσιάζει ἔξοδα μὲν 2 243,389 καὶ 75)00, ἔσοδα δὲ 2,524,276 καὶ 70. Ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει νέων πόρων τοῦ δήμου, ὧν οἱ σπουδαιότεροι εἶναι οἱ ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων καὶ πλατειῶν, ὁ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἀνεγειρομένων οἰκιῶν καὶ καταστημάτων.

Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου μακρὰ θὰ γείνῃ συζήτησις, ἀπὸ τῆς σήμερον δὲ συνερχόμενον τὸ δημοτικὸν συμβούλιον θὰ συζητήσῃ ἐπ' αὐτοῦ.

Δωρεὰ εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον

Ἡ οἰκογένεια τοῦ ἀώρως θανόντος πολυκλαύστου νέου Καμάρα ἀπέστειλεν εἰς τὸν δήμαρχον κ. Μελᾶν δραχ. πέντε χιλιάδας ἐκπληροῦσα τὴν τελευταίαν θέλησιν τοῦ ἀποθανόντος, ὅπως διαθετηθῶσιν ὑπὲρ τῶν πασχόντων τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου. Τὸ ἀδελφάτον τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου συνέρχεται ἐκτάκτως σήμερον, ὅπως ἀποφασίσῃ τὴν ἀναγραφὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ πολυκλαύστου νεκροῦ εἰς τὴν στήλην τῶν εὐεργετῶν τοῦ καταστήματος εἰς αἰωνίαν ἀνάμνησιν αὐτοῦ, καὶ δι' ἐγγράφου ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ.

Ὁ ἀστυκὸς κώδηξ

Συνελθούσης ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἤρξατο ἡ συζήτησις τοῦ περὶ τύπου τῶν διθηκῶν κεφαλαίου τοῦ ἀστυκοῦ κώδικος εἰσηγουμένων τῶν κ.κ. Ι. Βαλαωρίτου καὶ Δ. Στεφάνου, καθόσον ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης ἐπείγεται νὰ εἰσαγάγῃ μεμονωμένως πρὸς ἐπιψήφισιν τὸ περὶ διαθηκῶν νομοσχέδιον, ἡ ἀνάγκη τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὁποίου ἔν τε τῇ Ἑπτανήσῳ καὶ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι θεωρεῖται ἰδιαζόντως ἐπείγουσα. Ἡ ἐργασία αὕτη περατοῦται ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

Ἡ δασοφυλακή

Τὸ περὶ σχηματισμοῦ ἰδιαιτέρου σώματος δασοφυλάκων ὑπὸ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ διάταγμα καταρτισθὲν τῇ κοινῇ συνεννοήσει τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἀπεστάλη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης, ἵνα παραβληθῶσιν αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ μὴ τυχὸν ἀντιβαίνωσι πρὸς τὸ σύνολον τῆς ποινικῆς νομοθεσίας.

Φαίνεται ὅτι ἡ ἐπιτήρησις τῶν δασῶν θὰ ἀνατεθῇ κατὰ προτίμησιν εἰς ἀξιωματικοὺς τῆς χωροφυλακῆς, ἐξ ὧν θὰ ἀποσπασθῶσιν εἴκοσιν ἐν ὅλῳ, διατιθέμενοι κατὰ περιφερείας ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ διατάγματος τοττου. Οἱ νέοι δασοφύλακες θὰ ἔχωσι τοῦ λοιποῦ τὴν ἀποκλειστικὴν φύλαξιν τῶν δασῶν, τὰ δὲ καθήκοντά των δὲν θὰ σχετίζωνται ὡς μέχρι τοῦδε συνέβαινε, μὲ ἄλλην τινὰ ὑπηρεσίαν.

Ἵδρυσις γυναικείων φυλακῶν

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς δικαιοσύνης γίνεται σκέψις, ὅπως ἀναγερθῇ ἐν Ἀθήναις γενικὸν κατάστημα γυναικείων φυλακῶν, ἐνῷ θὰ ἐγκατειρχθῶσι πᾶσαι αἱ ἐν ταῖς λοιπαῖς φυλακαῖς τοῦ κράτους κατάδικοι.

Τὸ μέτρον εἶναι ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις ἄριστον, ἡ δὲ ἐφαρμογή του δὲν θὰ δαπανήσῃ καὶ ἐξαιρετικὰς δαπάνας. διότι τὸ ἀναγκαῖον κεφάλαιον τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ κτιρίου θὰ ληφθῇ ἐκ τῶν ἐνοικίων τὰ ὁποῖα τὸ κράτος πληρόνει ἤδη εἰς οἰκήματα χρησιμεύοντα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ὁ τάφος τῆς Κλυταιμνήστρας

Ἀπέρχονται εἰς Μυκήνας οἱ κ.κ. Καββαδίας, γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων, Φιντικλῆς, Νικολαΐδης, Μυλωνᾶς, Τσιβανόπουλος, ἀποτελοῦντες ἐπιτροπὴν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας, μετὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Μούση, ὅπως φροντίσωσι περὶ ὑποστηρίξεως τοῦ τάφου τῆς Κλυταιμνήστρας, καταστάντος ἐτοιμορρόπου.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ

Ἀναφορὰ τῶν ἐν Λιβερπούλῃ Ἑλλήνων Διὰ τὴν κυβέρνησιν

Ἐκ Λιβερπούλης ἀπεστάλει τὸ ἑξῆς ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον οἱ αὐτόθι ἐπίτροποι τῆς κοινότητος ἀπηύθυναν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ξενοδοχεῖον, δημοσιεύομεν δὲ αὐτὸ εὐχαρίστως.

Ἀναφορὰ

Πρὸς τὸν κ. Πρόξενον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, Γεωργίου Α'

Ἐν Λιβερπούλῃ, τῇ 20 8/βρίου 1892.

Κύριε πρόξενε,

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἐπίτροποι τῆς ἐνταῦθα Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἐπισύρομεν τὴν ὑμετέραν προσοχὴν εἰς ζήτημα ὑψίστης σπουδαιότητος, εἰς ὃ νομίζομεν δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀδιάφορος ἡ ἡμετέρα ἐν Ἀθήναις Κυβέρνησις.

Πρὸ καιροῦ ἤδη οἱ κακῇ τῇ μοίρᾳ μεταναστεύοντες ἐξ Ἑλλάδος εἰς Ἀμερικὴν ἡμέτεροι ὁμογενεῖς ἐπανακάμπτουσιν ἐκεῖθεν ἐν ἐλεεινῇ καταστάσει, καὶ μὴ ἔχοντες τὰ μέσα νὰ πληρώσωσι τὰ τοῦ ναύλου ἔξοδα ἐκ Λιβερπούλης εἰς Ἑλλάδα, προσέρχονται εἰς ἡμᾶς αἰτούμενοι τὴν ἡμετέραν ἀρωγήν.

Οἱ πόροι τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ὡς ἴσως δὲν θὰ ἀγνοεῖτε, εἶναι ἰσχνότατοι, αἱ δὲ ἀπαιτήσεις πολλαὶ καὶ συχναί· τούτου ἕνεκεν ἐλαχίστην δυνάμεθα εἰς αὐτοὺς νὰ παράσχωμεν βοήθειαν καὶ ἤδη τὸ ταμεῖον ὑπὲρ τῶν ἀπόρων ἐξηντλήθη.

Τὸ λυπηρὸν θέαμα ἀνδρῶν ἀκμαίων ἐπαιτούντων διὰ τὸν καθημερινὸν ἄρτον, ἐν συντριβῇ δὲ διατελούντων διὰ τὴν ἀπονενοημένην ἀπόπειράν των, τῆς εἰς Ἀμερικὴν μεταβάσεως πρὸς εὕρεσιν πόρων, ἐπιβάλλει ἡμῖν τὸ ἱερὸν καθῆκον τῆς εἰς ὑμᾶς ἐκκλήσεως ὅπως πράξητε τὰ δέοντα καὶ μὴ ἀφεθῶσιν οὗτοι ν' ἀποθνήσκωσι τῆς πείνης εἰς τοὺς δρόμους τῆς Λιβερπούλης.

Ἤδη ἔφθασαν περὶ τοὺς εἴκοσι πέντε, καὶ κατὰ τὸ λέγειν τούτων, πολλοὶ ἄλλοι ἀναμένονται διὰ προσεχῶν ἀτμοπλοίων.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὸ σοβαρὸν τοῦ πράγματος, θέλετε συγχωρήσει τὴν ἡμετέραν τόλμην.

Διατελοῦμεν κτλ.

Οἱ ἐπίτροποι

Α. Καλβοκορέσης
Β. Α. Μαλανδρένος
Θ. Βαφέας.

«Ἄστυ»

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Ἡ ἄφιξις τοῦ Βασιλέως

Χθὲς κατόπιν εἰκοσαημέρου ἀπουσίας ἀφίκετο ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Κάρολος μετὰ τοῦ πρίγκηπος διαδόχου Φερδινάνδου διὰ τῆς ἐκ Πρεδεὰλ ταχείας ἁμαξοστοιχίας. Εἰς προϋπάντησιν αὐτοῦ μετέβησαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν πολλοὶ τῶν ὑπουργῶν, ἐν οἷς ὁ κ. Ὀλλανέσκος, ὁ κ. Κὰρπ καὶ πλῆθος λαοῦ αὐθορμήτως μεταβάντος ὅπως χαιρετίσωσι τὴν ἐπάνοδον τοῦ βασιλέως αὐτοῦ. Δι' αὐλικῶν ἁμαξῶν ἐκ τοῦ βορείου σταθμοῦ ἐν μέσῳ ἀνευφημιῶν τοῦ πλήθους μετέβησαν εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἅτινα χθὲς τὴν ἑσπέραν ἦσαν πεφωταγωγημένα. Ἡ Α. Μ. ἀπεκόμισεν ἀρίστας ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ἀπανταχοῦ γενομένης αὐτῷ ὑποδοχῆς.

Ἡ «Veselia»

Ἡ γελοιογραφικὴ ρωμουνικὴ ἐφημερὶς «Veselia» δημοσιεύει σήμερον εἰκόνα παριστῶσαν τοὺς Ἕλληνας ὑποδεχομένους ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ Ἀθηνῶν τὸν τέως ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβευτὴν κ. Παπαρρηγόπουλον. Ἕλληνες βρακοφόροι, φουστανελλοφόροι καὶ ἀνυπόδητοι ἐν μεγάλῃ στολῇ, ὡς λέγει τὸ ποίημα τῆς ἐφημερίδος ὑποδέχονται ἐν τῷ σταθμῷ τὸν κ. Παπαρρηγόπουλον προσφέροντες αὐτῷ ἐπὶ κανίστρων ἐλαίας, τσίρους, λεμόνια καὶ πορτοκάλια. Ἐπὶ λόφου παρίσταται ἡ Ἀκρόπολις, ὑπὸ τοὺς πρόποδας δὲ αὐτῆς ὑψοῦνται μιναρέδες ὀθωμανικῶν τεμενῶν.

Ἡ παρὰ πόδας τῆς εἰκόνος ποίησις ἕνεκεν τοῦ πολλοῦ αὐτῆς ρωμουνικοῦ ἅλατος καθίσταται ἄγευστος τοὐλάχιστον διὰ τὸν στόμαχον τῶν μὴ Ρωμούνων.

Ὡς τοιαύτην ἀφίνομεν ἀμετάφραστον καθ' ὁλόκληρον διὰ τοὺς συμπολίτας τῆς «Veselia».

Κάρμεν Σύλβα

Μετ' ἐπιτυχίας παρεστάθη ἐν τῷ αὐλικῷ θεάτρῳ Κοβούργου τὸ ὑπὸ τῆς Κάρμεν Σύλβα συντεθὲν καὶ ὑπὸ τοῦ δουκὸς τοῦ Ἐδιμβούργου μελοποιηθὲν μελόδραμα «Ὁ Μαστρομανώλης». Ὁ δοὺξ Ἐρνέστος Κοβούργου ἔπεμψε μετὰ τὴν πρώτην παράστασιν πρὸς τὴν ἐστεμμένην μοῦσαν συγχαρητήριον τηλεγράφημα πλῆρες κολακευτικῶν ἐκφράσεων διὰ τὸ ἔργον τοῦτο τῆς βασιλίσσης Ἐλισσάβετ, ἥτις ἀπήντησε τὰ ἑξῆς: «Τὸ συμπαθὲς ἡμῶν τηλεγράφημα μεγάλως μὲ ἀνακουφίζει, θεωρῶ δὲ τοῦτο ὡς θερμὴν ἡλιακὴν ἀκτῖνα εἰσδύσασαν εἰς τὸν ἥσυχον καὶ ἀσθενικόν μου θάλαμον. Εὐχαριστῶ διὰ τοῦτο ὅπερ θεωρῶ ὡς ἐνθάρρυνσιν πρὸς ἑτέρας νέας ἀποπείρας.

Οὐχὶ σύμβασις ἀλλὰ μετάλλιον

Διαψεύδεται ἡ εἴδησις ὅτι εἷς ἐκ τῶν ἐφόρων τῶν πολιτικῶν νοσοκομείων ἐπέμφθη εἰς Βερολῖνον, ὅπως ἐπιληφθῇ διαπραγματεύσεων πρὸς συνομολόγησιν ἐμπορικῆς μετὰ τῆς Γερμανίας συμβάσεως. Ὁ τέως γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν νῦν δ' ἔφορος κ. Ὀλλανέσκου μετέβη εἰς Σιγμάριγγεν καὶ εἶτα εἰς Βιέννην ὅπως χαράξῃ ἀναμνηστικὸν μετάλλιον ἐπὶ τοῖς γάμοις τῆς Α. Β. Υ. τοῦ ρωμούνου πρίγκηπος διαδόχου.

Ἀντὶ διαδήματος ἄσυλον

Κατόπιν τῆς ἐπιστολῆς ἣν ἀπηύθυνεν ἡ μνηστὴ τοῦ διαδόχου πριγκήπισσα Μαρία τοῦ Ἐδιμβούργου πρὸς τὴν κ. Λ. Καταρτζῆ αὕτη ἀπεφάσισε τὸ μέχρι τοῦδε συλλεγὲν προϊὸν τῶν εἰσφορῶν νὰ προορίσῃ εἰς τὴν ἵδρυσιν γηροκομείου ἢ ὀρφανοτροφείου.

Φύματα ζηλοτυπίας

Αἱ ἐκ Γαλαζίου ἐφημερίδες ἀναγράφουσιν ὅτι τελευταίως ἐξετυλίχθη ἐν Γαλαζίῳ δρᾶμα τι. Εἷς λωποδύτης καλούμενος Βησσαρίων Παντελῆς ὑποπτευθεὶς ὅτι ἡ σύνευνος αὐτοῦ διετέλει εἰς σχέσεις μετά τινος Ἀναγνώστη Ζερβοῦ ὡπλίσθη διὰ πολυκρότου, ὅπερ ἐξεκένωσεν ἐναντίον αὐτῆς τε καὶ τοῦ ἀντεραστοῦ του. Μετὰ τοῦτο ἐπυροβόλησε καθ' ἑαυτοῦ εἰς τὸν δεξιὸν κρόταφον καὶ κατέπεσεν ἄπνους. Ὁ ἀναγνώστης εἰσέτι ἐπιζῇ.

Ἀγωγὴ κατὰ τῆς Δημαρχίας

Ἡ ἑταιρία ἥτις ἐπεχείρησε νὰ κατασκευάσῃ ἠλεκτρικὸν τροχιόδρομον ἐπὶ τοῦ Βουλεβάρτου ἐνήγαγεν εἰς δίκην τὴν Δημαρχίαν τοῦ Βουκουρεστίου, ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν τροποποίησιν τοῦ συμβολαίου. Κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς ἑταιρίας ἡ κατασκευὴ τοῦ τροχιοδρόμου τούτου, ὤφειλε νὰ γίνῃ δι' ἐναερίων συρμάτων καὶ οὐχὶ δὲ ὑπογείων κάλων. Ἡ δίκη κατ' αὐτὰς γενήσεται ἐν τῷ ἐμποροδικείῳ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΛΟΥΤΡΩΝ ΕΦΟΡΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ
„ΘΕΣΠΙΣ"
Διευθυνόμενος ὑπὸ τοῦ κυρίου
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΗΣΑΙΟΥ

Διὰ τὴν ἑσπέραν ταύτην

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Η ΤΥΧΗ ΤΗΣ

ΜΑΡΟΥΛΑΣ

Κωμειδύλλιον
μετὰ 24 ᾀσμάτων καὶ ἐθνικῶν χορῶν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Η ΑΥΓΟΥΛΑ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ

Τριῳδία ψαλησομένη
ὑπὸ τῆς κυρίας καὶ κυρίων Λαλαούνη.

Γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ κ. Ξεν. Ἡσαΐας δὲν λαμβάνει μέρος ἐν τῇ παραστάσει τοῦ ἄνω κωμειδηλίου, μετ' ἀνυπομονησίας ἀναμένομεν ὅπως ἴδωμεν ἐν τῇ προσεχεῖ παραστάσει, αὐτὸν τὸν διευθυντὴν καὶ πρωταγωνιστὴν τοῦ θιάσου κ. Ξενοφῶντα Ἡσαΐαν περὶ οὗ τοσαύτας καλὰς ἀναμνήσεις ἔχομεν.

Συνιστῶμεν καὶ πάλιν εἰς τοὺς ἐνταῦθα ὁμογενεῖς ὅπως ὑποστηρίξωσι τὸν μελοδραματικὸν τοῦτον θίασον.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ καῦσις τῶν νεκρῶν

Ἐσχάτως συζητεῖται ζωηρῶς ἐν Γερμανίᾳ, Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ τὸ ζήτημα τῆς ὑποχρεωτικῆς καύσεως τῶν νεκρῶν ἐν περιπτώσει θανάτου ἐκ χολέρας. Ἐν Νέᾳ Γόρκῃ τὸ ὑγειονομικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς καῦσιν τῶν νεκρῶν τῶν ἀποθανόντων ἐκ χολέρας κατὰ τὰς καθάρσεις. Οἱ ὀπαδοὶ τῆς θεωρίας ταύτης στηρίζονται ἐπὶ τῆς παρατηρήσεως ὅτι τὰ παθολογικὰ μικρόβια τῆς νόσου ἐπιζῶσιν ἐν τοῖς πτώμασι, εἶτα δὲ καὶ ἐν τῷ ἐδάφει, οὐδὲν δὲ ἕτερον μέσον πρὸς τελείαν καταστροφὴν αὐτῶν φαίνεται τελεσφορώτερον τῆς προτεινομένης καύσεως.

Γεωλογικὸν φρέαρ

Οἱ ἐν Λονδίνῳ σκέπτονται νὰ σκάψωσιν παρὰ τὴν πόλιν ταύτην φρέαρ 300 καὶ πλέον μέτρων, ἀντίρροπον τῶν πύργων τοῦ αὐτοῦ ὕψους, διὰ γεωλογικὰς ἐρεύνας Εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν διαφόρων γεωλογικῶν στρωμάτων σκέπτονται νὰ τοποθετήσωσιν ὑαλόφρακτα, περιέχοντα δείγματα τῶν ὀρυκτῶν καὶ τῶν χαρακτηριστικῶν πετρωμάτων τῶν στρωμάτων τούτων, συνωδευόμενα ὑπὸ σημειώσεων καὶ ὁδηγητικῶν πινάκων.

Ὡρολόγιον ἀνάγλυφον

Πωλητὴς ἀρχαιοτήτων ἐν Σικάγῳ ἐκτίθησιν ὡρολόγιον μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ, κατασκευασθὲν τῷ 1670 ἐν Γενεύῃ διὰ τὸν ἄγγλον ποιητὴν Μίλτωνα. Αἱ ὧραι εἰσὶν ἀνάγλυφοι οὕτως ὥστε ὁ τυφλὸς ποιητὴς νὰ δύνηται νὰ ἀνευρίσκῃ αὐτὰς διὰ τῆς ψαύσεως.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»

Ἀθῆναι, 6/18.—Ἤρθη ἡ ἀπαγόρευσις τῆς εἰσαγωγῆς κατειργασμένων ταχυδρομικῶν δεμάτων καὶ ἀθηλώτων δειγμάτων.

Παρίσιοι, 6/18.—Λέγεται, ὅτι ὁ αὐτουργὸς τῆς τελευταίας δυναμιτικῆς ἐκρήξεως ἐπέβη πλοίου διὰ τὴν ἀλλοδαπήν· μέτρα ἐλήφθησαν πρὸς σύλληψιν εἰς τὸν λιμένα ὅπου θέλει ἐπιβιβασθῇ.

Βατοὺμ, 6/18.— Χθὲς ἀφίκετο ὁ Τσάρεβιτς καὶ ἐξηκολούθησε τὸ ταξείδιόν του εἰς Ἀμπᾶς Τζουμὰν, ὅπου τανῦν εὑρίσκεται ὁ μέγας δοὺξ Γεώργιος.

Βουδαπέστη, 6/18.— Ἐντὸς 24 ὡρῶν ἐγένοντο 5 χολερικὰ κρούσματα καὶ 3 θάνατοι.

Βελιγράδιον, 6/18.— Οὐδὲν χολερικὸν κροῦσμα συνέβη χθές.

Πετρούπολις, 6/18.— Συνεκλήθη συνέδριον ἐξ ἰατρῶν τῶν μερῶν ἅτινα τελευταίως ἐμάστισεν ἡ χολέρα ἵν' ἀποφασίσῃ περὶ τῶν ληπτέων μέτρων ὅπως ἐμποδισθῇ ἡ ἐπάνοδος τῆς χολέρας κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ.

Βερολῖνον, 6/18.—Τὸ κοινωνιστικὸν συνέδριον συνεζήτησε περὶ τοῦ κυβερνητικοῦ κοινωνισμοῦ καὶ τῆς ἐπαναστατικῆς κοινωνικῆς δημοκρατίας. Ὁ κ. Λιμπκνεχτ ὡμίλησε διὰ μακρῶν, εἶπε δὲ, ὅτι ἡ κοινωνικὴ δημοκρατία ἐστὶν ἐπαναστατική, ἐνῷ ὁ κυβερνητικὸς κοινωνισμὸς ἐστὶ συντηρητικός, ἄρα ἀποτελεῖ ἀντίθεσιν. Ἡ συνέλευσις ἀπεφάνθη κατὰ τοῦ κυβερνητικοῦ κοινωνισμοῦ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ὁ κ. Ν. Φλέβας

Ὁ ἐν Βιέννῃ τὰς διατριβὰς ποιούμενος ρωμοῦνος πολιτευτὴς καὶ σφόδρα ἀντιπολιτευόμενος τέως τὴν κυβέρνησιν κ. Ν. Φλέβας ἐγνωστοποίησε τοῖς ἐνταῦθα φίλοις του, ὅτι ἐπὶ πολὺν ἔτι χρόνον θὰ διαμένῃ ἐν Βιέννῃ καὶ ὅτι καθ' ὁλοκληρίαν ἀποσύρεται τοῦ πολιτικοῦ βίου.

Αἱ καθάρσεις

Λέγεται, ὅτι καὶ ἡ ἐν Οὐγγενίῳ κάθαρσις θέλει καταργηθῆ, καθόσον αἱ ἐπίσημοι ἐκθέσεις τοῦ ἐν Ἰσμαηλίῳ ρωμούνου προξένου ἀναφέρουσι τὴν ὁλικὴν ἐξαφάνισιν τῆς χολέρας εἰς Βασσαραβίαν.

Ἐντὸς τὸ πολὺ 10 ἡμερῶν αἱ ἐκεῖθεν καθάρσεις καταργηθήσονται,

Βουλγαρία

Μετέβη εἰς Σοφίαν ἄγγλος ἀντισυνταγματάρχης ἐκπροσωπῶν τὸ ἀγγλικὸν χυτήριον Ἄμστρογγ ὅπως προβῇ εἰς δοκιμὰς νέου τηλεβόλου ταχείας βολῆς.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΤΑ ΝΟΜΙΚΑ

(Βουκουρέστιον, *Hotel Central*)

Συνεργαζόμενος μετ' ἐγκρίτων δικηγόρων ἀναλαμβάνει πᾶσαν δικαστικὴν ὑπόθεσιν.

Παρέχει συμβουλάς.

Μεταφράζει καὶ διεκπεραιοῖ ἔγγραφα.

Ο ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΜΕΝΔΩΝΙΔΗΣ

Δέχεται ἐπισκέψεις καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 8ης μ. μ.

Ἐγκατεστάθη
ἐν τῇ ὁδῷ Sfinților ἀριθ. 8
Εἴσοδος
Ὁδὸς Basarabilor ἀριθ. 18.

ΓΑΛΛΟ-ΡΩΜΟΥΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ
Strada Dréptă No. 28
Ἐν Βουκουρεστίῳ

Μαθήματα νεοελληνικῆς γλώσσης ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Παρισίδου πρώην διευθυντοῦ τῆς ἐν Ρουστσουκίῳ ἑλληνικῆς σχολῆς.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 6 Νοεμβρίου 1892

	Αγοραί	Πωλητ.
ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ		
Renta perpetuă 5 o/o	95.—	98.1/2
» amortis. 5 o)o	96.1/4	96.1)2
» » 4 o/o	82.60	82.65
Conversiunea rurală 6 o)o	102.1)2	102.3/4
Oblig. caseï Pensiunilor	275.—	277.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucuresci 5%—1883	89.3/4	8990.—
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	91.1/4	91.1)2
Scris. Func. Rurale 5%	95 50	95.60
» » Urbane 5 »	90.—	90.1/4
» » » 6 »	100 1/2	101.—
» » » 7 »	102.—	102.1/2
» » » Iași 5 o/	80.1/4	80.1/2
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Națională	1645.—	16 50
Dacia-Rumania	405.—	406.
Națională	410.—	415
Societ. de Reasigurare.	190.—	195.
» » Constr. și I. publ	125.—	128.
» » Basalt și Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τριμηνον	25.12.1/2	25. 5.—
» ὄψεως	25.25.—	25.27.1/2
Παρισίων τρίμηνον	99.80	99.90
» ὄψεως	100.45	100 50
Βερολίνου τριμηνον.	123 —	123.10
» ὄψεως	124.10	124 20
Βελγίου τριμηνον	99.75	99 80
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης τρίμηνον	2.09.1/2	2.09.1/2
» ὄψεως	2.11.1/4	2.11.1)2
» εικοσάφραγκον.	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τριμηνον.	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.—	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική.	22.80	23.
Εἰκοσάφραγκον Γαλλίας.	20.05	20.06
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 8 Νοεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	105.32
» » 3 o/o	99.45
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	98.25
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	333.—
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	89.75
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	495.93
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.	594.37
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.18
» Βελγίου.	99.3/32
» Βιέννης	207.50
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	

ΒΙΕΝΝΗ 6 Νοεμβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.54
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	315.15
Ρούβλια χάρτινα	117.—
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.—
» Παρισίων	47 70
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 6 Νοεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	101.90
» » 5 o/o.	96.70
» » 4 o/o.	81.90
Ρούβλια χάρτινα	199.20
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	96.50
Συνάλλαγμα Βελγίου.	—.—
» Παρισίων	—.—
» Βιέννης.	169.10
Διάθεσις Χρηματ. ἤρεμος.	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 6 Νοεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	97.3/8
Μετοχαὶ *Banque de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.32
» Ἀμστελοδάμου	12.04

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 6 Νοεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	96.55
» » 4 o/o.	81 90

ΥΔΩΡ ΚΑΛΩΣ ΔΙΥΛΙΣΜΕΝΟΝ

Δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τις προσαρμόζων ἐπὶ τῶν ὑδραγωγῶν τοῦ ὕδατος ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ στρόφιγγος (κάνης)

ΤΟ ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΟΝ (FILTRE) BÜHRING.

Εἰς τὰ μέρη ἔνθα δὲν εὑρίσκονται ὑδραγωγοὶ σωλῆνες, ἐφαρμόζεται τὸ αὐτὸ σύστημα τῶν **διϋλιστηρίων (filtres) μετ' ἀντλίας.**

Ἐπίσης δύναται νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τοὺς **κάδους**, τὰ **ψυγεῖα** καὶ ἐν γένει εἰς τὰς **δεξαμενάς.**

Δι' ἀγορὰν ἢ ἐνοίκιον οἱ βουλόμενοι θέλουσιν ἀποταθῆ πρὸς τὸν κύριον

SALTER

Bucuresci, Strada Lipscani, No. 90.

Τιμοκατάλογοι δωρεάν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, ἐν τῇ **ὁδῷ Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.**

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ — Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἕλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικὰ, Ρουμανικὰ Γαλλικὰ, Γερμανικὰ, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφῆς ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαρίθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμαϊκοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυρίῳ TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoi) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

Πρὸς τὸ φιλόμουσον τῆς Ρωμουνίας Ἑλληνικὸν δημόσιον.

Ἡ ἀξιότιμος τῆς «Κλειοῦς» διεύθυνσις ἐπιθυμοῦσα νὰ καταστήσῃ τὸ λαμπρὸν τοῦτο περιοδικὸν σύγγραμμα γνωστὸν καὶ προσιτὸν πᾶσι τοῖς ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλλησι παρεχώρησεν ἡμῖν ὑπὸ ἐξαιρετικοὺς καὶ εὐνοϊκωτάτους ὅρους ὁλόκληρον τὴν παρακαταθήκην τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθέντων τόμων.

Ἡ γενναία αὕτη συγκατάβασις ἔπεισεν ἡμᾶς νὰ ἀγοράσωμεν ταύτην δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ προσφέρωμεν αὖθις τῇ ἀξιοτίμῳ ἡμῶν πελατείᾳ ἔργον Ἑλληνικὸν ἔξοχον ἀντὶ μετριωτάτης τιμῆς.

Ἀπὸ τοῦδε λοιπὸν εἴμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαθέσωμεν **ὁλόκληρον τὴν ἑπταετῆ** (1885—1891) **σειρὰν** τῶν τόμων τῆς «Κλειοῦς», ἄδετον μὲν ἀντὶ φρ. 70, δεδεμένην δὲ μετὰ τοῦ ἰδιαιτέρου τῆς «Κλειοῦς» περικαλύμματος ἀντὶ φρ. 105.

Ἵνα δὲ πληρέστερον ἀνταποκριθῶμεν εἰς τοὺς πόθους τῆς ἀξιοτίμου διευθύνσεως τῆς «Κλειοῦς», τῆς προβάσης εἰς μεγάλην θυσίαν, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς εὐρυτέρας διαδόσεως ταύτης, προσφέρομεν εἰς τὰς αὐτὰς ὑποτιμημένας τιμὰς **ἕκαστον τόμον χωριστὰ,** ἤτοι ἀντὶ φρ. 10 τὸν ἄδετον καὶ ἀντὶ φρ. 15 τὸν χρυσόδετον, τρέφοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ «Κλειὼ» θέλει καταστῇ ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος ἑκάστης οἰκογενείας καὶ τὸ εὐεργετικὸν ἐντρύφημα πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως.

Οἱ τόμοι αὐτοτελεῖς ὄντες καὶ οὐδόλως πρὸς ἀλλήλους συνεχόμενοι διακρίνονται ἕκαστος τόσον διὰ τὴν ποικίλην, τερπνὴν καὶ ὠφέλιμον φιλολογικὴν ὕλην ὅσον καὶ διὰ τὰς θαυμαστὰς καὶ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

Οἱ τόμοι οὗτοι ἐπωλοῦντο μέχρι σήμερον 25 μὲν φρ. ὁ ἄδετος, 35 δὲ φρ. ὁ χρυσόδετος, ἤτοι περισσότερον τοῦ διπλασίου τῆς σημερινῆς τιμῆς. Τοῦτο παρέχει ἡμῖν τὴν παρήγορον ἐλπίδα ὅτι πᾶς τις ἐκτιμῶν τὴν κολοσσαίαν τῶν τιμῶν διαφορὰν θέλει σπεύσει νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἡμετέρας προσφορᾶς καθ' ὅσον μάλιστα μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς παρακαταθήκης τὸ ἔργον θὰ ἀποβῇ σπάνιον καὶ δυσεύρετον, τῆς ἀνατυπώσεως οὔσης ἀδυνάτου ἕνεκα τῶν μεγάλων δαπανῶν, ἃς συνεπάγονται ἐκδόσεις τοσοῦτον καλλιτεχνικαὶ καὶ ἐπιμεμελημέναι.

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1892.

Η. Χριστοδούλου.

Τυπογραφεῖον «ΠΑΤΡΙΔΟΣ» Calea Moşilor Ἀριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Β'. ΑΡΙΘ. 554. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΚΥΡΙΑΚΗ 8/20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ετησία..... Φρ. 30
Εξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στίχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Mogilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 7 9βρίου

Η «ΠΑΤΡΙΣ»

LES PRETENTIONS ET LES TITRES

Réponse à «La Patrie».

Le journal „La Patrie" publie sous ce titre un second article. La feuille française prétend que la Grèce aurait gagné par ses titres anciens ce que d'autres peuples n'ont pu réaliser que par d'immenses sacrifices de sang et d'argent. Elle ajoute que notre patrie basée sur ces titres se serait présentée aux congrès européens comme une mendiante politique et que la Grande-Bretagne lui aurait fait don des îles Ioniennes lors de l'avénement au trône du roi Georges.

Le monde civilisé, dit notre confrère, se serait montré généreux vis-à-vis de la Grèce par considération pour son passé glorieux, espérant toutefois que le nouveau royaume formerait un élément d'ordre et de paix en Orient, mais qu'il s'était trompé.

Les titres.

Les titres invoqués par les Grecs d'aujourd'hui ne se limitent pas comme le prétend notre confrère, aux parchemins de leur passé glorieux. Ceux-ci n'ont, comme nous le savons de triste expérience, que bien peu contribué à faire garder ou recouvrir la liberté. Lorsque le conquérant sanguinaire de l'Asie noyait, il y a à peu près 450 ans, la race héllénique dans son sang, quand on faisait de ses temples des étables pour les hordes de Mahomet, quant enfin le croissant remplaçait la croix, l'Europe civilisée voyait d'un œil indifférent les glorieux descendants de Thémistocle et de Miltiades devenir les esclaves d'un despote sauvage. Pendant quatre longs siècles l'Europe oubliant les titres de la terre classique des Héllènes permetait à la plus barbare des nations de souiller la mère sainte de la science et de la civilisation. Le monde civilisé se montrait pendant tout ce temps non seulement indifférent envers la Grèce, mais ce malheureux peuple encourrait encore son inimitié chaque fois qu'il osait se soulever contre les oppresseurs féroces.

1821—27.

Vous qui écrivez dans „La Patrie" avec impiété que la Grèce ne possède aucun titre, si vous êtes un honnête homme, découvrez-vous pieusement devant les titres de 1821—27. Les titres de cette époque n'ont certainement pas été dressés dans les couloirs de la Sublime Porte tout comme s'il était question de nommer quelque hospodar tributaire; ils ont été gravés avec du sang dans ces plaines glorieuses où de tout temps la barbarie a eu pour adversaire la civilisation. A quelle nation appartient donc l'audacieux redacteur de „La Patrie" qui ose insulter les plus nobles titres de l'humanité, titres sanctifiés sur l'autel de la liberté par le sang de centaines de mille martyrs? Quelle est la patrie du sacrilège qui ose fouiller dans le secret de la nuit les tombeaux des héros de notre lutte de sept ans pour les dépouiller de leurs lauriers? Il se présente comme **Roumain**, pour faire pourtant honneur à la **Roumanie** nous ne pouvons pas le prendre pour un descendant de Michel-le-Brave. Mais ignore-t-il que les titres récents de la Grèce ont été ratifiés par le noble sang des braves philhéllènes et divinisés par la pensée des plus renommés poètes modernes?

Voici comment s'exprimait en 1828 à ce sujet dans le pays de Victor Hugo un organe de publicité des plus remarquables.

On est arrivé

„On est enfin arrivé à ce resultat, mais quand? Quand des flots de sang avaient deja été versés, qnand les Turcs avaient de nouveau marché sur les ruines d'Athènes et quand le flambeau de Mahomet, branlé audessus des débris des monuments de Phidias, semblait éclairer les dernières funérailles de la Grèce".

La France

„La France qui devrait prendre dans cette question l'initiative, la France, qui aurait du et qui pouvait avoir en ce moment dans le Péloponèse 25,000 volontaires, se laisse malheureusement remorquer par les autres puissances, ayant des ministres trop faibles. Les peuples trainent à la remorque les gouvernements dans une question où la religion, la civilisation et les intérêts bien considérés reclament depuis bien longtemps deja que ces gouvernements mêmes prissent l'initiative d'une intervention. Les gouvernements ont dénoncé les comitès philhéllèniques sans se rappeller que ceux-ci ne faisaient que demander du pain pour les veuves et les orphelins. **Une poignée** d'héros a dans le pays de Périclès par **son sang** fait rougir le monde chrétien".

La Russie

„La Russie aurait voulu agir; qui est-ce qui l'en a empêchée? s'il est juste de venir aujourd'hui au secours des Héllènes était-ce injuste de le faire il y a quatre ans? Se laissaient-ils flatter par l'espoir de voir les Grecs anéantis? Mais voilà que les descendants des trois cents des Thermopyles résistent audelà de toute espérance. Leur renommée les embarasse certainement deja. Ne pouvant pas les punir autrement de leur bravoure on pense les plier de nouveau sous le joug du croissant. Puisq'ils n'ont pu leur prendre la vie ils leur enléveront au moins la gloire. De cette manière ils se seront plus ou moins vengés contre la liberté".

Combien de temps

„Combien de temps vont encore durer les massacres, les dévastations et l'esclavage? A l'heure de la réconciliation laissera-t-on aux Turcs poursuivre impunément leur b.t affreux sous les yeux des intervenants? Si les Grecs sont à votre égard des sujets désordonnés du Sultan, pourquoi tant de sollicitude? Si vous les prenez pour un peuple digne de sa liberté à quel droit voulez-vous limiter ses conditions ou pour mieux dire lui imposer la servitude par un acte international. Oh! Laissez-les plutôt mourir glorieusement, les générations futures leur rendront les derniers honneurs **avec respect**".

Il est ridicul

Il est en effet ridicul de voir nos pavillons flotter orgueilleusement aux mats des bateaux amiraux de grandes puissances pour se promener en deuil sur ces mers mêmes que cette nation a glorifiées par des **barques**. Il est triste d'entendre les canons des grandes puissances gronder et de voir la poudre brûler sur la tombe de ce grand peuple. Ces longues tractatives finiront-elles donc par une aussi misérable comédie? Si ce qu'on a publié est le texte authentique du traité signé à Londres, il est indigne de la langue qu'auraient du garder trois puissances Européennes aussi fortes, et aussi grandes.

Récapitulation.

La Grèce asservie, sans organisation administrative et militaire, sans trésor public, affamée et sans armes, a sous ces conditions mêmes soutenu pendant sept ans une lutte victorieuse contre un empire puissant, vaste, riche et sauvage. Sous des conditions plus misérables l'héroine de la Méditerranée, la malheureuse île de Candie, verse son sang précieux. Le sang héllénique a de même coulé à flots en Épire, en Macédoine et en Thrace. Le patriarche grec condamné à la pendaison meurt en martyr pour la religion et sa nation. Et nos frères des îles Ioniennes n'ont-ils pas dû à soûffrir en vrais martyrs les poursuites des gouvernements de l'Albion? N'ont-ils pas forcé l'Angleterre, par mille sacrifices, de battre en retraite audevant de leur ferme patriotisme?

Nous ne songeons nullement à rabattre sur le prix des lauriers remportés par les héros de Plevna. Et pourtant, les assiégeants de Plevna passeront aux yeux de l'histoire pour des nains à côté des assiégés de **Messolonghi**. Quel est le peuple nouveau dont les titres auront plus de valeur pour l'histoire universelle? Quel est le tableau qui paraîtra au monde plus grandiose, celui de la petite Grèce qui terrasse le **Grand Signeur** de l'Orient où celui des **Russes, des Roumains, das Serbes, des Monténegrins et des Bulgares** vainqueurs du malade du Bosphore?

Maintenant que vous avez pris connaissance des titres de la Grèce, maintenant que l'image de notre histoire moderne vous a été présentée entourée d'une auréole divine pliez pieusement vos genoux devant cette nation qni vous a enseigné par son passé et son présent comment on recouvrait la liberté.

Μ.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ἡ «Ἀκρόπολις»

Ἡ ἀθηναϊκὴ συνάδελφος «Ἀκρόπολις», ὑπὸ τοὺς δύο ἀνωτέρω τίτλους δύο ἐδημοσίευσε κύρια ἄρθρα.

Ἀφορμὴν λαβοῦσα ἐκ τῆς ἀγροίκου πιθανῶς συμπεριφορᾶς ἀξιωματικῶν τινων ὡς ὀργάνων τοῦ νόμου κακοποιησάντων, ὡς ἰσχυρίζεται, συνεργάτας αὐτῆς πρὸ τῶν προπυλαίων τῶν ἀνακτόρων δυσμενέστατα ἐκφράζεται κατὰ τῆς βασιλείας ἣν θεωρεῖ ὑπεύθυνον τοῦ πρὸς τοὺς δημοσιογράφους γενομένου ἀδικήματος. Ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου παρατίθεμεν ὡς λίαν χαρακτηριστικὴν τὴν τελευταίαν τῆς συναδέλφου παράγραφον.

Δὲν ἐννοοῦμεν

„Δὲν ἐννοοῦμεν, λέγει, πῶς εἶναι δυνατὸν δημοσιογραφία σεβομένη ἑαυτὴν ἐν συνταγματικῷ πολιτεύματι νὰ καίῃ θυμίαμα καὶ λιβανωτὸν εἰς τὴν βασιλείαν, νὰ κατασκευάζῃ εἶδος λαϊκῆς πρὸς αὐτὴν λατρείας, νὰ σχηματίζῃ βασιλικὰς παραδόσεις καὶ βασιλικὰ φρονήματα, ὅταν ἡ βασιλεία μετ' ἀπαθείας βλέπῃ τὸν στρατόν Της ἀσκοῦντα τρομοκρατίαν κατὰ τῶν πολιτῶν διαφόρων τάξεων, χωρὶς νὰ συγκινῆται, χωρὶς νὰ πράττῃ οὐδὲν πρὸς περιστολήν. Νομίζομεν ὅτι οὕτω πως ἐνθαρρύνομεν τὰς παρεκτροπάς, τὰς παρανομίας, τὴν κατάκτησιν, τὴν τρομοκρατίαν καὶ προδιδομεν καὶ αὐτὸν τὸν ὅρκον ἡμῶν τοῦ φυλάττειν πίστιν εἰς τὸν συνταγματικὸν βασιλέα. Αἱ παρεκτροπαὶ μεταβάλλουν τὸν βασιλέα εἰς ἀρχηγὸν πραιτωριανῶν. Πρὸς τοιοῦτον ἀρχηγὸν ὁ λαὸς οὐδεμίαν ὀφείλει πίστιν. Ἐν τῷ μέλλοντι ἄρα ἡ σύγχυσις δέον νὰ παύσῃ. Ἀνάγκη νὰ ἐννοήσωμεν ἂν βασιλευώμεθα συνταγματικῶς ἢ ὄχι. Βασιλεία ἀνεχομένη τοὺς τυραννισμοὺς δὲν εἶναι συνταγματικὴ βασιλεία. Δημοσιογραφία δὲ κολακεύουσα τοιαύτην βασιλείαν προδίδει τὰ πρὸς τὴν χώραν αὐτῆς καθήκοντα. Πιστεύομεν ὅτι ὅλος ὁ τύπος θὰ συναισθανθῇ τὸ καθῆκόν του καὶ θὰ τραπῇ νέαν ὁδὸν ἐν τῷ μέλλοντι, ἕως ὅτου τὰ πράγματα ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν κανονικὴν τροχιάν των".

Τὴν ἐπαύριον

Τὴν ἐπαύριον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἄρθρου τούτου ἐδημοσίευσε τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον **Ὁ Βασιλεὺς** δεύτερον αὐτῆς ἄρθρον, ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὴν παρὰ πόδας πρώτην τούτου παράγραφον ἔχουσαν ὡς ἑξῆς·

„Ἐκινδυνεύσαμεν προχθές, λέγει, νὰ χαρακτηρισθῶμεν ὡς ἀντιβασιλικοί, ἐχθροὶ τοὐτέστι τῆς βασιλείας. Ποία πλάνη! Ἐξακολουθοῦμεν νὰ εἰμεθα -- ἐφ' ὅσον τῶν κοινωνιῶν ὁ ὀργανισμὸς δὲν μεταβάλλεται, καὶ ἰδιαιτέρως προκειμένου περὶ τοῦ ἡμετέρου τόπου — βασιλικώτατοι. Ἀλλ' ἐννοοῦμεν βασιλείαν εὐεργετικήν, βασιλείαν πονοῦσαν, βασιλείαν ἐργαζομένην, βασιλείαν συγκινουμένην, βασιλείαν μεταρρυθμίζουσαν, οὐχὶ ἀδρανῆ, νωθρὰν, ἀπαθῆ, παίζουσαν, ἀστεϊζομένην μὲ τὰς δυστυχίας τοῦ τόπου. Δὲν ἠξεύρομεν τί ἠδύνατο νὰ πράξῃ ἡ βασιλεία μετὰ τὸ 1862, μετὰ τὴν ἱσπανολατινικὴν ἐπανάστασιν, ἥτις μᾶς ἐκόστισεν ἕνα ἀγαθὸν, ἐνεργὸν, οἰκονόμον ἐργατικὸν, τιμιον, σεμνὸν, φουστανελλοφόρον μεγαλοϊδεάτην βασιλέα καὶ μίαν μεγαλοπράγμονα, φιλόκαλον, πολιτισμένην ἔξοχον βασίλισσαν, ἥτις ἐὰν μίαν εἰκοσαετίαν ἐβασίλευεν ἔτι, αἱ Ἀθῆναι θὰ ἦσαν ὁ σάπφειρος τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἡ ἔλξις τοῦ βασιλείου δυνάμεως ἀνυπολογίστου. Δὲν ἠξεύρομεν πόσα ἐρείπια, πόσαι καταστροφαὶ, πόση ἐγκληματικότης, πόση ἀγριότης πόση σπατάλη, ποση ὀπισθοδρόμησις, πόσος βαρβαρισμος, πόση τρομοκρατία, στρατοκρατία, δημαρχοκρατία, τυραννοκρατία ὀφείλεται εἰς τὴν μετὰ τὸ 1862 συνταγματικὴν ἀδράνειαν τῆς Βασιλείας, ἀπαθοῦς καὶ οὐδετέρας διατελούσης πρὸ τοῦ καταρρέοντος ἐθνικοῦ χαρακτῆρος, ἐθνικοῦ ἤθους, ἐθνικοῦ δικαίου, ἐθνικοῦ πολιτισμοῦ, πρὸ τῆς ὑπονομευομένης ἐλευθερίας, πρὸ τῆς καταισκαπτομένης ἰσότητος, πρὸ τῆς παχυνομένης ἐγκληματικότητος πρὸ τοῦ δηλητηριάζοντος φατριασμοῦ, πρὸ τῆς συγχύσεως τῶν ἐξουσιῶν, πρὸ τῆς ἁρπαγῆς, τῆς ἀκολασίας, τῆς τυραννίας, τῆς ἀναρχίας. Δὲν ἠξεύρομεν ἐὰν δὲν εἶχε καθῆκον ἡ Βασιλεία νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τῆς ἐπιτρατείας τοῦ 1885 καὶ ἀπὸ τῆς χρεωκοπικῆς ἀποπείρας τοῦ 1890".

Μετὰ τοῦτο

Μετὰ τοῦτο ἡ ἀθηναϊκὴ συνάδελφος πιστὴν ἀληθῶς παρέχει εἰκόνα τῆς παρ' ἡμῖν καταστάσεως, ἐρωτᾷ δὲ, ἐὰν πρέπει μετὰ τὴν 18 φεβρουαρίου καὶ τὴν 3 μαΐου νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ παρελθὸν λυμαινόμενον τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς χώρας καὶ ἐὰν ὁ βασιλεὺς δὲν ὑποχρεοῦται, λέγει, νὰ σώσῃ τὸν τόπον ἀπὸ τῆς ἀναποφεύκτου καταστροφῆς καὶ τῶν ἀνισχύρων κυβερνήσεων, αἵτινες ἀδυνατοῦσι νὰ ἐπαναφέρωσι τὸ κράτος εἰς τὴν κανονικὴν αὐτοῦ τροχιάν.

Τίνι τρόπῳ

Ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς πληρέστατα συμφωνοῦμεν πρὸς τὰς σκέψεις τῆς ἀθηναϊκῆς συναδέλφου δὲν δυνάμεθα ἀφ' ἑτέρου νὰ δικαιώσωμεν τὰς ἀπαιτήσεις τῆς «Ἀκροπόλεως». Ἡ συνάδελφος ἀντὶ οὕτωσὶν αἰφνιδίως καὶ ἀποτόμως νὰ θεωρήσῃ ὑπεύθυνον μόνην τὴν βασιλείαν, διὰ κατάστασιν πραγμάτων ἐξ ἴσου **πάντας τοὺς Ἕλληνας καὶ τὸν βασιλέα αὐτῶν ἐπιβαρύνουσαν** ἄλλως ἔδει πρὸ τούτων νὰ ἐργασθῇ. Ἡ «Ἀκρόπολις», ἐφημερὶς διαπρεπῆ παρὰ τῇ ἑλληνικῇ δημοσιογραφίᾳ κατέχουσα θέσιν, ὡς ἔχουσι παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα, δι' ἐμβριθῶν ἔδει μελετῶν νὰ ὑποδείξῃ προηγουμένως τῇ βασιλείᾳ **τίνι τρόπῳ** αὕτη δρῶσα θὰ ἠδύνατο ἄλλην νὰ ἐπαναφέρῃ τάξιν πραγμάτων. Ἐκτὸς δὲ τούτου φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἀθηναϊκὴ συνάδελφος ἐπίσης καθῆκον εἶχεν ἵνα προλειάνῃ τὴν ὁδὸν ταύτην καὶ ὑποδείξῃ συγχρόνως τῇ βασιλείᾳ τὸ ἐρεισμα ἐφ' οὗ βασιζομένη θὰ ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ ἐπιτυχῶς ἐθνωφελῆ τὴν ἄμεσον ἐν ταῖς ὑποθέσεσι τοῦ ἔθνους ἀνάμιξιν αὐτῆς. Ὑπερασπίζουσα ἀφ' ἑνὸς τοὺς πολίτας, τὴν ψῆφον αὐτῶν, τὸ σύνταγμα καὶ τὰ ἐκ τούτου ἀπορρέοντα ὑπὲρ τοῦ **κυριάρχου** λαοῦ δίκαια, οὐδὲν ἔχει φρονοῦμεν δίκαιον κηρύττουσα ὑπεύθυνον τῆς κακῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως τὴν βασιλείαν. Τοὐναντίον καὶ ἀδικουμένη ἔτι πατριωτικώτατον θὰ ἔπραττεν ἔργον ἐὰν ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω τὴν ἐξῆς ὑπηύθυνε τῷ ἄνακτι ἡμῶν παράκλησιν:

Τῷ Βασιλεῖ

Βασιλεῦ, ἐκορέσθημεν μέχρις ἀηδίας ἐκ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ 1863. Ἐν τῷ μέλλοντι κράτησον ὡς συμβούλους τοὺς δυναμένους νὰ συνεργασθῶσι μετὰ τῆς Μεγαλειότητός σου. Σῶσον ἐκ τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς χρεωκοπίας τὴν κοινὴν πατρίδα. Σωφρόνισον ἐν ἀνάγκῃ διὰ τοῦ στρατοῦ σου πάντα τολμήσοντα ν' ἀντιστῇ εἰς τοιαύτην ἐθνικὴν ἐργασίαν. Πέμψον τοὺς βουλευτὰς εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν ἵνα μεριμνήσωσι περὶ τῆς καλλιεργείας τῶν κτημάτων αὐτῶν. Καὶ μετὰ μίαν πενταετίαν κάλεσον τὸ ἔθνος νὰ συντάξῃ νέον μεταξὺ Σοῦ καὶ Αὐτοῦ συμβόλαιον, σύμφωνον πρὸς ἐκεῖνα ἃ ἐν πάσαις ταῖς εὐνομουμέναις τῆς Εὐρώπης χώραις λειτουργοῦσι.

Τοιαύτην ἐπειγόντως καὶ ἐπιτακτικῶς τὰ πράγματα ὑπαγορεύουσιν εἰς τὴν ἀθηναϊκὴν δημοσιογραφίαν γλῶσσαν, βαρεῖαν δ' ἀναλαμβάνει εὐθύνην πᾶς ὁ ἐν τῇ κρισίμῳ ταύτῃ τοῦ ἔθνους στιγμῇ μὴ ἀποτολμῶν μετὰ θάρρους εἰλικρινῶς νὰ λαλήσῃ. Κολακεία πρὸς τὰς ἀδυναμίας τοῦ **Ὄχλου** κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν ἰσοδυναμεῖ πρὸς κεκηρυγμένον πόλεμον κατὰ τῶν **ὑψίστων ἐθνικῶν συμφερόντων.**

Μ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθῆναι 29/10 Νοεμβρίου 1892

Ἡ βασιλεία

Ἀνυπομόνως ἢ μᾶλλον ἐναγωνίως ἀναμένεται ἡ ἐπανάληψις τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν, ἥτις πράγματι γενήσεται μετά τινας ἡμέρας, καίτοι ἐπισήμως ἤδη ἐγένετο καθ' ἣν στιγμὴν σᾶς γράφω. Ἡ ἀνυπομονησία καὶ ἡ ἀγωνία αὕτη ἐξηγοῦνται ἀφ' ἑαυτῶν, ἅτε οὖσαι τὸ ἐξαγόμενον τῆς καταστάσεως. Ἣν πάντες ὁμοφώνως εὑρίσκουσιν οὐχὶ εὐάρεστον. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ

δημοσία γνώμη δυσανασχετεῖ καὶ πάντες ἐπικαλοῦνται τὴν ἐπέμβασιν τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς γλώσσης τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν πολιτικῶν, οὓς ἀντιπροσωπεύουσι. Ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἰδεῶν τούτων καὶ αὐτὸς ὁ ἡμιεπίσημος τύπος φαίνεται ἐμπνεόμενος, ὅσον καὶ τὰ ὄργανα τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἡ μὴ ἐπέμβασις τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας θεωρεῖται πλέον ὡς ἄρθρον τοῦ πολιτικοῦ «Πιστεύω» τῶν κομμάτων. Ἐδέησεν ἕνεκα τούτου τὰ σφάλματα τῶν κυβερνώντων νὰ καταστῶσι σχεδὸν ἀνεπανόρθωτα: ὁ ἑλληνισμὸς νὰ ἀπολέσῃ ἀπὸ 10ετίας ἔδαφος ἐν Θράκῃ, Μακεδονίᾳ καὶ Ἠπείρῳ, πανταχοῦ ἔνθα εὑρίσκεται εἰς συνάφειαν μετὰ τῶν ἀντιζήλων ἡ ἐχθρῶν ἐθνικοτήτων· ἡ Κρήτη ν' ἀπογυμνωθῇ τῶν ἐλευθεριῶν, αἵτινες τῇ ἐδόθησαν δυνάμει τῆς Βερολινείου συνθήκης καὶ ἡ ἐκκλησία μετὰ πολλὰς δυσχερείας νὰ διασώσῃ τὰ ἑαυτῆς προνόμια, ἐναντίον τῶν περιοριστικῶν τάσεων τοῦ Διβανίου. Τὰ γεγονότα βεβαίως ταῦτα ἐν πάσῃ αὐτῶν τῇ ἀξίᾳ οὐδένα λανθάνουσι, καίτοι ἰδίως ἀνάγονται εἰς τὴν εὐθύνην παρελθούσης ἤδη ἐποχῆς καθ' ἣν ἡ πληθὺς τῶν κομμάτων ἀντεποιεῖτο τῆς ἐξουσίας. Πράγματι δὲ καθ' ὃν χρόνον ἡμεῖς ἠσχολούμεθα ἐνταῦθα εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ ἰσοζυγίου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ διὰ μέσων ἐμπειρικῶν, ἅτινα πολλάκις ἤδη ὑμῖν περιέγραφα, οἱ Τοῦρκοι ἀνελάμβανον τὴν Κρήτην οἱ Βούλγαροι προσήρτων τὴν Ἀν. Ρωμυλίαν, οἱ ρωμοῦνοι ἀπέβαινον, ὡς οἱ βούλγαροι, ἐχθροὶ ἡμῶν, δυνάμεις δὲ δευτερεύουσαι καὶ τὸ Διβάνιον ἠπείλουν ὅτι θ' ἄρωσιν τοὺς τελευταίους φραγμοὺς δι' ὧν διακρίνεται ἡ ἐθνικὴ ἐκκλησία τῆς Κων/πόλεως.

Σήμερον πολλοὶ ἐκ τῶν ἑλλήνων ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσι νομίζουσιν ὅτι ἡ ἐνεργετικὴ ἐπέμβασις τῆς βασιλείας ἐν ταῖς πράξεσι τῶν κυβερνώντων τὴν χώραν, μόνη αὕτη, δύναται νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἐπικίνδυνον ταύτην ὀπισθοδρόμησιν.

Ὁ βασιλικὸς λόγος

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς βουλῆς πολλοὶ ἀνέμενον τί θὰ ἔλεγε τὸ βασιλικὸν διάγγελμα. Ἀλλὰ κατ' ἐμὴν γνώμην ἔπραξαν κάλλιστα ποιήσαντες ἔναρξιν ἄνευ πολλοῦ πατάγου. Τί παραμυθητικὸν θὰ ἠδύναντο νὰ εἴπωσιν εἰς τὸ ἔθνος πρὸς ἀφύπνισιν θάρρους ἀπολεσθέντος τοῦ ἐμπνεύσαντος αὐτῷ τὴν πάλαι ποτὲ ἐμπιστοσύνην; Ἡ ἑλληνορωμουνικὴ ῥῆξις οὐδὲ βῆμα ἐπετέλεσε πρὸς ἀποτελεσματικὴν λύσιν, τὸ Διβάνιον ἐπιμένει ν' ἀφομοιώσῃ τὴν Κρήτην πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς αὐτοκρατορίας βιλαγέτια, ἡ Βουλγαρία φαινομενικῶς μόνον ὑπεχώρησεν ἐν τῷ ζητήματι τῆς διδασκαλίας τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἡ δὲ οἰκονομικὴ κατάστασις δὲν ἐβελτιώθη. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πολλαὶ καὶ σημαντικαὶ οἰκονομίαι θὰ ἐπενεχθῶσιν ἐν ταῖς δαπάναις, ἀλλ' αἱ ἐλαττώσεις αὗται ἔσονται ὡς συνήθως φαινομενικαὶ μᾶλλον ἢ πραγματικαί.

Ὁ γαλλικὸς στόλος

Ἡ γαλλικὴ ναυτικὴ μοῖρα ἀπέπλευσεν ἀρχομένης τῆς ἑβδομάδος. Ἀφοῦ διευθυνθῇ πρὸς ἐπίσκεψιν ἑλληνικῶν τινων λιμένων, θὰ ἐκπλεύσῃ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὰ παράλια τῆτ Συρίας, ὁπόθεν θέλει ἐπανέλθει παρ' ἡμῖν πρὶν ἢ ἐπανακάμψῃ εἰς Τουλῶνα. Ὁ ναύαρχος Βuge, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὰ πληρώματα, ὡς ἤδη ἀνήγγειλα ἡμῖν, ἐγένοντο ἀντικείμενον ἐγκαρδιωτάτης ὑποδοχῆς. Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς «Dévastation» δοθὲν γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τὰ πάντα διεξήχθησαν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης δυσχερείας. Προσηνέστερον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δειχθῶσιν ἥ τε βασίλισσα, ἡ πριγκήπισσα, ὁ διάδοχος καὶ ἡ πριγκήπισσα Μαρία πρὸς τὸν ναύαρχον καὶ πάντας τοὺς ἀξιωματικούς· πλείων εἰλικρίνεια δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιδειχθῇ ἐκ μέρους τοῦ Τσάρεβιτς, τοῦ πρίγκηπος διαδόχου τῆς Δανίας, τοῦ πρίγκηπος διαδόχου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν πριγκήπων Γεωργίου καὶ Νικολάου, οἵτινες προσηνέχθησαν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς ὡς πρὸς φίλους. Καὶ τέλος ὁ βασιλεὺς Γεώργιος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιδείξῃ μείζονα ἀβρότητα πρὸς τὸν ναύαρχον καὶ τὸν κόμητα δὲ Μονθολών, ὃν ἰδιαζόντως ὑπολήπτεται ὁ βασιλεύς. Ἄλλως τε ὁμολογητέον ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Buge ἐπιδειχθεῖσα δεξιότης πρὸς ὑποδοχὴν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ὑπῆρξεν ἀνταξία τῶν εὐχαριστιῶν. Παρομοίαν ἑτέραν τοιαύτην ὑποδοχὴν πλὴν τῆς ἐν ἔτει 1878, ὅτε ὁ ναύαρχος La Roncière ὑπεδέχθη τοὺς βασιλεῖς ἐπὶ τῆς «Magenda» οὐδεὶς ἐνθυμεῖται ἐνταῦθα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΟΒΡΟΥΤΣΑΝ

Ἐπὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς «Πατρίδος»,

Ἀπὸ τῶν ὀχθῶν τῆς Χίρσοβας εἶχον ἀποστείλει ἡμῖν τὴν περιγραφὴν τοῦ μέχρι τῆς πολίχνης ταύτης ταξειδίου μου.

Καὶ ἤδη ὑπὸ τὴν παρήγορον σημαίαν τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ βορρᾶ συνεχίζω τὴν πρὸς τὰ ἄνω παραδουνάβειον πορείαν μου. Ἐννοεῖται ὅτι τὴν φορὰν ταύτην ἔμεινα λίαν ἱκανοποιημένος. Ἀντὶ δηλ. τῆς ἐρυθρολεύκου καὶ διφυοῦς τῶν αὐστριακῶν σημαίας, ἄνωθεν ἡμῶν κυματίζει προστατευτικῶς ἡ δίχρους ἀετοφόρος τῆς φίλης Ρωσσίας. Δυστυχῶς ὅμως εἶμαι ὁ μόνος τῆς 1ης θέσεως ἐπιβάτης, ὁ δὲ κατὰ τὰ ἄλλα εὐγενὴς πλοίαρχος, μεθ' ὅλας τὰς φιλικὰς ἀνὰ μέσον Ρωσσίας καὶ Γαλλίας σχέσεις, μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀποφασίσει ἂν πρέπῃ νὰ μάθῃ καὶ ὀλίγας λέξεις ἐκ τῆς γλώσσης τοῦ Ζολᾶ. Πολὺ πιθανὸν τὸ τοιοῦτον νὰ προήρχετο ἐκ τῶν ὑπεράγαν μοναρχικῶν τοῦ ἀγαθοῦ πλοιάρχου ἀρχῶν.

Ἀπὸ τοῦ πύργου

Ἐν τούτοις ἵνα μὴ ἐξαναγκασθῶ εἰς τὴν χρῆσιν τῆς παντομιμικῆς καλουμένης γλώσσης προὐτίμησα μεθ' ὅλον τὸ ἀφόρητον τῆς ἡμέρας ἐκείνης ψῦχος νὰ ἀναβῶ ἐπὶ τοῦ πύργου τοῦ ἀτμοπλοίου.

Γραφικὸν καὶ μοναδικὸν τῷ ὄντι θέαμα! Ὁ ἀναπλέων τὸν Δούναβιν δεξιόθεν μὲν ἔχει τὴν θέαν τῶν ὀχθῶν τῆς Ρωμουνίας ἀριστερόθεν δὲ τὰς ἀποκρήμνους τῆς Δοβρούτσης ἀκτάς. Δύο ὄψεις ἄκρως ἀντιτίθενται. Ἐπὶ τῶν ὀχθῶν ἐκείνης διακρίνει τις τὸ πεζὸν καὶ μονότονον, ἀλλὰ καὶ παχὺ, εὔφορον καὶ πλούσιον αὐτῆς ἔδαφος, ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτῶν τῆς Δοβρούτσης εἶνε ἐζωγραφισμένη ἀμιμήτως ἡ ποίησις, ἡ γυμνότης καὶ ἡ πτωχία! Πλησίον τῶν ἀκτῶν αὐτῆς ὁ Δούναβις ἔχει ὄψιν θαλάσσης. Ποῦ μὲν διακρίνει τις βράχους ἀποκεκομμένους, ποῦ δὲ σπήλαια οὐχὶ ὀλιγώτερον βαθέα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα σχηματίζει ἐπὶ τῆς ἀπέναντι ξηρᾶς τὸ Αἰγαῖον καὶ τὸ Ἰόνιον.

Διὰ τὸν Ἕλληνα ταξειδιώτην, ἀληθῶς, ἡ ὄψις τῆς Δοβρούτσης ἀποτελεῖ εὐχαρίστησιν, διότι ἐπαναφέρει αὐτὸν διὰ μίαν στιγμὴν εἰς τὰς ἀποκρήμνους τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἀκτάς, ἐνῷ τὸν ἀτυχῆ Ρωμοῦνον τὸ τοιοῦτον θέαμα κυριολεκτικῶς τὸν δαιμονίζει. Ὡς γνωστὸν ἡ Δόβρουτσα ἐδόθη ὡς ἀντάλλαγμα τοῖς Ρωμούνοις ἐπὶ τῇ ὑπὸ τῶν Ρώσσων κατοχῇ τῆς κατὰ πάντα καὶ ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ ὑπερτέρας Βασαραβίας. Ἰρᾶξις, ἀληθῶς, οὐχὶ τόσον δικαία, πλὴν ὁ μισελληνισμὸς τῶν τῆς χώρας ταύτης πατριωτῶν, οὐδέποτε ἀφῆκεν αὐτοὺς ὅπως ἀναμετρήσωσι τὸ μέγεθος τῆς ἀπωλείας αὐτῶν.

Εἰς Τσερναβόδα

Μετὰ τρίωρον εὐχάριστον ταξείδιον, ἐπὶ τέλους ἐφθάσαμεν εἰς Τσερναβόδα. Πλὴν ἡ ἐπὶ 4 ὥρας εὐχαρίστησίς μου, παρ' ὀλίγον νὰ μοὶ ἀποβῇ ξυνή, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἐξόδου Ρωμοῦνος ὑπάλληλος δὲν μοὶ ἐπιτρέπει ἐλευθέραν τὴν ἔξοδον. Ζητεῖ διαβατήριον.

— Βρὲ ἀδελφὲ, ἔρχομαι ἀπὸ τὴν Χίρσοβαν! Τί διαβατήριον ζητεῖς;

— Ὄχι! πρέπει νὰ ἔχῃς διαβατήριον!

— Βρὲ χριστιανέ μου, δὲν εἶμαι Ἑβραῖος! Εἶμαι Ἕλλην!

— Τόσῳ τὸ χειρότερον! μοὶ ἀπαντᾷ ἠρέμα ἐκεῖνος.

Ἐγὼ δὲ ἐνόμιζον μόνον Ρῶσσον.

Ἤθελα νὰ τῷ ἀπαντήσω ὅτι εἶμαι Ἕλλην τὸ γένος καὶ ἤδη Ρῶσσος ὑπήκοος, ἀλλὰ ἔλα, ὅπου δὲν εἶχον οὔτε ἑλληνικὸν οὔτε ρωσσικὸν διαβατήριον! Καλὰ νὰ τὴν πάθω τότε. Ἂς ἐπιστρέψω εἰς τὸ ἀτμόπλοιον διὰ νὰ βάλω γνῶσιν δι' ἄλλοτε.

Καὶ ἠτοιμαζόμην νὰ ἐπιστρέψω, ὅτε ὡς ἀπὸ μηχανῆς Θεὸς παρουσιάζεται ἔμπροσθέν μου Τοῦρκός τις ἰατρὸς ὃν ἐγνώρισα κατὰ τὴν ἐν Χίρσοβᾳ διαμονήν μου καὶ τὸν ὁποῖον εἶχον, χωρὶς νὰ τὸν γνωρίζω συνταξειδιώτην.

Ὁ ἀγαθὸς λοιπὸν οὗτος Μεχμὲτ ἐδέησε νὰ διαβεβαιώσῃ τὸν ὑπάλληλον ὅτι προέρχομαι ἐκ Χιρσόβης καὶ οὕτως μοὶ ἐπετράπη ἡ ἔξοδος. Ἰδοὺ, ἀληθῶς, μία περίστασις κατὰ τὴν ὁποίαν εἷς Τοῦρκος ἐλευθερώνει ἕνα Ἕλληνα ἀπὸ τὰς χεῖρας ἑνὸς Ρωμούνου! Καλὸς οἰωνός!

Ἀνὰ τὴν πόλιν.

Ἡ Τσερναβόδα εἶναι πολις ἀρκούντως καλή. Δρόμοι ὡραῖοι καὶ εὐθεῖς· δενδροφυτεῖαι ἱκαναὶ, ὁπωσδήποτε τῆς προκοπῆς· ἀγορὰ ἄφθονος καὶ πλουσία· διαφόρων εἰδῶν καταστήματα, φαρμακεῖον, καφφενεῖα κτλ. Ἡ εὐγενὴς προθυμία τοῦ κ. Κ. Παπαδαβίδ, υἱοῦ τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διαπρεποῦς ἐμπόρου καὶ κτηματίου κ. Γ. Παπαδαβὶδ μὲ ὁδηγεῖ εἰς τὰ ἀνὰ τὴν πόλιν ἑλληνικὰ καταστήματα τὰ ὁποῖα εἰσὶ καὶ τὰ πρωτεύοντα. Εἶναι δὲ τὰ ἑξῆς· Εἰς τὴν ἀγορὰν, τὸ κάλλιστον καὶ ἀφθόνως πεπλουτισμένον κατάστημα τῶν κ.κ. Ἀδελφῶν Τσαγκάρη, τὸ ἀξιόλογον ἐμπορικὸν κατάστημα τοῦ κ. Χρήστου Φαρμάκη, τὸ ἐπίσης ἀφθονώτατα πεπλουτισμένον παντοπωλεῖον τοῦ ἐκ Χαλκίδος κ. Ἀρ. Δούκα. Ἐπὶ δὲ τῆς μεγάλης ὁδοῦ ἥτις ἄγει πρὸς τὸν σταθμὸν κεῖνται τὰ ἑξῆς κάλλιστα ἑλληνικὰ καταστήματα. Τὸ πλουσιώτατα καὶ ἀφθονώτατα πεπλουτισμένον παντοπωλεῖον τοῦ κ. Γ. Παπαδαβίδ, τὸ κατὰ πάντα ἀξιόλογον καὶ εὐρωπαϊκῶς ἠὐτρεπισμένον κατάστημα τοῦ κ. Εὐαγγ. Τσακωνίκα, τὸ εὐρύχωρον καὶ καθ' ὅλα πλῆρες καφφενεῖον τοῦ κ. Ἀλεξ. Διαμαντάρα καὶ τὸ καλὸν καὶ εὐρύχωρον οἰνοπαντοπωλεῖον τοῦ κ. Παυλάτου.

Εἰς τὸν σταθμὸν

Δυστυχῶς αἱ ὀλίγαι ὧραι, τὰς ὁποίας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διέθεσα, δὲν μοὶ ἐπήρκεσαν ὅπως ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἴδω καὶ τοὺς ἄλλους ἐν Τσερνοβόδᾳ ἀξιοτίμους ὁμοεθνεῖς, οὓς ἐπιφυλάσσομαι ὅπως ἐπισκεφθῶ πάντας κατὰ τὴν διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἐπιστροφήν μου.

Ἡ ὥρα ἐγγίζει καὶ πρέπει ἐγκαίρως νὰ παρευρεθῶμεν εἰς τὸν σταθμόν. Ἐκεῖ πλέον ἦτο ἀληθὲς πανδαιμόνιον Ρωμοῦνοι, Ἕλληνες, Τοῦρκοι, Τάταροι, Βούλγαροι, Ἑβραῖοι καὶ ἐν γένει κάθε καρυδιᾶς καρύδι, ὡς λέγουσι συνωθοῦντο μανιωδῶς πρὸς τὴν θυρίδα τῶν εἰσιτηρίων. Εἷς δὲ καὶ μόνος ὑπάλληλος, ὁ ὁμοεθνὴς καὶ εὐφυὴς νέος κ. Κοντογιώργης κατώρθωνεν ἐπιτηδείως ὅπως ἀνταποκρίνηται εἰς ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς πολυγλώσσου ἐκείνης σπείρας.

Τὴν στιγμὴν ταύτην ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ κ. Κοντογιώργη λαμβάνω καὶ ἐγὼ τὸ διὰ Κωνστάντσαν εἰσιτήριόν μου, καὶ ἀπορῶ ποῦ νὰ εἰσέλθω, ἀφ' οὗ λίαν ἐνωρὶς αἱ σιδηροδρομικαὶ ἅμαξαι εἶχον καταληφθῆ πᾶσαι σχεδὸν μηδεμιᾶς ἐξαιρουμένης θέσεως.

Gara Τσερνοβόδα 29 Σ)βρίου 1892

Ὁ Παρίστριος

ΚΡΗΤΗ

Κύριε διευθυντὰ τῆς ἐφημερίδος «Πατρίς».

Ἴσως εἶνε συντελεστικὴ εἰς τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα ὃν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους θαρρούντως ἀνελάβετε καὶ ἡ παρὰ πόδας διατριβή, ἣν ὡς τοιαύτην σᾶς παρακαλῶ, νὰ δημοσιεύσητε.

Αὔριον εἶνε ἡ ἐπέτειος τῆς ἐν Ἀρκαδίῳ ὑπὲρ ἐλευθερίας ὁλοκαυτώσεως ὑπερχιλίων θυμάτων. Αἱ εἰκοσιτέσσαρες μεγαλονήσου ἐπαρχίαι ἀντιπροσωπεύονται κατ' ἔτος ὑπὸ δύο ἢ καὶ τριῶν ἡρώων ἐκ τῶν τὰ πρῶτα ἐν τοῖς πολέμοις τῆς Κρήτης φερόντων καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κεκοσμημένων δι' ἰχνῶν ἑλκωδῶν, ἃ ἐν διαφόροις μάχαις ἔλαβον. Ἴδετε τούτους! ἐξεκίνησαν ἤδη καὶ πάνοπλοι πορεύονται ἐπὶ γοργῶν ἡμιόνων ἐκ τῶν τεσσάρων τῆς ἡρωΐδος νήσου σημείων, προπεμπόμενοι ὑπὸ τῶν συνεπαρχιωτῶν αὐτῶν! Ἐφθασαν καὶ δένουσι τὰς ἡμιόνους ἔξωθεν τῆς μονῆς, διότι πεζῇ ὀφείλουν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν καθηγιασμένον ὑπὸ τῶν μαρτύρων τόπον! Εἰς προϋπάντησιν αὐτῶν ἐξέρχεται ὁ διάδοχος τοῦ Γαβριὴλ ἐνδεδυμένος τὴν ἡγουμενικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ κρατῶν εἰς χεῖρας τὸν Σταυρὸν, ὃν πάντες ἀσπάζονται. Μετ' ὀλίγον ἄρχεται ἡ τελετὴ τοῦ μνημοσύνου, ὅπερ ἐπισφραγίζει τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη» ἀναφωνούμενον ὑπὸ μυρίων στομάτων, μεθ' ὃ πάντες μεταβαίνουσιν ἐν παρατάξει εἰς προσκύνησιν τῶν ἱερῶν λειψάνων τῶν προμάχων τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος ἐγγύς που τῆς μονῆς τεθαμμένων.

Τοιαῦτα περίπου ἐπαναλαμβάνονται κατ' ἔτος, μὴ παραμελούντων τῶν προσερχομένων ν' ἀνταλλάξωσι καὶ σκέψεις ἐπὶ τῶν γενικῶν τῆς πατρίδος συμφερόντων καὶ νὰ ὑπεκκαύσωσι τὸν ζῆλον τῶν παρισταμένων πρὸς μίμησιν τῆς ὑπεranθρώπου θυσίας, ἣν οἱ μέγιστοι ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς τοῦ αἰῶνος ἀπεθέωσαν.

Τί λέγουσιν εἰς ταῦτα οἱ περιφρονοῦντες τὴν δύναμιν τοῦ ἑλληνισμοῦ; ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι ἡμῖν καὶ σύμπαντι τῷ κόσμῳ ἴδια ἔργα, παρόμοια; Ἐὰν ἀνεγίνωσκον τὸ σύγγραμμα τοῦ ἄγγλου συνταγματάρχου Σκίνερ τοῦ ἐπισκεφθέντος τότε τὴν νῆσον καὶ περιγράψαντος ζωηρῶς τοὺς ἡρωϊκοὺς αὐτῆς ἀγῶνας θὰ ἐκάλυπτον ὑπ' αἰσχύνης τὸ πρόσωπον· θὰ ἔπλυνον τὸ δὴ λεγόμενον τὸ στόμα καὶ ἔπειτα θ' ἀνέφερον τὸ τρισένδοξον ὄνομα τῆς Ἑλλάδος ἀρχαίας τε καὶ νεωτέρας.

Ἐπιτραπήτω μοι ν' ἀναφέρω ἐκ τοῦ συγγράμματος ἐκείνου «Σκληραγωγίαι ἐν Κρήτῃ» δύο μόνον περικοπὰς τὰς ἑξῆς: «Ἐνὸς ἔτους ἀγὼν ἐν Κρήτῃ ἰσοδυναμεῖ μὲ τριάκοντα ἐτῶν ἀγῶνα εἰς τὴν Εὐρώπην» καὶ περὶ τοῦ Ἀρκαδίου προκειμένου, ὅπερ ἐπεσκέφθη, ἐν ᾧ ἔτι τὰ αἵματα ἤχνιζον, λέγει ἀλλαχοῦ. «Ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς Δασκαλάκαινας ἔσφαξαν οἱ Τοῦρκοι τριάκοντα καὶ δύο συγγενεῖς της». Χαλυβδίνην ὄντως καρδίαν ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἡ γυνὴ ἐκείνη διὰ ν' ἀνθέξῃ εἰς τὸ μαρτύριον! Καὶ ἐν τούτοις ζῇ ἔτι καὶ ἴσως κοσμήσῃ καὶ πάλιν τὸ ἐπέτειον μνημόσυνον διὰ τῆς γηραιᾶς πλὴν ἀγγελομόρφου παραστάσεως αὐτῆς.

Ἐν Γαλαζίῳ, τῇ 6 Νοεμβρίου 1892.

Εἷς Κρής.

ΠΩΣ ΚΑΜΝΟΥΝ
ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Ἡ «Lupta» ἐπανερχομένη εἰς τὸ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον προχθεσινὸν αὐτῆς θέμα μεταξὺ ἑτέρων προστίθησιν καὶ τὰ ἑπόμενα:

«Ἐὰν ἡ ἐνοικίασις τῶν γαιῶν, σήμερον ἔτι συνεπάγεται τοσαύτας καταπιέσεις καὶ ἁρπαγὰς διὰ τὸν χωρικὸν, εὐκόλως δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν οἵα ὑπῆρξε πρὸ εἰκοσαετίας, ὅτε καὶ πάντες οἱ γεωργοὶ ἦσαν Ἕλληνες. Ἰδίως οἱ Ἕλληνες ὑπῆρξαν μεταξὺ πάντων τῶν ἐνοικιαστῶν γαιῶν οἱ ἀπανθρωπότεροι. Ἐπωφελούμενοι τῶν κοινωνικῶν ὅρων οἵτινες καθίστων εὐχερῆ τὴν ἁρπαγὴν ἠδυνήθησαν νὰ σχηματίσωσι σημαντικὰς περιουσίας, οὐχὶ ὅμως δυνάμει πνευματικῆς αὐτῶν ὑπεροχῆς, διότι οἱ Ἕλληνες ἐνοικιασταὶ κατ' οὐδὲν ἐτροποποίησαν τοὺς ὅρους τῆς μορφώσεώς των. Τὸ πολὺ πολὺ δύναταί τις νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ἰδιαιτέρως ἐδιδάχθησαν γεωργικάς τινας γνώσεις.

Ὁ χωρικὸς

Τίνες εἰσὶν αἱ ὑπὸ τοῦ Ζάππα εἰσαχθεῖσαι βελτιώσεις εἰς τὴν γεωργίαν: Οὗτος καὶ πάντες ὡς αὐτὸς περιωρίσθησαν ἁπλῶς νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῆς ἀλλοτρίας ἐργασίας ἐν ταῖς πρὸς τοὺς χωρικοὺς συμφωνίαις. Κατὰ συνέπειαν μείζων μέρος τῶν σχηματισθεισῶν ἐκ τῆς γεωργίας περιουσιῶν ἐστὶ προϊὸν τῆς ἐργασίας τοῦ χωρικοῦ. Ἤδη ἐρωτῶ: Ἐὰν πᾶν τὸ παραχθὲν ἐκ τῆς ἐργασίας τοῦ χωρικοῦ ἤθελε μένῃ αὐτῷ δὲν θὰ ἦτο μείζων ὄφελος διὰ τὸν ρωμουνικὸν λαὸν, παρ' ὅσον νῦν, ὅτε εἷς μὲν πλουτεῖ, καθ' ὃν χρόνον ἑκατοντάδες καὶ χιλιάδες βυθίζονται εἰς ἐσχάτην πενίαν; παραδέχομαι μάλιστα ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης εἴτε ὁ ἐνοικιαστὴς δικαιοῦνται, νὰ ἐπιβάλλωσιν οἱανδήποτε συμφωνίαν, ἀλλὰ τὸ κράτος δὲν δικαιοῦται νὰ εἴπῃ: συμφέρον τοῦ ἔθνους εἶναι, ὅπως ὁ χωρικὸς γνώσκῃ κάλλιον νὰ οἰκονομῇ, καὶ μὴ καταστρέφηται; ἑπομένως δὲν δικαιοῦται νὰ ἐπεμβῇ;

Ὡς ἀπόδειξις, ὅτι οὕτω δέον νὰ ἤ, βλέπομεν καὶ τοὺς συντηρητικοὺς θέλοντας νὰ ἐπεμβῶσιν εἰς βοήθειαν τῶν χωρικῶν διὰ τῆς ἱδρύσεως γεωργικῶν τραπεζῶν, τῆς διακανονίσεως τῶν πρὸς τοὺς χωρικοὺς συμφωνιῶν καὶ τῆς εἰς μικροὺς κλήρους πωλήσεως γαιῶν.

Φρονῶ ὅμως ὅτι τὸ μόνον τέλειον μέτρον ἤθελεν εἶσθαι, ἡ ἐξαγόρασις πασῶν τῶν ἰδιωτικῶν γαιῶν καὶ ἡ πώλησις αὐτῶν εἰς τοὺς χωρικούς. Δι' αὐτοῦ ὁ ἐμμεταλλευτὴς τῶν γαιῶν θὰ ἐχρησιμοποίει τὰ χρήματα εἰς ἕτερου εἴδους ἐπιχειρήσεις, ἐμπορικὰς εἴτε βιομηχανικὰς, ὠφελιμωτέρας διὰ τὸ ἔθνος.

Ἐθνικὸν αἴσθημα

Δὲν πιστεύω, ὅτι ὑποβάλλων τὴν γνώμην ταύτην θεωρηθήσομαι ὅτι ἐξηγοράσθην παρὰ τῶν Ἑβραίων. Γεννηθεὶς καὶ ἀνδρωθεὶς ἐν τῷ χωρίῳ γινώσκω ἐκ τοῦ σύνεγγυς πάντα τὰ τῶν χωρικῶν παθήματα ὡς καὶ πάσας τὰς ἀδικίας ἐν αἷς εἰσὶν ἐκτεθειμένοι. Ὁ Ζάππας ὅστις ἀφῆκεν ἑκατομμύρια εἰς τὸ ἑλληνικὸν κράτος, ἐν ταῖς γαίαις αὐτοῦ οὐδεμίαν ὁδὸν κατεσκεύασε. Τοιουτρόπως οἱ δυστυχεῖς ἐκ τῶν ἱδρώτων τῶν ὁποίων ἐσωρεύθησαν τὰ ἑκατομμύρια ταῦτα, εἰσὶν ἠναγκασμένοι νὰ βυθίζωνται ἐν τῷ βορβόρῳ, διότι οἱ ξένοι καὶ ἰδίως οἱ Ἕλληνες ὑπολογίζουσιν ὅτι ἔρχονται ἐδῶ παρ' ἡμῖν προσωρινῶς μέχρις οὗ συναθροίσωσι περιουσίαν. Ἐγνώρισα Ἕλληνας πέμψαντας τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς τὰς Ἀθήνας εἰς μικρὰν ἔτι ἡλικίαν, ὅπως ἐντυπωθῇ εἰς τὴν διάνοιάν των, ἔλεγον οὗτοι, ὅτι εἰσὶν Ἕλληνες καὶ οὐχὶ Ρωμοῦνοι, ἄλλως τε παρ' ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὑπάρχει στενοτάτη συνάφεια μεταξὺ ἐμπορικῆς προαγωγῆς καὶ πατριωτισμοῦ, δι' ὧν ἀναζωπυροῦται καὶ διατηρεῖται θερμὸν ἐσαεὶ παρ' αὐτοῖς τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα. Τὸ τοιοῦτον μεγάλως αὐτοὺς τιμᾷ. Ἀλλ' ἡμῖν τοῖς προσφέρουσιν αὐτοῖς πάντα τὰ μέσα, ὅπως καθιστῶσι τὸν λαὸν ἡμῶν πένητα. οὐδεμίαν τιμὴν περιποιεῖ. Ὁ τρόπος καὶ τὰ μέσα, δι' ὧν οἱ Ἕλληνες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐσχημάτισαν παρ' ἡμῖν περιουσίας, νομίζω ἐστὶ μοναδικὸς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν Ἐθνῶν.

Χρυσοφόρος χώρα

Ἐκ μακροῦ, λίαν μεμακρυσμένου χρόνου ἡμεῖς ἐσμὲν φόρου ὑποτελεῖς εἰς πένητα λαὸν, ὅστις κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὰς ἡμετέρας κοινωνίας δι' ἐπιτηδείου ἐνεργείας. Αἱ εὔφοροι γαῖαι τῆς Ρωμουνίας καὶ ὁ ἡμέτερος ἐργατικὸς λαὸς κατὰ μέγιστον μέρος ὑπῆρξαν ἀρωγοὶ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους.

Ὡς ἐκ τούτου διὰ τοὺς Ἕλληνας ἡ Ρωμουνία ἐστὶ χώρα, πρὸς ἣν διευθύνονται αἱ ἐποφθαλμίασεις πολλῶν, χώρα παροιμιώδης ἐν ᾗ δύναται νὰ συναθροισθῇ χρυσός. Ἀείποτε ἔτυχον ἐνταῦθα ἀγαθῆς ὑποδοχῆς καὶ μάλιστα προστασίας παρὰ τοῖς πλουσίοις καὶ σημαίνουσιν αὐτῶν συμπατριώταις. Οὐ πρὸ πολλοῦ ἔτι ἅπασα ἡ ἀριστοκρατία τοῦ τόπου ὡμίλει καὶ ἐνεφορεῖτο ἑλληνικῶν αἰσθημάτων. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον πάντες οἱ ἐρχόμενοι Ἕλληνες ἦσαν εὐπρόσδεκτοι καὶ εὕρισκον μεγάλας εὐκολίας ἐπιδιδόμενοι εἰς πᾶσαν οἱανδήποτε ἐπιχείρησιν καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἐνοικίασιν γαιῶν. Καὶ τοῦτο διότι ὁ ἀγροτικὸς λαὸς ὡς ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ ἀναγκῶν εἶχε περιέλθει εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε νὰ ἄγηται καὶ φέρηται.

Ἀλλὰ ὅταν βλέπωμεν τίνι τρόπῳ, τὰ ἑκατομμύρια διαφεύγουσι τῶν χειρῶν μας, ἐνῷ γινώσκομεν πάντες πῶς συνελέγησαν, οὐδαμῶς πρέπει νὰ κατακρίνωμεν τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες ἐγνώρισαν νὰ ἐπωφεληθῶσιν ἐκ τῶν ἡμετέρων κοινωνικῶν ὅρων, οὐδὲ νὰ διορίζωμεν τὸν χωρικὸν ὅστις ἀφέθη νὰ

ἐκμεταλλευθῇ, ἀλλὰ ὀφείλομεν νὰ ἐγερθῶμεν ἐναντίον ἐκείνων, οἵτινες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ μεταβάλωσι τοὺς ὅρους τούτους καὶ ἐπεδείξαντο ἄγνοιαν καὶ ἀθελοκακίαν.

Δι' ἡμᾶς

Πότε ἡ ἡμετέρα διοίκησις ἔλαβε μέρος ὑπὲρ τοῦ χωρικοῦ ἐναντίον τοῦ ἐνοικιαστοῦ; Ἐπομένως ἐσμὲν ἄξιοι τῆς ἡμετέρας τύχης, τοὐναντίον δὲ μέγιστος ὀφείλεται ἔπαινος εἰς τοὺς Ἕλληνας, δυνηθέντας νὰ ἐπωφεληθῶσιν αὐτοὶ καὶ τὴν χώραν αὐτῶν νὰ ὠφελήσωσι καὶ οὐχὶ μόνον διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλὰ καὶ διότι ξένους ὡς τὸν Ζάππα ὅστις ἦν Ἀλβανὸς μετέβαλον εἰς ἕλληνα πατριώτην. Τοιουτοτρόπως ἡ ρωμουνικὴ φυλὴ κατεδικάσθη νὰ δουλεύῃ πάντα τὰ ἔθνη, μεθ' ὧν καὶ γειτνιάζει. Ἐν Ρωμουνίᾳ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξηγεῖται ἡ ἑλληνικὴ ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ ἐπιρροή.

Ἄλλοτε ὑφιστάμεθα καὶ τὴν βουλγαρικὴν ἐπιρροήν· σήμερον βλέπομεν ὀφθαλμοφανῶς τὴν ἀνύψωσιν τῶν ξένων. Ἐν Μακεδονίᾳ δρὰξ Ἑλλήνων κρατεῖ εἰς ζυγὸν τοὺς Ρωμούνους διὰ σχολῶν καὶ Ἐκκλησιῶν, ἐνῶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἡρώων τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ὑπῆρξαν κουτσόβλαχοι. Ἐν Βουκυβίνᾳ Πολωνοὶ καὶ Ἑβραῖοι ὑπεδούλωσαν τὸ σφριγῶν ρωμουνικὸν στοιχεῖον. Ἐν Αὐστρίᾳ ἔτι καὶ νῦν παριστάμεθα εἰς δεινοὺς ἀγῶνας, ἐν οἷς συνταράσσονται οἱ Ρωμοῦνοι.

Ἀσυναισθήτως ἴσως εἰργάσθημεν εἰς μεγέθυνσιν καὶ ἀνύψωσιν ἑτέρων φυλῶν. Δὲν θὰ ἔλθῃ ἄρά γε ἐποχὴ ὅπως ἐργασθῶμεν καὶ εἰς τὴν τῆς ἡμετέρας φυλῆς ἀνύψωσιν; ἀλλ' οὐδὲν πρὸς τοῦτο θὰ κατορθώσωμεν διὰ τῶν περιφήμων συμφωνιῶν, ἀλλὰ διὰ τῶν δημοκρατικῶν μεταρρυθμίσεων, διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ κράτους τοῦ χρεωστοῦντος νὰ προστατεύῃ καὶ βοηθῇ τὸν ἀσθενῆ. Ἐὰν ὑπῆρχε νόμος ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν τοιοῦτος οἷον ζητοῦσιν οἱ δημοκρατικοί, αἱ ὑποθέσεις Ζάππα καὶ Βεδμὰρ οὐδεμίαν θὰ εἶχον σημασίαν».

Cos

Σ. Π. Ἐλλείψει χώρου θέλομεν ἐπανέλθει ἀπαντῶντες εἰς τὸ φύλλον τῆς προσεχοῦς δευτέρας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ δήμου Ἀθηναίων

Χθὲς ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1893 τοῦ δήμου Ἀθηναίων. Ὁ νέος προϋπολογισμὸς τοῦ δήμου παρουσιάζει περισσότερα ἔξοδα καὶ ἔσοδα ἢ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐπίσης δὲ τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τὸ ὁποῖον καταλείπει. εἶναι κατὰ 152 χιλιάδας δραχμὰς ἀνώτερον τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1892 καταλειφθέντος.

Ὁ νέος προϋπολογισμὸς παρουσιάζει ἔξοδα μὲν 2 243,389 καί 75)00, ἔσοδα δὲ 2,524,276 καὶ 70. Ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει νέων πόρων τοῦ δήμου, ὧν οἱ σπουδαιότεροι εἶναι οἱ ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων καὶ πλατειῶν, ὁ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἀνεγειρομένων οἰκιῶν καὶ καταστημάτων.

Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου μακρὰ θὰ γείνῃ συζήτησις, ἀπὸ τῆς σήμερον δὲ συνερχόμενον τὸ δημοτικὸν συμβούλιον θὰ συζητήσῃ ἐπ' αὐτοῦ.

Δωρεὰ εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον

Ἡ οἰκογένεια τοῦ ἀώρως θανόντος πολυκλαύστου νέου Καμάρα ἀπέστειλεν εἰς τὸν δήμαρχον κ. Μελᾶν δραχ. πέντε χιλιάδας ἐκπληροῦσα τὴν τελευταίαν θέλησιν τοῦ ἀποθανόντος, ὅπως διαθετηθῶσιν ὑπὲρ τῶν πασχόντων τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου. Τὸ ἀδελφᾶτον τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου συνέρχεται ἐκτάκτως σήμερον, ὅπως ἀποφασίσῃ τὴν ἀναγραφὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ πολυκλαύστου νεκροῦ εἰς τὴν στήλην τῶν εὐεργετῶν τοῦ καταστήματος εἰς αἰωνίαν ἀνάμνησιν αὐτοῦ, καὶ δι' ἐγγράφου ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ.

Ὁ ἀστυκὸς κώδηξ

Συνελθούσης ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἤρξατο ἡ συζήτησις τοῦ περὶ τύπου τῶν διθύρων κεφαλαίου τοῦ ἀστυκοῦ κώδικος εἰσηγουμένων τῶν κ.κ. Ι. Βαλαωρίτου καὶ Δ. Στεφάνου, καθόσον ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης ἐπείγεται νὰ εἰσαγάγῃ μεμονωμένως πρὸς ἐπιψήφισιν τὸ περὶ διαθηκῶν νομοσχέδιον, ἡ ἀνάγκη τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὁποίου ἔν τε τῇ Ἑπτανήσῳ καὶ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι θεωρεῖται ἰδιαζόντως ἐπείγουσα. Ἡ ἐργασία αὕτη περατοῦται ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

Ἡ δασοφυλακή

Τὸ περὶ σχηματισμοῦ ἰδιαιτέρου σώματος δασοφυλάκων ὑπὸ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ διάταγμα κατηρτίσθη τῇ κοινῇ συνεννοήσει τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἀπεστάλη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης, ἵνα παραβληθῶσιν αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ μὴ τυχὸν ἀντιβαίνωσι πρὸς τὸ σύνολον τῆς ποινικῆς νομοθεσίας.

Φαίνεται ὅτι ἡ ἐπιτήρησις τῶν δασῶν θὰ ἀνατεθῇ κατὰ προτίμησιν εἰς ἀξιωματικοὺς τῆς χωροφυλακῆς, ἐξ ὧν θὰ ἀποσπασθῶσιν εἴκοσιν ἐν ὅλῳ, διατιθέμενοι κατὰ περιφερείας ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ διατάγματος τοττου. Οἱ νέοι δασοφύλακες θὰ ἔχωσι τοῦ λοιποῦ τὴν ἀποκλειστικὴν φύλαξιν τῶν δασῶν, τὰ δὲ καθήκοντά των δὲν θὰ σχετίζωνται· ὡς μέχρι τοῦδε συνέβαινε, μὲ ἄλλην τινὰ ὑπηρεσίαν.

Ἵδρυσις γυναικείων φυλακῶν

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς δικαιοσύνης γίνεται σκέψις, ὅπως ἀνεγερθῇ ἐν Ἀθήναις γενικὸν κατάστημα γυναικείων φυλακῶν, ἐνῷ θὰ ἐγκατασταθῶσι πᾶσαι αἱ ἐν ταῖς λοιπαῖς φυλακαῖς τοῦ κράτους κατάδικοι.

Τὸ μέτρον εἶναι ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις ἄριστον, ἡ δὲ ἐφαρμογή του δὲν θὰ δαπανήσῃ καὶ ἐξαιρετικὰς δαπάνας. διότι τὸ ἀναγκαῖον κεφάλαιον τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ κτιρίου θὰ ληφθῇ ἐκ τῶν ἐνοικίων τὰ ὁποῖα τὸ κράτος πληρόνει ἤδη εἰς οἰκήματα χρησιμεύοντα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ὁ τάφος τῆς Κλυταιμνήστρας

Ἀπέρχονται εἰς Μυκήνας οἱ κ.κ. Καββαδίας, γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων, Φιντικλῆς, Νικολαΐδης, Μυλωνᾶς, Τσιβανόπουλος, ἀποτελοῦντες ἐπιτροπὴν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας, μετὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Μούσῃ, ὅπως φροντίσωσι περὶ ὑποστηρίξεως τοῦ τάφου τῆς Κλυταιμνήστρας, καταστάντος ἐτοιμορρόπου.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ

Ἀναφορὰ τῶν ἐν Λιβερπούλῃ Ἑλλήνων Διὰ τὴν κυβέρνησιν

Ἐκ Λιβερπούλης ἀπεστάλη τὸ ἑξῆς ἐγγραφον, τὸ ὁποῖον οἱ αὐτόθι ἐπίτροποι τῆς κοινότητος ἀπηύθυναν εἰς τὸ ἑλληνικὸν προξενεῖον, δημοσιεύομεν δὲ αὐτὸ εὐχαρίστως.

Ἀναφορὰ

Πρὸς τὸν κ. Πρόξενον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, Γεωργίου Α'

Ἐν Λιβερπούλῃ, τῇ 20 8/βρίου 1892.

Κύριε πρόξενε,

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἐπίτροποι τῆς ἐνταῦθα Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἐπισύρομεν τὴν ὑμετέραν προσοχὴν εἰς ζήτημα ὑψίστης σπουδαιότητος, εἰς ὃ νομίζομεν δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀδιάφορος ἡ ἡμετέρα ἐν Ἀθήναις Κυβέρνησις.

Πρὸ καιροῦ ἤδη οἱ κακῇ τῇ μοίρᾳ μεταναστεύοντες ἐξ Ἑλλάδος εἰς Ἀμερικὴν ἡμέτεροι ὁμογενεῖς ἐπανακάμπτουσιν ἐκεῖθεν ἐν ἐλεεινῇ καταστάσει, καὶ μὴ ἔχοντες τὰ μέσα νὰ πληρώσωσι τὰ τοῦ ναύλου ἔξοδα ἐκ Λιβερπούλης εἰς Ἑλλάδα, προσέρχονται εἰς ἡμᾶς αἰτούμενοι τὴν ἡμετέραν ἀρωγήν.

Οἱ πόροι τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ὡς ἴσως δὲν θὰ ἀγνοεῖτε, εἶναι ἰσχνότατοι, αἱ δὲ ἀπαιτήσεις πολλαὶ καὶ συχναί· τούτου ἕνεκεν ἐλαχίστην δυνάμεθα εἰς αὐτοὺς νὰ παράσχωμεν βοήθειαν καὶ ἤδη τὸ ταμεῖον ὑπὲρ τῶν ἀπόρων ἐξηντλήθη.

Τὸ λυπηρὸν θέαμα ἀνδρῶν ἀκμαίων ἐπαιτούντων διὰ τὸν καθημερινὸν ἄρτον, ἐν συντριβῇ δὲ διατελούντων διὰ τὴν ἀπονενοημένην ἀπόπειράν των, τῆς εἰς Ἀμερικὴν μεταβάσεως πρὸς εὕρεσιν πόρων, ἐπιβάλλει ἡμῖν τὸ ἱερὸν καθῆκον τῆς εἰς ὑμᾶς ἐκκλήσεως ὅπως πράξητε τὰ δέοντα καὶ μὴ ἀφεθῶσιν οὗτοι ν' ἀποθνήσκωσι τῆς πείνης εἰς τοὺς δρόμους τῆς Λιβερπούλης.

Ἤδη ἔφθασαν περὶ τοὺς εἴκοσι πέντε, καὶ κατὰ τὸ λέγειν τούτων, πολλοὶ ἄλλοι ἀναμένονται διὰ προσεχῶν ἀτμοπλοίων.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὸ σοβαρὸν τοῦ πράγματος, θέλετε συγχωρήσει τὴν ἡμετέραν τόλμην.

Διατελοῦμεν κτλ.

Οἱ ἐπίτροποι

Α. Καλβοκορέσης
Β. Α. Μαλανδρῖνος
Θ. Βαφέας.

«Ἄστυ»

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Ἡ ἄφιξις τοῦ Βασιλέως

Χθὲς κατόπιν εἰκοσαημέρου ἀπουσίας ἀφίκετο ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Κάρολος μετὰ τοῦ πρίγκηπος διαδόχου Φερδινάνδου διὰ τῆς ἐκ Πρεδεὰλ ταχείας ἁμαξοστοιχίας. Εἰς προϋπάντησιν αὐτοῦ μετέβησαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν πολλοὶ τῶν ὑπουργῶν, ἐν οἷς ὁ κ. Ὀλλανέσκος, ὁ κ. Κὰρπ καὶ πλῆθος λαοῦ αὐθορμήτως μεταβάντος ὅπως χαιρετίσωσι τὴν ἐπάνοδον τοῦ βασιλέως αὐτοῦ. Δι' αὐλικῶν ἁμαξῶν ἐκ τοῦ βορείου σταθμοῦ ἐν μέσῳ ἀνευφημιῶν τοῦ πλήθους μετέβησαν εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἅτινα χθὲς τὴν ἑσπέραν ἦσαν πεφωταγωγημένα. Ἡ Α. Μ. ἀπεκόμισεν ἄριστας ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ἀπανταχοῦ γενομένης αὐτῷ ὑποδοχῆς.

Ἡ «Veselia»

Ἡ γελοιογραφικὴ ρωμουνικὴ ἐφημερὶς «Veselia» δημοσιεύει σήμερον εἰκόνα παριστῶσαν τοὺς Ἕλληνας ὑποδεχομένους ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ Ἀθηνῶν τὸν τέως ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβευτὴν κ. Παπαρρηγόπουλον. Ἕλληνες βρακοφόροι, φουστανελλοφόροι καὶ ἀνυπόδητοι ἐν μεγάλῃ στολῇ, ὡς λέγει τὸ ποίημα τῆς ἐφημερίδος ὑποδέχονται ἐν τῷ σταθμῷ τὸν κ. Παπαρρηγόπουλον προσφέροντες αὐτῷ ἐπὶ κανίστρων ἐλαίας, τσίρους, λεμόνια καὶ πορτοκάλια. Ἐπὶ λόφου παρίσταται ἡ Ἀκρόπολις, ὑπὸ τοὺς πρόποδας δὲ αὐτῆς ὑψοῦνται μιναρέδες ὀθωμανικῶν τεμενῶν.

Ἡ παρὰ πόδας τῆς εἰκόνος ποίησις ἕνεκεν τοῦ πολλοῦ αὐτῆς ρωμουνικοῦ ἅλατος καθίσταται ἄγευστος τοὐλάχιστον διὰ τὸν στόμαχον τῶν μὴ Ρωμούνων.

Ὡς τοιαύτην ἀφίνομεν ἀμετάφραστον καθ' ὁλόκληρον διὰ τοὺς συμπολίτας τῆς «Veselia».

Κάρμεν Σύλβα

Μετ' ἐπιτυχίας παρεστάθη ἐν τῷ αὐλικῷ θεάτρῳ Κοβούργου τὸ ὑπὸ τῆς Κάρμεν Σύλβα συντεθὲν καὶ ὑπὸ τοῦ δουκὸς τοῦ Ἐδιμβούργου μελοποιηθὲν μελόδραμα «Ὁ Μαστρομανώλης». Ὁ δοὺξ Ἐρνέστος Κοβούργου ἔπεμψε μετὰ τὴν πρώτην παράστασιν πρὸς τὴν ἐστεμμένην μοῦσαν συγχαρητήριον τηλεγράφημα πλῆρες κολακευτικῶν ἐκφράσεων διὰ τὸ ἔργον τοῦτο τῆς βασιλίσσης Ἐλισσάβετ, ἥτις ἀπήντησε τὰ ἑξῆς: «Τὸ συμπαθὲς ἡμῶν τηλεγράφημα μεγάλως μὲ ἀνακουφίζει, θεωρῶ δὲ τοῦτο ὡς θερμὴν ἡλιακὴν ἀκτῖνα εἰσδύσασαν εἰς τὸν ἥσυχον καὶ ἀσθενικόν μου θάλαμον. Εὐχαριστῶ διὰ τοῦτο ὅπερ θεωρῶ ὡς ἐνθάρρυνσιν πρὸς ἑτέρας νέας ἀποπείρας.

Οὐχὶ σύμβασις ἀλλὰ μετάλλιον

Διαψεύδεται ἡ εἴδησις ὅτι εἷς ἐκ τῶν ἐφόρων τῶν πολιτικῶν νοσοκομείων ἐπέμφθη εἰς Βερολῖνον, ὅπως ἐπιληφθῇ διαπραγματεύσεων πρὸς συνομολόγησιν ἐμπορικῆς μετὰ τῆς Γερμανίας συμβάσεως. Ὁ τέως γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν νῦν δ' ἔφορος κ. Ὀλλανέσκου μετέβη εἰς Σιγμάριγγεν καὶ εἶτα εἰς Βιέννην ὅπως χαράξῃ ἀναμνηστικὸν μετάλλιον ἐπὶ τοῖς γάμοις τῆς Α. Β. Υ. τοῦ ρωμούνου πρίγκηπος διαδόχου.

Ἀντὶ διαδήματος ἄσυλον

Κατόπιν τῆς ἐπιστολῆς ἣν ἀπηύθυνεν ἡ μνηστὴ τοῦ διαδόχου πριγκήπισσα Μαρία τοῦ Ἐδιμβούργου πρὸς τὴν κ. Λ. Καταρτζῆ αὕτη ἀπεφάσισε τὸ μέχρι τοῦδε συλλεγὲν προϊὸν τῶν εἰσφορῶν νὰ προορίσῃ εἰς τὴν ἵδρυσιν γηροκομείου ἢ ὀρφανοτροφείου.

Θύματα ζηλοτυπίας

Αἱ ἐκ Γαλαζίου ἐφημερίδες ἀναγράφουσιν ὅτι τελευταίως ἐξετυλίχθη ἐν Γαλαζίῳ δρᾶμα τι. Εἷς λωποδύτης καλούμενος Βησσαρίων Παντελῆς ὑποπτευθεὶς ὅτι ἡ σύνευνος αὐτοῦ διετέλει εἰς σχέσεις μετά τινος Ἀναγνώστη Ζερβοῦ ὡπλίσθη διὰ πολυκρότου, ὅπερ ἐξεκένωσεν ἐναντίον αὐτῆς τε καὶ τοῦ ἀντεραστοῦ του. Μετὰ τοῦτο ἐπυροβύλησε καθ' ἑαυτοῦ εἰς τὸν δεξιὸν κρόταφον καὶ κατέπεσεν ἄπνους. Ὁ ἀναγνώστης εἰσέτι ἐπιζῇ.

Ἀγωγὴ κατὰ τῆς Δημαρχίας

Ἡ ἑταιρία ἥτις ἐπεχείρησε νὰ κατασκευάσῃ ἠλεκτρικὸν τροχιόδρομον ἐπὶ τοῦ Βουλεβάρτου ἐνήγαγεν εἰς δίκην τὴν Δημαρχίαν τοῦ Βουκουρεστίου, ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν τροποποίησιν τοῦ συμβολαίου. Κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς ἑταιρίας ἡ κατασκευὴ τοῦ τροχιοδρόμου τούτου, ὤφειλε νὰ γίνῃ δι' ἐναερίων συρμάτων καὶ οὐχὶ δὲ ὑπογείων κάλων. Ἡ δίκη κατ' αὐτὰς γενήσεται ἐν τῷ ἐμποροδικείῳ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΛΟΥΤΡΩΝ ΕΦΟΡΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ
„ΘΕΣΠΙΣ"

Διευθυνόμενος ὑπὸ τοῦ κυρίου
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΗΣΑΙΟΥ

Διὰ τὴν ἑσπέραν ταύτην

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Η ΤΥΧΗ ΤΗΣ

ΜΑΡΟΥΛΑΣ

Κωμειδύλλιον
μετὰ 24 ᾀσμάτων καὶ ἐθνικῶν χορῶν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Η ΑΥΓΟΥΛΑ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ

Τριῳδία φαλησομένη
ὑπὸ τῆς κυρίας καὶ κυρίων Λαλαούνη.

Γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ κ. Ξεν. Ἡσαΐας δὲν λαμβάνει μέρος ἐν τῇ παραστάσει τοῦ ἄνω κωμειδηλίου, μετ' ἀνυπομονησίας ἀναμένομεν ὅπως ἴδωμεν ἐν τῇ προσεχεῖ παραστάσει, αὐτὸν τὸν διευθυντὴν καὶ πρωταγωνιστὴν τοῦ θιάσου κ. Ξενοφῶντα Ἡσαΐαν περὶ οὗ τοσαύτας καλὰς ἀναμνήσεις ἔχομεν.

Συνιστῶμεν καὶ πάλιν εἰς τοὺς ἐνταῦθα ὁμογενεῖς ὅπως ὑποστηρίξωσι τὸν μελοδραματικὸν τοῦτον θίασον.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ καῦσις τῶν νεκρῶν

Ἐσχάτως συζητεῖται ζωηρῶς ἐν Γερμανίᾳ, Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ τὸ ζήτημα τῆς ὑποχρεωτικῆς καύσεως τῶν νεκρῶν ἐν περιπτώσει θανάτου ἐκ χολέρας. Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τὸ ὑγειονομικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς καῦσιν τῶν νεκρῶν τῶν ἀποθανόντων ἐκ χολέρας κατὰ τὰς καθάρσεις. Οἱ ὀπαδοὶ τῆς θεωρίας ταύτης στηρίζονται ἐπὶ τῆς παρατηρήσεως ὅτι τὰ παθολογικὰ μικρόβια τῆς νόσου ἐπιζῶσιν ἐν τοῖς πτώμασι, εἶτα δὲ καὶ ἐν τῷ ἐδάφει, οὐδὲν δὲ ἕτερον μέσον πρὸς τελείαν καταστροφὴν αὐτῶν φαίνεται τελεσφορώτερον τῆς προτεινομένης καύσεως.

Γεωλογικὸν φρέαρ

Οἱ ἐν Λονδίνῳ σκέπτονται νὰ σκάψωσιν παρὰ τὴν πόλιν ταύτην φρέαρ 300 καὶ πλέον μέτρων, ἀντίρροπον τῶν πύργων τοῦ αὐτοῦ ὕψους, διὰ γεωλογικὰς ἐρεύνας Εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν διαφόρων γεωλογικῶν στρωμάτων σκέπτονται νὰ τοποθετήσωσιν ὑαλόφρακτα, περιέχοντα δείγματα τῶν ὀρυκτῶν καὶ τῶν χαρακτηριστικῶν πετρωμάτων τῶν στρωμάτων τούτων, συνωδευόμενα ὑπὸ σημειώσεων καὶ ὁδηγητικῶν πινάκων.

Ὡρολόγιον ἀνάγλυφον

Πωλητὴς ἀρχαιοτήτων ἐν Σικάγῳ ἐκτίθησιν ὡρολόγιον μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ, κατασκευασθὲν τῷ 1670 ἐν Γενεύῃ διὰ τὸν ἄγγλον ποιητὴν Μίλτωνα. Αἱ ὧραι εἰσὶν ἀνάγλυφοι οὕτως ὥστε ὁ τυφλὸς ποιητὴς νὰ δύνηται νὰ ἀνευρίσκῃ αὐτὰς διὰ τῆς ψαύσεως.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»

Ἀθῆναι, 6/18.—Ἦρθη ἡ ἀπαγόρευσις τῆς εἰσαγωγῆς κατειργασμένων ταχυδρομικῶν δεμάτων καὶ ἀδηλώτων δειγμάτων.

Παρίσιοι, 6/18.—Λέγεται, ὅτι ὁ αὐτουργὸς τῆς τελευταίας δυναμιτικῆς ἐκρήξεως ἐπέβη πλοίου διὰ τὴν ἀλλοδαπήν· μέτρα ἐλήφθησαν πρὸς σύλληψιν εἰς τὸν λιμένα ὅπου θέλει ἐπιβιβασθῇ.

Βατοὺμ, 6/18.— Χθὲς ἀφίκετο ὁ Τσάρεβιτς καὶ ἐξηκολούθησε τὸ ταξείδιόν του εἰς Ἀμπᾶς Τζουμὰν, ὅπου τανῦν εὑρίσκεται ὁ μέγας δοὺξ Γεώργιος.

Βουδαπέστη, 6/18.— Ἐντὸς 24 ὡρῶν ἐγένοντο 5 χολερικὰ κρούσματα καὶ 3 θάνατοι.

Βελιγράδιον, 6/18.— Οὐδὲν χολερικὸν κροῦσμα συνέβη χθές.

Πετρούπολις, 6/18.— Συνεκλήθη συνέδριον ἐξ ἰατρῶν τῶν μερῶν ἅτινα τελευταίως ἐμάστισεν ἡ χολέρα ἵν' ἀποφασίσῃ περὶ τῶν ληπτέων μέτρων ὅπως ἐμποδισθῇ ἡ ἐπάνοδος τῆς χολέρας κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ.

Βερολῖνον, 6/18.—Τὸ κοινωνιστικὸν συνέδριον συνεζήτησε περὶ τοῦ κυβερνητικοῦ κοινωνισμοῦ καὶ τῆς ἐπαναστατικῆς κοινωνικῆς δημοκρατίας. Ὁ κ. Λιμπκνεχτ ὡμίλησε διὰ μακρῶν, εἶπε δὲ, ὅτι ἡ κοινωνικὴ δημοκρατία ἐστὶν ἐπαναστατική, ἐνῷ ὁ κυβερνητικὸς κοινωνισμὸς ἐστὶ συντηρητικός, ἄρα ἀποτελεῖ ἀντίθεσιν. Ἡ συνέλευσις ἀπεφάνθη κατὰ τοῦ κυβερνητικοῦ κοινωνισμοῦ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ὁ κ. Ν. Φλέβας

Ὁ ἐν Βιέννῃ τὰς διατριβὰς ποιούμενος ρωμοῦνος πολιτευτὴς καὶ σφόδρα ἀντιπολιτευόμενος τέως τὴν κυβέρνησιν κ. Ν. Φλέβας ἐγνωστοποίησε τοῖς ἐνταῦθα φίλοις του, ὅτι ἐπὶ πολὺν ἔτι χρόνον θὰ διαμένῃ ἐν Βιέννῃ καὶ ὅτι καθ' ὁλοκληρίαν ἀποσύρεται τοῦ πολιτικοῦ βίου.

Αἱ καθάρσεις

Λέγεται, ὅτι καὶ ἡ ἐν Οὐγγενίῳ κάθαρσις θέλει καταργηθῇ, καθόσον αἱ ἐπίσημοι ἐκθέσεις τοῦ ἐν Ἰσμαηλίῳ ρωμούνου προξένου ἀναφέρουσι τὴν ὁλικὴν ἐξαφάνισιν τῆς χολέρας εἰς Βασσαραβίαν.

Ἐντὸς τὸ πολὺ 10 ἡμερῶν αἱ ἐκεῖθεν καθάρσεις καταργηθήσονται,

Βουλγαρία

Μετέβη εἰς Σοφίαν ἄγγλος ἀντισυνταγματάρχης ἐκπροσωπῶν τὸ ἀγγλικὸν χυτήριον Ἄμστρογγ ὅπως προβῇ εἰς δοκιμὰς νέου τηλεβόλου ταχείας βολῆς.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Βραΐλα, 6 νοεμβρίου 1892.

Εἶδος	Ἑκατλ.	Λίβρ.	Φρ.	
Σῖτος	3950	55.	7.40	καῖκ.
„	4500	53.	6.87.1)2	σλέπ.
„	1700	54.	7.	ἀποθ.
„	7100	56.3)4	9.25	σλέπ.
„	1260	54.1)4	7.55	ἀποθ.
„	1650	55.	7.50	„
„	950	55.	7 55	σλέπ.
„	1260	53.1)2	6.771/2	„
„	900	58.1)2	10.20	„
„	3700	58.1)2	10.25	„
„	9000	56.1/2	8.60	„
„	5000	56.	7.95	καῖκ.
„	1800	55.	7.20	pod
„	2800	55.	7.20	ἀποθ.
„	1300	55.1)2	7.20	pod
„	1200	55.	7.20	„
Ἀραβ.	3000	59.	7.	ἀποθ
„ ν.	500	58 3)4	6.80	καῖκ.
Κριθὴ	1050	41.	4 20	„
„	830	48 1)2	5.55	pod
Βρώμη	1850	ο)οκιλ.	9 60	καῖκ
Φασ.	800	ο/οκιλ.	9.50	ἀποθ.
Cieq.	2500	60.1)2	7.30	„

ΓΕΝΗΜΑΤΑ ΑΦΙΧΘΕΝΤΑ

Διὰ ποταμοῦ		Διὰ ξηρᾶς	
Σῖτος ἑκτολ.	5600	Σῖτος ἑκτολ.	6000
Ἀραβ. „	3700	Ἀραβ. „	1300
Κριθὴ „	2800	Κριθὴ „	850
Βρώμη „	1600	Βρώμη „	---

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩΝ 6 Νοεμβρίου 1892

ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	Αγοραί	Πωλητ.
Renta perpetuă 5 o/o	93.—	98.1/2
» amortis. 5 o)o	96.1/4	96.1)2
» » 4 o/o	82.60	82.65
Conversiunea rurală 6 o)o	102.1)2	102.3/4
Oblig. caseĭ Pensiunilor	275.—	277.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucurescĭ 5o/o—1883	89.3/4	8990.—
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	91.1/4	91.1)2
Scris. Func. Rurale 5o/o	95.50	95.60
» » Urbane 5 »	90.—	90.1/4
» » » 6 »	100.1/2	101.—
» » » 7 »	102.—	102.1/2
» » » Iaşi 5 o/	80.1/4	80.1/2
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1045.—	16 50
Dacia-Rumania	405.—	406
Naţionala	410.—	415
Societ. de Reasigurare	190.—	195.
» » Constr. şi I. pubi	125.—	128.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τριμηνον	25.12.1/2	25.15.—
» ὄψεως	25.25.—	25.27.1/2
Παρισίων τρίμηνον	99.80	99.90
» ὄψεως	100.45	100 50
Βερολίνου τριμηνον	123 —	123.10
» ὄψεως	124.10	124 20
Βελγίου τριμηνον	99.75	99 80
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης τρίμηνον	2.09.1/2	2.09.1/2
» ὄψεως	2.11.1/4	2.11.1)2
» εικοσάφραγκον	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τριμηνον	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.—	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική	22.80	23.
Εἰκοσόφραγκον Γαλλίας	20.05	20.06
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 8 Νοεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	105.32
» 3 o/o	99.45
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	98.25
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	333.—
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	89.75
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	495.93
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.	594.37
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.18
» Βελγίου.	99.3/32
» Βιέννης	207.50
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	
ΒΙΕΝΝΗ 6 Νοεμβρίου 1892	
Εἰκοσόφραγκον	9.54
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	315.15
Ρούβλια χάρτινα	117.—
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.—
» Παρισίων	47 70
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	
ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 6 Νοεμβρίου 1892	
Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	101.90
» » 5 o/o.	96.70
» » 4 o/o.	81.90
Ρούβλια χάρτινα	19.)20
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	96.50
Συνάλλαγμα Βελγίου.	—.—
» Παρισίων	—.—
» Βιέννης.	169.10
Διάθεσις Χρηματ. ἤρεμος.	
ΛΟΝΔΙΝΟΝ 6 Νοεμβρίου 1892	
Consolidés Anglais	97.3/8
Μετοχαὶ *Bangne de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.32
» Ἀμστελοδάμου	12.04
ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 6 Νοεμβρίου 189?	
Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	96.55
» » 4 o/o.	81.90

ΥΔΩΡ ΚΑΛΩΣ ΔΙΥΛΙΣΜΕΝΟΝ

Δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τις προσαρμόζων ἐπὶ τῶν ὑδραγωγῶν τοῦ ὕδατος ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ στρόφιγγος (κάνης)

ΤΟ ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΟΝ (FILTRE) BÜHRING.

Εἰς τὰ μέρη ἔνθα δὲν εὑρίσκονται ὑδραγωγοὶ σωλῆνες, ἐφαρμόζεται τὸ αὐτὸ σύστημα τῶν **διϋλιστηρίων (filtres) μετ' ἀντλίας.**

Ἐπίσης δύναται νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τοὺς **κάδους,** τὰ **φρέατα** καὶ ἐν γένει εἰς τὰς **δεξαμενάς.**

Δι' ἀγορὰν ἢ ἐνοίκιον οἱ βουλόμενοι θέλουσιν ἀποταθῆ πρὸς τὸν κύριον

SALTER

Bucurescĭ, Strada Lipscanĭ, No. 90.

Τιμοκατάλογοι δωρεάν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ,** ἐν τῇ **ὁδῷ Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.**

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙΩι

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικά, Ρουμανικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαυσεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαρίθμου ἐν Ῥωμανίᾳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κτρίωι TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoi) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΗΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

Πρὸς τὸ φιλόμουσον τῆς Ρωμουνίας Ἑλληνικὸν δημόσιον.

Ἡ ἀξιότιμος τῆς «Κλειοῦς» διεύθυνσις ἐπιθυμοῦσα νὰ καταστήσῃ τὸ λαμπρὸν τοῦτο περιοδικὸν σύγγραμμα γνωστὸν καὶ προσιτὸν πᾶσι τοῖς ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλλησι παρεχώρησεν ἡμῖν ὑπὸ ἐξαιρετικοὺς καὶ εὐνοϊκωτάτους ὅρους ὁλόκληρον τὴν παρακαταθήκην τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθέντων τόμων.

Ἡ γενναία αὕτη συγκατάβασις ἔπεισεν ἡμᾶς νὰ ἀγοράσωμεν ταύτην δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ προσφέρωμεν αὖθις τῇ ἀξιοτίμῳ ἡμῶν πελατείᾳ ἔργον Ἑλληνικὸν ἔξοχον ἀντὶ μετριωτάτης τιμῆς.

Ἀπὸ τοῦδε λοιπὸν εἴμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαθέσωμεν **ὁλόκληρον τὴν ἑπταετῆ** (1885—1891) **σειρὰν** τῶν τόμων τῆς «Κλειοῦς», ἄδετον μὲν ἀντὶ φρ. 70, δεδεμένην δὲ μετὰ τοῦ ἰδιαιτέρου τῆς «Κλειοῦς» περικαλύμματος ἀντὶ φρ. 105.

Ἵνα δὲ πληρέστερον ἀνταποκριθῶμεν εἰς τοὺς πόθους τῆς ἀξιοτίμου διευθύνσεως τῆς «Κλειοῦς», τῆς προβάσης εἰς μεγάλην θυσίαν, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς εὐρυτέρας διαδόσεως ταύτης, προσφέρομεν εἰς τὰς αὐτὰς ὑποτιμημένας τιμὰς **ἕκαστον τόμον χωριστά,** ἤτοι ἀντὶ φρ. 10 τὸν ἄδετον καὶ ἀντὶ φρ. 15 τὸν χρυσοδετον, τρέφοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ «Κλειὼ» θέλει καταστῇ ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος ἑκάστης οἰκογενείας καὶ τὸ εὐεργετικὸν ἐντρύφημα πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως.

Οἱ τόμοι αὐτοτελεῖς ὄντες καὶ οὐδόλως πρὸς ἀλλήλους συνεχόμενοι διακρίνονται ἕκαστος τόσον διὰ τὴν ποικίλην, τερπνὴν καὶ ὠφέλιμον φιλολογικὴν ὕλην ὅσον καὶ διὰ τὰς θαυμαστὰς καὶ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

Οἱ τόμοι οὗτοι ἐπωλοῦντο μέχρι σήμερον 25 μὲν φρ. ὁ ἄδετος, 35 δὲ φρ. ὁ χρυσόδετος, ἤτοι περισσότερον τοῦ διπλασίου τῆς σημερινῆς τιμῆς. Τοῦτο παρέχει ἡμῖν τὴν παρήγορον ἐλπίδα ὅτι πᾶς τις ἐκτιμῶν τὴν κολοσσαίαν τῶν τιμῶν διαφορὰν θέλει σπεύσει νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἡμετέρας προσφορᾶς καθ' ὅσον μάλιστα μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς παρακαταθήκης τὸ ἔργον θὰ ἀποβῇ σπάνιον καὶ δυσεύρετον, τῆς ἀνατυπώσεως οὔσης ἀδυνάτου ἕνεκα τῶν μεγάλων δαπανῶν, ἃς συνεπάγονται ἐκδόσεις τοσοῦτον καλλιτεχνικαὶ καὶ ἐπιμεμελημέναι.

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1892.

Η. Χριστοδούλου.

Τυπογραφεῖον «ΠΑΤΡΙΔΟΣ» Calea Moşilor Ἀριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Β'. ΑΡΙΘ. 567. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ἐτησία..... Φρ 30
Ἑξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στίχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ
Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Moşilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέαν
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 24 Ὀκτωβρίου

ΤΙ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΑΚΟΜΗ

Τὸ οἰκονομολογικὸν ζήτημα

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ τῆς ἑλληνικῆς πρωτευούσης πληροφορίας τὸ οἰκονομολογικὸν ζήτημα τῆς ἡμετέρας πατρίδος εἰσῆλθεν ἤδη εἰς λίαν εὐάρεστον στάδιον. Περὶ τούτου ἀείποτε ἀκράδαντον εἴχομεν πεποίθησιν ὅτι τό τε ἔθνος καὶ ὁ διευθύνων τοῦτο κ. Τρικούπης καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν θέλησιν εἶχον ὅπως ἀποτελεσματικῶς ὑπὲρ ἀγαθῆς ἐργασθῶσι λύσεως. Σήμερον δὲν εἶναι πρόωρον φρονοῦμεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ὁ δημόσιος ἡμῶν πλοῦτος ἀλάνθαστα παρέχει ἡμῖν δείγματα φερεγγυότητας. Ἀπόλυτον ὅθεν ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι τοιαύτη ἔσεται καὶ ἡ σχετικὴ ἐτυμηγορία τῶν ξένων οἰκονομολόγων τῶν κληθέντων νὰ ἐξετάσωσι τὴν κατάστασιν αὐτοῦ.

Καίτοι ἡ ἀτάσθαλος λειτουργία τῆς πολιτικῆς εἰς ἣν πρωτίστως καὶ μονομερῶς ὀφείλεται ἡ κακὴ τῶν οἰκονομικῶν ἡμῶν κατάστασις πειρᾶται καὶ ἤδη νὰ παραλύσῃ τὰς ὑπὲρ τῆς ἐξομαλύνσεως τοῦ ζητήματος τούτου καταβαλλομένας προσπαθείας, τὸ ἔθνος ἀποστέργει εὐτυχῶς πᾶσαν ἑτέραν λύσιν τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ θίγουσαν. Τόγε νῦν ἔχον δύναταί τις ἑπομένως ἐλευθέρως ν' ἀναπνεύσῃ ἐπὶ τῇ πεποιθήσει ὅτι ἡ πατρὶς ἡμῶν ἀποτροπιαζομένη τὴν ἐκ τῆς χρεωκοπίας ἀτίμωσιν ἐστὶν ἑτοίμη ἀγογγύστως εἰς πᾶσαν νὰ ὑποκύψῃ θυσίαν ὅπως ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν πιστωτῶν αὐτῆς.

Ἀρκεῖ τοῦτο:

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ θέλησις καὶ ἰσχὺς αὕτη δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπαρκὴς ἐγγύησις πληρέστατα ἱκανοποιοῦσα τοὺς πόθους τῶν περὶ τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ὑποθέσεων κηδομένων. Τοῦτ' αὐτὸ δύναται νὰ ἐλπίσῃ τις καὶ περὶ τῆς αὔριον ἐνόσῳ πέριξ τοῦ θρόνου τοιοῦτοι οἷοι σήμερον ἵστανται σύμβουλοι. Διὰ τούτου οὐδόλως ἐννοοῦμεν νὰ ἐξαιρέσωμεν τοὺς ἐκτὸς τῆς κυβερνήσεως πολιτικοὺς ὡς στερουμένους τῆς ἱκανότητος ὅπως ἐπίσης ἀποτελεσματικῶς ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Ἐν τούτοις μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν θέλομεν ἴδει τὸ πρόγραμμα αὐτῶν καὶ θέλομεν μάθει τὸ νέον οἰκονομολογικὸν αὐτῶν σύστημα ἐπιτρέπεται, φρονοῦμεν, ἡμῖν δίκαιος τίς ἐνδοιασμὸς καὶ ἐπιφύλαξις. Εἰς πάντα ἐν γένει τὰ ἔθνη ὡς γνωστὸν οἱ φόροι τυγχάνουσιν ἀντιδημοτικοί, ἰδιαιτέρως δ' ἐν Ἑλλάδι ἔνθα τὸ πλῆθος εἰσέτι οὐδεμίαν ἔχει συναίσθησιν περὶ τῆς ἱερότητος τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὑποχρεώσεών του. Τούτου δ' ἕνεκεν πλείονες τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτικῶν ὅπως χαρισθῶσιν εἰς τὸν φορολογούμενον χάριν τῆς ψήφου αὐτοῦ, ἀσυνειδήτως ὑπόσχονται τὴν κατάργησιν ἢ τὴν ἐλάφρυνσιν τῶν φόρων. Ὁ φόβος οὗτος ἑπομένως δὲν ἐπιτρέπει δυστυχῶς ἡμῖν σήμερον ὅπως ἀπεριόριστον ἔχομεν πεποίθησιν περὶ τοῦ ἀπωτέρου μέλλοντος.

Τί ἀπαιτεῖται ἀκόμη

Ἐκεῖνο ὅπερ ἀπαιτεῖται φρονοῦμεν ὅτι πάντες οἱ ἐν Ἑλλάδι γινώσκουσιν, ἂς εὐχηθῶμεν δὲ ὅπως ἔχωσι τὸ θάρρος καὶ τὴν ἰσχὺν νὰ πραγματοποιήσωσι τοῦτο. Ἤδη, ὅτε τὸ μᾶλλον κατεπεῖγον ζήτημα τὸ οἰκονομολογικὸν εὐάρεστον ἔλαβε τροπήν. Ἤδη ὅτε ὁ τὰ ἐθνικὰ στήθη πιέζων ἐφιάλτης οὗτος τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν φαίνεται ἐξουδετερωθείς, ἀνάγκη πρὸς ἕτερα σχετικὰ καὶ ἐπίσης ἐπείγοντα ἐθνικὰ ζητήματα νὰ στρέψωσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν οἱ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως Γεωργίου. Ταῦτα καίτοι ἀπό τινος χρόνου ἐν δευτέρᾳ, ἕνεκα τῆς ἀπειλούσης ἡμᾶς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἐτέθησαν μοίρᾳ, οὐδαμῶς ἐν τούτοις ὑπολείπονται κατά τε τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸ κατεπεῖγον αὐτῶν. Τὰ ζητήματα ταῦτα διαφόρου μὲν φύσεως δύνανται ἐν τούτοις εἰς δύο νὰ διαιρεθῶσι μεγάλας κατηγορίας. Λίαν δὲ προσφόρως ἐπιτρέπεται νὰ κατατάξῃ τις ταῦτα εἰς ζητήματα ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος. Τὸ ἔθνος ἔχει ἀνάγκην μεγάλων μεταρρυθμίσεων καὶ τολμηρῶν μεταρρυθμιστῶν, οὐδεὶς δ' ἕτερος ἐκ τῶν παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν πολιτευτῶν, ἐκτὸς τοῦ κ. Τρικούπη, σήμερον δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ ταύτας.

Ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ κράτους

Μεγάλαι καὶ σπουδαῖαι ἐκ τῶν πραγμάτων, τῆς πείρας καὶ τῶν νεωτέρων προόδων ὑποδεικνύονται καὶ ἐπιβάλλονται ἐντὸς τοῦ κράτους μεταρρυθμίσεις. Ὡς ἔχουσι δὲ παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα, ἀλανθάστως θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι νέας ὁλοκλήρου δημιουργίας ὑφίσταται ἡ ἀνάγκη. Ἐὰν εἰσέτι δὲν ἐσήμανεν ἡ σωτήριος ἐκείνη ὥρα, ἣ οὐδεὶς ἔχει ἔτι τὴν τόλμην νὰ πατάξῃ τὸ ἐθνοκτόνον ἐκεῖνο πολίτευμα, οὗ ἡ λειτουργία κατὰ τοιοῦτον ἐξήντλησε τὸ κράτος τρόπον, διὰ καταλλήλων νόμων ἂς περιορισθῶσι τοὐλάχιστον αἱ φοβεραὶ συνέπειαι τῆς ἐν τῇ πολιτείᾳ ἐπιδράσεως αὐτοῦ. Διὰ καταλλήλων νομοθετημάτων πρακτικωτέρα ἐν τῇ ἐφαρμογῇ δέον νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἀκώλυτος λειτουργία τοῦ νόμου καὶ ἡ χειραφέτησις τῶν λειτουργῶν αὐτοῦ. Ἐν πρώτοις ἀμειλίκτως δέον νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ ποικιλοτρόπως ἁμαρτάνοντες, οὓς ἡ πολιτικὴ σώζει πάσης τιμωρίας. Δέον νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη, ἥτις εἰς βαθμὸν ἐπικίνδυνον ἐχαλάρωσε τὸ πρὸς τοὺς νόμους τῆς χώρας σέβας παρατεινομένη θέλει συνεπιφέρει κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν παραλυσίαν ἀνωτέραν πάσης ἀναρχίας. Οἱ ὑπουργοὶ τῆς Ἑλλάδος ἐν ταῖς μεταρρυθμίσεσι ταύταις δέον νὰ ἐνεργήσωσι μετὰ τόλμης ἐκ τῶν προτέρων παραλυούσης πᾶσαν πρὸς τοῦτο ἀντίδρασιν τῶν ἀντιφρονούντων. Ἡ κυβέρνησις ὀφείλει σαφῶς νὰ ὑποδείξῃ πρὸς τοὺς φίλους αὐτῆς βουλευτὰς ὅτι τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἐν πᾶσι τοῖς ζητήμασι δέον νὰ τεθῶσιν ὑπεράνω τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ὁμάδων τῶν ψηφοφόρων. Οὕτω μόνον θαρραλέως προβαίνουσα καὶ οὐχὶ ψηλαφοῦσα τὸ ἔδαφος θὰ δυνηθῇ νὰ ὑπερπηδήσῃ τὰς ἐκ τῶν κακῶν ἕξεων καὶ τῶν ἀντιθέτων συμφερόντων προκυψούσας δυσχερείας.

Ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ βασιλείου

Ὄχι βεβαίως ὀλιγώτερα ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου. Τὸ ἔθνος ἡμῶν ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ ἡμετέρου ἄνακτος βιούντων διπλάσιον ἀριθμὸν Ἑλλήνων διεκδικεῖ πέραν τῶν συνόρων τοῦ κράτους. Οἱ ἑλληνικοὶ ἐκεῖνοι πληθυσμοὶ εἰς δύο διαιροῦνται τμήματα. Τὸ ὑπὸ τὴν Τουρκίαν ὑπόδουλον καὶ τὸ ὡς ἀποικιακὸν ἐν ξέναις χώραις βιοῦν. Ἀμφότερα τὰ τμήματα ταῦτα τοῦ ἔθνους ταχείας καὶ ἀμερίστου χρήζουσι μερίμνης ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Αἱ ἀντίξοοι περιστάσεις αἱ τὰ ἔτη τοῦ τελευταίου ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου ἐπακολουθήσασαι κατέστησαν ἀδρανεῖς τοὺς τέως δεσμούς, ἀνάγκη δὲ ταχυτάτης ἀναζωπυρήσεως τοῦ αἰσθήματος τῆς κοινῆς ἐνεργείας. Δι' εὐστόχων ἐνεργειῶν ἀνάγκη καρποφόρως νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ συνέχισις τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν προγράμματος. Τὸ ὑπέδουλον ἔθνος καὶ πᾶσαι αἱ ἀπανταχοῦ ἀποικίαι ἀνάγκη ἀδιακόπως νὰ ἔχωσι τὰ ὄμματα πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐστραμμένα, ἡ δ' Ἑλλὰς οὐδενὸς νὰ παραμελῇ ὅπως θερμὸν τηρεῖται τὸ αἴσθημα τῆς στοργῆς τῶν ἐκτὸς τοῦ ἐλευθέρου ἐδάφους τέκνων αὐτῆς. Ἡ βελτίωσις τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων τοῦ βασιλείου σπουδαίαν θὰ ἐξήσκει ἐπίδρασιν ὅπως ἀναθαρρήσωσιν οἱ ἐκτὸς Ἕλληνες καὶ ἱκανοποιηθῶσιν οἱ φιλοπάτριδες πόθοι αὐτῶν περὶ ἀγαθοτέρου μέλλοντος τῆς φίλης πατρίδος.

Μ.

ΕΞ ΑΓΓΛΙΑΣ

Λονδῖνον

Τὴν παρὰ πόδας ἀλληλογραφίαν ἐπιστέλλουσιν ἐκ Λονδίνου πρὸς τὴν ἀξιόλογον ἀθηναϊκὴν συνάδελφον «Ν. Ἐφημερίδα» ἡς θερμῶς συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν πρὸς τοὺς ἐνταῦθα ἐν τῇ γεωργίᾳ ἀσχολουμένους ὁμοεθνεῖς. Ἐκ τῆς μελέτης ταύτης θὰ ἴδωσι οἱ ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλληνες γεωργοὶ ἐὰν δὲν εἶναι καιρὸς τὰ κεφάλαια καὶ τὴν ἐνεργητικότητα αὐτῶν νὰ διαθέσωσι μᾶλλον ἐπωφελῶς καὶ μᾶλλον ἐθνικῶς ἐν Θεσσαλίᾳ καλλιεργοῦντες τὸν βάμβακα Ἐνταῦθα Ρωμοῦνοι, Γερμανοὶ καὶ Ἑβραῖοι συνεμάχησαν ὅπως ἀπὸ πάσης ἐργασίας ἀπομακρύνωσι τοὺς Ἕλληνας. Φρονοῦμεν ὅτι οἱ κύριοι οὗτοι λεληθότως ἐργάζονται ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων πλειότερον παντὸς ἑτέρου. Ἑπομένως εἶναι καιρὸς πλέον πρὸς ἕτερον σημεῖον νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ ἡμῶν. Τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος μας παρέχει μέγα πρὸς τοῦτο στάδιον.

Ἰδοὺ ἡ ἐν λόγῳ ἀνταπόκρισις.

Ἡ Ἑλλὰς προώρισται νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ

Θὰ ζήσῃ ὅμως καὶ θὰ δοξασθῇ διὰ τῆς πνευματικῆς καὶ ὑλικῆς αὐτῆς ἀναπτύξεως. Ὅταν ἓν κράτος εἶναι πλούσιον, δύναται νὰ κομπάζῃ ὡς τοὺς ὑπερηφάνους Ἄγγλους, ὅτι δεσπόζει τῆς θαλάσσης, καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ ζήσῃ ὅταν, ἀναπτύξῃ τοὺς πόρους αὐτῆς καὶ εἰσαγάγῃ χρῆμα εἰς τὸν τόπον. Ὁ καρπὸς τῆς σταφίδος φέρει εἰς τὴν Ἑλλάδα περὶ τὰ 2 ἑκατομμύρια λιρῶν, ἐντὸς δὲ ὀλιγίστου χρονικοῦ διαστήματος, ἂν ἥ τε κυβέρνησις καὶ οἱ δυνάμενοι νὰ διαθέσουν ὀλίγα κεφάλαια θελήσουν, θὰ δύνηται ἡ Ἑλλὰς νὰ εἰσάγῃ τὸ στρογγύλον ποσὸν τῶν 5 ἑκατομμυρίων λιρῶν χρυσῶν ἀγγλικῶν! Ἡ Ἀμερικὴ παράγει περὶ τὰ 8 ἑκατομμύρια δεμάτων βάμβακος, ἀξίας 80 ἑκατομμυρίων λιρῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 4 ἑκατομμύρια ἀγοράζει ἡ Ἀγγλία, πληρώνουσα εἰς χρυσὸν εἰς τὴν Ἀμερικὴν λίρας 40 ἑκατομμύρια! Μήπως ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ παραγάγῃ ὄχι ἑκατομμύρια δεμάτων βάμβακος, ἀλλὰ μόνον ἥμισυ ἑκατομμύριον δεμάτων καὶ νὰ εἰσάγῃ λίρας 5,000,000; Αἱ πεδιάδες τῆς Θεσσαλίας, ἡ Λειβαδία καὶ ἡ πεδιὰς τῆς Κωπαΐδος, ἂν ἦσαν εἰς χεῖρας Ἀγγλων ἢ Ἀμερικανῶν, ἤ, καὶ τῶν Φελλάχων ἀκόμη, θὰ ἦσαν μεταλλεῖα χρυσοῦ. Ἔχομεν γεωργικὴν σχολήν, ὁ Ζάππας ἀφῆκε σπουδαῖα ποσὰ διὰ προαγωγὴν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας· διατὶ δὲν σχηματίζεται μία ἀνώνυμος ἑταιρία πρὸς προαγωγὴν τῆς καλλιεργείας τοῦ βάλβακος ἐν Ἑλλάδι; Δὲν ἀπαιτοῦνται ἑκατομμύρια λιρῶν, παρὰ μόνον σπουδαία θέλησις ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας, ἡ Ἑλλὰς θὰ δύναται νὰ εἰσάγῃ 5 ἑκατομμύρια λιρῶν· Τοῦτο δὲν εἶναι ὀνειροπόλημα, ἀλλὰ χειροπιαστὴ ἀλήθεια.

Ἐφιστῶμεν διὰ τοῦτο τὴν προσοχὴν

Ἐφιστῶμεν διὰ τοῦτο τὴν προσοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν γεωργίαν, ὡς καὶ τῶν κεφαλαιούχων ἐν Ἑλλάδι, εἰς τοὺς συνημμένους κατωτέρω πίνακας, οἵτινες δὲν ἐπιδέχονται συζητήσεως καὶ ἐπιδιορθώσεως. Τὰ ἔξοδα, κατὰ τὴν κοινὴν φρᾶσιν εἶναι γεμάτα καὶ ἂν ἐν Ἀμερικῇ ἀπαιτοῦνται λίρες 360 πρὸς καλλιέργειαν 200 στρεμμάτων γῆς, ἐν Ἑλλάδι δὲν νομίζομεν νὰ ἀπαιτοῦνται περισσότερα. Ὅσον δὲ διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ βάμβακος τὴν ἐθέσαμεν πρὸς τρεῖς πένας τὴν λίτραν, ὑποτίθεται ὅτι ὁ βάμβαξ θὰ πωληθῇ παραδοτέος εἰς τὸ χωράφι, ὁ δὲ ἔμπορος θὰ φροντίσῃ νὰ τὸν συμπιέσῃ εἰς δέματα καὶ τὸν μεταφέρῃ εἰς τὸν λιμένα. Ἡ τιμὴ τῶν τριῶν πενῶν τὴν λίτραν εἶναι λίαν ἐξηυτελισμένη, διότι ὁ ἑλληνικὸς βάμβαξ, καλλιεργούμενος ὑπὸ τεχνικωτέρους ὅρους καὶ ἐκκοκιζόμενος διὰ τῶν νεωτέρων μηχανῶν, εἶναι ἴσος ὡς πρὸς τὴν ποιότητα μὲ τὸν ἀμερικανικὸν, ὅστις σήμερον πωλεῖται ἐν Λίβερπουλ πρὸς 4 1)2 πένας τὴν λίτραν Ἂν λοιπὸν ἀντὶ 3 πενῶν, πωληθῇ ὁ ἑλληνικὸς βάμβαξ 3 1)2 πένας, τότε τὸ κέρδος τοῦ γεωργοῦ, ὅστις ἐκαλλιέργησε τὰ 200 στρέμματα γῆς ἐξοδεύσας 3)0, θὰ εἶναι λίραι 210. Κέρδος σπουδαῖον καὶ ἄξιον μελέτης καὶ προσοχῆς οὐχὶ μόνον τῶν γεωκτημόνων, ἀλλὰ καὶ τῆς κυβερνήσεως. Ἰδοὺ στάδιον καὶ μᾶλλον βέβαιον διὰ τὴν Ἑλλάδα. Αἱ Θεσσαλικαὶ γαῖαι μὲ τοὺς ἀνεκτιμήτους ποταμούς της θὰ εἶναι τὸ χρυσοῦν δέρας τῆς Ἑλλάδος. Ἂς ἀποδείξῃ ἐμπράκτως ἡ Κασσαβέτιος γεωργικὴ σχολὴ τὸ ἀλάνθαστον τῶν πινάκων τούτων, καὶ δὲν θὰ λείψουν ἐπιχειρηματίαι ἐν Ἑλλάδι, ἐντὸς δὲ μιᾶς δεκαετίας θὰ παράγῃ ὁ τόπος 500 χιλιάδας δεμάτων βάμβακος, ἀξίας 5,000,000 λιρῶν ἀγγλικῶν, οὐχὶ ἰταλικῶν ἢ λιμοκοντόρων.

Τί κοστίζει ἡ παραγωγὴ τοῦ βάμβακος ἐν Ἀμερικῇ

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ φυτεία καὶ παραγωγὴ τοῦ βάμβακος ἐν Ἀμερικῇ ἔφθασεν εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν τῆς τελειότητος καὶ ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας. Ὁ λογαριασμὸς τὸν ὁποῖον κάμνουν ἔχει ὡς ἑξῆς:

Διὰ 200 στρέμ γῆς πληρώνουν ἐτησίως ἐνοίκιον ἢ τόκον	λίρ.	18. 0.0
Διὰ τόκον λίρ. 300 κεφ. ἀναγκ. πρὸς καλλιέργειαν 6 τοῖς ἑκατὸν	»	18. 0.0
Διὰ φόρους καὶ δημοτικοὺς δασμοὺς	»	7.10.0
Δι' ἔξοδα λιπασμάτων καὶ ἀρδεύσεως	»	40. 0.0
Διὰ σπόρον καὶ φυτείαν ...	»	30. 0.0
Διὰ μισθοὺς ἐργατῶν καὶ ἐπιθεωρητῶν.....	»	150. 0.0
Διὰ ἐκκοκισμὸν 100 χιλ. λιτρῶν βάμβακος.....	»	50. 0.0
Διὰ διάφορα ἔκτακτα ἔξοδα ἐπιδιορθώσεις, ἐργαλεῖα...	»	46 10.0
Ἤτοι τὸ ὅλον ἔξοδα λίρας		260. 0.0

Τὰ 200 στρέμματα βαμβακοφυτείας φέρουν 500 λίτρας ἀκάθαρτον βάμβακα τὸ στρέμμα, ἤτοι 100,000 λίτρας τὰ 200 στρέμματα. Τὸ ποσὸν αὐτὸ δύναται νὰ εἶναι περισσότερον, οὐχὶ ὅμως ἔλαττον. Αἱ 100,000 αὗται λιτρῶν βάμβακος, ἐκκοκιζόμεναι διὰ νεωτέρων ἐκκοκιστικῶν μηχανῶν παράγουσι:

35,000 λιτρῶν καθαροῦ βάμβακος πρὸς 3 πένας τὴν λίτραν, ἤτοι	λίρ.	337.10.0
Καὶ 65,000 λίτραι ἢ 30 τόνους βαμβακοσπ. πρὸς λίρας 2 τὸν τόννον	»	60. 0.0
	Λίρ.	497.10.0
Ἀφαιρουμένων τῶν ἄνω ἐξόδων	»	360. 0.0
Μένει καθαρὸν κέρδος λίραι		137.10.0

Δώδεκα ἀγγλικὰ δηνάρια ἢ πένας (pence) ἀποτελοῦσιν ἓν σελίνιον, εἴκοσι δὲ σελίνια μίαν ἀγγλικὴν λίραν, 25 δὲ χρυσᾶ φράγκα μίαν ἀγγλικὴν λίραν. Τὸ σελίνιον ἔχει μίαν δραχμὴν καὶ 25 ἑκατοστὰ χρυσᾶ, ἡ δὲ πένα 12 1)2 χρυσᾶ λεπτά.

Τὸ βάρος καὶ ἡ τιμὴ τοῦ βάμβακος εἶναι διὰ τὴν ἀγγλικὴν λίτραν, ἥτις ζυγίζει εἰς τουρκικὰ δράμια 114 1)2, μία δὲ ὀκᾶ ἀντιστοιχεῖ πρὸς 2 3)4 περίπου ἀγγλικῶν λιτρῶν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΑ

Ὑπόμνημα δικηγόρου Ἑλ. κυβερνήσεως

Αἱ ἐν τῷ ὑπομνήματι τοῦ δικηγόρου τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως κ. Βοερέσκου ἐνστάσεις ἃς ὑπέβαλε κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως Ζάππα καθ' ἣν ἀπεκλείσθη τῆς δίκης ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, συνοψίζονται εἰς τοὺς τρεῖς παρὰ πόδας δικαιοτάτους καὶ ἀκαταμαχήτους ἰσχυρισμούς.

Ἀτυχῶς ἡ φωνὴ τοῦ δικηγόρου ἡμῶν οὐδόλως ἠκούσθη, ἀποτόμως δὲ ἡ πατρὶς ἡμῶν ἀπεκλείσθη τοῦ δικαιώματος τῆς διεκδικήσεως τῆς περιουσίας Ζάππα.

«1) ὅτι ἔχει πολιτικὴν κατοχὴν τῆς περιουσίας Εὐαγγέλη Ζάππα πρὸ τῆς θεσπίσεως τοῦ νέου ρωμουνικοῦ ἀστικοῦ κώδικος· ὅτι ἐξήσκησε τὴν κατοχὴν ταύτην διὰ τοῦ ἐπικαρπωτοῦ Κ. Ζάππα καὶ ὅτι σήμερον αἰτεῖ τὴν πραγματικὴν κατοχὴν τῆς περιουσίας ταύτης.

2) ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐξακολουθῇ τὴν κυριότητα τοῦ ἀκινήτου μέρους τῆς περιουσίας ταύτης, πρόθυμον ὂν νὰ προκαλέσῃ τὴν πώλησιν αὐτῆς καὶ ἰδοποιηθῇ μόνον τὴν ἀξίαν αὐτῆς εἰς χρήματα.

3) ἐπὶ τέλους δι' αὐτῆς τῆς αἰτήσεως τῆς ὑποβληθείσης ὑμῖν τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἀνεγνώρισεν ἐν τῇ ἐκκρεμεῖ δίκῃ ὅτι τὰ ρωμουνικὰ δικαστήρια δικαιοῦνται καὶ εἶναι ἁρμόδια νὰ ἐξομαλίσωσι τὰς διαφωνίας αἵτινες ἐνδέχεται ν' ἀναφυῶσι μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους καὶ τῶν ἰδιωτῶν, εἴτε ρωμούνων, εἴτε ξένων».

Χωρισμὸς περιουσιῶν Ζάππα

Τὸ παρελθὸν σάββατον ἐκδικασθέντος ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα ἐφετείου τοῦ ζητήματος τοῦ χωρισμοῦ τῶν περιουσιῶν τοῦ Εὐαγγέλη καὶ Κωνσταντίνου Ζάππα καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων συνταυτισθεισῶν μετὰ τῶν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, τὸ ἐφετεῖον ἐπεκύρωσε τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου Ἰαλομίτζης καθ' ἣν ἀπεφασίσθη ὁ χωρισμὸς τῶν ἐν λόγῳ περιουσιῶν. Πρόκειται δὲ ἤδη νὰ διορισθῶσιν ἐπίτροποι ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα.

Ἐν τούτοις ἐν τῇ περιουσίᾳ τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα ἐν ᾗ πρόκειται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον περὶ ἀκινήτων οὐδὲν εἶχον δικαίωμα τὰ ρωμουνικὰ δικαστήρια νὰ προβῶσιν εἰς τὸν διορισμὸν ἐπιτρόπων. Τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ δυνάμει τοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς λειτουργούσης συμβάσεως ἔχαιρεν ἡ Ἑλλὰς, αὐτὴ δὲ ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἐγγράφως ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ Ζάππα ἀνεγνώρισεν ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς. Οἱ Ρωμοῦνοι διὰ λόγους μᾶλλον πολιτικοὺς βεβαίως ἀποτόμως ἠρνήθησαν τῇ Ἑλλάδι τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἀκαταμαχήτων αὐτῆς δικαίων, ἀπὸ τῆς ὥρας δ' ἐκείνης ἐδικαιοῦτο ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις πᾶσαν μετ' αὐτῶν νὰ διακόψῃ σχέσιν.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΡΩΜΟΥΝΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΣ

Πρὸ χρόνου ἐν τῷ κύκλῳ τῶν γεωργῶν πολλὰ ἐλέχθησαν πολλὰ δὲ καὶ ἐγράφησαν ὑπὸ διαφόρων θεωρητικῶν τε καὶ πρακτικῶν ἀγρονόμων ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς βαθείας καλλιεργείας τῆς γῆς καὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἀτμαρότρου.—Ταῦτα συνεχίζων ἐν τοῖς κατωτέρω θὰ προσπαθήσω ἰδέας μού τινας περὶ τοῦ ζητήματος νὰ ἐκφράσω:

Βαθεῖα καλλιέργεια καὶ τὸ ἀτμάροτρον

Ὅτι — ἀπολύτως — τὸ βαθέως τὰς γαίας μας καλλιεργεῖν ὠφέλιμον ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις εἶνε, δὲν θέλομεν ἐνταῦθα νὰ καταπολεμήσωμεν, καθ' ὅσον καὶ δι' ἰδίων πειραμάτων ἐπείσθημεν ὅτι, ὅσον βαθέως ἡ γῆ καλλιεργεῖται, τοσοῦτον εὐκολώτερον δύνανται τὰ ἀτμοσφαιρίδια ἐν αὐτῇ νὰ εἰσέρχωνται, τῶν ὁποίων ἡ ἐπίδρασις προδιαθέτει εἰς ἀποσύνθεσιν τὰ συστατικὰ τοῦ πυθμένος τῆς ἀροτριουμένης γῆς, οὕτω δὲ ἀφθονωτέρα ποσότης τροφῆς εἰς τὰ φυτὰ παρέχεται· ἐπίσης γῆ βαθέως καλλιεργηθεῖσα κρατεῖ καὶ διαμοιράζει τὴν ὑγρασίαν καλήτερον, διὰ τοῦ ὁποίου δυνατὸν νὰ ὑπερνικήσωμεν ἀνομβρίους εἴτε ὑγρὰς περιόδους εὐκολώτερον, πάνυ δὲ ὠφέλιμον ἀποτέλεσμα εἶνε καὶ ἡ ἀκώλυτος αὔξησις τῶν ριζῶν τῶν ἐν τοιαύταις γαίαις καλλιεργουμένων φυτῶν· ἐπίσης καὶ ἡ καταστροφὴ καὶ ἐκμηδένισις τῶν ἀγρίων φυτῶν δὲν ἐκτελεῖται διὰ ταύτης ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον. Πολλαὶ δὲ καὶ ἄλλαι εἰσὶν αἱ διὰ τῆς βαθείας καλλιεργείας ἀποκτώμεναι ὠφέλειαι, αἵτινες οὐχὶ μόνον πρὸς ἀνύψωσιν τῶν συγκομιδῶν, ἐν συγκρίσει πρὸς τοιαύτας ἀβαθεῖς καλλιεργείας, συντείνουσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ποιότητα τῶν καρπῶν ἀνυψώνουσι.

Ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀπολύτου βαθείας καλλιεργείας. Ἤδη ὅμως ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα καὶ μερικῶς, ὡς εἰς ἡμᾶς τοὺς γεωργοὺς ἁρμόζει:

Τὸ ἀτμάροτρον

Ὅστις ποτὲ περὶ γεωλογίας καὶ συστάσεως τῆς γῆς ἤκουσε, γνωρίζει βεβαίως ὅτι ἡ γῆ ἀποτελεῖ διάφορα στρώματα, τὰ ὁποῖα φθάνουσι καὶ μέχρι τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς. Ἐκ τούτων διὰ τοὺς γεωργοὺς ὑπὸ πρώτην ἔποψιν ἔχουσι μεγάλην σημασίαν μόνον τὰ δύο πρῶτα στρώματα· ἡ ἐπιφάνεια — τὸ ὑπὸ τοῦ συνήθους ἀρότρου ἀροτριούμενον στρῶμα γῆς—καὶ ὁ πυθμὴν — τὸ ἀμέσως κατωτέρω—,Ταῦτα δὲ εἰσὶν εἰς διάφορα ἐδάφη, ἡ διαφορὰ δὲ αὐτῶν συνίσταται ὁτὲ μὲν εἰς χημικὰς συνθέσεις, ὁτὲ δὲ εἰς φυσικὰς καταστρώσεις τῆς γῆς. Οὕτω συμβαίνει ὥστε ἀναλύοντες τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ἀγρῶν τούτων νὰ εὑρίσκωμεν ἔλλειψιν στοιχείου τινὸς, τὸ ὁποῖον ἄλλαι γαῖαι ἐν ἀφθονίᾳ ἐνέχουσι. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τοῦ πυθμένος καὶ τῆς φυσικῆς καταστρώσεως τῆς γῆς.

Προκειμένου λόγου λοιπὸν ἐν τῷ κτήματι ἡμῶν βαθεῖαν καλλιέργειαν νὰ εἰσάξωμεν καὶ μάλιστα τὴν δι' ἀτμαρότρου δέον, πρὶν ἢ τὰς συστάσεις καὶ παραδείγματα ἄλλων ἀκολουθήσωμεν, τὴν ἡμετέραν περίστασιν καλῶς νὰ ἐξετάσωμεν καὶ χοροκεντρικῶς σκεπτόμενοι νὰ προβαίνωμεν.—Διότι τίς δύναται π. χ. τὴν βαθεῖαν καλλιέργειαν εἰς τὸ κτῆμά του νὰ εἰσάξῃ καὶ τὸν πυθμένα διὰ τοῦ ἀτμαρότρου νὰ θραύσῃ, ὅταν ἡ μὲν ἐπιφάνεια τῶν γαιῶν του ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀμμώδης, ὁ δὲ πυθμὴν ἀποτελεῖται ἐκ στρώματος ἐλαφροῦ πηλοῦ—ἰδιότητες αἵτινες ἀνταποκρίνονται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εἰς τὰς καλητέρας γαίας;—; Ἄρα γε καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ παρουσιάζονται αἱ τῆς βαθείας καλλιεργείας ὠφέλειαι;—Ναὶ, ἀλλ' αἱ ὠφέλειαι παρουσιάζονται, ἀλλὰ καὶ ἡ ὁμοῦ ἐπερχομένη ζημία εἶνε τοσοῦτον μεγάλη, ὥστε αἱ ὠφέλειαι ἐναντι αὐτῆς ἐκμηδενίζονται. Ἡ ζημία δὲ αὕτη συνίσταται ἐν τῇ μεταβολῇ τῶν πρώην ὡς ἐκ τοῦ πηλώδους στρώματος τοῦ πυθμένος, ἀρκετὰ ὑγρῶν ἀγρῶν εἰς ξηροὺς καὶ καυστικοὺς διὰ τῆς βαθείας καλλιεργείας.

Αἱ οὐσίαι

Πᾶς τις δὲ γεωργὸς εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰ κακὰ ἀποτελέσματα ἀγρῶν ξηρῶν καὶ καυσκικῶν. Ἐπίσης ἄγνοια καὶ ἐπομένως μεταμέλεια διὰ τὸν εἰσάγοντα τὴν ἄμεσον βαθεῖαν καλλιέργειαν τοῦ ἀτμαρότρου εἰς γαίας, τῶν ὁποίαν ὁ πυθμὴν μὲν ἐνέχει πολλὰς σιδηρούχους συνδέσεις, πρὸ πάντων δὲ σιδηροῦχον ὀξείδιον, ἡ δὲ ἐπιφάνεια εἶνε πλουσία ὀργανικῆς οὐσίας Humus. Ἐν τοιαύταις καὶ παραπλησίαις τούτων περιστάσεσιν ἁρμοδιώτερον θὰ ἦτο δι' ἡμᾶς ἡ μικρὸν κατὰ μικρὸν εἰσαξις βαθυτέρας καλλιεργείας, ἄλλως τε καὶ διὰ τοῦ συνήθους ἀρότρου δυναμένης νὰ ἐκτελεσθῇ. Ταῦτα μὲν ἐν συντόμῳ περὶ τῆς θεωρίας καὶ τέχνης τῆς βαθείας καλλιεργείας. Ἐν τούτῳ ὅμως δὲν ἔπεται ὅτι τὸ τεχνικῶς ἁρμόδιον καὶ οἰκονομικῶς ἐστιν. Ἅπαγε, ἡ τέχνη πρέπει νὰ συνεπάγηται τὴν οἰκονομίαν.

Οὕτω οἰκονομικῶς σκεπτόμενοι βλέπομεν, ὅτι πᾶν ἡμέτερον γεωργικὸν προϊὸν πρὸς τὸ ἔξω πωλούμενον, δὲν εἶνε ἄλλο τι ἢ πρὸ πάντων ἡ περιουσία ἡμῶν, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς, τὰς γαίας ἀγοράζοντες, κατεθέσαμεν, διότι τὰ γεωργικὰ προϊόντα συνίστανται ἐκ συστατικῶν τῆς γῆς καὶ τῆς ἀτμοσφαίρας. Ἐκ τούτων λοιπὸν ὅσα μὲν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ἀνήκουσιν, εἶνε δι' ἡμᾶς ἀνέξοδα κτήματα—φῶς, ζέστη, CO_2 H_2O, O, καὶ N.—διότι ἡ ἀτμοσφαῖρα ταῦτα παρέχει ἀνεξαντλήτως εἰς τὰ φυτὰ, ἑπομένως οὔτε δυνάμεθα μὲ ταῦτα ἀπολύτως νὰ οἰκονομήσωμεν. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ ἐκεῖνα τὰ συστατικὰ τῶν προϊόντων μας τὰ ὁποῖα τῇ κτηματικῇ ἡμῶν περιουσίᾳ—τοῖς ἀγροῖς μας —ἀνήκουσιν, ἔχει τὸ πρᾶγμα ἄλλως· τὴν κίνησιν τούτων πρέπει οἰκονομικῶς νὰ ἐξετάζωμεν. Δι' ἄλλα κράτη τῶν ὁποίων ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία εἶνε ἐπὶ πολὺ περισσότερον ἀνεπτυγμένη ἢ εἰς ἡμᾶς, πρώτη καὶ κυριωτέρα φροντὶς εἶλε ἡ κώλυσις τῆς ἐξασθενήσεως τῶν γαιῶν διὰ πλουσίας ζωϊκῆς, χημικῆς, νεωστὶ δὲ καὶ φυτικῆς κόπρου. Δι' ἡμᾶς, εἰς τοὺς ὁποίους εἰσέτι γαῖαι ἐκτεταμέναι πρὸς καλλιέργειαν καὶ βοσκὴν ὑπάρχουσι, δὲν ἔφθασεν—τοὐλάχιστον γενικῶς—τὸ σημεῖον ἐκεῖν[illegible] Δι' ἡμᾶς συνετὸν εἶνε, νὰ μὴ σπ[illegible]ωμεν τὸν πλοῦτον τῶν ἀγρῶν μας μέχρις ὅτου ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν οἰκονομία τοσοῦτον προαχθῇ, ὅσον σήμερον εἰς τὰ λοιπὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη, διὰ τῶν ὑπαρχόντων καὶ ἄλλων ἐφευρισκομένων, δι' ἡμᾶς ὅμως κατὰ τὸ δυνατὸν ἁρμοδίων μέσων. Οὕτω δὲ ἐκ τοῦ οὕτως εἰπεῖν ἀκουράστου χρηματοκιβωτίου μας—τοῦ πυθμένος—ἀφαιροῦμεν κατ' ἔτος πολὺ περισσότερα συστατικὰ ἢ πρὶν διὰ τῆς ἀβαθοῦς καλλιεργείας· ἀποτέλεσμα δὲ τούτου εἶνε, καὶ ἐν περιστάσεσιν ἔτι καθ' ἃς ἡ τέχνη βαθεῖαν καλλιέργειαν ἀπαιτεῖ, πρόσκαιρος μὲν ἀνύψωσις τῶν ἐτησίων συγκομιδῶν μας· ὁλοσχερὴς δὲ ἐξάντλησις τῶν ἀγρῶν ἑπομένως καὶ καταστροφὴ τοῦ μέλλοντος αὐτῶν, καθ' ὅσον τὰ ἐν αὐτοῖς φυτὰ πολὺ περισσοτέραν διαθέσιμον τροφὴν εὑρίσκουσιν ἢ ὅσον πλουτοῦσιν αἱ γαῖαι διὰ τῆς φυσικῆς λήξεως.

Πότε ὠφελεῖ τὸ ἀτμάροτρον

Εἰσαγωγὴ ἀτμαρότρου καθ' ἡμᾶς τότε μόνον δυνατὸν, τοὐλάχιστον ἄνευ κακῶν ἀποτελεσμάτων, νὰ εἰσαχθῇ, ὅταν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ τέχνη τῆς ἀγρονομίας δὲ κωλύει, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπαρκῶς εἰς τὰς γαίας μας ἀλλαχόθεν τὰ ἀφαιρούμενα συστατικὰ ἐπαναφέρομεν. Καὶ ἐν ταύτῃ ὅμως τῇ περιστάσει δὲν δυνάμεθα τὴν ζωϊκὴν δύναμιν ὁλοκλήρως νὰ ἀντικαταστήσωμεν διὰ τοῦ ἀτμοῦ, καθ' ὅσον τότε ἐτησίως τὰς αὐτὰς γαίας βαθέως καλλιεργοῦντες τὰς καταστρέφομεν, γνωστοῦ ὄντος ὅτι τότε μόνον χρηματικῶς ἡ δι' ἀτμαρότρου ἐργασία εἶνε εὐθυνοτέρα.

Ἐπιτραπήτω δέ μοι σὺν τούτοις καὶ τὴν παρατήρησ[illegible] νὰ προσθέσω ὅτι οἱ θερμῶς ταύτην καὶ τὸ ἀτμάροτρον Fowler—αὐ ὁ καθ' ἑαυτὸ ἄριστον—συσταίνοντες, εἰς μέγα λάθος ὑπέπεσαν εἰς τοὺς λ/σμούς των διὰ τὴν Amortisation τῶν ζώων θέτοντες αὐτὴν μὲ 20 ο/ο ἐτησίως, ἐνῷ πράγματι καὶ διὰ τὴν σπανιωτέραν περίστασιν μόλις εἰς 6.12 ο/ο ἀνέρχεται. Διότι ἐὰν ζεῦγος ζώων—ὑποθέτομεν 4 ἐτῶν—κατὰ τὴν ἀγοράν του ἐστὶν ἀξίας φρ. 350, αὐτὸ δὲ ἐπὶ 7 ἔτη ἐργαζόμενοι δυνάμεθα μὲ ἀξίαν φρ. 200 νὰ πωλήσωμεν, τότε ἡ Amortisation ἐτησίως ἀνέρχεται μόλις εἰς (350-200=21.43) φρ. 21.43

7

εἴτε εἰς 6.12 ο/ο (350:21:43=100:×=6.12). Ἐν ἀντιθέσει τούτου οἱ ὀπαδοὶ τοῦ ἀτμαρότρου διισχυρίζονται ὅτι ὅπως τὰ ζῶα μετὰ ἑπταετῆ—αὐτοὶ θέτουσι πενταετῆ—ἐργασίαν ἔτι εἶναι ἀκαταφρονήτου ἀξίας, οὕτω καὶ τὸ ἀτμαρότρον μετὰ δεκαετῆ ἐργασίαν ἀξίαν κατέχει, ἥτις ὅμως καθ' ἡμᾶς καὶ κατὰ πάντα λογικῶς σκεπτόμενον δύναται μόνον μὲ τὴν τοῦ παλαιοῦ σιδήρου νὰ ἐξισωθῇ, δηλ. ἔναντι τῆς ἀρχικῆς του ἀξίας, αὕτη εἶναι μηδαμινὴ, οὔτε δὲ δύναταί τις μὲ ταύτην νὰ λογαριάσῃ, ἐὰν δὲν θέλῃ ἑαυτὸν νὰ ἀπατήσῃ.

Demetre Karamisous
Agronome

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ὁ Πρίγκηψ Βιβέσκος

Ἐν τῇ γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν ὁ ἑταῖρος πρίγκηψ Γεώργιος Βιβέσκος, κατὰ τὸ ἥμισυ Γάλλος καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ Ρωμοῦνος, ἀνέγνω πραγματείαν περὶ τοῦ μοναστηριακοῦ ζητήματος ἐν Ρωμουνίᾳ. Ἰσχυρίσθη ὅτι οἱ ἕλληνες ἡγούμενοι καὶ καλόγηροι ἐστρέβλωσαν τὴν ἀρχικὴν πρόθεσιν, μεθ' ἧς ἐγένοντο τὰ εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους ἀφιερώματα ὑπὸ ρωμούνων πριγκήπων καὶ βογιάρων, καὶ κατεχράσθησαν τὴν διαχειριστικὴν αὐτῶν ἐξουσίαν. Ἐν ἔτει 1821, μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Ὑψηλάντη, ἡ Πύλη τοὺς ἐδίωξεν ἐκ τῆς ρωμουνικῆς γῆς· ἀλλ' ἡ Ρωσσία διὰ τῆς συνθήκης τῆς Ἀδριανουπόλεως ἐπέτυχε τὴν ἐκ νέου ἐγκατάστασίν των. Πεποιθότες ἐπὶ τὴν προστασίαν ταύτην, οἱ ἡγούμενοι ἐτόλμησαν νὰ ἐξομοιώσωσι τὴν ἀφιέρωσιν πρὸς δωρεὰν καὶ ἐκήρυξαν ἑαυτοὺς κτήτορας τῶν ἀφιερωμένων μονῶν καὶ τῶν κτημάτων των. Οἱ ρωμοῦνοι πρίγκηπες Βιβέσκος, Στιρβέης, Κούζας ὑπερήσπισαν γενναίως τὰ δικαιώματα τῆς χώρας, ὁ δὲ πρίγκηψ Κούζας ἔκοψεν ἐν ἔτει 1863 τὸν γόρδιον δεσμὸν διὰ τῆς δημεύσεως τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων. Εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους προσηνέχθη ὡς βοήθημα τὸ ποσὸν 82 ἑκατομμυρίων γροσίων, μὴ γενομένης δὲ δεκτῆς τῆς προσφορᾶς, αἱ ρωμουνικαὶ Βουλαὶ ἐκήρυξαν ἐν ἔτει 1867 ὁριστικῶς περατωθῶσαν τὴν ὑπόθεσιν.

Οἴκοθεν ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀληθὴς ἱστορία τοῦ μοναστηριακοῦ ζητήματος εἶναι λίαν διάφορος τῆς ἀφηγήσεως τοῦ πρίγκηπος Βιβέσκου. Τὰ μοναστηριακὰ κτήματα ἦσαν ἀφιερώματα οὐ μόνον Ρωμούνων, ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων, ἀφθόνως δ' ἐπότισεν αὐτὰ δι' αἰώνων ἑλληνικὸς ἱδρώς. Ἀναντίρρητον εἶναι οὐχ ἧττον ὅτι τὴν σφετεριστικὴν διάθεσιν τῶν Ρωμούνων ὑπεβοήθησεν ἡ κουφότης καὶ ἀκρισία, ἣν ἐπεδείξαντο καὶ τότε, ὡς ἐν πᾶσι τοῖς ἐθνικοῖς ζητήμασιν, οἱ κοσμικοὶ καὶ πνευματικοὶ ἡγέται τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἅμα ὡς ἡ Ρωμουνία ἀνιδρύθη εἰς κράτος, εὐκολον ἦτον νὰ προΐδῃ πᾶς τις ὅτι δὲν ἠνείχετο νὰ κατέχηται τὸ ἓν τρίτον σχεδὸν τῆς γῆς ὑπὸ ἀλλοεθνοῦς κλήρου, ἐξυπηρετοῦντος πρωτίστως σκοποὺς οὐχὶ ρωμουνικούς. Ἄλλαι εὐρωπαϊκαὶ κυβερνήσεις εἶχον προβῇ εἰς μέτρα δημεύσεως καὶ κατὰ κλήρου ὁμοεθνοῦς, ἡμεῖς δ' αὐτοὶ ἐν Ἑλλάδι, μετὰ τὴν ἀνίδρυσιν τοῦ βασιλείου, ἐδημεύσαμεν πρὸς ὄφελος τοῦ κράτους μέγα μέρος τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων. Ἡ φρόνησις συνηγόρει λοιπὸν καὶ ἐν Ρωμουνίᾳ ὑπὲρ ἐπωφελοῦς συμβιβασμοῦ, οὐχὶ δ' 82, ἀλλὰ 100 ἑκατομμύρια γροσίων ἐφαίνετο πρόθυμος νὰ καταβάλῃ ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ὡς ἀποζημίωσιν εἰς τὸν ἑλληνικὸν κλῆρον, ἐφ' ὅσον τῶν ἀξιώσεων αὐτοῦ ὑπερεμάχει κραταιῶς ἡ Ρωσσία. Ἀλλ' ἡ Ἐκκλησία τῆς Κων/πόλεως ἀντέταξε κατὰ τῶν Ρωμούνων, ὡς βαδύτερον κατὰ τῶν Βουλγάρων, ἄκαμπτον non possumus καὶ τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τῆς παιδαριώδους πεισμονῆς ὑπῆρξεν ὅτι τὰ μὲν μοναστηριακὰ κτήματα ἀπωλέσθησαν ἀνεπιστρεπτὶ, δὲν εἰσεπράχθη δ' οὔτε ὀβολός.

ΕΚ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

Φίλος ἐκ Βουζαίου πέμπει ἡμῖν ἐπιστολὴν συμπατριώτου αὐτοῦ ἐκ Φιλιατῶν τῆς Ἠπείρου διεκτραγωδοῦσαν τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ τὴν θρασύτητα ἣν προσέλαβον αἱ λυμαινόμεναι τὴν τάλαιναν ἐκείνην χώραν ληστρικαὶ συμμορίαι. Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἀφορῶν πρόσφατον ληστείαν καταχωρίζομεν ὧδε:

Τὴν 1 Νοεμβρίου πλείονες τῶν 20 ληστῶν εἰσέβαλον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Κωλούτα ἀνδρὸς σημαίνοντος ἐν Φιλιάταις διὰ τῆς θύρας ἣν ἔθραυσαν διὰ πελέκεως. Αἱ γυναῖκες ἐν ὥρᾳ μεσονυκτίου ἀκούσασαι τ ν θόρυβον ἔντρομοι ἠγέρθησαν, ἰδοῦσαι δὲ πλῆθος ληστῶν μετ' ἀναστραπτόντων ὅπλων καὶ σπινθηριζόντων ὀφθαλμῶν ἐκάλεσαν διὰ γοερῶν φωνῶν βοήθειαν, ὁ δὲ οἰκοδεσπότης κ. Κωλούτας ἀπὸ τοῦ παραθύρου ὁμοίως δὶς ἐπυροβόλησεν εἰς τὸν ἀέρα καλῶν βοήθειαν, ἐνῷ συγχρόνως οἱ λησταὶ ἀψηφοῦντες τὰς φωνὰς ὁρμῶσι καὶ ἁρπάσαντες ἀπὸ τῆς ὀσφύος ἐβίαζον νὰ εἴπῃ ποῦ ἔχει τὴν περιουσίαν του συνισταμένην μόλις εἰς ἑκατὸν λίρας ὀθωμανικάς. Μὴ ἀρκεσθέντες εἰς ταύτας οἱ κακοῦργοι ἀπεγύμνωσαν καθ' ὁλοκληρίαν τὸν οἶκον τοῦ ἀτυχοῦς ἀπὸ παντὸς ὅ,τι περιεῖχε καὶ αὐτοῦ μὲν ἀποκόψαντες πρῶτον τοὺς δακτύλους διὰ γιαταγανίου εἶτα ἐφόνευσαν διὰ ξίφους, τὴν δὲ σύζυγόν του ἀφοῦ τῆς ἀφῄρεσαν ὅ,τι πολύτιμον ἔφερεν ὑπεχρέωσαν νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν καὶ φωνάξῃ μὴ τύχῃ καὶ ἐξέλθῃ κανεὶς ἐκ τῶν πέριξ οἰκιῶν, ἐνῷ συγχρόνως τὸ αὐτὸ ἔπραττον, ὡς ἐν ὑποχωρήσει στρατοῦ διὰ σάλπιγγος καὶ οἱ λησταὶ οἵτινες ὅπου διέκρινον φῶς ἐν οἰκίαις ἐπυροβόλουν δέσαντες καὶ τοὺς φύλακας. Ἀλλὰ τολμηροί τινες καὶ πρὸ τοῦ κινδύνου τὰ πάντα ἀψηφήσαντες ἐξῆλθον ἔνοπλοι καὶ ἕνα μὲν ἐκ τῶν λῃστῶν ἐφόνευσαν ἕτερον δὲ ἐτραυμάτισαν. Εἷς ἐκ τῶν ἀτυχῶν τούτων θελήσας νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν κ. Κωλούταν ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν λῃστῶν. Μόλις μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν λῃστῶν ἐγνώσθη τὸ γεγονὸς εἰς τὴν ἕδραν τῆς ἐπαρχίας Γηρομερίου ἥτις ἔπεμψε στρατιώτας. **Π. Ἀγγελόπουλος**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

Ὁ κ. Πέρσυ Γάρδνερ

Ὁ καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας ἐν Ὀξωνίᾳ, κ. Πέρσυ Γάρδνερ, ὅστις εὐδοκίμως προέστη τῆς Ἀθήνησιν ἀγγλικῆς σχολῆς ἐξέδωκε πρὸ μικροῦ ἀξιόλογον πόνημα ἐπιγραφόμενον «νέα κεφάλαια ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἱστορίᾳ» καὶ διαλαμβάνον περὶ τῶν ἱστορικῶν ἐξαγομένων τῶν κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἐν Ἑλλάδι καὶ Μικρᾷ Ἀσίᾳ γενομένων ἀνασκαφῶν. Τὸ βιβλίον τοῦτο περιλαμβάνει πεντεκαίδεκα αὐτοτελεῖς διατριβὰς, ὧν αἱ δεκατέσσαρες πραγματεύονται περὶ τοῦ τίνα ὀφείλουσιν ἡ ἱστορία καὶ ἡ ἀρχαιολογία εἰς τὰς προσφάτους ἀνασκαφάς. Ἐν τῇ πρώτῃ διατριβῇ ὁ κ. Γάρδνερ μνημονεύει τὰς ἀνασκαφὰς ἐκείνας, δι' ὧν ἠλλοιώθησαν αἱ παραδεδομέναι ἰδέαι περὶ τοῦ δεῖνος καὶ δεῖνος ἀρχαίου πολιτικοῦ συμράντος. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐρευνᾷ τὰς ἐν Τροίᾳ ἀνασκαφὰς τοῦ Σχλῆμαν καὶ ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς θεωρίας τοῦ καθηγητοῦ Ράμσαυ, ὅτι ἐν τοῖς πανάρχαίοις χρόνοις, φιλοπόλεμοι αἱ πρὸς τοὺς Ἕλληνας συγγενεῖς φυλαὶ ἐπέδραμον ἐκ τῆς Θρᾴκης εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ἐκφράζει δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι περαιτέρω ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ εἰσέτι ἀνεκπορίστῳ ὑπὸ ἀρχαιολογικὴν ἔποψιν Μικρᾷ Ἀσίᾳ θὰ ἐξενέγκωσιν εἰς φῶς νέα καὶ ἀπροσδόκητα πράγματα. Ἀκολούθως γίνεται λόγος περὶ τῶν ἀνακτόρων τῆς Τίρυνθος καὶ τῶν θησαυρῶν τῶν Μυκηνῶν πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι «κατὰ τὴν δωδεκάτην πρὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδα, ἦρχε τῆς Ἀργολίδος ἰσχυρὸν καὶ πλούσιον ἐγχώριον φῦλον, ἑτενῶς συνημμένον πρὸς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ ὑποκείμενον εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς αἰγυπτιακῆς τέχνης». Εἶναι ἀνεπίδεκτον ἀμφιβολίας, κατὰ τὸν κ. Γάρδνερ, ὅτι ἡ Ἰλιὰς καὶ ἡ Ὀδύσσεια ἀνήκουσιν εἰς χρόνους, καθ' οὓς δὲν ὑφίσταντο πλέον τὰ μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ τῶν Ἀχαιῶν βασίλεια. Ἐν τῷ ὀγδόῳ κεφαλαίῳ ἐξιστορεῖ τὰς περιπετείας τοῦ κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἑλληνισμοῦ, ἀπὸ τῶν παναρχαίων χρόνων μέχρι τῶν Πτολεμαίων. Οὐχ ἧττον περίεργα εἶναι τὰ τελευταῖα κεφάλαια περὶ τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, τῆς λατρείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τοῦ χρηστηρίου τῆς Δωδώνης καὶ τῶν μυστηρίων τῆς Ἐλευσῖνος.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ὁ κ. Καμπὼν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Καμπὼν μετὰ τῆς συζύγου του, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κόμητος Μονθολὼν ἐπεσκέφθησαν τὰ διάφορα μουσεῖα τῶν Ἀθηνῶν, ἀνῆλθον δὲ καὶ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, ἔνθα παρέμειναν ἐπὶ πολλὴν ὥραν, ἀποθαυμάζοντες τὰ περικαλλῆ μνημεῖα τῆς ἀρχαιότητος.

Ἡ δούκισσα Κλήβελανδ

Μετὰ τριήμερον ἐν Ἀθήναις διαμονὴν ἀνεχώρησεν ἡ δούκισσα Κλήβελανδ, μήτηρ τοῦ λόρδου Ρόσβερυ, ἀποκομίζουσα τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις ἐκ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ κινητοποίησις τῆς θωρηκτῆς μοίρας

Τηλεγραφικῶς παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν εἶχε διαταχθῇ ὁ ὑποναύαρχος ἀρχηγὸς τῆς θωρηκτῆς μοίρας κ Σταματέλος νὰ ὁρίσῃ τὸ ποσὸν τῶν γαιανθράκων τοῦ ὁποίου ἕκαστον τῶν θωρηκτῶν μας θὰ εἶχεν ἀνάγκην δι' ἐνδεχομένην κινητοποίη-

σιν τοῦ στόλου. Ἐδόθη δὲ διαταγή, ὅπως τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν θωρηκτὴν μοίραν πλοῖα καταπλεύσωσιν εἰς Πειραιᾶ καὶ παραλάβωσιν ἀνὰ 400 τόνους.

Ἐλαιοπαραγωγὴ ἐν Ἰθάκῃ

Καθὰ γράφει ἡμῖν ὁ ἐν Ἰθάκῃ ἀνταποκριτὴς ἡ ἐφετεινὴ ἐλαιοπαραγωγή, ἀκολουθοῦσα καὶ αὐτὴ τὴν γενικὴν ἐλαττονότητα, πολὺ ὑπολειφθήσεται τῆς περυσινῆς. Κατὰ τοὺς εἰδότας, μόλις τὸ τέταρτον τῆς περισυνῆς παραγωγῆς θὰ ἔχωμεν ἐφέτος. Σημειωτέον ὅτι τοῦτο ἀρκούντως βαρύνει ἐπὶ τῆς ράχεως τοῦ πτωχοῦ κόσμου, ὅστις εἶναι τοῦ προϊόντος, καίτοι ἐξοικονομεῖ τὰς περισσοτέρας ἀνάγκας του.

Ἡ εἰσήγησις τοῦ προϋπολογισμοῦ

Ἀποπερατοῦται ἐντελῶς ὁ καταρτισμὸς τῆς βουλῆς διὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῆς. Οὕτω δὲ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν ἑβδομάδα ταύτην θέλει εἰσαγάγῃ ὁ κ. πρωθυπουργὸς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1893, συνοδεύων τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ διὰ μακροῦ λόγου, ἐν ᾧ θὰ ἀναλύσῃ ἐν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰ ληφθέντα οἰκονομικὰ μέτρα.

Κατάργησις ἐπιχορηγήσεως

Ὁριστικῶς ἀπεφασίσθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν, ὅπως ἡ εἰς τὴν μεγάλην ἑλληνικὴν ἀτμοπλοΐαν διδομένη ἐπιχορήγησις ἐξ 750,000 δραχμῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας καταργηθῇ χάριν οἰκονομίας.

Ἵδρυσις δασολογικῆς σχολῆς

Περὶ τῶν δασῶν ἤρχισε νὰ λαμβάνηται σπουδαιοτάτη φροντὶς καὶ εὐχάριστα περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἔχομεν νὰ ἀναγγείλωμεν σήμερον εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας. Κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον τῆς βουλῆς θέλει ὑποβληθῇ νομοσχέδιον περὶ ἱδρύσεως δασολογικῆς σχολῆς ἐν τῷ Μετσοβίῳ Πολυτεχνείῳ. Εἰς τὴν σχολὴν ταύτην θὰ γίνωνται δεκτοὶ οἱ ἀποπερατώσαντες τὰς δύο τάξεις τῆς σχολῆς τῶν πολιτικῶν μηχανικῶν, αἱ δὲ σπουδαὶ θὰ διαρκῶσιν ἐπὶ διετίαν, μεθ' ὃ οἱ εὐδοκιμοῦντες ἐν διαγωνισμῷ θὰ διορίζωνται δασάρχαι.

Δωρεὰ εἰς τὴν Μονὴν τῆς Πεντέλης

Κατὰ τὸ θέρος διέμενον ἐν Πεντέλῃ ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας κ. Ἔγερτων καὶ ὁ πρῶτος γραμματεὺς τῆς ρωσσικῆς πρεσβείας κ. Μπαχμέτεφ. Οἱ εὐγενεῖς διπλωμάται κατιδόντες τὴν ἔλλειψιν ἱερῶν σκευῶν ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς Μονῆς ἐκόμισαν ἐκ Ρωσσίας καὶ προσήνεγκον ὡς δῶρον πάντα τὰ διὰ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν ἐλλείποντα ἱερὰ σκεύη πολυτελῆ καὶ ἄξια τῶν δωρητῶν, ὧν εἴη εὐλογημένον τὸ ἀγαθὸν ἔργον.

Παράσημον

Ἀπενεμήθη ὁ ἑλληνικὸς ἀργυροῦς Σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος τῷ κ. Γάσιωνι Δεσάμ, τῷ γνωστῷ γαλάτῃ συγγραφεῖ, ὅστις ἔγραψε τὴν „Σύγχρονον Ἑλλάδα“ ἔργον οὗ ἀποσπάσματα ἐδημοσιεύθησαν κατὰ πρῶτον ἐν τῇ „Πατρίδι“ καὶ εἶτα ἐν ταῖς λοιπαῖς ἑλληνικαῖς ἐφημερίσιν.

Φάροι καὶ φανοί

Τὸ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ναυτικῶν τμῆμα τῶν φάρων καὶ φανῶν ἀπεφάσισεν, ὅπως εἰς πολλὰ μέρη τῶν παραλιῶν τῆς Ἑλλάδος ἀνεγείρῃ νέους φάρους καὶ φανοὺς α', β', γ' καὶ δ' τάξεως, οὕτως ὥστε αἱ πολύσχημοι ἀκταὶ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ἐπαρκῶς φωτίζωνται καὶ προλαμβάνωνται δυστυχήματα. Ἡ κατασκευὴ νέων φάρων καὶ φανῶν θὰ στοιχίσῃ 700,000 δραχμῶν, ἃς καταβάλλει τὸ εἰδικὸν ταμεῖον τῶν φάρων καὶ φανῶν.

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

ΜΕΤΕΩΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Μετεωρολογικὸν δελτίον τῆς 24 νοεμβρίου 1892. Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ οἴκου Menu et Cie, διοπτροποιῶν ἐν τῇ ὁδῷ Νίκης ἀριθ. 88.

Μεσονύκτιον	—2
7 ὥρα τῆς πρωΐας	—1
Μεσημβρία	+
Βαρομετρικὸν ὕψος	746
Ὁ οὐρανὸς ὀλίγον συννεφώδης	

«Curierul Financiar»

Ἡ ρωμουνικὴ ἐφημερὶς «Gurierul Financiar» ἀπαντῶσα εἰς τὸν «Οἰκονομολόγον τῶν Ἀθηνῶν» δι' ὕβρεων καὶ χλευασμῶν προσπαθεῖ νὰ ἀνατρέψῃ τὰ σπουδαῖα τῆς ἀθηναϊκῆς συναδέλφου ἐπιχειρήματα δι' ὧν αὕτη ὑπερησπίσθη τὴν οἰκονομολογικὴν τῆς Ἑλλάδος κατάστασιν. Ἐλλείψει χώρου δὲν δυνάμεθα νὰ δόσωμεν τῷ «Curierul Financiar» τὴν πρέπουσαν ἀπάντησιν θέλομεν δὲ πράξει τοῦτο εἰς προσεχὲς φύλλον.

«Gazeta Taranilor»

«Ἡ Ἐφημερὶς τῶν χωρικῶν» ἐπεμψεν ἡμῖν τὸ φύλλον αὐτῆς μετ' ἐπιγραφῆς, ἐπιθυμοῦμεν ἀνταλλαγήν. Ἐν τῇ Ἐφημερίδι ὑπῆρχε τίτλος «Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐφημερὶς καὶ ὁ ρωμοῦνος χωρικὸς. Τὸ ἀρθρίδιον ἐκεῖνο εὐκόλως ἕκαστος συμπεραίνει πόσην ἐξεδήλου φιλοφροσύνην ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Ἔχων ὑπ' ὄψιν τίς τὴν περὶ ἡμῶν γλῶσσαν τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης, εὐκόλως ἐν συγκρίσει θέλει μαντεύσει τίς ἦν ἡ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν χωρικῶν».

Ἀναχώρησις τοῦ διαδόχου

Χθὲς διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας περὶ τὴν 5.50 ἀνεχώρησε μεταβαίνων εἰς Λονδῖνον ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκηψ διάδοχος Φερδινάνδος, συνοδευόμενος παρὰ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Κοάνδα. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς συνώδευσε τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ, ὅπου μετέβησαν καὶ πάντες οἱ ὑπουργοί. Ἡ Α. Υ. ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος μεταβαίνει κατ' εὐθεῖαν εἰς Λονδῖνον διὰ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Καλὲ, θὰ φθάσῃ δ' ἐκεῖσε τὴν μεθαύριον πέμπτην.

Τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τοῖς δήμοις σχολεῖα

Τὸ τελευταῖον ὑπουργικὸν συμβούλιον παρεδέχθη τὸ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ καταργήσεως τῶν ἐπιχορηγήσεων, ἃς τοῦτο δίδει εἴς τινας δήμους τοῦ κράτους πρὸς συντήρησιν σχολῶν τῆς μέσης παιδεύσεως. Τὸ νέον νομοσχέδιον ὁρίζει ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι οἱ δῆμοι καὶ οἱ νόμοι δὲν θὰ δικαιοῦνται νὰ ἱδρύωσι σχολὰς ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ὑπουργείου, καὶ ὅτι ἅπαξ ἱδρυθείσας δὲν θὰ δύνανται νὰ τὰς καταργῶσιν. Αἱ ἄδειαι θὰ δίδωνται ὅταν ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ νομοὶ ἢ οἱ δῆμοι βεβαιώσωσι περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν σχολῶν, καὶ ἀποδείξωσιν ὅτι ἔχουσι τὸ κατάλληλον κτίριον.

Ἡ ἄλωσις τῆς Πλεύνης

Τὸ προσεχὲς σάββατον ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἁλώσεως τῆς Πλεύνης τελεσθήσεται ἐν τῇ Μητροπόλει ὑπὸ τῆς Α. Π. τοῦ πρωθιεράρχου, περιστοιχουμένου ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου κλήρου, ἐπιμνημόσυνος δοξολογία, εἰς ἣν θὰ παραστῶσιν οἱ ὑπουργοὶ καὶ οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς.

Ἐν τοῖς συνόροις

Ἐν Μιχαηλένι ἀνοίγεται νέον ὁροθετικὸν σημεῖον διὰ τὴν διάβασιν ταξειδιωτῶν καὶ ἐμπορευμάτων πρὸς τὴν Βουκοβίναν καὶ τανάπαλιν. Εἰς τὸ σύνορον τοῦτο προσκοληθήσεται εἷς ὑγιονομικὸς ἐπιθεωρητής. Ἡ πρὸς τοῦτο ἀπόφασις ληφθεῖσα ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ὑπεβλήθη τῇ Α. Μ. τῷ βασιλεῖ πρὸς ἐπικύρωσιν.

Δίκη Ἀλεξιάνου

Χθὲς ἐξεδικάσθη ἐν τῷ δευτέρῳ τμήματι τοῦ Ἐφετείου ἡ ὑπόθεσις τῆς κ. Ἀλεξιάνου κατηγορουμένης ἐπὶ κλοπῇ μετὰ διαρρήξεως. Ἡ κ. Ἀλεξιάνου εἶχεν ἀθωωθῇ ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ, ἀλλ' οἱ ἀντίδικοι ἔκαμον ἔφεσιν ζητοῦντες ὅπως παρουσιασθῶσι πλείονες μάρτυρες δι' ὧν πρόκειται ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ κ. Ἀλεξιάνου δὲν ἦν μόνον ἔνοχος τῆς κλοπῆς, ἀλλὰ καὶ δολοφόνος τοῦ τέως ἐραστοῦ αὐτῆς. Ὁ δικηγόρος τῆς ὑπερασπίσεως ἀντέκρουσε τὴν αἴτησιν ταύτην τῶν ἀντιδίκων ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ κ. Ἀλεξιάνου ἐνήχθη μόνον ἐπὶ κλοπῇ, ζητεῖ δὲ τὴν ἀπόρριψιν τῆς προτάσεως ὅπως παρουσιασθῶσι νέοι μάρτυρες.

Ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς κ. Πουπλεάνου ἀποφαίνεται ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσκληθῶσι μάρτυρες πρὸς ἀπόδειξιν φόνου, δι' ὃν δὲν ἐνήχθη καὶ ἑπομένως ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν· ἀλλὰ προσέθησιν ὁ γενικὸς εἰσαγγελεύς, δέον νὰ πεισθῇ ἡ εἰσαγγελία ὅτι ἡ κ. Ἀλεξιάνου δὲν ἔκλεψε μόνον τὰς ἐπιστολάς, ἀλλὰ καὶ πολύτιμα ἀντικείμενα καὶ χρήματα τοῦ ἐραστοῦ της, καὶ ὅτι ἡ κλοπὴ τῶν ἐπιστολῶν ἐγένετο οὐχὶ πρὸς ὑπεράσπισιν τιμῆς ἐγγάμου γυναικός, ἀλλ' ἐπὶ κακῇ προθέσει, ἤτοι ἡ διὰ τῶν χρημάτων ἐξαγόρασις τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐπιστολῶν τούτων. Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ τοιούτου, ἡ εἰσαγγελία ἔχει ἀνάγκην πλειόνων μαρτύρων, ἑπομένως παρακαλεῖ τὸ δικαστήριον ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως. Τὸ δικαστήριον εἰσέρχεται πρὸς σύσκεψιν, μετὰ 3/4 δὲ τῆς ὥρας ἐκδίδει τὴν ἑπομένην ἀπόφασιν: «Τὸ δικαστήριον ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν τοῦ ἐνάγοντος, δι' ἧς ζητεῖται ἡ ἀπόδειξις φόνου καὶ κλοπῆς πολυτίμων ἀντικειμένων καὶ παραδέχεται τὴν κλήτευσιν μαρτύρων πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ αἰτίου τῆς κλοπῆς τῶν ἐπιστολῶν». Ἡ δίκη ἀνεβλήθη διὰ τὴν 18 ἰανουαρίου.

Διάφορα

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὸν ρωμοῦνον φιλόλογον κ. Λάζαρον Σχαινεάνου ὅστις τελευταίως ἀπεπεράτωσε σύγγραμμα ἐξιστορῶν τὰς προόδους τῆς ρωμουνικῆς φιλολογίας.

— Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνεζήτησε τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀστικῆς καὶ ἀγροτικῆς χωροφυλακῆς. Κατὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο διοργανίζεται σῶμα χωροφυλακῆς δι' ὅλους τοὺς δήμους τῆς χώρας, συνδυαζομένου ἐπιτηδείως τοῦ σώματος τῶν χωροφυλάκων μετὰ τῶν ἀγροφυλάκων.

Ο Κ^ος RENAULT

Ἐγράψαμεν χθὲς ὅτι τὸ τηλεγραφικὸν πρακτορεῖον Δαλζιὲλ ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ γάλλος νομολόγος καὶ νομικὸς σύμβουλος τοῦ γαλλικοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου κ. Renault ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα.

Ὁ παρισινὸς «Χρόνος» ἐν νεωτέρῳ φύλλῳ δημοσιεύει ἀνασκευὴν τῆς πληροφορίας, ἣν τὸ πρακτορεῖον Δαλζιὲλ μετέδωκεν.

Ὁ κ. Renault λέγει ὅτι οὐδεμίαν ἔδωκε τῇ ρωμουνικῇ κυβερνήσει συμβουλὴν περὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα. Ἁπλῶς μόνον ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ῥῆξις τῶν δύο κυβερνήσεων, ἔλαβεν ἐρωτήσεις τινας ὡς πρὸς τὴν νομοθεσίαν καὶ τὸν τρόπον, καθ' ὃν τὰ γαλλικὰ δικαστήρια κρίνουσι τὰ διάφορα ζητήματα τοῦ δημοσίου δικαίου.

Ὁ κ. Renault ἀπήντησεν εἰς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας, ἀλλ' οὐδεμίαν διετύπωσε γνώμην ἐπὶ τῆς ἐγερθείσης μεταξὺ ἑλληνικῆς καὶ ρωμουνικῆς κυβερνήσεως διαφορᾶς, ἥτις δὲν ὑπεβλήθη ὑπὸ ἐξέτασιν αὐτοῦ καὶ ἧς δὲν θὰ ἐδέχετο νὰ ὁρίσῃ τὴν ἀληθῆ λύσιν.

ΕΚ ΒΡΑΙΛΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Ὁ τῆς ἀμερίστου τυχὼν ἐκτιμήσεως καὶ τῆς ἐνθέρμου ὑποστηρίξεως τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ Βουκουρεστίου, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ξ. Ἡσαΐου Ἑλληνικὸς δραματικὸς θίασος «Θέσπις» καὶ περὶ οὗ τόσον εὐμενῶς ἐν συμφωνίᾳ καὶ σύμπας ὁ ἑλληνικὸς τύπος Βουκουρεστίου ἔγραψεν, ἀπὸ ἑβδομάδος ἤδη φιλοξενεῖται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, ὅπου ἔτυχεν ἀρίστης ὑποδοχῆς ὑπὸ τοῦ φιλομούσου καὶ φιλοθεάμονος πολυπληθοῦς ἑλληνικοῦ κοινοῦ τοῦ ὁποίου εἰς ἄκρον εἶχε διεγείρει τὴν περιέργειαν καὶ προσοχὴν ὁ αὐτόσε ἑλληνικὸς τύπος δι' ἐπανειλημμένων ἄρθρων καὶ εὐμενεστάτων κρίσεων ὑπὲρ αὐτοῦ. Καὶ αἱ δοθεῖσαι δὲ κατὰ τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς πρῶται παραστάσεις τοῦ θιάσου οὐ μόνον ἐδικαίωσαν τὴν στάσιν του ταύτην ἀλλὰ καὶ ἐξώθησαν τὴν ἄλλως τε ἐπιφυλακτικὴν κοινὴν γνώμην τῆς πόλεώς μας, προκειμένου μάλιστα περὶ ἑλληνικῶν θιάσων, ὅπως ἀπροκαλύπτως καὶ ἀνεπιφυλάκτως ἀποφανθῶ ὑπὲρ τοῦ θιάσου τοῦ κ. Ξ. Ἡσαΐου. Διὸ σύμπασα ἡ ἐκλεκτὴ κοινωνία τῆς πόλεώς μας διὰ τῆς παρουσίας της ἔσπευσε νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ ὑποστηρίξῃ τοὺς τόσον εὐγενῶς ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν σκηνῆς μοχθοῦντας ἐν τῇ ξένῃ ἠθοποιοὺς τοῦ «Θέσπιδος». Εἰς τὸν ἀξιόλογον τοῦτον θίασον προσελήφθη ἐσχάτως καὶ ὁ γνωστὸς ἠθοποιὸς κ. Δ. Καπαξίδης μετὰ τῆς ἀδελφῆς δεσποσύνης Ἀγλαΐας.

Τὰ διδαχθέντα δράματα Αἱ δύο ὀρφαναὶ καὶ ἡ Σωσάνα Ἴμβερτ δόκιμα ἔργα ἠθικώτατα, διδακτικώτατα καὶ πλήρη συγκινήσεων ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας κινήσαντα εἰς δάκρυα καὶ εἰς ἀκράτητα καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα τὸ πολυπληθὲς καὶ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον. Οὔτε ὁ χρόνος οὔτε ὁ χῶρος τῆς ἀγαπητῆς «Πατρίδος» μοὶ ἐπιτρέπουσι νὰ προβῶ εἰς ἀνάλυσιν τῶν δραμάτων τούτων καὶ εἰς κρίσεις ἐπ' αὐτῶν. Οἱ ἠθοποιοὶ ἐξετέλεσαν ἕκαστος τὸ μέρος του λίαν ἐπιτυχῶς, διεκρίθησαν δὲ ἰδίως. ἡ κ. Μαρία Ἡσαΐου πρωταγωνιστοῦσα, ἡ κ. Ἀγγ. Ζερβίδου ἡ κυρὰ Φρόαρ ὑπῆρξεν ἔκτακτος, αἱ δὲ δεσποινίδες Ἑλ. Ἡσαΐου καὶ Θάλ. Λαλαούνη εἰς ἀμφότερα τὰ δράματα ἐπέτυχον θαυμασίως πολλὰ τὰ καλὰ ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου προοιωνιζόμεναι. Ἐκ δὲ τῶν ἀνδρῶν ὁ κ. Ξεν. Ἡσαΐας κατ' ἀμφότερα τὰ δράματα ὑπῆρξεν ὑπέροχος καθιστῶν τοὺς θεατὰς ἀκουσίως των συμμετόχους τῆς λύπης καὶ τῆς ἀπελπισίας του καὶ ἀναπαριστῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἄπτὴν τὴν πραγματικότητα, ὁ κ. Β. Ἀργυρόπουλος ὡς μαχαιρᾶς καὶ ὡς πειρατὴς καὶ οἱ κ. Ζερβίδης καὶ Κυταριόλος ἐπαιξαν θαυμασίως καὶ οἱ λοιποὶ δὲ ἠθοποιοὶ ἐξετέλεσαν ἀρκετὰ καλὰ τὰ μέρη των. Ἐν γένει δὲ ἡ ἐντύπωσις τοῦ κοινοῦ ὑπῆρξεν ἀρίστη.

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην διδαχθήσεται τὸ ὡραῖον κωμειδύλλιον τοῦ κ. Δ. Κοραμηλᾶ «Ἡ τύχη τῆς Μαρούλας». Πιστεύομεν ἀδιστάκτως ὅτι τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν τῆς πόλεώς μας ἀθρόον θὰ σπεύσῃ καὶ πρὸς διασκέδασιν καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἀρίστου καθ' ὅλα θιάσου Θέσπιδος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς «Πατρίδος»

Καθῆκον ἀπαραίτητον θεωρῶ ἵνα καὶ διὰ τοῦ τύπου ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸ εὐγενὲς ἑλληνικὸν κοινὸν Βουκουρεστίου διὰ τὴν ἐνθουσιώδη ὑποδοχήν, τὴν ἔκθυμον ὑποστήριξιν καὶ τὴν εἰλικρινῆ ἐκτίμησιν ἣν ἐπεδείξατο εἰς τὸν ὑπ' ἐμὲ θίασον καθ' ὅλας τὰς αὐτόθι παραστάσεις του, τεκμήριον τρανὸν τοῦ ζήλου μεθ' οὗ ὁ ἐν τῇ ξένῃ Ἑλληνισμὸς ὑποστηρίζει καὶ ἐνθαρρύνει πᾶν ἐθνικὸν ἔργον καὶ τῆς στοργῆς του ἰδίᾳ πρὸς τὴν ἀναγεννωμένην ἑλληνικὴν σκηνήν· πρὸς δὲ καὶ εἰς τὸν αὐτόθι ἑλληνικὸν τύπον ὅστις τὸν καλὸν ἀγωνιζόμενος ἐν τῇ ξένῃ ἀγῶνα ὑπὲρ παντὸς ἑλληνικοῦ, ὁμόθυμος ἔσπευσε πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἐν τῇ ξένῃ Ἑλληνικοῦ θεάτρου καὶ διὰ τῶν ἀγαθῶν καὶ εὐγενῶν αὐτοῦ κρίσεων ὑπὲρ τοῦ θιάσου μου ἐξησφάλισεν αὐτῷ τὴν συμπάθειαν τοῦ ἀνὰ τὴν Ρωμουνίαν ἑλληνικοῦ κοινοῦ καὶ ἐνεθάρρυνεν οὕτω διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ εὐμενοῦς ἐκτιμήσεως τῶν πρὸς ἀνύψωσιν τῆς ἐθνικῆς σκηνῆς προσπαθειῶν καὶ ἀγώνων του εἰς τὴν πλήρη μόχθων καὶ στερήσεων ἐπὶ τὰ πρόσω πορείαν του.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως καὶ τιμῆς

Ξ. Ἡσαΐας

Διευθυντὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δραματικοῦ Θιάσου „ΘΕΣΠΙΣ“

Βραΐλα, 20 Νοεμβρίου 1892.

Ο ΚΑΛΗΤΕΡΟΣ ΚΑΦΕΣ

Τρόπος κατασκευῆς

Θέλετε νὰ σᾶς φέρῃ κατὰ τὴν χώνευσιν ὁ καφφὲς αἴσθημα μακαριότητος πραγματικῆς; Ἐντυπώσατε καλὰ εἰς τὸν νοῦν σας τὰς ἑξῆς παραγγελίας περὶ τῆς παρασκευῆς αὐτοῦ.

Ἅμα ὁ καφφὲς τὸν ὁποῖον καβουρδίζετε ἀρχίζει νὰ γίνεται ξανθομέλανος, κενώσατε αὐτὸν ἐντὸς δοχείου ἀναλόγου μεγέθους ἐκ λευκοσιδήρου (τενεκὲ) ἢ ἐκ προσελάνης ἔχοντος σκέπασμα, σκορπίσατε ἐπ' αὐτοῦ ὀλίγην λεπτὴν ζάχαριν, καλύψατε ἔπειτα διὰ τεμαχίου φανέλλας καὶ ἐπιθέσατε ἐν τέλει τὸ σκέπασμα τοῦ δοχείου. Παντα ταῦτα πρέπει νὰ γίνωσι μετὰ πάσης δυνατῆς ταχύτητος.

Ἂν πλησιάσετε τὸ οὖς, θὰ ἀκούετε τὸν καφὲ ἠχοῦντα ὡς ὅταν ψήνεται, διότι πράγματι ἐξακολουθεῖ νὰ ψήνεται ἐν τῷ ἰδίῳ ἀρωματώδει ἀτμῷ, καὶ ἐν τῷ ἐν αὐτῷ ἐμπεριεχομένῳ ἰδιαιτέρῳ ἐλαίῳ.

Ὅταν κατόπιν ἀνοίξετε τὸ δοχεῖον, εὑρίσκετε τὸν καφὲν οὐχὶ ἀπηνθρακωμένον, ἀλλὰ μελάγχρουν ἁπλῶς, ἁπαλὸν, λιπαρὸν καὶ ἀρωματικώτατον, ὅστις ἀληθόμενος δὲν παράγει τὸν συνήθη πλήρη τριγμοῦ κρότον, ὡσεὶ ὀστέων θρυομένων, ἀλλ' ἦχον μαλακὸν καὶ ἥσυχον. Σημειωτέον ὅτι ἑκάστοτε πρέπει νὰ ἀλέθετε μόνον τόσον καφὲν, ὅσον χρειάζεσθε νὰ βράσετε κατ' ἐκείνην μόνον τὴν ὥραν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»)

Σχηματισμὸς τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου

Παρίσιοι, 24/6.— Ὁ κ. Ριμπὼ ἔλαβε παρ' ὅλων τῶν προσώπων μεθ' ὧν συνδιεσκέφθη τὴν ἀπαιτουμένην ἑκάστου συναίνεσιν· ὁ νέος συνδυασμὸς περιλαμβάνει πάντα τὰ μέλη τοῦ τέως ὑπουργείου πλὴν τῶν κ. κ. Ρικὰρ καὶ Ρός. Ὁ σχηματισμὸς τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου ἐστὶν ὁ ἀκόλουθος.

Πρόεδρος καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν **ἐξωτερικῶν** ΡΙΜΠΩ
ἐσωτερικῶν . . . . ΛΟΥΜΠΕ
οἰκονομικῶν . . . ΡΟΥΒΙΕ
στρατιωτικῶν . . ΦΡΕΥΣΙΝΕ
δικαιοσύνης . . . . ΒΟΥΡΖΟΑ
γεωργίας . . . . . ΔΕΒΕΛ
δημοσ. ἔργων . . . ΒΙΕΤ
ἐμπορίου . . . . . ΣΑΡΙΕΝ
δημ. ἐκπαιδ. ΚΑΡΟΛ. ΔΟΥΠΟΥΗ

Ὁ κ. Ριμπὼ ὑπέβαλε τὴν ἐσπέραν εἰς τὸν κ. Καρνὼ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποστολῆς του δι' ὅπερ συνεχάρη αὐτῷ ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

—

Παρίσιοι, 23)5.— Ὁ «Φιγαρὼ» λέγει ὅτι ὁ μέγας δοὺξ Σέργιος ἐν συνδιαλέξεσιν ἃς ἔσχε πρὸς πολλοὺς ἄγγλους πολιτικοὺς ἔδωκεν εἰρηνικωτάτας διαβεβαιώσεις· προσέθετο δὲ ὅτι ὁ Τσάρος οὐδαμῶς προτίθεται νὰ διακανονίσῃ τὸ Ἀνατολικὸν Ζήτημα δι' ἰδιαιτέρας μετὰ τῆς Γαλλίας συνενοήσεως.

Βουδαπέστη, 23)5.— Ἐντὸς 24 ὡρῶν ἐγένοντο 1 χολερικὸν κροῦσμα καὶ οὐδεὶς θάνατος.

Βιέννη, 32)5.— Ὁ πρίγκηψ διάδοχος τῆς Δανίας ἀφίκετο ἀνεπισήμως ἐκ Μιλάνου.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἡ χολέρα

Ἕνεκα τῆς μὴ παντελοῦς ἐκλείψεως τῆς χολέρας ἔκ τινων κωμῶν τῆς Βασσαραβίας, τὸ ὑγειονομικὸν συμβούλιον δὲν ἀπεφάσισεν ἔτι νὰ ἄρῃ τὴν ἐν Οὐγγένι κάθαρσιν.

Φόνος ἐν Γαλαζίῳ

Εἷς ἀξιωματικὸς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ μὴ θελήσας νὰ δεχθῇ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἀστυφύλακος διότι ἐπετέθη λίαν ἀσέμνως καθ' ὁδὸν ἐναντίον δύο κυριῶν, ἀνασύρας τὸ ξίφος του ἐπλήγωσεν εἰς πολλὰ μέρη τὸν δυστυχῆ ἀστυφύλακα, ὅστις μετενεχθεὶς εἰς τὸ νοσοκομεῖον μετ' ὀλίγον ἐξέπνευσε.

HOTEL CENTRAL

ΗΛΙΑ καὶ Ν. ΒΟΛΟΝΑΣΗ

Ὁδὸς Καρόλου Α', Λεωφόρος Ράχωβας, ἐπὶ τῆς Δυμποβίτσας.

Ξενοδοχεῖον οἰκογενειακόν.—Τοποθεσία ὑγιεστάτη.—Θέα μαγευτική.—Καθαριότης ἄκρα.— Ὑπηρεσία πρόθυμος καὶ δωρεάν.—Τιμαὶ μέτριαι.

Ο ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΜΕΝΔΩΝΙΔΗΣ

Δέχεται ἐπισκέψεις καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 8ης μ. μ.

Ἐγκατεστάθη
ἐν τῇ ὁδῷ Sfinţilor ἀριθ. 8.
Εἴσοδος
Ὁδὸς Basarabilor ἀριθ. 11.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 23 Νοεμβρίου 1892

ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	Αγοραί	Πωλητ.
Renta perpetuă 5 o/o	99.3)4	100.1/4
» amortis. 5 o)o	97.—	97.1)2
» » 4 o/o	83.3/8	83.5/8
Conversiunea rurală 6 o)o.	100.1)2	101.—
Oblig. caseĭ Pensiunilor	272.—	275.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucurescĭ 5% —1883	89.3/4	90.1/4
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	89.5/8	90.—
Scris. Func. Rurale 5%	96.1)4	96.1/2
» » Urbane 5 »	90.3/4	91.—
» » » 6 »	102.—	102 1/4
» » » 7 »	104.—	104.1)4
» » » Iaşi 5 o/o	82.1/2	82.3/4
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1648.—	1653.
Dacia-Rumania	408.—	414
Naţionala	415.—	420.
Societ. de Reasigurare.	190.—	195.
» » Constr. şi I. publ	130.—	132.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τρίμηνον	25.12.1/2	25.15.—
» ὄψεως	25.30.—	25.32 1/2
Παρισίων τρίμηνον	99.95	100
» ὄψεως	100.70	100.75
Βερολίνου τρίμηνον.	123 30	123.35
» ὄψεως	124.20	124.25
Βελγίου τρίμηνον	99.85	99.85
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης ὄψεως	2.10.—	2.11.1/4
» τρίμηνον	2.09.—	2.10.—
» εἰκοσάφραγκον.	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τριμηνον.	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.1)2	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική.	22.80	23.
Εἰκοσόφραγκον Γαλλίας.	20.09	20.10
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 23 Νοεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	105.37
» » 3 o/o	99.65
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	—.—
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	349—
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	90.12
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	495.—
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.	592.50
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.21
» Βελγίου.	991.8
» Βιέννης	207.62
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά	

ΒΙΕΝΝΗ 23 Νοεμβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.56
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	315.50
Ρούβλια χάρτινα	117.75
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.10
» Παρισίων	47.77
Διάθεσις Χρηματ. ἤρεμος.	

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 23 Νοεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	102.—
» » 5 o/o.	96 90
» » 4 o/o.	81.90
Ρούβλια χάρτινα	200.20
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	95.70
Συνάλλαγμα Βελγίου.	80.65
» Παρισίων	80.60
» Βιέννης.	168.85
Διάθεσις Χρηματ. χαλαρά.	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 23 Νοεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	97.3)8
Μετοχαὶ *Banque de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.33
» Ἀμστελοδάμου	12.04

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 23 Νοεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	97 —
» » 4 o/o.	81.90

ΥΔΩΡ ΚΑΛΩΣ ΔΙΥΛΙΣΜΕΝΟΝ

Δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τις προσαρμόζων ἐπὶ τῶν ὑδραγωγῶν τοῦ ὕδατος ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ στρόφιγγος (κάνης)

ΤΟ ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΟΝ (FILTRE) BÜHRING.

Εἰς τὰ μέρη ἔνθα δὲν εὑρίσκονται ὑδραγωγοὶ σωλῆνες, ἐφαρμόζεται τὸ αὐτὸ σύστημα τῶν **διϋλιστηρίων (filtres) μετ' ἀντλίας.**

Ἐπίσης δύναται νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τοὺς **κάδους**, τὰ **φρέατα** καὶ ἐν γένει εἰς τὰς **δεξαμενάς.**

Δι' ἀγορὰν ἢ ἐνοίκιον οἱ βουλόμενοι θέλουσιν ἀποταθῇ πρὸς τὸν κύριον

SALTER

Bucurescĭ, Strada Lipscanĭ, No. 90.

Τιμοκατάλογοι δωρεάν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, ἐν τῇ ὁδῷ **Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.**

Τιμαὶ συγκατάβατικαὶ Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικὰ, Ρουμανικὰ Γαλλικὰ, Γερμανικὰ, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαρίθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυρίου TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoi) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

Πρὸς τὸ φιλόμουσον τῆς Ρωμουνίας Ἑλληνικὸν δημόσιον.

Ἡ ἀξιότιμος τῆς «Κλειοῦς» διεύθυνσις ἐπιθυμοῦσα νὰ καταστήσῃ τὸ λαμπρὸν τοῦτο περιοδικὸν σύγγραμμα γνωστὸν καὶ προσιτὸν πᾶσι τοῖς ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλλησι παρεχώρησεν ἡμῖν ὑπὸ ἐξαιρετικοὺς καὶ εὐνοϊκωτάτους ὅρους ὁλόκληρον τὴν παρακαταθήκην τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθέντων τόμων.

Ἡ γενναία αὕτη συγκατάβασις ἔπεισεν ἡμᾶς νὰ ἀγοράσωμεν ταύτην δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ προσφέρωμεν αὖθις τῇ ἀξιοτίμῳ ἡμῶν πελατείᾳ ἔργον Ἑλληνικὸν ἔξοχον ἀντὶ μετριωτάτης τιμῆς.

Ἀπὸ τοῦδε λοιπὸν εἴμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαθέσωμεν **ὁλόκληρον τὴν ἑπταετῆ** (1885—1891) **σειρὰν** τῶν τόμων τῆς «Κλειοῦς», ἄδετον μὲν ἀντὶ φρ. 70, δεδεμένην δὲ μετὰ τοῦ ἰδιαιτέρου τῆς «Κλειοῦς» περικαλύμματος ἀντὶ φρ. 105.

Ἵνα δὲ πληρέστερον ἀνταποκριθῶμεν εἰς τοὺς πόθους τῆς ἀξιοτίμου διευθύνσεως τῆς «Κλειοῦς», τῆς προβάσης εἰς μεγάλην θυσίαν, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς εὐρυτέρας διαδόσεως ταύτης, προσφέρομεν εἰς τὰς αὐτὰς ὑποτιμημένας τιμὰς **ἕκαστον τόμον χωριστὰ**, ἤτοι ἀντὶ φρ. 10 τὸν ἄδετον καὶ ἀντὶ φρ. 15 τὸν χρυσόδετον, τρέφοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ «Κλειὼ» θέλει καταστῇ ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος ἑκάστης οἰκογενείας καὶ τὸ εὐεργετικὸν ἐντρύφημα πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως.

Οἱ τόμοι αὐτοτελεῖς ὄντες καὶ οὐδόλως πρὸς ἀλλήλους συνεχόμενοι διακρίνονται ἕκαστος τόσον διὰ τὴν ποικίλην, τερπνὴν καὶ ὠφέλιμον φιλολογικὴν ὕλην ὅσον καὶ διὰ τὰς θαυμαστὰς καὶ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

Οἱ τόμοι οὗτοι ἐπωλοῦντο μέχρι σήμερον 25 μὲν φρ. ὁ ἄδετος, 35 δὲ φρ. ὁ χρυσόδετος, ἤτοι περισσότερον τοῦ διπλασίου τῆς σημερινῆς τιμῆς. Τοῦτο παρέχει ἡμῖν τὴν παρήγορον ἐλπίδα ὅτι πᾶς τις ἐκτιμῶν τὴν κολοσσαίαν τῶν τιμῶν διαφορὰν θέλει σπεύσει νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἡμετέρας προσφορᾶς καθ' ὅσον μάλιστα μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς παρακαταθήκης τὸ ἔργον θὰ ἀποβῇ σπάνιον καὶ δυσεύρετον, τῆς ἀνατυπώσεως οὔσης ἀδυνάτου ἕνεκα τῶν μεγάλων δαπανῶν, ἃς συνεπάγονται ἐκδόσεις τοσοῦτον καλλιτεχνικαὶ καὶ ἐπιμεμελημέναι.

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1892.

Π. Χριστοδούλου.

Τυπογραφεῖον «ΠΑΡΙΔΟΣ» Calea Moşilor Ἀριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 573. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ἐτησία..... Φρ. 30
Ἑξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στίχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Moşilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 3 10/βρίου

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ὁ λόγος τοῦ κ. Τρικούπη

Πολλὰ καὶ μακρὰ προὐκάλεσεν, ὡς εἰκός, σχόλια ὁ λόγος τοῦ κ. Τρικούπη παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις συναδέλφοις. Οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Πατρίδος» ἐν ἐπιγνώσει ἤδη δύνανται νὰ κρίνωσι περὶ τοῦ εἰσηγητηρίου λόγου τοῦ ἡμετέρου πρωθυπουργοῦ. Ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἀπέκρυψεν ἀπὸ τοῦ ἔθνους τὰς παρούσας οἰκονομικὰς δυσχερείας τῆς καταστάσεως τοῦ δημοσίου ἡμῶν πλούτου, εὐθαρσῶς ἐν τούτοις ἀνέλαβε νὰ σώσῃ τὸ δημόσιον ταμεῖον ἀπὸ τῆς ἐπονειδίστου χρεωκοπίας. Ὁ ἀγὼν ἑπομένως τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος οὔτε εἶναι οὔτε δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς προσωπικός, ἀλλ' εἶναι ἀγὼν ὑψίστης σημασίας, ἐθνικός. Κατὰ τοιοῦτον, φρονοῦμεν, τρόπον δέον ν' ἀντιληφθῶσι τοῦ ζητήματος πάντες οἱ φιλοπάτριδες, ἐντελῶς δ' ἄπυρον φαίνεται ἡμῖν τίνι τρόπῳ κρίνουσιν οἱ ἕλληνες ἐκεῖνοι οἱ ἐναντίαν δυνάμενοι νὰ ἔχωσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου γνώμην. Εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἀγόμεθα ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς σχετικὰς ἐντυπώσεις πλειόνων ὀργάνων τῆς ἀθηναϊκῆς δημοσιογραφίας. Οἱ ἐν Ἀθήναις δημοσιογράφοι ὠφειλον φρονοῦμεν ὅπως δικαιολογήσωσι τὰς περὶ ἀποτυχίας τῶν οἰκονομικῶν συνδυασμῶν τοῦ κ. Τρικούπη κρίσεις αὐτῶν, νὰ πείσωσι τὸ κοινὸν ὅτι ἕτερός τις ὑπὸ μᾶλλον εὐοιώνους ὅρους θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναλάβῃ τὸ πέρας τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου.

Τί ἐξηγεῖ τοῦτο;

Τοῦτο ἐν τούτοις ἐπαρκῶς ἐξηγεῖ ἡμῖν ὅτι οἱ ἐν Ἑλλάδι συνάδελφοι, οὐ μόνον λίαν σπεύδουσιν εἰς τὰς περὶ τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων κρίσεις αὐτῶν ἀλλὰ καὶ ὅτι ταῦτα ἐν δευτέρᾳ τίθενται παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν μοίρᾳ, προκειμένου περὶ τῶν συμφερόντων τῆς φατρίας. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας πολλά τις ἔχει βεβαίως νὰ φοβηθῇ καὶ οὐδὲν νὰ ἐλπίσῃ. Ὁ κάλαμος τοῦ δημοσιογράφου καίτοι κτῆμα τοῦ κατέχοντος, οὗτος ἀνήκει ἐν τούτοις εἰς τὸ δημόσιον τὰ συμφέροντα τοῦ ὁποίου ἐκλήθη νὰ ὑπερασπίσῃ. Οὐδεὶς διὰ τούτου ἐννοεῖ βεβαίως νὰ περιορίσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ φρονήματος. Ἕκαστος δύναται νὰ ᾖ Τρικουπικὸς, Δηλιγιαννικὸς ἢ ὅτι ἄλλο, πάντοτε ὅμως ἕλλην. Τὸν κ. Τρικούπην δὲν λαμβάνομεν ἤδη ὡς πρόσωπον ἀλλ' ὡς κυβέρνησιν προσπαθοῦσαν νὰ ἐξαγάγῃ τὸ ἔθνος ἐκ τῆς παρούσης οἰκονομικῆς δυσπραγίας.

Οἱ μὴ θεωροῦντες ταύτην ἱκανὴν ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὸ κρίσιμον τῶν περιστάσεων δύνανται φρονοῦμεν, δημοσίᾳ νὰ εἴπωσι τας σκέψεις αὐτῶν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς. Τοῦτο ὅμως δὲν ἀρκεῖ, ἀνάγκη μείζονος θάρρους. Ἐν τοιαύτῃ κρισίμῳ ὥρᾳ κοινοὶ λόγοι οὐδεμίαν ἔχουσι σημασίαν. Οἱ ἀξιοῦντες νὰ κυβερνῶσι τὰ ἔθνη δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐπικρίνωσι τὰς πράξεις τῶν ἀντιπάλων αὐτῶν ἀλλὰ καὶ ἴδιον νὰ ἔχωσι πρόγραμμα. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἀνάγκη νὰ ἔχωσι τὸ σθένος ὅπως δημοσίᾳ καὶ ἐπισήμως ἀναλάβωσι νὰ ἐφαρμόσωσι τὰς ἀρχὰς τοῦ προγράμματος ἐκείνου καὶ ἀνεπιφυλάκτως ἀναλάβωσι τὰς περὶ τοῦ ἀποτελέσματος εὐθύνας. Πρῶτος φρονοῦμεν ὁ κ. Τρικούπης θὰ ἦν ἕτοιμος νὰ παράσχῃ τὸ ὑπουργικὸν αὐτοῦ ἐδώλιον πρὸς τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, ὅστις θὰ ἔλεγεν **ὅτι ἐγὼ ἀναλαμβάνω νὰ σώσω τάχιστα καὶ κάλλιον τὸ ἔθνος.**

Ὄχι λόγια

Τὸ ἔθνος ἐκορέσθη ἤδη ἐπὶ τριακονταετίαν ὑπὸ κενῶν λόγων. **Θέλει πράγματα.** Περὶ τούτων οὐδεὶς ἐν Ἀθήναις λαλεῖ. Αἱ ὑπουργικαὶ μεταβολαὶ, οἱ διορισμοὶ καὶ τὰ λάφυρα τῆς ἐξουσίας ἐκπροσωποῦσι βεβαίως τὰ πράγματα, ἀλλὰ τὰ πράγματα ἐκεῖνα ἅτινα ὑπεβίβασαν ἡμᾶς καὶ κατέστησαν τοὺς περὶ τὴν πολιτικὴν τῆς πατρίδος ἀσχολουμένους ἀνικάνους πρὸς ἕτερα ἐθνικὰ ζητήματα νὰ στρέψωσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν. Ἤδη ὅτε τὸ ἔθνος ἐκάλεσε διὰ τῆς ψήφου αὐτοῦ τῆς 3ης Μαΐου τὸν κ. Τρικούπην ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ψυχραίμως δέον ν' ἀναμένῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ. Ὁ κ. Τρικούπης ἀναδεχθεὶς παρὰ τῆς πατρίδος αὐτοῦ τὴν ἐντολὴν ταύτην, γινώσκει καλῶς ὅτι μεγίστην ἀπέναντι αὐτῆς ἀνέλαβεν εὐθύνην. Τὸ ἔθνος πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῦ ὀφείλει νὰ παράσχῃ τῷ κ. Τρικούπῃ πάντα ἐν γένει τὰ μέσα ὅπως δυνηθῇ εἰς αἴσιον νὰ φέρῃ τὰς ἐθνικὰς ὑποθέσεις πέρας. Ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου φρονοῦμεν ὅτι τὸ ἐθνικὸν συμφέρον ὑπαγορεύει σιγὴν εἰς πᾶσαν ἄλλην δευτερεύουσαν σκέψιν. Τοῦτο δὲ καὶ μόνον ἀρκεῖ ἵνα ὑποχρεώσῃ τοὺς ἀντιπάλους τῆς κυβερνήσεως ἀπὸ πάσης πρὸς αὐτὴν ἐχθρότητος. Ἡ νίκη τοῦ ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέλει εἶσθαι νίκη τοῦ ἔθνους, ἡ δὲ ἧττα τοῦ κ. Τρικούπη νίκη τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ. Τοιουτοτρόπως καὶ ὡς Ἕλληνες καὶ ὡς πολιτικοὶ συμφέρον ἔχουσιν οὐ μόνον νὰ μὴ ἀντιπολιτευθῶσι τὴν κυβέρνησιν ἀλλὰ καὶ νὰ ὑποβοηθήσωσι τὰς προσπαθείας αὐτῆς. Ἐσμὲν δὲ βέβαιοι ὅτι λόγῳ πατριωτισμοῦ οὐδεὶς ἐστὶ κατώτερος μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, ἡ ἀρετὴ δὲ αὕτη ἐπιβάλλει τὴν πολιτικὴν ταύτην πρὸς τοὺς ἀγαπῶντας τὴν πατρίδα αὐτῶν.

Ἐν ἡμέραις πονηραῖς οἱ πατέρες ἡμῶν ἔσπευσαν νὰ ἑνώσωσι τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐργασίας αὐτῶν, θ' ἀποφύγωμεν δ' ἡμεῖς ἤδη νὰ θυσιάσωμεν πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος ὑπὲρ ἧς ἐκεῖνοι ἐθυσίασαν ζωὴν καὶ περιουσίαν τὰ πάθη καὶ τὰς φιλοδοξίας ἡμῶν;

Τοιαύτη ὑπόθεσις ἤθελεν εἶσθαι αὐτόχρημα ὕβρις δικαιολογοῦσα τὰς καθ' ἡμῶν συκοφαντίας τῶν ἐχθρῶν μας. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες ὑψηλότερον κρίνοντες τὰ πράγματα θέλουσιν ἐργασθῆ ὑπὲρ ἀγαθοτέρας ἰδέας χάριν τῆς πατρίδος αὐτῶν ἣν ὡς προερρέθη πάντες ἐξ ἴσου ἀγαπῶσι.

Μ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΣΑΝ

Κύριε Διευθυντὰ τῆς „Πατρίδος"

Ἐπὶ τέλους! Εἰς τὴν Κωνστάντσαν! Τὸ ὄνειρον τεσσάρων παραδουναβείων νυκτῶν, ἀφ' ἧς ἐξεκίνησα ἀπὸ τῶν ὀχθῶν τῆς φίλης Βραΐλας.

Εἶναι ἤδη νὺξ νεφελώδης καθ' ἣν στιγμὴν ἡ σιδηροδρομικὴ ἁμαξοστοιχία ἐξεκίνησε τοῦ σταθμοῦ τῆς Τσερναβόδας. Ἐκεῖ ἐν τῷ μέσῳ Τούρκων, Τατάρων καὶ Σκυθῶν ἐσφηνωμένος, διήνυσα τὸ τρίωρον μέχρι Κωνστάντσης σιδηροδρομικὸν διάστημα.

Εἰς τὴν πόλιν

Εἶναι ἡ 10η τῆς νυκτὸς, καθ' ἣν στιγμὴν κατέρχομαι τῆς σιδηροδρομικῆς ἁμάξης κα πατῶ τὸ ἔδαφος τῆς Κωνστάντσης. Τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, ἣν πρώτην φορὰν ἐπισκέπτομαι μοὶ διεγείρει ἀνεξήγητόν τινα συμπάθειαν, ἣν ἀγνοῶ, ποῦ νὰ ἀποδώσω. Ἂν ἐρωτήσωμεν ὅμως ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὴν ψυχολογίαν, οὐδεμίαν αὕτη δεικνύει δυσκολίαν ὅπως ἐξηγήσῃ ἡμῖν τὸν λόγον τῆς συμπαθείας. Τὸ ὄνομα τῆς Κωνστάντσης φέρει ἀκουσίως εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν, ἕτερον ὄνομα Πόλεως κἄπως ὁμονύμου, ἥτις ἐγκλείει ἐν ἑαυτῇ ἐπὶ 4 ὅλους αἰῶνας τὸν γλυκύτερον καὶ πολυτιμότερον τοῦ Ἕλληνος πόθον.

Ἀλλ' ἀρά γε ἐπιτρέπεται σύγκρισις μεταξὺ τῆς παρευξεινίου ἀλιμένου καὶ παντὶ ἀνέμῳ ἀναπεπταμένης Κωνστάντσης καὶ τῆς παρὰ τὴν παρὰ τὸν Βόσπορον πενταμόρφου ἐκείνης νύμφης; Τοῦτο εἶναι ἄλλο ζήτημα πλέον. Οὔτε τὴν Πόλιν ὑβρίζομεν ἀλλ' οὔτε καὶ τὴν Κωνστάντσαν πρέπει νὰ ἀδικήσωμεν. Ἔχει καὶ αὐτὴ ἀρετὰς προκειμένου νὰ συγκριθῇ πρὸς τὰς ἄλλας τῆς Ρωμουνίας πόλεις.

Πλὴν τὴν στιγμὴν ταύτην τὸ σκότος καὶ σφοδρὸς ἄνεμος μετὰ χιονοβροχῆς δὲν μοὶ ἐπιτρέπουσιν οὐδὲ νὰ τὴν ἴδω κἂν, καὶ μόνον ὁ γδοῦπος τῶν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς θραυομένων κυμάτων τοῦ Εὐξείνου μοὶ δίδουσι νὰ ἐννοήσω ὅτι εὑρίσκομαι ἐγγὺς τῶν Βασιλείων τοῦ Ποσειδῶνος.

Θάλασσα! Θάλασσα!

Ἡ ζοφερὰ καὶ τρικυμιώδης νὺξ εἰργάσθη ὅπως παρασκευάσῃ λαμπρὰν καὶ γελόεσαν ἡμέραν. Ἀπὸ τῶν παραθύρων τοῦ δωματίου μου ἰδοὺ ὁ χρυσόμαλις Ἥλιος, ὅστις εἰς τὸ βάθος τοῦ ἀπεράντου πόντου φαίνεται μεγαλοπρεπὴς καὶ χαρίεις, προβάλλων τὴν στιγμὴν ταύτην ἀπὸ τῶν λουτρῶν τῆς Ἀμφιτρίτης, εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ὁποίας διενυκτέρευσεν, καθ' ἣν νύκτα ὁ ἰταμὸς αὐτῆς σύζυγος, ὁ γεωσείστης Ποσειδῶν, διὰ τῆς δαιμονίου αὐτοῦ Τριαίνης, ἀγρίως ἠπείλει τοὺς ἀτυχεῖς θνητοὺς, οἵτινες τὴν νύκτα ἐκείνην ἔπλεον ἐπὶ τὰ βρυχώμενα καὶ ἀνηλεῶς συγκρουόμενα ὕδατα τῆς Αὐτοκρατορίας αὐτοῦ. Ἀπέκαμε πλέον ὁ σιδηρόκαρδος καὶ κατῆλθεν εἰς τὰ ἀπέραντα αὐτοῦ ἀνάκτορα, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ξανθοκόμος τοῦ οὐρανοῦ ἱππότης ἄρτι ἐγκαταλιπὼν τὸν ὑγρὸν τῆς Ἀμφιτρίτης κοιτῶνα ἱλαρῶς ἐθώπευε τὰ κατὰ τὴν ἀπουσίαν του ἐκθυθοῦ συνταραχθέντα ὕδατα τοῦ μαύρου Εὐξείνου.

Ἡ μαγευτικὴ θέα τοῦ ἠρεμοῦντος πόντου μοὶ ἐπροξένησεν τοιαύτην ἐντύπωσιν, ὥστε παρ' ὀλίγον καὶ ἤθελον ἀναφωνήσει καὶ ἐγὼ, ὡς ποτε οἱ στρατιῶται τοῦ ἀθηναίου Ξενοφῶντος, **θάλασσα! θάλασσα!** Πλὴν τὸν ἐνθουσιασμόν μου ἐμείωσεν ἡ ἰδέα τῆς προσκαίρου ἀπολαύσεως. «Ὡς ἡδὺ τὴν θάλασσαν ἀπὸ γῆς ὁρᾶν» ἔλεγόν ποτε οἱ ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Φαλήρου τὴν θάλασσαν προσβλέποντες εὐτυχεῖς τῆς Παλλάδος ἀστοί, ἀλλὰ καὶ πόσον πικρὸν, ἀληθῶς εἶνε, νὰ ὑποχρεωθῇ τις νὰ ζήσῃ μακρὰν τῆς θαλάσσης, τὴν ὁποίαν ἠγάπακαὶ πλησίον τῆς ὁποίας διῆλθε τοὺς γλυκεῖς χρόνους τῆς τρυφερᾶς αὐτοῦ ἡλικίας, ἔπειτα μετὰ πολλὰ ἔτη νὰ τὴν ἀντικρύσῃ, νὰ τὴν ἴδῃ καὶ κατόπιν μετὰ 24 ὥρας νὰ γνωρίζῃ ὅτι θὰ τὴν χάσῃ καὶ πάλιν! Ἡ στέρησις αὕτη, τῷ ὄντι, οὐδόλως διαφέρει τῆς τυραννίας καὶ τῶν βασάνων τοῦ Σισύφου ἐν τῷ Ἅδῃ!

Ὁ μαῦρος ἄνθρωπος

Ἦτο ἀκόμη πρωὶ, καὶ κατῆλθον τοῦ ξενοδοχείου μου διευθυνόμενος πρὸς τὴν ἀπέναντι πλατείαν, ὅτε ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς μετ' ἐκπλήξεως παρατηρῶ δυστυχῆ τινα μαῦρον, ὅστις διὰ χονδρῶν ἁλύσεων, ἣν προσδεδεμένος ἐπὶ μαρμαρίνου στήλης. Εἶχε τὰ νῶτα ἐστραμμένα πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐν ὥρᾳ χειμῶνος θερινὴν περιβεβλημένος ἐνδυμασίαν καὶ περίλυπος ἔκλινε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ λιχανοῦ τῆς δεξιᾶς του.

— Ποῖος εἶνε αὐτός;

Ἀποτείνομαι πρὸς διαβάτην τινὰ, ὅστις ἐσπευσμένος ἐβάδιζε πρὸς τὰ κάτω.

— Ἐρωτήσατέ του, κύριε, καὶ θέλει σᾶς ἀπαντήσει.

Μοὶ ἀπαντᾷ ὁ πρὸς στιγμὴν ἀνακόψας τὸν δρόμον του διαβάτης.

— Δυστυχῶς ἀγνοῶ τίνα γλῶσσαν ὁμιλεῖ ὁ ἀτυχὴς αὐτὸς ἄνθρωπος.

— Ὁμιλεῖ ὅλας τὰς γλώσσας τοῦ κόσμου, κύριε!

— Καὶ πῶς εἶνε δυνατὸν τοῦτο;

— Νὰ σᾶς εἴπω λοιπὸν, κύριε, διότι φαίνεται ὅτι εἶσθε ξένος.

— Μάλιστα, φίλε μου, εἶμαι Ἕλλην.

— Λοιπόν: Ὁ ἀτημέλητος καὶ ἡμίγυμνος αὐτὸς μαῦρος συνεπείᾳ ἐγκλήματος ὅπερ εἶχε διαπράξει πρὸ 20 περίπου αἰώνων (!!!) κατεδικάσθη νῦν ἐν Κωνστάντζῃ ὑπὸ τῶν Ρωμούνων νὰ μάθῃ ὅλας τὰς γλώσσας τῆς Βαβυλωνίας, ἥτις παίζεται καθ' ἑκάστην ἐνταῦθα καὶ νὰ δέχεται καὶ τὰ παράπονα τῶν ἀδικουμένων!

— Παράπονα!! Καὶ τί εἴδους παράπονα, παρακαλῶ;

— Νομίζω, ὅτι ὑμεῖς ἐν Ἑλλάδι, ὁσάκις ἔχετε παράπονόντι κατά τινος, ὅστις νομίζετε ὅτι σᾶς ἀδικεῖ, σᾶς παραπέμπουν εἰς τὸν δήμαρχον! Λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ἐν Κωνστάντζῃ τοὺς τοιούτους παραπέμπομεν πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ ὁποίου μὲ ἐρωτᾶτε. Καὶ σᾶς παρακαλῶ ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἀπέλθω, διότι καὶ ἐγὼ ἔχω νὰ διατυπώσω παράπονα καὶ φοβοῦμαι μήπως μὲ προλάβωσιν ἄλλοι.

Ἀπεχαιρέτισα τὸν περίεργον τοῦτον διαβάτην καὶ ἐβάδισα ἀσυνειδήτως πρὸς τὸν ἔτι περιεργότερον δέσμιον μαῦρον.

Ὁ Ὀβίδιος

Ὤ! Ὤ! Ὤ! Συμφορὰ καὶ καταδίκη του! Πλησιάζω πρὸς τὰς βαθμίδας τῆς στήλης, ἐφ' ἧς ἐστηρίζετο ὁ περίεργος μαῦρος καὶ τίνος νομίζετε ὄνομα ἀναγινώσκω... τοῦ **Ὀβιδίου**!! Ὅλοι οἱ ἔξοχοι καὶ ἐπίσημοι πταῖσται τῆς ἀρχαιότητος ἐτιμωρήθησαν μόνον ἐν τῇ ζωῇ ἐν ᾧ ὁ δύσμοιρος οὗτος ὑφίσταται ποινὰς καὶ πέραν ἀκόμη τοῦ τάφου! Ὁ περιπετειώδης ἐραστὴς, ὁ τρυφερὸς ποιητὴς τῶν μεταμορφώσεων, ἐπέπρωτο μετὰ 20 περίπου αἰῶνας νὰ μεταμορφωθῇ ὑπὸ τῶν Βλάχων εἰς **μούμιαν** αἰγυπτιακὴν καὶ νὰ πηχθῇ ἐν τῷ μέσῳ παγερᾶς πλατείας καὶ νὰ ὑποχρεωθῇ κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ διαβάτου νὰ ἀκούῃ τὰ παράπονα τῶν Ἑλλήνων, Τούρκων, Τατάρων, καὶ Μουκάνων τῆς Κωνστάντσης! Ὤ! τὸν κακομοίρη! Ὤ! τὸν συμφοριασμένον!

Κωνστάντσα Νοέμβριος 1892

Ὁ Παρίστριος

ΤΙ ΔΕΝ ΛΕΓΕΤΑΙ

Αἱ ἀνησυχίαι τῆς Τριπλῆς

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ «Φιγαρώ»:

Τὸ εἰς Ἀγγλίαν ταξείδιον τοῦ μεγάλου δουκὸς Σεργίου ἐξακολουθεῖ ἀνησυχοῦν ἢ μᾶλλον διαβολίζον τοὺς διπλωμάτας τῆς τριπλῆς συμμαχίας. Μία ἑκάστη τῶν τριῶν συμμάχων κυβερνήσεων καὶ ἑκάστη ἀρχιγραμματεία πειρῶνται νὰ πληροφορηθῶσιν ἐὰν ὁ μέγας δοὺξ εἶπε πλείονα τῶν ὅσων ἔδει περὶ τῶν ρωσσικῶν ἐν Ἀνατολῇ προθέσεων. Οὔτ' ἐν Βερολίνῳ, οὔτ' ἐν Βιέννῃ πιστεύουσιν ὅτι συμβαίνει κἄτι σπουδαιότερον ἐκείνου ὅπερ ἀνεφέραμεν, ἀλλὰ δὲν ἐλησμονήθησαν παρ' αὐτοῖς γεγονότα τινὰ ἐπελθόντα μετὰ τὸν εἰς Κρονστάνδην κατάπλουν τοῦ γαλλικοῦ στόλου καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ ναυάρχου Γερβαὶ ἐν Πορτσμούθ.

Τότε ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις εἶχεν ἀνακοινώσει τῇ ἀγγλικῇ διὰ τοῦ σαφεστέρου τρόπου ὅτι ἐν ταῖς μετὰ τῆς Ρωσσίας διαπραγματεύσεσιν οὐδεμία ὑπῆρχε πρόθεσις διακανονίσεως τοῦ ζητήματος τοῦ Αἵμου. Ἡ δήλωσις αὕτη κοσμίως καὶ ἀπροσδοκήτως τῇ συναινέσει τοῦ Τσάρου γενομένη (τινὲς μάλιστα λέγουσι καὶ τῇ εἰσηγήσει αὐτῇ Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ') ὑπῆρξε μία τῶν αἰτιῶν αἵτινες προὐκάλεσαν τὴν ἐπελθοῦσαν τότε ἀνάπαυλαν ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς Τριπλῆς συμμαχίας πολιτικῇ τοῦ λόρδου Σαλισβουρῆ. Ἀγνοοῦμεν οἷά τινα ἦσαν τὰ βραδύτερον ἐπενεγκόντα νέαν ἀλλαγὴν φρονημάτων τοῦ ἄγγλου λόρδου ἐπεισόδια ἀλλ' ὅμως ἐπί τινας ἑβδομάδας ἦν οὗτος λίαν διατεθειμένος νὰ μὴ δώσῃ τὴν ἐλαχίστην προσοχὴν εἰς τὰς ἐκ Βερολίνου διαβιβαζομένας κολακευτικὰς προτάσεις.

Ἡ λύσις τοῦ αἰγυπτιακοῦ ζητήματος

Ἐν ταῖς σπανίαις στιγμαῖς τῆς σχολῆς ἣν ἐπιτρέπουσιν αὐτοῖς αἱ ἐξετάσεις περὶ τῶν αἰτίων τοῦ ταξειδίου τοῦ μεγάλου δουκὸς Σεργίου οἱ διπλωμάται τοῦ Βερολίνου ἐπιζητοῦσι νὰ μάθωσι διὰ τί ὁ κ. Βάδδιγκτων μετέβη εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Γλάδστωνος ἐν τῷ ἐν Χαβάρδεν κτήματι αὐτοῦ, γνωστοῦ ὄντος ὅτι κατὰ τὰς ἔξεις τοῦ Πρώτου ἄγγλου ἡ ἐπίσκεψις αὕτη ἦν ὅλως ἀσυνήθης, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσον γνωστὸν τυγχάνει ὅτι οὗτος δὲν διετέλει εἰς τόσον στενὰς σχέσεις μετὰ τοῦ γάλλου ἐν Λονδίνῳ πρέσβεως. Τὸ ἀληθὲς ἐστὶν ὅτι ἡ ἐπίσκεψις αὕτη κέκτηται πολιτικὴν σπουδαιότητα τὸ δ' ἔτι ἀληθέστερον ὅτι διαρκούσης τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ἐπεζητήθη λύσις τις τοῦ αἰγυπτιακοῦ ζητήματος.

Ὁ κ. Γλάδστων καί τινες τῶν συναδέλφων αὐτοῦ, δυστυχῶς οὐχὶ καὶ ὁ λόρδος Ρόζμπερυ, εἰσὶν ἀρκούντως εὐδιάθετοι ὅπως ὁρίσωσι τὸν χρόνον τῆς ἐκκενώσεως τῆς Αἰγύπτου ἐν συντόμῳ προθεσίᾳ καὶ καθ' ὅλας τὰς δικαίας καὶ εἰλικρινεῖς ἐγγυήσεις. Αἱ περὶ ταύτης διαπραγματεύσεις εἰσὶν πλέον ἢ ὅσον νομίζομεν προχεχωρηκυῖαι, ἴσως δ' εἰς τὸν πόθον ὅπως μὴ

διακοπῶσι καὶ μὴ ἐκ νέου ἀνατεθῇ τὸ ζήτημα εἰς ἑτέρους ὑπουργοὺς χάριν σπουδαιοτέρων διαπραγματεύσεων, δέον νὰ ἀναζητηθῶσιν οἱ λόγοι οἵτινες ἔπεισαν τὸν κ. Ριμπὼ νὰ μὴ ἐγκαταλείψῃ τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ἐν τῷ νέῳ σχηματισμῷ τοῦ τελευταίου ὑπουργείου, ἐν ὥρᾳ τοὐτέστι καθ' ἣν ἡ θέσις ὑπουργοῦ οὐδὲν ἀληθῶς ἔχει τὸ ποθητόν.

Jacques St. Cère

ΗΠΕΙΡΟΣ

Ἐπιστολὴ ἐκ Πρεβέζης

Ἤθελα νὰ εἶχα μεγάλην φωνὴν, ὡς ὁ μυθολογούμενος Κράτης, διὰ ν' ἀκουσθῇ μέχρι τῶν ἐσχατιῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ν' ἀνακράξω: «ὦ ἄνθρωποι! ποῦ φέρεσθε; διὰ σκύλους μὲν οἱ ὁποῖοι θὰ φυλάξωσι τὰ ποίμνιά σας φροντίζετε καὶ δι' ἀνθρώπους εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἐμπιστευθῆτε τὰ τιμαλφέστερα τοῦ ἔθνους συμφέροντα, ἐντελῶς ἀφροντιστεῖτε;» Ἐὰν ἦτο δυνατὸν ἡ πατρὶς νὰ ἐμψυχωθῇ καὶ σᾶς ἐρωτήσῃ: Ἕλληνες πολιτευόμενοι, ποῦ εἶνε οἱ μεγάθυμοι Μακεδόνες καὶ οἱ Θρᾷκες; Τί θὰ ἐλέγατε; «τοὺς παρεδώσαμεν ἀσυνειδήτως εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Κρούμου». — Ἐὰν ἡ πατρὶς ἐλάμβανε σάρκα καὶ ὀστᾶ καὶ σᾶς ἠρώτα: «ποῦ εἶνε οἱ ἀετοὶ τῶν ὀρέων τῆς Κρήτης; τί θὰ ἐλέγατε;» «τοὺς παρεδώσαμεν εἰς τὰς βασάνους καὶ τὴν μάστιγα τῶν Ἀσιανῶν δεσποτῶν». — Ποῦ εἶνε τὰ τέκνα τῆς εὐάνδρου Ἠπείρου; λεία τῶν Μυσῶν! — Ποῦ τὸ ἄλλοτε εὐθαλὲς καὶ εὔδαιμον Ζαγόριον; εἰς χεῖρας ληστῶν καὶ κακούργων!

Ρίψατε ἓν βλέμμα

Ρίψατε βλέμμα πέραν τῶν ὁρίων, πολιτευόμενοι Ἕλληνες, καὶ ἴδετε· ἐπὶ τῶν κελαινεφῶν τοῦ Πίνδου κορυφῶν σπεῖρα μισθάρνων καὶ ἀλητῶν, ἡ λεγομένη ρωμουνικὴ προπαγάνδα, ἔπλεξε τὴν καλιὰν αὐτῆς· τί ζητοῦσιν οἱ ἐπήλυδες οὗτοι εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Στουρνάρη καὶ τοῦ Τοσίτσα; τί θέλουσιν εἰς τὴν χώραν τῶν Ζωσιμαδῶν καὶ τῶν Καπλανῶν; τίνα σκοπὸν ἐπιδιώκουσι τὰ ἐν Ἠπείρῳ ρωμουνικὰ σχολεῖα, παραπλεύρως δὲ τῆς γεραρᾶς Ζωσιμαίας Σχολῆς, τί θέλει τὸ ρωμουνικὸν Γυμνάσιον; Ἐὰν ἡ βλαχικὴ κυβέρνησις διὰ τῶν σχολείων, τούτων θέλῃ νὰ νομιμοποιήσῃ τὴν ἁρπαγὴν τῶν μοναστηριακῶν μας χρημάτων, ἃς χρησιμοποιήσῃ ταῦτα εἰς τοὺς χωρικοὺς τοῦ κράτους της, ἔνθα κατὰ χιλιάδας ἀριθμοῦνται οἱ ἀναλφάβητοι· οὐδὲν κοινὸν μεταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ μίσους ὅπερ ἐμπνέει ἡ συναίσθησις τοῦ ἀδικήματος. Ἐὰν θέλῃ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν δήμευσιν τοῦ κληροδοτήματος τοῦ Δοσιθέου καὶ τῆς Καστρισόγια καὶ τοῦ Σιλελῆ, ἃς μὴ μᾶς ὑπενθυμίζῃ διηνεκῶς τὸ ἀδίκημα διὰ τῆς ἐνόχου περιουσίας τῶν μισθάρνων καὶ ἀπεμπωλημένων στιφῶν της, ἅπερ δίκην ἀκρίδων περιθέουσι τὴν Ἤπειρον!

Ρίψατε ἓν βλέμμα

Ρίψατε ἓν βλέμμα ἐπ' αὐτῆς τῆς ὀροθετικῆς γραμμῆς, πολιτευόμενοι Ἕλληνες, καὶ θὰ εὕρητε πάντας τοὺς ἐπὶ τῶν διαβατηρίων ὑπαλλήλους, οὐχὶ Τούρκους πλέον—διότι οἱ Τοῦρκοι δὲν εἶναι προδόται—ἀλλὰ Ρωμούνους, τῆς σχολῆς τοῦ πολυπλάγκτου Μαργαρίτη, ὅστις ἀπὸ τῆς Μακεδονίας πηδᾷ εἰς τὴν Ἤπειρον καὶ ἐντεῦθεν εἰς Κων/πολιν, κομίζων συκοφαντίας. Ἔλθετε μετ' ἐμοῦ εἰς Μέτσοβον καὶ θὰ ἰδῆτε τὴν κοινότητα κατεσπαραγμένην, σπείρουσαν δὲ τὸ σπέρμα τῆς διχονοίας τὴν φαυλεπίφαυλον προπαγάνδαν. Προχωρήσατε εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Ριζάρη καὶ θὰ ἴδετε χωρία ὁλόκληρα ἔρημα σχεδὸν καὶ ἀκατοίκητα. Ἀναπαυθῆτε πρὸς στιγμὴν, διότι σᾶς προετοιμάζονται καὶ ἕτεραι συγκινήσεις. Ἡ πατρὶς τοῦ Ἀσωπίου πένθιμον ἔχει ὄψιν· ἡ Ζίτσα τοῦ Βύρωνος εἶναι βυθισμένη εἰς λύπην, διότι ἐξ τῶν ἐγκριτοτέρων τέκνων της, συκοφαντηθέντα ἀδικαιολογήτως, σήπονται ἀπὸ δύο ἤδη μηνῶν εἰς τὰς ὑγρὰς καὶ παγετώδεις φυλακὰς τοῦ Ἀλῆ-πασσᾶ· ἴσως δὲ πλουτίσωσι τὴν ἐκκλησίαν δι' ἀναγραφῆς νέων μαρτύρων!... Ἐὰν ἡ καρδία σας εἶνε εἰσέτι ἀνάλγητος, προχωρήσατε. Πάντες οἱ ἐντεῦθεν καὶ οἱ πέραν τοῦ Θυάμιδος χωρικοὶ μετεβλήθησαν εἰς εἴλωτας· δουλεύουσι χωρὶς τὸ προϊὸν τῆς ἐργασίας ν' ἀνήκῃ εἰς αὐτούς. Ἀπὸ τῆς Βερολινείου συνθήκης καὶ ἐντεῦθεν ἡ κατάστασις τοῦ ἐπιδίκου τούτου τμήματος ἐδεινώθη· ἀφῃρέθησαν δὲ ἓν πρὸς ἓν πάντα τὰ πρὸ ταύτης προνόμια. Περὶ τῶν ἐπαγγελθέντων οὐδεὶς λόγος. Ὁ ραγιᾶς εἶναι ἤδη πλειότερον ραγιᾶς ἢ ἄλλοτε. Χρυσοῖ χρόνοι ἦσαν οἱ πρὸ 15ετίας ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς σημερινούς. Σήμερον διαπράττονται χείρω ὑπὸ τὸν τύπον τῆς νομιμότητος· συλλήψεις καὶ καταθέσεις, καὶ ἀνακρίσεις, καὶ διαδικασίαι γίνονται προβεβουλευμένως καὶ ἐπὶ τῇ βάσει καταχθονίου σχεδίου, προχειροτάτη δὲ πασῶν τῶν κατηγοριῶν εἶνε ἡ τοῦ κομητατζῆ, ὑφ' ἣν θᾶττον ἢ βράδιον ὑποκύπτουσι πάντες οἱ ὕποπτοι θεωρούμενοι! Χρυσοῖ χρόνοι ἦσαν καὶ οἱ πρὸ πεντηκονταετίας ἀκόμη, διότι ἥ τε ἐνάσκησις τῆς θρησκείας καὶ ἡ ἐκπαίδευσις τῶν τέκνων ἦσαν ἐλεύθερα, ἐνῷ σήμερον οὐδέτερον δύναται νὰ γείνῃ ἄνευ κυβερνητικῆς ἐπιβλέψεως· καὶ τὰ προγράμματα καὶ τὰ βιβλία πρέπει νὰ ἐγκριθῶσιν ὑπὸ Τούρκου ἐπόπτου!

Ἐλεύθεροι Ἕλληνες

Εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Μπότσαρη καὶ Τζαβέλα, ἐλεύθεροι Ἕλληνες, εἰς τὴν Ρηγιάσαν τῆς Δέσπως καὶ τῶν νυφάδων της, θ' ἀπαντήσητε μόνον καλύβας αἰγοβοσκῶν. Οἱ ἄνδρες τσῦ ἀγῶνος ἀπέθανον πλέον, τὰ δὲ τέκνα των ζῶντα εἰς τὴν ἐλευθέραν γωνίαν ἐν τῇ χλιδῇ ἐλησμόνησαν καὶ αὐτὴν τὴν ἱστορίαν!

Πρὸς Σὲ ἤδη βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων, στρέφομεν τὰ βλέμματά μας οἱ δοῦλοι Ἠπειρῶται, πρὸς Σὲ τοῦ ὁποίου τὸν θρόνον ἐλάξευσαν αἱ μάχαιραι τοῦ Σουλίου καὶ τὰ ἀνάκτορα ἤγειραν τὰ χρήματα τῶν Ἠπειρωτῶν. Οἱ πολιτικοί Σου πάντες μᾶς ἐλησμόνησαν. Σὺ τοὐλάχιστον μὴ μᾶς λησμονῆς. Θὰ εὕρῃς ἐν τῇ κραναῇ Ἠπείρῳ ἀνάκτορα καὶ θρόνον πολυτιμώτερα: τὴν καρδίαν τῶν κατοίκων της. Μὴ τὴν λησμονῆς!

Ἐν Πρεβέζῃ, τῇ 1 Νοεμβρίου 1892

Σουλιώτης

„Φωνὴ τῆς Ἠπείρου"

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Γυναικεῖαι φυλακαὶ

Ἡ ἐν Χριστῷ Ἀδελφότης μετὰ ζήλου ἐργάζεται ὑπὲρ ἱδρύσεως καταστήματος, τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμεύσῃ διὰ γυναικείας φυλακὰς, ἵνα συγκεντρωθῶσιν ἐν αὐτῷ ὅλαι αἱ κατάδικοι γυναῖκες. Τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα χρήματα θὰ ληφθῶσιν ἐκ τῆς νέας μεγάλης δωρεᾶς τοῦ μεγατίμου φιλοπάτριδος κ. Γ. Ἀβέρωφ. Σκέψις δὲ γίνεται νὰ ἀγορασθῇ ἀντὶ δραχμῶν 40,000 ἕτοιμον κατάστημα, καὶ ὡς τοιοῦτον θεωρεῖται κατάλληλος ἡ κατὰ τὸ Λσχανοπάζαρον ἐκτεταμένη οἰκία τοῦ κ. Νικολαΐδου ἥτις ἔχει οἰκίαν διὰ τὴν διευθύντριαν, ἀποθήκας καὶ λοιπὰ καὶ αὐλὴν ἐκτεταμένην. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ ταύτης διὰ δαπάνης δρ. 10,000 δύναται νὰ κατασκευασθῇ περίπτερον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἐργάζωνται αἱ κατάδικοι καὶ νὰ ἔχωσιν ἑκάστη τὸν κοιτῶνά της. Ἄλλοι ὅμως προτείνουν νὰ οἰκοδομηθῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φαλήρου ἐπὶ τούτῳ κατάστημα, διὰ τὸ ὁποῖον θὰ δαπανηθῶσι περὶ τὰς 100,000 δραχμῶν.

Νομοσχέδιον περὶ βιβλίου διεκδικήσεως

Μεγάλης σπουδαιότητος νομοσχέδιον ὑπέβαλεν εἰς τὴν βουλὴν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς Σιμόπουλος. Κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ὁ ἀγοράζων ἀκίνητον κτῆμα δύναται νὰ μάθῃ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων βιβλίων μεταγραφῶν καὶ ὑποθήκης, ἂν τὸ κτῆμα αὐτὸ ἀνήκει ὄντως εἰς τὸν παρουσιαζόμενον πωλητὴν καὶ ἂν εἶναι βεβαρημένον δι' ὑποθήκης. Ἀλλὰ μόνον τὰ βιβλία μεταγραφῶν καὶ ὑποθηκῶν δὲν ἀρκοῦν πρὸς πλήρη ἐξασφάλισιν τοῦ ἀγοράζοντος ἀκίνητον, διότι ἂν τοῦτο δὲν εἶναι βεβαρημένον δι' ὑποθήκης, δυνατὸν ὅμως νὰ διεκδικῆται παρὰ τρίτου, τῆς διεκδικήσεως δὲ νὰ μὴ δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν ὁ ἀγοραστὴς, ἀφοῦ δὲν ἔχει πόθεν νὰ μάθῃ τοῦτο. Διὰ τοῦ ὑποβληθέντος λοιπὸν νομοσχεδίου συνιστᾶται βιβλίον διεκδικήσεως. Παρ' ἑκάστῳ γραφείῳ ὑποθηκῶν θὰ τηρῆται τοιοῦτον βιβλίον, ἐν ᾧ θὰ καταχωρίζωνται αἱ πραγματικαὶ ἀγωγαὶ, αἱ μικταὶ, αἱ ἀπευθυνόμεναι κατὰ παντὸς δικαιούχου καὶ αἱ περὶ διακατοχῆς ἐν γένει αἱ ἀφορῶσαι εἰς ἀκίνητα κτήματα, τὰ ὁποῖα κεῖνται ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὑποθηκοφυλακείου. Οἱαδήποτε λοιπὸν ἀγωγὴ τοιαύτη ἢ ἀνακοπὴ δέον νὰ ἐγγράφηται ἐν τῷ ἀνωτέρῳ βιβλίῳ, ἄλλως δὲν γίνεται δεκτὴ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου. Οὕτως ὁ μέλλων νὰ ἀγοράσῃ κτῆμά τι ἀκίνητον θὰ δύναται νὰ βεβαιωθῇ προηγουμένως ὄχι μόνον ἂν τὸ κτῆμα αὐτὸ εἶναι ἐνυπόθηκον, ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπάρχῃ τις τρίτος ἐγείρας διεκδικητικὴν ἀγωγήν.

Ὁ Ἀσημακόπουλος

Εἰς τὸν Ἀσημακόπουλον εἶχε γνωσθῇ ἀπὸ τῆς παρασκευῆς ὅτι τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ποινή, εἰς ἣν εἶχε καταδικασθῇ. Τοῦτο ὅμως ὁ κατάδικος εἶχεν ἐννοήσει ἐκ τῆς γενομένης σωματικῆς ἐρεύνης, ἥτις προηγεῖται πάσης θανατικῆς ἐκτελέσεως. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι εἶχε διαταχθῇ γενικὴ σωματικὴ σωματικὴ ἔρευνα, ἵνα μὴ ἐννοήσῃ ὁ Ἀσημακόπουλος τὸ πρᾶγμα. Οὗτος ὅμως ἐκίνησε μελαγχολικῶς τὴν κεφαλὴν καὶ εἶπεν:

— Αἴ, ἦλθεν ἡ ὥρα μου· τί τὸ θέλετε καὶ τὸ κρύβετε.

Παρεκάλεσε κατόπιν νὰ τῷ δώσωσι μαστίχαν, ἣν τῷ προσέφεραν, ὡς ἐπίσης καὶ ἰχθῦς, οὓς ἐγεύθη μετ' ἐξαιρετικῆς ὀρέξεως. Κατόπιν προσέφερεν εἰς μὲν τὸν ἀρχιφύλακα ἓν μετάξινον μανδήλιον καλαματιανὸν καὶ ἓν εὐαγγέλιον, εἰς τὸν τροφοδότην Μαστροκώσταν τὰ ἐνδύματά του, καὶ παρεκάλεσε νὰ δοθῇ εἰς τὸν διευθυντὴν τῶν φυλακῶν ἡ εἰκὼν, ἣν τῷ προσέφερεν ἡ βασιλισσα. Τὴν εἰκόνα ταύτην ἠσπάσθη τρὶς. Κατόπιν ἐζήτησε νὰ τῷ δώσωσι μπουζούκι, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο δὲν ἦτο δυνατὸν, ἔψαλε διὰ συγκεκινημένης φωνῆς ἀτοτεινόμενος πρὸς τὸν οὐρανὸν τὸ ἀκόλουθον δίστιχον, ὅπερ εἶναι ἔμπνευσις στιγμιαία, ἀνθρώπου, ὃν ἀναμένει ἡ λαιμητόμος:

Ὅταν μὲ κοταβάσουνε νεκρὸ ἀπὸ τὴν σκάλα
θέλεις βουνὰ ξερρίζωτε, θέλεις τὸν κόσμο χάλα.

Τὸ δίστιχον τοῦτο ἔψαλλε κατ' ἐπανάληψιν ἐν τῷ στενῷ δωματίῳ, ἐν ᾧ τὸν εἶχον κλεισμένον.

Κῆτος ἐν Κύπρῳ

Κατ' αὐτὰς εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Κύπρου ἀνεφάνη ὑπερμεγέθης ἰχθὺς μήκους ὀκτὼ μέτρων μὲ ἀκανθωτὴν ράχιν καὶ περιέργως χονδρὸν καὶ ποικιλόχρωμον δέρμα. Τρία τότε ἁλιευτικὰ πλοιάρια περιεκύκλωσαν τὸ κῆτος καὶ δύο καμάκια ἐρρίφθησαν ἐπὶ τῆς ράχεώς του. Ὁ ἰχθὺς ἀνεπέτασε τότε τὴν μεγάλην καὶ δικὴν τρόπιδος θυσανωτὴν οὐράν του, ἐτάραξε τὴν θάλασσαν τόσον ὥστε κατεποντίσθη τὸ ἓν πλοιάριον καὶ ἠφανίσθη. Εὐτυχῶς οἱ ἁλιεῖς διεσώθησαν καὶ διὰ τῆς συνδρομῆς καὶ ἄλλων προστρεξάντων ὁμοτεχνῶν των κατωρθώθη νὰ θανατωθῇ τὸ κῆτος, ὅπερ ταριχευθὲν ἀποστέλλεται ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὸ ζωολογικὸν μουσεῖον Ἀθηνῶν.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ

Κρινομένη ὑπὸ ἕλληνος μετανάστου

Περιεργοτάτην ἐπιστολὴν ἕλληνος μετανάστου διαμένοντος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐδημοσίευσεν ἡ «Σάλπιγξ» Λαρίσσης. Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην διὰ τὴν πρωτοτυπίαν της καὶ τὰς περιέργους λεπτομερείας τοῦ ἐν Ἀμερικῇ βίου μεταφέρομεν ὡς ἔχει:

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 8 Σεπτεμβρίου 1892

Ἀδελφὲ,

Ἀπελπισία! ἀπελπισία! ἀπελπισία!

Ἀφίχθην προχθὲς τὴν μεσημβρίαν καὶ σήμερον σοὶ γράφω. Ἀμερική! Νά... μέσα εἰς τὸν ἄτιμον Κολόμβον, ὅστις τὴν ἀνεκάλυψε. Βρωμότοπος πρώτης τάξεως, ἀκαθαρσία καὶ τῶν γονέων, λάσπες καὶ κάρρα γεμάτοι οἱ δρόμοι, κάρρα ἐννοεῖται ἄνευ ἐργασίας καὶ πεταμένα εἰς τοὺς δρόμους, τὸ δὲ ἑλληνικὸν στοιχεῖον... ὦ τῆς ἀπελπισίας! Οὐδὲν ἄλλο γίνεται εἰμὴ νὰ τρώγῃ ξύλο καθημερινῶς ἢ μᾶλλον δεκάκις τῆς ἡμέρας παρὰ τῆς ἐξουσίας, ἥτις μὲ ὅλην τὴν ἀτιμίαν ἔχει παραχωρήσει εἰς ἅπαντας τοὺς κλητῆρας ρόπαλα ἀγκαθωτὰ, καὶ ἐὰν σταθῇ ἐπὶ ἓν λεπτὸν εἰς τὸν δρόμον διὰ νὰ ἀναλάβῃ ἐκ τοῦ βάρους, ὅπερ σύρει πωλῶν κάστανα καὶ μῆλα (αὐτὸ εἶναι τὸ ἐμπόριον τῶν ἑλλήνων) τὸ ὀλιγώτερον κακὸν, ὅπερ θὰ πάθῃ εἶναι νὰ φάγῃ πέντε τοὐλάχιστον εἰς τὴν κεφαλὴν παρὰ τοῦ κλητῆρος διὰ τοῦ ροπάλου, ὅτε καὶ ἀρχίζουν τὰ αἵματα ποτάμι. Τοιαῦτα βλέπεις εἰς ἅπαντας τοὺς δρόμους, ἂν γελασθῇ δὲ καὶ ὁμιλήσῃ ἁπλῶς, θὰ ὑπάγῃ εἰς τὰς φυλακὰς, τὸ δὲ δικαστήριον (ὦ .. δικαστήρια) ἀνεξέταστα ὡς ἐπὶ μόνῃ τῇ καταθέσει τοῦ κλητῆρος τὸν στέλλει 6—12 μῆνας εἰς ἐρημόνησόν τινα διὰ νὰ βγάζῃ πέτραις ὑπὲρ τοῦ δημοσίου!! Τί εἶναι αὐτά; Μὰ εἶναι ἀπελπισία!! Τί θὰ εἰπῇς δὲ ἂν κάμῃς νὰ ἐξέλθῃς εἰς τὸν δρόμον. Μὰ εἶναι φοβερόν; Τί ὑποθέτεις γίνεται; Σὲ πέρνουν τὰ παιδιὰ μὲ τὰ λεμόνια, τενεκέδες, πέτρες, λάσπες, ξύλα καὶ ἄλλα, ἡ δὲ ἐξουσία τὰ βλέπει καὶ γελᾷ καὶ ἂν εἰπῇς τίποτε εἰς τὸν κλητῆρα σοῦ ἀπαντᾷ „παιδιὰ εἶναι δὲν πειράζει" ἐκεῖνα δὲ ἐξακολουθοῦν τὴν δουλειά των! πῶς διαφεύγεις τῶν χειρῶν των εἶναι θαῦμα. Ἐγὼ δὶς τὴν ἔπαθα καὶ χθὲς τὸ ἑσπέρας καὶ σήμερον πρὸ μεσημβρίας· μοὶ διηγοῦνται δὲ οἱ ἐνταῦθα ὅτι τοῦτο γίνεται καθημερινῶς καὶ πανταχοῦ. Νομίζεις δὲ ὅτι ἔχεις καταφύγιον ποῦ νὰ ὑπάγῃς; καφενεῖα δὲν ὑπάρχουν! Μπιραρίαι μόνον ἐπὶ ποδὸς οὐχὶ μὲ καθίσματα! καὶ τοῦτο διότι οἱ ἄνθρωποι τοῦ νέου κόσμου εἶναι μεθυσμένοι ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας καὶ τἀνάπαλιν καὶ ἐὰν εὕρουν κάθισμα δὲν τὸ κουνοῦν πλέον ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἐκεῖ θὰ ἀποκοιμηθοῦν, θὰ ξεράσουν καὶ λοιπὰ μετ' αὐτῶν δὲ καὶ οἱ ἀστυνόμοι καὶ οἱ κλητῆρες ἀενάως μεθυσμένοι. Τέλος γλυτώνεις ἀπὸ τὰ παιδιὰ καὶ ἔρχονται οἱ μεγάλοι περιπατεῖς καὶ ἐξ ἀντιθέτου ἔρχεται ἄλλο, ἀπέχεις δὲ αὐτοῦ πλαγίως κατὰ 5 βήματα, στρέφει οὗτος καὶ σοῦ ἔρχεται πλαγίως καὶ μὲ τὸν ὦμόν του σὲ κτυπᾷ σφοδρῶς, μὴ γελασθῇς καὶ γυρίσῃς νὰ τὸν κυττάξῃς, διότι σὲ ἐπλάκωσε γροθιὲς καὶ ἀντίο μαστέλο. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ σύντροφός σου (ἂν ἔχῃς τοιοῦτον) δὲν δικαιοῦται νὰ ἐπέμβῃ διότι σᾶς ἅρπαξαν καὶ τοὺς δύο, μέσα καὶ στὸ νησὶ τὴν ἐπομένην. Ὁ δὲ κλητὴρ καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ κάθεται καὶ γελᾷ. Ἀλλοίμονον! Μὰ ἐκεῖνοι οἱ ἐλεεινοὶ ὅπου γράφουν διὰ τὴν Ἀμερικὴν δὲν ἔρχονται νὰ ἰδοῦν τὰ χάλια της; Τί γράφουν ἡ Ἀμερικὴ ἐκεῖνο καὶ ἡ Ἀμερικὴ τὸ ἄλλο; Βαρβαρότερον ἔθνος δὲν ὑπάρχει, κλέπται μέχρι φόνου. Ἀλοίμονον ἂν γελασθῇς νὰ ἐξέλθῃς τὴν νύκτα μόνος σὲ ἔκλεψαν ὁλόκληρον, ἡ δὲ ἐξουσία εὑρίσκεται ἅπασα ἐν κραιπάλῃ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀστυνόμου μέχρι τοῦ τελευταίου κλητῆρος...

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΒΙΣΜΑΡΚ

Ἡ ἐκ τοῦ γερμανικοῦ κοινοβουλίου ἀπουσία τοῦ γηραιοῦ πρώην ἀρχικαγκελαρίου προκαλεῖ πολλὰ σχόλια ἐν τῷ γερμανικῷ τύπῳ. Ὁ γερμανικὸς λαὸς ἐξακολουθεῖ τρέφων ἀπεριόριστον ὑπόληψιν καὶ λατρείαν πρὸς τὸν μέγαν ἄνδρα, τὸν ἀναστηλώσαντα τὸ γόητρον αὐτοῦ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Ὅπου καὶ ἂν μεταβῇ ἀθρόος σπεύδει εἰς προϋπάντησίν του ὁ λαὸς τῶν πόλεων καὶ χωρίων. Ἐν τοῖς σιδηροδρομικοῖς σταθμοῖς ἐκ μεμακρυσμένων μερῶν προσέρχονται ἵν' ἀποδώσωσι φόρον εὐγνωμοσύνης οὐχὶ μόνον πρὸς τὸν μέγαν πολιτικὸν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν ὑπερασπιστὴν τῶν λαϊκῶν δικαιωμάτων.

Ὁ γηραιὸς Βίσμαρκ ἐκτὸς τῆς αἰγλης ἥτις πυκνοτέρα προϊόντος τοῦ χρόνου περιστέφει τὸ μέτωπον αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπέσχε τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς, κατέκτησε τὰς καρδίας τῶν γερμανῶν καὶ διὰ τῶν νομοσχεδίων ἅτινα κατὰ καιροὺς ὑπέβαλεν ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν πενομένων καὶ ἐργατικῶν τάξεων τῆς Γερμανίας. Αἱ τελευταίως γενόμεναι ἀποκαλύψεις περὶ τῶν ἀληθῶν αἰτίων τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου, αἰτίων ἅτινα εἰς βάρος του ἀπεδείχθησαν οὐδόλως ἐμείωσαν τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην τοῦ λαοῦ, ὅστις οἱοσδήποτε ἂν, οἱανδήποτε καὶ ἂν ἔχῃ μόρφωσιν, ἐστὶν ἀείποτε καὶ πανταχοῦ ὁ αὐτός. Ὁ λαὸς καίτοι πολλάκις ἐμπεφορημένος τῶν ἀγνοτέρων διαθέσεων παρὰ τῶν ἀρχηγῶν του ζητεῖ τοιαῦτα στρατηγήματα, τὰ θέλει μεθ' ὅλης τῆς παρομαρτούσης ἀσχημίας αὐτῶν. Πανταχόθεν προσκαλεῖται νὰ μεταβῇ ὁ Βίσμαρκ εἰς τὸ κοινοβούλιον, διάφοροι τιμητικαὶ ἐνδείξεις διοργανοῦνται πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἄνθη, καλύπτουσι τὰς ὁδοὺς ἃς διέρχεται καὶ μυριάδες λαοὶ ἀποκαλύπτονται εἰς τὴν ἐμφάνισίν του.

Ὁ εἰς Φρειδριχσροῦε νῦν ἀποχωρῶν γηραιὸς τῆς Γερμανίας πολιτικὸς ἀρνεῖται προβαλλόμενος τὸ γῆρας. «Ἐπὶ πεντήκοντα πέντε ἔτη, ἀπαντᾷ, ὑπηρέτησα τὴν πατρίδα καὶ νομίζω ὅτι ἐπλήρωσα τὴν πρὸς αὐτὴν ὀφειλήν μου. Φοβοῦμαι νῦν τὴν ὑπερβολικὴν ἐργασίαν καὶ νομίζω ὅτι δὲν θὰ ἐπαρκέσω εἰς τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῆς. Μοὶ εἶναι ἀχληρότατον νὰ ἔλθω ἤδη εἰς Βερολῖνον· Εἰμὶ μόνος καὶ τὰ πάντα μόνος μου δέον νὰ διεξαγάγω. Ἄλλοτε εἶχον συνεργάτας καὶ ἂν ποτ' ἐχρειαζόμην, φέρ' εἰπεῖν, στατιστικήν τινα δὲν εἶχον παρὰ ν' ἀποταθῶ πρὸς τὸ ἁρμόδιον πρόσωπον. Σήμερον δὲν ἔχω βοηθοὺς ἵνα προμηθεύομαι τὰς πληροφορίας ὧν θὰ εἶχον ἴσως ἀνάγκην διὰ τὰς συζητήσεις».

Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ὡς πρὸς τὸν νέον στρατιωτικὸν νόμον εἶναι τῆς γνώμης ὅτι δὲν θὰ ψηφισθῇ οὗτος ἄνευ τινὸς τροποποιήσεως.

ΡΩΜΟΥΝΙΚΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ

Ὑπόθεσις Ζάππα

Ἐν τῇ συζητήσει τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν βασιλικὸν λόγον ἐκ μέρους τῆς Γερουσίας ὁ γερουσιαστὴς κ. Σένδρεα, ψέγει τὴν κυβέρνησιν ὡς κακῶς διεξαγαγοῦσαν τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα. Ὁ κ. Βακαρέσκος ἀναλαμβάνῃ νὰ ὑπερασπίσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου πράξεις τῆς κυβερνήσεως. Ὁ κ. Σένδρεα, ὑποβάλλει πρότασιν μομφῆς κατὰ τῆς κυβερνήσεως περὶ τῆς ἐξωτερικῆς αὐτῆς πολιτικῆς δικαιολογῶν αὐτὴν ὡς ἑξῆς: Ὁ ῥήτωρ θεωρεῖ ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ ὑπουργείου ἐκδηλοῦται δι' ἀποτόμου συμπεριφορᾶς πρὸς τὰ μικρὰ κράτη καὶ διὰ ταπεινῆς πρὸς τὰ μεγάλα. Λυπεῖται διὰ τὴν διακοπὴν τῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος σχέσεων λέγων ὅτι ἡ Ρωμουνία καὶ ἡ Ἑλλὰς εἰσὶν αἱ μόναι ἐν τῇ Χερσονήσῳ τοῦ Αἵμου χῶραι μὴ σλαυικαὶ καὶ ἃς οὐδεὶς ἀνταγωνισμὸς χωρίζει.

Ἦτο ἀνωφελὲς, προστίθησιν ὁ ἐν λόγῳ γερουσιαστὴς νὰ περιφρονήσωμεν χώραν ἐν ᾗ ἐγεννήθη ὁ ἀρχαῖος πολιτισμός. Ἡ κυβέρνησις, λέγει ὁ ῥήτωρ, θὰ ἠδύνατο ν' ἀποφύγῃ ὅλα ταῦτα ἀκολουθοῦσα τὴν αὐτὴν ὡς καὶ ἐν τῇ ὑποθέσει Βέδμαρ, πορείαν.

Ὁ ὑπουργὸς κ. Λαχωβάρης

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Λαχωβάρης, ἀντικρούων τὸν ἀντιπολιτευόμενον ῥήτορα, λέγει ὅτι ὁ κ. Σένδρεα, ἐπεκαλέσθη τὰς σκιὰς τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ Ἀριστείδου καὶ τοῦ Πλάτωνος ὅπως μὲ κατηγορήσῃ ὅτι ὑπῆρξα ἀπότομος ἐναντι τῶν ἑλλήνων.

Εἶναι περίεργον προστίθησιν εἰρωνευόμενος ὁ κ. ὑπουργὸς ὅτι ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος ὅστις μὲ κατήγγειλε ὅτι δὲν ὑπῆρξε ὀκληρὸς πρὸς τοὺς Ἕλληνας νὰ μὴ σεβασθῇ τὴν σκιὰν τοῦ Πλάτωνος καὶ τὴν δόξαν τοῦ Παρθενῶνος. Λυποῦμαι ὅσον καὶ ὁ Σένδρεα, λεγει διὰ τὴν διακοπὴν τῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος σχέσεων, ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς ἐζήτει νὰ λάβῃ κατοχὴν ἀκινήτων ἐν Ρωμουνίᾳ κτημάτων ἀρνουμένη νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῶν ἡμετέρων δικαστηρίων. Τοιαύτη ἀπαίτησις δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ γείνῃ ἀποδεκτὴ καὶ οὐδεὶς ἄλλος ὑπουργὸς θὰ ἐνήργει διαφορετικῶς. Οὔτε ἡ σκιὰ τοῦ Πλάτωνος, οὔτε ἡ σκιὰ τοῦ Ἀριστείδου δὲν θὰ μὲ ὑποχρεώσωσι νὰ παραιτηθῶ καὶ ἐλαχίστου μέρους τῆς ρωμουνικῆς κυριαρχίας. Οὐδεμία, λέγει ὁ κ. ὑπουργὸς ὑφίσταται ἀναλογία μεταξὺ τῶν ὑποθέσεων Ζάππα καὶ Βέδμαρ. Ἡ κληρονομία Ζάππα χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1865 καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ ἄρθρον 7ον τοῦ νόμου τοῦ 1879 οὐδεμίαν δύναται ν

γνωρίζουσι τὰς τῶν κληρονόμων, ὑφίσταται ἀνάγκη νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ τίτλοι καὶ ὁ βαθμὸς τῆς συγγενείας αὐτῶν. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν εἷς τῶν κληρονόμων δὲν ἤθελεν ἔχει τοὺς ἀπαιτουμένους τίτλους ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἔδει νὰ ᾖ παροῦσα ὅπως ἀπαιτήσῃ τὰς κληρονομίας ὑπὲρ ἑαυτῆς.

Ὁ κ. Βερνέσκος

Ὁ ἀρχηγὸς μιᾶς μικρᾶς μερίδος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὁ κ. Βερνέσκος, ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔπραξε κάλλιστα ἀπορρίψασα τὴν διαιτησίαν. Ἐν τούτοις τοὺς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ περὶ τῶν τίτλων τῶν κληρονόμων προταθέντας λόγους θεωρεῖ ὡς ἐντελῶς ἀβασίμους, διότι χάριν τοῦ αὐτοῦ λόγου τὸ ρωμουνικὸν κράτος θὰ ὑπεχρεοῦτο νὰ ἐπεμβαίνῃ πρὸς πάσας τὰς κληρονομίας. Ἡ ἀπαίτησις ἑπομένως τῆς κυβερνήσεως τυγχάνει ἀπαράδεκτος, τοῦτο δὲ καὶ ἀποτελεῖ τὸ ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα λάθος αὐτῆς.

Ὁ κ. Κὰρπ

Ὁ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ὑπουργὸς κ. Κὰρπ λέγει ὅτι ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα ἡ κυβέρνησις ἐπενέβη διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς ξένον κράτος νὰ λάβῃ κατοχὴν τεμαχίου γῆς ἐπὶ τοῦ ρωμουνικοῦ ἐδάφους. Ἐὰν ἀνέμενε τὸ τέλος τῆς δίκης τὸ ρωμουνικὸν κράτος θὰ εὑρίσκετο εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν κατάστασιν νὰ ἀγορεύσῃ κατὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ δικαστηρίων καὶ νὰ τεθῇ εἰς διάστασιν μετὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ δικαιοσύνης.

Μετὰ τ' ἀνωτέρω ἡ Γερουσία διὰ ψήφων 63 κατὰ 7 ἀπέρριψε τὴν περὶ μομφῆς πρότασιν τοῦ κ. Σένδρεα.

Σ. Π. Ἐλλείψει χώρου δὲν δυνάμεθα νὰ ἀπαντήσωμεν ἤδη ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω, τοῦθ' ὅπερ θέλομεν πράξει εἰς τὸ φύλλον τῆς αὔριον. Ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν κ. Σένδρεα καὶ τοὺς ἑτέρους ἓξ γερουσιαστὰς διὰ τὸν φιλελληνισμὸν αὐτῶν, ἐσμὲν δὲ βέβαιοι ὅτι οἱ ἑπτὰ οὗτον κύριοι τυγχάνουσι γνησίας ρωμουνικῆς καταγωγῆς.

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

ΜΕΤΕΩΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Μετεωρολογικὸν δελτίον τῆς 3 δεκεμβρίου 1892. Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ οἴκου Menu et Cie, διοπτροποιῶν ἐν τῇ ὁδῷ Νίκης ἀριθ. 88.

Μεσονύκτιον	−1.7
7 ὥρα τῆς πρωΐας	−0.
Μεσημβρία	+3
Βαρομετρικὸν ὕψος	762

Ὁ καιρὸς συννεφώδης.

Ἐπιστημονικαὶ Πινακίδες

Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Ἰανουαρίου ἀρξόμεθα τῆς δημοσιεύσεως ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς φίλης «Πατρίδος» ἐπιστημονικῶν θεμάτων ἐκ τῆς φυσικῆς χημείας εἰλημμένων, ἐχόντες ὑπ ὄψιν μας ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ κράτιστα τῶν ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰς σημειώσεις μας τῆς ἐν Χάλκῃ Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων.

Ἐκ Παρισίων:
ΠΑΝΑΓΗΣ Ν. ΔΙΒΑΡΗΣ

Ὁ κ. Στέργιος Στυλίδης

Ἡ ἐν Ἀμερικῇ ἐκδιδομένη ἐφημερὶς «The Sunuy Hour» παρὰ τοῦ δεκαπενταετοῦς Tello d' Apery, δημοσιεύει τὴν εἰκόνα τοῦ φιλοπάτριδος ὁμογενοῦς κ. Στεργίου Στυλίδου. Κάτωθι τῆς εἰκόνος ὑπάρχει σύντομος ἀναγραφὴ τῶν πρὸς τὴν πατρίδα αὐτοῦ Μακεδονίαν, ἀγαθοεργιῶν τοῦ σεβαστοῦ πρεσβύτου, οὗτινος αἱ εὐγενεῖς πράξεις ἀντήχησαν καὶ μέχρι τοῦ νέου κόσμου.

Οἱ γάμοι τοῦ διαδόχου

Καθὰ ἐκ Λονδίνου ἀγγέλλεται ἡ Α. Μ. ἡ ἄνασσα Βικτωρία ἐνετείλατο τοῖς δουκὶ τοῦ Κονάουτ, στρατηγῷ σὶρ Τζὼν Κόβελ, καὶ αὐλάρχῃ Μιλμπάγκε διπλωματικῷ ἀντιπροσώπῳ τῆς Ἀγγλίας ἐν Κοβούργῳ, ὅπως ἀντιπροσωπεύσωσιν αὐτὴν ἐν τοῖς γάμοις τῆς Α. Β. Υ. τοῦ διαδόχου Φερδινάνδου τῆς Ρωμουνίας μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας τοῦ Ἐδιμβούργου.

Ὑπόθεσις Ζάππα

Ἡ ρωμουνικὴ Ἀκαδημία ἐπέδωκεν ἀγωγὴν ἐπὶ ὀφειλῇ εἰς τὸ δικαστήριον Γιαλομίτσης κατὰ τῶν διαχειριστῶν τῆς περιουσίας Ζάππα, ζητοῦσα τὴν παράδοσιν τοῦ ἐτησίου ἐκ 1000 φλωρινίων κληροδοτήματος ὅπερ τῇ ἀφῆκεν ὁ ἀείμνηστος Εὐαγγέλης Ζάππας. Ἡ ὑπόθεσις δικασθήσεται τὸ σάββατον.

Ἐν τῇ Γερουσίᾳ

Εἰς τὰ μέλη τῆς Γερουσίας χθὲς διενεμήθη τὸ νομοσχέδιον περὶ διοργανώσεως τῆς ἀγροτικῆς χωροφυλακῆς. Ἡ χωροφυλακὴ αὕτη θὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας, ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου δὲ τῆς δικαιοσύνης εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν δρᾶσιν αὐτῆς ὡς βοηθοῦ τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀρχηγίαν, πειθαρχίαν καὶ τὴν ἀπολύτως ἀναγκαίαν στρατιωτικὴν μόρφωσιν. Θὰ διαιρῶνται δ' οἱ τοιοῦτοι χωροφύλακες εἰς τοὺς τῶν νομῶν καὶ τοὺς τῶν δήμων. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν θὰ ἀνέρχηται ὡς ἔγγιστα εἰς 10,000.

Ἀρραβῶνες

Μετὰ πλείστης ὅσης εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν τοὺς ἀρραβῶνας τῆς ἀξιολόγου θυγατρὸς τοῦ ἐν Γιουργέβῳ καλοῦ πατριώτου Ἰωάννου Κ. Μαχαιροπούλου, Ἕλληνος μετὰ τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Πέτρου Μαραγκοῦ τελεσθέντας σήμερον ἐν Γιουργέβῳ. Τοῖς μεμνηστευμένοις εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Αὐτοκτονία

Χθὲς τὴν πρωΐαν περὶ τὴν 11 ὥραν γνωστότατος ἐν Βουκουρεστίῳ γέρων ἐπαίτης ἀλλοτ'ἐφημεριδοπώλης εὑρέθη ἀπηγχονισμένος ἀπό τινος δένδρου ἐν τῷ κήπῳ Τσισμετζίου παρὰ τὸ κυλικεῖον Λουκιανώφ. Περὶ τὴν 10 ὥραν εἶχον ἴδει τινὲς αὐτὸν περιφερόμενον παρὰ τὸ κυλικεῖον, ἀλλ' οὐδεὶς εἶχεν ὑποθέσει οἵαν ἀπέλπιδ' ἀπόφασιν εἶχεν λάβει ὁ γέρων ἐπαίτης, εἰς ἣν ἀναμφιβόλως ἡ πενία ἐξώθησεν αὐτόν. Εἶχε κρεμασθῇ διὰ λεπτοτάτου σχοινίου οἱ δὲ πόδες του σχεδὸν ἤγγιζον τὸ ἔδαφος. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ εἰδοποιηθεῖσα συνέταξε τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν ὁ δὲ ἰατρὸς ἐπιστοποίησε τὸν θάνατον. Ἐν τοῖς θυλακίοις τοῦ δυστυχοῦς οὐδὲν εὑρέθη ἐκτὸς ἑνὸς ρινομάκτρου καὶ δέματος σχοινίου.

Τὰ πετρέλαια

Τὸ τῶν ὑδάτων καὶ μεταλλείων τμῆμα τοῦ ὑπουργείου τῶν κτημάτων ἐξεπόνησε σχέδιον πρὸς μεταβολὴν τῶν ἐνεστώτων ὅρων τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐν ταῖς κυβερνητικαῖς γαίαις πετρελαίων. Οἱ νέοι ὅροι εἰσὶν ἐπικερδέστεροι εἰς τοὺς ἐκμεταλλευτὰς αὐτῶν.

Διάφορα

Ὁ ἐπὶ τῶν κτημάτων ὑπουργὸς κ. Π. Κὰρπ χθὲς ἐδέχθη ἀντιπροσωπίαν τῆς πόλεως Γαλαζίου ἥτις προσῆλθεν ὅπως ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ νὰ παραιτηθῇ τοῦ μέτρου τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τάξεων ἐν τῇ ἐμπορικῇ σχολῇ τῆς πόλεως ταύτης.

— Κατὰ τὸ λῆξαν ὀκταήμερον ἤτοι ἀπὸ τῆς 22 μέχρι τῆς 29 Νοεμβρ. ἐγένοντο ἐν Βουκουρεστίῳ γεννήσεις 140 καὶ θάνατοι 125.

— Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἠτήσατο πίστωσιν 5000 φρ. χάριν προσλήψεως προσωπικοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκαίων δαπανῶν διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ ἐν Τσερναούτσι ρωμουνικοῦ προξενείου.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Δύο γάμοι ἀντὶ ἑνὸς

Εἴς τι χωρίον τῆς Ἑλλάδος ἐπικρατεῖ ἔθος ἀπαράβατον νὰ μὴ δίδεται προῖξ εἰς τὰς ὑπανδρευομένας νέας. Ἐσχάτως ὅμως εὐκατάστατός τις οἰκοκύρης, ὑπανδρεύων τὴν κόρην του, συνεφώνησε μὲ τὸν γαμβρὸν νὰ τῷ δώσῃ κρυφίως 80 λίρας ὡς προῖκα. Τοῦτο πληροφορηθέντες οἱ χωρικοὶ συνήχθησαν ἐν τῷ ἅμα ὅλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, καὶ μεταβάντες εἰς τὴν οἰκίαν ὅπου ὁ γαμβρὸς καὶ ἡ νύμφη ἦσαν ἕτοιμοι διὰ νὰ στεφθῶσιν, ἐπιπίπτουσι διὰ λίθων καὶ ροπάλων κατ' αὐτῶν καὶ βίᾳ τοὺς ἀναγκάζουσι νὰ διαλύσωσι τὸ συνοικέσιον.

Καὶ ἐματαιώθη μὲν ὁ γάμος οὗτος, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ ἐτελέσθησαν δύο γάμοι· διότι διὰ μὲν τὴν νύμφην εὑρέθη ἐκ τοῦ προχείρου ἕτερος γαμβρός, ὅστις τὴν ἐνυμφεύθη χωρὶς προῖκα, διὰ δὲ τὸν γαμβρὸν ἑτέρα νύμφη ἣν ἄπροικον ἐνυμφεύθη οὗτος.

Περίεργος τρόπος δυσφημήσεως

Εἰς καφφενεῖόν τι τῆς Νεαπόλεως προσελθὼν ἐσχάτως ἄνθρωπός τις νὰ πίῃ καφφὲν ἤρξατο εὐθὺς μόλις κατέπιεν αὐτὸν νὰ ὀγκανίζῃ ὡς ὄνος. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐξελήφθη ὡς παράφρων ἔπειτα ὅμως τὸ πρᾶγμα κατέστη ἐνοχλητικὸν καὶ κλητῆρες παρενέβησαν.

— Ἀφῆστε με ἀδελφὲ νὰ γκαρίζω. Ἀφοῦ αὐτὸς μᾶς πῆρε γιὰ γαϊδούρια καὶ μᾶς ποτίζει κριθάρι ἀντὶ γιὰ καφφὲ ἐμεῖς δὲν ἔχουμε τὸ δικαίωμα νὰ γκαρίσωμε;

Τότε μόνον ἐγνώσθη ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχων παλαιὰς ἀφορμὰς κατὰ τοῦ καφφεπώλου, καὶ θέλων νὰ τὸν δυσφημήσῃ διὰ νὰ τὸν ζημιώσῃ ἐφεῦρε τὸ παράδοξον αὐτὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου ἀπεκαλύπτετο ὡς κατασκευάζων καφφὲν ἐκ κριθῆς. Ὦ τῆς ἀνθρωπίνης ἐπινοίας!

Οἱ πεντάρες τοῦ παπᾶ

Ὁ παπᾶ-Μιχάλης τὴν ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου εἶχε βάλει ὅλα του τὰ δυνατὰ νὰ λειτουργήσῃ ὅσον ἠμποροῦσε καλλίτερα, καὶ οἱ τερερισμοί του ἦσαν ἀκράτητοι. Ἀλλ' ἔργεται ἡ ὥρα τῆς διανομῆς τοῦ δίσκου, καὶ οἱ ἄλλοι δύο ἱερεῖς δὲν τοῦ βγάζουν μερτικό, διότι ἦτο νέος ἀκόμη.

Καὶ ὁ παπᾶ Μιχάλης—καθ' ἣν ὥραν ἀνεμένετο εἰς τὴν ὡραίαν Πύλην νὰ εἴπῃ τὸ: Μετὰ φόβου Θεοῦ..

— Δὲν μοῦ λέτε Χριστιανοί, τῆς πεντάραις σας γιὰ τρεῖς παπάδες ἢ γιὰ δυὸ τῆς δώσατε;

Ἡ σκηνὴ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ χωρίου Μαγούλας ἐν Θεσσαλίᾳ.

Ἱστορικὸν ὄχημα

Μεταξὺ τῶν περιέργων τῆς τελευταίας βιομηχανικῆς ἐκθέσεως, ἥτις ἐγένετο ἐν Μὲτζ, συγκαταλέγετο καὶ ἓν ἀρχαῖον ὄχημα, δι' οὗ ὁ Ναπολέων Α΄ εἶχε μεταβῇ ἀπὸ Παρισίων εἰς Μόσχαν τῷ 1812. Μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ αὐτοκράτορος, ἡ ἅμαξα αὕτη περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ βαρώνου Οὐνολστάϊν. Τελευταίως δὲ ἐπωλήθη παρὰ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ εἴς τινα ἁμαξοποιὸν τοῦ Μὲτζ, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι δὲν ἤθελεν οὗτος μεταχειρισθῇ τὸ ὄχημα ὡς ἀντικείμενον ἐμπορίου. Ὁ ἁμαξοποιὸς ἦτον ὑποχρεωμένος, κατὰ τὴν σύμβασιν, ἐὰν ἤθελε νὰ μὴ διατηρήσῃ αὐτήν, νὰ τὴν καταστρέψῃ μᾶλλον παρὰ νὰ τὴν μεταπωλήσῃ.

Στρόβιλος ἐντόμων καὶ πτηνῶν

Ὁ καιρὸς κατὰ τὰ παράλια τῆς Κίνας ἦτο λίαν τρικυμιώδης, ὡς μαρτυρεῖ τοῦτο καὶ τὸ ἐσχάτως συμβὰν ναυάγιον τῆς «Βοχάρας». Πλοίαρχος, μεγάλου ἀτμοπλοίου, δι' οὗ ἐταξείδευσε μεταξὺ Χογκόγκης καὶ Σαγκάης παρέστη εἰς περίεργον θέαμα, ὅπερ πολλάκις καὶ ἄλλοτε περιεγράφη· χιλιάδες πτηνῶν καὶ ἐντόμων ἐμπεσόντα ἐν ἀνεμοστροβίλῳ, ἐφέροντο τῆδε κακεῖσε ὑπὸ τῆς ὁρμῆς τοῦ ἀνέμου προφανῶς παραζαλισμένα καὶ ὡς τρελλὰ ἐκ τῆς σφοδρότητος δι' ἧς οὕτω ἐδέροντο. Πολλὰ ἐξ αὐτῶν κατέπεσον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καὶ τὰ μὲν πτηνὰ κατέκειντο ἐν ἐντελεῖ ἀκινησίᾳ τὰ δὲ ἔντομα καίτοι ζῶντα, δὲν εἶχον δύναμιν νὰ δαγκάσουν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»)

Λονδῖνον, 2/14.— Τὸ Πρακτορεῖον Ρέουτερ διαψεύδει ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς τὴν εἴδησιν περὶ προσεχοῦς ἐλαττώσεως τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἀγγλικοῦ στρατοῦ τῆς κατοχῆς.

Ἀθῆναι, 2/14.— Τηλεγράφημα ἐκ Τρικκάλων ἀγγέλλει ὅτι ὁ ἐκ τῶν σημαινόντων τούρκων Χαϊρεδδὶν βέης, κρατούμενος αἰχμάλωτος ἐπὶ πολλὰς ἑβδομάδας ὑπὸ ληστρικῆς συμμορίας καὶ ἀπολυθεὶς ἀντὶ λύτρων 600 λιρῶν καθὰ βεβαιοῦται, ἀπήχθη καὶ ἀφέθη ἐλεύθερος ἐπὶ τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους.

Παρίσιοι, 2/14.— Ἐτελεύτησεν ὁ δημοσιογράφος Τζὼν Λεμοάν.

Αὐτόθι, 2/14. — Οἱ καλὰς ἔχοντες πληροφορίας κύκλοι οὐδεμίαν ἔχουσι γνῶσιν περὶ τῆς ἀγγελθείσης συλλήψεως Γερμανοῦ τινος ἐν Πορτονόβῳ.

Ρώμη, 2/14. — Αἱ περὶ ὑπουργικῆς τροποποιήσεως καὶ μεταρρυθμίσεως φῆμαι στεροῦνται καθ'ὁλοκληρίαν ὑποστάσεως.

Βιέννη, 2/14. Ἀπὸ τῆς αὔριον 15 δεκεμβρίου ἐπαναλαμβάνεται ἡ σιδηροδρομικὴ ὑπηρεσία Express-Orient κατ' ἀρχὰς ἐκ Βιέννης, Βελιγραδίου καὶ τἀνάπαλιν.

Κίεβον, 2/14. — Κατ' ἰδιωτικὰς πληροφορίας ἐκ Κρεμεντσοὺγ ὁ ἀντισυνταγματάρχης Δαβιδὼφ τοῦ πεζικοῦ συντάγματος Δριάνσκυ ἐδολοφονήθη τὴν νύκτα ἐν τῇ κατοικίᾳ του· πιστεύεται ὅτι εἶναι μηδενιστικὴ ἐκδίκησις.

Πετρούπολις, 2/14.—Ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐξαγοράσῃ τὸν σιδηρόδρομον Ὀρεμβουργ. Ἕνεκα τῶν παραπόνων τοῦ ἐκ Στουτγάρδης ἰατροῦ Ἰάγερ κατά τινος ἰατροῦ ἐν Πετρουπόλει τὸ Ἀκυρωτικὸν ἀπεφάσισεν ὅπως οἱ ἐκτὸς τῆς Ρωσσίας διαμένοντες ξένοι τυγχάνουσι τῶν αὐτῶν οἴων καὶ οἱ ρῶσσοι ὑπήκοοι δικαιωμάτων, ὡς καὶ τῆς αὐτῆς προστασίας.

Βαλτιμόρη, 2/14.—Ἡ ἀποθήκη βάμβακος τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου Ἀλεξάνδρου Βρόου ἐκάη· αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς 750,000 δολλάρια.

Βερολῖνον, 2/14. — Ἤρξατο ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νέου στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου. Κατόπιν ἀγορεύσεων πολλῶν ρητόρων ὑπὲρ καὶ κατ' αὐτοῦ προὐτάθη ὅπως τοῦτο παραπεμφθῇ εἰς ἐπιτροπήν. Ἡ πρότασις αὕτη ἐγένετο δεκτή.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Τὸ βουλγαρικὸν σύνταγμα

Ἐκ Σοφίας ἀγγέλλεται ὅτι πολλοὶ τῶν βουλευτῶν καίτοι ἐναντίον τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ βουλγαρικοῦ συντάγματος καὶ ἰδίως εἰς τὰ ἀφορῶντα τὸ θρήσκευμα τοῦ διαδόχου ἐπείσθησαν ἤδη περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἄρθ. 38 τοῦ συντάγμ. ἔχοντος οὕτω: «Ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας καὶ οἱ διάδοχοι αὐτοῦ δέον νὰ πρεσβεύωσι τὸ ὀρθόδοξον θρήσκευμα. Ἐν τούτοις διὰ τὸν πρῶτον ἡγεμόνα, ὡς καὶ τὸν πρῶτον αὐτοῦ διάδοχον ἐπιτρέπεται νὰ πρεσβεύῃ ἕτερον ἐκτὸς τοῦ ἐπιτοπίου θρήσκευμα».

Ἡ ὑπόθεσις Βεδμὰρ

Ἡ παρὰ τοῦ κ. Δ. Στούρτζα ἐπερώτησις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Βεδμὰρ ἥτις ἐπρόκειτο νὰ γένηται σήμερον ἀνεβλήθη μέχρις ὅτου διαβιβασθῇ ἐκ Σουτσεάβας ὁ σχετικὸς δικογραφικὸς φάκελος.

Ἐν τῷ Δουνάβει

Ἕνεκα τῶν παγετῶν ἡ ἐν τῷ Δουνάβει ποταμοπλοΐα διεκόπη μέχρι τοῦ ἔαρος.

Σιδηροδρομικὰ

Κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ ἄρχεται ἡ κατασκευὴ νέας σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Κομανέστη, Μοϊνέστι-Παλάγκα μέχρι τῶν Τρανσυλβανικῶν συνόρων. Ἡ γραμμὴ αὕτη θὰ ἔχῃ μῆκος 41 χιλιαμέτρων παραδοθήσεται δ' εἰς χρῆσιν τοῦ δημοσίου τὸ πολὺ ἐντὸς τριετίας. Ἡ δαπάνη ὑπολογίζεται μέχρι 17 ἑκατομμυρίων.

Οἱ Καρλισταὶ

Τελευταίως πολλαὶ ἐφημερίδες ἐν Εὐρώπῃ ἀνήγγειλαν ὅτι κατ' αὐτὰς πρόκειται ὁ υἱὸς τοῦ ἐν Ἱσπανίᾳ ἀποστάτου Δὸν Κάρλου νὰ λάβῃ ὡς σύζυγον τὴν ἰνφάντην Μερσεδὲς, ἐκ δὲ τῆς ἑνώσεως ταύτης ἐπέλθῃ ἡ συνδιαλλαγὴ τῶν Καρλιστῶν μετὰ τῆς νῦν ἀρχούσης δυναστείας ἐν Ἱσπανίᾳ. Ἡ τοῦ δὸν Κάρλου αἰφνιδία αὕτη παραίτησις ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου δικαιωμάτων αὐτοῦ ἀποδίδεται εἰς αὐστριακὰς ἐνεργείας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΒΡΑΪΛΑΣ
ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΗΤΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

Εἰδοποίησις.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 6-ην δεκεμβρίου ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου, ἡ ἐνταῦθα ἀλληλοβοηθητικὴ ἀδελφότης τοῦ ἑλληνικοῦ φιλομούσου συλλόγου, τελεῖ τὴν ἐπέτειον τῆς ἱδρύσεώς της, καθ' ἣν, μετὰ τὴν νενομισμένην ἀρτοκλασίαν, ἐκφωνηθήσεται καὶ ὁ προσήκων τῇ Ἑορτῇ Πανηγυρικός.

Τοῦτο γνωρίζοντες τῆς ἀξιοτίμοις μέλεσι παρακαλοῦμεν αὐτὰ ὅπως παραστῶσιν κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἑορτὴν καὶ πανήγυριν.

Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

Ἐν Βραΐλα, τῇ 3 Δεκεμβρίου 1892.

Τὸ Προεδρεῖον

ΚΟΥΡΕΙΟΝ
Ι. ΜΕΤΑΞΑ
ΕΝ ΒΡΑΙΛΑ
Strada Regala No. 2 şi No. 9, Strada Sf. Michail, No. 9

Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσω τὸ σεβαστὸν Κοινὸν τῆς Βραΐλας ὅτι ἐκ τῆς πολυχρονίου πείρας, ἣν ἐκτησάμην ἐπισκεπτόμενος τὰς διαφόρους τῆς Εὐρώπης πόλεις, ἠδυνήθην νὰ συμπληρώσω πάσας ἐν γένει τὰς ἀπαιτουμένας βελτιώσεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2, κουρείου μου τοῦ παραπλεύρως τοῦ τραπεζιτικοῦ καταστήματος τοῦ κ. Ἠλ. Λαζαρῆ. Τελευταίως δὲ ἤνοιξα καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 9 κατάστημα παρὰ τῷ νεωστὶ ἀνοιχθέντι Ζαχαροπλαστείῳ τῶν Παρισίων. Ἐπιθυμῶν δὲ ν' ἀνταποκριθῶ κατὰ πάντα πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς πολυαρίθμου πελατείας μου ἐφρόντισα καὶ προσέλαβον τοὺς **ἐμπειροτέρους καλλιτέχνας** οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ ἱκανοποιήσωσι τὰς ὀρέξεις καὶ τῶν μᾶλλον ἀπαιτητικῶν ἐκ τῶν πελατῶν.

Βασιζόμενος δὲ εἰς τὴν ὑποστήριξιν ἣν μοὶ παρέσχε μέχρι τοῦδε τὸ Σεβαστὸν κοινὸν τῆς Βραΐλας, ἐλπίζει ὅτι θέλει μοὶ παρέχει ταύτην καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Ι. Μεταξᾶς.

IULIUS LOEFFLER
Μηχανικὸς κατασκευαστὴς Μύλων
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ *Strada Dómnei 14*
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐργοστασίου τῶν μηχανῶν
GANZ et Co. ἐν Buda-Pesta

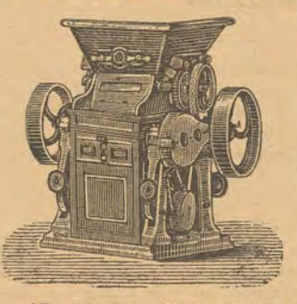

Τεχνικὸν γραφεῖον διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐγκατάστασιν.

Διάφοροι μηχαναί, Ἀντλητήρια *(turbines)* Κύλινδροι *(valţuri)* γνήσιοι *Ganz*

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ἀντικειμένων ἐκμεταλλεύσεως διὰ μύλου; καὶ πρίονας

ΓΝΗΣΙΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ
Dufour et Comp. (Thal)

Ἐγκατάστασις ἡλεκτρικοῦ φωτὸς

ΤΙΜΑΙ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΟΙ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΟΥ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΤΑ ΝΟΜΙΚΑ

(Βουκουρέστιον, *Hotel Central*)

Συνεργαζόμενος μετ' ἐγκρίτων δικηγόρων ἀναλαμβάνει πᾶσαν δικαστικὴν ὑπόθεσιν.

Παρέχει συμβουλάς.

Μεταφράζει καὶ διεκπεραιοῖ ἔγγραφα.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 2 Δεκεμβρίου 1892

	Αγοραι	Πωλητ.
ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ		
Renta perpetuă 5 o/o	99.3)4	100.1/4
» amortis. 5 o)o	97.3)8	97.1)2
» » 4 o/o	83.3/8	83.5/8
Conversiunea rurală 6 o)o	100.1)2	101.—
Oblig. caseĭ Pensiunilor	274.—	278.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucurescĭ 5o/o—1883	89.3/4	90.1/4
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	89.5/8	90.—
Scris. Func. Rurale 5o/o	97.1)4	97.1/2
» » Urbane 5 »	90.3/4	91.—
» » » 6 »	102.—	102 1/4
» » » 7 »	104.—	104.1)4
» » » Iaşi 5 o/o	82.1/2	82.3/4
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1649.—	1650.
Dacia-Rumania	410.—	412
Naţionala	415.—	417.
Societ. de Reasigurare.	190.—	195.
» » Constr. şi l. publ	130.—	132.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τριμηνον	25.12.1/2	25.15.1)2
» ὄψεως	25.27.1/2	25.30.—
Παρισίων τρίμηνον	99.90	99.95
» ὄψεως	100.50	100.55
Βερολίνου τρίμηνον.	123 30	123.35
» ὄψεως	124.20	124.25
Βελγίου τρίμηνον	99.85	99.85
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης ὄψεως	2.10.—	2.11 1/4
» τρίμηνον	2.09.—	2.10.—
» εἰκοσάφραγκον.	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τρίμηνον.	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.1)2	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική.	22.80	23.
Εἰκοσόφραγκον Γαλλίας.	20.09	20.10
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 2 Δεκεμβρίου 1892

Γαλλική Ρέντα 4 1/2 o/o	105.30
» » 3 o/o	99.20
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	—.—
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	345.—
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	90.12
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	497.81
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.	594.37
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.37
» Βελγίου.	99 5/32
» Βιέννης	207.25
Διάθεσις Χρηματ. ἀσθενής.	

ΒΙΕΝΝΗ 2 Δεκεμβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.565
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	313.85
Ρούβλια χάρτινα	119.25
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.40
» Παρισίων	47.82
Διάθεσις Χρηματ. ἤρεμος.	

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 2 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	102.20
» » 5 o/o.	96.65
» » 4 o/o.	81.90
Ρούβλια χάρτινα	202 95
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	95.80
Συνάλλαγμα Βελγίου.	80.65
» Παρισίων	80.60
» Βιέννης.	168.60
Διάθεσις Χρηματ. ἤρεμος.	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 2 Δενεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	97.5/6
Μετοχαὶ *Bangne de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.32
» Ἀμστελοδάμου	12.03

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 2 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	97.90
» » 4 o/o.	81.60

I. SALTER

Ἀριθ. 90, Ὁδὸς Lipscanĭ, Βουκουρέστιον, Ἀριθ. 90.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ ΚΑΙ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΩΝ

τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γερμανίας.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, ἐν τῇ **ὁδῷ Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.**

Τιμαὶ συγκατάβατικαὶ — Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικὰ, Ρουμανικὰ Γαλλικὰ, Γερμανικὰ, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαρίθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυρίῳ TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoĭ) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

Πρὸς τὸ φιλόμουσον τῆς Ρωμουνίας Ἑλληνικὸν δημόσιον.

Ἡ ἀξιότιμος τῆς «Κλειοῦς» διεύθυνσις ἐπιθυμοῦσα νὰ καταστήσῃ τὸ λαμπρὸν τοῦτο περιοδικὸν σύγγραμμα γνωστὸν καὶ προσιτὸν πᾶσι τοῖς ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλλησι παρεχώρησεν ἡμῖν ὑπὸ ἐξαιρετικοὺς καὶ εὐνοϊκωτάτους ὅρους ὁλόκληρον τὴν παρακαταθήκην τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθέντων τόμων.

Ἡ γενναία αὕτη συγκατάβασις ἔπεισεν ἡμᾶς νὰ ἀγοράσωμεν ταύτην δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ προσφέρωμεν αὖθις τῇ ἀξιοτίμῳ ἡμῶν πελατείᾳ ἔργον Ἑλληνικὸν ἔξοχον ἀντὶ μετριωτάτης τιμῆς.

Ἀπὸ τοῦδε λοιπὸν εἴμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαθέσωμεν **ὁλόκληρον τὴν ἑπταετῆ** (1885—1891) **σειρὰν** τῶν τόμων τῆς «Κλειοῦς», ἄδετον μὲν ἀντὶ φρ. 70, δεδεμένην δὲ μετὰ τοῦ ἰδιαιτέρου τῆς «Κλειοῦς» περικαλύμματος ἀντὶ φρ. 105.

Ἵνα δὲ πληρέστερον ἀνταποκριθῶμεν εἰς τοὺς πόθους τῆς ἀξιοτίμου διευθύνσεως τῆς «Κλειοῦς», τῆς προβάσης εἰς μεγάλην θυσίαν, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς εὐρυτέρας διαδόσεως ταύτης, προσφέρομεν εἰς τὰς αὐτὰς ὑποτιμημένας τιμὰς **ἕκαστον τόμον χωριστά**, ἤτοι ἀντὶ φρ. 10 τὸν ἄδετον καὶ ἀντὶ φρ. 15 τὸν χρυσόδετον, τρέφοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ «Κλειὼ» θέλει καταστῇ ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος ἑκάστης οἰκογενείας καὶ τὸ εὐεργετικὸν ἐντρύφημα πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως.

Οἱ τόμοι αὐτοτελεῖς ὄντες καὶ οὐδόλως πρὸς ἀλλήλους συνεχόμενοι διακρίνονται ἕκαστος τόσον διὰ τὴν ποικίλην, τερπνὴν καὶ ὠφέλιμον φιλολογικὴν ὕλην ὅσον καὶ διὰ τὰς θαυμαστὰς καὶ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

Οἱ τόμοι οὗτοι ἐπωλοῦντο μέχρι σήμερον 25 μὲν φρ. ὁ ἄδετος, 35 δὲ φρ. ὁ χρυσόδετος, ἤτοι περισσότερον τοῦ διπλασίου τῆς σημερινῆς τιμῆς. Τοῦτο παρέχει ἡμῖν τὴν παρήγορον ἐλπίδα ὅτι πᾶς τις ἐκτιμῶν τὴν κολοσσαίαν τῶν τιμῶν διαφορὰν θέλει σπεύσει νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἡμετέρας προσφορᾶς καθ' ὅσον μάλιστα μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς παρακαταθήκης τὸ ἔργον θὰ ἀποβῇ σπάνιον καὶ δυσεύρετον, τῆς ἀνατυπώσεως οὔσης ἀδυνάτου ἕνεκα τῶν μεγάλων δαπανῶν, ἃς συνεπάγονται ἐκδόσεις τοσοῦτον καλλιτεχνικαὶ καὶ ἐπιμεμελημέναι.

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1892.

Η. Χριστοδούλου.

Τυπογραφεῖον «ΠΑΤΡΙΔΟΣ» Calea Moşilor Ἀριθ. 51 Vis a-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 574. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ 5/17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ἐτησία..... Φρ. 30
Ἐξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στίχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Mogilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 4 10/βρίου

ΡΩΜΟΥΝΙΚΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ

Ἑλληνικὴ Βουλὴ

Πρώτη ἡ ἑλληνικὴ βουλὴ καὶ δευτέρα ἡ ρωμουνικὴ Γερουσία, ἡ μὲν διὰ τοῦ κ. Μεσηνέζη, ἡ δὲ διὰ τοῦ κ. Σένδρεα ἀνεβίβασαν ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ βήματος τὸ ἐκ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα λαβὸν χώραν ἐπεισόδιον τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας. Τί εἶπεν ὁ κ. Δραγούμης ἀγνοοῦμεν ἔτι γνωρίζομεν ὅμως πῶς ὑπερασπίσθη τὴν συμπεριφορὰν τοῦ ἀνακτοβουλίου τῆς Διμποβίτζας ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ρωμοῦνος ὑπουργὸς κ. Λαχωβάρης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἥ τε ἑλληνικὴ βουλὴ καὶ ἡ ρωμουνικὴ γερουσία διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας ἐπεδοκίμασαν τὴν λαβοῦσαν χώραν διακοπὴν τῶν σχέσεων καὶ τὴν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ συμπεριφορὰν τῶν συμβούλων τοῦ βασιλέως Γεωργίου καὶ τοῦ βασιλέως Καρόλου. Κατὰ περίεργον σύμπτωσιν 7 βουλευταὶ ἐν Ἀθήναις καὶ 7 γερουσιασταὶ ἐν Βουκουρεστίῳ μέλαιναν κατὰ τῶν ὑπουργῶν ἔδωκαν ψῆφον ἀποδοκιμάσαντες τὴν λαβοῦσαν χώραν λύσιν. Ἡμεῖς βεβαίως ἐν Ἀθήναις ἐσμὲν μετὰ τῶν πλειονοψηφούντων, ἐν Βουκουρεστίῳ δὲ μετὰ τῶν μειονοψηφούντων οἱονδήποτε καὶ ἂν ἀναμένῃ τέλος τὴν λαμπρὰν ὑπόθεσιν Ζάππα.

Ρωμουνικὴ Γερουσία

Οὐδεὶς βεβαίως ἀνέμενε νὰ ἴδῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς ρωμουνικῆς γερουσίας προκυπτούσας τὰς σκιὰς τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ Ἀριστείδου καὶ τοῦ Πλάτωνος οὐδ' ἀπὸ τῆς θέσεως ἐκείνης νὰ θαυμάσῃ τὴν δόξαν τοῦ Παρθενῶνος. Ἐν τούτοις χάρις εἰς τὸν ποιητικὸν οἶστρον τοῦ ρωμούνου ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅλα ταῦτα ἔλαβον χώραν. Οἱ ἐν τοῖς ἑδωλίοις ρωμοῦνοι γερουσιασταὶ ἠδυνήθησαν ἑπομένως νὰ ἴδωσι τὰς σκιὰς τῶν προγόνων αὐτῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ ἐπισημοτέρου μνημείου τῆς ἀρχαίας αὐτῶν πατριδος. Καὶ ἄπορον τῇ ἀληθείᾳ ἂν αἱ τοιαῦται θεατρικαὶ παρεκβάσεις ἀρμόζουσιν εἰς ὑπουργοὺς καὶ συμβούλους τοῦ στέμματος, ποιητικῇ ἐν τούτοις ἀδείᾳ δύναταί τις νὰ παρίδῃ τὰς ἐξάρσεις ταύτας τοῦ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ὑπερχειλίσαντος οἴστρου. Μὴ δυνάμενοι νὰ μεταρσιωθῶμεν ἔνθα καὶ ὁ ρωμοῦνος ὑπουργὸς θέλομεν προσπαθήσει πεζῇ νὰ παρακολουθήσωμεν τοὺς ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα ἰσχυρισμοὺς τοῦ κ. Λαχωβάρη.

Ὑπόθεσις Ζάππα

Σκοπίμως ἢ ἐκ παραδρομῆς ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἀποφεύγει νὰ ἐξηγήσῃ πρὸς τὸ ἀκροατήριον αὐτοῦ τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα. Ὁ κ. Λαχωβάρης λαλῶν περὶ τοῦ ζητήματος Ζάππα ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ Ζάππας ἀπεβίωσεν ἐν ἔτει 1865, καὶ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ζητοῦσα ἤδη τὴν κατοχὴν τῆς ἀκινήτου αὐτοῦ περιουσίας ἀρνεῖται ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἁρμοδιότητα τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων. Τὴν ἄρνησιν ταύτην ὁ κ. ὑπουργὸς θεωρῶν ὡς προσβάλλουσαν τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῆς χώρας, ὑποστηρίζων δὲ τὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δίκαια τῆς Ρωμουνίας ἀπεδέξατο ἀδιαφόρως τὴν ἐπελθοῦσαν λύσιν τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων. Ὁ κ. ὑπουργὸς θὰ ἠδύνατο ἐν τούτοις μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐν τοῖς σχετικοῖς φακέλλοις ἐγγράφων πάνυ ραδίως, ἄλλην νὰ σχηματίσῃ γνώμην περὶ τῶν ἀπαντήσεων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἄλλας πρὸς τὴν Γερουσίαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου νὰ δώσῃ πληροφορίας. Ἡ Α. Ἐξ. θέλει ἐπιτρέψει ἡμῖν ἐν πρώτοις χάριν μᾶλλον εὐκόλου τῶν πραγμάτων ἀντιλήψεως νὰ διαιρέσωμεν, ὡς ὑφίσταται διῃρημένον ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν προσώπων, τὸ ζήτημα Ζάππα. Τὰ ὀνόματα τῶν διαθετῶν, αἱ χρονολογίαι τῆς θανῆς των, καὶ αἱ ἰδιαίτεραι αὐτῶν περιουσίαι ἐπιβάλλουσι τὸν χωρισμὸν, πᾶς δὲ ἀγαθῆς πίστεως ἄνθρωπος ἀδύνατον νὰ μὴ στέρξῃ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἐξέτασιν τῶν ὑποθέσεων τούτων, διότι μόνον τοιουτοτρόπως σαφὴν δυνηθήσεται νὰ λάβῃ τις τοῦ ζητήματος Ζάππα γνῶσιν.

Εὐαγγέλης Ζάππας

Βεβαίως θέλουσι συγχωρήσει οἱ νεκροὶ Ζάππα, ἐὰν συχνάκις ἐσμὲν ἠναγκασμένοι νὰ ταράττωμεν τὸν βαθὺν τῆς αἰωνιότητος αὐτῶν ὕπνον. Ἀφοῦ ἐν τούτοις οἱ Ρωμοῦνοι ὑπουργοὶ ἀνέρχονται εἰς τὰ ἄνω, ὅπως ἐξετάσωσι ποῦ ἔγκειται τὸ δίκαιον, θέλει ἐπιτραπῇ βεβαίως ἡμῖν νὰ κατέλθωμεν εἰς τὰ κάτω, ἵνα ἴδωμεν τίνες ἦσαν, πότε ἀπεβίωσαν καὶ πῶς ἕκαστος τούτων διέθεσε τὰ τῆς περιουσίας αὐτοῦ. Ὁ μακαρίτης Εὐαγγέλης Ζάππας ἀπεβίωσεν ἐν ἔτει 1865, ἦν Ἕλλην, τὴν περιουσίαν δ' αὐτοῦ διέθεσεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος του. Ἐν Ρωμουνίᾳ ἰσχυούσης κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους τῆς προξενικῆς δικαιοδοσίας τὸ ἔγκυρον τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐπεκυρώθη παρὰ τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου δι' ἀποφάσεως τελεσιδίκου, ἀναγνωρισθείσης ὑπό τε τῶν ἐξ ἀδιαθέτων κληρονόμων καὶ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως.

Ἡ Ἑλλὰς ἔλαβεν ἔκτοτε διὰ τοῦ ἐπικαρπωτοῦ αὐτῆς Κωνστ. Ζάππα τὴν κυριότητα τῆς ἐν λόγῳ περιουσίας, μετὰ τὸν θάνατον δὲ τοῦ ἐν λόγῳ ἐπικαρπωτοῦ, θελήσασα νὰ λάβῃ καὶ τὴν κατοχὴν ἀπετάνθη πρὸς τοῦτο ἐνώπιον τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων. Τίνι τρόπῳ ἑπομένως ὁ κ. ὑπουργὸς φρονεῖ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἠρνήθη ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἁρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων τῆς πατρίδος αὐτοῦ; Ὅτε ἡ Ρωμουνία ἄνευ τινὸς τίτλου ἐζήτησε καὶ αὕτη παρὰ τῶν αὐτῶν δικαστηρίων τὴν κατοχὴν τῆς περιουσίας, ἡ Ἑλλὰς δὲν φρονεῖ ὁ κ. ὑπουργὸς ὅτι ἐδικαιοῦτο νὰ μὴ στέρξῃ ἵνα ὑποβάλῃ τὰ δίκαια αὐτῆς, εἰς ἐξέτασιν ἐνώπιον τῶν δικαστῶν τῆς χώρας ἐκείνης, ἥτις διαμφισβητεῖ ταῦτα; Τοῦτο δύναται νὰ ἐκληφθῇ ὡς περιφρόνησις ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τῆς Ρωμουνίας; Ἢ μᾶλλον δέον νὰ καταλογισθῇ εἰς βάρος τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως ἥτις διὰ τῆς ἀπαντήσεως αὐτῆς οὐδὲν ἕτερον ἐπεδίωξεν ἢ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ δεδικασμένου;

Κωνσταντῖνος Ζάππας

Ὀλίγοι μόνον μῆνες διέρρευσαν ἀπὸ τῆς θανῆς τοῦ ἐρημίτου τοῦ Βροσθενίου, ἐναυλοι δὲ ἠχοῦσιν ἔτι εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν αἱ ἀπρεπεῖς κατὰ τοῦ διαθέτου, τῆς διαθήκης καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐκφράσεις τῆς ρωμουνικῆς δημοσιογραφίας. Ἡ Ἑλλὰς ὡς ἐκ διαθήκης κληρονόμος κινδυνεύει ἐν Ρωμουνίᾳ οὐδὲν ἕτερον ἐκ τῆς διαθήκης τοῦ Ζάππα νὰ κερδήσῃ ἢ τὰς ὀλίγον εὐγενεῖς φράσεις τῶν βουλευτῶν, τῶν γερουσιαστῶν καὶ τῶν δημοσιογράφων τῆς χώρας ταύτης. Ἐν τούτοις ἡμῖν ἀδιαφοροῦσι περὶ τῶν ἄλλων, ἐπιτραπήτω τὰς ἑξῆς περὶ τῆς περιουσίας τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα ν' ἀπευθύνωμεν τοῖς Ρωμούνοις ἐρωτήσεις.

1). Ὁ Ζάππας, ὃν ὡς Ἕλληνα ἐξύβρισαν, ἦν τοιοῦτος ἢ ὄχι;

2), Οὗτος ἐδ[illegible] νὰ διαθέσῃ κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν [illegible] αὐτοῦ περιουσίαν, ναὶ ἢ ὄχι;

3). Ἡ Ἑλλὰς δυνάμει τῆς συμβάσεως ἣν ἡ Ρωμουνία καὶ ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα ἀνεγνώρισεν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἐδικαιοῦτο νὰ παραλάβῃ τὴν κινητὴν περιουσίαν καὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ ἀποβιώσαντος αὐτῆς ὑπηκόου, ναὶ ἢ ὄχι;

4). Οὐδενὸς προσβάλλοντος τὴν ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου διαθήκην τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα καὶ μὴ ἔχοντος τούτου ἐν Ρωμουνίᾳ κτήματα τῶν ὁποίων ἡ κληρονομία ἀντεστρατεύετο εἰς τὸ ἄρθρον 7, τὸ ἀπαγορεῦον τοῖς ξένοις τὴν κτῆσιν αὐτῶν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐδικαιοῦτο νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ καὶ ὡς ἀρχὴ τοῦ θαλόντος καὶ ὡς κληρονόμος ἐκ διαθήκης τὴν περιουσίαν τοῦ πολίτου ἕλληνος, ναὶ ἢ ὄχι;

Τίς μέχρι τοῦδε ἐκώλυσε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξασκήσῃ τὰ ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ ὑπηκόου αὐτῆς Κωνσταντίνου Ζάππα δικαιώματα αὐτῆς ὡς ἀρχῆς, ἢ τίς ἀντεστρατεύθη εἰς τὰς ὡς ἐκ διαθήκης κληρονόμου δικαίας αὐτῆς ἀπαιτήσεις;

Ὁ κ. Βερνέσκος

Ὁ γερουσιαστὴς κ, Βερνέσκος καίτοι **ὡς φιλέλλην** καὶ οὗτος ἐπιδοκιμάσας τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα συμπεριφορὰν τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, τὰς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα ἀπαιτήσεις αὐτῆς, ἣν καὶ ἐξ ἀδιαθέτου καὶ ἐκ διαθήκης διεξεδίκουν κληρονόμοι, ἐθεώρησεν ὡς οὐχὶ ὀρθάς. Ὁ ἰσχυρισμὸς τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως ὅτι αὕτη ἔδει νὰ παρασταθῇ κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν τίτλων τῶν κληρονόμων, οὐδὲ παρὰ τοῦ κ. Βερνέσκου ἐθεωρήθη βάσιμος, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ κυβέρνησις χάριν τοῦ λόγου τούτου θὰ ὑπεχρεοῦτο νὰ διεκδικῇ ὑπὲρ ἑαυτῆς πάσας ἐν γένει τὰς ἐν Ρωμουνίᾳ κληρονομικὰς περιουσίας. Ἐντελῶς δὲ ἀτυχὴς ὑπῆρξε καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ κ. Κὰρπ εἰπόντος ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἔσπευσε νὰ αἰτήσῃ τὴν κληρονομίαν τοῦ Ζάππα, ἵνα μὴ βραδύτερον περιήρχετο εἰς διάστασιν μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς δικαστηρίων. Τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον τοῦ κ. Κὰρπ ἀποφεύγομεν χάριν τοῦ ῥήτορος νὰ σχολιάσωμεν, φρονοῦντες ὅτι ἄλλας διηρμήνευον ἰδέας οἱ λόγοι τοῦ ἐπὶ των δημοσίων κτημάτων ὑπουργοῦ.

Ἐν τούτοις οἱ Ρωμοῦνοι καὶ ὡς πατριῶται καὶ ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους αὐτῶν πάσαις δυνάμεσι καὶ δι' ὅλων τῶν ἐπιχειρημάτων ὑπερασπίζουσι τὰ ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα συμφέροντα τῆς πατρίδος αὐτῶν, καλῶς δὲ θὰ ἔπραττον καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργοῦντες. Ἐκτὸς τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Δραγούμη ἄνδρες νομομαθεῖς ὡς οἱ κ.κ. Στεφάνου, Σκαλτσούνης καὶ Δουρούτης ἐπὶ πολὺ τὸ ζήτημα τοῦ μελετήσαντες, ἄριστα ἀντελήφθησαν τῶν δικαίων ἡμῶν, ἑνὶ δὲ τούτων ἑπομένως ἔδει νὰ ἀνατεθῇ ἡ σύνταξις ὑπομνήματος, ὅπερ καὶ γαλλιστὶ ἐν τῷ ξένῳ τύπῳ δημοσιευόμενον νὰ διαφωτίσῃ καὶ τὴν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ κράτους κοινὴν γνώμην. **Μ.**

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΝ ΤΩΝ «ΣΥΛΛΟΓΩΝ»
ὑπὸ τοῦ
ΤΕΩΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΑΥΤΩΝ

Ἡ ἀληθὴς εἰκὼν τοῦ κυρίου Ρουμπίνη

Διὰ δύο συνεχῶν προκλήσεων, εἰς χαριτωμένον γεγραμμένων ὕφος, ὁ ἰδιοκτήτης τῶν «Συλλόγων» κ. Τ. Ρουμπίνης καλεῖ ἡμᾶς οἱονεὶ εἰς ἀπολογίαν διὰ τὴν αἰφνιδίαν ἡμῶν, ὡς λέγει, ἀποχώρησιν ἀπὸ τῆς διευθύνσεως τῆς ἰδιοκτησίας του, ζητῶν τοὺς λόγους, οἵτινες ὥθησαν ἡμᾶς εἰς τοῦτο, ὡς νὰ μὴ γινώσκῃ αὐτούς.

Βεβαίως δὲν κατελίπομεν φίλην πατρίδα καὶ τὸν ἴδιον ἡμῶν οἶκον, — ὅστις, ὡς καλῶς γινώσκει ὁ κ. Ρουμπίνης οὐχὶ μόνον ἐμὲ, ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλοὺς δύναται ἐν Ἀθήναις νὰ σκιάσῃ καὶ σκιάζει—ἵνα ἐνταῦθα ἐλθόντες συγκυλισθῶμεν μετὰ τοῦ κ. Ρουμπίνη ἐν τῷ βορβόρῳ των προσωπικῶν ἀντεγκλήσεων, ἐν ᾧ ἀπὸ ἀμνημονεύτου χρόνου συνείθισε μετὰ τοσαύτης ἀπολαύσεως νὰ ἐντρυφᾷ. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ κύριος οὗτος τὴν πολλὴν ἡμῶν μετριοπάθειαν καὶ εὐπροσηγορίαν ἐκλαβὼν, ὡς φαίνεται, ἀδυναμίαν, δειλίαν ἢ ἔλλειψιν ἐπιχειρημάτων εἰς ἀντίκρουσιν τῶν ὅσων καθ' ἡμῶν ὑπαινίσσεται, αὐθαδέστατα ἐπιτιθέμενος καθ' ἡμῶν καὶ πειρώμενος νὰ ἐπιρρίψῃ ἡμῖν τὴν εὐθύνην τῆς ἀνακοπῆς ἔργου ἀγαθώτατα ἀποτελέσματα προοιωνισαμένου, διὰ τοῦτο — πλὴν διὰ τοῦτο καὶ μόνον — ἀναγκαζόμεθα νὰ κατέλθωμεν εἰς ἀγῶνα, ὃν ἀπὸ καρδίας ἐπεθυμοῦμεν ν' ἀποφύγωμεν. Ἂν ὁ κ. Ρουμπίνης εἶχε κόκκον φρονήσεως, αὐτὸς πρῶτος ἔπρεπε νὰ εὐχηθῇ τὸ τοιοῦτον καὶ νὰ εὐχαριστηθῇ δημοσιεύων τὴν φιλόφρονα, ὡς αὐτὸς οὗτος λέγει, ἐπιστολὴν ἡμῶν, ἐπιθέτων τὴν σφραγῖδα τῆς λήθης ἐφ' ἱστορίας, ἧς ἡ ἀφήγησις οὐδαμῶς συμφέρει αὐτῷ.

Πρὸ τοῦ ὅμως προχωρήσω, δημοσιεύω ἐνταῦθα τὴν ἀληθῶς φιλόφρονα ἐπιστολὴν, ἣν ὁ καλοανατεθραμμένος κ. Ρουμπίνης τοσοῦτον βαναύσως ἐχλεύασεν.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 2 Δεκεμβρίου 1892

Ἀξιότιμε φίλε κ. Ρουμπίνη,

Ἀπὸ δύο ἡμερῶν ἐπιστείλας ὑμῖν τὴν παραίτησίν μου ἀπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν „Συλλόγων" σᾶς παρακαλῶ θερμῶς καὶ πάλιν ν' ἀποδεχθῆτε αὐτὴν καὶ διατάξητε τὴν ἀπὸ τῆς ἐπικεφαλίδος ἀπάλειψιν τοῦ ὀνόματός μου, καθόσον δὲν μοὶ φαίνεται τακτικὸν νὰ παρίσταται τὸ φύλλον ὡς ὑπὸ τὴν ἐμὴν διεύθυνσιν ἐκδιδόμενον, ἐνῷ πράγματι τοῦτο δὲν συμβαίνει.

Τὴν ἔκτακτον ἐν τούτοις συνεργασίαν μου θέλω παρέχει τοῖς „Συλλόγοις" ἐν πάσῃ προθυμίᾳ ὡς καὶ ἐν τῷ παρελθόντι, πρὸ τοῦ ἀναλάβω τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος θέλω ἐξακολουθήσει πέμπων ὑμῖν τὴν „Ἑλλάδα τοῦ Deschamps". Στείλατε δὲ παρακαλῶ νὰ λάβητε καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς μυθιστορίας „Τὸ Φάντασμα τῆς Ἀνατολῆς"..

Πολὺ δὲ θὰ σᾶς παρακαλέσω ἀφαιροῦντες τὸ ὄνομά μου νὰ δημοσιεύσητε εἰ ἐγκρίνητε, συγχρόνως καὶ τοῦτο ἐν ταῖς εἰδήσεσιν:

„Τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ν. Ράδου ἀπερχομένου σήμερον ἐκ Βουκουρεστίου, χάριν ἰδίων κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων αὐτοῦ, τὴν διεύθυνσιν τῶν „Συλλόγων" ἀναλαμβάνει καὶ πάλιν ὁ κ. Ρουμπίνης. Ὁ κ. Ράδος θέλει ἐξακολουθήσει παρέχων τὴν συνεργασίαν αὐτοῦ τοῖς „Συλλόγοις".

Μεθ' ὑπολήψεως
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΡΑΔΟΣ

Γ. Γ. Τοὺς λόγους τῆς παραιτήσεώς μου ἐλπίζω νὰ διεβίβασεν ὑμῖν ὁ κοινὸς ἡμῶν φίλος κ. Χάϊτας".

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης διπλῆν ἠρύσατο τὴν ὠφέλειαν ὁ κ. Ρουμπίνης, τὸ μὲ σπεύσας διὰ τοῦ συνεργάτου αὐτοῦ κ. Μοσχοπούλου νὰ ζητήσῃ ὅ,τι προθύμως τῷ προσέφερον, τὸ δὲ νὰ παραστήσῃ ἡμᾶς ὡς δῆθεν προσπαθοῦντας δι' αὐτῆς ν' ἀποφύγωμεν πάλην εἰς ἣν κατήρχετο διὰ τοσούτων καθωπλισμένος δικαίων. Πόσον ἠπατήθη καὶ πόσον παρεξήγησε τὴν μεγαλοφροσύνην ἡμῶν!

Ἔ λοιπόν! ἀφοῦ τὸ θέλει αἴρω τὴν καλύπτραν τὴν ἐπιμελῶς καλύπτουσαν τὸ χαλκοῦν αὐτοῦ πρόσωπον καὶ ἐπιδεικνύω αὐτὸ οἷον πράγματι εἶναι εἰς ἅπαντα τὸν παρίστριον Ἑλληνισμὸν, ὃν ἀπὸ τοσούτου χρόνου πειρᾶται ν' ἀπατήσῃ. Φέρει ἐπ' αὐτοῦ ἕλκη βαθέα καὶ μαῦρα στίγματα, κακίας ἴχνη ἀνεξίτηλα, ἅπερ οὐδὲ φίλων ἰατρῶν ἡ συμπαθὴς μέριμνα, οὐδ' ὁλόκληρος ὁ Δούναβις δύναται νὰ ἐξαλείψωσι.

Μὴ τρομάζῃς ὅμως, φίλε ἀναγνῶστα, ἕνεκα τῶν φοβερῶν τούτων προαγγελμάτων, διότι ἐνέχει καὶ τοσοῦτον τὸ κωμικὸν ἐν ἑαυτῷ ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὥστε ἐξουδετεροῖ ταχέως εἰς τοὺς εἰδότας καλῶς αὐτὸν τὴν ἀπέχθειαν ἣν τοῖς ἐμπνέει ἡ μικρομοχθηρία αὐτοῦ. Μήπως πόσοι τῶν γνωρίμων αὐτῷ δὲν μοὶ εἶπον «μὴ τὸν ξεσυνερίζεσαι τὸν Ρουμπίνην· εἶναι τρελλὸς», ἐγὼ δὲ τοῖς ἀπήντησα ὅτι «δὲν ἤλθα νὰ καταταχθῶ ἐν Φρενοκομείῳ».

Τὸν κ. Ρουμπίνην ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ ἴδω τὸ πρῶτον ἐν τῷ βίῳ μου ἐν τῇ χορῇ ὃν ἔδωκαν πέρισυ ἐν Γιουργέβῳ αἱ κυρίαι τῆς πόλεως ταύτης πρὸς τιμὴν τῶν φοιτητικῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν μετασχουσῶν τοῦ ἐν Γιουργέβῳ παμβαλκανικοῦ συνεδρίου. Δὲν ἠξεύρω τίς πρόθυμος καὶ φιλόπατρις χεὶρ μ' ἀπέσπασε βιαίως τῶν ἀγκαλῶν τῆς Τερψιχόρης ὅπως μοὶ τινάξῃ κατὰ κεφαλῆς τὴν πολυσήμαντον παρουσίασιν «ὁ κύριος Τιμολέων Ρουμπίνης, διευθυντὴς τῶν «Συλλόγων» ὁ μόνος ἔντιμος καὶ φιλόπατρις τῶν παρὰ τὸν Δού-

ναβιν Ἑλλήνων δημοσιογράφων». Προσέκλινα ἐδαφιαίως. Δὲν εἶχα μάθει τότε ἀκόμη ὅτι ὁ κ. Ρουμπίνης δὲν ἦτο δημοσιογράφος, ἀλλ' ἁπλοῦς ἐκδότης ἐφημερίδος μὲ πόζαν δημοσιολόγου. Παρευθὺς ἐν τούτοις ἀνεμνήσθην ὅτι οἱ «Σύλλογοι ἦσαν τὸ ὄργανον τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀποδοκιμάσαν καὶ πολεμῆσαν τὴν εἰς Ρωμουνίαν ἀποστολήν ἡμῶν. Ἀπηύθυνα τότε τῷ κ. Ρουμπίνῃ αὐστηρὰς παρατηρήσεις. «Κατεδικάσατε πράγματα, κύριε, εἶπον ὧν δὲν εἴχατε ἴσως ἐπαρκῆ γνῶσιν ὅπως ἐκτιμήσητε αὐτά. Γινώσκετε τὸν βαθύτερον λόγον τῆς ἐνταῦθα ἀποστολῆς ἡμῶν;» — «Ἔ, τώρα τὰ γυρίσαμε, ὑπέλαβεν ὁ κύριος Ρουμπίνης, δὲν εἴδατε πόσους ἐπαίνους ἐγράψαμεν .... Δόσατέ μοι, σᾶς παρακαλῶ τὸ κείμενον τοῦ λόγου ὑμῶν ὅπως τὸ μεταφράσωμεν καὶ δημοσιεύσωμεν». — «Κύριε Ρουμπίνη, ὁ λόγος μου εὑρηται κατατεθειμένος εἰς τὸ προεδρεῖον». Μετά τινας ἡμέρας ὁ δύσμοιρος λόγος μου ἐδημοσιεύετο ἐν τοῖς «Συλλόγοις» ἐν τῇ ἀτυχεστάτῃ τῶν μεταφράσεων.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας παρετίθετο τοῖς φοιτηταῖς γεῦμα ὑπὸ τοῦ φιλογενοῦς συμπατριώτου μου κ. Ρόγκου, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, εἰς ὃ παρεκάθηντο καί τινες δημοσιογράφοι καὶ καθ' ὃ ὡμίλησέ τινα καὶ ὁ παλαιὸς δημοσιογράφος κύριος Σαρδέλης. Ἠρώτησα τὸν λόγον τῆς ἀπουσίας τῶν κκ. Δημητροπούλου καὶ Ρουμπίνη. Μοὶ ἀπήντησαν ὅτι ὁ μὲν πρῶτος εἶναι ἀσθενὴς ὁ δὲ δεύτερος «δὲν χωνεύει τὸν Σαρδέλην». Δὲν ἔδωσα εἰς τὸ πρᾶγμα προσοχήν. Μετά τινας πάλιν ἡμέρας ὁ κ. Ρουμπίνης μὲ παρεκάλεσε δι' ἐπιστολίου νὰ πέμψω αὐτῷ κάτι τι διὰ τὸ ἔκτακτον φύλλον ὅπερ ἡτοίμαζε διὰ τοὺς φοιτητάς. Τὸν εἶπον ὅτι ἂν θέλῃ δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν λόγον μου, ἀφοῦ διορθώσω πως τὴν μετάφρασίν του. Ἀναχωροῦντα ἐντεῦθεν μ' ἀπεχαιρέτισεν ἐν τῷ σταθμῷ. Ἐλάχιστα, ὡς βλέπετε, ἐγνώρισα αὐτόν· ἀληθῶς ὅμως εἰπεῖν τὸ ἀρῆϊον αὐτοῦ ἦθος δὲν μ' ἀφῆκεν ἐν τῷ συνόλῳ κακὴν ἐντύπωσιν. Ἦτο ἄλλως τε τότε ὁ κ. Ρουμπίνης, ραδινότερος, εὐθυτενέστερος, εὐρωστότερος· δὲν εἶχον ἀκόμη προφθάσει νὰ καταφάγωσιν αὐτὸν πολὺ τὰ ἀνακυκῶντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ μίση. Ἔβλεπον ἄλλως τε αὐτὸν πάντοτε θυμιῶντα τὸν θεῖόν μου κ. Παπαρρηγόπουλον, πρεσβευτήν, καὶ ἐν τῇ κνίσῃ τοῦ ὑπὲρ προσφιλοῦς συγγενοῦς ἀφθόνως καιομένου θυμιάματος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ ἐντρυφᾷ ἡ εὐαίσθητος ψυχή μου. Οὕτω βλέπετε εἴμεθα πεπλασμένοι οἱ ἄνθρωποι. Ἕκαστος μὲ τὰς ἀδυναμίας του. Ἀλλὰ θὰ ἴδωμεν κατωτέρω ποῦ ἔτεινε καὶ τὸ θυμίαμα τοῦτο τοῦ κ. Ρουμπίνη. Ἆρά γε ἡ πολλή του ἀγάπη πρὸς τὸν θεῖον μου τὸ ὑπέκκαιεν;

Ἐξ Ἀθηνῶν ἀντήλλαξα ἐπιστολάς τινας μετὰ τοῦ κ. Μοσχοπούλου περὶ διαφόρων δημοσιογραφικῶν ζητημάτων. Ἀπέστειλα τοῖς «Συλλόγοις» πρὸς δημοσίευσιν τὸ περὶ Ρωμουνίας ἔργον μου, προτοῦ νὰ δημοσιευθῇ εἰς ἴδιον τεῦχος· συνειργάσθην εἰς τὴν ἔκδοσιν πανηγυρικοῦ φύλλου τῆς 25 Μαρτίου, ἐνέπνευσα τῷ κ. Μοσχοπούλῳ ἄρθρα τινὰ περὶ Κύπρου καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ναυτικῆς τοῦ ἔθνους συγκροτήσεως· ἐν τοῖς «Συλλόγοις» δὲ κατεχώρησα οἱονδήποτε κείμενον ἀφορῶν εἰς τὰς μετὰ τῆς ρωμουνικῆς ἀκαδημαϊκῆς νεότητος σχέσεις μου. Ἡ λίαν εὐπετὴς τοῦ κ. Μοσχοπούλου γραφὶς ἐχάραξε τότε ἐπανειλημμένως καὶ τὴν φράσιν «κατ' ἐπιστολὴν διασήμου ἐξ Ἀθηνῶν ἀνδρός . . .». Φράσις ἥτις ἔκαμε τὸν κ. Ρουμπίνην νὰ ξεπληρώσῃ τὰς πρὸς τοὺς «Συλλόγους» ἐκδουλεύσεις μου, διὰ τῆς τοσοῦτον συναρμοζούσης τῇ ἀνατροφῇ αὐτοῦ ἁβρᾶς ἐκφράσεως «Ἄμ βέβαια! δανεικά, ἀμοιβαῖος θαυμασμός». Δύνασθε νὰ ἀρνηθῆτε τοῦτο κ. Μοσχόπουλε; καὶ τοῦτο διὰ τὴν δικαιοτάτην ἐν τῇ «Ρωμουνίᾳ» μου παρατήρησιν ὅτι οἱ τῷ κ. Ρουμπίνῃ ἀνήκοντες «Σύλλογοι» συντάσσονται ὑπὸ τοῦ κ. Θ. Μοσχοπούλου. Δὲν ἠννόουν βεβαίως ν' ἀρνηθῶ ὅτι ὁ κ. Ρουμπίνης δὲν ἔβαζε ταῖς πενιαῖς του. Τὰς ἐνόμιζα ἄλλως τότε, ὦ ὕψιστε Θεέ, πενιὲς ἀνθρωπινές. Πῶς ὅμως ἐφαντάσθη ὁ κ. Ρουμπίνης ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιζητήσω τὴν ρεκλάμαν τοῦ τότε μικύλλου καὶ σχεδὸν ἀγνώστου ἐν Ἑλλάδι φύλλου του, τοῦτο ἀκόμη δὲν ἐννοῶ. Ἐπαινεθεὶς διὰ τὰ ἔργα μου ὑπὸ τῶν κρατίστων τοῦ κόσμου περιοδικῶν τῆς Revue des Deux Mondes καὶ τῆς Nouvelle Revue μὰ τὸν Θεὸν, ἐθεώρουν περιττὸν νὰ ἐπιζητήσω τῶν «Συλλόγων» τοὺς διθυράμβους.

Πρό τινων μηνῶν εἶχε διακοπῆ ἡ μεταξὺ τοῦ συντάκτου τῶν «Συλλόγων» καὶ ἐμοῦ ἀλληλογραφία, καθόσον εἶχον ἀποσυρθῇ ἐν τῇ Σικυῶνι τῆς Πελοποννήσου, ἡ δὲ ἀπρεπὴς γλῶσσα τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτοῦ τῶν «Συλλόγων», διασύροντος καὶ προπηλακίζοντος τὰ πρόσωπα ἐκλογικοῦ ἐν Ἀθήναις Συνδυασμοῦ ἐν οἷς τίμια καὶ σεβαστὰ δι' ἐμὲ πρόσωπα, ὁ Δεληγεώργης, ὁ στρατηγὸς Λέκας, αὐτὸς ὁ πατήρ μου καὶ ἄλλοι συγκατελέγοντο μὲ εἶχέ πως ψυχράνῃ. Ὅταν ὅλως ἀπροσδοκήτως τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου λαμβάνω ἐν Σικυῶνι τῆς Κορινθίας τὴν πρόσκλησιν τοῦ κ. Ρουμπίνη, ἣν κρατῶ ἀνέπαφον διὰ τοὺς βουλομένους ἰδεῖν. Ὁ κ. Ρουμπίνης μαθὼν ἐνταῦθα παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ ἡμῶν ὅτι ἐζήτουν θέσιν ἐν τῷ ἐμπορίῳ, καὶ δὴ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, μοὶ γράφει: «προσφέρομαι νὰ σοὶ παράσχω τὸ καλλίτερον μέσον (τοῦ νὰ ἔλθω, δηλαδὴ, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν) παραχωρῶν σοι τὴν θέσιν διευθυντοῦ τῶν «Συλλόγων» ἐμοῦ περιοριζομένου εἰς τὴν διαχείρισιν καὶ περιοδείαν πρὸς αὔξησιν τῶν συνδρομῶν. . . . Θὰ εὑρίσκεσο τέλος ἐν μέσῳ ἄλλου κόσμου, ἄλλης ἀτμοσφαίρας, εὐρυτέρου ὁρίζοντος. . . Ἀπάντησόν μοι ἀμέσως καθόσον προτιμῶ ὑπὲρ πάντα ἄλλον τὴν μετὰ σοῦ συνεργασίαν. Ἐν πάσῃ ἐχεμυθίᾳ σὲ παρακαλῶ νὰ τηρήσῃς τὴν πρότασίν μου· δὲν θέλω νὰ γίνῃ γνωστὴ εἰς τοὺς συναδέλφους καὶ τὴν διακωδωνίσωσιν».

Μὲ αὐτὸ τὸ φιρμάνι εἰς τὸ χέρι ἔφθασα εἰς Βουκουρέστιον καὶ μετ' ὀλίγον περιήρχετο ἄλλη ἐπιστολὴ εἰς χεῖράς μου λέγουσα (καὶ αὕτη ἐπιδεικνύεται τῷ βουλομένῳ): «Χαίρων ὅτι ἀσμένως καὶ μετὰ ζήλου ἐδέχθης τὴν πρότασίν μου, πέποιθα ὅτι τὸ ἔργον θέλει εὐδοκιμήσῃ καὶ ὑπὸ ὑλικὴν ἔποψιν δι' ὅλους μας. Ἅμα λάβῃς τὴν παροῦσαν ἐπίσπευσε τὴν ἀναχώρησίν σου διὰ Κων/πόλεως καὶ Βάρνης, τῆς μόνης ὑπολειπομένης ὁδοῦ ἄνευ καθάρσεων.» Τοσοῦτον ἔσπευσα ὥστε ἐκινδύνευσα νὰ πνιγῶ ἐν μέσῳ Εὐξείνῳ πόντῳ. Ὁ κ. Ἀλεξανδρόπουλος εἶναι μάρτυς καὶ συνναυαγός. Μετὰ ταῦτα ἔπονται ὀδηγίαι τινες λίαν δύσληπτοι, ὡς ἡ ἀκόλουθος «νὰ προσπαθήσῃς νὰ μὴ ἀναγγελθῇ ἡ ἄφιξίς σου παρὰ τὴν ἐπιοῦσαν τῆς ἀναχωρήσεώς σου» ἀλλ' εἰς ταῦτα δὲν ἔδωκα προσοχήν. Μετὰ ὀκτασέλιδον τέλος πολυλογίαν καὶ νέας ὁδηγίας περὶ συνδρομῶν ὡς τὰς ἀκολούθους λίαν ἐνθαρρυντικὰς διὰ τὸν δημόσιον τῆς Ἑλλάδος θησαυρόν, «καλὸν θὰ ἦτο ἂν ἐνεγράφοντο συνδρομηταὶ ὅλα τὰ ὑπουργεῖα», ἡ πλήρης ὑποσχέσεων καὶ ἐνθαρρύνσεων ἐπιστολὴ κλείει διὰ τοῦ ἑξῆς συγκινητικοῦ ἐπιλόγου «ἔχω καὶ ἄλλα νὰ γράψω, ἀλλὰ δὲν βλέπω πλέον καὶ μένει νὰ τὰ εἴπωμεν, ὅταν ἔλθῃς σὺν Θεῷ», ὅπερ μ' ἔπεισε πλέον ὅτι ὁ κ. Ρουμπίνης ὄντως παθὼν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς ἀποκαμὼν πλέον ἐκ τῆς μακρᾶς ἐργασίας ἀπεσύρετο τοῦ ἐφημεριδογραφικοῦ σταδίου καὶ ἐζήτει ἀντικαταστάτην, διάδοχον. Καὶ ἐνταῦθα ἐλθὼν ἤκουσα τ' αὐτὰ παρ' αὐτοῦ. «Ἐκουράσθην πλέον, οἱ ὀφθαλμοί μου δὲν ἀντέχουν. Οἱ «Σύλλογοι» θέλω νὰ ζήσουν καὶ νὰ ἔχω καὶ ἐγὼ κάτι τι διὰ τὸ γῆράς μου.» Ἦσαν ταῦτα βεβαίως ἀρκετὰ νὰ ἐμπνεύσωσιν ἄνδρα νέον καὶ ἐπιζητοῦντα τὴν πρόοδον. Ἀνέλαβον τὸ ἔργον χωρὶς εἰς οὐδὲν νὰ παρενοχλήσω ἢ νὰ βαρύνω τὸν κ. Ρουμπίνην. Ἐχαρίζετο ὄντως αὐτῷ λαμπρὰ εὐκαιρία ὅπως ἀνορθώσῃ τοὺς πίπτοντας «Συλλόγους». Ἐξήντλησα πάντα τὰ μέσα ἅπερ διέθετον ὑπὲρ αὐτῶν. Ὁ ἀδελφός μου ἐν Ἀθήναις οὐχὶ μόνον ἀνταπόκρισιν ἀμισθὶ ἀνέλαβεν, ἀλλὰ καὶ ἐδαπάνησεν διατυμπανίζων τὴν μεγέθυνσιν τῶν «Συλλόγων» καὶ γράφων πανταχοῦ, καὶ ὁ φίλος μου κ. Λ. Σταματιάδης ἐν Σμύρνῃ, καὶ ὁ Φιλαδελφεὺς ἀνέλαβε δωρεὰν ἀνταπόκρισιν ἐκ Παρισίων καὶ ὁ πολύτιμος ἐν Ἀθήναις λόγιος κ. Καμπούρογλους ὁ πολυμαθέστατος συγγραφεὺς τῆς «Ἱστορίας τῶν Ἀθηνῶν» καὶ τόσοι ἄλλοι μεθ' ὧν πάντων ἀλληλογράφησα δι' ἑκατὸν καὶ πλέον ἐπιστολῶν, ὧν οὐδὲ τὸ γραμματόσημον ἐξ ἀβρότητος κατέβαλεν ὁ κ. Ρουμπίνης. Κατάλογον δὲ ὁλόκληρον, μακρὸν παρέδωκα τῷ κ. Ρουμπίνῃ συνδρομητῶν, ὧν ἐλάχιστοι ἐπέστρεψαν τὸ φύλλον, εἰς οὓς δὲ ὁ κ. Ρουμπίνης ἐν τῷ ἐπιχειρηματικῷ αὐτοῦ πνεύματι ἀπέστειλε δίκην ἐπαίτου ἅμα τῷ πρώτῳ φύλλῳ καὶ τὴν ἀπόδειξιν πρὸς πληρωμήν!!! Ἐν τῷ ζητήματι δὲ τῶν εἰσπράξεων τούτων ἔδωκε καὶ δείγματα τοσούτῳ ἀνοικείου καὶ προσβλητικῆς πρὸς ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς δυσπιστίας, ὥστε ἡ τιμὴ μοὶ ἐπέβαλλεν οὐδὲ λεπτὸν πλέον νὰ μείνω παρ' αὐτῷ. Ὁ κ. Ρουμπίνης μὲ εἶχε παρακαλέσει, μόνος, νὰ γράψω τῷ ἀδελφῷ μου, παρακαλῶν αὐτὸν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐν Ἑλλάδι νέων συνδρομῶν δι' ἀνθρώπων ἐπὶ τούτῳ ἀποζημιουμένων τόσον τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων. «Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, μὲ εἶπε, θὰ σοὶ δώσω τὰς ἀποδείξεις νὰ τὰς στείλῃς τοῦ ἀδελφοῦ σου». Ἔγραψα. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ κ. Ρουμπίνης μοὶ λέγει: «Γράψε μίαν σύστασιν μὲ τὴν ὑπογραφήν σου ὄπισθεν ἑκάστης ἀποδείξεως». Ἔπραξα καὶ τοῦτο. Ἀλλὰ βλέπω ὅτι δὲν τὰς ἀποστέλλει τῷ ἀδελφῷ μου καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδηλώσει τῆς ἀπορίας μου: «Μὰ θὰ τὰς στείλω εἴς κάποιον ἄλλον» λέγει. Ἐρωτῶ τὸ ὄνομα τοῦ κάποιου ἄλλου καὶ μοὶ τὸ ἀποκρύπτει. Εἴπατέ μοι νῦν, κύριοι, ἠδυνάμην πλέον νὰ μείνω ἐν τοῖς «Συλλόγοις»;

Ὁ κ. Ρουμπίνης ἠθέλησε, φαίνεται, νὰ κάμῃ ἐφέτος πλέον τὸ ἀληθὲς coup d'état του ἂν μὴ coup de tête. Παρεσκεύασε μέγα σχέδιον, χωρὶς νὰ μελετήσῃ τὸ δυνατὸν τῆς ἐφαρμογῆς του. Ἐκτὸς τοῦ αἰμαλώτου κ. Μοσχοπούλου, ὃν θυσιάζει ἡ ἀγαθὴ αὐτοῦ φύσις, ἀπεφάσισε τὴν γενικὴν ἐξόντωσιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν «Συλλόγων» Ἔξω λοιπὸν οἱ στοιχειοθέται. Ἐρρίφθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς χωρὶς νὰ εἰδοποιηθοῦν μίαν κἂν πρὶν ἡμέραν ὅπως ἄνθρωποι πτωχοὶ ὄντες μεριμνήσωσιν ἐγκαίρως περὶ ἐργασίας. Τὸ προσγενόμενον αὐτοῖς ἄδικον πνίγει νῦν τὸν κ. Ρουμπίνην. Δὲν ἔπαθον φαίνεται οἱ σωματικοὶ μόνον ὀφθαλμοὶ τοῦ κ. Ρουμπίνη· ἔκλεισαν διὰ παντὸς καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἂν εἶχε ποτὲ καρδίαν. Ἀλλὰ τί ὁμιλοῦμεν τῇ ἀληθείᾳ, περὶ πάθους ὀφθαλμῶν ἀφοῦ ὁ κ. Ρουμπίνης παθὼν καὶ ταφεὶς ἀνέστη, ἀφοῦ τῷ ἐξεφωνήθησαν πλέον οἱ ἐπιτάφιοι καὶ τῷ κατετέθησαν τοσοῦτοι ὡραῖοι στέφανοι, πάλιν περίλαμπρος καὶ ἀναλαβὼν καὶ αὖθις τὴν διεύθυνσιν τοῦ περιπύστου φύλλου του ἄγει αὐτό, κυβερνήτης ὀξυδερκέστατος, εἰς ἀσφαλῆ λιμένα.

Ὁ παλαιὸς καὶ συμπαθὴς δημοσιογράφος μάτην ἀπετάθη πρὸς διαφόρους ἐν Κων)πόλει κυρίους, οὓς ἔλεγε φίλους του, ὅπως φροντίσωσι περὶ εὑρέσεως νέων στοιχειοθετῶν. Ἐδέησε, ἀναλάβω ἐγὼ καὶ τοῦτο. Πῶς θὰ ξεπληρώσω δέ ποτε τὰς πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους κ. κ. Ἰωακεὶμ Βαλαβάνην καὶ Γεράρδον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀναλαβόντας τὸ ἐπίπονον καὶ πλῆρες εὐθυνῶν τοῦτο ἔργον, ὑποχρεώσεις μου, καὶ ἐγὼ δὲν ἠξεύρω. Αἱ δυσχέρειαι πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀγρίως ἀπελασθέντων στοιχειοθετῶν ἀνεχαίτισάν πως τὴν πρὸς ἀνθρωποφαγίαν τάσιν τοῦ κ. Ρουμπίνη. Ἐν τούτοις ταῦτα δὲν ἦσαν καὶ καλὰ προμηνύματα δι' ἐμὲ αὐτόν. Ἦτο φυσικὸν νὰ σκεφθῶ ὅτι ἀφοῦ ἐστερέουν τοὺς κλονουμένους «Συλλόγους» δὲν θὰ ἦτο καὶ ἀπίθανον νὰ ἐξωθηθῶ ἔξω τῆς θύρας. Ἀλλ' ἤδη ὁ ἀνθρωποφάγος ὡσφραίνετο καὶ πάλιν ἀνθρώπινον αἷμα ἤθελε νὰ φάγῃ τὸν ἱκανώτατον αὐτοῦ διαχειριστὴν Jean, διότι ἐὰν ὑπάρχῃ διαχειριστὴς ἐν τοῖς «Συλλόγοις» βεβαίως οὗτος δὲν εἶναι ὁ κ. Ρουμπίνης, οὗτινος οὐδαμοῦ εἶδον τὰ βιβλία, τῶν λογαριασμῶν ἢ τὴν ἀλληλογραφίαν, (Βαρυνόμενος ὁ ἴδιος ὑπαγορεύει κάπου κάπου κανὲν γράμμα εἰς τὸν κ. Μοσχόπουλον, ὅστις καὶ δικαίως φεύγει τὴν προσβλητικὴν ταύτην δι' ἀρχισυντάκτην ἀγγαρείαν, ὡς ὁ διάβολος τὸ λιβάνι). Ὁ Jean λοιπὸν οὗτος, ὁ comptable, ὡς τὸν λέγει ὁ κ. Ρουμπίνης, ὄντως εὐφυέστατος, φιλοπονώτατος καὶ ἱκανὸς ἄνθρωπος, δὲν ἠξεύρω πῶς, «κάθεται 'στὸ στομάχι τοῦ κ. Ρουμπίνη». «Μὲ κλέπτει, λέγει, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ τὸν ἀνακαλύψω». Ἐνθαρρυντικοὶ ὄντως λόγοι διὰ τοὺς ἀναμιγνυομένους εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ κ. Ρουμπίνη. Ἐρωτήσατέ με ἀκόμη, Κύριοι, διατί δὲν ἔμεινα πλειότερον παρ' αὐτῷ, παρὰ τῷ κ. Ρουμπίνῃ οὕτινος τὸ μαθηματικὸν τάλαντον, ἂν μὴ ἐξαντλῆται ἐν τῇ οἰκονομικῇ διαχειρίσει τῶν «Συλλόγων» βεβαίως θαυματουργεῖ εἰς τὸ τάβλι ἀπὸ πρωΐας μέχρι βαθείας νυκτός.

Λαμβάνων ὑπ' ὄψει τὴν λογιστικὴν ἀταξίαν τοῦ κ. Ρουμπίνη καὶ τὴν ἄλλην αὐτοῦ περὶ τὴν διαχείρισιν ἀτασθαλίαν δικαίως ἐφοβήθην μήπως πρωΐαν τινὰ εὑρεθῶ sur le pavé. Διὰ τοῦτο οὐχὶ μόνον τῷ κ. Ἀλεξανδροπούλῳ ἀλλὰ καὶ τῷ κ. Χάϊτᾳ, ἀνδρὶ τὰ μάλα ἐνδιαφερομένῳ ὑπὲρ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐνταῦθα ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας, τιμήσαντί δ' ἡμᾶς διὰ τῆς φιλίας του, ὡρισμένως ἐδηλώσαμεν ὅτι δὲν ἐννοοῦμεν νὰ μένωμεν ἐν τοῖς «Συλλόγοις» ὑπὸ τὴν ἀμφίβολον ἐλπίδα τῆς διανομῆς τῶν καθαρῶν κερδῶν, ἀλλ' ἀπαιτοῦμεν ὡρισμένην μηνιαίαν ἀμοιβήν, ἠγγυημένην παρὰ τρίτου προσώπου, ἐκτὸς δὲ τούτου ἀπητήσαμεν καὶ τὴν ἄμεσον ἐκ Βουκουρεστίου ἀπέλευσιν τοῦ κ. Ρουμπίνη εἰς περιοδείαν, ὅπως δυνηθῶμεν ἐπὶ τέλους νὰ διευθύνωμεν τοὺς «Συλλόγους».» Οἱ ἄνω ἀξιότιμοι φίλοι ἀνεδέχθησαν νὰ συνεννοηθῶσι μετὰ τοῦ κ. Ρουμπίνη· ἄχρι τῆς ὥρας ὅμως οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἐλάβομεν περὶ τούτου. Οὔτε ὁ κ. Ἀλεξανδρόπουλος, οὔτε ὁ κ. Χάϊτας παρέσχον ἡμῖν μέχρι τοῦδε τὴν τιμὴν νὰ ἐπισκεφθῶσιν ἡμᾶς, οὔτε ἐπιστολὴν ἢ ἐπισκεπτήριόν τι ἐλάβομεν παρ' αὐτῶν ἀγγέλλον ἡμῖν τὴν παραδοχὴν τῶν ὅρων ἡμῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ρουμπίνη, ὥστε ὁ κύριος οὗτος ψεύδεται ἀναίδην διϊσχυριζόμενος ὅτι τὸ «ὅλως ἀσήμαντον τοῦτο ἐπεισόδιον ἐξωμαλίσθη».

Ἡ γενικὴ δυσπιστία τοῦ κ. Ρουμπίνη πρὸς πάντας τοὺς περὶ αὐτὸν εἶναι τι ἀπαίσιον, ἂν μὴ κωμικόν. Ἐρώτησις. «Διατί ἐξεδιώξατε κ. Ρουμπίνη στοιχειοθέτας τόσον ἱκανοὺς μεθ' ὧν θὰ ἐπροχωροῦμεν ταχύτερον;— Ἀπόκρισις. «Συνεννοοῦντο μετὰ τοῦ Δημητροπούλου». Δὲν κατενόησα ἀκόμη ἀκριβῶς τί δύναται νὰ σημάνῃ τοῦτο.

Ἐν τούτοις διὰ νὰ μὴ πολυλογῶμεν, —ζητῶ συγγνώμην παρὰ τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Πατρίδος»· ὁ κ. Ρουμπίνης πταίει, — τρεῖς ἡμέραι δὲν εἶχον παρέλθῃ ἀπὸ τῆς βροντοφώνου προκηρύξεως τοῦ κ. Ρουμπίνη, (εἰς τὰς Ἀθήνας ἐφρόντισε νὰ στείλῃ ἓν μόνον φύλλον τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ), καὶ ἤρξατο τῆς ὑπονομεύσεως τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἔργου. Οἱ καλοθελητάι του ἐφρόντισαν νὰ τῷ εἴπωσιν ὅτι ἐξηλείφθη, ὅτι ἐχάθη καὶ ὀλίγον ἔλειψε πραγματικῶς νὰ τὸ χάσῃ. Ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἐλησμονήθη τὸ ὑπ' αὐτοῦ τούτου τεθὲν, ὅτι ἀνάγκη νὰ ἀποχωρήσῃ νὰ ἐξαλειφθῇ διότι οἱ «Σύλλογοι» ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ παντοχόθεν καταδιωκομένου θὰ καταστραφῶσιν. Εἰς ἐνέργειαν λοιπὸν αἱ εἰδοποιήσεις, αἱ σημειωσοῦλαι, δι' ὧν ἔπρεπε νὰ καταδειχθῇ τῷ κοινῷ ὅτι αὐτὸς εἶναι τὸ πᾶν, ὅτι ὁ διευθυντὴς τῶν «Συλλόγων» εἶναι τὸ νευρόσπαστον τοῦ ἱδρυτοῦ. Ταῦτα ἀρκούντως προσπεσόντα εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ κοινοῦ καὶ τὴν γενικὴν θυμηδίαν προκαλέσαντα, ἐμοῦ δὲ τὴν ὑπόληψιν διακινδυνεύσαντα περιττὸν ν' ἀναλύσω ἐνταῦθα. Τὸ comble ἦτο, καθ' ἣν ἡμέραν τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν θεάτρων εἰπόντος μοι, ἐπισκεφθέντι αὐτὸν, νὰ ὑποβάλω αἴτησιν αὐτῷ περὶ παροχῆς διαρκοῦς εἰσιτηρίου ἐν τῷ Ἐθνικῷ Θεάτρῳ, ὁ κ. Ρουμπίνης προλαβὼν, ἐμοῦ παρόντος, ἐξήπλωσεν ἐπὶ τοῦ χάρτου μακρὰν-πλατεῖαν τὴν ὑπογραφήν του ὑπὸ τὸν τίτλον Directeur-propriétaire ὅπερ μεθερμηνευόμενον ἐστὶν **καὶ** διευθυντὴς **καὶ** ἰδιοκτήτης. Εἰπέ τε μοι τίς δύναται ν' ἀνέχηται τὰ τοιαῦτα;

Ἕτερον. Ὁ κ. Σ. Μανὸς, εἷς τῶν ἀρίστων ἐν Ρωμουνίᾳ διευθυντῶν τυπογραφείου, ἐλθὼν ἐκ μέρους τῆς διευθύνσεως τῆς «Πατρίδος» ἐζήτει τὴν γνώμην τῶν «Συλλόγων» περὶ ἐκδόσεως ἢ μὴ ἐκδόσεως τῶν φύλλων κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης, Ὁ κ. Ρουμπίνης προφρόνως ἀνέλαβε τὴν ἀπάντησιν «Πάντα ἐξεδιδα· ἀλλ' ἂς εἶναι, ὄχι ἐπειδὴ εἶναι μεγάλη ἑορτὴ, ἀλλὰ διότι ἔχω ἐργασίαν αὐτὴν τὴν ἡμέραν δὲν θὰ ἐκδώσω φύλλαν». Ἔνθα διὰ τριῶν λέξεων ὁ ἰδιοκτήτης τῶν «Συλλόγων» ἐφωράτο θέλων νὰ μεταβάλῃ ἡμᾶς εἰς ἁπλᾶς πλαγγῶνας, ὅπως ἐπιδεικνύῃ ἀναλόγως τῶν συμφερόντων του· «διότι ἔχω ἐργασίαν, δηλ. εἰπὲ εἰς τοὺς συναδέλφους ὅτι ἐγὼ, ἐγὼ, ἐγὼ τὸ γράφω τὸ φύλλον, ἐγὼ τὸ διευθύνω». Κύριε Ρουμπίνη, δὲν εἶμαι τόσῳ σκληρὸς νὰ σᾶς καταδικάσω ἐντελῶς. Ἡ ἀποξένωσίς σας ἀπὸ τῆς δημοσιογραφίας εἶναι πρόωρος ἀκόμη, ἡ δὲ χρῆσις ἐμοῦ ὡς νευροσπάστου εἶναι λίαν ἄδικος· καλῶς λοιπὸν ἐπανῆλθον τὰ πράγματα εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν.

Ὁ κ. Ρουμπίνης ἐννοεῖ τὴν δημοσιογραφίαν ἀσκουμένην διὰ τῶν ὕβρεων· πρὸς τοῦτο ἔχει καταλληλότατον ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτήν, ὅστις οὐδαμῶς ἐννοεῖ ὅτι αἱ κατὰ τῶν ἀντιπάλων τοῦ κυρίου Τρικούπη προσωπικαὶ δι' ὕβρεων ἐπιθέσεις εἶναι ἡ χειρίστη ὑπηρεσία ἣν παρέχει πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν, ἐξεγείρουσα τὴν συμπάθειαν ὑπὲρ τῶν ὑβριζομένων. Μὴ νομίζετε ὅτι κατώρθωσα νὰ εὐτρεπίσω ποτὲ τελείως τὰ ἐξ Ἀθηνῶν ἄχρηστα ταῦτα ὑβρεολόγια. Ὑβρίσθησαν ἐν αὐτοῖς πρόσωπα σημαίνοντα πρὸς ἃ ἐγὼ ἔχω τοὐλάχιστον εὐλαβέστατα καίτοι δὲν ἀκολουθῶ ἐν πᾶσι τὰς πολιτικὰς των ἀρχάς. Εἶμαι μὲν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ κ. Τρικούπη ἐν τοῖς πράγμασιν, διὰ τὸ ἀνοργάνωτον τῶν λοιπῶν κομμάτων ἐν Ἑλλάδι, ἐκ τούτου ὅμως δὲν ἕπεται ὅτι μοὶ ἐπιτρέπεται νὰ ὑβρίσω τὸν κ. Δηλιγιάννην παρ' ᾧ ὑπηρέτησα ὡς ἐμπιστευτικὸς γραμματεύς, ἢ τὸν κ. Ράλλην μεθ' οὗ ὁ πατήρ μου ἄλλοτε συνειργάσθη, ἢ τὸν κ. Μεσηνέζην, τὸν τύπον τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς φιλοπατρίας ὃν πάντα τὰ ἐν Ἑλλάδι κόμματα σέβονται καὶ ὃν προχθὲς ἔτι καθύβρισεν ὁ ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταποκριτὴς, ὃς τοσαῦτα ἄλλα εἶχε νὰ φωτίσῃ τοὺς ἐδῶ ὁμογενεῖς. Ἐγὼ Κύριε Ρουμπίνη, δὲν ἦλθον ἐνταῦθα ὅπως μεταβάλω τὴν γραφίδα εἰς ταπεινὴν θεραπαινίδα τῶν φατριῶν ἐπὶ ψωμισμῷ, ἐννοῶ πολιτικὴν ὑψηλὴν, ἁγίαν, ἀξίαν τῶν πατριωτικῶν καρδιῶν τῶν ἐνταῦθα ἑλλήνων. Ἐνθυμήθητι ὅτι πέρυσι λαβὼν τὴν ἐντολὴν νὰ συγκροτήσω τὴν πανεπιστημιακὴν ἐπιτροπὴν, συμπεριέλαβον ἐν αὐτῇ ὀπαδοὺς πασῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτικῶν ἀποχρώσεων, ἐπέτρεψα εἰς αὐτοὺς νὰ προπίωσιν ἀδιακρίτως ὑπὲρ οἱουδήποτε ἐν Ἑλλάδι πολιτικοῦ καὶ παρέστην παντοῦ καὶ πάντοτε μόνον ὡς ἐθνικός.

Σέβομαι τὸν κ. Τρικούπην 1) ὁμολογῶν τὴν ἀνάγκην τῆς μονιμότητος τῶν κυβερνήσεων, γνωρίζω νὰ ὑπερασπίζω τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας μου κατὰ τοῦ ξένου πολεμίου, οὐδέποτε ὅμως δύναμαι ν' ἀνεχθῶ νὰ διασύρωνται ἄνδρες σπουδαίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος ἀσκοῦντες, ὡς ὑβρίσθησαν

Ταλαίπωρον συμφωνητικὸν ποῖος ὅρος σου ἐξετελέσθη; Μήπως ὁ ὅρος σου περὶ ἀπροσωπολησίας, ὃν αὐτὸς ὁ κ. Ρουμπίνης ἐχάραξεν; Ἐνταῦθα δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ διηγηθῶμεν νοστιμώτατον ἐπεισόδιον, καθ' ὃ μοὶ ἀπεκαλύφθη πλέον ἐν ὅλῳ αὐτῆς τῷ μεγαλείῳ ἡ διανοητικὴ τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν «Συλλόγων» ἰσχύς. Εἶχεν ἐπισταλῇ ἡμῖν ἐξ Ἀθηνῶν ἐνθουσιώδης ὑπὲρ τῆς καλλιτέχνιδος Παρασκευοπούλου ἀνταπόκρισις, ἣν καὶ ἀπέστειλα πρὸς στοιχειοθέτησιν. Δὲν εἶχον ὅμως παρέλθει ὀλίγα λεπτὰ καὶ λαμβάνω πῦρ πνέουσαν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ρουμπίνη λέγουσαν ὅτι «δεχόμενος τοιούτους ὑπὲρ προσώπων ἐπαίνους παραβαίνω τὸν ὅρον τοῦ συμφωνητικοῦ περὶ ἀπροσωπολησίας καὶ κομματικῆς ἀμεροληψίας»! Ἄ, Κυρία Παρασκευοπούλου, θέλω ρουσφέτι χωρὶς ἄλλο.

Ὅτι ἡ παραίτησίς μου δὲν ἐπῆλθεν ἀπροσδοκήτως καὶ ἀκαριαίως ὡς ἀδοκίμως λέγει ὁ κ. Ρουμπίνης, ἀποδειξις εἶναι ὅτι τὸ δύσμοιρον καὶ χωλὸν συμφωνητικόν μας ὑπεγράφη μόλις πρὸ ἡμερῶν δεκαπέντε. Ἦτο δὲ συνέπεια δεινῆς ἔριδος ἐκραγείσης μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ κ. Ρουμπίνη, ἐννοοῦντος διαρκῶς νὰ ἀναμιγνύηται εἰς τὰ τῆς διευθύνσεως. Ἄλλως οὐδ' εἶχον σκοπὸν νὰ προβῶ εἰς συμφωνίας· μετὰ τοσαύτης εἰλικρινείας καὶ ἀγαθοπιστίας παρεδόθην εἰς χεῖρας ἀνθρώπου μὴ δυναμένου νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς μεγίστας τῶν θυσιῶν. Νὰ ὑποθέσω ὅτι μετενόησεν ἴσως, ἢ ὅτι μὲ ἐθεώρησε πλέον περιττὸν ἀφοῦ ἐξερράγη ἡ βόμβα, ὡς μ' ἀπεκάλει, ἔγεινα καὶ Βόμβα πρὶν γείνω βασιλεὺς τῶν δύο Σικελιῶν, καὶ ἦν μετὰ τοσαύτης παρεσκεύαζε μυστιστικότητος;

Ἀλλὰ τότε θὰ τὸν σύρω ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τὸν κύριον τοῦτον, τὸν φωνασκοῦντα οτι τὸν κατέστρεψα μὲ τοὺς τέσσαρας στοιχειοθέτας, οὓς ἔφερεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἵνα τὸν διδάξω ἐκεῖ κατὰ πόσον ἐξετέλεσε τὸ συμφωνητικόν του, ἐκτὸς τῶν ἄλλων καταδεχθεὶς νὰ κατακρατήσῃ ἐλάχιστά τινα κερμάτια, ὧν τὰ διπλάσια ἐδαπάνησα ἐνταῦθα τρέχων εἰς ἐπισκέψεις μόνον, συχνάζων δὲ διάφορα κέντρα, ὅπως ἐκτελέσω τὸ περὶ καλλιεργείας σχέσεων, ἐφ' ὧν νὰ στηρίζωνται οἱ «Σύλλογοι» σχεδίον του. Εἶμαι πολὺ περίεργος νὰ ἐρωτήσω τοὺς κκ. δικαστὰς πῶς κρίνουσι τὸν ἄνθρωπον, πῶς ἀποκαλεῖ αὐτὸν ὁ νόμος, τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὅστις δι' ἀπατηλῶν ὑποσχέσεων σύρων ἐκτὸς τῆς πατρίδος του, νέον τινα οἱονδήποτε, μὴ ἔχοντα ἔτι πλήρη τῶν κοινωνικῶν κινδύνων γνῶσιν καὶ πεῖραν, ἐκμεταλλεύεται αὐτὸν καὶ ἐγκαταλείπει εἶτα μετέωρον ἐν μέσῃ ὁδῷ. Διότι τί ἔπρεπε νὰ πράξω τεθεὶς πρὸ τοῦ διλήμματος, νὰ ἐξευτελισθῶ κύπτων πρὸ τοῦ Ρουμπίνη ἢ νὰ ριφθῶ εἰς τὰς ὁδούς; Ἂν οὐδαμοῦ μοὶ ἐπετρέπετο ὁ ἐξευτελισμός, πολὺ ὀλιγώτερον ἐν χώρᾳ, ἐν ᾗ ἄλλοτε μετὰ τόσης ἐκτιμήσεως ἐγενόμην δεκτός. Πῶς δὲ τολμᾷς, κύριε ἱδρυτὰ καὶ ἰδιοκτῆτα, νὰ βροντοφωνῇς περὶ ἐκπληρώσεως ὅρων συμφωνητικοῦ, ὅταν σήμερον ἀκόμη κατεβαλον ὅλον τὸ ἐνοίκιον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4 ὁδ. Blanari δωματίου, οὗτινος ἀνέλαβες τὸ ἥμισυ, ὅπως σχηματίσωμεν εὐπρεπές τι ὁπωσδήποτε γραφεῖον, ἐν ᾧ νὰ δεχώμεθα τοὺς ἐπισκέπτας καὶ φίλους των «Συλλόγων»! εἶτα δὲ ἐφόρτωσες εἰς τὴν ράχιν μου; Διότι δὲν πιστεύω νὰ σοὶ διῆλθεν ἡ ἰδέα ὅτι ὁ διευθυντὴς φύλλου τοιούτων ἀξιώσεων (πανελληνίων) ἦτο δυνατὸν διαρκῶς νὰ θάπτηται ἐν τῷ στενῷ ἐκείνῳ διαδρόμῳ τοῦ τυπογραφείου, ἐν ᾧ ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν Wiegand εἶχε τὴν κὸκ καίουσαν καὶ δεινὰς καρηβαρίας προκαλοῦσαν θερμάστραν αὐτοῦ, καὶ οὗ τὸ ἥμισυ ἐλεῶν τοῖς «Συλλόγοις» εἶχε παραδώσει αὐτοῖς ὡς γραφεῖα συντάξεως. Τεσσάρων σπιθαμῶν χωρητικότητος.

Κύριε Ρουμπίνη, δὲν ἐμελέτησες καλῶς τὰ πράγματα, καλῶν με ἐνταῦθα; Δὲν μ' ἐγνώριζες; Δὲν πιστεύω. Σαφῶς ἐγίνωσκες τὰ κατ' ἐμέ. Ὅτι κοινωνικῶς μὲν ἀνήκω εἰς τὴν πρώτην ἐν Ἑλλάδι τάξιν· ὑπὸ τὰς ἄλλας δὲ ἐπόψεις καὶ μεταξὺ τῶν γραφόντων δὲν κατεῖχον τελευταίαν θέσιν ἐν δὲ τῇ διοικητικῇ ὑπαλληλίᾳ ὅταν εὑρισκόμην κατεῖχον ὅλως ἐξαιρετικήν, μάλιστα διὰ τὴν νεότητά μου, θέσιν. Βεβαίως ἐρχόμενος ἐνταῦθα ἤλπιζον ἐπὶ σοβαρότερά τινα πράγματα. Βλέπων ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι τῶν «Συλλόγων» πομπώδεις ἀγγελίας περὶ τοῦ τυπογραφείου αὐτῶν ἐπίστευον ὅτι πράγματι εἴχετε τυπογραφεῖον. Οὐχὶ μόνον δὲν εὗρον τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν ᾧ ἐξετυποῦντο οἱ «Σύλλογοι» κατεσχημένον. Εἰς τὰς ἐπιστολάς ἃς ἐλάμβανον ἔβλεπον ἐν ἐπικεφαλίδι ἐντύπως Cabinet du directeur. Δὲν τὸ εἶδόν που. Εἶναι λοιπὸν ταῦτα φενάκη ὅπως ἐξαπατᾶται ὁ κόσμος; Cabinet du directeur! Καὶ τὸ γραφεῖον **καὶ** διευθύνσεως **καὶ** συντάξεως εὗρον ἐν τῷ θυρωρείῳ! τοῦ ξενοδοχείου Unire, ὡς νῦν εὑρηται ἐν τῇ καρβουναποθήκῃ ἡ τοῦ κ. Wiegand. Κύριε, σέβομαι τὴν ἔνδειαν, ὅταν δὲν καταδέχεται νὰ φέρῃ ψυμμίθιον ἐπὶ τῶν κατεσκληκυιῶν αὐτῆς παρειῶν. Ὅταν δὲν μεναχειρίζεται δανεικήν τινα πολυτελῆ περιβολὴν ὅπως προσελκύσῃ καὶ ἐκμεταλλευθῇ τοὺς ἁπλουστέρους. Ὁμοιάζετε ὑποψηφίαν νύμφην, κύριε Ρουμπίνη, παίζουσαν τὴν ἑκατομμυριοῦχον καίτοι νῆστιν ἀπὸ πολλοῦ. Εἰς ἀπόδειξιν ἔστω καὶ ἡ σημερινὴ ἔτι περὶ νέας μεγεθύνσεως, περὶ νέων βελτιώσεων προκήρυξίς σας. **Ἁγία προκήρυξις ἦτις μοὶ ἀπέδωκες τὴν ἐλευθερίαν μου.**

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ φίλος μου κ. Μοσχόπουλος φιλομειδέστατος μοὶ ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ κ. Ρουμπίνης ἔδωκε πρὸς στοιχειοθέτησιν εἰδοποίησιν ἀγγέλλουσαν νέας μεταρρυθμίσεις καὶ πολυδαπάνους βελτιώσεις διὰ τὴν πρώτην τοῦ νέου ἔτους. Ἀνεῖχον τινὰς ἀμφιβολίας περὶ τῶν διαθέσεων τοῦ κ. Ρουμπίνη ἤδη τὸ φῶς ἐπεχύνετο ἄπλετον ἐπ' αὐτῶν. Ὁ κ. Ρουμπίνης, χωρὶς οὐδὲ λόγον νὰ μὲ εἴπῃ, οὔτε κἂν ἐξ ἀβρότητος, περὶ νέων μεγάλων σχεδίων, βλέπων ἐν ἀγνοίᾳ μου πρὸς δημοσίευσιν τοιαύτην εἰδοποίησιν ἐβήλου καθαρῶς ὅτι δὲν ἠδύνατο πλέον ν' ἀντιστῇ κατὰ τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ ἐπὶ τὸ διοικῆσαι καὶ πάλιν διὰ στιβαρᾶς χειρὸς τοὺς «Συλλόγους». Ἀλλὰ εἰς τί θὰ χρησιμεύσῃ λοιπὸν ὁ διευθυντὴς ἑνὸς φύλλου, οὗτινος οὐδ' ἡ γνώμη ἐρωτᾶται μεταρρυθμίσεως ἐν τῷ φύλλῳ προκειμένης, ἣν ἄλλως μόνος οὗτος δύναται νὰ προτείνῃ, ἀφοῦ οὗτος μόνος ἔχει τὴν εὐθύνην τῶν τε γραφομένων ἐν τῇ ἐφημερίδι καὶ τῆς ἐν γένει διαρρυθμίσεως αὐτῆς. Ἂν δὲ ὁ διευθυντής σας κ. Ρουμπίνη ἦτο, ὡς ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι, τῆς γνώμης ὅτι τὸ πολὺ τέντωμα ὅπερ δίδετε εἰς τὴν ἐφημερίδα σας ταχέως θὰ τὴν ἀγάγῃ εἰς ἓν μεγάλον κράκ; Πόσον καλλίτερα θὰ ἐκάματε ἀσχολούμενος μόνον εἰς τὸ τάβλι σας νὰ μὲ ἀφήνατε ἐλεύθερον εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ φύλλου σας.

Μὴ παραπονεῖσαι κ. Ρουμπίνη. διὰ τὴν ἀποχώρησίν μου. Ἦτο ὅλως φυσική. Βλέπων μὲν ἀφ' ἑνὸς τὰ πείσματα ὑμῶν καὶ τὴν ἀφροσύνην, ἀφ' ἑτέρου καθ' ἡμέραν ἀποκαλύπτων τὴν ἄβυσσον ἣν εἴχετε ἀνασκάψῃ ὑπὸ τοὺς «Συλλόγους» διὰ τῆς συγκροτήσεως μετοχικῆς ἑταιρίας ἧς κατεδαπανήσατε ὁλόκληρον τὸ κεφάλαιον ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἱκανοποιήσεως δανειστῶν, ἔλαβα τὸν πίλον μου καὶ ἀπῆλθον εὐτυχῶς ἐν καιρῷ. Γινώσκω καλῶς ὅτι ἂν ἔμενον ἤθελον ἴσως κινδυνεύσῃ οὐχὶ τυχαίους κινδύνους.

Ἡ συμφωνία ἡμῶν περὶ κατανομῆς κερδῶν δι' ἐμὲ τοὐλάχιστον οὐδὲν ἤθελεν ἀποφέρει ὄφελος, καθ' ὅσον οὐδέποτε θὰ ἠννόουν νὰ μὴ καταβληθῇ, (προτοῦ λάβω τι ἐγὼ), ὁλόκληρον τὸ μέρισμα ἐφ' οὗ δικαιοῦνται οἱ δανεισταὶ ὑμῶν καὶ ὅπερ πολὺ φοβοῦμαι οὐδέποτε θέλουσιν ἰδεῖ.

Ἰδοὺ οἱ λόγοι τῆς ἀποχωρήσεώς μου. Θέλετε καὶ ἄλλους; Ἰδού. Ὁ κ. Ρουμπίνης ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον αἴτησιν ὡς εἴπομεν διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα συνηγορίαν του καὶ ζητεῖ συστάσεις. Δὲν ἐξαρκοῦσιν αὐτῷ αἱ τῶν κ.κ. Δαμασκηνοῦ καὶ Τομπάζη θέλει καὶ τοῦ Παπαρρηγοπούλου. Εἶναι θυμωμένος δὲ, φαίνεται, ἴσως ἐπειδὴ αἱ συστάσεις αὗται εἶναι ὅλως γενικαὶ καὶ ἀόριστοι. Ὁ χαριτωμένος ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταποκριτής του κ. Περδικίδης, ὁ τοσαῦτα εἰς τὸ φανερὸν γράφων περὶ τοῦ **συμπαθοῦς διπλωμάτου** κλπ. εἰς τὸ κρυφὸν σέρνει τοῦ κ. Παπαρρηγοπούλου τόσα ὅσα δὲν βάζει ὁ νοῦς σας. Μία τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ ἔγραφεν ὀρθὰ κοφτὰ «ὅτι ὁ κύριος οὗτος, δηλ. ὁ κ. Παπαρρηγόπουλος, σὲ ἐμπαίζει, διότι οὐδεμίαν σύστασιν ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον κ. λ. π.» Φαντάζεσθε ἂν ἐθύμωσεν ὁ κ. Ρουμπίνης, ἂν ἐκούνησε τὴν χαίτην του δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ, ἂν δὲν εἶπε «θὰ μετανοήσῃ ὁ κ. Παπαρρηγόπουλος», εἰς ἐμὲ δὲ ὅτι «δὲν ἔπρεπε νὰ μοῦ τὸ κάνει αὐτὸ ὁ θεῖός σου».

Ἄλλο. Ἂν ἤρχοντο φιλικαί τινες συμβουλαὶ ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις οἰκείων μου, Οἵα ὑποδοχή! «τὸν κακόν τους τὸν ψυχρό! δὲν ἠξεύρουν τί λένε», ἅπερ καὶ συνιστῶσιν οὐκ ὀλίγον τὴν ἐπιμεμελημένην ἀνατροφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν «Συλλόγων».

Τὸ μυθιστόρημα τοῦ Λοτὶ ἀπεδοκιμάσθη ὑπ' αὐτοῦ. Καὶμμένε Λοτὶ τί σοῦ ἔκαμα, ἀλλὰ ποῦ ἤξευρα καὶ ἐγὼ τὴν αὐστηρότητα τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικῆς βιβλιοκρισίας. Ὅταν δ' ἐνόμιζε ὅτι συνελάμβανεν ἀπὸ τ' αὐτιὰ τὰ σφάλματα τῆς διευθύνσεως, τότε δὴ τότε! Ταλαίπωρος γοῦνα! Πῶς σὲ ἥρπαζε, πῶς σ' ἐφόρει μὲ κίνδυνον διασχίσεώς σου ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον, μεθ' οἵας ὁρμῆς ἐκάθιζε τὸν ὑψηλόν του πῖλον μέχρι τῶν ὤτων καὶ ἔφευγε δίκην βέλους, κραυγάζων «ἀνάθεμα τὴν ὥραν καὶ τὴν στιγμήν». Τὴν ὥραν καὶ τὴν στιγμὴν ποῦ μ' ἔφερες ἔπρεπε ν' ἀναθεματίζῃς κ. Ρουμπίνη; Ἄ! δὲν ἀγαπᾷς τοὺς «Συλλόγους» καὶ ἔχεις δίκαιον. Τί σὲ συνδέει πρὸς αὐτούς; Ἁπλῶς χυδαία τις ὑλικὴ σχέσις. Μήπως τοὺς ἔγραψες σύ; Νὰ ἐκεῖ εἶναι ὁ Βερύκιος, ὁ Βαφειάδης, ὁ Ἀλεξανδρίδης, ὁ Σιγάλας, ὁ Δρακούλης, ὁ Δημητρόπουλος, ὁ Μοσχόπουλος καὶ τόσοι ἄλλοι, οὗτοι εἶναι οἱ δημιουργοὶ τῶν «Συλλόγων» ἂν θεωρήσωμεν αὐτοὺς ἐφημερίδα, βεβαίως ὅμως σεῖς ἂν θεωρήσωμεν αὐτοὺς μετοχικὴν Ἑταιρίαν ἢ ὑβριστήριον. Ὁ σοφὸς Θερειανὸς εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ γράψῃ πρός με δύο λέξεις συνιστῶν τὴν μετριοπάθειαν καὶ τὴν ἀποφυγὴν γλώσσης μεγαλαύχου κλπ. Ὦ! τότε τί ἔγεινε! «Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης προσβάλλεται τὸ παρελθὸν τῶν «Συλλόγων» Σβύνε λοιπὸν καὶ γράφε καὶ διώρθωνε καὶ τὸν Θεριανὸν ἀκόμη. Εἰπέτε μοι ἐπὶ τέλους ἂν εἶχον δίκαιο· ἢ οὔ ν' ἀηδιάσω τὴν τοιαύτην κατάστασιν.

Εἶμαι εὐχαριστημένος, κ. Ρουμπίνη, ὅτι ἐν καιρῷ ἀποχωρήσας, ἀπέφυγα ἐπιτηδείως πάντοτε τὴν πρότασιν ὑμῶν περὶ περιαγωγῆς μου ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας πρὸς περισυλλογὴν συνδρομῶν ἢ ἐράνων, ὅπως θέλετε. «Ὁρίστε κύριοι εἰς τὸ ἀξιοπερίεργον θέαμα». Ὄχι, τοῦτο κακῶς τὸ ὠνειρεύθητε, πιστεύσαντες ὅτι θὰ σᾶς ἤκουον. Τόσῳ σᾶς ἤκουσα εἰς τοῦτο ὅσον καὶ ὅταν μοὶ ἐλέγατε νὰ μὴν πλησιάζω τὸν δεῖνα καὶ νὰ μὴν πλησιάζω τὸν ἄλλον. Ἐπλησίασα πάντας καὶ μάλιστα τοὺς προέχοντας τῶν ἐδῶ ἑλλήνων καὶ εἶδον ὅτι τὸ λεγόμενον ὑφ' ὑμῶν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Βουκουρεστίου εἶναι διηρημένη εἶναι ψευδέστατον. Ὅλως τοὐναντίον οἱ σημαίνοντες ἐδῶ Ἕλληνες ὡς καὶ πάντες οἱ λοιποὶ εἰς ἀρίστας εὑρηνται μεταξύ των σχέσεις. Εὑρίσκομαι μάλιστα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ φωνήσω ἐντεῦθεν στεντορείᾳ τῇ φωνῇ ὅτι δὲν ὑπάρχουσι κόμματα μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων τοῦ Βουκουρεστίου. Εἷς μόνον Ρουμπίνης ὑπάρχει λυσσωδῶς ἐργαζόμενος πρὸς δημιουργίαν διχονοιῶν καὶ ἀνεμοζάλης ὅπως χαίρεται εἰς τὰ θολά.

Ἀλλ' ὄχι δὲν θὰ κατορθώσῃ τοῦτο· κατασυνετρίβη ἤδη ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν.

Ἐλπίζω κ. ἱδρυτὰ, ἰδιοκτῆτα, διευθυντὰ καὶ συντάκτα τῶν «Συλλόγων» νὰ σᾶς ὠφελήσῃ κἄπως ἡ ψυχρολουσία αὕτη ἐπαναφέρουσα γαλήνην τινὰ εἰς τὴν ζέουσαν κεφαλήν σας. Εἰς τὰς τυχὸν ὕβρεις σας καὶ ἀδολεσχίας οὐδεμίαν βεβαίως ὄρεξιν ἔχω ν' ἀπαντήσω Ἂν δὲ νομίζετε ἑαυτὸν ἠδικημένον ὑπ' ἐμοῦ, προσφύγετε εἰς τὰ δικαστήρια, πρὶν ἀπολέσας τὴν ὑπομονὴν σύρω ἐγὼ ὑμᾶς ἐνώπιον αὐτῶν.

Ὁ τέως διευθυντὴς τῶν „Συλλόγων".

Κων. Ν. Ράδος.

Σ. Π. Ἡ δημοσίευσις τῆς ἄνωθι διατριβῆς ἐγένετο συνεπείᾳ τῆς ἑπομένης ἐπιστολῆς τοῦ κ. Κ. Ν. Ράδου.

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς «Πατρίδος»,

Θέλετε μὲ ὑποχρεώσει τὰ μέγιστα καταχωρίζοντες ὑπ' εὐθύνην μου ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ἀξιολόγῳ ἐφημερίδι τὴν ἐσώκλειστον διατριβήν μου, κλπ.

Δέξασθε, κλπ.

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τὴν 4 Δεκεμβρίου 1892.

Κωνστ. Ν. Ράδος

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἀπολογισμὸς τῆς μητροπόλεως Ἀθηνῶν

Ἐξεδόθη ἐκ τοῦ μητροπολιτικοῦ γραφείου γενικὸς ἀπολογισμὸς τῶν εἰσπραχθέντων καὶ ἐξοδευθέντων διὰ τὴν οἰκοδομηθεῖσαν μητρόπολιν Ἀθηνῶν. Κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν αὐτὸν εἰσεπράχθησαν ἐκ δωρεῶν παρὰ διαφόρων κυρίων ποσὰ ἐν ὅλῳ 78,163 δρ. εἰς ἃς προσέθηκεν ὁ Σ. Μητροπολίτης ποσὸν ἐκ δρ. 45,627.39, δηλαδὴ τὴν μεγαλειτέραν ἐξ ὅλων τῶν δωρεῶν. Ἐδαπανήθησαν διὰ τὸ συμβόλαιον τῆς παραχωρήσεως τοῦ οἰκοπέδου καὶ τῶν λοιπῶν διατυπώσεων δρ. 3,143 καὶ διὰ τὴν οἰκοδομὴν 120,647.39, ἤτοι τὸ ὅλον 123,790.39 δραχμαί.

Γάμος ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως

Πεισματικωτάτη ἀπαγωγὴ καὶ πρωτοφανὴς γάμος ἐτελέσθη ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Ὁ Πέτρος Ἀνδριάκης ἥρπασε περιπαθῶς ἀπό τινος τὴν εὐειδῆ ἐκ Τεγέας κόρην Βασιλείαν. Ἀλλ' εἰς τὴν ἕνωσιν αὐτῶν ἀντέτασσεν ἀπόλυτον ἄρνησιν ἡ ἀδελφὴ τῆς νέας Μαριγὼ Μαρκοπούλου. Ὁ Πέτρος ὅμως διὰ μιᾶς καλογραίας ὑπηρετούσης παρὰ τῇ κυρίᾳ Μαρκοπούλου συνεφώνησε μετὰ τῆς ἐρωμένης του καὶ ἑτοιμάσας διάφορα καὶ ἱερεῖς ἀπάγει ἐσχάτως αὐτὴν καθ' ἣν ὥραν ἀπουσίαζεν ἡ ἀδελφή της καὶ ἐν τῷ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ναΐδριῳ τοῦ ἁγίου Συμεῶνος τελοῦσι τοὺς γάμους των! Ἡ ἀδελφὴ τῆς ἀπαχθείσης ἐπιστρέψασα καὶ μαθοῦσα τοῦτο μεταβαίνει εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ ζητεῖ παρὰ τοῦ κ Διευθυντοῦ βοήθειαν ὅπως προληφθῇ ὁ γάμος Ὁ κ. Μπαϊρακτάρης ἀπέστειλε τὸν κ. Τολμίδην ἀλλ' ὅτε ἔφθασεν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως οἱ γάμοι εἶχον τελεσθῆ καὶ οἱ νεόνομφοι διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Κηφισσιας ἀπῆλθον εἰς τὴν ἐξοχὴν χωρὶς φόβον ὑπὸ τῆς θυέλλης καὶ τοῦ ψυχροῦ βορρᾶ.

Ὅπου ὁ Μῆτσος Μεταβάλλεται εἰς Κόρην

Περίεργον γεγονὸς ἀγγέλλεται ἐκ Χαλκίδος. Ἐπὶ πολὺν χρόνον περιεφέρετο εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως παῖς τις πωλῶν πλακούντια. Οὐδεὶς ὑπώπτευέ τι περὶ αὐτοῦ. Ἐλέγετο Μῆτσος καὶ ἦτο γνωστὸς διὰ τοὺς αστεϊσμούς, μεθ' ὧν συνώδευε τὴν πώλησιν τῶν πλακουντίων του Τοῦ ἁγ. Δημητριου ὁ Μῆτσος ἔχων τὴν ἑορτήν του ἐκάλεσε τοὺς συντεχνίτας κοὶ φίλους του εἰς γεῦμα. Ἐπειδὴ δὲ ἔφαγον καὶ ἔπιον κατὰ κόρον, ὁ Μῆτσος τὴν ἐπιοῦσαν ἠσθένησε. Προσκληθεὶς ἰατρὸς διέταξε νὰ τεθῶσιν ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τῆς ὠμοπλάτης βεντοῦζαι Ὅταν ὁ Μῆτσος ἤκουσε τὴν συνταγὴν τοῦ ἰατροῦ, δὲν ἔμεινε πολὺ εὐχαρισιημένος. Πράγματι δὲ αἱ ἐπὶ τῆς ὠμοπλάτης βεντοῦζαι ἐτέθησαν, ἀλλ' ὁ Μῆτσος κατ' οὐδένα τρόπον ἐδέχετο νὰ τεθῶσι καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους· του τοιαῦται, προσεπάθει δὲ μὲ κάθε τρόπον ν' ἀποκρύψῃ τὸ στῆθος του! Αἱ ἀπόπειραι τῆς συζύγου τοῦ ἀρτοποιοῦ παρ' ᾧ ὑπηρέτει ἀπέβησαν μάταιαι ἀλλ' ὁ υἱὸς τοῦ ἀρτοποιοῦ διὰ τῆς βίας ἐξηνάγκασε τὸν Μῆτσον νὰ δεχθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους του βεντούζας. Ὁποία ὅμως ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξίς του ὅτε καταβιβάσας διὰ βιαίας κινήσεως τὸ ὑποκάμισον τοῦ Μήτσου παρουσιάσθη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἀναπάλλον πάλλευκον παρθενικὸν στῆθος: Ὁ Μῆτσος λοιπὸν ἦτο κόρη καὶ ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι κατάγεται ἐκ Μάνης, ὅτι ὀνομάζεται Μαρία καὶ ὅτι καὶ ἐν Ἀθήναις μετήρχετο τὸν ὑπηρέτην καὶ ὅτι εἶνε στεφανωμένη καὶ ἄγκιχτη!

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Ἐμπορικὴ σύμβασις

Αἱ μεταξὺ ρωμουνικῆς καὶ γαλλικῆς κυβερνήσεως διαπραγματεύσεις πρὸς σύναψιν ἐμπορικῆς συμβάσεως εὑρίσκονται ἐν τῷ περαιοῦσθαι.

Οἱ γάμοι τοῦ διαδόχου

Οἱ στρατιωτικοὶ προβιβασμοὶ γενήσονται τὴν 29 δεκεμβρίου, ἡμέραν καθ' ἣν θέλουσι τελεῖσθαι ἐν Σιγμάριγκεν οἱ γάμοι τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου.

— Αἱ μαθήτριαι τῶν δευτεροβαθμίων παρθεναγωγείων πρωτευούσης ἀσκοῦνται εἰς ἐκμάθησιν θριαμβευτικοῦ ἄσματος ψαλησομένου παρ' αὐτῶν ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ κατὰ τὴν ἄφιξιν τῆς Α. Β. Υ. τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας.

Εἷς γεωγραφικὸς μαργαρίτης

Ἀγορεύων προχθὲς ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τῆς ἑλληνορωμουνικῆς ῥήξεως ὁ κ. Στοϊτσέσκος μεταξὺ ἄλλων εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς: «Δὲν φοβοῦμαι μὴ ὁ στόλος τῶν Θερμοπυλῶν καταπλεύσῃ εἰς τὰ στόμια τοῦ Δουνάβεως». Αἱ Θερμοπύλαι, ἡ παγκοσμίου φήμης ἱστορικὴ αὕτη θέσις τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐκλαμβάνηται σήμερον ὡς λιμήν, τοῦτο σημαίνει τὸ ἄωτον τῶν γεωγραφικῶν γνώσεων.

Διάφορα

Ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας κ. Ἰονέσκος σήμερον πρόκειται νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς τὸ περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τοῦ κατωτέρου κλήρου νομοσχέδιον αὐτοῦ.

— Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον πρωτευούσης θέλει ἐξετάσει σήμερον τὴν ἔκθεσιν, ἣν ὑπέβαλεν αὐτῷ, ὁ ἐκ τῶν δημοτικῶν συμβούλων κ. Ἀριὼν ἀναφορικῶς τῆς διαφορᾶς ἥτις ὑφίσταται μεταξὺ τοῦ δήμου καὶ τῆς ἑταιρίας τῆς κατασκευῆς τοῦ ἠλεκτρικοῦ τροχιοδρόμου.

— Ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων κ. Τσεζεάνου ἀνεχώρησεν εἰς Βραΐλαν καὶ Γαλάζιον πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τηλεφωνικῶν αὐτόθι ἐγκαταστέων.

Προχθὲς ἐπερατώθη ἡ καταγραφὴ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος συνταγματάρχου Εὐγ. Ἀλκάζ. Διαθήκη δὲν εὑρέθη, ἀλλὰ μόνον ἁπλῆ σημείωσις, δι' ἧς ὁ θανὼν ὑπεδείκνυεν ὡς κληρονόμους ὁλοκλήρου τῆς περιουσίας του τοὺς κ.κ. Ε. Βραέσκου καὶ Γρ. Ρ. Κοζαδίνη.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»)

Παρίσιοι, 3/15 δεκεμβρίου.— Θυελλώδεις συζητήσεις διεξάγονται ἀπὸ τῆς χθὲς περὶ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ὑποθέσεως Παναμᾶ. Ἐπανειλημμένως τρὶς μέχρι τοῦδε ἐτέθη τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης ἐν τῇ Βουλῇ. Ἐν ταῖς γενομέναις ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίαις ἡ κυβέρνησις διατηρεῖ εἰσέτι τὴν πλειονοψηφίαν, ἀλλ' ὀλονὲν ἀραιουμένην. Οἱ κατ' ἀλλήλων ἐκτοξευόμενοι δυσφημιστικοὶ ὑπαινιγμοὶ προκαλοῦσι ζωηρὰς ἐκφράσεις καταληξάσας ἤδη εἰς μίαν μονομαχίαν καὶ μίαν δικαστικὴν καταδίωξιν.

Κωνσταντινούπολις, 3/15.— Ἡ ἐν Μουσταφᾷ πασσᾷ κάθαρσις ἠλαττώθη εἰς πέντε ἡμέρας.

Βιέννη, 3/15.— Ἡ «Πολ. Ἀνταπόκρισις» πληροφορεῖται ἐκ Πετρουπόλεως ὅτι αἱ δαπάναι τῆς εὐρύνσεως τοῦ βραχίονος Κιλίας ὑπελογίσθησαν εἰς 4 ἑκατομμύρια ρούβλια· αἱ δὲ ἐργασίαι τελεσθήσονται κατὰ τὸ ἀρχαῖον σχέδιον τοῦ μηχανικοῦ Leschin.

Βερολῖνον, 3/15.— Τὸ γερμανικὸν κοινοβούλιον παρέπεμψε τὸ περὶ στρατολογίας νομοσχέδιον εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἐπιτροπήν. Πάντες οἱ ῥήτορες ἐνέκριναν κατ' ἀρχὴν τὸ σχέδιον τῆς στρατολογίας ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δυναμένων ὁπλοφορεῖν καὶ οὐχὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 3 Δεκεμβρίου 1892

	Αγοραί	Πωλητ.
ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ		
Renta perpetuă 5 o/o	99.3)4	100.1/4
» amortis. 5 o)o	97.3)8	97.1)2
» » 4 o/o	83 3/8	83.5/8
Conversiunea rurală 6 o)o	100.1)2	101.—
Oblig. caseĭ Pensiunilor	274.—	278.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucurescĭ 5o/o—1883	89.3/4	90.1/4
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	89.5/8	90.—
Scris. Func. Rurale 5o/o	97.1)4	97.1/2
» » Urbane 5 »	90.3/4	91.—
» » » 6 »	102.—	102 1/4
» » » 7 »	104.—	104.1)4
» » » Iaşi 5 o/o	82.1/2	82.3/4
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1649.—	1650.
Dacia-Rumania	410.—	412
Naţionala	415.—	417.
Societ. de Reasigurare.	190.—	195.
» » Constr. şi I. publ	130.—	132.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τρίμηνον	25.12.1/2	25.15.1)2
» ὄψεως	25.27.1/2	25.30.—
Παρισίων τρίμηνον	99.90	99.95
» ὄψεως	100.50	100.55
Βερολίνου τρίμηνον.	123 30	123.35
» ὄψεως	124.20	124.25
Βελγίου τρίμηνον	99.85	99.85
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης ὄψεως	2.10.—	2.11)4
» τρίμηνον	2.09.—	2.10.—
» εἰκοσάφραγκον.	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τρίμηνον.	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.1)2	2.12.—
Ροῦβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική.	22.80	23.
Εἰκοσόφραγκον Γαλλίας.	20.09	20.10
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 3 Δεκεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	105.37
» » 3 o/o	99.57
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	98.50
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	—.—
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	—.—
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	498.12
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.	596.87
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.37
» Βελγίου.	99 1/8
» Βιέννης	207.26
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	

ΒΙΕΝΝΗ 3 Δεκεμβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.57
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	314.65
Ρούβλια χάρτινα	120.50
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.40
» Παρισίων	47.82
Διάθεσις Χρηματ. ἤρεμος.	

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 3 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	102.—
» » 5 o/o.	97.—
» » 4 o/o.	81.90
Ρούβλια χάρτινα	203 80
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	96.—
Συνάλλαγμα Βελγίου.	80.65
» Παρισίων	80.60
» Βιέννης.	168.45
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 3 Δεκεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	97.5)66
Μετοχαὶ *Banque de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.32
» Ἀμστελοδάμου	12.03

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 3 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	97.—
» » 4 o/o.	81.70

I. SALTER

Ἀριθ. 90, Ὁδὸς Lipscani, Βουκουρέστιον, Ἀριθ. 90.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ ΚΑΙ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΩΝ

τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γερμανίας.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν **6**.

Τιμαὶ συγκατάβατικαὶ — Τιμαὶ συγκατάβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικά, Ρουμανικά Γαλλικά, Γερμανικά, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαρίθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυρίου TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoi) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

Πρὸς τὸ φιλόμουσον τῆς Ρωμουνίας Ἑλληνικὸν δημόσιον.

Ἡ ἀξιότιμος τῆς «Κλειοῦς» διεύθυνσις ἐπιθυμοῦσα νὰ καταστήσῃ τὸ λαμπρὸν τοῦτο περιοδικὸν σύγγραμμα γνωστὸν καὶ προσιτὸν πᾶσι τοῖς ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλλησι παρεχώρησεν ἡμῖν ὑπὸ ἐξαιρετικοὺς καὶ εὐνοϊκωτάτους ὅρους ὁλόκληρον τὴν παρακαταθήκην τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθέντων τόμων.

Ἡ γενναία αὕτη συγκατάβασις ἔπεισεν ἡμᾶς νὰ ἀγοράσωμεν ταύτην δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ προσφέρωμεν αὖθις τῇ ἀξιοτίμῳ ἡμῶν πελατείᾳ ἔργον Ἑλληνικὸν ἔξοχον ἀντὶ μετριωτάτης τιμῆς.

Ἀπὸ τοῦδε λοιπὸν εἴμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαθέσωμεν **ὁλόκληρον τὴν ἑπταετῆ** (1885—1891) **σειρὰν** τῶν τόμων τῆς «Κλειοῦς», ἄδετον μὲν ἀντὶ φρ. 70, δεδεμένην δὲ μετὰ τοῦ ἰδιαιτέρου τῆς «Κλειοῦς» περικαλύμματος ἀντὶ φρ. 105.

Ἵνα δὲ πληρέστερον ἀνταποκριθῶμεν εἰς τοὺς πόθους τῆς ἀξιοτίμου διευθύνσεως τῆς «Κλειοῦς», τῆς προβάσης εἰς μεγάλην θυσίαν, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς εὐρυτέρας διαδόσεως ταύτης, προσφέρομεν εἰς τὰς αὐτὰς ὑποτιμημένας τιμὰς **ἕκαστον τόμον χωριστὰ**, ἤτοι ἀντὶ φρ. 10 τὸν ἄδετον καὶ ἀντὶ φρ. 15 τὸν χρυσόδετον, τρέφοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ «Κλειὼ» θέλει καταστῇ ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος ἑκάστης οἰκογενείας καὶ τὸ εὐεργετικὸν ἐντρύφημα πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως.

Οἱ τόμοι αὐτοτελεῖς ὄντες καὶ οὐδόλως πρὸς ἀλλήλους συνεχόμενοι διακρίνονται ἕκαστος τόσον διὰ τὴν ποικίλην, τερπνὴν καὶ ὠφέλιμον φιλολογικὴν ὕλην ὅσον καὶ διὰ τὰς θαυμαστὰς καὶ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

Οἱ τόμοι οὗτοι ἐπωλοῦντο μέχρι σήμερον 25 μὲν φρ. ὁ ἄδετος, 35 δὲ φρ. ὁ χρυσόδετος, ἤτοι περισσότερον τοῦ διπλασίου τῆς σημερινῆς τιμῆς. Τοῦτο παρέχει ἡμῖν τὴν παρήγορον ἐλπίδα ὅτι πᾶς τις ἐκτιμῶν τὴν κολοσσαίαν τῶν τιμῶν διαφορὰν θέλει σπεύσει νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἡμετέρας προσφορᾶς καθ' ὅσον μάλιστα μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς παρακαταθήκης τὸ ἔργον θὰ ἀποβῇ σπάνιον καὶ δυσεύρετον, τῆς ἀνατυπώσεως οὔσης ἀδυνάτου ἕνεκα τῶν μεγάλων δαπανῶν, ἃς συνεπάγονται ἐκδόσεις τοσοῦτον καλλιτεχνικαὶ καὶ ἐπιμεμελημέναι.

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1892.

Η. Χριστοδούλου.

Τυπογραφεῖον «ΠΑΡΙΔΟΣ» Calea Moşilor Ἀριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 575. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΚΥΡΙΑΚΗ 6/18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ἐτησία..... Φρ. 30
Ἐξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στίχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ
Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Mogilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

ΤΜΗΜΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΙΚΟΝ

Γραφεῖα «Πατρίδος»

Κατ' ἀπαίτησιν καὶ χάριν εὐκολίας τῶν ἀξιοτίμων συνδρομητῶν τῆς «Πατρίδος» συμβληθέντες μετὰ τοῦ ἐν Γαλαζίῳ κυρίου **Π. Χριστοδούλου** συνεστήσαμεν ἴδιον τμῆμα βιβλιοπωλείου, κλάδον τοῦ ἐν Γαλαζίῳ **Πρακτορείου Π. Χριστοδούλου**, ἐν ᾧ οἱ βουλόμενοι εὑρήσουσιν ὅσα τὸ ἐκεῖ τοιοῦτον ἑκάστοτε διὰ τῶν στηλῶν τῆς «Πατρίδος» θὰ δημοσιεύῃ ὅ,τι ἔχει.

Μεθ' ὑπολήψεως.
Ἡ Διεύθυνσις.

Βουκουρέστιον, 5 10/βρίου

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθῆναι 7/19 Νοεμβρίου 1892

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1893

Τὴν προπαρελθοῦσαν Τετάρτην ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλεν ἐν τῇ Βουλῇ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1893 συνοδεύσας αὐτὸν διὰ τοῦ πατροπαραδότου εἰσηγητηρίου λόγου, θέσιν παρ' ἡμῖν ἐπέχοντος ἐκθέσεως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως. Δέον νὰ ἀναμείνωμεν τὴν γενικὴν ἐπ' αὐτοῦ συζήτησιν, ἥτις μετὰ δέκα ἡμέρας γενήσεται ἵνα ὁδηγηθῶμεν ἐν τῇ δολιχοδρομίᾳ τῆς περιπλόκου ἡμῶν λογιστικῆς ὑπηρεσίας καὶ σχηματίσωμεν ἀκριβῆ ἰδέαν τῆς καταστάσεως, καίτοι ὁ προϋπολογισμὸς περιλαμβάνει πάσας τὰς ἐπὶ δεκαετίαν ἐκτελεσθείσας οἰκονομικὰς ἐπιχειρήσεις.

Πρὸ παντὸς μετὰ λύπης παρετήρησα ὅτι ὁ λόγος τοῦ κ. Τρικούπη δὲν παρήγαγε τὸ ποθητὸν ἀποτέλεσμα, ὁ δὲ τραπεζιτικὸς καὶ ὁ πρακτικώτερον τὰ πράγματα ἐξετάζων κόσμος ψυχρὰν ἐποίησεν ὑποδοχὴν εἰς τὰς αἰσιοδόξους αὐτοῦ δηλώσεις. Δύσκολον νὰ πεισθῇ τις ἐκ τούτων ἅμα ὡς ρίψῃ ἓν βλέμμα ἐπὶ τῶν χρηματιστικῶν δελτίων καὶ ἴδῃ κυμαινόμενον τὸ συνάλλαγμα ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης εἰς τὰ 146 καὶ 147. Ὁ πρωθυπουργὸς ἀπετάθη οὐχ' ἧττον πρὸς τὴν Βουλήν, πρὸς τὸν ἑλληνισμόν, πρὸς τὴν χώραν ἧς ἐπειράθη νὰ δονήσῃ τὰς πατριωτικὰς χορδάς. Μετῆλθεν, ὡς λέγουσιν οἱ φίλοι αὐτοῦ, αἰσθηματικὴν πολιτικήν, ἀλλὰ μηδὲν εἰπὼν περὶ τῆς μεγάλης ἰδέας, περὶ ἐθνικῶν διεκδικήσεων, οὐδὲ ὑπαινιγμὸν δὲ περὶ τῆς διακοπῆς τῶν μετὰ τῆς Ρωμουνίας σχέσεων, οὔτε περὶ τῆς Κρήτης τῆς μεταβληθείσης ὡς καὶ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1867 εἰς ὀθωμανικὸν βιλαγέτιον, περὶ τῆς Μακεδονίας ἔνθα ὁ ἑλληνισμὸς ὑποχωρεῖ ἐνώπιον τοῦ βουλγαρικοῦ ὀργασμοῦ, περὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Φαναρίου, ἥτις δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον βλέπει μειούμενον ὁσημέραι τὸ λαϊκὸν αὐτῆς γόητρον καὶ ἧς τὸ Διβάνιον περικόπτει καθ' ἑκάστην τὰς ἀρχαίας ἐλευθερίας. Ταῦτα εἰσίν, ὁμολογητέον τοῦτο θαρραλέως, συνέπειαι τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν ἡμετέρων οἰκονομικῶν, ἥτις τό γε νῦν καθιστᾷ ἡμᾶς ἀνισχύρους ὅπως ἀμυνθῶμεν μετά τινος ἐλπίδος ἐπιτυχίας ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς ἡμετέρας φυλῆς. Δέον δὲ ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ ἐξέλθωμεν τῆς καταστάσεως ταύτης, ἄλλως κινδυνεύομεν νὰ ἴδωμεν τὸν ἑλληνισμόν, ὅστις ἐν τούτοις οὐδόλως ἐστὶ γεωγραφική τις ἔκφρασις, περισφιγγόμενον ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐντὸς πλέον στενοτάτων ὁρίων, τῶν τυχῶν τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀρξαμένων ἤδη νὰ ἐπασχολῶσι τὰ πνεύματα, ὅσον καὶ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις, καίτοι οἱ κράτιστοι τῶν παρ' ἡμῖν σκέπτονται περὶ αὐτῶν πάντοτε, ἀλλ' οὐδὲν ἐκφράζονται διὰ ζώσης. Ἄλλως τε ἔθνος τι δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἄνευ ἰδεώδους τινός· ἑπομένως ἡ ἀνὰ πᾶσαν πρωΐαν ἐρώτησις, ἂν εὑρέθη τὸ τοκομερίδιον, ἐστὶν ἀληθὴς δολοφονία τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος.

Τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια

Εἶπον ὅτι τὰ χρηματιστικὰ δελτία προδίδουσι τὴν εἰς τὰς αἰσιοδόξους δηλώσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ γενομένην ψυχρὰν ὑποδοχήν. Οὕτως αἱ μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, αἵτινες εἶχον φθάσει μόλις εἰς τὰ 3270 (πέρυσιν εἶχον 4300) ἐξέπεσαν χθὲς εἰς 3120, αἱ δὲ τῶν λοιπῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων πολὺ ὑπετιμήθησαν. Τὰ κυβερνητικὰ χρεώγραφα ἔβαινον κατὰ τὰς ἐκ Λονδίνου εἰδήσεις, ἀλλ' ἄνευ μελλούσης οὐσιώδους τινὸς ζωηρότητος. Ὁ κ. Τρικούπης ἐν τούτοις ἐπεδείξατο σπανίαν εὐγλωττίαν, οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ τῷ ἐπεδαψίλευσαν ἱκανὰς χειροκροτήσεις, ἰδίως ὅτε ἐποίησεν ἔκκλησιν εἰς τὸ δημόσιον αἴσθημα καὶ διεβεβαίωσε περὶ τοῦ πλεονάσματος, ὅπερ ὑπισχνεῖται τὸ νέον αὐτοῦ φορολογικὸν σύστημα. Ἀλλ' αἱ χειροκροτήσεις ἐκεῖναι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀποκρύψωσι τὴν ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν, ἣν ἀπηύγαζεν ἡ τῆς καταστάσεως ἔκθεσις. Ἀκούων τις τὸν πρωθυπουργόν, συνησθάνετο ὅτι ὁ λόγος ἐδόθη εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἵνα μεταμφιέννηται τὰ διανοήματα αὐτοῦ, καὶ ἰδίως ὅπως κρύπτῃ τὰ ἐλλείμματα τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ λογιστικὰ τεχνάσματα· ῥῖγος ἴσως διέδραμεν ἀνὰ τὰς τάξεις τῆς βουλῆς, ὅτε ἔλεγεν ἡμῖν δι' ἐξησθενημένης φωνῆς, σχεδὸν συγκεκινημένος, ὅτι τὸ ἡμέτερον εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον σύγκειται κυρίως ἐξ εἰδῶν πολυτελείας, ἀπολαύσεων ἵνα μεταχειρισθῶ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἔκφρασιν, ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν νὰ καταργήσωμεν τὴν πολυτέλειαν ταύτην τὰς ἀπολαύσεις καὶ ἐθισθέντες βαθμιαίως εἰς τὰς στερήσεις ἵνα ἐλαττωθῶσιν αἱ εἰσαγωγαί, ἀφήσωμεν ἐντὸς τῆς χώρας τὸν ἀναγκαῖον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κράτους χρυσόν.

Τί εἰσάγομεν;

Δυστυχῶς ὁ κ. Τρικούπης λέγει εἴδη πολυτελείας ἀντικείμενα τῆς πρώτης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης, ἐκτὸς ἂν θεωρῇ ὡς ἀντικείμενα πολυτελείας τὰ λινὰ καὶ βαμβακερὰ ὑφάσματα, τὸν καφὲν, τὴν ζάχαριν, τὸ πετρέλαιον καὶ πολλὰ ἕτερα, ὧν ἡ κατανάλωσις ἀποτελεῖ ἄνευ ὑπερβολῆς ἕνα τῶν κυριωτέρων πόρων τοῦ ταμείου. Ἄλλως τε δὲ ἐκτὸς ἀποικιακῶν καὶ βιομηχανικῶν εἰδῶν οὐδὲν ἕτερον εἰσάγομεν. Ἐὰν δυνάμεθα νὰ διάγωμεν ρακένδυτοι καὶ μὲ ρυπαρὸν πῖλον, (οἱ ὑψηλοὶ πῖλοι καταβάλλουσιν εἰσαγωγικὰ τέλη ἐν συνόλῳ 8 φράγκα), δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ φάγωμεν ἄρτον καὶ κρέας χωρὶς νὰ ἐξασθενήσωσιν αἱ δυνάμεις ἡμῶν, ἃς ἀδυνατοῦμεν ν' ἀντικαστήσωμεν δι' ἀνυπάρκτων μηχανῶν, ὅπως ἐργασθῶμεν πρὸς ἀπότισιν τῶν φόρων οὓς ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη ἀπαιτοῦσιν παρ' ἡμῶν ὡς ὁλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος. Ἵνα σχηματίσητε ἰδέαν τῶν φόρων ἀρκεῖ νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν διαστήματι ὀλιγωτέρῳ τῆς διετίας ηὐξήσαμεν τοὺς φόρους κατὰ εἴκοσιν ἑκατομμύρια, ἐνῷ ἔχομεν εἰσπράξεις σπανίως ὑπερβάσας τὰ 85 ἑκατομμύρια. Μεθ' ὅλην τὴν ἀναλογίαν ὑμεῖς οἱ ἐν Παρισίοις πολλῷ ὀλιγώτερα ἐζητήσατε παρὰ τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ἀπωλειῶν τοῦ δεινοῦ ἔτους. Καὶ πρὸς τούτοις ἡμεῖς οὔτε πόλεμον ὑπέστημεν ἀτυχῆ, οὔτε ἑτέραν τινὰ συμφοράν. Τῇ ἀληθείᾳ διῳκήθημεν ἀσυνέτως, μία δὲ κακὴ διαχείρισις ἐστὶν ἐπιζημιωτέρα τῆς ἀπωλείας πολλῶν μαχῶν καὶ ἂν ἔτι αὗται ὦσι συνέπεια ἐμφυλίου πολέμου.

Τί ἐπράξαμεν

Δέον ἄρα νὰ ἐθισθῶμεν εἰς τὰς στερήσεις καταργοῦντες τὰς ἀνεκφράστους ἀπολαύσεις ἃς παρέχουσιν ἡμῖν τὰ ἀποικιακά, ὁ ἄρτος, τὸ κρέας καὶ ἕτερα εἴδη ἄτινα εἰσάγομεν ἔξωθεν. Ἐννοεῖται ὅτι καταργεῖταιἐν τισι τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ὀφέλη, ἀλλ' ἔστω. Ἐὰν τὸ τοιοῦτον ἦν δυνατὸν νὰ παράσχῃ ἡμῖν τοὐλάχιστον ἰσοζύγιον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἴσως θὰ ἐδεχόμεθα τὸ κακὸν ἐν ὑπομονῇ. Ἀλλ' εἶναι ἄραγε δυνατόν; Τοῦτο φέρε ἐξετάσωμεν, ὅσον ἐνεστι σαφῶς. Ἀπὸ τοῦ 1882-1862 ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν λίαν εὐνοϊκῶν περιστάσεων, σχεδὸν ἐτριπλασιάσαμεν τὸ χρέος καὶ εἰς πλέον τοῦ διπλασίου ἠγάγομεν τὴν φορολογίαν. Καὶ ὅμως κατὰ μέσον ὅρον τὸ ἔλλειμμα τῶν δέκα τούτων ἐτῶν ἦν εἴκοσι ἑκατομμύρια ἐτησίως, ποσὸν δηλονότι ὑπέρογκον ἀναλόγως τῶν προσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὸ τοιοῦτον ὁμοιάζει ὡς εἰ ὁ γαλλικὸς προϋπολογισμὸς ἤθελε καταλείπει ἐτησίως ἓν δισεκατομμύριον ἔλλειμμα. Σημειώσατε δὲ καλῶς ὅτι τὰ ἡμέτερα ἐλλείμματα δὲν προέρχονται, ὡς ἐλέχθη καὶ πιστεύεται ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐξ ὑπερόγκων ἐξοπλισμῶν ἢ ἐξ ἐπεκτάσεως δοθείσης εἰς τὰ δημόσια ἔργα. Ὄχι, οὐδ' αὐτὴν τὴν δικαιολογίαν ἔχομεν, διότι αἱ ἐξ ἀσημάντων ἐξοπλισμῶν καὶ δημοσίων ἔργων ἀπαιτηθεῖσαι δαπάναι ὑπελογίσθησαν κεχωρισμένως καὶ δυνάμει ἐκτάκτων κονδυλίων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἢ ἐν ἄλλαις λέξεσι ἐκαλύφθησαν δυνάμει πρὸς τοῦτο ἐκδοθέντων δανείων.

Κατὰ τὸ λέγειν ἁρμοδίων ἀνδρῶν μεθ' ὧν ἐν ἐκτάσει συνδιελέχθην, ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1893 κατεστρώθη ἐπὶ ἥκιστα ἀκριβῶν δεδομένων ὡς ἐν τῷ παρελθόντι. Ηὐξήθη ὀλίγον ὁ ἐπὶ τῶν χαρτοσήμων φόρος, ὁ ἐπὶ τοῦ καφὲ καὶ μετερρυθμίσθη ἐν γένει τὸ δασμολόγιον, εἶτα ἠλαττώθησαν αἱ δαπάναι, ἃς θὰ καλύπτωσι διὰ συμπληρωματικῶν πιστώσεων καὶ οὕτω κατεστρώθη προϋπολογισμὸς παρουσιάζων πλεόνασμα πολλῶν ἑκατομμυρίων, δι' ὧν ἐπιτευχθήσεται ἡ ἐξάλειψις τῆς διαφορᾶς τοῦ συναλλάγματος καὶ ἕτεραι ἀπρόοπτοι ἀνάγκαι.

Ἡ κατάστασις

Λόγοι διεδόθησαν περὶ ὑπουργικῆς κρίσεως. ἀλλ' ἡ φήμη αὕτη, ἥτις μετά τινος ἐπιτάσεως διεδόθη, ἐπ' οὐδεμιᾶς ἐστηρίζετο βάσεως. Ὁ κ. Τρικούπης ἀπολαύει τῆς πλήρους ἐμπιστοσύνης τοῦ κοινοβουλίου, οὐδ' ἀπώλεσεν εἰσέτι τὴν τοῦ βασιλέως Τὸ βέβαιον ἐστὶν ὅτι κατέστη ἀντιδημοτικὸς παρ' ὅσον ἄλλοτε, ἡ δὲ ἀντιδημοτικότης αὕτη βαίνει ὁσημέραι αὔξουσα. Οἱ φίλοι του δὲν προβαίνουσιν εἰς κολακευτικὰς χάριν αὐτοῦ συγκρίσεις, οὐδ' ἀποκαλοῦσι πλέον αὐτὸν σωτῆρα, μόνον δὲ λέγουσιν ὅτι ἐστὶν ἱκανώτερος καὶ θαρραλεώτερος πάντων τῶν διαμφισβητούντων αὐτῷ τὴν ἐξουσίαν καὶ οὗτος ἐστὶν εἷς ἐπὶ πλέον λόγος τῆς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ διατηρήσεώς του.

Ἀλλ' ἀπό τινων ἡμερῶν ἐγεννήθη ρεῦμά τι δημοσίας γνώμης, ὅπερ δέον νὰ μὴ παρίδωμεν. Μέρος τῆς πεφωτισμένης καὶ φιλεργοῦ τάξεως, μεταχειρίζομαι τὴν λέξιν ταύτην πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῆς ἐργατικῆς, ἥτις ἐστὶν ἡ ἰσχὺς τοῦ ἔθνους, ἐξανέστη. Αὕτη διακηρύσσει ὅτι τὸ ἰσχῦον πολίτευμα εἰς ὃ ὀφείλομεν τὴν ὑπουργικὴν δικτατορίαν, ἐστὶν ἡ αἰτία τῶν βαρυνουσῶν ἡμᾶς συμφορῶν, ὅτι τὸ πολίτευμα τοῦτο δέον νὰ ἀντικατασταθῇ δι' ἑτέρου μᾶλλον συμφώνου, καθ' ὃ νὰ μὴ δεσμεύεται τοῦ λοιποῦ ὁ μονάρχης διὰ συνταγματικῶν κωλυμάτων Ἡ μερὶς αὕτη τῆς κοινωνίας ζητεῖ ὑπουργεῖον ἄνευ πολιτικῆς χροιᾶς, δυνάμενον δι' αὐτὸν καὶ μόνον τὸν λόγον νὰ καταπαύσῃ τὰς ἀργομισθίας καὶ ἐπαναγάγῃ τὴν τάξιν ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς. Τὸ βέβαιον ἐστὶν ὅτι συνταγματικοὶ ὑπουργοὶ, καθ' ἣν ἡμεῖς τοῖς παρέχομεν ἔννοιαν, ἣν δὲν ἔχει ἀλλαχοῦ, δὲν δύνανται νὰ θίξωσι τὸν διοικητικὸν μηχανισμὸν χωρὶς νὰ διεγείρωσι τὸν χόλον τῶν βουλευτῶν, οἵτινες τοῖς παρέσχον τὴν ἑαυτῶν ὑποστήριξιν. Ἐν τούτῳ ἔγκειται τὸ σφαλερὸν τῆς θέσεως τοῦ κ. Τρικούπη καὶ θὰ ἐννόουν τὴν προσπάθειαν αὐτοῦ πρὸς ἐλάττωσιν τῶν δαπανῶν, ἐὰν ἐλάμβανε τὸ σάρωθρον καὶ ἀπῄλειφε τὰ πυκνὰ στίφη τῶν ὑπαλλήλων, ὧν ἀτυχῶς ἀπὸ δεκαετίας ἤδη ἐδιπλασίασε τὸν ἀριθμόν.

Πᾶσαι αἱ φῆμαι περὶ ὑπουργικῆς κρίσεως δέον νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος, τοῦ βασιλέως θέλοντος ν' ἀφήσῃ εἰς τὸν πρωθυπουργὸν αὐτοῦ τὸν καιρὸν ἵνα ἐφαρμόσῃ τὸ φορολογικὸν αὐτοῦ σύστημα ἐπιτεθεωρημένον καὶ ηὐξημένον ὅπως δυνηθῇ νὰ συνομολογήσῃ δάνειον ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ἐὰν εὕρῃ νὰ τοποθετήσῃ τοιοῦτον πρὸ τῆς λήξεως τοῦ προσεχοῦς μαρτίου ὁ κ. Τρικούπης θὰ δυνηθῇ νὰ διατηρηθῇ εἰσέτι ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ἐκτὸς ἂν ὁ βασιλεὺς κρίνῃ ὅτι ἔστι καιρὸς ν' ἀπορρίψῃ τὸ φορολογικὸν σύστημα ὅπερ κατέστρεψε τὰ οἰκονομικὰ καὶ ἀπειλεῖ τὴν οἰκονομικὴν εὐημερίαν τῆς Ἑλλάδος ἥτις τοσαύτην εἶχε λάβει ἄλλοτε ἐπίδοσιν.

«Temps»

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ληστεῖα

Νεωτέρας καὶ ἀληθεστέρας πληροφορίας ἐλάβομεν ἤδη περὶ τῶν καθ' ὁδὸν ληστευθέντων ὁδοιπόρων Βησσανιωτῶν καὶ τοῦ φόνου ἑνὸς ἐξ αὐτῶν. Οὗτος ἐκαλεῖτο Ντῖνος (Κωνσταντῖνος) Κοτρότσιος, ἤρχετο δὲ μετὰ τῶν ἄλλων συμπατριωτῶν του ἐκ Σκοπείων τῆς Ἄνω Μακεδονίας. Ἡ ἐπίθεσις τῶν λῃστῶν καὶ ὁ φόνος τοῦ Κοτρότσιου ἔλαβον χώραν μίαν περίπου ὥραν ἔξωθεν τοῦ Λιασκοβικίου ἐπὶ τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ. Ὁ συνοδεύων τοὺς ταξειδιώτας ἐκ Βιτωλίων χωροφύλαξ ἱππεὺς ἀντέστη γενναιότατα κατὰ τῶν λῃστῶν πολεμήσας κατ' αὐτῶν ἐπὶ ὁλόκληρον σχεδὸν ὥραν, ὅτε καὶ ἐφονεύθη. Ἡ δὲ συμμορία ἀπετελεῖτο ἀπὸ μωαμεθανοὺς Ἀλβανιτοβλάχους Κωλωνιάτας ἔχοντας ἐπὶ κεφαλῆς διαβόητόν τινα λῃσταρχον Σίλφαν, τοὺς ὁποίους οἱ Βησσανιῶται, ἕνεκα τῆς μικτῆς ἀλβανικῆς καὶ βλαχικῆς γλώσσης τὴν ὁποίαν ὡμίλουν ἐξέλαβον αὐτοὺς ὡς Βουλγάρους. Τώρα ἡ σημμορία αὕτη, κατὰ τῆς ὁποίας ἀπεστάλησαν στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα πρὸς καταδίωξιν, κρύπτεται εἰς τὰ ἄγρια καὶ δυσπρόσιτα βουνὰ τῆς Κωλώνιας της, ἰδίως εἰς τὰ βουνὰ τοῦ χωρίου Κρισιόβα, ὁπόθεν ὁρμᾶται. Κατ' ἄλλας δὲ πληροφορίας ἡ συμμορία αὕτη κρύπτεται ὑπὸ τῶν βέηθων τῆς Γκλίνας.

Οἱ ζωοκλέπται εἶναι Τουρκοαλβανοί

Ἐνῷ τοῦ χειμῶνος τὴν ἔλευσιν ἐχαιρετίζομεν ὡς ἐπὶ μᾶλλον ἀνακουφιστικὴν διὰ τὴν παντελῆ ἐξαφάνισιν τῶν λῃστῶν τῶν ὀρέων μας, τῶν ὁποίων αἱ κορυφαὶ ἤρχισαν νὰ ἀναλύπτωνται ὑπὸ χιόνων, αἴφνης ἀνεφάνη περὶ ἡμᾶς ἕτερον εἶδος λῃστῶν, οἱ ζωοκλέπται. Οἱ λῃσταὶ οὗτοι εἶνε λίαν περίεργοι τὴν περιγραφήν. Εἶνε Τουρκαλβανοί. Οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν διημερεύουν ἐντὸς τῆς πόλεώς μας παίζοντες ἀνὰ τὰ καφενεῖα ἢ προσηλιαζόμενοι ἀνὰ τὰ σταυροδρόμια μὲ καθαρὰς ἢ ρακώδεις ἐνδυμασίας, προφασιζόμενοι ὅτι κατέχουσιν ὄθεν δημοσίας θέσεις ἢ ἰδιωτικὰς παρὰ τῷ δεῖνα μπέη καὶ ἀγᾷ συμπατριώτῃ των ὅταν δ' ἐπέρχεται ἡ σκοτεινὴ νύξ, ἀποβάλλουν τὴν καθαρὰν τῆς ἡμέρας ἐνδυμασίαν, ἐνδύονται τὰ λερά, ὁπλίζονται μέχρις ὀδόντων καὶ σχηματίζοντες διαφόρους συμμορίας, ἐξέρχονται τῆς πόλεως καὶ τρέχουν ἀνὰ τὰ πέριξ χωρία καὶ ποιμνιοστάσια διαρπάζοντες καὶ κακουργοῦντες.

Ἔξω δὲ εὑρίσκουσι καὶ ἄλλους συντρόφους των, τοὺς ὁμοφύλους των ἀγροφύλακας καὶ τοὺς ποιμένας τῶν ἀγάδων, τοὺς ὁποίους ἔχουν, οὕτως εἰπεῖν, ὡς κολαγούζους, καὶ πλησίον τῶν ὁποίων ἀφίνουν τὰ διάφορα ζῶα, ἅτινα ἁρπάζουν, ἐπιστρέφοντες μὲ τὸ πρῶτον γλυκοχάραγμα εἰς τὴν πόλιν

μας καὶ φέροντες μαζύ των τὰ εὐκολόφερτα μικρὰ λάφυρα.

Οἱ λῃσταὶ διαρκοῦντος τοῦ χειμῶνος λεηλατοῦν τὰ ποιμνοστάσια καὶ τοὺς σιτοβολῶνας τῶν δυστυχῶν χωρικῶν μας, εἰσβάλουν μέσα εἰς τὰ χωρία καὶ διαρπάζουν οἰκίας καὶ βασανίζουν καὶ φονεύουν συνήθως ἀγαθοὺς χωρικούς, ἐξαφανίζουν τοὺς ἐν καιρῷ νυκτὸς τυγχάνοντας νὰ ὁδοιπορῶσιν ἐπαρχιώτας μας, ἀρκεῖ οὗτοι ὄχι νὰ ἦνε καὶ πολὺ εὔποροι, ἀλλ' ἁπλῶς ἵνα φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν καινουργές τι ἔνδυμα ἢ ὑπόδημα ἢ ἓν καὶ μόνον ἀργυροῦν μετζίτιον, καταπατοῦν τὰς μονὰς καὶ φονεύουν τοὺς μοναχοὺς ἐντὸς τοῦ Ἁγίου βήματος.

Καὶ τὸ φοβερὸν εἶνε ὅτι ὑποβοηθοῦνται εἰς τὰς λῃστρικὰς ταύτας πράξεις των ὑπό τε τῶν προστατῶν των ἀγάδων καὶ μπέηδων καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν μας αὐτῶν. Καὶ φαίνεται ὅτι τὰ μερίδια τῶν ἁρπαγῶν των διανέμονται κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον: «εἰς τρεῖς τριγύρω».

«Φωνὴ τῆς Ἠπείρου».

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΝ
ΕΛΛΗΝΟ-ΡΩΜΟΥΝΙΚΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Ἑλληνικὴ Βουλὴ

Ἐκ τῶν κατατεθέντων ἐν τῇ βουλῇ ἐγγράφων περὶ τῆς ἑλληνορωμουνικῆς ῥήξεως παρέχομεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν (λέγουσιν οἱ «Καιροὶ») περίληψιν τῶν μήπω δημοσιευθέντων ἔτι.

Ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ ἡμέτερος πρεσβευτὴς κ. Παπαρρηγόπουλος γράφει τὴν 27 Μαρτίου 1892 πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα ἐνέργεια τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ καὶ τοῦ κ. Τομπάζη ἐγένετο εὐστοχος, δραστηρία καὶ νοήμων ἀλλ' ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις παρέβη τὰ διεθνῆ νόμιμα, τὰ διέποντα τὰς σχέσεις φίλων κρατῶν καὶ ἡ ρωμουνικὴ δικαιοσύνη καὶ διοίκησις ἐπεδείξαντο ἀνευλαβῆ συμπεριφορὰν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἀρχὴν κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας καὶ τὴν ἀποσφράγισιν τῆς διαθήκης τοῦ ἀοιδίμου Κ. Ζάππα. Ὁμολογεῖ ὅτι πᾶσαι αἱ ἐνέργειαί του προσκρούουσιν εἰς τὴν κοινὴν ἐν Ρωμουνίᾳ γνώμην λίαν δυσμενῆ καθ' ἡμῶν καὶ ἐξαναγκάζουσι τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας εἰς τὴν ἄδικον ἐπιμονήν. Συμφωνῶν πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ ἐπισταλέντα προτείνει τὴν βαθμιαίαν διακοπὴν τῶν σχέσεων καὶ τὴν ἐπίκλησιν πρὸς τὰς εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις ὑπὲρ διαιτητικῆς λύσεως.

Τὴν 11 ἀπριλίου γράφει πρὸς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον ὅτι ἐξήντλησε σχεδὸν ἅπαντα τὰ μέσα, ἐπισήμως καὶ ἰδιαιτέρως ἐνεργῶν παρὰ τῇ ρωμουνικῇ κυβερνήσει ἵνα μεταβάλῃ τὴν καθ' ἡμῶν ἐχθρικὴν, ἄδικον καὶ εἰς τὰ διεθνῆ νόμιμα ἀντιβαίνουσαν πορείαν αὐτῆς. Ἅπαντες οἱ ἐν τέλει ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα ὁρμώμενοι ἐκδηλοῦσι τὴν κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν γένει ἀντιπάθειαν αὐτῶν. Αὐτὴ ἡ αὐλὴ τοῦ Καρόλου συμμερίζεται νῦν τὰς κατὰ τῶν Ἑλλήνων διαθέσεις τῶν ὑπουργῶν καὶ τῆς ἐν Ρωμουνίᾳ κοινῆς γνώμης, μετὰ τὴν γνωστοποίησιν μάλιστα τῶν περιεχομένων τῆς διαθήκης, μὴ διαλαμβανούσης τὸ ὑποσχεθὲν πρὸς τὸν βασιλέα σημαντικὸν ποσὸν ὑπὲρ τῆς δαπάνης αὐτοῦ ἀνεγειρομένης ἐθνικῆς βιβλιοθήκης.

Οἱ ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλληνες ἀποφαίνονται ὅτι ἡ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ διαρρύθμισις τῆς διαφορᾶς ἀντὶ τῆς διπλωματικῆς θὰ δημιουργήσῃ ἐν Ρωμουνίᾳ προηγούμενον ὀλέθριον εἰς τὰ ἑλληνικὰ αὐτόθι συμφέροντα, καὶ οἱ ἐγκριτώτεροι τῶν Ἑλλήνων ἀποφαίνονται ἐν ἀνάγκῃ ὑπὲρ τῆς διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν σχέσεων.

ΤΟ ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΟΝ

Τὸ εἶδος τοῦ δανείου

Καθ' ἃς ἔχει ἡ „Παλλιγγενισία" τὸ ποσὸν καὶ οἱ ὅροι τῶν „συντελεσθεισῶν πρὸς πληρωμὴν τοῦ τοκομεριδίου πράξεων" εἰσὶν οἱ ἑξῆς:

Ποσὸν 2,700,000 εἶχεν, ὡς γνωστὸν, ἀγοράσει ἐντεῦθεν, ἐκ τοῦ Τόπου διὰ συναλλάγματος ἡ Κυβέρνησις, ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν μονοπωλείων καὶ ἀποστείλει εἰς Λονδῖνον ἀπέναντι τοῦ δανείου τῶν μονοπωλείων, ἑπομένως ὑπελείπετο φροντὶς πρὸς ἐξεύρεσιν 9,500,000 φράγκων χρυσῶν, ἐξ ὧν 8,000,000 ἀπῃτοῦντο πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ τοκομεριδίου ὅλων τῶν δανείων καὶ 1, 500,000, ἤ λιραι στερλίναι 60,000 πρὸς ἀπότισιν ληξιπροθέσμου δανείου ἐξ ἐντόκων γραμματίων. Τὸ ποσὸν τῶν 9,500,000 φράγκων βεβαιοῦται ὅτι ἀνέλαβον αἱ ἑξῆς Τράπεζαι: 1) Ἡ Γράπεζα Κων/πόλεως καὶ ὅμιλός τις μετ' αὐτῆς ἐκ τοῦ ἐν Λονδίνῳ Ἄμβρο, τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορικῆς Τράπέζης πιθανῶς καὶ ἄλλων τινῶν ἐπὶ ποσῷ £6,000,000. 2) Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐπὶ ποσῷ 1,000,000 3) Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Ἀβέρωφ ἐπὶ ποσῷ 1,000,000 καὶ 4) Ἡ Τράπεζα Ἠπειρο Θεσαλίας καὶ ἡ Ἰονικὴ ἐπὶ ποσῷ 1, 500,000.

Τόκος τοῦ δανείου τούτος ὁρίζεται 7 ο/ο πλὴν τῆς προμηθείας καὶ τῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα ἀναβιβάζουσι τὸν τόκον εἰς 8 ο/ο, προθεσμία δὲ ἀποδύσεως ἓξ μῆνες ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως.

Ὡς ἐγγύησιν ἡ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ χαρτονόμισμα 12 ἢ 13,000,000. τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ σφραγισθῇ καὶ θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἵνα μὴ τυχὸν τεθῇ εἰς κυκλοφορίαν ὑπὸ τῶν δανειστῶν, πρὸς δὲ ἡ Κυβέρνησις δίδει ὡς δευτέραν ἐγγύησιν καὶ ὁμολογίας ἐκ τοῦ ἀδιαθέτου ποσοῦ τοῦ δανείου τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς—Λαρίσσης ἀξίας 70,000 λιρῶν. Ἂν μετὰ ἓξ μῆνας δὲν πληρωθῇ τὸ δάνειον, οἱ δανεισταὶ θὰ λάβωσιν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν τὰ κατατεθειμένα 13, 000,000 τραπεζικῶν γραμματίων, τὰ ὁποία ἐννοεῖται θὰ μεταποιήσωσιν εἰς χρυσὸν ἀγοράζοντες ἐπὶ τῇ τότε τρεχούσῃ τιμῇ καὶ εἰς βάρος τοῦ δημοσίου τὸ συνάλλαγμα, ἐὰν δὲ τὸ ποσὸν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων δὲν ἐπαρκέσῃ, θὰ πωλήσωσι καὶ ἐκτὸς εἰς χεῖρας αὐτῶν ὁμολογιῶν τοῦ σιδηροδρόμου Π.—Λαρίσσης μέχρι ποσοῦ ἀσφαλιζοντος αὐτοῖς τὰ δανεισθέντα 9 ο/ο ἑκατομμύρια φρ.

Τοιοῦτοι κατὰ τὰς πληροφορίας ἡμῶν οἱ ὅροι τῆς χρηματιστικῆς ταύτης πράξεως. Τὰς παρατηρήσεις ἡμῶν οὐχ ἧττον ἐπιφυλάσσομεν, ἕως ἂν ἀνακοινωθῶσιν αὐθεντικῶς τὰ περὶ τούτου.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ὁ Βασιλεὺς

Ἡ Α. Μ. Ὁ Βασιλεὺς, μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Μαρίας καὶ τοῦ βασιλόπαιδος Ἀνδρέου ἀνῆλθον πεζῇ ἐκ τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς εἰς τὸν νέον σταθμὸν τοῦ Μεγ. Μοναστηρίου. Ἐντεῦθεν δὲ τῇ βοηθείᾳ λυχνιῶν ὠδήγθον ὅλην τὴν ὑπογειον σήραγγα τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ἀκολουθοῦντος τοῦ ἐργοδηγοῦ τῆς ἑταιρίας κ. Ἀναστ. Ἀναστασίου καὶ τινων ἄλλων ὑπαλλήλων καὶ ἐξῆλθον εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Ὁμονοίας. Οἱ ὑψηλοὶ ἐπισκέπται ἐξήταζον τὰ πάντα περιέργως καὶ ἐθαύμασαν τὸ ἔργον καὶ τὴν στερεότητα αὐτου καὶ τὴν εὐρυχωρίαν του. Αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς εἶπεν ὅτι ἡ σήραγξ αὕτη εἶναι ευρυτερα καὶ τῆς τοῦ Λονδίνου.

Ευαγγ. Παρασκευοπούλου

Ὁ δῆμος Ἀθηνῶν τῇ προτάσει του δημοτικοῦ συμβούλου κ. Κ. Ξένου προεβῆ εἰς ἀπόφασιν, ἥτις τὸν τιμᾷ ὁμολογουμένως. Δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηναίων ἡ καλλιτέχνις κυρία Εὐαγγελία Παρασκευοπούλου ἀποστέλλεται εἰς Παρισίους, ὅπως παραμείνῃ αὐτόθι ἐπί τινα χρόνον καὶ δυνηθῇ ὁπωσδήποτε νά μορφωθῇ εἰς τελείαν ἠθοποιόν. Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐψήφισε πεντακισχιλίας δραχμάς.

Εὐστάθιος Βρετὸς

Ἐν προβεβηκυίᾳ ἡλικίᾳ ἀπεβίωσε πρό τινων ἡμερῶν ἐν Ἰθάκῃ ὁ ἔγκριτος πολίτης Εὐστάθιος Βρετὸς, ἀνήκων εἰς ἀρχαίαν καὶ ἔντιμον οἰκογένειαν τοῦ τόπου. Ὁ ἀποθανὼν διετέλεσεν ἐφ' ἱκανὰ ἔτη ἀστυνόμος τῆς Ἰθάκης καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα ἀξιώματα τῆς Ἰονίου Πολιτείας, ἀπῆλθε διακριθεὶς διὰ τὴν ἀκριβῆ τοῦ καθήκοντος ἐκπλήρωσιν. Συλλυπούμεθα τοὺς ἐν Ρωμουνίᾳ ἐγκατεστημένους ἀξιοτίμους υἱοὺς αὐτοῦ.

Νέοι ἀρχιεπίσκοποι

Διὰ βασιλικοῦ διατάγματος κατεστάθησαν ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Ἱερόθεος Μητρόπουλος ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν καὶ Ἠλείας, ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Παρθένιος Ἀκύλας ἀρχιεπίσκοπος Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Γεράσιμος Δόριζας ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλληνίας καὶ ἀρχιμανδρίτης κ Θεόκλητος Μηνόπουλος ἀρχιεπίσκοπος Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.

Ἡ ἐνοικίασις τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ κτημάτων Ζάππα

Καθ' ἃ γράφει ἡμῖν ὁ ἐν Καρδίτσῃ ἀνταποκριτὴς, ἐπὶ τῆς γενομένης τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν τελειωτικῆς δημοπρασίας πρὸς ἐνοικίασιν τῶν τσιφλικίων τοῦ ἀειμνήστου Ζάππα, ἐδόθησαν προσφοραὶ ἐπὶ μὲν τῶν ἐν Τρικκάλοις, Καρδιτσομαγούλας καὶ Ματαραγκατάδων ὑπὸ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ Γ. Χατζημιχάλη 30 χιλιάδες δραχμαί, ἐπὶ δὲ τῶν ἐν Καρδίτσῃ τσιφλικιων Μαγουλίτσας καὶ Μπολτζάμι ὑπὸ τοῦ κ. Βαϊοπούλου 18,000 δραχμαί. Ἐλπίζεται ὅτι αἱ δημοπρασίαι αὗται ἔσονται ὁριστικαί.

Ἰωάννης Δημητρίου

Ἐξ Ἀλεξανδρείας ἠγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου Ἰωάννου Δημητρίου, ὅστις πλουσιωτάτην συλλογὴν ἀγαλματίων καὶ σπανιωτάτων νομισμάτων ὑπὸ τῶν Περσῶν, Μακεδόνων, Πτολεμαίων καὶ Ρωμαίων. Πάντων τῶν δωρηθέντων ἡ ἀξία ἀνέρχεται εἰς ἓν ἑκατομμύριον. Ἀλλὰ καὶ ἀποθνήσκων δὲν ἐλησμόνησε τὴν Ἑλλάδα ὁ μετριόφρων ἀνὴρ ἐγκαταλιπὼν εἰς τὰ διάφορα μουσεῖα νέας σπουδαιοτάτας συλλογάς. Τὸ ἐθνικὸν Μουσεῖον εἰς ἔνδειξιν πένθους ἦτο κλειστόν.

ΕΚ ΓΑΛΑΖΙΟΥ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς „Πατρίδος"

Ἐν τῇ ρωμουνικῇ Γερουσίᾳ ἐλέχθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ὅτι οὐδεποτε ρωμοῦνος ὑπουργὸς θέλει ἀνταλλάξει τεμάχιον ἐδάφους ρωμουνικοῦ ἀντὶ Θεμιστοκλέων καὶ Πλατώνων... Ἔστω. Ἀλλ' οὐδ' ἡμεῖς ζητοῦμεν ἐνταῦθα κατακτήσεις, διότι ἔχομεν εὐρείας χώρας, περιστάσεως δοθείσης, νὰ ἀναλαβωμεν διὰ τῶν ὅπλων, μονοι, ὡς συνειθίζομεν. Τί λοιπὸν ζητοῦμεν; Νὰ θεωρηθῇ σεβαστὴ ἡ τελευταια θελησις Ἕλληνος διαθέτου, οστις την περιουσίαν αὐτοῦ ἀπέκτησε μ' ἱδρωτας και πονους, οπως εἰν ὅλα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη συμβαινει, οὐδ' ἔχομεν παράδειγμα νὰ διαφειλονεικηθῇ περιουσια Ἕλληνος ὑπηκοου ἐν τῇ ξένῃ βιωσαντος, πλουτήσαντος καὶ ἀποθανοντος. Ἢ μήπως ἡμεῖς ἀσεβήσαμέν ποτε πρὸς την τελευταίαν θελησιν κτηματιου ξένου ἐν Ἑλλάδι καὶ ὑφισταμεθα νῦν τα ἀντίποινα; Τί δὲ νὰ εἴπωμεν περὶ τοῦ Θεμιστοκλέους, ὃν ὁ σοφος ὑπουργὸς περιεφρονησέ πως; Ἂς ἀφησωμεν τοὺς ἱστορικοὺς νὰ ὁμιλήσωσιν ἀνθ' ἡμῶν. Ὁ μὲν Θουκυδιδης λέγει αὐτὸν «δεινὸν εἰπεῖν τε καὶ γνῶναι καὶ πρᾶξαι», πάντες δ' οἱ νεώτεροι, ἡμέτεροι καὶ ξένοι, ἀνακηρύττουσιν αυτεν σωτηρα τῆς Εὐρωπης ἐκ τοῦ βαρβαρικοῦ κατακλυσμοῦ. Ἐπειδὴ ἐν τούτοις προκειται περὶ ἀνταλλαγῆς, ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ κηρύξωμεν, ὅτι οὐδὲ ἕνα λίθον ἐκ τοῦ ταφου του δὲν θὰ ἀνταλλάσσομεν ἀντὶ ἑνὸς βασιλείου... Εἶναι χρησιμώτατος εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ τάφος, ὁ ἐν καταλλήλῳ τόπῳ ἱδρύμενος, διότι εἶναι ἀντικείμενον προσκυνήματος καθ' ἑκάστην τοῖς ἐμπόροις καὶ τοῖς ναυάρχοις τῶν πολεμικῶν ἐθνῶν, ὡς καὶ ὁ παρὰ τοῦτον τάφος τοῦ Μιαούλη. Ὅσον διὰ τὸν Πλάτωνα, Ἀριστοτέλη καὶ λοιποὺς, ἐπίσης περιφρονηθέντας, λεγέτωσαν οἱ φιλόλογοι τὰ δέοντα.

Ἐν Γαλαξίῳ, τῇ 5 Δεκεμβρίου 1892.

Παρησιάδης.

ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

Γερουσία

Ὁ ὑπουργὸς τῆς γεωργίας κ. Καρπ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Γερουσίαν τὸν περὶ ἀγροτικῶν συμφωνιῶν νόμον αὐτοῦ διὰ βραχείας εἰσαγωγικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως ἐξηγούσης τοὺς λόγους οἵτινες ἀναγκάζουσι τὴν κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς τὴν ριζικὴν τοῦ σχετικοῦ τούτου νόμου μεταρρύθμισιν. Ἤδη πάντα ἐν γένει ἐκτὸς τοῦ τρίτου τὰ τμήματα τῆς γερουσίας ἀπεδέξαντο μετ' ἐλαφρῶν τροποποιήσεων τὸ νομοσχέδιον τοῦτο.

Ὁ πρώην ὑπουργὸς τῆς γεωργίας κ. Παουτσέσκος καὶ οὗτος πρὸ 3 ἐτῶν εἶχε προετοιμάσει παραπλήσιον νομοσχέδιον μᾶλλον τελεσφόρως ἀνταπακρινόμενον πρὸς τὰς περιστάσεις καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν μικρῶν καὶ τῶν μεγάλων γεωργῶν. Ἤδη διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς γεωργικῆς λέσχης ὁ πρόεδρος αὐτῆς καὶ γερουσιαστὴς κ. Ἰλιὰς Νικολέσκου Δορομπάντσος, εἷς τῶν μεγάλων κτηματιῶν καὶ γεωργῶν τῆς χώρας μακρὰν δημοσιεύει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πραγματείαν. Τὴν πραγματείαν ταύτην μελετήσαντες θεωροῦμεν ὡς ἀπορρέουσαν ἐκ τῆς μεγάλης καὶ μακρᾶς τοῦ κ. Νικολέσκου πείρας· ἐλπίζομεν δ' ὅτι καὶ ἡ κυβέρνησις λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν πραγματείαν ταύτην τοῦ ἐμπείρου γεωργοῦ καὶ σπουδαίου αὐτῆς πολιτικοῦ φίλου θέλει στέρξει εἰς τὴν παρὰ τοῦ κ. Νικολέσκου ὑποδεικνυομένην αὐτῇ τροποποίησιν.

ΧΟΡΟΣ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

Αἴθουσα θεάτρου Δακίας

Οἱ Ἑβραῖοι προχθὲς ἐσπέραν δὲν ἐπέρασαν ἄσχημα ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς «Δακίας». Ἡ ἀπὸ τριετίας συστᾶσα φιλανθρωπικὴ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν παιδίων ἑταιρεία των ἔδιδε τὴν πρώτην των κατ' ἔτος διδομένων δύο εὐεργετικῶν ἐσπερίδων αὐτῆς καὶ ἡ τῆς μικρᾶς ἐμπορικῆς ἐν Βουκουρεστίῳ τάξεως ἰουδαϊκὴ νεότης τὸ ἐτράβηξε μέχρι πρωΐας ὀρχουμένη καὶ εὐθυμοῦσα, συγχρόνως δὲ συνδράμουσα καὶ τόσα πτωχὰ παιδάκια, ἅπερ χθὲς κυριακὴν ὥραν 4ην μ. μ. εὐγνωμόνως περιέβαλον τὰ ριγοῦντα μέλη των μὲ τὰ ζεστά, ζεστὰ ρουχαλάκια ἅπερ τοῖς παρεσκεύασεν ἡ φιλάνθρωπος μέριμνα τῆς ἑταιρείας. Ἀπὸ τῶν θεωρείων τοῦ θεάτρου τῆς «Δακίας» τὸ σύνολον τῶν χορευτῶν παρεῖχε λίαν εὐάρεστον θέαμα. Ὅλον τὸ Λιψκάνι ἦτο ἐκεῖ. Ἡ αἴθουσα ἦτο ἄνευ τινὸς ἐκτάκτου διακόσμου, ἐπήρκει ὅμως ἡ ἰουδαϊκὴ καλλονὴ νὰ τὴν ἐξωραΐσῃ. Ἡ Ρουθ, ἡ Ἰουδειθ καὶ ἡ Ρεβέκα ἐχόρευον ἐκεῖ μετὰ χάριτος καὶ ζωῆς ἦν δὲν θὰ ὑπώπτευέ ποτε ἐν ταῖς ἀπογόνοις των ἡ μελαγχολικὴ τῆς Σάρρας ψυχή. Ἀλλὰ τοῦ διαβόλου τοὺς ἀνθρώπους! Οἷον οἰκονομικὸν πνεῦμα. Νομίζετε ὅτι ὑπῆρχον μία χορεύτρια, εἷς χορευτὴς στηριζοντες ἐπὶ ἅβρας ὀσφύος ἢ στιβαρᾶς ὠμοπλάτης τὴν χεῖρα αὐτῶν χωρὶς νὰ θέσωσι πρῶτον ἐπ' αὐτῆς τὸ μανδηλάκι των; Καὶ τί χορός! Οὔτε διὰ χωρατὸ κἂν τὸ ἐλάχιστον λάθος. Ὅταν δὲ εὐπετῇ, ὡς κάλαμος ποιητοῦ, παρήλαυνον φαιδρὰ τὰ καμαρωτὰ καὶ λιγυστὰ ἐκεῖνα ζεύγη, οὐδέποτε, ἂς μὲ συγχωρήσῃ ὁ Κύριος, ἦτο δυνατὸν νὰ πιστεύσῃ ὁ ρέπορτερ τῆς «Πατρίδος» ὅτι εἶχε πρὸ αὐτοῦ τοὺς ἀγρίους σταυρωτὰς τοῦ Ναζωραίου. Ἡ μουσικὴ τοῦ 21ου συντάγματος τῆς γραμμῆς ἐπτέρου τοὺς πόδας τῶν χορευτῶν, κατὰ δὲ τὰ διαλείμματα οἱ γλυκεῖς φθόγγοι τῶν λαουτάρων, ἀφανῶν, ἀλλὰ Βάγνερ ἴσως, κατεκήλουν τὰ ὦτα τῶν ἀναπαυομένων ἐκ τοῦ καμάτου χορευτῶν. Ἀπήλθομεν κἄπως μελαγχολικοὶ, σκεπτόμενοι καθ' ἑαυτοὺς διατί ἆρά γε οἱ πολυπληθεῖς ἐν τῇ πόλει ὁμογενεῖς νὰ μὴ συνέρχωνται καὶ οὗτοι εἰς παρομοίας συγκεντρώσεις, αἵτινες πολλαπλῆν θὰ εἶχον σημασίαν διὰ τοὺς ἐνταῦθα Ἕλληνας.

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

ΜΕΤΕΩΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Μετεωρολογικὸν δελτίον τῆς 7 δεκεμβρίου 1892. Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ οἴκου Menu et Cie, διοπτροποιῶν ἐν τῇ ὁδῷ Νίκης ἀριθ. 88.

Μεσονύκτιον	—3.
7 ὥρα τῆς πρωΐας	—1.
Μεσημβρία	+3
Βαρομετρικὸν ὕψος	759.5

Ὁ καιρὸς εὔδιος.

Οἱ γάμοι τοῦ διαδόχου.

Βεβαιοῦται ὅτι ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος προαχθήσεται εἰς τὸν βαθμὸν ταγματάρχου ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ γάμου αὐτοῦ. Ἡ Α. Υ. διορισθήσεται διοικητὴς τοῦ Λου Συντάγματος τῶν κυνηγῶν ἐν ᾧ μέχρι τοῦδε ὑπηρετεῖ.

— Τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα θέλει ἀρχίσει ἡ ἐκκοπὴ τῶν ἐπὶ τοῖς γάμοις τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου σὺν τῇ πριγκιπίσσῃ Μαρίᾳ τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας ἀναμνηστικῶν μεταλλίων.

Στρατιωτικὰ νομοσχέδια

Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς στρατηγὸς κ. Λαχωβάρης, ὑπέβαλε χθὲς εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Γερουσίας τὸ περὶ ὁρισμοῦ τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1893 στρατολογικῶν κληρώσεων νομοσχέδιον, ὡς καὶ τὸ ἀναγόμενον εἰς τὸν ἐν τῷ στρατῷ προβιβασμὸν τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, νομοσχέδια ἄτινα ἤδη ἐψηφίσθησαν παρὰ τῆς βουλῆς.

Καθάρσεις

Ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ συνεδριάσει τὸ ἀνώτατον ὑγειονομικὸν συμβούλιον ἠλάττωσεν εἰς τριημέρους τὰς ἐν Βερτσιορόβᾳ καὶ Σουλινᾷ καθάρσεις. Τὸ συμβούλιον ἀπεφάσισε πρὸς τούτοις ν' ἀνοιγῶσι πάντα τὰ ἐπὶ τῶν μεθορίων τῆς Βουκοβίνας τελωνεῖα ἀπὸ Μαρμορνίτσας μέχρι Δόρνας.

— Τὸ ὑγειονομικὸν τμῆμα τῆς δημαρχίας ἀσχολεῖται τανῦν εἰς ἐξεύρεσιν τῶν ληπτέων μέτρων δι' ὧν θέλει ἀσκεῖ ἀποτελεσματικὴν ἐποπτείαν ἐν τοῖς ἀρτοπωλείοις τῆς πρωτευούσης ὡς πρὸς τὰ κτίρια καὶ τὸ χρησιμοποιούμενον ὕδωρ.

Διανομὴ ἐλεῶν

Διαταγῇ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως καὶ ἐφέτος, ὡς ἀνὰ πᾶν ἔτος, γενήσεται διανομὴ βοηθημάτων εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν πόλεων Βουκουρεστίου, Κραϊώβης, Γαλαζίου καὶ Ἰασίου ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου Αὐτοῦ ταμείου.

Πατριωτικαὶ ἐκδηλώσεις

Ἡ κ. τοῦ δόκτορος Ράτσιου ἀπαντῶσα εἰς τὰς κυρίας τῆς Σλάτινας, αἵτινες ἀπηύθυνον αὐτῇ ὡραίαν προσφώνησιν ἐπὶ τῇ εἰς Βουκουρέστιον ἀφίξει αὐτῆς, εὐχαριστεῖ θερμῶς αὐταῖς καταλήγουσα ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτῆς διὰ τῶν ἀκολούθων λέξεων: «Ζῆτε γλυκεῖαι ἀδελφαί. Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐλπὶς ἔστω ἀναπόσπαστος ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος ἡμῶν».

Τὰ ἀρτεσιανὰ φρέατα

Εἷς τῶν μηχανικῶν, οἵτινες ἐπεφορτίσθησαν νὰ κατασκευάσωσιν ἀρτεσιανὰ φρέατα ἐν Βαραγκὰν ἀγγέλλει ὅτι ἕνεκα δυστυχήματος ἐπισυμβάντος ἐκ καταρρεύσεως μεγάλου τμήματος γῆς, αἱ πρὸς τοῦτο ἐργασίαι ἀνεστάλησαν, οἱ δὲ ἐργάται ἀσχολοῦνται τανῦν εἰς τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ καταπεσόντος χώματος.

Ὁ καιρὸς

Σπανίαν χειμερινὴν περίοδον διερχόμεθα ἐνταῦθα ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ. Τοιοῦτόν τι ἀγγέλλεται καὶ ἐκ τῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς χώρας. Ὁ καιρὸς γλυκὺς ὡς ὁ Μάϊος καὶ ὁ οὐρανὸς αἴθριος ὡς ἐν Ἰουλίῳ. Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τούτου τοιοῦτον διερχόμεθα χειμῶνα, ἡ δὲ αὔξουσα νέα σελήνη κατὰ τὰς κρατούσας παρατηρήσεις ὑπισχνεῖται διαρκῆ εὐδίαν. Μετὰ μεσημβρίαν τῆς σήμερον ὁ καιρὸς ἐστὶν ἐλαφρῶς νεφελώδης, ἀλλὰ πάντοτε ἥπιος καὶ ὑπισχνούμενος αἰθριωτάτην ἑσπέραν.

ΔΥΟ ΕΤΙ
ΠΕΡΙ Κ. ΡΟΥΜΠΙΝΗ ΛΕΞΕΙΣ

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντὰ τῆς „Πατρίδος“

Εὐγνωμονῶν ὑμῖν ἐπὶ τῇ προχθεσινῇ δημοσιεύσει τοῦ ἀκριβοῦς χαρακτηρισμοῦ τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν «Συλλόγων,» ἐξαιτοῦμαι συγγνώμην παρὰ τῶν ὑμετέρων ἀναγνωστῶν ὅτι ἀπησχόλησα αὐτοὺς ἐπὶ θέματος, ὅπερ βαθύτατα λυπούμαι ὅτι διὰ τοσούτων ἠναγκάσθην νὰ πραγματευθῶ ἐνώπιον τοῦ ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλληνικοῦ δημοσίου. Ἂς πιστεύσωσιν ὅμως πάντες ὅτι τοῦτο ἔπραξα ἀγόμενος οὐχὶ τόσον ἐκ τῆς προσγενομένης μοι ἀδικίας, ὅσῳ διὰ τὴν πεποίθησιν ἥτις ἐσχηματίσθη ἐν ἐμοὶ ἐκ τῆς βραχείας μετὰ τοῦ ἀδικήσαντος γνωριμίας ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος κινδυνωδέστατος τυγχάνει τῷ παριστρίῳ ἑλληνισμῷ. Τοῦτο μὲ ἀναγκάζει καὶ πάλιν νὰ ἐπανέλθω ἵνα ἐκ παντὸς τρόπου προσπαθήσω τὴν διάσωσιν εὐαπατήτων τινῶν εὐγενῶν ψυχῶν, ἃς ὁ κ. Ρουμπίνης, ἀείποτε κατώρθωσε νὰ ἐκμεταλλεύηται.

Ὁ κ. Ρουμπίνης ἐν τῇ προχθεσινῇ αὐτοῦ ἀπαντήσει ἀντὶ εὐθέως ν' ἀποκριθῇ εἰς ὅσας βαρείας κατηγορίας ἐξήνεγκον κατ' αὐτοῦ, (προὐκάλεσε δ' αὐτὸς οὗτος τὸ ἴδιον αὐτοῦ κατηγορητήριον διὰ τῶν δύο πρότερον δημοσιευθεισῶν ἐν τοῖς «Συλλόγοις» ἐπιστολῶν του), μὴ δυνάμενος ν' ἀπολογηθῇ ἀπεπειράθη δολίως νὰ ἐπιρρίψῃ μὲν κατ' ἐμοῦ τὴν μομφὴν ὅτι ἦλθον ἐνταῦθα (δὲν ἦλθον δὲ βεβαίως ἀπρόσκλητος) ἐπὶ πολιτικοῖς καὶ φατριαστικοῖς σκοποῖς, ἑαυτὸν δὲ νὰ παραστήσῃ τὸ θῦμα μελανῆς σκευωρίας σκοπούσης τὴν ὑλικὴν αὐτοῦ καταστροφὴν καὶ τὴν ἀνατροπὴν φύλλου ἐξυπηρετοῦντος ἐθνικὰ συμφέροντα.

Εὐτυχῶς ἡ πέρυσιν ἐνταῦθα πολιτεία μου καὶ ἡ ἀσθενὴς μὲν, ἀλλ' ἐπίμονος ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων ἐργασία μου εὐχερῶς δύνανται ν' ἀποκρούσωσι τὴν τοιαύτην συκοφαντίαν, καὶ πείσωσιν οἱονδήποτε οὐ μόνον περὶ τῆς ἀγνότητος τῶν ἐμῶν προθέσεων, ἀλλ' ὅτι οὐδέποτε μετεβλήθην εἰς ταπεινὸν θεράποντα κομματικῆς πολιτικῆς. Διότι πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ πιστεύσῃ τις τὸ ἐναντίον, ὅταν οὐ πρὸ πολλοῦ ἀκόμη ἀσπασάμενος δύο σπουδαιοτάτας ἀρχὰς ἐφ' ὧν ἐπανειλημμένως ἐβασίσθη τὸ τρικουπικὸν πρόγραμμα, τὴν ναυτικὴν τοῦ ἔθνους συγκρότησιν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἰλλυρικῆς χερσονήσου, διὰ μὲν τὰ ναυτικὰ ἔγραψα καὶ ἐδημοσίευσα τόσα ὡς γνωστὸν, ἐκτὸς τῆς ἱστορίας τοῦ ναυτικοῦ, ὅσα οὐδεὶς ἕτερος ἴσως Ἕλλην δημοσιογράφος, διὰ δὲ τὸ ζήτημα τῆς συνεννοήσεως τῶν λαῶν τῆς χερσονήσου ἀνέπτυξα καὶ ὑπεστήριξα ἐν τῷ ἐν Γιουργέβῳ συνεδρίῳ ἀκριβῶς ὅ,τι ὁ κ. Τρικούπης ἐκήρυξεν ἐν Σοφίᾳ καὶ Βελιγραδίῳ;

Ἐγὼ δὲν ἦλθον ἐνταῦθα, κ. Ρουμπίνη, νὰ ἐξυπηρετήσω πολιτικὰ πρόσωπα οὐδὲ προσωπικὰ συμφέροντα ὅσῳ δὲ καὶ ἂν ἀγωνισθῇς δὲν θέλεις δυνηθῇ νὰ μὲ παραστήσῃς ὡς μὴ ἐμφορούμενον ὑπὸ ἁγνῶν προθέσεων. Ἄλλως ἡ ἐνταῦθα παραμονή μου θέλει πείσῃ πάντας περὶ τοῦ ἀνυποστάτου τῶν διαβολῶν ὑμῶν, καὶ ὅτι αἱ πολλαὶ ὑμῶν ραδιουργίαι καὶ ὁ θόρυβος εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέπουσιν ἢ ὅπως κατὰ τὸ σύνηθες ὑμῖν δυνηθῆτε νὰ ἀποσπάσητε ὑλικάς τινας ὠφελείας παρά τινος εὐπίστου φιλοπάτριδος παριστῶντες ὑμᾶς αὐτὸν ὡς τὸν μάρτυν τοῦ ἑλληνισμοῦ, τὸν πανταχόθεν ὑπὸ τῶν φανερῶν τε καὶ κρυφίων πολεμίων αὐτοῦ διωκόμενον.

Καὶ ὅμως ἐπιτρέψατέ μοι κ. Ρουμπίνη, ν' ἀμφιβάλλω λίαν περὶ τῆς γνησιότητος ὑμῶν ὡς Ἕλληνος, ἀφοῦ ἐκ τῶν πράξεων ὑμῶν τε καὶ τοῦ κ. Μοσχοπούλου, ὅστις δὰ ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ φιλοπατρίᾳ τοσοῦτον μεγαλαυχεῖ, σαφῶς ἐξάγεται ὅτι ἀμφότεροι εἶσθε πολὺ ὀλίγον Ἕλληνες. Καὶ ἵνα μὴ φανῇ ὅτι ἁπλῶς λέγω τοῦτο ὅπως προπηλακίσω ὑμᾶς, ἀπευθύνω ὑμῖν καὶ τοῖς δύο τὰ τρία ἀκόλουθα ἐρωτήματα.

α'). **Ἐζητήσατε, ἢ οὐ, νὰ λάβητε ἀποζημίωσιν παρὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐστάλη, ἢ οὐ, τοιοῦτον ἔγγραφον ἐκ τῆς ἐνταῦθα ἑλληνικῆς πρεσβείας ὅπως ἀποζημιωθῇ ἡ ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα ἐθνικὴ πορεία τῶν «Συλλόγων»; Ἕλλην δὲ δημοσιογράφος ἐδικαιοῦτο νὰ πράξῃ τοῦτο;**

β'). **Εἶναι ἀληθὲς ἢ ὄχι κ. Ρουμπίνη ὅτι πολλάκις μ' ἐβιάσατε νὰ μεταβῶ παρὰ τῷ κ. Βιντίλᾳ Ρωσσέτῃ ὅπως διαβεβαιώσω αὐτὸν ὅτι οἱ «Σύλλογοι» εἶναι φιλορωμουνικοὶ καὶ καταγγείλω τοὺς λοιποὺς τῶν ἐνταῦθα ἑλλήνων δημοσιογράφων ὡς ὑβρίζοντας τὴν Ρωμουνίαν;**

— Δὲν εἶναι ἀληθὲς, κ. Ρουμπίνη, ὅτι ὑπεκφεύγων τὴν **ἄτιμον ταύτην προδοσίαν εἶχα καὶ τότε ἀκόμη τὸ ἀτύχημα ν' ἀκούσω παρ' ὑμῶν καὶ τὴν ἑξῆς βάναυσον ἀποστροφήν: «Ἔ, μὰ τότε τί κάνωμεν; δὲν κάνωμεν τίποτε· τί χρησιμεύει ἡ ἐδῶ παρουσία σου»;**

γ'). **Εἶναι ἀληθὲς ἢ οὔ κ. Μοσχόπουλε, ὅτι θαυμασίως τρώντι ὑπηρετήσατε τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ ὀκταετίαν ἐργαζόμενος ὡς ὑπάλληλος ἐν τῇ ρωμουνικῇ πρεσβείᾳ, κέντρῳ πασῶν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ρωμουνικῶν ἐνεργειῶν;**

Τὰς μεταξὺ τῶν δημοσιογραφούντων ἀντεγκλήσεις, ἰδιως ἐπὶ προσωπικῶν ζητημάτων, ὁλοψύχως ἀποδοκιμάζων, μάλιστα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, δὲν θέλω πλέον ἐπανέλθει εἰ μὴ, ἐν ἀνάγκῃ, πρὸς πληρεστέραν διευκρίνισιν τῶν ἄνω τεθέντων ζητημάτων.

Ἀνάγκη ἐν τούτοις νὰ προσθέσω μίαν ἔτι γραμμην περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Ρουμπίνη διατυμπανιζομένης καταστροφῆς ἣν δῆθεν ἐπήνεγκον εις τὰ ὑλικα αὐτοῦ συμφέροντα. **Ἡ ὅλη δαπάνη εἰς ἣν ὁ κ. Ρουμπίνης ὑπεβλήθη πρὸς μεγέθυνσιν καὶ βελτίωσιν τῶν «Συλλόγων» συνίσταται εἰς φράγκα ἑκατὸν ὀγδοήκοντα** (ἀριθ. 180), ἤτοι φράγκα 120 μισθὸν προσθέτου στοιχειοθέτου καὶ φράγκα 60, διαφορὰν χάρτου μεγαλειτέρου σχήματος.

Ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 7 δεκεμβρίου 1829

Κωνστ. Ν. Ράδος

ΘΑΝΑΤΙΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ

Ὁ τυφεκισμὸς τοῦ στρατιώτου ἐν Μεσολογγίῳ

Μὲ ὅλην τὴν βροχὴν, ἥτις ρογδαίως ἔπιπτε, πλῆθος ἀρκετὸν, ἀπὸ τῆς 7ης ὥρας τῆς πρωΐας συνέρρεεν ἐν τῇ θέσει Ταμπαριὰ, ἔξωθεν τῆς πόλεως καὶ πρὸς τὸ μεσημβρινὸν μέρος, ὅπερ ὡρίσθη ὡς τόπος ἐκτελέσεως τῆς διὰ τυφεκισμοῦ θανατικῆς ποινῆς τοῦ στρατιωτου τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ ἑδρεύοντος 9ου πεζικοῦ συντάγματος, Σωτηρίου Κοντοκώστα ἐκ Ναυπάκτου, καταδικασθέντος ἐπὶ βιαιοπραγίᾳ κατ' ἀνωτέρου καὶ φόνου τοῦ δεκανέως τοῦ ἰδίου συντάγματος Γουργουρίνη, ὅστις ἔλαβε χώραν πρὸ διετίας σχεδὸν ἐν Μεσολογγίῳ.

Ὅσῳ παρήρχετο ἡ ὥρα ἐπὶ τοσοῦτον τὸ πλῆθος ἐξωγκοῦτο καὶ ἡ ἀνυπομονησία του ηὔξανεν. Ἔβλεπέ τις ἐκεῖ ἀνθρώπους πάσης τάξεως, πάσης ἡλικίας, ἱερεῖς τοῦ Ὑψίστου!!! γυναῖκας χειραγωγούσας τὰ μικρὰ τέκνα των εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως, διὰ νὰ ἴδωσι, τί; ἕνα ἄνθρωπον φονευόμενον ἐν ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης.

Στρατιωτικὴ παράταξις

Λόχος στρατιωτῶν ὑφ' ἕνα λοχαγὸν παρετάχθη εἰς διπλοῦς στίχους ἀποτελέσας τρίγωνον, τὴν κορυφὴν τοῦ ὁποίου ἀπετέλουν οἱ τεταγμένοι νὰ πυροβολήσωσι κατὰ τοῦ καναδικου ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, δώδεκα ἐν συνόλῳ, ὑφ' ἕνα ἀνθυπασπιστήν. Ἀπόσπασμα δὲ χωροφυλακῆς ὑπὸ τὸν ὑπομοίραρχον κ. Σ. Ἀθανασιάδην ἐτήρει τὴν τάξιν, ἐνῷ ὁ κ. φρούραρχος ἦτο ἔφιππος.

Ὁ κατάδικος

Προσήγγιζεν ἤδη ἡ 8η π. μ. ὅτε ἐπιφαίνεται ἡ φέρουσα τὸν κατάδικον ἅμαξα μετὰ τοῦ ἱερέως, περιγρυρουμένη ὑπὸ δεκάδος χωροφυλάκων, παρακολουθούντων τῶν λοιπῶν στρατιωτῶν ἀόπλων.

Πίπτει ἡ βροχὴ καὶ αἱ ὀμβρέλαι τοῦ πλήθους ἀναπετάννυνται. Κατέρχεται δὲ ὁ κατάδικος ἀγομενος εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως. Εἴκοσι τριῶν ἐτῶν, φυσιογνωμίας ἀρκετὰ συμπαθοῦς, βαδίζει μετά τινος ἀπαθείας, στρέφει δὲ τὰ βλέμματα αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀπλήστως βλέπον αὐτὸν πλῆθος. Τεθεὶς ἐν μέσῳ τοῦ ἐκ στρατιωτῶν τριγώνου διατηρεῖς εἰσέτι πραγματικὴν ἀπάθειαν, ἀναγινώσκεται κατόπιν ὑπό τοῦ γραμματέως τοῦ στρατοδικείου, παρισταμένου καὶ τοῦ ἀντεπιτροπου, ἐπὶ τούτῳ ἐλθόντων, ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἀμέσως δὲ ὁ ἐπιτετραμμένος ὑπαξιωματικὸς ἐπιλαμβάνεται τοῦ ἔργου τῆς καθαιρέσεως.

Ἡ ἐκτέλεσις

Οὕτω πλέον δέσμιος ὁ κατάδικος ἀφίσεται ἔναντι τῶν παρατεταμένων ὅπλων τῶν ἐκτελεστῶν, δέκα βήματα ἀξέφων αὐτῶν. Ζητεῖ νὰ ὁμιλήσῃ, ὁ δὲ ἀντεπιτροπος τῷ παρέχει τὸ δικαιωμα. Καὶ ἀρχίζει.

„— Τὰ πέντε λεπτὰ τῆς ζωῆς μου, τὰ ὁποία μοῦ λείπουν ἀκόμα, σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ ἀφήσητε νὰ μιλήσω λιγο... Θέλω νὰ πῶ ὅτι ..

Ἐνταῦθα οἱ ἐκτελεσταὶ στρατιῶται, δοθέντος τοῦ σημειου, οροτείνουν τὰ πεπληρωμένα ἤδη ὅπλα των.

Ὁ κανάδικος ἐξηκολούθησε:

„— Θέλω νὰ 'πῶ ὅτι... αλλὰ δὲν μ' ἀφίνετε.„ Αἴ! τότε ρίχτε μου“!

Το ἐκτελεστικὸν παράγγελμα δίδεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τουτῳ τεταγμένου ανθυπασπιστοῦ, διὰ σημείου τῶν χειρῶν.

Δώδεκα ἐκπυρσοκροτήσεις ἀντήχησαν, ὁ δὲ κατάδικος ἀνατυναχθεὶς ἔπεσεν ὕπτιος.

Πάραυτα ὁ ὑπίατρος τῆς ὑπηρεσιας, ὃν ἠκολούθουν δνο ἀνθυπίατροι, ἐκπληρῶν νόμιμον διατύπωσιν, ἐβεβαιπσε τὸν θάνατον. Εἶτα τὸ σῶμ παρεδόθη πρὸς ταφὴν εἰς τὸν ἀστυνόμον κ. Σ, Στάικον.

Αἱ ἐντυπώσεις

Ἡ ἐν Μεσολογγίῳ κοινωνία ἀήθης εἰς τοιούτου εἴδους συγκινήσεις μεγάλως συνεκινήθη, τὸ δὲ πλῆθος διαλυόμενον ὑπὸ φρικτὰς ἐντυπώσεις, ἐσχολίαζε τὰ κατὰ τὸ ἔγκλημα καὶ τὴν ἐκτέλεσιν.

(„Ἀκρόπολις“)

Π. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ἐν Γαλαζίῳ

Ληξάσης τῆς εἰς Βουκουρέστιον ἀποστολῆς μου, ἐγκατεστάθην αὖθις ἐν Γαλαζίῳ, πρὸς ἀναζωπύρωσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐκεῖ **Ἀρχαίου πρακτορείου μου τῶν Ἑλληνικῶν Ἐφημερίδων, Περιοδικῶν καὶ Βιβλίων.** Φέρων τοῦτο εἰς γνῶσιν τῆς ἀξιοτίμου καὶ πολυαρίθμου ἐν Ρωμουνίᾳ πελατείας μου, παρακαλῶ ταύτην ὅπως τὰς δι' ἐμὲ τυχὸν ἐπιστολὰς, παραγγελίας ἢ ἐπιταγὰς διευθύνῃ εἰς τὸ μέλλον ἐν Γαλαζίῳ ὡς ἕπεται·

P. Christodulo
Galatz

Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ ἀξιοτίμων Ἡμετέρων καὶ τῶν ἐκεῖ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν μεταβαινόντων, πλήρη συλλογὴν ἐκ τῆς παρακαταθήκης μου τῶν ἑλληνικῶν βιβλίων ἄφησα καὶ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Πατρίδος» ἥτις εὐμενῶς φερομένη ἀνέλαβε ν' ἀναπληρώσῃ τὴν ἐμὴν ἐκεῖσε ἀπουσίαν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»)

Ρώμη, 6/18 δεκεμβρίου.—Ὁ βασιλεὺς ὑπεδέχθη μετὰ μεσημβρίαν τὰς ἀντιπροσωπείας Γερουσίας καὶ Βουλῆς αἵτινες ὑπέβαλον αὐτῷ ἀπαντήσεις εἰς τὸν ἐναρκτήριον αὐτοῦ λόγον. Ὁ βασιλεὺς ηὐχαρίστησε καὶ ἀπήγγειλε λόγον εἰς μόνον ἐσωτερικὰ πράγματα ἐνδιατρίβοντα. Εἶτα συνδιαλεχθεὶς μετὰ τῶν γερουσιαστῶν καὶ ὑπαινιξάμενος μελλούσας ἐργασίας τῆς Γερουσίας ὁ βασιλεὺς εἶπεν ὅτι ἦν λίαν παντὸς ἑτέρου ἀνήσυχος ἐπὶ τοῖς ἐγερθεῖσιν ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἐπεισοδίοις, ἀλλ' ἔχει πλήρη πεποίθησιν ὅτι τὰ ἐπεισόδια δὲν θὰ καταλίπωσιν ἴχνος καὶ θὰ λυθῶσιν μετὰ συνέσεως καὶ παεριωτισμοῦ.

Βουδαπέστη, 6/18.—Ὁ βιομηχανικὸς Σύλλογος τῆς Οὐγγαρίας ἑώρτασε τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς συστάσεώς του. Ὁ ἀρχιδούξ καὶ ἡ ἀρχιδούκισσα Ἰωσὴφ, πάντες οἱ ὑπουργοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ κοινοβουλίου καὶ πολλῶν ἑταιριῶν μετέσχον τῆς ἑορτῆς ληξάσης δι' ἐκδηλώσεων ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.

Αὐτόθι, 6/18.—Ἐντὸς 24 ὡρῶν ἐγένοντο δύο χολερικὰ κρούσματα καὶ οὐδεὶς θάνατος.

Μαδρίτη, 6/18.—Ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ τὰς γενικὰς ἐκλογὰς κατὰ μάρτιον.

Κατὰ τὰ λεγόμενα τῶν ἐφημερίδων ὁ ἐν Βιέννῃ πρέσβυς Μέρυδελ Βὰλ διατηρεῖ τὴν θέσιν του.

Πετρούπολις, 6/18.—Αὐτοκρατορικὸν οὐκάζιον διατάσσει τὸν σχηματισμὸν ἐντοπίου ὑπερκασπίου στρατοῦ ἤτοι δύο ταγμάτων ἐφεδρείας ἐν Κούσκῃ καὶ Γεστεπὲ καὶ μιᾶς ταξιαρχίας πυροβολικοῦ τῶν ὀχυρωμάτων ἐν Κούσκη.

Παρίσιοι, 6/18.—Ἡ «Ἡμέρα» ἀγγέλλει ὅτι ζητηθήσεται ἄδεια καταδιώξεως ἐνταντιον τῶν κ.κ. Δεβὲς γερουσιαστοῦ καὶ Κασανιὰκ, Μαρὲ καὶ Σουβεϋρὰν βουλευτῶν.

Ὁ κ. Κασανιὰκ δημοσιεύει ἐν τῇ ἐφημερίδι αὐτοῦ «l'Autorité» ὅτι ἔλαβε διὰ δημοσιεύσεις 45,000 φράγκα ἀλλ' αὐτὸς ἀτομικως οὐδὲν ἔλαβε.

Ὁ κ. Σουβεϋρὰν ὁστις ὡς μέλλος τοῦ ἐγγυητικοῦ συνδικάτου ἔλαβε 40 χιλιάδες φρ. ἐξετασθήσεται αὔριον ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς.

Παρίσιοι, 6/18. — Κατά τινα θήραν γενομένην ἐν Φεριὲρ ὁ κ. Ἀλφόνσος Ρότσχιλ ἐπληγωθη ἐξ ἀνατινάγματος μολύβδου πλησίον τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἡ ὑγεία αὐτοῦ διατελεῖ εὐχάριστος.

Βιέννη, 6/18. — Ὁ αὐτοκράτωρ ἀνεχωρησε συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς Τοσκάνης καὶ τοῦ πρίγκηπος Λεοπόλδου τῆς Βαυαρίας εἰς Νεοβοὺργ πρὸς θήραν· αὐτόθι θὰ διατρίψῃ ἡμέρας τινάς.

Μασσαλία, 6/18. — Ἀφίκετο ἐρχομένη ἐκ τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς ἡ ἐπιστημονικὴ ἐξερευνητικὴ ἀποστολὴ Μοτεϊλ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἐρεθισμὸς ἐν Βερολίνῳ

Μεγάλην διήγειρεν ἐκπληξιν ἐν τῇ γερμανικῇ πρωτευούσῃ ἄρθρον τι δημοσιευθὲν ἐν τῷ παρισινῷ «Φιγαρῷ». Πρόκειται περὶ ἐπιστολῆς σημαίνοντος γερμανοῦ προδοτικῆς τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων τῆς Γερμανίας. Ἡ ἐντύπωσις ἐστὶν ἀπερίγραπτος.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς λίαν πρωΐ ἔλαβε γνῶσιν τοῦ ἄρθρου τοῦ «Φιγαρὼ» καὶ ὁ ἀρχιγραμματεὺς ἀνεκοίνωσεν αὐτὸ εἰς τὸν αὐτοκράτορα.

Δίκη Καστρισσίας

Τὴν 14 ἰανουαρίου ἐν τῷ Ἐφετείῳ Βουκουρεστίου ἐκδικασθήσεται ἡ ὑπόθεσις τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος Ἰωαννίνων διεκδικούσης περιουσίαν 5000000 φρ. ἣν κατέλιπεν αὐτῇ ἡ ἐνταῦθα θανοῦσα γνωστὴ ἑλληνὶς Καστρισσία.

Κοινοβουλευτικὰ Γερμανίας

Οὐδέποτε ἄλλοτε ἐν τῷ γερμανικῷ κοινοβουλίῳ ἐγένοντο θορυβωδέστεραι καὶ ἀτακτότεραι συζητήσεις. Τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια κακίστην εὑρίσκουσιν ὑποδοχὴν, μεταξὺ δὲ τῶν σοβαρῶν τούτων συζητήσεων παρεμβάλλεται, ἴσως χάριν ἱλαρότητος, τὸ τῶν βερολινείων souteneurs. Οἱ ἀντισημιτικοὶ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Καπρίβη εὗρον δεινὸν πολέμιον, κατ' ἀπαίτησιν αὐτοῦ τοῦ αὐτοκράτορος.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
Η «ΕΛΠΙΣ»

Ὁ ἐν Κωνστάντσῃ Ἑλληνικὸς Σύλλογος «Ἐλπὶς» λαμβάνει τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλῃ εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ ὅτι ἐνοικιάσας μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ κατὰ τὴν πλατείαν Ὀβιδίου καφενείου τὸ «Βυζάντιον» μετεσχημάτισεν αὐτὴν εἰς αἴθουσαν Ἀναγνωστηρίου. Ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ τούτῳ, τὸ ὁποῖον ἤρξατο λειτουργοῦν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας 30 λήξαντος θὰ εὑρίσκωσι τὰ μέλη τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν ἡμετέρων τε καὶ ξένων ἡμερησίων καὶ περιοδικῶν φύλλων καὶ βιβλία ἱκανὰ αἱ ἐκλεκτά.

Τὸ Ἀναγνωστήριον θὰ εἶναι ἀνοικτὸν τὰς μὲν καθημερινὰς ἀπὸ τὰς 4 μ.μ. ὥρας, τὰς δὲ Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ἀπὸ τῆς πρωΐας. Ὅθεν παρακαλοῦνται ὅπως προσέρχονται τακτικῶς εἰς αὐτό.

Ἐν Κωνστάντσῃ τῇ 1 δεκεμβρίου 1892.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

(Τ. Σ.) Ὁ γραμματεὺς
Ἀντ' αὐτοῦ Δ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ

IULIUS LOEFFLER
Μηχανικὸς κατασκευαστὴς Μύλων
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ *Strada Dómnei 14*
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐργοστασίου τῶν μηχανῶν
GANZ et Co. ἐν Buda-Pesta

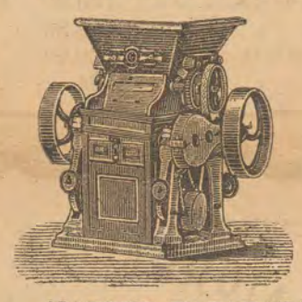

Τεχνικὸν γραφεῖον διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐγκατάστασιν.

Διάφοροι μηχαναί, Ἀντλητήρια *(turbines)* Κύλινδροι *(valturi)* γνήσιοι *Ganz*

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ἀντικειμένων ἐκμεταλλεύσεως διὰ μύλους καὶ πρίονας

ΓΝΗΣΙΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ
Dufour et Comp. (Thal)

Ἐγκατάστασις ἡλεκτρικοῦ φωτὸς

ΤΙΜΑΙ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΟΙ

D. H. POLLAK & C°

Τὸ γνωστὸν κατάστημα
ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ
τοῦ κ. **Pollak & C-o** ἐκτὸς τῶν ἤδη ὑπαρχόντων ὑποκαταστημάτων αὐτοῦ, ἵδρυσε τοιοῦτον ἐν Γαλαζίῳ, θέλει δὲ προσεχῶς ἱδρύσει καὶ ἐν Βραΐλᾳ.

Τὸ κατάστημα τοῦτο καὶ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτοῦ ἔχουσι πάντοτε πλουσίαν παρακαταθήκην **ὑποδημάτων,** ἀρίστης ποιότητος, δι' ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδία, ὡς ἐπίσης καὶ γνησίας ρωσσικὰς **πηλοβατίδας** (galoches).

Μέγιστον προτέρημα τοῦ καταστήματος τούτου διὰ τὴν πολυπληθῆ αὐτοῦ πελατείαν ἐστὶν ὅτι ἔχει **τιμὰς ὡρισμένας (prix fixes).**

ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΚΑΛΑΦΑΤΙΟΥ

Εἰδοποίησις

Γνωστοποιεῖ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης Καλαφατίου ζητεῖ διδάσκαλον διπλωματοῦχον δυνάμενον καὶ νὰψάλλῃ

Μηνιαῖος μισθὸς φράγκα Ἑκατὸν μετὰ κατοικίας καὶ θερμάνσεως.

Οἱ ἔχοντες τὰ προσόντα δύνανται νὰ ἀποταθῶσι πρὸς τὴν μνησθεῖσαν ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Καλαφατίου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 4 Δεκεμβρίου 1892

	Αγοραί	Πωλητ.
ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ		
Renta perpetuă 5 o/o	99.3)4	100.—
» amortis. 5 o)o	97.3)8	97.1)8
» » 4 o/o	83 3/8	83.5/8
Conversiunea rurală 6 o/o	100.1)2	101.1/4
Oblig. caseĭ Pensiunilor	271.—	278.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucurescĭ 5o/o—1883	89.3/4	90.1/4
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	89.5/8	90.—
Scris. Func. Rurale 5o/o	97.1)4	97.1/2
» » Urbane 5 »	90.3/4	91.—
» » » 6 »	102.—	102 1/4
» » » 7 »	104.—	104.1)4
» » » Iaşi 5 o/o	82.1/2	82.3/4
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1662.—	1655.
Dacia-Rumania	412.—	408
Naţionala	417.—	414.
Societ. de Reasigurare.	190.—	195.
» » Constr. şi l. publ	130.—	132.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τρίμηνον	25.12.1/2	25.15.1)2
» ὄψεως	25.27.1/2	25.30.—
Παρισίων τρίμηνον	99.90	99.95
» ὄψεως	100.50	100.60
Βερολίνου τρίμηνον.	123 30	123.35
» ὄψεως	124.20	124.25
Βελγίου τριμηνον	99.85	99.85
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης ὄψεως	2.10.—	2.11.1/4
» τρίμηνον	2.05.—	2.09.—
» εἰκοσάφραγκον.	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τριμηνον.	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.1)2	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική.	22.80	25.
Εἰκοσόφραγκον Γαλλίας.	20.09	20.10
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 4 Δεκεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	105.37
» » 3 o/o	98.67
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	100.—
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	343.—
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	—.—
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	497.81
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.	595.62
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.31
» Βελγίου.	99.5/32
» Βιέννης	207.25

Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.

ΒΙΕΝΝΗ 4 Δεκεμβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.57
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	315.25
Ρούβλια χάρτινα	119.50
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.45
» Παρισίων	47.82

Διάθεσις Χρηματ. ἤρεμος.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 4 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	102.—
» » 5 o/o.	97.—
» » 4 o/o.	81.90
Ρούβλια χάρτινα	203.10
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	96.—
Συνάλλαγμα Βελγίου.	80.65
» Παρισίων	80.60
» Βιέννης.	168.59

Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 4 Δενεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	97.5/16
Μετοχαὶ *Banque de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.32
» Ἀμστελοδάμου	12.03

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 4 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	97.—
» » 4 o/o.	81.70

I. SALTER

Ἀριθ. 90. Ὁδὸς Lipscanĭ, Βουκουρέστιον, Ἀριθ. 90.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ ΚΑΙ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΩΝ

τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γερμανίας.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, ἐν τῇ ὁδῷ **Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.**

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ — Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικά, Ρουμανικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφῆν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαριθμου ἐν Ἑλλάζιῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυρίῳ TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoi) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

Πρὸς τὸ φιλόμουσον τῆς Ρωμουνίας Ἑλληνικὸν Δημόσιον.

Ἡ ἀξιότιμος τῆς «Κλειοῦς» διεύθυνσις ἐπιθυμοῦσα νὰ καταστήσῃ τὸ λαμπρὸν τοῦτο περιοδικὸν σύγγραμμα γνωστὸν καὶ προσιτὸν πᾶσι τοῖς ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλλησι παρεχώρησεν ἡμῖν ὑπὸ ἐξαιρετικοὺς καὶ εὐνοϊκωτάτους ὅρους ὁλόκληρον τὴν παρακαταθήκην τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθέντων τόμων.

Ἡ γενναία αὕτη συγκατάβασις ἔπεισεν ἡμᾶς νὰ ἀγοράσωμεν ταύτην δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ προσφέρωμεν αὖθις τῇ ἀξιοτίμῳ ἡμῶν πελατείᾳ ἔργον Ἑλληνικὸν ἔξοχον ἀντὶ μετριωτάτης τιμῆς.

Ἀπὸ τοῦδε λοιπὸν εἴμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαθέσωμεν **ὁλόκληρον τὴν ἑπταετῆ** (1885—1891) **σειρὰν** τῶν τόμων τῆς «Κλειοῦς», ἄδετον μὲν ἀντὶ φρ. 70, δεδεμένην δὲ μετὰ τοῦ ἰδιαιτέρου τῆς «Κλειοῦς» περικαλύμματος ἀντὶ φρ. 105.

Ἵνα δὲ πληρέστερον ἀνταποκριθῶμεν εἰς τοὺς πόθους τῆς ἀξιοτίμου διευθύνσεως τῆς «Κλειοῦς», τῆς προβάσης εἰς μεγάλην θυσίαν, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς εὐρυτέρας διαδόσεως ταύτης, προσφέρομεν εἰς τὰς αὐτὰς ὑποτιμημένας τιμὰς **ἕκαστον τόμον χωριστά**, ἤτοι ἀντὶ φρ. 10 τὸν ἄδετον καὶ ἀντὶ φρ. 15 τὸν χρυσόδετον, τρέφοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ «Κλειὼ» θέλει καταστῆ ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος ἑκάστης οἰκογενείας καὶ τὸ εὐεργετικὸν ἐντρύφημα πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως.

Οἱ τόμοι αὐτοτελεῖς ὄντες καὶ οὐδόλως πρὸς ἀλλήλους συνεχόμενοι διακρίνονται ἕκαστος τόσον διὰ τὴν ποικίλην, τερπνὴν καὶ ὠφέλιμον φιλολογικὴν ὕλην ὅσον καὶ διὰ τὰς θαυμαστὰς καὶ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

Οἱ τόμοι οὗτοι ἐπωλοῦντο μέχρι σήμερον 25 μὲν φρ. ὁ ἄδετος, 35 δὲ φρ. ὁ χρυσόδετος, ἤτοι περισσότερον τοῦ διπλασίου τῆς σημερινῆς τιμῆς. Τοῦτο παρέχει ἡμῖν τὴν παρήγορον ἐλπίδα ὅτι πᾶς τις ἐκτιμῶν τὴν κολοσσαίαν τῶν τιμῶν διαφορὰν θέλει σπεύσει νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἡμετέρας προσφορᾶς καθ' ὅσον μάλιστα μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς παρακαταθήκης τὸ ἔργον θὰ ἀποβῇ σπάνιον καὶ δυσεύρετον, τῆς ἀνατυπώσεως οὔσης ἀδυνάτου ἕνεκα τῶν μεγάλων δαπανῶν, ἃς συνεπάγονται ἐκδόσεις τοσοῦτον καλλιτεχνικαὶ καὶ ἐπιμεμελημέναι.

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1892.

Π. Χριστοδούλου.

Τυπογραφεῖον «ΠΑΡΙΔΟΣ» Calea Mosilor Ἀριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 575. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΚΥΡΙΑΚΗ 6/18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ἐτησία..... Φρ. 30
Ἑξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στίχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Mogilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 5 10/βρίου

ΑΝΑ
ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΤΟΥ ΟΒΙΔΙΟΥ

Ὁ ποιητὴς

Εἶναι ἀρά γε ἡ Κωνστάντσα πόλις τοῦ Ὀβιδίου;

Μεθ' ὅλας ἐν τούτοις τὰς προσπαθείας τῶν Ρωμούνων καὶ τὸν ὑπέρμετρον ζῆλον μετὰ τοῦ ὁποίου οὗτοι πᾶσαν ἐπισημότητα τῆς ἀρχαιότητος ἀνάγουσιν εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Τσέπες Βόδα καὶ Στεφάνου τοῦ Μεγάλου ὁ Ὀβιδιος δείκνυται ἄκαμπτος πρὸς τὰς παρακλήσεις τῶν Μολδοβλάχων· ἡ πικρία ἥτις, περισσῶς χύνεται περὶ τα χείλη τοῦ ἐπὶ τῆς πλατείας χαλκοῦ ἀνδριάντος, πιστῶς ἀπεικονίζει τὴν ἀποστροφὴν τοῦ γλαφυροῦ τῆς Ρώμης ποιητοῦ πρὸς τὴν πατρίδα τῶν Σκυθῶν, ἣν ἐκεῖνος πάντοτε ἐθεώρησεν ὡς τόπον τῆς ἐξορίας αὐτοῦ.

Ἀνὰ τὴν πόλιν

Ἂς ἐγκαταλίπωμεν ἤδη τὸν ἐπὶ τῆς πλατείας δύσμορφον ἐκεῖνον ὄγκον θρηνοῦντα τὴν ἰδίαν αὐτοῦ συμφορὰν καὶ ἂς τραπῶμεν ἀνὰ τὰς χαλικοστρώτους τῆς πόλεως ὁδούς.

Ἡ κυκλοτερὴς καὶ ἀρκούντως ἐξωραϊσμένη παραλιακὴ ὁδός, αἱ ἐπ' αὐτῆς μεγάλαι καὶ καλῶς ἐρρυθμισμέναι οἰκίαι ἀποτελοῦσι γραφικὸν καὶ ὡραῖον θέαμα, ὅπερ καὶ ἐν ὥρᾳ ἀκόμη χειμῶνος διατηρεῖ ζωηρὰ τὰ ἴχνη τῆς θερινῆς εὐκλείας τῆς Κωνστάντζας.

Ἐν γένει δὲ ἡ τῆς ὅλης πολεως ὄψις, ἀρκούντως δύναται νὰ διασκεδάσῃ τὴν μονοτονίαν ἐκείνου, ὅστις εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ζῇ εἰς τὰς πόλεις τῆς ἐκεῖθεν τοῦ Δουνάβεως Βλαχίας. Ἡ χαρωπὴ καὶ ζωηρὰ τῆς πόλεως ταύτης κίνησις ἂν μὴ ἐμποιῇ ἐντύπωσίν τινα πρὸς ἕνα Ἀνατολίτην, ἐκπλήσσει ὅμως ἕνα Βλάχον ὅστις εἶνε συνηθισμένος εἰς τὸν ἥσυχον καὶ μονήρη βιον καὶ ὁ ὁποῖος νομίζει οτι ἡ θάλασσα δὲν εἶνε ἄλλο εἰμὴ μία μεγάλη λίμνη, τὰ δὲ πλοῖα, σκάφη ὀλίγον μεγαλείτερα ἀπὸ τὰς λούντρας!

Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον δύναται νὰ στενοχωρήσῃ τὸν Βλάχον εἶνε ὅτι ἡ γλυκεῖα τῶν πατέρων αὐτοῦ γλῶσσα δὲν εὑρίσκει ἐραστὰς ἐν τῇ Κωνστάντζῃ. καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δύναται νὰ τῷ προξενήσῃ τὸν γέλωτα, ἂν εἶνε εὔθυμος, εἶνε νὰ βλέπῃ τοὺς ἀστυνομικοὺς κλητῆρας καὶ τοὺς στρατιώτας τῆς πολεως φέροντας ἀντὶ τοῦ γνωσσοῦ πιλλικίου, φέσι (!) καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὸν Σταυρὸν (!) τοῦ στέμματος.

Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης

Πλὴν τὸ ἐνδιαφέρον ἡμῶν κεῖται μακρὰν τῶν Τουρκο-τατάρων καὶ Μουκάνων τῆς Κωνστάντζης, εὐλόγως δὲ τὴν πρώτην ἡμῶν φροντίδα ἀποσπᾷ ἡ θέσις τῆς ἑλληνικῆς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κοινότητος, πρὸς τὰ γραφεῖα τῆς ὁποίας σπεύδομεν. Ὁ πρόεδρος αὐτῆς κ. Ἀλέξανδρος Τσιτσιλιανόπουλος φιλομειδὴς, ὡς πάντοτε, φιλοφρόνως ὑπεδέχθη ἡμᾶς καὶ προθύμως παρέσχεν ἡμῖν τὰς περὶ τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος, ἧς προΐσταται, ζητηθείσας πληροφορίας.

Τὰ μέλη αὐτῆς

Ἡ Κωνστάντσα, ὡς γνωστὸν, τυγχάνει ἕδρα νομάρχου καὶ ἀριθμεῖ 9700 κατοίκους. Τὸ τρίτον τοῦ πληθυσμοῦ τούτου ἀποτελοῦσιν οἱ Ἕλληνες ἔκ τε τῆς ἐλευθέρας καὶ τῆς δούλης Ἑλλάδος καταγόμενοι.

Ναοὶ καὶ σχολεῖα

Οἱ ἐν Κωνστάντσῃ Ἕλληνες ἐκπαλαι συνετήρουν ναὸν καὶ σχολὴν τῶν ἀρρένων, ἀπὸ δωδεκαετίας δὲ καὶ παρθεναγωγεῖον.

Τῷ 1868 ἀνήγειραν ἐν τῇ κεντρικῇ ὁδῷ Mircea ἀρκούντως εὐπρόσωπον ναὸν τῆς «Μεταμορφώσεως», ὁσημέραι εὐπρεπιζόμενον, ἀντὶ τοῦ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὑφισταμένου ναϊδρίου. Ἐν τῷ ναῷ δὲ τούτῳ τελοῦνται μέχρι τῆς σήμερον καὶ πᾶσαι αἱ ἐθνικαὶ καὶ βασιλικαὶ τῶν Ρωμούνων ἑορταί.

Ἀρρεναγωγεῖον καὶ παρθεναγωγεῖον

Ἐν ἔτει 1890 ηὔρυναν τὴν ἀπέναντι τοῦ ναοῦ σχολὴν τῶν ἀρρένων καὶ παρ' αὐτὴν ἀνήγειραν ἐκ βάθρων εὐρύχωρα, εὐάερα καὶ περίοπτα παρθεναγωγεῖον καὶ νηπιαγωγεῖον, ὧν ἡ δαπάνη ἀνῆλθεν εἰς τὰς 18,000 φρ.

Ἡ τῶν ἀρρένων

Ἐν τῇ τῶν ἀρρένων σχολῇ φοιτῶσι περὶ τοὺς 120 μαθηταὶ, διδασκόμενοι ὑπὸ 4 ὁμογενῶν διδασκάλων καὶ ἑνὸς Ρωμούνου.

Ὁ **διευθυντὴς** τῆς Σχολῆς μετὰ τριῶν διδασκάλων ἀποτελοῦσι τὸ ἐκλεκτὸν καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἄριστον τῆς Σχολῆς προσωπικόν. Καθ' ἃ ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κοινότητος καὶ πολλὰ ἔγκριτα αὐτῆς μέλη μὲ διεβεβαίωσαν οὐδέποτε ἄλλοτε ἡ κοινότης Κωνστάντσης ηὐτύχησε νὰ ἀποκτήσῃ παρόμοιον τοῦ σημερινοῦ προσωπικόν. Περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λόγων τοῦ κ. προέδρου καὶ τῶν ἄλλων ἐγκρίτων ὁμογενῶν ηὐτύχησα ὅπως βεβαιωθῶ αὐτὸς ἐγώ. Ἐπανειλημμένως μετέβην εἰς τὴν Σχολὴν καὶ αὐτοπροσώπως παρέστην ἐν τοῖς μαθήμασι, καὶ μετ' ἐθνικῆς ὑπερηφανείας διαπρυσίως δύναμαι νὰ κηρύξω ὅτι σπανίως ἀλλαχοῦ παρετήρησα τοιαύτην τάξιν καὶ ἀκρίβειαν ἐν τῇ Σχολικῇ ἐργασίᾳ, ἧς οἱ καρποὶ ὄντως μὲ ἐξέπληξαν.

Ὁ κ. **διευθυντὴς** τῆς σχολῆς, λόγιος ἐκ τῶν σπανίως οὕτω κατηρτισμένων, τυγχάνει συγγραφεὺς καὶ πολλῶν εὐμεθόδων διδακτικῶν βιβλίων. Ἀτυχῶς ἡ μετριφροσύνη τοῦ κ. διευθυντοῦ, ρητῶς δηλώσαντός μοι τοῦτο ἐκ τῶν προτέρων, δὲν μοὶ ἐπιτρέπει ὅπως κατονομάσω αὐτὸν, γνωστὸν ἄλλως ἀνὰ τὸν φιλολογικὸν κόσμον ἐκ πολλῶν αὐτοῦ ἔργων, καὶ τὸ ἄλλο εὐπαίδευτον τῆς σχολῆς προσωπικόν. Πλὴν εἰς προσεχῆ εὐκαιρίαν, καθ' ἣν καὶ πάλιν θέλω ἐπισκεφθῆ τὴν Κωνστάντσαν, θέλω προσπαθήσει ὅπως ἀπαλλαγῶ τῶν ὅρων, οὓς ἡ μετριοφροσύνη τοῦ εἰλικρινῶς ἐργαζομένου προσωπικοῦ ἐκ τῶν προτέρων μοὶ προέβαλεν.

Οἱ τῶν θηλέων

Ἐν τῷ παρθεναγωγείῳ καὶ Νηπιαγωγείῳ φοιτῶσιν ἐν ὅλῳ 140 κοράσια διδασκόμενα ὑπὸ τεσσάρων ὁμογενῶν διδασκαλισσῶν καὶ τοῦ ρωμούνου διδασκάλου. Καὶ ἡ ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ γινομένη ἐργασία, δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τοῦ μᾶλλον ἀπαιτητικοῦ ἐξεταστοῦ. Μετ' εὐχαριστήσεως δὲ ἀντελήφθην ὅτι οἱ ἐπιτετραμμένοι τῶν Σχολῶν, εἰσὶ λίαν εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς τε διευθυντρίας καὶ των ἄλλων αὐτῆς συναδέλφων.

Οἱ πόροι

Εἰς εἴκοσι χιλιάδας (20,000) φρ. ἀνέρχονται κατ' ἔτος τὰ ἔξοδα τῆς συντηρήσεως τοῦ ναοῦ καὶ τῶν σχολῶν. Δυστυχῶς δὲ (ὡς συμβαίνει σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλληνικὰς κοινότητας) δὲν ὑπάρχουσι μόνιμοι πόροι ἐξ ὧν νὰ ἐξοικονομεῖται τὸ ἀνωτέρω μέγα χρηματικὸν ποσόν. Ὁλόκληρον δὲ τὸ ποσὸν τοῦτο πρέπει νὰ καλυφθῇ ἐκ τῶν εἰσφορῶν τῶν μελῶν τῆς κοινότητος.

Λαμβανομένου δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ κοινότης Κωνστάντσης δὲν ἀνήκει λόγῳ πλούτου εἰς τὰς πρωτοβαθμίους κοινότητας, ἡ φιλοπατρία τῶν μελῶν τῆς κοινότητος Κωνστάντσης, καὶ ἡ ἔκτακτος ἱκανότης τῶν κατὰ καιροὺς προέδρων αὐτῆς. τυγχάνουσιν ἀνώτερα παντὸς ἐπαίνου καὶ εὐφήμου μνείας.

Εὐχῆς ἐν τούτοις ἔργον ἦθελεν εἶσθαι, ἐὰν πρὸς τῇ προθυμίᾳ καὶ τῇ φιλοπατρίᾳ τῶν μελῶν τῆς κοινότητος ταύτης, προσήρχετο ἀρωγὸς καὶ ἡ γενναιοδωρία τῶν ἐπὶ φιλοπατρίᾳ διακρινομένων ζαπλούτων ὁμογενῶν, διὰ δωρεᾶς κληροδοτήματος, ὅπερ νὰ ἀποδίδῃ ἐτησίως ὡρισμένον τι εἰσόδημα.

Ἡ «Ἐλπὶς»

Ἀλλὰ καὶ ἡ νεολαία τῆς κατὰ πάντα ἀξιολόγου ταύτης ὁμογενοῦς παροικίας φιλοτίμως ἀνθαμιλλᾶται ἐν τῇ εὐγενεῖ ταύτῃ σταδιοδρομίᾳ.

Κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1890 συνέστη ὑπ' αὐτῆς Σύλλογος Ἑλληνικὸς ἡ «Ἐλπὶς», ἀριθμῶν σήμερον ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα μέλη. Τὸ σωματεῖον τοῦτο σκοπεῖ α'.) τὸν στενότερον τῶν ἐνταῦθα ὁμογενῶν σύνδεσμον β'.) τὴν μετάδοσιν πρακτικῶν καὶ ὠφελίμων γνώσεων εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ. γ'.) Τὴν παροχὴν τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἀρωγῆς αὐτοῦ εἰς τὰ ἐν Κωστάντσῃ ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια. δ'.) Τὴν παροχὴν πάσης δυνατῆς ἀρωγῆς εἰς τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας, ἀνεξαρτήτως θρησκεύματος καὶ ἐθνικότητος.

Τὸ σωματεῖον, ἀφ' οὗ ἐπήρκεσεν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτοῦ, παρέσχε κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεών του, διάφορα βοηθήματα εἰς διαφόρους ἀναξιοπαθοῦντας καὶ ἐσχημάτισε χάριν τῶν μελῶν βιβλιοθήκην ὁσημέραι πλουτιζομένην καὶ συντηρεῖ μέχρι τοῦδε ἀναγνωστήριον ἔν τινι τῶν αἰθουσῶν τῆς σχολῆς τῶν ἀρρένων καὶ ἔχει περίσσευμα ὑπὲρ τὰ 1200 φράγκα.

Κατ' αὐτὰς ἡ «Ἐλπὶς» ἐνοικιάζει ἐν κεντρικῷ μέρει ἴδιον ἀναγνωστήριον εὐρύχωρον καὶ εὐπρόσωπον.

Καὶ **Τέλος**

Ἐμπλεως χαρᾶς καὶ ἐθνικῆς ὑπερηφανείας διὰ τὰς προόδους τῆς φιλοπάτριδος κοινότητος Κωνστάντσης, κατευχαριστημένος κλείω τὴν παροῦσάν μου, κ. διευθυντὰ τῆς «Πατρίδος» ἵνα συνεχίσω καὶ πάλιν αὐτὴν αὔριον.

Παρίστριος

ΕΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

Ρωμουνικὸς φιλελληνισμὸς

Ἡ ἐμπνευσις τοῦ κυρίου ἄρθρου τῆς ἡμιεπισήμου γαλλογλώσσου ἐφημερίδος «Indépendance Roumaine» ἀναμφιβόλως ὀφείλεται εἰς τὸν φιλελληνισμὸν τῶν Ρωμούνων. Ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς κακίζουσα τὸν ἀντιπολιτευόμενον γερουσιαστὴν ὅστις ἐτόλμησεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Γερουσίας νὰ εἴπῃ δύο διὰ τὴν Ἑλλάδα καλοὺς λόγους θεωρεῖ τοῦτον οὐ μόνον ὡς ἥκιστα πατριώτην Ρωμοῦνον ἀλλὰ καὶ ὡς ἀγνοοῦντα τὴν μεγάλην τῆς πατρίδος αὐτοῦ πολιτικήν. Ὁ κ. Σένδρεα σφάλλεται λέγων ὅτι Ἑλλὰς καὶ Ρωμουνία αἱ μόναι ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἵμου εἰσὶν σλαυϊκαὶ χῶραι, αἱ οὐδένα ἔχουσαι κατ' ἀλλήλων ἀνταγωνισμόν. Ἡ ἡμιεπίσημος ρωμουνικὴ ἐφημερὶς θέλει διδάξει αὐτὸν, ὅτι βαθέα μίση καὶ μεγάλα ἐθνικὰ καὶ πολιτικὰ συμφέροντα χωρίζουσι τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τῶν Ρωμούνων. Ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου τῆς ρωμουνικῆς συναδέλφου ἀποσπῶμεν τὴν ἑξῆς παράγραφον:

«Indépendance Roumaine»

»Ἄλλως, λέγει, τὸ ρωμουνικὸν φύλλον, ὁ ρήτωρ παιδαριώδη καὶ ἀκατάληπτα εἶπεν ἡμῖν πράγματα, ἀποδείξας ὅτι ἀγνοεῖ καὶ τὴν κατάστασιν, καὶ τὴν σημασίαν τῶν σχέσεων τῶν λαῶν τῶν οἰκούντων τὴν χερσόνησον τοῦ Αἵμου. Ὁ ἔντιμος γερουσιαστὴς τοῦ Ἰασίου εἶναι ἀληθῶς βαθὺς πολιτικολόγος. Πολλὰ δύναταί τις νὰ εἴπῃ περὶ τοῦ ἐξαιρετικοῦ τρόπου, δι' οὗ τὸ πρόσωπον τοῦτο ἐξετάζει τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀνατολῆς. Ἡμῖν, προστίθησιν ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς, ἀρκεῖ νὰ ἀναμνήσωμεν τὴν συστηματικὴν τῆς **Ἑλλάδος ἐχθρότητα πρὸς τὰς νομίμους ἀπαιτήσεις τῶν ρωμούνων τῆς Μακεδονίας, καὶ τὰς πανελληνίους προσπαθείας τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους,** αἵτινες τείνουσιν εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, ἡμεῖς τοὐναντίον θεωροῦμεν ὡς ἕνα ἐκ τῶν ὠφ οὐκ ἄνευόρων τῆς ἰσορροπίας ἐν τῇ Ἀνατολῇ **καὶ τῆς φυσικῆς ἡμῶν ὑπεροχῆς εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς Εὐρώπης.**»

Ἐξυπνήσατε Ἕλληνες

Ὑπάρχουσιν ἐνταῦθα ἁπλοϊκοί τινες νέοι, οἵτινες οὐδόλως γνωρίζοντες τὸν τόπον, τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα, φρονοῦσιν ὅτι μόνη ἡ ὑπόθεσις Ζάππα χωρίζει τοὺς Ἕλληνας καὶ Ρωμούνους. Ἐν τῇ νεανικῇ αὐτῶν ἀπειρίᾳ φρονοῦσιν ὅτι οἱ Ρωμοῦνοι τάχιστα παρκιτούμενοι τῶν ἐπὶ τῶν περιουσιῶν Ζάππα διεκδικήσεων τοῦ κράτους αὐτῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος εὑρισκούσης δίκαιον ἐνώπιον τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων παραχρῆμα θέλουσιν ἐπανέλθει αἱ μεταξὺ τῶν κρατῶν τούτων φιλικαὶ σχέσεις. Χάνονται οἱ κύριοι οὗτοι εἰς δύο καλὰς λέξεις ἃς πιθανὸν ἤκουσαν ἔν τινι ρωμουνικῇ αἰθούσῃ. Ἡ ἀνάγνωσις τῶν σημερινῶν ἄρθρων τῆς «Indépendance Roumaine» καὶ τῆς "La Patrie„ ἐφημερίδων ἐκπροσωπουσῶν τὰς ἐπισήμους σκέψεις ἀμφοτέρων τῶν δύο τῆς χώρας μερίδων ἐλπίζομεν ὅτι ἀρκεῖ νὰ ἐξαγάγῃ αὐτοὺς τῆς παιδαριώδους πλάνης. Ἐν ἑτέρῳ ἄρθρῳ διὰ μακρῶν θέλομεν προσεχῶς ἐξηγήσει τί χωρίζει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν Ρωμούνων.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΣΑ

Γελοῖαι αἱ ἑλληνικαὶ ἀπαιτήσεις

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ χθεσινῇ «La Patrie» τὰ ἑξῆς, ἅπερ παρατίθεμεν ἐν περιλήψει:

«Τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη ἐγερθὲν ἀπονενοημένον ἐκεῖνο κίνημα τῆς διακοπῆς τῶν μετὰ τῆς Ρωμουνίας διπλωματικῶν σχέσεων ἐστηρίζετο μόνον ἐπὶ τοῦ ὀπισθολογισμοῦ ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποστρέψῃ τὴν προσοχὴν τοῦ δημοσίου ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν δυσχερειῶν, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἦν μία τρύπα στὸ νερό. Οὐδ' ἦν ἄλλως γενέσθαι, διότι αἱ ἑλληνικαὶ ἀξιώσεις ἦσαν γελοιωδέσταται, ἀρχῆθεν δ' ἔτι ἡμεῖς οὐδόλως ἐξενίσθημεν οὐδ' ἀνησυχήσαμεν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκβασιν τοῦ μικροῦ ἐκείνου τολμήματος εἰς ὃ προέβη τὸ ἀθηναϊκὸν ἀνακτοβούλιον ἐν πάσῃ φαιδρότητι. Σήμερον οὐδ' ἴχνος πλέον ἀπομένει ἐκτὸς τῆς ἀπουσίας τοῦ κ. Παπαρρηγοπούλου, δι' ἣν ἀληθῶς εἰπεῖν, τελευταῖοι ἡμεῖς θὰ παραπονεθῶμεν.

«Ἀλλὰ δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸ καὶ περὶ τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου, τοῦ ἀδυνατοῦντος νὰ εὕρῃ που παραμυθίαν διὰ τὸ ἄξιον οἴκτου ἀποτέλεσμα τῆς μεγάλης ἀποφάσεως τοῦ κ. Τρικούπη, διὰ τὸ γελοῖον ὅπερ οἱ ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων περιεβλήθησαν ἐνώπιον ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης. Ὁ τύπος λοιπὸν οὗτος ἐκδικεῖται δι' ὕβρεων καὶ συκοφαντιῶν καθ' ἡμῶν παιδαριωδῶς ἀπειλῶν.

«Εἷς τῶν ἐκτάκτων ἡμῶν ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτῶν ἀνακοινοῖ ἡμῖν τὸν ἀριθμὸν τῆς «Ἐφημερίδος» ἐν ᾧ εὑρηται ἄρθρον τιτλοφορούμενον. Ἡ ἐν Ἀθήναις ρωμουνικὴ πρεσβεία ὅπερ δ' ἐστὶ σειρὰ ὅλη ἀναληθειῶν καὶ ὕβρεων».

Εἶτα ὁ ἀρθρογράφος τῆς «La Patrie» ἀναφέρει τὰ ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα ρωμουνικοῦ τύπου περὶ εὑρέος λαθρεμπορίου τοῦ κ. Παπαρρηγοπούλου γραφέντα καὶ καταλήγων παρατίθησιν τὴν ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» διάψευσιν τῶν ἀνωτέρω, προστίθησι δὲ τὰ ἑπόμενα:

«Ἀρνουμένη ταῦτα ἡ «Ἐφημερὶς» συκοφαντεῖ συνάμα λέγουσα ὅτι ὁ τέως ἡμῶν ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς ἐπεδίδετο ἐκεῖσε εἰς παρομοίας πράξεις. Οὐδεὶς ἐκ τῶν γινωσκόντων τὸν χαρακτῆρα τοῦ διπλωμάτου τούτου θέλει ποτὲ πιστεύσει τὸ τοιοῦτον. Ἡ συκοφαντία εἶναι τόσον ψευδεστέρα, ὅσον ἐνῷ ἀπεναντίας παρ' ἡμῖν μηρυκιῶσιν οἱ Ἕλληνες, ἐν Ἑλλάδι οὐδόλως ὑπάρχουσιν ρωμοῦνοι ἔμποροι.

«Ἡμεῖς εἰς ταῦτα ἀπαντῶμεν δι' ὀλίγων λέξεων. Οἱ Ἕλληνες δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωσιν ὅτι ἡ Εὐρώπη ἀπεκάλεσεν αὐτοὺς δικαίως **διεθνεῖς** ἐπαίτας καὶ ὅτι πᾶν τὸ παρ' αὐτῶν ἐπιτευχθὲν κατὰ τα τελευταῖα πεντήκοντα ἔτη ἐπετεύχθη χάρις εἰς τὴν εὔνοιαν τῶν μεγάλων δυνάμεων, ἐνῷ οἱ Ρωμοῦνοι ἀπέκτησαν τὴν ἑαυτῶν ἀνεξαρτησίαν διὰ τοῦ αἵματος, τῆς ἀνθηρᾶς αὐτῶν οἰκονομικῆς καταστάσεως, διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς καλῆς αὐτῶν συμπεριφορᾶς ἐν ταῖς διεθνέσι σχέσεσι».

Ο ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Τελευταίως ἐν μέσῳ τῆς πρώτης συνεδριάσεως καθ' ἣν συνεζητεῖτο ὁ στρατιωτικὸς νόμος, ἀναστὰς εἷς τῶν βουλευτῶν ὁ βαρῶνος Hune διεκήρυξεν σαφέστατα ἀλλ' ἐντονώτατα ὅτι τὸ κέντρον θὰ ψηφίσῃ τὸν νόμον ὑπό τινας ὅρους ὧν ὁ πρῶτος ἔσται ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς διετοῦς θητείας δέον καταχωρηθῇ ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ νόμου.

Ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον οὐδὲν λέγει περὶ διετοῦς θητείας καὶ τὸ περιεργότερον, ἐὰν δὲν ἐλησμονήθησαν εἰσέτι

οἱ ἄλλοτε ἀπαγγελθέντες λόγοι ὑπ' αὐτοῦ τοῦ αὐτοκράτορος, ἡ διετὴς θητεία οὐδέποτε δύναται νὰ ἀπακατασταθῇ εἰ μὴ ὑπὸ ἐξαιρετικῶς ἔκτακτον νόμον καὶ οὐχὶ ἀποτελοῦσα ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ νόμου. Ἰδοὺ λοιπὸν οἵαν δεικνύουσι στάσιν οἱ ὀπαδοὶ τοῦ κέντρου ἐν τῷ γερμανικῷ κοινοβουλίου ἐξ ἧς δυνάμεθα νὰ προμαντεύσωμεν τὴν τύχην τοῦ νέου νομοσχεδίου. Ἴσως λεχθῇ ἡμῖν ὅτι ἡ μερὶς αὕτη τοῦ κοινοβουλίου γνωστὴ τυγχάνει διὰ τὰ στρατηγήματα ἅτινα ἐπινοεῖ ἑκάστοτε ὅπως καρποῦται ὀφέλη διάφορα παρὰ τῶν κυβερνητικῶν, ἀλλ' ὁ πρωτεργάτης τῶν στρατηγημάτων ἐκείνων, ὁ Βινδχόρστ, δὲν ὑπάρχει πλέον μεταξὺ τῶν ζώντων, ἡ δὲ ἰδιάζουσα μέριμνα ἥτις κατεβλήθη ὅπως διατυπωθῇ ἡ ἀπαίτησις αὕτη τοῦ κέντρου διὰ τοῦ κ. Hune ὅστις οὐδαμῶς τυγχάνει ἐκ τῶν ἀδιαλλάκτων ψηφίσας τοὐναντίον πολλάκις μετὰ τῆς καθαρᾶς δεξιᾶς, ἀποδεικνύει ὅτι τὸ κέντρον ἀπεφάνθη τελειωτικῶς ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ.

Ὁ κ. Καπρίβης ἔλαβε σημείωσιν τοῦ προταθέντος ὡς φαίνεται, καθ' ὅτι ἐδήλωσε, διαρκούσης ἔτι τῆς συνεδριάσεως, ὅτι ἦν ἕτοιμος νὰ ὑποστῇ τὰς συνεπείας τῆς ἐν τῇ βουλῇ ψηφοφορίας. Ἀλλ' ἐν τούτοις τὴν προτεραίαν ἐν κοινοβουλευτικῇ τινι ἐσπερίδι εἶχεν εἰπῇ ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ αὐτὸς ὑπέσχετο ὅτι δὲν θὰ τὸν ἀποβάλῃ, ἄρα ἐπίκειται ἡ προσεχὴς διάλυσις τοῦ Κοινοβουλίου. Ἐν δὲ τῇ ἐνεστώσῃ καταστάσει τῶν πνευμάτων ἐν Γερμανίᾳ ἡ ἐκλογικὴ περίοδος ἔσται λίαν ταραχώδης. Ἀναμφιβόλως δὲ θὰ ἐπισείσωσι τότε τὸ φάσμα τῆς γαλλικῆς στρατιωτικῆς ὑπεροχῆς καὶ τὸ φόβητρον τῆς Ρωσσίας.

«Φιγαρώ»

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

ΙΙ ΜΕΡΟΣ

Ἀπὸ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗΝ εἰς ΒΙΕΝΝΗΝ

Θέατρα

Ἐκ τῶν θεάτρων τὸ ὡραιότερον καὶ μεγαλείτερον εἶναι ἡ Ὄπερα εἰς τὸ Ὀπερνρίνκ. Ὠκοδομεῖτο δὲ ἀπὸ τοῦ 1861—1869. Ἡ εἴσοδος ὑπάρχει λαμπρῶς διακεκοσμημένη ἄνωθεν ταύτης ὑπάρχουσι πέντε ἀγάλματα. Ὑπεράνω δὲ τῆς ἀψίδος τῆς εἰσόδου πρὸς τὸ ἀέτωμα τῆς στέγης ὑπάρχουσι δύο γιγανταῖοι ἵπποι πτερωτοὶ ἐκ χαλκοῦ.

Ἐπὶ τῶν δύο πλευρῶν τοῦ θεάτρου ὑπάρχουσι δύο δεξαμεναὶ καὶ ἡ μὲν δεξιόθεν εἰς τὸ koertner strasse φέρει τὰ ἀγάλματα τῆς τραγῳδίας τοῦ Ἔρωτος καὶ τῆς Μανίας· ἡ δὲ ἄλλη εἰς τὸ operngasse τὰ ἀγάλματα τῆς κωμωδίας τοῦ χοροῦ καὶ τῆς ἡδονῆς. Ἡ αἴθουσα τοῦ θεάτρου τούτου περιλαμβάνει 3,000 περίπου ἀνθρώπους. Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὸν Ὄλυμπον.

K. K. Hofschauspielhaus ἢ θέατρον αὐτοκρατ. βασιλικ. διὰ τὴν κωμωδίαν εἰς τὸ Franzensring ἀντικρὺ τοῦ Rathaus ᾠκοδομεῖτο ἀπὸ τοῦ 1875 — 1888 καὶ ἐστοίχισε 15 περίπου ἑκατομ. φράγκων. Ἐπὶ τῆς κωρωνίδος ὑπάρχει ὁ Ἀπόλλων καθήμενος καὶ πέριξ αὐτοῦ αἱ Μοῦσαι τῆς τραγῳδίας καὶ κωμωδίας. Ἀριστερόθεν δὲ καὶ δεξιόθεν ἀγάλματα τῆς κλασικῆς τέχνης.

Ἄνω τῶν παραθύρων τῆς πρώτης ὀροφῆς αἱ προτομαὶ τῶν Calderon, Shakespeare, Μολιέρου, Λέσσιγγ, Γκαῖτε, Σῆλλερ, Χάλμ, Grilparzer, Hebbel κ.λ.π. Καὶ δύναται νὰ περιλάβῃ 1,900 πρόσωπα.

3-ον Karlstheater ᾠκοδομήθη τῷ 1781 ὑπὸ τοῦ Καρόλου Μαρινέλλη.

4-ον Θέατρον τοῦ ἄστεως τοῦ Ἰωσὴφ ᾠκοδομήθη τῷ 1788 ὑπὸ τοῦ Καρόλου Μάϊρ.

5-ον Somnertheater εἰς τὸ Prater καὶ πολλὰ ἄλλα διὰ συναυλίας (concert) καὶ χορούς.

Νοσοκομεῖα

Algemeines Krankenhaus. Τοῦτο εἶναι τὸ μεγαλείτερον νοσοκομεῖον καὶ ᾠκοδομήθη τῷ 1784 ὑπὸ τοῦ Ἰωσὴφ τοῦ ΙΙ, καὶ ἐμεγεθύνθη κυρίως τῷ 1855, ἔχει 104 αἰθούσας αἵτινες περιλαμβάνουσι πλέον τῶν 2,500 κλινῶν· 60 ἰδιαίτερα δωμάτια παρεκλήσιον καὶ λουτρόν.

Νοσοκομεῖον Κωφαλλάλων εἰς τὸ Wieden ᾠκοδομήθη ὑπὸ τῆς Μαρίας Θηρεσίας, τῷ 1779, καὶ ἄλλα.

Κῆποι

Ὁ κῆπος τῶν ἀνακτόρων ἀνοικτὸς διὰ τοὺς ξένους μόνον τὴν πρωΐαν· αὐτόθι ἵδρυται καὶ ὁ ἀνδριὰς τοῦ Φραγκίσκου τοῦ Ι συζύγου τῆς αὐτοκρατορίσσης Μαρίας Θηρεσίας, ἔφιππος.

2ον Δημοτικὸς κῆπος ἐγένετο τῷ 1824 ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου τοῦ πρώτου. Εἰς τὸ κέντρον τοῦ κήπου ὑψοῦται ὁ ἀνδριὰς τοῦ ποιητοῦ Franzgrillparzer ὅστις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Kadman καὶ Weyr τῷ 1888.

Τὸ κυριώτερον ὅπερ ὑπάρχει ἐνταῦθα εἶναι ὁ ναὸς τοῦ Θησέως ὅστις ἐγένετο ἀπομίμησις τοῦ Θησείου τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἐκτὸς τούτου ὑπάρχει κολοσσαῖον ἄγαλμα τοῦ Θησέως φωνεύοντος τὸν Κένταυρον.

3ον Hadtparek μεταξὺ τῶν δύο ποταμῶν τῆς Βιέννης ἐγένετο τῷ 1862, ὡραία δενδροστοιχία καὶ ἐν γένει ὅλη ἡ διάταξις τοῦ κήπου εἶναι καλή· ἐνταῦθα ὑπάρχουσι οἱ ἀνδριάντες τοῦ Schubert προτομὴ κολοσσαία ἐκ χαλκοῦ τοῦ Zelika ἀποθανόντος τῷ 1868. Καὶ ὡραία δεξαμενὴ παριστῶσα τὴν νύμφην τοῦ Δουνάβεως.

4ον Κῆπος βοτανικὸς τοῦ Πανεπιστημίου καθ' ἑκάστην εἴσοδος ἐλευθέρα· ὁ κῆπος οὗτος ἐγένετο ὑπὸ Μαρίας Θηρεσίας τῷ 1777 ἐμεγεθύνθη τῷ 1817 ὑπὸ τοῦ Φραγκίσκου τοῦ πρώτου καὶ ἐπερατώθη ἐντελῶς τῷ 1841.

5ον Τὸ Πράτερ εὑρίσκεται εἰς τὴν μεγάλην νῆσον ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως ἐγένετο ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωσὴφ τοῦ δευτέρου· καὶ ἄλλοι πολλοί.

Γ. Β. Γκέκης

ΠΟΙΚΙΛΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Οἱ νεκροὶ τοῦ Παλέρμου

Εἰς τὰς ὁδοιπορικὰς αὐτοῦ ἀναμνήσεις ὁ μέγας Ἄγγλος μυθιστοριογράφος Κάρολος Δίκενς ἀναφέρει ὅτι οἱ Ἰταλοὶ θάπτουν μὲ παράδοξον καὶ ἀνεξήγητον σπουδὴν τοὺς νεκρούς των, καὶ ὅτι μάλιστα αἱ κατώτεραι τάξεις πράττουν τοῦτο μὲ μεγάλην ἀστοργίαν. Ἀναφέρει δὲ τὸν φρικώδη ἐκεῖνον τρόπον τῆς ταφῆς, ὅστις μέχρις σήμερον εἶνε ἀκόμη ἐν χρήσει εἰς διαφόρους πόλεις καὶ ἰδίως εἰς τὴν Νεάπολιν, καθ' ὃν οἱ νεκροὶ ἀποτίθενται εἰς κοινὸν τάφον, ἀκάλυπτοι καὶ γυμνοί.

Τοιοῦτοι τάφοι ὑπάρχουν 365 ἐν συνόλῳ, ἰσάριθμοι πρὸς τὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους, ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀνοίγεται εἷς διὰ νὰ δεχθῇ νέους νεκρούς, κλείεται δὲ αὖθις μέχρι τῆς ἀντιστοίχου ἡμέρας τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Ὅλως διάφορος εἶνε ὁ ἐν Παλέρμῳ τρόπος τῆς ταφῆς, ὅπου αἱ πλούσιαι οἰκογένειαι τῆς πρωτευούσης τῆς Σικελίας ἔχουσι τὸ προνόμιον νὰ θάπτωσι τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῶν Καπουκίνων. Ἐν ᾧ εἰς τὰς ἄλλας ἰταλικὰς πόλεις οἱ ζῶντες ἀπαλλάσσονται μετ' ἐξαιρετικῆς σπουδῆς καὶ διὰ παντὸς τῶν νεκρῶν, ἐνταῦθα τὸ πτῶμα διατηρεῖται οἱονεὶ διὰ τῆς τέχνης εἰς τὴν ζωὴν, καὶ κρατεῖται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς προσιτὸν εἰς τὰ βλέμματα τῶν ἀπογόνων καὶ μετὰ παρέλευσιν πολλῶν αἰώνων.

Τὸ Μολύβδινον ὑπόγειον

Εὐκόλως δυνάμεθα νὰ μαντεύσωμεν τὴν ἀφορμὴν, ἥτις παρήγαγε τὸν ἰδιόρρυθμον τοῦτον τρόπον τῆς ταφῆς, εἶνε δ' αὕτη ἡ ἰδιότης ἣν ἔχουσιν ὑπόγειά τινα νὰ προφυλάττωσι τὰ πτώματα τῆς σήψεως καὶ μεταβάλλωσιν αὐτὰ κατὰ μικρὸν εἰς μουμίας. Τοιαύτην ἰδιότητα ἔχει καὶ τὸ λεγόμενον Μολύβδινον ὑπόγειον τῆς Βρέμης ἐν Γερμανίᾳ, ἔνθα νεκροί τινες εὑρίσκονται ἐν καταστάσει μουμιῶν. Ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ νοτιώτατον ἄκρον τῆς Ἰταλίας καὶ συμφώνως πρὸς τὴν φύσιν τοῦ ἐκεῖ λαοῦ ὑπῆρξε δυνατὸν τοιαῦτα ὑπόγεια νὰ μετατραπῶσιν εἰς ἀληθῆ νεκροταφεῖα ἢ ὀρθότερον εἰς ἔκθεσιν χιλιάδων πτωμάτων καθ' ἑκάστην πολλαπλασιαζομένων.

Διερχόμεθα πρὸ τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ καὶ τῶν ἀνακτόρων καὶ διευθυνόμεθα πρὸς τὴν κατοικίαν τοῦ θανάτου, τὴν μονὴν τῶν Καπουκίνων. Ἐνταῦθα κατερχόμεθα λιθίνην κλίμακα καὶ εἰσερχόμεθα εἰς εὐρύχωρον καὶ ἄψιδωτὸν ὑπόγειον, φωτιζόμενον ἐπαρκῶς διὰ πολυαρίθμων παραθύρων. Οὐδ' ἴχνος παγεροῦ ἀέρος ἢ βαρείας καὶ δυσώδους ὀσμῆς αἰσθανόμεθα.

Ἀλλὰ ποῖον θέαμα παρίσταται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μᾶς; Ἐπὶ τῶν τοίχων βλέπομεν εἰς τριπλᾶς καὶ τετραπλᾶς σειρᾶς χιλιάδων νεκρῶν ἐγγὺς ἀλλήλων κρεμμένων· οἱ μὲν ἔχουσι τὸ δέρμα ὑποκίτρινον, ἄλλοι ὑπόφαιον, ἄλλοι μελανωπόν ἢ καὶ χαλκόχρουν, ἐν ᾧ οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου παρεμένουσιν εἰσέτι εὐδιάγνωστοι, οὐχὶ δὲ σπανίως ἔχουσι καὶ ἔκφρασιν ψυχικοῦ τινος συναισθήματος.

— Ἰδού, λέγομεν ἀκουσίως, τὸ πρόσωπον, τοῦτο μειδιᾷ, τὸ στόμα τοῦτο συνεστάλη ἐκ τοῦ ἄλγους, ἐκεῖνο ἔχει ἔκφρασιν ὡσεὶ ὁ νεκρὸς ἔκλαιεν. Ἐπὶ τοῦ προσώπου τούτου ἀντικατοπτρίζεται βαθεῖα γαλήνη, ἐπ' ἐκείνου φαίνεται ἐπικρατοῦσα ταραχή· οὗτοι οἱ χαρακτῆρες ἐκφαίνουσιν ἀδιάλλακτον μῖσος, ἐκεῖνοι δὲ [redacted] θηριώδη.

Νεκροὶ ἢ ζῶντες;

Νομίζει τις ἀληθῶς ὅτι δὲν ἔχει ἔμπροσθέντου νεκροὺς ἀλλὰ ζῶντας, ἡ δ' ἐντύπωσις αὕτη τόσῳ ζωηροτέρα καθίσταται, ὅσον τὰ πτώματα δὲν εἶναι κεκαλυμμένα μὲ σάβανα οὐδὲ κεῖνται ἐξηπλωμένα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἀπεναντίας πάντα φέρουσι τὰ ἐνδύματα, τὰ ὁποῖα ἔφερον καὶ ἐν τῇ ζωῇ· καὶ οἱ μὲν νεκροὶ Καπουκῖνοι ἵστανται ἐν τῇ μοναχικῇ αὐτῶν περιβολῇ, οἱ λαϊκοὶ φέροντες τὴν ἑορτάσιμον στολήν των, αἱ δὲ γυναῖκες καὶ αἱ νεάνιδες παρίστανται συνήθως εἰς τὰ ὄμματα ἡμῶν φοροῦσαι βαρύτιμα ἐνδύματα μετὰ τριχάπτων καὶ χειρόκτια καινουργῆ.

Ὁ συνοδεύων ἡμᾶς Καπουκῖνος, ἀπολέσας ἐκ τῆς μακρᾶς συνειθείας τὸ αἴσθημα τῆς φρίκης, κινεῖ διὰ τοῦ δακτύλου τὴν κρεμαμένην γλῶσσαν ἑνὸς νεκροῦ συναδέλφου του, ἀποβιώσαντος πρὸ τριακοσίων ἐτῶν καὶ μειδιῶν λέγει:

— Μ' αὐτὴ τὴν γλῶσσα, κύριε, ἐκήρυξε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἐπικρατοῦσα βαθεῖα σιγὴ διακόπτεται αἴφνης, ἀκούονται δὲ μακρόθεν θορυβώδεις συνομιλίαι καὶ γέλωτες. Οἱ ὑπότροφοι ἰδιωτικοῦ τινος ἐκπαιδευτηρίου ὡδηγήθησαν σήμερον ἐνταῦθα καὶ ἴσως τώρα παρῆλθον πρὸ τῶν λειψάνων τῶν συγγενῶν των.

Τὸ μεγαλεῖον τοῦ θανάτου καταρρέει πρὸ τῆς ἀπατηλῆς παρουσίας τῆς ζωῆς, διότι καὶ αὐτὴ ἔτι ἡ νεανικὴ ψυχὴ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην σοβαρὰν ἐντύπωσιν αἰσθάνεται ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἐκτεθειμένων ἀπαισίων νεκρῶν.

Τὰ μειράκια ἀστειεύονται καὶ γελοῦν, διηγοῦνται τὰς ἐντυπώσεις καὶ τὰς κρίσεις των περὶ τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ νεκροῦ καὶ περὶ τῶν ἐνδυμάτων του ἐν ἑνὶ λόγῳ φέρονται ἀκριβῶς ὡς θὰ ἐφέροντο ἂν ἐπεσκέπτοντο ἔκθεσιν ἀρχαίων ἐργαλείων καὶ ἀγγείων τῆς Αὐστραλίας.

Κατὰ τύχην ἔστημεν πλησίον πτώματος φέροντος μοναχικὸν σχῆμα, ὁ δὲ μοναχὸς παρατηρεῖ ὅτι ὁ νεκρὸς ἐκεῖνος μὲ ὅλην τὴν ἐνδυμασίαν του δὲν ἀνήκει εἰς τὸ τάγμα τῶν Καπουκίνων.

— Ὡς βλέπετε, ἐξηκολούθησε, τοῦ λείπουν τὰ σανδάλια. Ἡ οἰκογένειά του ἐξηλείφθη μὲ τὸν καιρὸν, ἐπειδὴ ὅμως ἡ θέσις του εἶναι πληρωμένη, πρέπει νὰ μείνῃ ἐδῶ. Βαθμηδὸν ὅμως τὰ φορέματά του ἐχάλασαν, ἔγειναν ράκη καὶ ἔπεφταν ἀπὸ πάνω του, δι' αὐτὸ καὶ ἡμεῖς ἀπὸ εὐσπλαγχνίαν (per carità) τοῦ ἐφορέσαμεν ὅ,τι εἴχαμε, φόρεμα Καπουκίνου.

Ὀλίγον ἀπωτέρω βλέπομεν ὑαλίνην θήκην καὶ ἐντὸς αὐτῆς νεκρὸν παιδίον τὸ ὁποῖον φοροῦν ὡραίαν καινουργῆ ἐνδυμασίαν καὶ χειρόκτια, κρατεῖ διὰ τῆς χειρὸς ψιάθινον πῖλον.

Οἱ νεόνυμφοι

Μεταξὺ ἄλλων εἴδομεν καὶ νέον κρατοῦντα ἀπὸ τῆς χειρὸς νεάνιδα. Ἀμφότεροι φέρουσι νυμφικὴν στολὴν, καὶ θὰ φέρωσιν αὐτὴν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, διότι ἀμφότεροι ἀπέθανον τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου των.

Ἐν ταῖς μικραῖς αἰθούσαις βλέπομεν ἐπίσης πολυαρίθμους γαλᾶς. Κατ' ἀρχὰς ἡ θέα αὐτῶν ἐνέπνευσεν εἰς ἡμᾶς φρίκην, ἐρωτήσαντες ὅμως, ἐμάθομεν ὅτι διατηροῦνται πρὸς τὸν ἀγαθὸν σκοπὸν τοῦ προφυλάττειν τοὺς νεκροὺς ἀπὸ τῶν ποντικῶν.

Αἱ πλούσιαι οἰκογένειαι τοῦ Παλέρμου, αἱ οὕτω καταθέτουσαι τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς τὸ ὑπόγειον τῆς μονῆς τῶν Καπουκίνων, ἐκθέτουσιν αὐτοὺς ἁπλούστατα εἰς τὴν κοινὴν θέσιν. Ἡ ἔκθεσις αὕτη φθάνει εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ζωηρότητός της τὸ Ψυχοσάββατον, διότι τότε ἐν τοῖς ὑπογείοις τελεῖται μεγαλοπρεπὴς λειτουργία, αἱ δ' οἰκογένειαι ἐπισκέπτονται ἐπισήμως τοὺς ἀποθανόντας συγγενεῖς των. Τῶν δὲ πλουσίων καὶ πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν ἐντύπωσιν ἀποβλεπουσῶν οἰκογενειῶν οἱ νεκροὶ εἶναι πάντοτε τόσον πλουσίως ἐνδεδυμένοι, ὅσον καὶ οἱ ἐπισκεπτόμενοι αὐτοὺς οἰκεῖοι.

Ταῦτα ἀποδεικνύουν ὅτι παρὰ τοῖς νοτίοις Ἰταλοῖς καὶ ἐν αὐτῇ ἀκόμη τῇ σοβαρᾷ τῶν νεκρῶν κατοικίᾳ ἐπικρατεῖ ἡ ἐπίδειξις, τὸ κατ' ἐπίφασιν. Οὐδ' αὐτὸς ὁ αὐστηρὸς θάνατος κατώρθωσε νὰ περιστείλῃ ἢ ἐλαττώσῃ τὴν τάσιν ταύτην.

«Ἄστυ»

ΕΚ ΒΡΑΙΛΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἡ ἐνταῦθα πολυπληθὴς ἑλληνικὴ παροικία διέρχεται ὥρας τινὰς εὐαρέστους κατὰ τὰς μακρὰς νύκτα τοῦ χειμῶνος, χάρις τῷ ἑλληνικῷ δραματικῷ θιάσῳ „Θέσπιδι", ὅστις ἀπὸ τοῦ ἐνταῦθα θεάτρου Concordia διδάσκει τρὶς τῆς ἑβδομάδος δηλαδὴ καθ' ἑκάστην πέμπτην, σάββατον καὶ κυριακὴν ἐν συρροῇ πολλοῦ πλήθους καὶ δὴ τῆς καλλιτέρας κοινωνίας τῆς πόλεώς μας, μηδὲ τοῦ ὡραίου φύλου ἐξαιρουμένου, ὅπερ ἀείποτε πρόθυμον ὑπὲρ πάσης ἑλληνοπρεποῦς ἰδέας, ὑπὲρ παντὸς εὐγενοῦς καὶ φιλανθρώπου ἔργου καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ οὐδόλως ὑστέρησεν, ἀλλὰ διὰ πολυμελοῦς καὶ καλῆς ἀντιπροσωπείας προσεπάθησε νὰ ὑποδείξῃ τὰ πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν σκηνὴν καθήκοντα παντὸς ἐν τῇ ξένῃ Ἕλληνος καὶ κινήσῃ οὕτω τὸ κοινὸν ἐνδιαφέρον, δι' ὅπερ τυγχάνει ἀνώτερον παντὸς ἐπαίνου.

Ἰωσίας ὁ ἀκτοφύλαξ

Οὕτω λοιπὸν τὸ παρελθὸν σάββατον παρέστημεν εἰς τὴν ἀπὸ σκηνῆς διδασκαλίαν τοῦ ὡραίου καὶ συγκινητικοῦ δράματος „Ἰωσίας ὁ ἀκτοφύλαξ", οὗτινος τὸ πρόσωπον ὑπεδύθη καὶ ἐξετέλεσε μετὰ σπανίας τέχνης ὁ διευθυντὴς τοῦ θιάσου κ. Ξ. Ἡσαΐας· μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἐπίσης ἔπαιξαν ἡ σύζυγός του κ. Μ. Ἡσαΐου, ὁ κ. Β. Ἀργυρόπουλος καὶ ἐν γένει πάντες οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὸ ὡραῖον τοῦτο δρᾶμα ἠθοποιοί.

Τὸ τέλος τῆς Μαρούλας

Τὴν δὲ ἐπαύριον Κυριακὴν ἡ συρροὴ ἦτο μεγίστη, διότι ἐδιδάσκετο τὸ τόσον δημοτικὸν καταστὰν χαριέστατον τοῦ μακαρίτου Δ. Κόκκου κωμειδύλλιον „Τὸ τέλος τῆς Μαρούλας", ὅπερ ἐπαίχθη μετ' ἐπιτυχίας ἱκανοποιήσαν πληρέστατα τὰς προσδοκίας τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου καὶ ἐπισπασάμενον περισσοὺς γέλωτας καὶ ἄφθονα τὰ χειροκροτήματα. Κατὰ ταύτην διεκρίθησαν ἰδίως ἡ κ. Μαρία Ἡσαΐου, ἡ ποκριθεῖσα μετὰ πολλῆς τέχνης τὴν Ζαμπέταν, ἡ κ. Θ Λαλαούνη ὡς Μαρούλα, ὁ κ. Ἐμμ. Λαλαούνης ὡς Μπάρμπα Λινάρδος καὶ ὁ κ. Β. Λαλαούνης, καὶ ὁ ὑπαίθριος ῥήτωρ Κώστας, ἐτραγώδησαν καὶ ἔπαιξαν πολὺ ὡραῖα. Μετὰ δὲ τὴν παράστασιν τὸ πλῆθος ἀπῄρχετο εὔθυμον ὑποτονθορίζον πολλῶν τεμάχια ἐκ τῶν τόσῳ δημοφιλῶν καταστάντων ἀσμάτων τοῦ τέλους τῆς Μαρούλας.

Τὴν αὔριον πέμπτην ὁ θίασος θὰ ἀναβιβάσῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὴν „Ποιμενίδα τῶν Ἄλπεων", ὡραῖον πεντάπρακτον δρᾶμα καὶ μετ' αὐτὸ θὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ὡραία λεμβφδία „Τὸ παράπονον τῶν ναυτῶν".

Ὁ θίασος „Θέσπις" σκοπεῖ νὰ δώσῃ παραστάσεις τινὰς καὶ εἰς τὴν γείτονα πόλιν τὸ Γαλάζιον, ὅπου πιστεύομεν τῆς αὐτῆς οἵας καὶ ἐνταῦθα θὰ τύχῃ ὑποστηρίξεως ὑπὸ τοῦ ὁμαίμονος στοιχείου τῆς πόλεως ταύτης.

Τίς

ΑΙ ΣΧΟΛΑΖΟΥΣΑΙ

Κατηραμένοι ἔστωσαν
οἱ πόνηροι αἰῶνες
ποῦ τόσον ἐμεγάλυναν
τὸν μᾶλλον αἱμοβόρον,
ποῦ ἔτρεχον ἐδῶ κ' ἐκεῖ
τῆς Ρώμης λεγεῶνες
κι' ὡς αἱ ἀκρίδες ἄφησαν
τὸν γόνιμόν των ἀπόρον
καὶ τώρα ἐξεφύτρωσε
'στοῦ Ἀξιοῦ τὰ μέρη
μεγάλα ὑποσχόμενος
εἰς τοὺς ἐνταῦθα θέρη.

Ἡ Ρώμη φαίνετ' ἔχασε
καὶ τίτλους της καὶ θάρρος
ποῦ εἶχεν εἰς τοὺς χρόνους της
ἐκείνους τοὺς ἀκμαίους
ἢ θεωρεῖ πολὺ βαρὺ
νὰ φορτωθῇ τὸ βάρος,
νὰ φορτωθῇ 'στοὺς ὤμους της
Μακεδονορρωμαίους·
ἡ δὲ Ἑλλὰς εἶναι μικρὰ
καὶ πένης ἔστιν ὅτε
καὶ τοὺς μικροὺς περιφρονοῦν
πολὺ οἱ... δογκιχῶται.

Καὶ οὕτω πως ἐνόμισαν
καὶ τὴν Μακεδονίαν,
σχολάζουσαν οἱ νομικοὶ
φρενῶν σχολαστικῶν
καὶ ἔπεμφαν κατακτητὴν
μὲ τόλμην δαιμονίαν
τὸν Μαργαρίτην Μούμιον,
τὸν Μακεδονικὸν
καὶ ἔκτοτε ἰδρύθησαν
σχολεῖα πλεῖστα ὅσα
ὅπου σχολάζει ἐντελῶς
ἡ βλαχικὴ ἡ γλῶσσα.

Σχολάζει ἄλλως ἡ πατρὶς
αὐτοῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου,
ἀφοῦ κι' ἐκεῖνος ἄτεκνος
ἀπέθανεν οὐχ' ἧττον,
σχολάζουν γαῖαι καὶ βουνὰ
Ἠπείρου τῆς εὐάνδρου
κι' εἶναι κι' αὐτὴ ἐκ τῶν γνωστῶν
κτημάτων ἀκινήτων...
καὶ ἴσως θὰ ἐσχόλαζον
ἀκόμη καὶ τὴν Κρήτην
ἂν εἶχον λόρδον Ἀρμοστὴν
ἐκεῖ τὸν Μαργαρίτην.

Σχολάζουσαν ἐνόμισαν
καὶ τὴν Τρανσυλβανίαν
ἀλλὰ ἐκεῖ ὡς φαίνεται
ἐμύρισε μπαροῦτι.
Μὲ Οὔνους τί γυρεύετε
καυγᾶ κι' ἀσυμφωνίαν!
ἰδοὺ ἄλλοῦ τὸ στάδιον,
ἡ Προῦσσα, τὸ Βεροῦτι.
Κι' εἰς τὰς Ἀθήνας τρέξατε
μὲ θάρρος καὶ μὲ τάχος
δὲν εἶναι ἄρέ γε κι' ἐκεῖ
ὁ Ἄγγελος ὁ Βλάχος;

Ἀλλὰ ἐνῷ σχολάζουσι
τὰ τέσσαρα σημεῖα
καὶ νικηφόρος προχωρεῖ
τοῦ Μαργαρίτ' ἡ γλῶσσα
κι' ἐπικουρίας στέλλουσι
μεγάλας τὰ ταμεῖα
καὶ Ἕλληνος ἐκεῖ ψυχὴ
δὲν ἔμεινε' ἐπιζῶσα,
'στὴν Μολδαυΐαν ἔπεσεν
ἀκρὶς ἀπὸ ἐκείνην
ποῦ ἔχει τὴν προέλευσιν
ἀπὸ τὴν Παλαιστίνην.

Μὴ ἀρά γ' ἔχουν δίκαιον
ποῦ λέγουν μερικοὶ
„ὅτι ἀπὸ νεόπλουτον
ὁ Θιὸς νὰ σὲ φυλάξῃ";
τοῦ φαίνονται οἱ λέοντες
ὅτ' εἶναι ποντικοὶ
καὶ εὔκολον τοῦ φαίνεται
ἀκόμη νὰ πετάξῃ
νὰ ὑπερβῇ βαλκάνια,
ὡς κόνδωρ καὶ Ροδόπας
καὶ ὡς στιγμὰς νὰ θεωρῇ
Ἀσίας καὶ Εὐρώπας.

Ἀρχοντοπούλα μου καλή,
Ἑλλὰς ἀρχοντοπούλα,
μονογενὴς καὶ ἀκριβὴς
τοῦ Προμηθέως κόρη,
ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Λευῆ,
ὄχι χωριατοπούλα,
ἄφησε νὰ λαλοῦν κι' αὐτοὶ
οἱ κοῦκοι κι οἱ κοκόροι.
Εἰς μάτην τὸν διέψευσες
τὸν τολμηρὸν Δαρβῖνον,
Ἐγ' ὅμως τὴν ἀλήθειαν
τὴν δίδω εἰς ἐκεῖνον. . . .

Φουκαρᾶς.

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

ΜΕΤΕΩΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Μετεωρολογικὸν δελτίον τῆς 5 δεκεμβρίου 1892. Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ οἴκου Menu et Cie, διοπτροποιῶν ἐν τῇ ὁδῷ Νίκης ἀριθ. 88.

Μεσονύκτιον	—1.8
7 ὥρα τῆς πρωΐας	—0.
Μεσημβρία	+5
Βαρομετρικὸν ὕψος	765

Ὁ καιρὸς εὐδιος.

Ἡ Γερουσία

Χθὲς περὶ τὴν ἑνδεκάτην π. μ. ἐπιτροπὴ ἐκ γερουσιαστῶν μετέβη εἰς τὰ ἀνάκτορα ὅπως ἐπιδώσῃ τῇ Α. Μ. τῷ βασιλεῖ Καρόλῳ τὴν εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον ἀπάντησιν. Ἡ Α. Μ. ἀκροασαμένη τῆς ἀπαντήσεως, ἣν ἀνέγνωσεν ὁ πρόεδρος τῆς Γερουσίας κ. Γρ. Καντακουζηνὸς ἀπήντησεν καταλλήλως εὐχαριστήσασα θεόντως διὰ τῆς ἐπιτροπῆς τὴν Γερουσίαν διὰ τὴν ἀπαραμείωτον ἀφοσίωσιν ἣν αὕτη ἐξακολουθεῖ διατρανοῦσα πρὸς τὴν δυναστείαν καὶ τὰς ἐνδελεχεῖς ἃς καταβάλλει ὑπὲρ τῆς εὐημερείας τοῦ ἔθνους μερίμνας.

Τουρκορωμουνικὴ σύμβασις

Ἡ τουρκικὴ διεύθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων ἐγνώρισεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ὅτι εἶναι ἤδη ἕτοιμα πάντα τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν διαπραγματεύσεων πρὸς συνομολόγησιν ἐμπορικῆς συμβάσεως μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ρωμουνίας. Κατὰ συνέπειαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δύο δυνάμεων δύνανται ν' ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των.

Μνημεῖον εἰς τὸν Βρατιάνον

Ἡ συλλογὴ εἰσφορῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν μνημείου εἰς τὸν Βρατιάνον ἐπέτυχεν ἱκανῶς, συλλεγέντος μέχρι τοῦδε ἀρκούντως σημαντικοῦ ποσοῦ. Τὸ κομητᾶτον ἔπεμψεν ἀντιπροσώπους εἰς Ρώμην καὶ Παρισίους πρὸς εὕρεσιν προτύπου καθ' ὃ δέον νὰ ἐγερθῇ τὸ μνημεῖον. Τὸ κομητᾶτον ἔλαβε τὰς ἑπομένας ἀποφάσεις: Νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν κτημάτων τὴν παραχώρησιν τοῦ οἰκοπέδου τῆς ἐκκλησίας Σαρίνδαρ καὶ νὰ ἐγείρῃ ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Ἐλευθερίας ἐν Φιλαρετίῳ μικρόν τι μνημεῖον εἰς ἀνάμνησιν τῶν λόγων οὓς ὁ Ἰωάννης Βρατιάνος ἐξεφώνησεν κατὰ τὸ 1848. Πρὸς τούτοις ἀπεφάσισεν ὅπως τὰ ἐγκαίνια τοῦ μνημείου τελεσθῶσιν μετὰ μεγάλης πομπῆς.

Σχολεῖα Βραΐλας

Τὴν προχθὲς Τρίτην ἤνοιξαν αὖθις τὰ σχολεῖα τῆς πόλεως Βραΐλας τὰ ὁποῖα εἶχον κλεισθῇ ἐπὶ δεκαήμερον διὰ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργείου ἕνεκα τῆς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπιπολαζούσης διφθερίτιδος ἥτις εὐτυχῶς ἐξέλιπε σχεδόν.

Ἀμπελοφυτεῖαι

Ἕνεκα τῶν εὐαρέστων ἀποτελεσμάτων ἅτινα παρετηρήθησαν ἐκ τῆς ἐγκληματίσεως ἀμερικανικῶν ἀμπέλων πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἐκ φυλλοξήρας παθόντων κλημάτων, τὸ ὑπουργεῖον τῶν κτημάτων ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ νέον φυτώριον τοιαύτης ἀμπελοφυτείας ἐν Λεορδένι.

Ἡ κατὰ τὰς κυριακὰς ἀνάπαυσις

Τὸ ἐξ ἀντιπροσώπων τῆς Βουλῆς κομιτᾶτον ὅπερ ἐπεφορτίσθη τὴν ἐξέτασιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς κυριακῆς ἀναπαύσεως ἀπέρριψε τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον καὶ ἐξέλεξεν εἰσηγητὴν τὸν κ. Ν. Φιλιππέσκου.

Ἡ ὑπόθεσις Βεδμὰρ

Κατόπιν λόγου λίαν χειροκροτηθέντος καὶ γενικῶς ἐπιδοκιμασθέντος τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀριὼν ἡ βουλὴ ἀπέρριψε διὰ ψήφων 82 κατὰ 26 τὸ κατεπεῖγον ἐπὶ τῆς περὶ ἀνηλικιότητος προτάσεως ἐν τῷ ζητήματι Βεδμάρ.

Διάφορα

Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος συνέρχεται εἰς σύσκεψιν τὸ μέγα ἐκλογικὸν κολέγιον πρὸς ἐκλογὴν ἑνὸς ἐπισκόπου εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀποθανόντος Μελχισεδέκ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συγκαλεῖται καὶ ἡ ἱερὰ Σύνοδος εἰς ἔκτακτον συνέλευσιν.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας ἔλαβε γνωστοποίησιν ἀγγέλλουσαν αὐτῷ ὅτι τὸ προσεχὲς ἔτος συγκληθήσεται ἐν Ρώμῃ διεθνὲς ἰατρικὸν συνέδριον.

— Ἡ ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τῆς Πράγας Ριγκόφεν κατασκευασθεῖσα νέα βασιλικὴ ἁμαξοστοιχία ἀποστέλλεται ἐνταῦθα τὴν προσεχῆ τετάρτην. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς δι' αὐτῆς θέλει μεταβῆ εἰς Σιγμάριγγεν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΒΡΑΙΛΑΣ
ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΗΤΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

Εἰδοποίησις.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 6-ην δεκεμβρίου ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου, ἡ ἐνταῦθα ἀλληλοβοηθητικὴ ἀδελφότης τοῦ ἑλληνικοῦ φιλομούσου συλλόγου, τελεῖ τὴν ἐπέτειον τῆς ἱδρύσεώς της, καθ' ἣν, μετὰ τὴν νενομισμένην ἀρτοκλασίαν, ἐκφωνηθήσεται καὶ ὁ προσήκων τῇ Ἑορτῇ Πανηγυρικός.

Τοῦτο γνωρίζοντες τῆς ἀξιοτίμοις μέλεσι παρακαλοῦμεν αὐτὰ ὅπως παραστῶσιν κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἑορτὴν καὶ πανήγυριν.

Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

Ἐν Βραΐλα, τῇ 3 Δεκεμβρίου 1892.

Τὸ Προεδρεῖον

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
Η «ΕΛΠΙΣ»

Ὁ ἐν Κωνστάντσῃ Ἑλληνικὸς Σύλλογος «Ἐλπὶς» λαμβάνει τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλῃ εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ ὅτι ἐνοικιάσας μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ κατὰ τὴν πλατείαν Ὀβιδίου καφενείου τὸ «Βυζάντιον» μετεσχημάτισεν αὐτὴν εἰς αἴθουσαν Ἀναγνωστηρίου. Ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ τούτῳ, τὸ ὁποῖον ἤρξατο λειτουργοῦν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας 30 λήξαντος θὰ εὑρίσκωσι τὰ μέλη τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν ἡμετέρων τε καὶ ξένων ἡμερησίων καὶ περιοδικῶν φύλλων καὶ βιβλία ἱκανὰ καὶ ἐκλεκτά.

Τὸ Ἀναγνωστήριον θὰ εἶναι ἀνοικτὸν τὰς μὲν καθημερινὰς ἀπὸ τὰς 4 μ.μ. ὥρας, τὰς δὲ Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ἀπὸ τῆς πρωΐας. Ὅθεν παρακαλοῦνται ὅπως προσέρχονται ταχτικῶς εἰς αὐτό.

Ἐν Κωνστάντσῃ τῇ 1 δεκεμβρίου 1892.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ὁ γραμματεὺς
Τ. Σ.) Ἀντ' αὐτοῦ Α. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ

ΤΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΠΑΝΑΜΑ

Καθ' ὅλας τὰς κοινωνικὰς κλίμακας ἐν πάσαις ταῖς πολεσι τῆς Γαλλίας ἀπὸ ἱκανῶν ἤδη ἡμερῶν ἡ ὑπόληψις τῶν ὑπουργῶν καὶ ἀντιπροσώπων αὐτῆς κατεπατεῖτο ὡς ἐκ τῆς περιπλόκου ὑποθέσεως Παναμᾶ ἐν μέσῳ τοῦ βορβόρου τῶν συκοφαντιῶν καὶ ἐν τῇ ἀχλύϊ τῶν ἀφθόνως ἐκτοξευομένων πολλαχόθεν ὕβρεων, τὴν τιμὴν καὶ τὸ ἄσπιλον παρελθὸν ἐξεχόντων ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτευούσῃ προσώπων κηλιδουσῶν. Τὴν τοιαύτην κατάστασιν τὸ νέον γαλλικὸν ὑπουργεῖον δὲν ἠδύνατο ν' ἀνεχθῇ ἐπὶ πλέον δι' ὃ καὶ τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς ὁ οἰκεῖος ὑπουργὸς ἐν Παρισίοις διεβίβαζεν εἰς τὸν γενικὸν εἰσαγγελέα διαταγὴν, ὅπως προβῇ εἰς δικαστικὴν ἀνάκρισιν ἐπὶ δωροδοκηθέντων δημοσίων ὑπαλλήλων. Οἱ κκ. Κάρολος δὲ Λεσσὲψ καὶ Φοντὰν διαχειρισταὶ Παναμᾶ, καὶ Σανρολεὰ βουλευτὴς συνελήφθησαν περι τὴν 10 ὥραν. Ἡ ἀνάκρισις ἤρξατο ἀμέσως. Ὁ ἐπίσης διαχειριστὴς τῆς ἑταιρίας Παναμᾶ κ. Κοτὺ ἔμελλεν ὡσαύτως νὰ συλληφθῇ ἀλλ' ἐδραπέτευσε καταφυγὼν εἰς Βιέννην.

Κατ' οἶκον ἔρευναι διενηργήθησαν παρὰ πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις καὶ κατεσχέθη ὀγκώδης ἀλληλογραφία.

Τὸ πρακτορεῖον Χάβας λέγει ὅτι ἡ ἐν τοῖς διαδρόμοις τῆς βουλῆς ἐντύπωσις ἐστὶν εὐνοϊκωτάτη τῇ κυβερνήσει. Ἡ δὲ σταθερότης αὐτῆς τῇ παρέχει ἀπείρους συμπαθείας. Μόνη ἡ δεξιὰ φαίνεται δυσηρεστημένη καί τινες ἐκ τῶν ριζοσπαστῶν. Τὰ ἀντιπολιτευόμενα φύλλα ἀποκαλοῦσι τὸ μέτρον τῆς κυβερνήσεως θεατρικὸν πραξικόπημα. Αἱ συντηρητικαὶ ἐφημερίδες λέγουσιν ὅτι αἱ συλλήψεις δέον νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς εἰδός τι ἱκανοποιήσεως εἰς τὰ δημοκρατικὰ κόμματα, τὰ τόσον δεινῶς προσβληθέντα ἐκ τῆς σκανδαλώδους ταύτης ὑποθέσεως. Οἱ συλληφθέντες διαχειρισταὶ ἦσαν πάντες μοναρχικοί.

Ὁ κ. Δὲ Λεσσὲψ καὶ οἱ συνένοχοι αὐτοῦ ἀπήχθησαν τὴν ἑσπέραν εἰς τὰς φυλακὰς Μαζάς.

Οἱ πρόεδροι τῶν τεσσάρων δημοκρατικῶν ὁμίλων τῆς Γερουσίας μετέβησαν παρὰ τῷ κ. Ριμπῷ, ἵνα τῷ συγχαρῶσι διὰ τὰς τὴν πρωΐαν γενομένας συλλήψεις καὶ κατ' οἶκον ἐρεύνας.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο βαθεῖαν ἐνεποίησεν αἴσθησιν ἐν τοῖς διαδρόμοις τῆς Βουλῆς, λέγεται ὅτι μέλη τινὰ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς θέλουσι νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐξετάσεως, ἕτεροι ζητοῦσιν ὅπως ἡ ἐπιτροπὴ παραιτηθῇ, ἀφοῦ λειτουργεῖ ἤδη ἡ δικαιοσύνη.

Οἱ κ.κ. Κάρολος δὲ Λεσσὲψ, Φοντὰν καὶ Λεροὰ ἀνεκρίθησαν μετὰ μεσημβρίαν. Ἔρευναι ἐγένοντο καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἕδρᾳ τῆς ἑταιρίας Παναμᾶ καὶ παρὰ τῷ κ. Κορνηλίῳ Χὲρτζ παρ' ᾧ κατεσχέθησαν πολλὰ ἔγγραφα. Δέκα ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἐπεφορτίσθησαν νὰ προβῶσιν εἰς ἐρεύνας.

Πλεῖσται ἐφημερίδες κρίνουσιν ὅτι ἡ κατάστασις ἀπὸ τῆς χθὲς μετεβλήθη ὀλίγον διότι εἰσέτι διατελεῖ περιπεπλεγμένη καὶ ἐπικίνδυνος ὡς καὶ πρίν.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» λέγει ὅτι ὁ λαὸς ἀγωνιᾷ ζητῶν πᾶν ἄλλο ἢ τὴν κυβέρνησιν ἥτις σκέπτεται μόνον πῶς νὰ ἀποφύγῃ τὰ κοινοβουλευτικὰ ἐπεισόδια.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ
ΠΡΟΠΥΡΓΙΟΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Πρὸ ἑνὸς ἔτους ὁ Σουλτάνος προσεκάλεσε τὸν Βριαλμὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς βελτίωσιν τοῦ ἀμυντικοῦ συστήματος τῆς Τουρκίας. Τὸ βελγικὸν ὑπουργεῖον διεμαρτυρήθη τότε κατὰ τῆς ἀποστολῆς ταύτης, διότι ὁ Βριαλμὼν εὑρίσκετο ἐν τῇ ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ, ἡ δὲ μετάβασις αὐτοῦ εἰς Τουρκίαν ἠδύνατο πιθανῶς νὰ γεννήσῃ ζήτημα καὶ παραβλάψῃ τὴν οὐδετερότητα τοῦ Βελγίου.

Μετά τινας μῆνας ὁ Βριαλμὼν ἀπελύθη τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας καὶ τότε προθύμως ὑπήκουσεν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου γενομένην αὐτῷ πρόσκλησιν. Ἅμα τῇ πρώτῃ συνεντεύξει ἐδήλωσε τῷ Σουλτάνῳ ὅτι θὰ μελετήσῃ ἐπισταμένως τὰ ἀμυντικὰ ἔργα καὶ θέλει ἐκφράσει εἰλικρινῶς τὰς σκέψεις του, χωρὶς ποσῶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς γνώμας τῶν περιστοιχιζόντων Αὐτὸν Αὐλικῶν· ὁ Σουλτάνος παρεδέχθη τοῦτο.

Ὁ Βριαλμὼν ἐμελέτησεν οὐ μόνον τὴν ἄμυναν τῶν δύο ἀκτῶν τοῦ Βοσπόρου, ἀλλ' ἐπεσκόπησεν ὁλόκληρον τὸ σύστημα τῆς ἀμύνης τοῦ τε εὐρωπαϊκοῦ καὶ ἀσιατικοῦ τμήματος. Μετὰ μακρὰς καὶ ἐμβριθεῖς μελέτας, παρουσιάσθη εἰς τὸν Σουλτάνον καὶ τῷ εἶπεν: «Ὅτι ἡ κλεὶς τῆς ἀμύνης τῆς Τουρκίας εὑρηται ἐν Βουλγαρίᾳ, καὶ ἐν ὅσῳ ἡ Τουρκία θὰ ἔχῃ ὑπὲρ ἑαυτῆς τοὺς Βουλγάρους, ἡ ἄμυνα αὐτῆς εἶναι ἐξησφαλισμένη». Ἡ περικοπὴ αὕτη τῆς συνδιαλέξεως ἐνεποίησε τῷ μονάρχῃ βαθεῖαν ἐντύπωσιν.

Μετὰ ταῦτα προέβη ὁ Βριαλμὼν εἰς τὴν προπαρασκευὴν νέων σχεδίων διὰ τὰ ὀχυρώματα παρέδωκε τῷ Σουλτάνῳ τὰ σχέδια, παρακαλῶν ὅπως τὴν ἐμπιστευθῇ εἰς τοὺς νέους ἀξιωματικούς, ὑπισχνούμενος ὅτι τὸ ἔαρ θὰ ἐπανέλθῃ. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μετέβη εἰς Βουλγαρίαν διὰ νὰ ἐπιταχύνῃ τὰ κατὰ τὰ σχέδια αὐτοῦ τοῦ ἰδίου γινόμενα ὀχυρώματα ἐν Σοφίᾳ.

(Ἐκ τῆς «Σφομποδᾶς»).

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
(ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»)

Παρίσιοι, 4/16.—Θεωρεῖται ὡς βεβαία ἡ προσεχὴς ἀποχώρησις τοῦ ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κ. Βάδδιγκτων.

Αὐτόθι, 3/16.— Ὁ στρατηγὸς Δὸδς ἀγγέλλει ὅτι ὁ Βενχανζὶν μόλις ἔχει μετ' αὐτοῦ 2,000 ἄνδρας, ἡ δὲ λειποταξία διεδόθη ἐν ταῖς τάξεσιν αὐτοῦ. Οἱ Δαχομαῖοι ἀρχηγοὶ κατέφυγον εἰς Ἀλαδᾶ ὅπου ὑπετάγησαν.

Αὐτόθι, 4/16. — Ἡ ἀστυνομία ἀνεκάλυψεν ἐντὸς ὀχετῶν 8 βόμβας ἐκ δυναμίτιδος.

Πετρούπολις, 4/16. — Χθὲς ἐγευμάτισεν ἐν Γατσίνᾳ παρὰ τῷ αὐτοκράτορι ὁ τέως γερμανὸς ἐν Πετρουπόλει πρεσβευτὴς στρατηγὸς Σφάϊνιτς. Βεβαιοῦται ὅτι ἔλαβε τὸ ἀδαμαντοκόλλητον παράσημον τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Βιέννη, 4/16. — Ὁ βουλευτὴς Κάϊζερ ἠρώτησε χθὲς ἐὰν ἡ κυβέρνησις πραγματικῶς σκοπεῖ ν' ἀφήσῃ ἐλευθέραν τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ρωμουνικῶν κτηνῶν. Τὸ μέτρον τοῦτο ἤθελε προξενήσει μεγάλην βλάβην εἰς τὴν γεωργίαν.

Κοβοῦργον, 4/16. — Ἡ δούκισσα τοῦ Ἐδιμβούργου συνοδευομένη παρὰ τῶν πριγκηπισσῶν θυγατέρων της καὶ τοῦ πρίγκηπος διαδόχου τῆς Ρωμουνίας ἀφίκετο χθές.

Κατάγη, 4/16.—Ἡ Πύλη κατήργησε τὴν διὰ ξηρᾶς κάθαρσιν διὰ τὰς ἐκ Μαυροβουνίου προελεύσεις.

Γένουρ, 4/16.—Ἡ ἐσπερινὴ ταχεῖα ἁμαξοστοιχία κατευθυνομένη εἰς Ρώμην συνεκρούσθη ἐν Κοπάλῳ πρὸς ἁμαξοστοιχίαν ἐμπορευμάτων. Πολλοὶ ἄνθρωποι ἐτραυματίσθησαν ἐλαφρῶς.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Παγκόσμιος Ἔκθεσις Κωνσταντινουπόλεως

Κατὰ τὴν «Σαμπὰχ» ὑψηλὴ πρωτοβουλία τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου ἀπεφασίσθη ἡ σύστασις Παγκοσμίου Ἐκθέσεως ἐν Κων/πόλει. Ἡ τὴν εἴδησιν δημοσιεύουσα συνάδελφος προστίθησιν ὅτι τὸ κατάστημα τῆς Ἐκθέσεως ἱδρυθήσεται ἐν Σισλῇ καὶ ὅτι προσεχῶς σχηματισθήσεται ἐπιτροπὴ ἵνα διασκεφθῇ περὶ τῶν μέσων τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ μεγάλου τούτου σχεδίου.

Νέον ἔδρυμα Καρόλου τοῦ Α΄.

Οἱ κληρονόμοι τοῦ θανόντος συνταγματάρχου Εὐγ. Ἀλκὰζ συνεφώνησαν πρὸς ἀλλήλους ὅπως 600,000 φρ. διατεθῶσιν ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως ἑνὸς ἔτι ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος Καρόλου τοῦ Α΄.

Διάλυσις γερμανικοῦ κοινοβουλίου

Ἕνεκα τῆς μεγάλης ἀντιστάσεως, ἣν εὗρεν ἐν τῷ γερμανικῷ κοινοβουλίῳ τὸ στρατιωτικὸν νομοσχέδιον, ἡ δημαρχία Βερολίνου διετάχθη ὅπως ἑτοιμάσῃ μέχρι τῆς 20 ἰανουαρίου τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, διότι προβλέπεται διάλυσις τῆς Βουλῆς. Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ὑπεσχέθη νὰ μὴ ἀφαιρέσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην του ἀπὸ τοῦ κ. Καπρίβη.

Ἕτεραι συλλήψεις

Φήμη διατρέχει ἐν Παρισίοις ὅτι ἡ ἀρχὴ προέβη εἰς πολλὰς βαρυσημάντους συλλήψεις· λέγεται ὅτι ἡ κυβέρνησις θέλει ζητήσει παρὰ τῆς βουλῆς τὴν ἄδειαν, ὅπως καταδιώξῃ δικαστικῶς πολλοὺς βουλευτὰς καὶ γερουσιαστάς. Ὁ κ. Φερδινάνδος δὲ Λεσσὲψ δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὰς δικαστικὰς ταύτας καταδιώξεις.

Ἡ τροποποίησις τοῦ βουλγαρ. Συντάγματος

Σήμερον ὑπεβλήθη τῇ Σοβράνει τὸ περὶ τροποποιήσεως τοῦ συντάγματος νομοσχέδιον. Δύο λόγοι ἀπηγγέλθησαν κατὰ τῆς τροποποιήσεως. Ὁ Σταμπούλωφ εἶτα λαβὼν τὸν λόγον μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ὑπὲρ τῆς τροποποιήσεως εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς: «Προτιμότερον νὰ ἴδω ἐπὶ τοῦ θρόνου ἡγεμόνα καθολικὸν εἴτε διαμαρτυρόμενον παρὰ ὀρθόδοξον τοιοῦτον. Θέλετε πράξει ἔργον πατριωτισμοῦ ψηφίζοντες τὴν τροποποίησιν».

Εἶτα τὸ νομοσχέδιον παρεπέμφθη εἰς ἐπιτροπήν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Βραΐλα, 4 δεκεμβρίου 1892.

Εἶδος	Ἑκατλ.	Λίβρ.	Φρ.	
Σῖτος	2160	58.1)2	10.20	σλέπ.
»	1260	55.	8.05	καΐκ
»	3800	56.3)4	8.30	σλέπ.
Ἀραβ.	1800	58.1)2	6.37.1)2	καΐκ
»	2100	59.	6.40	σλέπ.
»	1260	60.	6.52 1)2	»
»	1500	57.1/4	6.20	»
»	2450	57.1/4	6.15	»
»	14000	58.	6.	»
»	10 v.	ο)ο κιλ.	7.65	vag.
»	5 »	» »	7..70	»
»	10 »	» »	7.65	»
»	30 »	» »	7.60	»
»	6 »	» »	7.65	»
»	6 »	» »	7.70	»

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ ΑΦΙΧΘΕΝΤΑ

Διὰ ποταμοῦ		Διὰ ξηρᾶς	
Σῖτος ἑκτολ.	51200	Σῖτος ἑκτολ.	520
Ἀραβ. »	39130	Ἀραβ. »	1670
Σίκαλις »	11700	Σίκαλις »	——

IULIUS LOEFFLER
Μηχανικὸς κατασκευαστὴς Μύλων
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ *Strada Dómnei 14*
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐργοστασίου τῶν μηχανῶν
GANZ et Co. ἐν Buda-Pesta

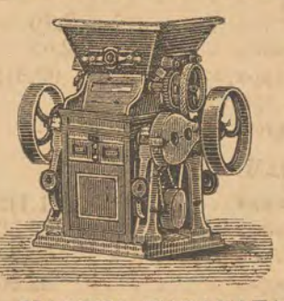

Τεχνικὸν γραφεῖον διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐγκατάστασιν.

Διάφοροι μηχαναί, Ἀντλητήρια *(turbines)* Κύλινδροι *(valturi)* γνήσιοι *Ganz*

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ἀντικειμένων ἐκμεταλλεύσεως διὰ μύλους καὶ πρίονας

ΓΝΗΣΙΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ
Dufour et Comp. (Thal)

Ἐγκατάστασις ἠλεκτρικοῦ φωτὸς

ΤΙΜΑΙ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΟΙ

Ο ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΜΕΝΔΩΝΙΔΗΣ
Δέχεται ἐπισκέψεις καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 8ης μ. μ.
Ἐγκατεστάθη
ἐν τῇ ὁδῷ Sfintilor ἀριθ. 8.
Εἴσοδος
Ὁδὸς Basarabilor ἀριθ. 11.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ, Οἰκία μεγάλη συγκειμένη ἐκ πολλῶν διαμερισμάτων ἐν τῇ ὁδῷ **Popa Soare N⁰ 9** Suburbia Mântuleasa.
Οἱ ἐπιθυμοῦντες δύνανται ν' ἀποταθῶσιν εἰς τὴν ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ κυρίαν ἰδιοκτήτριαν.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΚΑΛΑΦΑΤΙΟΥ

Εἰδοποίησις

Γνωστοποιεῖ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης Καλαφατίου ζητεῖ διδάσκαλον διπλωματοῦχον δυνάμενον καὶ νὰψάλλῃ.

Μηνιαῖος μισθὸς φράγκα Ἑκατὸν μετὰ κατοικίας καὶ θερμάνσεως.

Οἱ ἔχοντες τὰ προσόντα δύνανται νὰ ἀποταθῶσι πρὸς τὴν μνησθεῖσαν ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Καλαφατίου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

HOTEL CENTRAL
ΗΛΙΑ καὶ Ν. ΒΟΛΟΝΑΣΗ
Ὁδὸς Καρόλου Α΄, Λεωφόρος Ράχωβας, ἐπὶ τῆς Διμποβίτσας.

Ξενοδοχεῖον οἰκογενειακόν.—Τοποθεσία ὑγιεστάτη.—Θέα μαγευτική.—Καθαριότης ἄκρα.—Ὑπηρεσία πρόθυμος καὶ δωρεάν.—Τιμαὶ μέτριαι.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 4 Δεκεμβρίου 1892

ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	Αγοραί	Πωλητ.
Renta perpetuă 5 o/o	99.3)4	100.—
» amortis. 5 o)o	97.3)8	97.1)8
» » 4 o/o	83 3/8	83.5/8
Conversiunea rurală 6 o)o	100.1)2	101.1/4
Oblig. caseĭ Pensiunilor	271.—	278.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ και ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucurescĭ 5o/o—1883	89.3/4	90.1/4
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	89.5/8	90.—
Scris. Func. Rurale 5o/o	97.1)4	97.1/2
» » Urbane 5 »	90.3/4	91.—
» » » 6 »	102.—	102 1/4
» » » 7 »	104.—	104.1)4
» » » Iaşi 5 o/o	82.1/2	82.3/4
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1662.—	1655.
Dacia-Rumania	412.—	408
Naţionala	417.—	414
Societ. de Reasigurare.	190.—	195.
» » Constr. şi l. publ	130.—	132.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τρίμηνον	25.12.1/2	25.15.1)2
» ὄψεως	25.27.1/2	25.30.—
Παρισίων τρίμηνον	99.90	99.95
» ὄψεως	100.50	100.60
Βερολίνου τρίμηνον.	123 30	123.35
» ὄψεως	124.20	124.25
Βελγίου τρίμηνον	99.85	99.85
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης ὄψεως	2.10.—	2.11.1/4
» τρίμηνον	2.05.—	2.09.—
» εἰκοσάφραγκον.	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τρίμηνον.	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.1)2	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική.	22.80	23.
Εἰκοσόφραγκον Γαλλίας.	20.09	20.10
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 4 Δεκεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	105.37
» » 3 o/o	98.67
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	100.—
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	343.—
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	—.—
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	497.81
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.	595.62
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.31
» Βελγίου.	99.5/32
» Βιέννης	207.25
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	

ΒΙΕΝΝΗ 4 Δεκεμβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.57
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	315.25
Ρούβλια χάρτινα	119.50
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.45
» Παρισίων	47.82
Διάθεσις Χρηματ. ἤρεμος.	

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 4 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	102.—
» » 5 o/o.	97.—
» » 4 o/o.	81.90
Ρούβλια χάρτινα	203 10
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	96.—
Συνάλλαγμα Βελγίου.	80.65
» Παρισίων	80.60
» Βιέννης.	168.50
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 4 Δενεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	97.5/16
Μετοχαὶ *Bangne de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.32
» Ἀμστελοδάμου	12.03

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 4 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	97.—
» » 4 o/o.	81.70

I. SALTER

Ἀριθ. 90, Ὁδὸς Lipscanĭ, Βουκουρέστιον, Ἀριθ. 90.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ ΚΑΙ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΩΝ

τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γερμανίας.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, ἐν τῇ ὁδῷ **Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.**

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ — Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικὰ, Ρουμανικὰ Γαλλικὰ, Γερμανικὰ, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαριθμου ἐν Γ'κλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυρίου TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoĭ) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

Πρὸς τὸ φιλόμουσον τῆς Ρωμουνέας Ἑλληνικὸν δημόσιον.

Ἡ ἀξιότιμος τῆς «Κλειοῦς» διεύθυνσις ἐπιθυμοῦσα νὰ καταστήσῃ τὸ λαμπρὸν τοῦτο περιοδικὸν σύγγραμμα γνωστὸν καὶ προσιτὸν πᾶσι τοῖς ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλλησι παρεχώρησεν ἡμῖν ὑπὸ ἐξαιρετικοὺς καὶ εὐνοϊκωτάτους ὅρους ὁλόκληρον τὴν παρακαταθήκην τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθέντων τόμων.

Ἡ γενναία αὕτη συγκατάβασις ἔπεισεν ἡμᾶς νὰ ἀγοράσωμεν ταύτην δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ προσφέρωμεν αὖθις τῇ ἀξιοτίμῳ ἡμῶν πελατείᾳ ἔργον Ἑλληνικὸν ἔξοχον ἀντὶ μετριωτάτης τιμῆς.

Ἀπὸ τοῦδε λοιπὸν εἴμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαθέσωμεν **ὁλόκληρον τὴν ἑπταετῆ** (1885—1891) **σειρὰν** τῶν τόμων τῆς «Κλειοῦς», ἄδετον μὲν ἀντὶ φρ. 70, δεδεμένην δὲ μετὰ τοῦ ἰδιαιτέρου τῆς «Κλειοῦς» περικαλύμματος ἀντὶ φρ. 105.

Ἵνα δὲ πληρέστερον ἀνταποκριθῶμεν εἰς τοὺς πόθους τῆς ἀξιοτίμου διευθύνσεως τῆς «Κλειοῦς», τῆς προβάσης εἰς μεγάλην θυσίαν, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς εὐρυτέρας διαδόσεως ταύτης, προσφέρομεν εἰς τὰς αὐτὰς ὑποτιμημένας τιμὰς **ἕκαστον τόμον χωριστά**, ἤτοι ἀντὶ φρ. 10 τὸν ἄδετον καὶ ἀντὶ φρ. 15 τὸν χρυσόδετον, τρέφοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ «Κλειὼ» θέλει καταστῇ ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος ἑκάστης οἰκογενείας καὶ τὸ εὐεργετικὸν ἐντρύφημα πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως.

Οἱ τόμοι αὐτοτελεῖς ὄντες καὶ οὐδόλως πρὸς ἀλλήλους συνεχόμενοι διακρίνονται ἕκαστος τόσον διὰ τὴν ποικίλην, τερπνὴν καὶ ὠφέλιμον φιλολογικὴν ὕλην ὅσον καὶ διὰ τὰς θαυμαστὰς καὶ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

Οἱ τομοι οὗτοι ἐπωλοῦντο μέχρι σήμερον 25 μὲν φρ. ὁ ἄδετος, 35 δὲ φρ. ὁ χρυσόδετος, ἤτοι περισσότερον τοῦ διπλασίου τῆς σημερινῆς τιμῆς. Τοῦτο παρέχει ἡμῖν τὴν παρήγορον ἐλπίδα ὅτι πᾶς τις ἐκτιμῶν τὴν κολοσσαίαν τῶν τιμῶν διαφορὰν θέλει σπεύσει νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἡμετέρας προσφορᾶς καθ' ὅσον μάλιστα μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς παρακαταθήκης τὸ ἔργον θὰ ἀποβῇ σπάνιον καὶ δυσεύρετον, τῆς ἀνατυπώσεως οὔσης ἀδυνάτου ἕνεκα τῶν μεγάλων δαπανῶν, ἃς συνεπάγονται ἐκδόσεις τοσοῦτον καλλιτεχνικαὶ καὶ ἐπιμεμελημέναι.

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1892.

Π. Χριστοδούλου.

Τυπογραφεῖον «ΠΑΡΙΔΟΣ» Calea Moşilor Ἀριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 577. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΤΕΤΑΡΤΗ 9/21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ἐτησία..... Φρ. 30
Ἑξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στῖχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ
Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Mogilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 8 10/βρίου

ΟΙ ΑΡΝΗΣΙΕΘΝΕΙΣ

Λαοὶ ἀπὸ τοῦ χάους τῶν πολιτικῶν ἐρίδων προκύψαντες, ἔθνη διὰ τῶν αἱματηρῶν κατὰ τῆς πολυχρονίου δουλείας ἀγώνων τῆς Ἑλλάδος πλασθέντα καὶ ἐλέῳ τρίτων πολιτικῶν συμφερόντων ὑπάρχοντα καταδιώκουσι σήμερον τὴν ἑαυτῶν πραγματικὴν εὐεργέτιδα τὴν ἐπὶ αἰῶνας μὲ ἄσβεστον τὴν δᾴδα τοῦ ἑλληνισμοῦ φωτίσασαν αὐτούς, ὄξος καὶ χολὴν ἀντὶ τοῦ μάνα καὶ τοῦ ὕδατος ἐπιδιδόντα καὶ παντὶ σθένει πειρῶνται ἵνα καὶ αὐτὰ τὰ σεμνώματα τῆς ἑλληνικῆς μεγαλουργίας καὶ μεγαλοφυΐας, τοὺς μεγάλους τῆς ἀρχαιότητος ἄνδρας παραστήσωσι ὡς ἰδίους αὐτῶν οἱ οὐδέποτ' σχόντες ἱστορίαν, ἀρχαιότητα καὶ πανελληνίους ἀντιπροσώπους πάσης ἀνθρωπίνης διανοητικῆς πολιτικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς τελειότητος. Τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον θέλουσι νὰ παραστήσωσιν ὡς τοῦ Κρούμου ἀπόγονον καὶ τὸν Ἀριστοτέλη ὡς συμπατριώτην αὐτοῦ. Διαστρεβλοῦσι ἀναμφηρίστους ἱστορικὰς δέλτους ὅπως παρουσιασθῶσι ἐν μέσῳ τῶν γεγηρακότων ἐθνῶν ὡς νεαροὶ αὐτοὶ βλαστοὶ εὐθαλῶν πάλαι φοινίκων καὶ τὰ πάντα ἐν ἑνὶ λόγῳ μηχανῶνται ὅπως ἐπιδείξωσιν οἷον προγονικὸν κλέος ἐξέθαψαν οἱ ἀπόστολοι τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου χειραφετήσεως.

Δι' Ἕλληνας οὐχί

Καὶ ἐν μέσῳ τοῦ ἀεννάου τούτου ἀναβρασμοῦ, τοῦ κοχλάζοντος φυλετικοῦ ἀνταγωνισμοῦ λαῶν ἐπὶ αἰῶνας διὰ τῆς ἑλληνικῆς θρησκείας καὶ γλώσσης ποδηγετηθέντων, ἔρχονται νὰ παρουσιασθῶσιν ἀπόγονοι ἐκείνων τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, ὑπὲρ ὧν τέως ἐνηβρύνοντο καὶ ἐγαυρίων, λιποτάκται τῆς φάλαγγος, μίσθαρνοι, τυραννίσκοι καὶ διῶκται ἀμείλικτοι τῶν ὁμοεθνῶν αὐτῶν, αὐτοὶ ἐκεῖνοι οἱ Ἕλληνες, οἵτινες χθὲς διερρήγνυον τὰ ἱμάτιά των ἐν τῇ ἐλαχίστῃ κατὰ τῶν Ἑλλήνων δυσφημήσει. Οἵα ὀρθὴ σκέψις δύναται νὰ ὑπαγορεύσῃ σήμερον τὴν ἀρνησιεθνίαν παρὰ τοῖς ἐνταῦθα ἕλλησιν, οἵα λογικότης ἐπιχειρημάτων δύναται νὰ προταχθῇ ἐπὶ τῇ ἀποφάσει ταύτῃ; Ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐξηγήσωμεν. Τὸ βέβαιον ἐστὶν ὅτι ρεῦμα τοιαύτης ἀρνησιεθνίας παρατηρεῖται ἐνταῦθα ἀπό τινων ἐτῶν, τὰ δὲ ρωμουνικὰ νομοθετικὰ σώματα τὴν λειψανδρίαν τοῦ ὅπερ ἀντιπροσωπεύουσιν ἔθνους καθορῶντα συνέστησαν ἴδιον τμῆμα ὅπως ἐξετάζῃ καὶ δέχηται τὰς ὑποβαλλομένας αἰτήσεις. Δι' ἕνα ἰσραηλίτην, δι' ἕνα ἀρμένιον, δι' ἕνα ἀθίγγανον, δι' ἀπάτριδας τέλος καὶ περιφρονουμένους κἄπως ἐξηγεῖται τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ δι' Ἕλληνας προσφεύγοντας εἰς τὸ τοιοῦτον διάβημα δὲν ὑπάρχει δικαιολογία, τοὐναντίον δ' ἐστὶν ἄντικρυς ἀτομικὴ ἐξουθένωσις. Τίς ἐθνικότης ἑτέρα πλὴν τῆς ἑλληνικῆς δύναται ὑπερηφάνως νὰ φέρηται παρὰ τῶν ἀποτελούντων αὐτήν; Ποῖον ἕτερον ἔθνος δύναται νὰ ἐπιδείξῃ εὔκλειαν παρελθόντος οἵαν τὸ ἑλληνικόν; Τίς χαμαιπετὴς καὶ χαμαίζηλος σκέψις ὠθεῖ τέκνα ἑλλήνων ἀκραιφνῶν νὰ ἀσπάζωνται σήμερον ἐθνικότητα, πᾶσαν ἄλλην ἔχουσαν ἀποστολὴν ἢ τὴν διαιώνισιν ἀνυπάρκτου προγονικῆς εὐκλείας. Ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Βουλῆς 280 τοιαῦται αἰτήσεις καθυπεβλήθησαν. Οἱ ὑπουργοὶ τοῦ βασιλέως Καρόλου ἀπορρίψαντες ἤδη τινὰς τούτων ἀρίστην ὁμολογουμένως προσφέρουσιν ὑπηρεσίαν τῇ Ἑλλάδι.

Ἄνευ αἰτίας

Οἱ σήμερον ἐξαιτούμενοι ταύτας γινώσκετε φίλοι ἀναγνῶσται, τινες εἰσίν; Πάντες εὐημεροῦντες καὶ ἄνευ ἀναγκῶν, πάντες οὐδένα λόγον πλέον ἔχοντες ἐνταῦθα νὰ διαμένωσι, πάντες θέλοντες νὰ γίνωσιν ἰδιοκτῆται γαιῶν, ὡσεὶ ἡ Θεσσαλία καὶ ἡ λοιπὴ Ἑλλὰς στερεῖται τοιούτων.

Οἱονδήποτε ἕτερον, ἐκ βιωτικῶν ἀναγκῶν ἐκ συμφερόντων λόγων, προσφεύγοντα εἰς τὸ τοιοῦτον πρὸς ψωμισμὸν μέσον, ἡ συνείδησις οὐχ' ἧττον τὸν καταδικάζει καὶ ἡ πατρὶς τὸν οἰκτείρει, πολλῷ δ' ἧττον ἐπιτρέπεται εἰς ἕλληνα ἀνέτως καὶ ἀφθόνως τὰ πρὸς κοινωνικὴν ἐκπροσώπησιν ἔχοντα.

Πρέπει τις μεμαλακυσμένην διάνοιαν νὰ ἔχῃ καὶ κεχαλαρωμένην ψυχὴν ἵνα σπεύσῃ ἀποδυσπετῶν πρὸς τὰ πάτρια καὶ ἀπολακτίσῃ τὴν ἑαυτοῦ κοιτίδα. Νοῦς ὑγιὴς, ἀγνὴ καὶ μεγαλόφρων καρδία, οἵα δέον νὰ ᾖ ἑνὸς εὐπορουῦντος ἕλληνος οὐδέποτε καταδέχεται τοιαύτην μεταλλαγήν. Ἡ ὁμοιότης τοῦ θρησκεύματος ἀληθῶς συμβάλλεται καὶ συνεβάλετο ἐκπαλαι εἰς τὴν συγχώνευσιν ταύτην τοῦ ὁμογενοῦς στοιχείου, ἀλλ' ἄξιον περιεργείας τυγχάνει ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν προβαλλομένων αἰτήσεις ἰθαγενείας αἱ σύζυγοι εἰσὶν ὡσαύτως - ἑλληνίδες κόραι ἑλληνίδων οἰκογενειῶν, τοὐναντίον δ' οἱ λαβόντες ρωμουνίδας ἐκ τῆς ἐργατικῆς τάξεως ἕλληνες κατώρθωσαν νὰ μεταδώσωσιν αὐταῖς τε καὶ τοῖς τέκνοις γνήσια ἑλληνικὰ αἰσθήματα καὶ τοιαῦται οὐκ ὀλίγαι ὑπάρχουσιν οἰκογένειαι.

Τὸ ἀποτέλεσμα

Ἄλλοτε, ὅτε ρωμουνικὰ νομοσχέδια εἶχον ἀπαγορεύσει εἰς ξένους τὴν ἐν τοῖς ρωμουνικοῖς χωρίοις ἐγκατάστασιν οἰνοπωλείων καὶ τῶν τοιούτων ἡ ἐκ τῶν χωρίων ἀπέλευσις χιλιάδων ἑλλήνων ἄφατον εἶχε προξενήσει χαρὰν τῷ τότε πρεσβευτῇ τῆς Ἑλλάδος ἀειμνήστῳ Ἀλ. Ραγκαβῇ τῷ μόνῳ πλασθέντι διὰ διπλωματικὰς ἀποστολὰς σπανίῳ ἐκείνῳ ἀνδρί. Πρὸς τοὺς παρατηρήσαντας αὐτῷ τότε τὴν ἐκ τῶν χωρίων ἀθρόαν ἔξωσιν ὁ γηρυὸς διπλωμάτης εἶχεν ἀπαντήσει εὐστοχώτατα καὶ πρὸς τοὺς ξενηλάτας ρωμούνους ὑπουργοὺς ἀπηύθυνεν ἀδολώτατα εὐχαριστήρια. Σήμερον ἡ ρωμουνικὴ βουλὴ ἀπορρίπτουσα τὰς τοιαύτας αἰτήσεις δίδει τὸ προσῆκον μάθημα εἰς τοὺς δειλαίους ἐκείνους ὀψιπλούτους, τοὺς νομίζοντας ὅτι παύει οὕτω ἡ καὶ πρὸς αὐτοὺς ἀποτεινομένη κατὰ τῶν ἑλλήνων ἐχθροπάθεια τῶν Ρωμούνων. **Γ.**

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΑ

«Voința Națională»

Ἡ ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἀντιπολιτευομένη ἐφημερὶς περὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα δημοσιεύει τὰ ἑξῆς, οὐχὶ βεβαίως ἐκ φιλελληνικῶν ὁρμωμένη αἰσθημάτων, ἀλλ ἐκ πνεύματος ἀντιπολιτεύσεως ἐμπνεομένη:

Ἐὰν ὁ λόγος ἦν, λέγει ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς, μόνον περὶ λάθους γενομένου ἐν τῇ ὑποθέσει Βεδμὰρ, ἔπρεπε νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι καὶ ἐν Γαλαζίῳ κατὰ λάθος κατεσπαταλήθησαν αἱ πρόσοδοι τοῦ δήμου, ὅτι καὶ ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα ἐγένετο λάθος ἐπεμβάντος τοῦ ρωμουνικοῦ κράτους μόνον ἵν' ἀποκλεισθῇ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις καὶ ἀφεθῶσι ξένοι κληρονόμοι μετὰ ζουνιμιστῶν δικηγόρων κύριοι τοῦ ἐδάφους, ὅτι καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀπαλλοτριώσεως γαιῶν ἐπὶ τῆς γραμμῆς Πιτέστι, Κούρτεα καὶ Ἄρζες κατὰ λάθος ἐξηγοράσθησαν γαῖαι στοιχίζουσαι μόλις ἑκατοντάδας τινὰς φράγκων ἀντὶ πολλῶν μυριάδων.

Τοιούτων ὅμως ὄντων τῶν ἐπεμβάντων ἐν τῇ ὑποθέσει Βεδμὰρ ἀνδρῶν, καὶ τοιαύτης οὔσης τῆς προστασίας ἣν παρέχουσιν εἰς τὰ μίσθια αὐτῶν ὄργανα τὸ λάθος τοῦ κ. Κὰρπ ὁμοιάζει μὲ τὸ λάθος τοῦ κ. Καταρτζῆ, ὅστις ἔδωκε τὸν δῆμον Γαλαζίου νὰ τὸν ἐκμεταλλευθῶσιν οἱ Ρέσου-Ρομπέσκου καὶ Σα.

Οὕτως ἐνήργησεν καὶ ὁ ἄμωμος κ. Κὰρπ ἐπιτρέψας ἐς τοὺς φίλους του Μαγιορέσκον καὶ Βουϊκλίου νὰ ἐκμεταλλευθῶσι τὴν ὑπόθεσιν Βεδμάρ. Τοιουτοτρόπως καὶ οἱ κ.κ. Λαχωβάρης καὶ Κὰρπ ἔδωκαν τὸ πολύτιμον ζήτημα Ζάππα νὰ τὸ ἐκμεταλλευθῶσιν οἱ φίλοι του Τριαντάφυλλος, Βασίλειος Βρατιάνος καὶ Παουτσέσκου. Ὅπως δυσχεράνῃ δὲ τὴν τοιαύτην κατάστασιν ἡ κυβέρνησις οὐδὲ πρὸ τῆς διπλωματικῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ῥήξεως ὀπισθοχωρεῖ καὶ ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς κηρύττει ὅτι ἡ δίκη Ζάππα δεν εἶναι δυνατὸν νὰ λυθῇ εἰμὴ διὰ τῶν δικαστηρίων τῆς χώρας, ἀφ' ἑτέρου διακηρύττει ὅτι τὸ ἄρθρον 7 τοῦ συντάγματος οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν νῦν ὑπόθεσιν ταύτην. Πρὸς τί λοιπὸν τότε ἡ ἐπέμβασις αὐτῶν ἐν τῇ δίκῃ; Πρὸς τί ἡ διπλωματικὴ ῥῆξις, οὐδόλως προκειμένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 7; Τί ζητεῖ τὸ κράτος ἐν τῇ δίκῃ, τίνα δικαιώματα ἔχει νὰ προβάλλῃ, ἀφ' οὗ οὐδεὶς εἶναι δυνατὸν νὰ γένηται λόγος περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 7 ἐν τῇ κληρονομίᾳ Ζάππα; Ὑπάρχουσιν φυσικοὶ καὶ ἐκ διαθήκης κληρονόμοι, καὶ ὅταν τὸ κράτος δὲν ἐπικαλεῖται τὸ ἄρθρον 7 ἐπὶ τίνος ἀξιώσεως δύναται νὰ στηριχθῇ ἡ ἐπέμβασις αὐτοῦ; Τὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐρώτησιν παρέχει ἡ παρουσία τῶν κυριωτέρων δικηγόρων τῶν κληρονόμων, οἵτινες εἰσὶν τὰ ἀφοσιωμένα ὄργανα τοῦ κρατοῦντος κόμματος. Διὰ τίνος μέσου θὰ ἠδύνατο ἡ κυβέρνησις νὰ ἔλθῃ εἰς ἀρωγὴν αὐτῶν καὶ διευκολύνῃ τὴν ἐπιτυχίαν τινῶν ἐξ αὐτῶν ἐν δίκῃ ἐν ᾗ πρόκειται περὶ ἑκατομμυρίων; Ἐπεμβαίνουσα καὶ αὕτη ὅπως διακηρύξῃ, ἀλλὰ μόνον ὅπως διακηρύξῃ ὅτι τὸ ἄρθρον 7 δὲν ἐφαρμόζεται ἐν τῇ κληρονομίᾳ Ζάππα! Ἀφ' ἑνὸς ἡ κυβέρνησις ἀποκλείνει τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἐκ τῆς δίκης προσάγουσα τὴν ἀρχὴν ὅτι κράτος τι δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀγροτικὰ ἀκίνητα ἐν ἑτέρῳ, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ποιεῖται τὴν θαυμασίαν ἐκείνην δήλωσιν περὶ τοῦ ἄρθρου 7. Πρὸς τί ταῦτα πάντα; καὶ πρὸς τίνα σκοπόν; ἵνα προσπορίσῃ μεγάλα ὀφέλη εἰς τοὺς κ. κ. Τριαντάφυλλον καὶ Βασίλειον Βρατιάνου! Τὰ ὀφέλη δὲ ταῦτα ἀπορρέουσιν ἀφ' ἧς ἡμέρας προυτάθη ἐν τῇ Βουλῇ τῇ εἰσηγήσει τῶν δικηγόρων τούτων νομοσχέδιον πρὸς ἑρμηνείαν τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Συντάγματος.»

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἡ στρατιωτικὴ ἀστυνομία

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν συνειργάσθησαν ὁ κ. Θεοτόκης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν κ. Τσαμαδὸς, ὅπως καταρτίσωσι τὰ γνωστὰ συμπληρωματικὰ νομοσχέδια, τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ στρατιωτικῆς ἀστυνομίας νόμου.

Ἡ ἐργασία τῆς συντάξεως τῶν νομοσχεδίων τούτων ἐπισπεύδεται, ἵνα κατορθωθῇ ἡ σύγχρονος καθ' ὅλον τὸ κράτος ἐγκατάστασις τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἰανουαρίου.

Τὸ νομοσχέδιον περὶ συναλλαγματικῆς

Παρασκευάζεται ἤδη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς δικαιοσύνης τὸ περὶ συναλλαγματικῆς νομοσχέδιον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων νομοθεσιῶν καὶ τῶν ἀξιώσεων τοῦ ἐμπορίου. Μεταξὺ τῶν ἄλλων διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου τούτου εἶναι, ὅτι ἡ συναλλαγματικὴ κατὰ τὴν λῆξίν της θὰ ἐκτελῆται ὡς τίτλος διὰ διαταγῆς τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν. Ὅπως δὲ τοιουτοτρόπως ἡ συναλλαγματικὴ περιβληθῇ διὰ τύπων καθιστώντων αὐτὴν εἶδος χαρτονομίσματος κατὰ τὰ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ κρατοῦντα, ἡ προσωπικὴ κράτησις ἀφ' ἑαυτῆς θὰ καταργηθῇ.

Ὁ φόρος τοῦ οἴνου

Ἐπιτροπὴ ἀντιπροσωπεύουσα τὴν ἐν Ἀθήναις συντεχνίαν τῶν παντοπωλῶν ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐζήτησε τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ οἴνου φόρου κατὰ ἓν λεπτὸν ἄνευ διακρίσεως τοῦ πληθυσμοῦ. Ὁ κ. Τρικούπης ἀκούσας μενὰ προσοχῆς τὰς αἰτήσεις τῶν παρουσιασθέντων, ἀπήντησεν ὅτι θέλει μελετήσει τὸ ζήτημα κατὰ πόσον εἶναι συμφέρον εἰς τὸ δημόσιον.

Τὰ ἐπιβαλλόμενα ναυτιλιακὰ τέλη

Τὸ ἄθροισμα τῶν φαρικῶν καὶ ἀγκυροβολίας τελῶν ἀνέρχεται εἰς τὰ ἀκόλουθα ποσά:

α'). Ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων, τῶν τε ἑλληνικῶν καὶ τῶν πρὸς ταῦτα ἀφομοιουμένων ξένων, τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ:

70 κατὰ τόνον λεπτὰ, ἐὰν ἀποβιβάσωσι φορτίον καὶ παραλάβωσιν ἄλλο.

50 κατὰ τόνον λεπτὰ, ἐὰν ἐνεργήσωσι τὴν ἑτέραν τῶν πράξεων τούτων.

30 κατὰ τόνον λεπτὰ, ἐὰν μήτε ἀποβιβάσωσι, μήτε ἐπιβιβάσωσι φορτίον.

Τὰ τέλη ταῦτα εἰσπραττόμενα τὰ ἥμισυ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου καὶ τὰ ἕτερα ἥμισυ ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν φάρων, λογίζονται καὶ καταβάλλονται εἰς μεταλλικὸν νόμισμα.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀτμοπλοίων, προερχομένων ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἐπιβάλλονται τὰ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω τελῶν.

Ἀρχαῖον ἀνάγλυφον

Κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τὰς ὄπισθεν τῆς Ἀπροπόλεως ἐνεργουμένας ἀνευρέθη ἀξιόλογον ἀνάγλυφον παριστῶν ἀσθενεῖς προσερχομένους εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν πρὸς θεραπείαν.

Ἐκ τοῦ εὑρήματος λείπουσιν αἱ δύο κεφαλαὶ συντριβεῖσαι.

Ἐξετάφη ἐπίσης καὶ μαρμαρίνη τετράγωνος τράπεζα ἀκεραία.

Αἱ ἀνασκαφαὶ ἐξακολουθοῦσιν ὑπὸ 30 ἐργατῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δάϊρπφελδ.

Δῶρον τῇ βασιλίσσῃ

Ὁ κυβερνήτης τοῦ ἐν Πειραιεῖ ὁρμοῦντος ρωσσικοῦ „Κορνίλωφ" ἐδώρησεν εἰς τὴν βασίλισσαν περίεργον πολυθρόναν, ἰαπωνικῆς κατασκευῆς, ἔχουσαν δὲ μεγάλην ἀξίαν. Ὁ ρῶσσος πλοίαρχος προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοπροσώπως παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης, ἥτις ἐξέφρασεν αὐτῷ ἐπὶ τούτῳ τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς.

Τὸ ἐθνικὸν θέατρον

Μετὰ μεγάλης δραστηριότητος καὶ ταχύτητος ἐπισπεύδεται ἡ ἀνέγερσις τοῦ κτιρίου τοῦ ἐθνικοῦ θεάτρου παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. Ἡ κυρία πρόσοψις ἔφθασεν ἤδη μέχρι τοῦ πρώτου γεισώματος τοῦ ἄνωθι τῶν πέντε κυρίων εἰσόδων, αἱ ὁποῖαι φρονοῦμεν εἶναι στενότεραι ἀπὸ τὰς στενωτέρας εἰσόδους τῶν μεγάλων τῆς πόλεως οἰκιῶν. Ἐπίσης προὐχώρησεν ἡ ἀνέγερσις τῆς σκηνῆς καὶ τῶν περὶ τὴν σκηνὴν δωματίων τῶν μηχανῶν καὶ ἀποσκευῶν. Τὰ δωμάτια τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν ἀσκήσεων ἀποπερατοῦνται προσεχῶς, λέγεται δὲ, ὅτι ἀπὸ τοῦδε σκέψεις γίνονται περὶ σχηματισμοῦ ἐπιτροπῆς προκαταρκτικῆς, ἥτις θὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἐν γένει ἱδρύσεως τῆς σχολῆς καὶ τῶν προπαρασκευαστικῶν τῆς λειτουργίας τοῦ θεάτρου ἐργασιῶν. Τῆς ἐπιτροπῆς τὸν σχηματισμὸν καὶ τὰς ἀποφάσεις ἐλπίζομεν ὅτι θὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ ἀναγγείλωμεν λίαν προσεχῶς.

Τουρκικὸν τορπιλοφόρον

Τὸ πρὸ μηνὸς ἐπισκευαζόμενον εἰς τὸ μηχανοποιεῖον τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστασιάρχου Τζὼν-Μὰκ-Δούαλ καὶ Βάρβουρ τουρκικὸν τορπιλλοφόρον „Γερμανία" ἔλαβε τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφά του ἐκ τοῦ ὑγειονομείου Πειραιῶς καὶ ἀναχωρεῖ αὔριον διὰ Κωνσταντινούπολιν, ὅπως παραδοθῇ εἰς τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν. Ἡ δαπάνη τῆς ἐπισκευῆς ἀνῆλθεν εἰς 17,000 δρ. περίπου.

110 ἐτῶν

Ἐν ἡλικίᾳ 110 ἐτῶν ἀπεβίωσε πρό τινων ἡμερῶν ἐν Σπέτσαις ὁ Ἀναγνώστης Ἀλεποχωρίτας, ἐν τῶν τελευταίων ἐπιζώντων λειψάνων τῶν θαλασσομάχων τοῦ εἰκοσιενός. Ἡ κηδεία τοῦ ἐνδόξου ἀγωνιστοῦ ἐγένετο πάνδημος καὶ ἐπιβάλλουσα.

Ὁ Ἕλλην ὑψίφωνος Ἰωάννης Ἀποστόλου

Ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ ἐν Τουρίνῳ ἐπὶ παρουσίᾳ 5,000 θεατῶν ἐπαίχθη ἡ „Cavaleria Rusticana" διὰ πρώτην φοράν. Τὸ μέρος τοῦ ὑψιφώνου ἐξετέλεσεν ὁ ἕλλην ὑψίφωνος Ἰωάννης Ἀποστόλου. Ἅπασαι αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες δὲν φείδονται ἐπαίνων διὰ τὸν ἕλληνα ὑψίφωνον, ὃν ἀποκαλοῦσι μέγαν καλλιτέχνην διά τε τὴν φωνὴν καὶ τὸ πάθος. Ὁ ὑψίφωνος ἐκίνησε τὸν ἐνθουσιασμὸν τρὶς ἐπαναλαβὼν τὴν „Siciliana", τὴν «Πρόποσιν» καὶ τὸ „Addio alls madre". Ὁ κ. Ἀποστόλου, λέγει τὸ „Secolo" τοῦ Μιλάνου, εἶναι νέος ἀκόμη, ἀλλ' ἔχει εὐρὺ μέλλον ἐνώπιόν του. Χαίρομεθ πολὺ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συμπαθοῦς καλλιτέχνου, ὅστις καὶ ἐνταῦθα εἶχε δείξει σημεῖα τοῦ λαμπροῦ σταδίου του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἀπεβίωσε πρό τινος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ μεγάλην καὶ σπανίαν ἀρχαιολογικὴν δωρεὰν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον ἀποστείλας Ἰωάννης Δημητρίου.

Πολυάριθμοι ἦσαν οἱ κατατεθέντες ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου στέφανοι. Ἐκ τῶν πρώτων προσελθὼν ὁ ἡμέτερος πολιτικὸς πράκτωρ κ. Γρυπάρης κατέθηκε μεγαλοπρεπέστατον καὶ ὑπερμεγέθη στέφανον ἐξ ὀνόματος τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἥτις μαθοῦσα τὸ λυπηρὸν γεγονὸς ἀπέστειλεν αὐτῷ τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα:

„Ἡ βασιλικὴ κυβέρνησις βαθύτατα θλιβεῖσα ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Ἰωάννου Δημητρίου, πατριώτου γενναιοδώρου ὅσῳ καὶ εἰλικρινοῦς καὶ πεφωτισμένου, ἐντέλλεται ὑμῖν, ἵνα ἐν ὀνόματι αὐτῆς καταθέσητε ἐπὶ τῆς σοροῦ του στέφανον καὶ ἀποδώσητε τῷ νεκρῷ δημοτελῶς τὰς τελευταίας τιμὰς μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ πολιτικοῦ πρακτορείου".

ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Τὴν κατάθεσιν τοῦ στεφάνου ὁ πολιτικὸς ἡμῶν πράκτωρ συνώδευσε διὰ τῆς ἑξῆς προσφωνήσεως:

„Ἐντολῇ καὶ ὀνόματι τῆς βασιλικῆς κυβερνήσεως, τὰ μάλιστα θλιβείσης ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου σου, κατατίθημι εὐλαβῶς ἐπὶ τῆς τιμίας σοροῦ σου, μεγάτιμε πατριῶτα Ἰωάννη Δημητρίου, εἰς τεκμήριον ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης τὸν στέφανον τόνδε".

Ἡ διαθήκη αὐτοῦ

Ἡ διαθήκη τοῦ Ἰωάννου Δημητρίου, ἀποσφραγισθεῖσα τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν, ἔχει ἐν περιλήψει ὡς ἑξῆς, χρονολογουμένη ἀπὸ τὰς 18 Ἰουλίου 1884:

„Ἐγκαθιστῶ κληρονόμους ἁπάσης τῆς τε κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας μου τὰς δύο ἀδελφάς μου, τὴν Τουρούδαν σύζυγον Νικολάου Ζηροῦ καὶ τὴν Πηνελόπην σύζυγον τοῦ Κωνσταντίνου Χρυσοχόου, ἐν ἐλλείψει δὲ αὐτῶν τοὺς κατὰ ρίζαν φυσικοὺς κληρονόμους των. Κληροδοτῶ δὲ α' εἰς τὸν ἐν Ραμλίῳ ναὸν τοῦ προφήτου Ἠλίου λίρας Ἀγγλίας 100· β' εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἑλληνικῆς κοινότητος λίρας Ἀγγλίας 500· γ' εἰς τὰ σχολεῖα τῆς πατρίδος μου πόλεως Λήμνου λίρας Ἀγγλίας 500· δ' ἅπαντα τὰ μετὰ τὸν θάνατόν μου εὑρεθησόμενα παρ' ἐμοὶ ἢ ἄλλῳ τινὶ τρίτῳ καὶ εἰς ἐμὲ ἀνήκοντα ἀρχαῖα νομίσματα καὶ παντὸς εἴδους ἀρχαιότητας ὡς καὶ τὰ περὶ ἀρχαιολογίας βιβλία μου, θέλουσιν ἀποσταλῆ παρὰ τῶν κληρονόμων μου διὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικοῦ προξενείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ὅπως κατατεθῶσιν ἐν τῇ αὐθούσῃ τοῦ φέροντος τὸ ὄνομά μου αἰγυπτιακοῦ Μουσείου. Παρακαλῶ τοὺς κληρονόμους μου, ὅπως κοινῇ συνεννοήσει διανειμωσιν 100 λίρας Ἀγγλίας εἰς πτωχὰς τῆς πατρίδος μας οἰκογενείας".

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Νέος Μακεδὼν δωρητής.

Ὁ ἐν Βελιγραδίῳ θερμότατος πατριώτης κ. Γεώργιος Βούτσιος ἀφιέρωσε κτήματά του εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινότητα τῆς πατρίδος του ὑπὲρ τῶν ἐν Κλεισούρα ἑλληνικῶν σχολείων.

Νεκροφάνεια

Μία ἐκ τῶν συνήθων νεκροφανειῶν συνέβη ἐσχάτως ἐν τῷ χωρίῳ Περιβολίοις τῆς Ρεθύμνης. Ἀποθανούσης της χήρας Δαλμάρου, οἱ οἰκεῖοι νεκρικῶς διακοσμήσαντες ἔπεμψαν προσκαλοῦντες ἱερέα, ἄλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἡ γραῖα πρὸς ἔκπληξιν τῶν παρόντων ἀνέστη καὶ ἐξεπλήσσετο βλέπουσα ἑαυτὴν εἰς τοιαύτην κατάστασιν, καὶ ἐπιζήσασα ἡμέρας τινὰς ἔτι ἀπέθανεν ἔπειτα.

Ὁ χρυσοῦς λέβης

Κατὰ τὴν «Σαμπὰχ», ἐν Σαμψοῦντι ἐνεργηθεισῶν πρὸ διετίας ἀνασκαφῶν ὑπό τινος ἰδιώτου ἀνευρέθη χρυσοῦς λέβης βάρους 42 ὀκάδων(;) παραδοθεὶς πρὸς φύλαξιν εἰς τὸν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὑποπρόξενον τῆς Ἑλλάδος. Μετὰ παρέλευσιν δὲ χρόνου τινὸς ὁ χρυσοῦς λέβης ζητηθεὶς δὲν ἐπεστράφη, διὸ γίνονται ἤδη αἱ δέουσαι ἐνέργειαι πρὸς ἀπόδοσιν αὐτοῦ. Ἀμ' δὲν θὰ σᾶς δώσωμεν πίσω τόσον χρυσὸν ἐν τοιαύταις ἡμέραις; Ἂν ἔχετε τύχη!

Ἡ πρώτη ἔκθεσις τοῦ κ. Λόου

Ὁ ἐν Ἀθήναις οἰκονομολογικὸς ἀπεσταλμένος τῆς τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ἀπέστειλεν ἤδη εἰς Λονδῖνον τὴν πρώτην του ἔκθεσιν. Καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, ἡ ἔκθεσις αὕτη εἶναι λίαν εὐνοϊκή, τὸ δὲ ἀγγλικὸν περιοδικὸν «Στάτιτ» εἰς ἓν τῶν τελευταίων αὐτοῦ φύλλων ἀποδίδει εὐνοϊκὰς εἰδήσεις, τὰς διαβιβασθείσας παρὰ τοῦ οἰκονομολογικοῦ ἀπεσταλμένου.

Λόου καὶ Ροὺ

Κατ' ἀξιοπίστους εἰδήσεις, ἡ περὶ τῆς οἰκονομικῆς θέσεως καὶ τῶν οἰκονομικῶν ἀπόψεων τῆς Ἑλλάδος ἔκθεσις τοῦ Κ. Λόου εἶναι λίαν εὐμενής, εὐμενὴς δὲ ἀλλ' οὐχὶ ἐν ἴσῳ μέτρῳ, ἡ τοῦ Κ. Ρού. Μεγάλαι ἐλπίδες συνδέονται ἰδίως ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸς τὴν εἰσπραξιν τῶν τελῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν γεωργικῶν προϊόντων εἰς χρυσόν, πιστεύεται δ' ὅτι, μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων ὑπὸ τῆς Βουλῆς, θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ συνομολόγησις τοῦ μείζονος δανείου, ὅπερ θὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀπαραίτητον νομισματικὴν ἀνακούφισιν.

Ἐπιστημονικὴ ἐκδρομὴ εἰς Ἑλλάδα καὶ τοὺς Ἁγίους Τόπους

Πολυάριθμος ὁμὰς Ἄγγλων καὶ Γερμανῶν ἐπιστημόνων μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ἀπετελέσθη ἐν Λονδίνῳ καὶ προτίθεται κατὰ τὰ τέλη προσεχοῦς Ἰανουαρίου νὰ ἐκδράμῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Ἁγίους Τόπους. Οἱ Ἄγγλοι καὶ Γερμανοὶ περιηγηταὶ θὰ εἶναι πλειότεροι ἴσως τῶν χιλίων ἐν ὅλῳ, θὰ ἐπιβαίνωσι δὲ τριῶν ἐπὶ τούτῳ ἐνοικιασθησομένων πλοίων τῆς Γερμανικῆς Ἑταιρίας. Ἡ ἐκδρομὴ ἥτις θὰ διαρκέσῃ τρεῖς περίπου μῆνας θὰ ἔχῃ ἐπιστημονικὸν σκοπόν· θὰ ἐξετασθῇ δὲ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Ἰουδαία ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις ὑπὸ τῶν περιηγητῶν. Πρὸς τοῦτο τὸ ἐκλεγὲν κομιτᾶτον τὸ ὁποῖον προπαρασκευάζει τὰ τῆς καθόδου ἐζήτησε πληροφορίας διαφόρους στατιστικὰς παρὰ τῶν ὑπουργείων καὶ ἰδίως πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. Ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος μετὰ διατριβὴν τεσσαράκοντα ἡμερῶν οἱ περιηγηταὶ θ'ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

Η ΛΑΙΜΗΤΟΜΟΣ

Ἑπτὰ κεφαλὰς

Ἑπτὰ πταῖσται πρὸς τὸν νόμον ἀπέτισαν διὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν τὴν τιμωρίαν τῶν πράξεων αὐτῶν ἐν Αἰγίνῃ καὶ Ναυπλίῳ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ
Οἱ κατάδικοι

Ἡ «Πληξαύρα» ἀποπλεύσασα ἐκ Πειραιῶς κατέπλευσεν εἰς Αἴγιναν. Τὴν πρωΐαν δὲ τῆς ἑπομένης ἀπεβιβάσθησαν οἱ δήμιοι καὶ ἐστήθη ἡ λαιμητόμος παρὰ τὰς αὐτόθι φυλακὰς καὶ ἐγγὺς τῆς παραλίας. Ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε κατάπλου τῆς «Πληξαύρας» ἐννόησαν οἱ Αἰγινῆται ὅτι ἐπρόκειτο περὶ θανατικῶν ἐκτελέσεων καὶ ἀθρόοι τὴν πρωΐαν συνέρρευσαν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως συρρεόμενοι παρὰ τὸ ἐκ στρατιωτῶν τετράγωνον ὅπερ εἶχε σχηματισθῆ περὶ τὴν λαιμητόμον. Ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Σπανίδης μεταβὰς αὐτόθι διὰ τῆς «Πληξαύρας» ἐπεσκέφθη πρῶτος ἐν ταῖς φυλακαῖς τοὺς μέλλοντας νὰ καρατομηθῶσι κατηδίκους τέσσαρας τὸν ἀριθμόν. Ὀνομάζονται δὲ οὗτοι Ἰωάν. Σαραντόπουλος, Κ. Τσέλιου Δούκας, Χουσεὶν Νουρτζᾶ, Ὀθωμανὸς τὸ θρήσκευμα καὶ Ἐ. Μελισσαράτος. Ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων οἱ τρεῖς πρῶτοι εἶναι ληστὰι διαπράξαντες τὴν 8 μαρτίου 1891 τὴν ἐν Μακροχωρίῳ τῆς Λαρίσσης ληστείαν μετὰ βασάνων κατὰ τοῦ Ὀθωμανοῦ Χαλὴλ Κοντόγλου, τῆς συζύγου του καὶ τῆς θυγατρός του πλήξαντες αὐτοὺς διὰ πελέκεως. Τοὺς ληστὰς τούτους ἀγνώστους διατελοῦντας ἐπί τινα χρόνον ἀνεκάλυψεν ὁ ἀνακριτὴς κ. Σκοῦφος ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ ὁποίου καὶ συνελήφθησαν ἡμέρας τινὰς μετὰ τὴν λῃστοπραξίαν. Καὶ οἱ τρεῖς δικασθέντες κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον. ὁ δὲ τέταρτος Μελισσαράτος κατηγορεῖτο καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον διότι ἐνεδρεύσας ἐδολοφόνησε κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τὸν Εὐαγ. Καροῦσον καθ' οὗ οὐδεμίαν ἀφορμὴν εἶχεν.

Ἀπόπειρα αὐτοκτονίας τοῦ Ὀθωμανοῦ

Ἐν ταῖς φυλακαῖς Αἰγίνης ὀλίγον πρὸ τῆς ὥρας τῆς ἐκτελέσεως μετέβη μετὰ τοῦ εἰσαγγελέως ὁ ἱερεὺς τῶν φυλακῶν παρὰ τοῖς δύο ἐκ τῶν καταδίκων, πλὴν τοῦ Ὀθωμανοῦ ὅπως κινήσῃ αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν, τοὺς ἐξομολογήσῃ καὶ παράσχῃ αὐτοῖς τὴν κοινωνίαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Ἀπαθεῖς ἤκουσαν οἱ κατάδικοι τὸν ἱερέα, ἀμφότεροι δὲ ὡμολόγησαν τὴν πρᾶξίν των καὶ ἡτοιμάσθησαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν. Εἰδοποιήθη δὲ καὶ ὁ Ὀθωμανὸς Χουσεὶν Νουρτζᾶς διὰ νὰ ἑτοιμασθῇ. Ὅτε ὅμως μετέβησαν νὰ τὸν παραλάβουν καὶ τὸν μεταφέρουν εἰς τόπον τῆς ἐκτελέσεως τὸν εὗρον ἐν τῷ κελλίῳ του ἡμιθανῆ καὶ πλέοντα εἰς τὸ αἱμά του. Ὁ κατάδικος οὗτος ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ ἀποκόψας μέρος τοῦ λαιμοῦ του διὰ ξυραφίου. Ἐν τοσούτῳ ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἐν ᾗ εὑρίσκετο ἐτέθη ἐπὶ φορείου καὶ μετηνέχθη εἰς τὸ μέρος τῆς ἐκτελέσεως διὰ νὰ ὑποστῇ τὴν ποινήν του.

Ἡ ἐκτέλεσις

Τὴν 6 1/2 ὥραν μετηνέχθησαν οἱ δήμιοι παρὰ τὴν λαιμητόμον καὶ ἐδοκιμάσθη ἀναβιβασθεῖσα καὶ καταβιβασθεῖσα ἡ μάχαιρα γελῶν δὲ καὶ τρίβων τὰς χεῖρας ὁ δήμιος Ἀρβανίτης, ἀνέμενε τὴν ὥραν διὰ νὰ σύρῃ αὐτὸς τὴν μάχαιραν, ὡς ἔλεγεν ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ. Ἀλλ' ὁ Ἀμοιραδάκης δὲν τῷ ἔκαμε τὴν χάριν. Μετ' ὀλίγον φέρονται ἐν διπλῷ στοίχῳ στρατιωτῶν σιδηροδέσμιοι οἱ κατάδικοι καὶ ἐπὶ φορείου ὁ αἱματόφυρτος Χουσεΐν.

Ἀναγινώσκεται ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις καὶ τὸ πέριξ πλῆθος ἐν ἀγωνίᾳ καὶ φρίκῃ ἀναμένει τὴν ἐκτέλεσιν. Οἱ κατάδικοι κατὰ διαδοχὴν ἀνέρχονται ἐπὶ τοῦ ἱκρίου, ὁμιλοῦσι πρὸς τὸ πλῆθος ὁμολογοῦντες τὴν πρᾶξιν των καὶ ζητοῦντες συγχώρησιν. Αἱ κεφαλαὶ χωρίζονται ἀπὸ τὰ σώματα καὶ ἀναμιγνύονται ἐν τῷ σάκκῳ αἱμοστάγεῖς ὡς εἰς κοινὸν τάφον. Ὁ Χουσεὶν δὲν ἠδύνατο νὰ σταθῇ εἰς τοὺς πόδας του οὔτε νὰ ὁμιλήσῃ. Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἡ κεφαλή του ἐτέφη εἰς τὴν λαιμοδόχον σανίδα, ἐφαίνετο νεκρὸς πρὶν ἡ καταπέσῃ ἡ μάχαιρα καὶ ἀποπερατώσῃ τὸ ἔργον, ὅπερ αὐτὸς διὰ ξυραφίου ἀπεπειράθη κατὰ τοῦ λαιμοῦ του!

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ

Κατέπλευσεν εἰς τὸν ἡμέτερον λιμένα ἡ φέρουσα τὴν λαιμητόμον καὶ τοὺς δημίους ἀτμοημιολία «Πληξαύρα». Ἡ εἴδησις περὶ τοῦ κατάπλου της διεθόη ἐν ἀκαιρεῖ εἰς τὴν πόλιν, οἱ πάντες δὲ μετ' ἀνυπομονησίας διηρώτων περὶ τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐκτελέσεως.

Ὁ πατὴρ

Περὶ τὴν 4ην πρωϊνὴν ὥραν ἀνῆλθον εἰς τὸ Παλαμήδιον ὅπως ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἴδω τοὺς καρατομηθησομένους καὶ πρὸ πάντων τὸν ἀποχωρισμὸν τοῦ γέροντος Σαμαρᾶ ἀπὸ τοῦ υἱοῦ του. Κίνησις καὶ ψιθυρισμοὶ ἀσυνήθεις ἐπεκράτει ἐν ταῖς φυλακαῖς μεταξὺ τῶν καταδίκων. Τὴν 6 1/2 ὥραν ὁ φρούραρχος Παλαμηδίου διατάσσει τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἐξαγωγὴν τῶν καρατομηθησομένων τριῶν καταδίκων, ὅπως ἐξομολογηθῶσιν εἰς τὸν ἱερέα τῶν φυλακῶν καὶ μεταλάβωσι τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ὅπερ καὶ οἱ τρεῖς μετὰ προφανοῦς σεβασμοῦ πράττουσιν.

Ἐξερχόμενοι τῶν φυλακῶν δένονται σφιγκτὰ τὰς χεῖρας ὄπισθεν ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων καὶ ἀνὰ εἷς μεταβαίνοντες πρὸ τῶν παραθύρων τῶν ἄλλων φυλακῶν ζητοῦσι συγχώρησιν παρὰ τῶν καταδίκων:

— Συχωρᾶτέ μας καὶ Θεὸς συχωρέσοι σας.

— Θεὸς σχωρέσοι, βρὲ παιδιά. Κουράγιο! Μὴ δειλιάσετε! ἀποκρίνονται οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενοι συνιστῶντες οὕτω εἰς τοὺς καρατομηθησομένους γενναιότητα:

— Μὴ μᾶς ντροπιάσετε!

— Σιωπή! διατάσσει ὁ φρούραρχος καὶ πάντες οἱ κατάδικοι μεμψιμοιροῦντες σιωπῶσιν.

Οἱ κατάδικοι ὡς γνωστὸν εἶναι τρεῖς τὸν ἀριθμόν. Πρῶτος ἐξέρχεται ὁ Βασ. Ι. Σαμαρᾶς, γέρων ἤδη τὴν ἡλικίαν, ἀριθμῶν 66 ἔτη ἐπὶ τῆς ράχεώς του. Εἶναι ὑψηλοῦ ἀναστήματος καὶ μεθ' ὅλον τὸ προβεβηκὸς τῆς ἡλικίας του εὐθυτενής. Κόμη καὶ γενειὰς λευκὴ περιπλαισιοῦσι τὸ πρόσωπόν του. Φαίνεται ἀτάραχος καὶ ἀστειεύεται μάλιστα. Οὗτος κατηγορεῖται, ὡς γνωστὸν, ὅτι ἐκ συστάσεως μετὰ τοῦ υἱοῦ του Νικολάου ἐφόνευσε διὰ πελέκεως τὴν 3ην ὀκτωβρίου 1890 τὸν υἱόν του Ἰωάννην, τὸ δὲ κακουργιοδικεῖον κατεδίκασεν ἀμφοτέρους εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν, καὶ ὁ μὲν πατὴρ καρατομεῖται σήμερον, ὁ δὲ υἱὸς ἀπέφυγε τὴν λαιμητόμον χαρισθείσης εἰς αὐτὸν πρὸ 4 ἡμερῶν τῆς ζωῆς.

Συγκινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ στιγμὴ τοῦ ἀποχωρισμοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ μεθ' ὅλην τὴν φρικώδη ἀνάμνησιν τοῦ κακουργήματος, ὅπερ ἀμφότεροι ἔπραξαν. Ὁ γέρων Σαμαρᾶς ἀπερχόμενος τῶν φυλακῶν στρέφεται διὰ τελευταίαν φορὰν πρὸς τὸν εἰς τὸ παράθυρον τῆς φυλακῆς ἱστάμενον δακρύβρεκτον υἱόν του καὶ τῷ λέγει μεγαλοφώνως, ὥστε ὑπὸ πάντων ν' ἀκουσθῇ:

— Σκέφου..... ἔκαμες διπλοῦν ἔγκλημα.... ἀδελφοκτονίας καὶ πατροκτονίας!

Πάντες οἱ παριστάμενοι ἐπὶ τοῖς ἐν εἴδει παραπόνου λόγοις τοῦ εἰς θάνατον ἀπαγομένου πατρὸς ἐφρικίασαν, ἀναμνησθέντες ἄλλως τε, ὅτι ὁ πατὴρ, μαθὼν πρὸ ἡμερῶν, ὅτι ἐπρόκειτο νὰ καρατομηθῶσιν αὐτὸς καὶ ὁ υἱός του, τηλεγραφικῶς παρεκάλεσε τὸ ὑπουργεῖον νὰ χαρισθῇ ἡ ζωὴ τοὐλάχιστον εἰς τὸν υἱόν, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν του ἐκ τῆς φυλακῆς πλησιάσαντες εἰς ἀπόστασιν αὐτὸν ἠρωτήσαμεν τί ἐνόει διὰ τῆς πρὸς τὸν υἱόν του φράσεως ἐκείνης:

— Ἐγὼ εἶμαι ἀθῶος—μοὶ λέγει—ἐκεῖνος, ἐκεῖνος ἐσκότωσε πατέρα καὶ ἀδελφόν!—ὑπονοῶν ὅτι ὁ ἤδη κατάδικος υἱός του ἐφόνευσε τὸν ἄλλον υἱόν του, ἐξ οὗ φόνου καρατομεῖται σήμερον καὶ αὐτὸς ὁ πατήρ.

Ὁ γέρων κατάδικος ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ κομβολόγιον ὅπερ ἐδώρησεν εἰς τὸν ἐξομολογήσαντα αὐτὸν ἱερέα. Εἶχεν ἐπίσης καὶ μικρὸν προσευχητάριον ὅπερ ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἐπὶ τῆς λαιμητόμου. Ἐλησμόνησα νὰ σημειώσω ὅτι ἐν τέλει εἶπεν ἡμῖν ὁ γέρων, ὅτι ἀφῆκε διαθήκην, δι' ἧς καθιστᾷ κληρονόμον του τὸν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενον υἱόν του, ὑποδείξας αὐτῷ καὶ μέρος ἐν τῷ χωρίῳ του Σαραντα-πήχῳ, ἐν ᾧ εἶχε κεκρυμμένα χρήματα ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς συλλήψεώς του.

«Ἡ ὑπόθεσις ἐτελείωσε»

Ὁ δεύτερος κατάδικος ὀνομάζεται Ν. Κιβωτάκος καταγόμενος ἐκ Μάνης καὶ ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Παπαδογκοναίων. Κατεδικάσθη οὗτος εἰς θάνατον ὡς δολοφονήσας ἀναιτίως Διακιόπουλόν τινα, μετὰ τὸν φόνον τοῦ ὁποίου ἀπέστειλεν εἰς τοὺς συγγενεῖς του τὸ ἑξῆς λακωνικώτατον τηλεγράφημα, ἐφάμιλλον πρὸς τὸ περίφημον ἐκεῖνο: «Ἔρρει τὰ κᾶλα κτλ.» τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατῶν. Ἰδοὺ τί ἐτηλεγράφησεν ὁ Κιβωτάκος: Ἡ ὑπόθεσις ἐτελείωσεν. Μένετε ἥσυχοι. Φυλαχθῆτε». Ὁ φόνος προῆλθεν ἐκ τοῦ γνωστοῦ ἐθίμου τῶν Μανιατῶν. Ὁ κατάδικος ἄγει ἡλικίαν 40 περίπου ἐτῶν—ὡς μᾶς εἶπε—καὶ ὑπηρέτησεν ὡς ὑποξιωματικὸς ἐφ' ὅλων τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων. Ἐκ τῶν κινήσεων καὶ τῶν ἀπαντήσών του, εἰς τὰς ἐρωτήσεις μας φαίνεται ὅτι τὰ ἔχει χάσει.

Ὁ Ἀλμύρης κλαίων τραγωδεῖ

Ὁ τρίτος κατάδικος ὀνομάζετο Ἀλμύρης καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον ἐπὶ φόνῳ καὶ βιασμῷ κορασίδος. Εἶναι 20ετὴς τὴν ἡλικίαν, μετρίου ἀναστήματος καὶ φυσιογνωμίας οὐδὲν τὸ κακοῦργον προδιδούσης. Οὗτος καθ' ὅλην τὴν νύκτα κλαίων ἐτραγούδει ἓν τετράστιχον ὅπερ ἐπανέλαβεν, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω καὶ ἐπὶ τῆς λαιμητόμου. Ἐν ταῖς φυλακαῖς διεκρίνετο διὰ τὰ δίστιχα τὰ ὁποῖα ἐταίριαζεν εἰς τοὺς ἄλλους καταδίκους.

«Νάτοι ἔρχονται!»

Τὴν 8ην ὥραν παρὰ 10 λεπτὰ κίνησις ἐπεκράτησε μεταξὺ τοῦ πλήθους καὶ ἠκούσθησαν κραυγαί:

— Νάτοι, ἔρχονται!

Καὶ τὴν στιγμὴν ἐκείνην στρατιωτικὴ συνοδία διασχίσασα τὸ ἐκ στρατιωτῶν τετράγωνον ἤγαγεν ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως τοὺς καταδίκους. Ἀναγινώσκεται πρῶτον ἡ ἀπόφασις κατὰ τοῦ γέροντος Σαμαρᾶ, ὅστις μετὰ μεγάλης ἀτταραξίας προχωρεῖ πρὸς τὴν λαιμητόμον, Πρὸ τῶν βαθμίδων ἵσταται ἐπ' ὀλίγον ὡσεὶ διστάζων — ὁ Ἀμοιραδάκης τὸν παρατηρεῖ ὑπόπτως —καὶ ἀνέρχεται τὰς βαθμίδας. Εἶχεν ἤδη δεθῆ ἐπὶ τῆς σανίδος ὅτε ζητεῖ νὰ τὸν ἀφήσουν διὰ νὰ κάμῃ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἀλλ' ἦτο ἀργὰ πλέον. Ἐν τούτοις στρέφει τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ ψελλίζει λέξεις τινὰς ὡσεὶ προσευχόμενος καὶ εἶτα στρέφων τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ πλῆθος λέγει τινὰ περὶ τῆς ἀθωότητός του, ἀλλ' ὁ Ἀμοιραδάκης πρὶν ἢ τελειώσῃ τὸν λόγον του ὁ γέρων καὶ ζητήσῃ συγχώρησιν τὸν ρίπτει πρηνῆ ἐπὶ τῆς λαιμοδόχου καί..., ὁ κρότος τῆς καταπεσούσης ἐπὶ τῆς σαρκός του μαχαίρας ἠκούσθη χωρισάσης τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ σώματος.

Δεύτερος ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ ἱκριώματος ὁ Κιβωτάκος καὶ λέγει τινὰ περὶ τῆς καταδίκης του. Τὸ βλέμμά του φέρεται μετὰ νευρικῆς κινήσεως προφανῶς φρίκης καὶ ἀποτροπιασμοῦ ἀπὸ τῆς ἄνωθέν του μαχαίρας εἰς τὴν πρὸ αὐτοῦ λαιμοδόχον σανίδα. Ἀναβαίνεται τέλος ἡ σανὶς καὶ ἡ μάχαιρα πίπτουσα ἐκπληροῖ τὸν νόμον καὶ ἱκανοποιεῖ τὸν ἀδίκως δολοφονηθέντα ὑπὸ τοῦ Κιβωτάκου.

Ἔρχεται τώρα καὶ ἡ σειρὰ τοῦ Ἀλμύρη κερδίσαντος ὡς τελευταίου λεπτά τινα ζωῆς. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς καρατομήσεως τῶν δύο πρώτων ἵσταται ὡς ἠλίθιος καὶ ὡς τοιοῦτος ἀκούει τὴν ἀπόφασιν ἀπαγγελλομένην, τὸν ἀπάγουν πρὸς τὴν λαιμητόμον. Ἐνῷ δὲ τὸν δένουν ἀκούεται λέγων:

— Μωρὲ παιδιά! ἕνα πατριώτη εἶχεν ὁ Τρικούπης καὶ 'κεῖνον τὸν κόβουν!

Εἶτα προσέθηκε μετὰ φωνῆς διακεκομμένης.

— Ἔφταιξα καὶ μὲ κόβουν δίκαια. Ἤμουν ἀνόητος· τώρα ὅμως ἔχω γνῶσιν.

— Μὰ ὅσο νὰ σοὔρθῃ ἡ γνῶσι, πάει τὸ κεφάλι! ἀκούεται λέγουσα φωνὴ ἐκ τοῦ πλήθους.

— Ἔχω δικαίωμα; ἐρωτᾷ μετά τινας στιγμὰς ὁ κατάδικος καὶ ἐπὶ τῇ καταφατικῇ τῶν δημίων ἀπαντήσει ἀπαγγέλει μὲ φωνὴν τρέμουσαν καὶ πνευστιῶν δῆθεν δίστιχον:

Ὅταν μὲ κατεβάσουνε ἀπ' τοῦ Παλαμηδιοῦ τὴ (σκάλα
Θέλεις βουνὰ ξερίζωσε θέλεις τὸν κόσμο γάλα

Καὶ μετὰ τοῦτο ἀπήγγειλε καὶ ἕτερον τετράστιχον σχετικὸν μὲ τὴν χάριν ἥτις δὲν τῷ ἐδόθη. Ζητεῖ εἶτα συγχώρησιν καὶ ὁ δήμιος Ἀρβανίτης ὁ διαρκῶς ἠλιθίως γελῶν σύρει πρὸς τ' ἄνω τὴν σανίδα, πίπτει πρηνὴς ὁ Ἀλμύρης καὶ ἡ μάχαιρα καταπίπτουσα ἐκπληροῖ τὸν προορισμόν της.

«Ἐφημερὶς»

ΕΚ ΒΡΑΙΛΑΣ

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἐνταῦθα Ἀλληλοβοηθ. Ἀδελφότητος

Χθὲς ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Νικολάου ἐν τῷ ἐνταῦθα μεγαλοπρεπεῖ ναῷ τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος Εὐαγγελίστρια ἐτελέσθη ἡ 2α ἐπέτειος τῆς ἱδρύσεως τῆς ἀλληλοβοηθητικῆς ἀδελφότητος τοῦ ἑλληνικοῦ φιλομούσου Συλλόγου, καθ' ἣν παρῆσαν πλεῖστα μέλη αὐτῆς διακρινόμενα ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου τῆς ἀδελφότητος μεταλλίου ὅπερ ἔφερον ἐπὶ τῆς κομβιοδόχης ἀνηρτημένον διὰ κυανῆς ταινίας καὶ ὁ γνωστὸς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει διευθυντὴς τοῦ βασιλικοῦ φαρμακείου κ. Σοφ. Πετσάλης, πρόεδρος τῆς ἀδελφότητος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἱερουργίας ὁ αἰ-

δεσιμώτατος καὶ εὐπαίδευτος τῆς ἡμετέρας κοινότητος ἐφημέριος κ. Γ. Λεκατσᾶς ἐξ Ἰθάκης ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ δι' ὡραίου εὐφραδοῦς καὶ καταλλήλου τῇ περιστάσει λόγου ἐξυμνήσας τοὺς τὴν πρωτοβουλίαν ὑπὲρ τόσον εὐγενοῦς καὶ φιλανθρώπου ἔργου σχόντας καὶ τὰ πολλαπλᾶ εὐεργετήματα ὧν ἡ ἵδρυσις τῆς ἀλληλοβοηθητικῆς ἀδελφότητος εἰς τοὺς ἐνταῦθα δυστυχοῦντας ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς παρέχει, τὴν ἐπίδοσιν ἣν ἡ ἀδελφότης αὕτη ἐντὸς διετίας μόνον ἔλαβεν ἀριθμοῦσα ἤδη ὑπὲρ τὰ 450 μέλη καὶ τῶν ὠφελειῶν ὧν γενήσεται πρόξενος, ὅταν, Θεοῦ εὐδοκοῦντος, σὺν τῷ χρόνῳ ἀναπτυχθῇ ἔτι μᾶλλον διὰ νέων μελῶν καὶ τὸ ταμεῖον αὐτῆς εὑρεθῇ εἰς θέσιν ὄχι μόνον τοὺς ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς πάσχοντας νὰ βοηθῇ ἀλλὰ καὶ εἰς οἱονδήποτε ἄλλον ὁμογενῆ ἔχοντα ἀνάγκην βοηθείας νὰ προσέρχηται ἀρωγὸς ἀνακουφίζουσα διὰ πάσης δυνατῆς βοηθείας τὴν πενίαν καὶ δυστυχίαν του.

Μετὰ τὸν πανηγυρικὸν προσελθόντες οἱ ἐπίτροποι τῆς κοινότητος, οἱ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ καὶ τὰ παρόντα μέλη τῆς ἀδελφότητος συνεχάρησαν τὸν πρόεδρον αὐτῆς κ. Πετσάλην εὐχηθέντες ὑπὲρ τῆς ἐπιδόσεως τῆς τόσα ἀγαθὰ ὑποσχομένης ἀλληλοβοηθητικῆς ταύτης ἀδελφότητος.

Εἰς τὰς εὐχὰς ταύτας καὶ ἡ «Πατρὶς» ἑνοῦσα τὰς ἰδίας εὔχεται ἀπὸ καρδίας πᾶσαν εὐδοκίμησιν τοῦ ἀγαθοεργοῦ τούτου ἱδρύματος· εἴθε δὲ τοὺς ὁμογενεῖς Βραΐλας νὰ ἐμιμοῦντο καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἐν Ρωμουνίᾳ τε καὶ ἀλλαχοῦ πολυμελεῖς ἑλληνικαὶ παροικίαι καὶ συνεδέοντο καὶ συνηδελφοῦντο δι' ἀλληλοβοηθητικοῦ τῶν μελῶν ἑκάστης συνδέσμου. Π.

7 Δ)βρίου 1892.

ΜΑΚΕΔΟΝΟΡΡΩΜΟΥΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Ἐκκλησις

Ὁ μακεδονορρωμουνικὸς σύλλογος ἔπεμψεν ἡμῖν τὴν παρὰ πόδας ἐκκλησιν καὶ τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ. Δημοσιεύοντες σήμερον τὴν ἐκκλησιν, εἰς τὸ φύλλον τῆς αὔριον θέλομεν δημοσιεύσει καὶ τὸ καταστατικὸν αὐτῆς μετὰ τῶν ἀναγκαίων παρατηρήσεων.

Μακεδονορωμοῦνοι!

Ἐπὶ τριακονταετίαν ἤδη οἱ τοῦ Δουνάβεως ἡμέτεροι ἀδελφοὶ ἐνέσπειραν εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ τῶν τέκνων μας τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ καθῆκον ὅπως ἐκπαιδευόμεθα ρωμουνιστί. Ἡ σπορὰ αὕτη, ριφθεῖσα μὲ τὴν μεγαλειτέραν ἀφιλοκέρδειαν καὶ ἀφοσίωσιν ἀληθῶς ἀδελφικήν, βαθείας ἐσχημάτισε ρίζας ἐν ταῖς ἡμετέραις καρδίαις. Χάρις αὐτῇ γινώσκομεν ἡμεῖς σήμερον τίνες ἐσμὲν καὶ οἷον ἔσχομεν ἔνδοξον παρελθόν, ἐντεταλμένοι τὴν εἰρηνικὴν ἀποστολὴν ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἵμου· τέλος στερρῶς ἐσμὲν πεπεισμένος ὅτι ἡ ἡμετέρα ὕπαρξις ὡς φυλὴ βασίζεται ἐπὶ τῆς νομιμοφροσύνης καὶ ἀφοσιώσεως ἣν δέον νὰ ἔχωμεν πρὸς τὸν μεγαλόψυχον Σουλτάνον.

Ρωμοῦνοι,

Μεταξὺ τῶν προπατόρων ἡμῶν ἀριθμοῦμεν τοὺς κατακτητὰς τοῦ κόσμου. Ἐσμὲν ἀπόγονοι τῶν ἡρωϊκῶν ρωμαϊκῶν λεγεώνων αἵτινες ὑπεδούλωσαν τὸν κόσμον. Ἐν τῇ παχυλῇ ὁμίχλῃ τῆς ἀμαθείας ἣν διήλθομεν ἐξ ἐνστίκτου διετηρήσαμεν πλὴν τῆς προγονικῆς γλώσσης καὶ τὸ αἴσθημα τῆς ἐθελοθυσίας καὶ ἀνταπαρνησίας, ὅπερ ἐκληρονομήσαμεν παρὰ τῶν ἐνδόξων ἡμῶν προγόνων.

Ὁπουδήποτε ἐγένετο λόγος θυσιῶν ὁ ρωμοῦνος τῆς Μακεδονίας δὲν ἐδίστασεν. Ὑπάρχει που σπιθαμὴ τις ἐδάφους ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἵμου μὴ βαφεῖσα διὰ τοῦ ἡμετέρου αἵματος; Μάρτυρες εἰσὶν αἱ βαθεῖαι φάραγγες τῆς Ἑλλάδος, αἱ ἀχανεῖς πεδιάδες τῆς Σερβίας καὶ Βουλγαρίας καὶ οἱ δρυμοὶ τῆς Ἀλβανίας. Ὑπήρξαμεν ἀγαθοὶ καὶ εὐλαβεῖς πρὸς πάντας. ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τί ἐπράξαμεν; Ὑπήρξαμεν ἀγαθοὶ πρὸς ἑαυτούς; Οὐχί. Διὰ τοῦ ἡμετέρου ἱδρῶτος καὶ αἵματος συνετελέσαμεν εἰς τὴν διάσωσιν φυλῶν αἵτινες εἰς εὐγνωμοσύνην ζητοῦσιν ν' ἀφαιρέσωσι παρ' ἡμῶν γλῶσσαν καὶ ἐθνικότητα.

Ἡ πατρὶς ἡμῶν Μακεδονία, τυγχάνει ὄνειρον πάντων καὶ μετὰ λύπης πρέπει νὰ τὸ εἴπωμεν, τινὲς τῶν ἡμετέρων ἀδελφῶν συνετάχθησαν μετὰ τῶν ἐχθρῶν μας, λησμονοῦντες τὴν ἔνδοξον αὐτῶν φυλήν, καὶ παραγνωρίζοντες τὴν ἀγαθὴν μέριμναν ἣν διατρανοῖ ὁ ἔνδοξος Σουλτάνος Ἀβδοὺλ Χαμὴτ Χὰν, ὁ ἰσχυρότατος πρόμαχος τῶν Μακεδονορωμουνικῶν ἐθνικοτήτων, ὁ μόνος ὑφ' ὃν δύναται ν' ἀναπτυχθῇ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ Μακεδονορωμουνικὴ ἐθνικότης.

Ρωμοῦνοι,

Ἐν τοιαύτῃ κατασ.άσει οὔσης τῆς πατρίδος, τῶν συμπατριωτῶν ἡμῶν, τῆς ρωμουνικῆς γλώσσης καὶ ἐθνικότητος, σκοπὸς ἡμῶν ἐστὶ νὰ φωτίσωμεν αὐτήν. Διὰ τῆς παιδείας χαράξωμεν αὐτῇ τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, τὴν ὁδὸν τῆς εἰρηνικῆς ἀναπτύξεως. Ἡ ρωμουνικὴ φυλὴ κατέβαλε καὶ ἐξακολουθεῖ καταβάλλουσα θυσίας· ἡμεῖς θὰ μείνωμεν ἀδιάφοροι; ἡμεῖς οἵτινες ἐθυσιάσθημεν χάριν ξένων οὐδὲν θὰ πράξωμεν χάριν ἡμῶν αὐτῶν; Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐσχάτως γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τὰ μέλη τοῦ προεδρείου τοῦ Μακεδονορωμουνικοῦ Συλλόγου, πεποιθότα περὶ τῆς ζωτικότητος τῆς ρωμουνικῆς φυλῆς δὲν ἀμφιβάλλουσιν ὅτι εἰς τὴν πρόσκλησιν, θὰ ἀπαντήσωσιν οἱ Μακεδονορωμοῦνοι ὡς εἷς ἄνθρωπος ἐπ' ἀγαθῷ καὶ εὐημερίᾳ τῆς ἡμετέρας φυλῆς.

Ἐν ὀνόματι τῶν συμφερόντων τοῦ ρωμουνικοῦ ἔθνους ἀπευθύνομεν πρὸς πάντας τοὺς ἐκ τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου Μακεδονορωμούνους, ὡς καὶ τοὺς οἰκοῦντας ἐνταῦθα ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ρωμουνίᾳ καὶ τοῖς πέριξ ἵνα σπεύδοντες παράσχωσιν ἡμῖν τὴν ἑαυτῶν ἀρωγὴν πρὸς ταχυτέραν ἐπίτευξιν τοῦ σωτηρίου σκοποῦ, ὃν ἐπιδιώκει ὁ Μακεδονορωμουνικὸς σύλλογος».

Ἐπισυνάπτοντες σὺν τῷ κανονισμῷ τῆς ἑταιρίας καὶ κατάλογον διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν ποθούντων ἵνα γίνωσι μέλη αὐτῆς, δὲν ἀμφιβάλλωμ ὅτι θέλετε προσπαθήσει νὰ ἀριθμῶμεν ὅσον τὸ δυνατὸν πλείονας ἀγωνιστὰς ὑπὲρ τῆς Μακεδονορωμουνικῆς ἀναπτύξεως.

Τὸ κομητᾶτον τῆς ἑταιρίας.

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

ΜΕΤΕΩΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Μετεωρολογικὸν δελτίον τῆς 8 δεκεμβρίου 1892 Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ οἴκου Menu et Cie. διοπτροποιῶν ἐν τῇ ὁδῷ Νίκης ἀριθ. 88.

Μεσονύκτιον	—0.8
7 ὥρα τῆς πρωΐας	—1.5
Μεσημβρία	+8
Βαρομετρικὸν ὕψος	754.

Ὁ καιρὸς ὀλίγον συννεφώδης.

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ βασιλέως

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν κυβερνητικῶν φύλλων ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς θέλει ἀναχωρήσει εἰς Σιγμάριγγεν μετὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων.

Πρὸς τούτοις λέγεται ὅτι μεταξὺ τῶν ἐπισήμων προσώπων ἅτινα θέλουσι παραστῆ εἰς τοὺς γάμους τοῦ πρίγκηπος διαδόχου συγκαταλέγεται καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ κ. Σχινᾶς.

Παράσημον τῷ διαδόχῳ

Ἡ ἄνασσα Βικτωρία προτίθεται νὰ ἀπονείμῃ τὸ παράσημον τοῦ Λουτροῦ εἰς τὸν πρίγκηπα διάδοχον Φερδινάνδον τῆς Ρωμουνίας, μνηστῆρα τῆς ἐγγονῆς αὐτῆς πριγκηπίσης Μαρίας τοῦ Ἐδιμβούργου.

Ἐκκλησιαστικὰ

Σήμερον τὰ δύο νομοθετικὰ τῆς χώρας σώματα, Βουλὴ καὶ Γερουσία θέλουσι συνέλθει εἰς μεγάλην συνέλευσιν ἥτις θὰ διορίσῃ ἐπίσκοπον ἐν Ρώμαν. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὡσαύτως συνέρχεται εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν αὔριον τετάρτην ὅπως ὑποδείξῃ τρεῖς ὑποψηφίους εἰς τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα, ἐξ ὧν ἡ κυβέρνησις θέλει ἐκλέξει ἕνα μέλλοντα ν' ἀντικαταστήσῃ ἐκεῖνον ὅστις θὰ ἐξελέγετο ὡς ἐπίσκοπος Ρώμαν.

Ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ ψαλήσεται αὔριον δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ἐπισκόπου καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς τὰ μέλη τῶν νομοθετικῶν σωμάτων θέλουσι συνέλθει ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογήν.

Ἀπαγόρευσις κτηνῶν

Ἡ γενικὴ διεύθυνσις τοῦ ὑγειονομείου, δημοσιεύει γνωστοποίησιν δι' ἧς ἀγγέλλει ὅτι ἕνεκα ἐπιζωοτίας μαστιζούσης πολλὰ μέρη τῆς Βουλγαρίας ἀπηγορεύθη ἡ εἰς Ρωμουνίαν ἐκεῖθεν εἰσαγωγὴ τόσον τῶν προβάτων, αἰγῶν καὶ χοίρων, ὅσον καὶ πάντων τῶν ἀκατεργάστων ἐξ αὐτῶν προϊόντων.

Προσηλυτισμὸς

Ἡ ἐν Γαλαζίῳ ἐκδιδομένη ἐφημερὶς «Δακία» ἀναφέρει τὸ ἑξῆς ἐν τῇ εἰρημένῃ πόλει προσηλυτιστικὸν γεγονός. «Αὐτόθι ὑπάρχει ἐκ καθολικῶν καλογραιῶν παρθεναγωγεῖον ἐπ' ὀνόματι τῆς Παναγίας τῆς Σιών. Πλουσία τις ὀρφανὴ κόρη ἡ δεσποινὶς Ναταλία Σούτσου ἔχουσα ἐτήσιον εἰσόδημα 60,000 φράγκων καὶ μαθητεύουσα ἐν τῇ Παναγίᾳ τῆς Σιὼν ἀπηρνήθη τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν θρησκείαν αὐτῆς καὶ ἐγένετο καθολικὴ καλογραῖα κληθεῖσα Ἀδελφὴ Βενεδικτίνη τῆς Σιὼν, πᾶσαν δὲ τὴν περιουσίαν αὐτῆς ἐχάρισεν εἰς τὴν καθολικὴν ἀδελφότητα τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου.

«Δύο ἕτεραι πλούσιαι κόραι ἐκ Βοτοσανίου ὧν διαφεύγουσιν ἡμῖν τὰ ὀνόματα ἐγένοντο ἐπίσης καλογραῖαι ἐν τῇ αὐτῇ Παναγίᾳ τῆς Σιών. Πρό τινων δ' ἡμερῶν ἐπώλησαν ἐν τῷ ἐπιτοπίῳ δικαστηρίῳ τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῶν πατρικῶν περιουσιῶν, οὗ τὸ εἰς χρήματα ποσὸν κατέθηκαν εἰς τὸ κοινὸν ταμεῖον τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου.»

Ἀγορὰ κτηνῶν

Ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1892 ἡ κίνησις τῆς ἀγορᾶς χοίρων ἐν Τ. Σεβερίνῳ ἦν ἡ ἑξῆς: Εἰσήχθησαν ἐν τῇ ἀγορᾷ 6066 χοῖροι· ἐπωλήθησαν ἐντὸς τῆς χώρας 1836· ἐξήχθησαν εἰς Αὐστροουγγαρίαν 355· ἐσφάγησαν δ' ὑπὸ τῆς Ἑλβετικῆς Ἑταιρίας 515 καὶ ὑπολείπονται 3360. Ἡ τιμὴ τοῦ κρέατος ἦν 75 — 80 ἑκατοστὰ τὸ χιλιόγραμμον.

Διεθνεῖς φιλοφρονήσεις

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἑλβετίας κ. Δρὸζ ἀπαντῶν εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς στρατηγοῦ κ. Μάνου διαβιβασθὲν εὐχαριστήριον ἐπὶ τῇ ὑποδοχῇ τῶν ἐκεῖσε μεταβάντων ρωμούνων φοιτητῶν τηλεγράφημα τῆς Βουλῆς ἐπιδαψιλεύει πολλὰς πρὸς τὸν διαβιβάσαντα καὶ τοὺς ρωμούνους βουλευτὰς φιλοφρονήσεις, διαβεβαιῶν ὅτι τὸ εὐχαριστήριον ἐκεῖνο ζωηρὰν προὐξένησεν εἰς τοὺς ἐκεῖ πολιτικοὺς κύκλους εὐαρέσκειαν.

Διάφορα

Ἡ νέα ἑταιρία τῶν τροχιοδρόμων πρωτευούσης ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἑβδομάδος ταύτης στρώνουσα νέα γραμμὴν ἥτις θέλει ἐκκινεῖ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Στίρμπεη-βόδα ἐκ τῆς γωνίας τῆς ὁδοῦ Lnterana μέχρι τοῦ ζυθοποιείου Luther, διελαύνουσα τὰς ὁδοὺς Στίρμπεη-Βόδα, Πλεύνα καὶ τὴν τοῦ στρατῶνος Μαλμαιζόν.

— Χθὲς ὁ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργὸς κατέθηκεν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς τὸ περὶ κατωτέρου κλήρου νομοσχέδιον αὐτοῦ.

— Ἡ στολὴ τῶν μαθητῶν τοῦ προπαιδευτικοῦ τμήματος τῆς σχολῆς τῶν μηχανικῶν μεταβληθήσεται. Ἡ ταινία τοῦ πιλικίου ἔσται μαύρη, αἱ χειρίδες ὡσαύτως μαῦραι καὶ τὸ ξίφος θὰ εἶναι τὸ τῶν πυροβολητῶν.

Ἡ Α.Μ. ὁ βασιλεὺς Κάρολος ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόμητα Ἄδελμαν πρόεδρον τῆς πριγκηπικῆς ἐν Χοχενζόλερν βουλῆς τὸν βαθμὸν ταξιάρχου τοῦ Ρωμουνικοῦ Στέμματος.

ΝΑΥΑΡΧΟΥ
ΖΟΥΡΙΕΝ ΔΕ ΛΑ ΓΚΡΑΒΙΕΡ
Μέλους τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας καὶ τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν

ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΟΥ ΥΠΕΡ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΑΓΩΝΟΣ
ΚΥΡΙΩΣ
ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ
Μετάφρασις
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. ΡΑΔΟΥ
ἧς προτάσσεται μελέτη αὐτοῦ περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ζουριὲν δὲ λὰ Γκραβιὲρ καὶ τῆς σημασίας τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ
ΤΩ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΔΙ ΓΕΩΡΓΙΩ
Πλωτάρχῃ τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ

— ΕΙΣ 6,000 ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ —
Ἔκδοσις πολυτελὴς

Μὴ θέλων ν' ἀπολίπω τὸ Βουκουρέστιον, ἐν ᾧ καὶ πέρυσι καὶ νῦν τοσαύτης ἔτυχον συμπαθοῦς ὑποδοχῆς παρὰ τῶν ὁμογενῶν παροίκων, ἐνθέρμων ὀπαδῶν τῶν μεγάλων ἰδεῶν καὶ τῶν πατριωτικῶν ἐμπνεύσεων καὶ ἐνθουσιωδῶν φίλων τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων χωρὶς νὰ καταλίπω αὐτοῖς ἐνθύμιόν τι ἄξιον τῆς τόσης αὐτῶν φιλογενείας καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ φιλοφροσύνης, συνεβλήθην μετὰ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Πατρίδος» ὅπως ἐκδώσω ἄριστόν τι δι' αὐτοὺς ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν Ἑλλήνων ἐντρύφημα, τὸ ἔργον μεγάλου συγγραφέως, δι' ὃ κατέβαλον ἀσυνήθεις κόπους, ὅπως εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς ἰδίωμα μετενεγκών, καταστήσω γνωστὸν τοῖς Ἕλλησι καὶ ἀπαλείψω ἀνοίκειον χάσμα ἐν τῇ συγχρόνῳ ἑλληνικῇ φιλολογίᾳ. Τὸ ἔργον τοῦτο «**Ἱστορία τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνος, κυρίως τοῦ ναυτικοῦ**» εἶναι τὸ ἐμβριθέστατον τῶν ἔργων ὅσα περὶ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἐγράφησαν. Ὑπὸ ξένου δὲ γραφὲν φέρει καὶ πλήρη τὴν σφραγῖδα τῆς ἀμεροληψίας.

Τῆς ἱστορίας ταύτης προτάσσω ἐπιστημονικὴν **μελέτην περὶ τῆς σημασίας τῆς ἑλληνικῆς θαλάσσης καὶ ἀνάλυσιν τοῦ ἔργου ἐν γένει** τοῦ ἐξόχου συγγραφέως, ἃς ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ ἀναγνώσω, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἐνώπιον τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἑταιρείας.

Τὸ ὅλον ἔργον θέλει καταλάβει ὑπὲρ τὰς 400 σελίδας εἰς σχῆμα μέγα ὄγδοον· ἀφιεροῦται δὲ τῷ βασιλόπαιδι Γεωργίῳ, πλωτάρχῃ τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, δι' οὓς λόγους θέλω ἐκθέσει ἐν τῷ προλόγῳ τῆς συγγραφῆς.

Αὔριον θέλω γράψει ἀναλυτικώτερον περὶ τοῦ ἔργου.

Ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 8 δεκεμβρίου 1892
Κωνστ. Ν. Ράδος

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
(ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»)

Παρίσιοι, 7/19. — Σήμερον διενεμήθη εἰς τὴν βουλὴν ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Βουσὲρ ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς τῶν τελωνείων ἧς τὸ συμπέρασμα ἐστὶν ἡ παραδοχὴ τοῦ σχεδίου δι' οὗ καθορίζονται αἱ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ρωμουνίας σχέσεις.

Ἡ ἔκθεσις λέγει ὅτι ἡ Ρωμουνία προώρισται διὰ μέγα ἐμπορικὸν μέλλον, ἀντιπροσωπεύει δὲ ὑπὲρ τῆς γαλλικῆς βιομηχανίας πολύτιμον τόπον ἐξαγωγῆς.

Ἡ Γαλλία ματαίως ἐπειράθη νὰ τύχῃ παρὰ τῆς Ρωμουνίας συγκαταβάσεών τινων ἐκ τοῦ τιμολογίου αὐτῆς. Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐκθέσεως βεβαιοῖ οὐχ ἧττον ὅτι ὅταν αἱ περιστάσεις, ἡ ἀνάπτυξις τῶν διεθνῶν σχέσεων, αὐτὸ ἔτι τὸ συμφέρον τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς καταναλώσεως αὐτῆς πείσωσι τὴν Ρωμουνίαν νὰ τροποποιήσῃ τὸ δασμολόγιον αὐτῆς θέλει ἐκτιμήσει τὴν σημερινὴν συμπεριφορὰν τῆς Γαλλίας καὶ θέλει παράσχῃ εἰς τὸ ἡμέτερον ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον, ὡς πρὸς τὰ παρὰ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως διατυπωθέντα σημεῖα, τὰς εὐλόγους ἱκανοποιήσεις αἵτινες θέλουσι συντελέσει εἰς ἀνάπτυξιν αὐτοῦ.

Αὐτόθι, 7/19. — Τὸ «Ἐθνικὸν Κόμμα» βεβαιοῖ ὅτι ἡ ἐξέτασις τοῦ φακέλου Πινὲ ἐν τῇ δίκῃ Παναμᾶ οὐδὲν ὄνομα γερουσιαστοῦ ἢ βουλευτοῦ ἐνοχοποίησεν.

Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἤκουσε σήμερον τὴν κατάθεσιν τοῦ ἐκκαθαριστοῦ τῆς ἑταιρίας Παναμᾶ κ. Μονσιγκοὺρ, δόντος πληροφορίας τινὰς ἀλλ' ἥκιστα σαφεῖς περὶ τῶν δοθέντων ποσῶν ἰδίως εἰς τὸν Ρεϊνὰχ δι' ἔξοδα δημοσιεύσεως καὶ ἐκδόσεως. Ὁ κ. Μονσιγκοὺρ προσέθηκεν ὅτι οἱ διαχειρισταὶ Παναμᾶ πολλάκις παρεπονέθησαν διὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Ρεϊνάχ.

Ὁ κ. Σουμπεϋρὰν ἀνεγνώρισεν ὅτι ἔλαβεν 27,000 φρ. ὡς ἀμοιβὴν τοῦ συνδικάτου. Αὔριον ἐξετασθήσεται ὁ κ. Ἀνδριέ. Βεβαιοῦται ἐν ταῖς διαδρόμοις τῆς Βουλῆς ὅτι ἅμα ὡς ἡ σύλληψις μέλους τινὸς τοῦ κοινοβουλίου καταστῇ ἀναγκαία, ἡ κυβέρνησις θὰ προτείνῃ τὴν κατάργησιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ προνομίου ἐν γένει.

Βιέννη, 7/19.— Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χρηματιστηρίου ἀπέφασισεν ὅπως ἀπὸ τῆς 2 ἰανουαρίου προσεχοῦς τὸ χρηματιστήριον ἀνοίγει μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὰς 2.15.

Ἀμβοῦργον, 7/19.—Ἡ ἐπὶ τῆς χολέρας ἐπιτροπὴ τῆς Γερουσίας ἀνακοινοῖ ὅτι δύο χολερικὰ κρούσματα παρετηρήθησαν ἀπὸ τῆς 16 δεκεμβρίου.

Βουδαπέστη, 7/19.—Ἡ βουλὴ τῶν Μεγιστάνων παρεδέχθη τὸ νομοσχέδιον περὶ διορθώσεως τῆς κοίτης τοῦ Δουνάβεως παρὰ τὰς Σιδηρᾶς Πύλας.

Οὐδὲν χολερικὸν κροῦσμα ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν.

Λονδῖνον, 7/19. — Ὁ ἄγγλος ἐξερευνητὴς Ρίσαρ Ὄβεν ἐτελεύτησε.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἡ τροποποίησις τοῦ βουλγαρικοῦ συντάγματος

Ὁ τηλέγραφος σήμερον διαβιβάζει ἡμῖν λεπτομερείας περὶ τῶν ἐν τῇ Σοβράνιε συζητήσεων ἀναφορικῶς τῆς τροποποιήσεως τοῦ βουλγαρικοῦ συντάγματος. Ἱκανοὶ τῶν βουλευτῶν ἀντέκρουσαν τὴν προτεινομένην τροποποίησιν ὑποδείξαντες τὸ ἄσκοπον καὶ περιττὸν ὅλως αὐτῆς.

Ἡ πρὸς τὸν ἡγεμόνα ἀφοσίωσις τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ καὶ ἡ τῶν ξένων πρὸς αὐτὸν ἐκτίμησις, εἶπεν εἷς τῶν βουλευτῶν, ἐστὶν ἡ καλλίστη ἱκανοποίησις τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς προαγωγῆς τοῦ βουλγαρικοῦ ἔθνους ὅπερ ἀνέλαβεν. Εἰς ταῦτ' ἀπαντῶν ὁ Σταμπολωφ εἶπεν ὅτι ἡ θρησκεία τῆς δυναστείας ὀλίγον σημαίνῃ ἐν τῷ βίῳ ἑνὸς ἔθνους καὶ ἐπάγεται τὸ παράδειγμα τοῦ βασιλέως Καρόλου, ὅστις καίτοι καθολικὸς ἀγαπᾶται παρ' ὁλοκλήρου τοῦ ρωμουνικοῦ ἔθνους, ὡς καὶ τοῦ βασιλέως Μιλάνου, ὅστις καίτοι ὀρθόδοξος παρητήθη ἐν τούτοις ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους. Ὅταν θὰ ἐπειθόμεθα ὅτι τὸ ὀρθόδοξον θρήσκευμα ἐγγυᾶται ἡμῖν τὴν ἐθνικὴν ὕπαρξιν τότε θὰ ἐξελέγομεν ἡγεμόνα τὸν Τσάρον.

IULIUS LOEFFLER
Μηχανικὸς κατασκευαστὴς
Μύλων
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ *Strada Dómnei 14*
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐργοστασίου τῶν μηχανῶν
GANZ et Co. ἐν Buda-Pesta

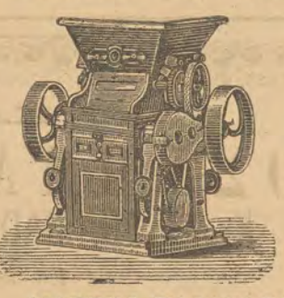

Τεχνικὸν γραφεῖον διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐγκατάστασιν.

Διάφοροι μηχαναί, Ἀντλητήρια (turbines) Κόλινδροι (valțuri) γνήσιοι Ganz

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ἀντικειμένων ἐκμετταλλεύσεως διὰ μύλους καὶ πρίονας

ΓΝΗΣΙΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ
Dufour et Comp. (Thal)

Ἐγκατάστασις
ἡλεκτρικοῦ φωτὸς

ΤΙΜΑΙ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΟΙ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 7 Δεκεμβρίου 1892

ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	Αγοραί	Πωλητ.
Renta perpetuă 5 o/o	99.3)4	100.—
» amortis. 5 o)o	97.3)8	97.1)8
» » 4 o/o	83 3/8	83.5/8
Conversiunea ruralĕ 6 o)o	100.1)2	101.1/4
Oblig. caseĭ Pensiunilor	271.—	278.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucurescĭ 5o/o—1883	89.3/4	90.1/4
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	89.5/8	90.—
Scris. Func. Rurale 5o/o	97.1)4	97.1/2
» » Urbane 5 »	90.3/4	91.—
» » » 6 »	102.—	102 1/4
» » » 7 »	104.—	104.1)4
» » » Iaşĭ 5 o/o	82.1/2	82.3/4
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1662.—	1655.
Dacia-Rumania	412.—	408
Naţionala	417.—	414.
Societ. de Reasigurare	190.—	195.
» » Constr. şi l. publ	130.—	132.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τρίμηνον	25.12.1/2	25.15.1)2
» ὄψεως	25.27.1/2	25.30.—
Παρισίων τρίμηνον	99.95	10.04
» ὄψεως	100.50	100.60
Βερολίνου τρίμηνον	123 30	123.35
» ὄψεως	124.20	124.25
Βελγίου τρίμηνον	99.85	99.85
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης ὄψεως	2.10.—	2.11 1/4
» τρίμηνον	2.05.—	2.09.—
» εἰκοσάφραγκον	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τρίμηνον	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.1)2	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική	22.80	23.
Εἰκοσόφραγκον Γαλλίας	20.09	20.10
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 7 Δεκεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	105.45
» » 3 o/o	98.97
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	99.75
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	338.—
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	91.12
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	499.68
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.	599.37
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.31
» Βελγίου.	99.5/32
» Βιέννης	207.25

Διάθεσις Χρηματ. ὑπεστηριγμένη.

ΒΙΕΝΝΗ 7 Δεκεμβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.57
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	315.85
Ρούβλια χάρτινα	120.—
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.45
» Παρισίων	47.85

Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 7 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	102.—
» » 5 o/o.	96.90
» » 4 o/o.	82.—
Ρούβλια χάρτινα	203.—
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	95.70
Συνάλλαγμα Βελγίου.	80.65
» Παρισίων	80.60
» Βιέννης.	168.45

Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 7 Δενεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	97.5)16
Μετοχαὶ *Banque de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.32
» Ἀμστελοδάμου	12.03

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 7 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	96 95
» » 4 o/o.	81 80

I. SALTER

Ἀριθ. 90, Ὁδὸς Lipscanĭ, Βουκουρέστιον, Ἀριθ. 90.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ ΚΑΙ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΩΝ

τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γερμανίας.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικὰ, Ρουμανικὰ Γαλλικὰ, Γερμανικὰ, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαρίθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυρίου TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoĭ) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

Πρὸς τὸ φιλόμουσον τῆς Ρωμουνίας Ἑλληνικὸν δημόσιον.

Ἡ ἀξιότιμος τῆς «Κλειοῦς» διεύθυνσις ἐπιθυμοῦσα νὰ καταστήσῃ τὸ λαμπρὸν τοῦτο περιοδικὸν σύγγραμμα γνωστὸν καὶ προσιτὸν πᾶσι τοῖς ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλλησι παρεχώρησεν ἡμῖν ὑπὸ ἐξαιρετικοὺς καὶ εὐνοϊκωτάτους ὅρους ὁλόκληρον τὴν παρακαταθήκην τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθέντων τόμων.

Ἡ γενναία αὕτη συγκατάβασις ἔπεισεν ἡμᾶς νὰ ἀγοράσωμεν ταύτην δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ προσφέρωμεν αὖθις τῇ ἀξιοτίμῳ ἡμῶν πελατείᾳ ἔργον Ἑλληνικὸν ἔξοχον ἀντὶ μετριωτάτης τιμῆς.

Ἀπὸ τοῦδε λοιπὸν εἴμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαθέσωμεν **ὁλόκληρον τὴν ἑπταετῆ** (1885—1891) **σειρὰν** τῶν τόμων τῆς «Κλειοῦς», ἄδετον μὲν ἀντὶ φρ. 70, δεδεμένην δὲ μετὰ τοῦ ἰδιαιτέρου τῆς «Κλειοῦς» περικαλύμματος ἀντὶ φρ. 105.

Ἵνα δὲ πληρέστερον ἀνταποκριθῶμεν εἰς τοὺς πόθους τῆς ἀξιοτίμου διευθύνσεως τῆς «Κλειοῦς», τῆς προβάσης εἰς μεγάλην θυσίαν, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς εὐρυτέρας διαδόσεως ταύτης, προσφέρομεν εἰς τὰς αὐτὰς ὑποτιμημένας τιμὰς **ἕκαστον τόμον χωριστὰ**, ἤτοι ἀντὶ φρ. 10 τὸν ἄδετον καὶ ἀντὶ φρ. 15 τὸν χρυσόδετον, τρέφοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ «Κλειὼ» θέλει καταστῇ ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος ἑκάστης οἰκογενείας καὶ τὸ εὐεργετικὸν ἐντρύφημα πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως.

Οἱ τόμοι αὐτοτελεῖς ὄντες καὶ οὐδόλως πρὸς ἀλλήλους συνεχόμενοι διακρίνονται ἕκαστος τοσοῦτον διὰ τὴν ποικίλην, τερπνὴν καὶ ὠφέλιμον φιλολογικὴν ὕλην ὅσον καὶ διὰ τὰς θαυμαστὰς καὶ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

Οἱ τόμοι οὗτοι ἐπωλοῦντο μέχρι σήμερον 25 μὲν φρ. ὁ ἄδετος, 35 δὲ φρ. ὁ χρυσόδετος, ἤτοι περισσότερον τοῦ διπλασίου τῆς σημερινῆς τιμῆς. Τοῦτο παρέχει ἡμῖν τὴν παρήγορον ἐλπίδα ὅτι πᾶς τις ἐκτιμῶν τὴν κολοσσαίαν τῶν τιμῶν διαφορὰν θέλει σπεύσει νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἡμετέρας προσφορᾶς καθ' ὅσον μάλιστα μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς παρακαταθήκης τὸ ἔργον θὰ ἀποβῇ σπάνιον καὶ δυσεύρετον, τῆς ἀνατυπώσεως οὔσης ἀδυνάτου ἕνεκα τῶν μεγάλων δαπανῶν, ἃς συνεπάγονται ἐκδόσεις τοσοῦτον καλλιτεχνικαὶ καὶ ἐπιμεμελημέναι.

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1892.

Π. Χριστοδούλου.

Τυπογραφεῖον «ΠΑΡΙΔΟΣ» Calea Moşilor Ἀριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 578. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ 10/22 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ἐτησία..... Φρ. 30
Ἐξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στίχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Mogilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 9 10/βρίου

Η ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΓΕΜΟΝΙΑ

Οἱ Ρωμοῦνοι

Ὅτι ἀκριβῶς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καθ' ἣν οἱ νικηταὶ τῆς Πλεύνης, κατάφορτοι ἐκ τῆς ἐν τοῖς πεδίοις τῆς Βουλγαρίας συλλεγείσης δάφνης, παρήλαυνον πρὸ τοῦ παρὰ τὴν Ἀκαδημίαν ἐφίππου ἀνδριάντος Μιχαὴλ τοῦ Γενναίου ὠνειροπόλουν, τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἡγεμονίαν οὐδεμία ὑφίσταται ἀμφιβολία. Ὅτε ἀκόμη ρῶσσοι καὶ ρωμοῦνοι ἐπολιόρκουν τὸν ἔνδοξον τῆς Πλεύνης αἰχμάλωτον, οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ ἐκολακεύοντο φρονοῦντες ὅτι νικηφόρως θὰ ἐκυμάτιζεν ἡ τρίχρους αὐτῶν σημαία ἐπὶ τῶν μιναρέδων τῆς Ἁγίας Σοφίας.. Καίτοι τὰ ὄνειρα καὶ αἱ ἐλπίδες ἐκεῖναι δὲν ἐπραγματώθηθησαν, ὡς προσεδόκων, οἱ ρωμοῦνοι οὐκ ἐπαύσαντο ἔκτοτε μεγάλην ρωμουνικὴν ἰδέαν καλλιεργοῦντες. Ἡ ἐκ δευτέρου διάβασις τοῦ Δουνάβεως οὐδεμίαν ἐφαίνετο παρέχουσα δυσχέρειαν ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ ἡμισέληνος ἐπαύσατο κυματίζουσα ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῶν φρουρίων Βιδύνης καὶ Ρουχτσουκίου. Ἡ ἀνασύστασις τοῦ ρωμουνοβουλγαρικοῦ βασιλείου ἐφαίνετο πρό τινων ἐτῶν,οἱονεὶ ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἐπιβαλλομένη. Ἑπομένως οἱ Ρωμοῦνοι πέραν τοῦ Αἵμου οὐδένα ἕτερον διέκρινον λαὸν δικαιούμενον καὶ δυνάμενον νὰ διακόψῃ τὴν πρὸς τὰ πρόσω αὐτῶν πορείαν ἐκτὸς τῶν Ἑλλήνων. Διὰ παντὸς τρόπου ἑπομένως ἔδει νὰ πολεμηθῇ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἵνα ἀναγκαζόμενον περιορίσῃ πέραν τῆς Θεσσαλονίκης τὰ ὅρια τῆς δράσεως αὐτοῦ.

Τὰ μέσα

Πάντα τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τείνοντα μέσα μετὰ πολλῆς τῆς ζέσεως καὶ ἄνευ φειδοῦς ἐπεδιώχθησαν. Σχολαὶ καὶ προξενεῖα ἐν Μακεδονίᾳ προλειαίνουσι τὴν πρὸς τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἤπειρον πορείαν. Μακεδονορωμουνικὰ κομητάτα καὶ ἀλβανικὰ ἐν Βουκουρεστίῳ σχολεῖα ἐπισήμως παρὰ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως συντηρούμενα προπαρασκευάζουσι δι' ἀθορύβου προπαγάνδας τὸ ἔδαφος. Αἱ ρωμουνικαὶ βουλαὶ θεωροῦσαι τοὺς Μακεδόνας ὡς Ρωμούνους διὰ τῆς ἁπλῆς μόνον ἀναγνωρίσεως τῆς ἰδιότητος αὐτῶν παρέχουσι τούτοις τὰ δίκαια τοῦ πολίτου Ρωμούνου.

Ἡ ἐνταῦθα ἑλληνικὴ πρεσβεία συστηματικῶς πρὸς πάσας αὐτῆς τὰς ἐνεργείας κατεπολεμήθη ὅπως ἀπολέσῃ τὸ παρὰ τοῖς πολυπληθέσιν ἐνταῦθα δούλοις Ἕλλησιν γόητρον αὐτῆς ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ ὅτι τοῦτο συμβάλλεται πρὸς τὴν χαλάρωσιν τῶν ἑνούντων δεσμῶν τοὺς ἐκ τῆς δούλης καὶ ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἀδελφούς. Ἐν συμμαχίᾳ ρωμουνικὸς καὶ αὐστριακὸς τύπος λυσσωδῶς κατεπολέμησαν τὴν μεγάλην τῶν Ἑλλήνων ἰδέαν ὡς ἐπίσης πυρετωδῶς οἱ πολιτικοὶ πράκτορες τῆς Αὐστρίας καὶ Ρωμουνίας εἰργάσθησαν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς καταδίωξιν καὶ ἐκμηδένισιν πάσης ἑλληνικῆς ἐνεργείας.

Ὑπόθεσις Ζάππα

Ὑπὸ παραπλησίας συνθήκας ἡ ὑπόθεσις Ζάππα καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἐπελθοῦσα διακοπὴ τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἢ ὡς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν προεκτεθεισῶν ἐνεργειῶν τῶν παρὰ τὴν Δημποβίτσαν. Οἱ φρονοῦντες ὅτι τὰ ὀλίγα τοῦ Ζάππα ἑκατομμύρια προὐκάλεσαν τὴν διακοπὴν τῶν μεταξὺ τῶν δύο τούτων χωρῶν διπλωματικῶν σχέσεων μεγάλως λανθάνονται. Ἄνευ τῆς ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ζητημάτων προκυψάσης μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ρωμούνων ἐχθρότητος ἡ ἐπελθοῦσα διακοπὴ τῶν σχέσεων ἐντελῶς δι' ἀμφότερα τὰ κράτη δὲν θὰ παρίστατο δικαιολογήσιμος. Τοὐλάχιστον οἱ ἡμέτεροι δέον σαφῆ νὰ ἔχωσιν ἰδέαν περὶ τῆς φύσεως τῆς ἐπελθούσης διακοπῆς καὶ ἀκριβῶς νὰ γινώσκωσι τίνα τὰ χωρίζοντα ἡμᾶς ἀπὸ τῶν Ρωμούνων. Οὐδέποτε βεβαίως τοιοῦτον οἱ ἐν Ἀθήναις θὰ ἐποίουν θόρυβον καὶ εἰς τοιοῦτον θὰ προέβαινον διάβημα διὰ μόνην τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλήφθη ἁπλῶς ὡς πρόφασις. Ἡ μεγάλη ἰδέα τῶν Ρωμούνων καὶ αἱ ὑπερφίαλοι αὐτῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀξιώσεις καθιστῶσιν ἀδύνατον πᾶσαν ἐν τῷ μέλλοντι φιλικὴν μετ' αὐτῶν συμβίωσιν. Ἡ Ἑλλὰς οὐδέποτε δύναται νὰ λησμονήσῃ πρὸς τίνας ἐξετέθησαν οἱ ὑπάλληλοι αὐτῆς προπηλακισμοὺς ἐνταῦθα, ἀπαίσιος δὲ ἦ κοῦφος μόνον πολιτικὸς θ' ἀπετόλμα εἰς νέους ἐξευτελισμοὺς νὰ ὑποβάλῃ τὴν σημαίαν τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐν Ρωμουνίᾳ.

Ἡμεῖς

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες οἱ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ βιοῦντες ἀγογγύστως θέλομεν στέρξει νὰ στερηθῶμεν τῶν φυσικῶν ἡμῶν ἐνταῦθα ἀντιπροσώπων ἢ νὰ παριστάμεθα μάρτυρες τοῦ παρὰ τῶν ξένων ἐξευτελισμοῦ αὐτῶν. Τὴν κυανόχρουν ἡμῶν σημαίαν ἐπιθυμοῦμεν ὑπερηφάνως ἐπὶ φιλικοῦ ἐδάφους κυματίζουσαν οὐδέποτε ὅμως δειλῶς ἐν μέσῳ ἐχθρῶν ὑψουμένην. Ἡ ἐχθρότης αὕτη ἀναγκάζει ἡμᾶς ὅπως ἐπαγρυπνῶμεν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων ἐνῷ ἡ τέως ψευδὴς φιλία ἐπικινδύνως χαλαροῖ τὴν εἰς τὰ ἐπίκαιρα σημεῖα προσοχὴν ἡμῶν. Μετὰ τῶν Ρωμούνων ἐπιθυμοῦμεν εἰρηνικὴν πολιτικὴν καὶ συμμαχίαν ἀκόμη, ἀλλ' οὐχὶ ὑπὸ τοὺς μέχρι τοῦδε ὅρους. Οὐδέποτε ὑποδεέστερα συμφέροντα θὰ δυνηθῶσι νὰ καταστήσωσιν ἡμᾶς ἐπιλήσμονας τοῦ ἱερωτέρου καθήκοντος ἤτοι τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἡμῶν ἀγάπης. Ὡς Ἕλληνες δὲ δημοσιογράφοι καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἀντιλαμβανόμενοι τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων κατάστασιν οὐ παυσόμεθα ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν τούτων διαρκῶς συνηγοροῦντες.

Μ.

Ο Κος ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Ἡ κυβέρνησις αὐτοῦ

Ὑπάρχουσι καὶ παρ' ἡμῖν ἔτι ἐν Ρωμουνίᾳ ἄνθρωποι φρονοῦντες ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη τυγχάνει ἀντιδημοτικὴ ἐν Ἑλλάδι. Εὐτυχῶς ὀλίγοι μόνον μῆνες χωρίζουσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς **3 Μαΐου**, καθ' ἣν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὁμοφώνως σχεδὸν ἀπέδειξεν ὅτι ἀδειάσειστον ἔχει πεποίθησιν εἰς τὸν κ. Τρικούπην. Ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τούτου ἐν Μεσσηνίᾳ, ἔνθα διηρημέναι ὑπῆρχον γνῶμαι ἄρχονται ἐννοοῦντες τὴν ὑπέροχον ἀπέναντι τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ θέσιν. Ὡς ἀπόδειξιν παρατίθεμεν τὸ παρὰ πόδας διάφορον τῆς ἀθηναϊκῆς συναδέλφου «Ἄστυ» ἐξ οὗ σαφῶς ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ ἔθνος ἤρξατο ἐννοοῦν περὶ τῶν ἀληθῶν αὐτοῦ συμφερόντων.

Ἀντιπολίτευσις κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη σήμερον δικαίως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀντιπολίτευσις κατὰ τῶν συμφερόντων τοῦ Ἔθνους. Τοῦτο οἱ ἀγαπῶντες τὴν πατρίδα αὐτῶν ἐλπίζομεν ὅτι πληρέστατα ἐννοοῦσιν.

Ἰδοὺ τὸ ἐν λόγῳ διάφορον.

„Εἰς τὸ λεγόμενον ὅτι ἡ κυβέρνησις κατέστη ἀντιδημοτική, ἀπήντησαν δύο δήμαρχοι ἀνήκοντες εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἤδη δηλώσαντες ὅτι θὰ εἶναι φίλοι τῆς κυβερνήσεως.

„Οἱ κκ. Παπαθανασόπουλος, δήμαρχος Εὔας καὶ Θ. Παπανικολάου, δήμαρχος Ἀριστομένους, ἀμφότεροι ἐν Μεσσηνίᾳ καὶ φίλοι τοῦ κ. Κουμουνδούρου δι' ἐπιστολῶν των πρὸς τοὺς κυβερνητικοὺς βουλευτὰς παρεκάλεσαν τούτους νὰ γνωρίσωσιν εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὅτι ὑπείκοντες εἰς τὸ φρόνημα τῶν συνδημοτῶν αὐτῶν δὲν δύνανται πλέον νὰ ἀκολουθήσωσι τὰς ἀρχὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὁ λαὸς τῆς Μεσσηνίας κατενόησεν ὁπόσον ἡ κυβέρνησις πατρικῶς μεριμνᾷ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ παρέχει ὁλονὲν δείγματα ἐκδηλώσεως τῆς εὐγνωμοσύνης του. Διὰ τῶν νέων τούτων δημάρχων τὸ κυβερνητικὸν κόμμα ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ τοῦ κ. Μπούτου καὶ τῶν βουλευτῶν Καρατζᾶ, Δηλιγιάννη καὶ Παπαχελᾶ λαμβάνει νέας δυνάμεις, καθιστάμενον ἀκαταμάχητον εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, μετὰ... τέσσαρα ἔτη".

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ὁ κ. Λόου εἰς τὸ ἱστορικὸν Μουσεῖον

Ὁ κ. Λόου ἐπεσκέφθη τὸ ἱστορικὸν Μουσεῖον τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολ. Ἑταιρίας, ἔνθα παρέμεινεν ὑπὲρ τὴν ὥραν μετὰ πολλοῦ διαφέροντος ἐξαιτάζων πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἀντικείμενα. Ἰδιαιτέρως δὲ ἐπέστησαν τὴν προσοχήν του αἱ εἰκόνες τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος, καὶ ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τοῦ βίου πολλῶν τούτων καὶ τῆς συγγενείας πρὸς ζῶντα πρόσωπα σήμερον. Ἐπὶ πολὺ περιειργάσθη τὰς εἰκόνας τῶν ἄγγλων φιλελλήνων καὶ ἰδίᾳ τοῦ Ἁμιλτῶνος, ἣν πρὸ πολλοῦ ὁ ζῶν υἱὸς τούτου ἔστειλε δῶρον εἰς τὸ Μουσεῖον. Εἰς τὸν κ. Λόου ἔδωσε πᾶσαν πληροφορίαν ὁ κ. Ι. Ν. Μπότασης, πρόεδρος τῆς Ἱστορικῆς Ἑταιρίας καὶ ὁ κ. Ἀντ Μηλιαρέσης, γραμματεὺς αὐτῆς.

Διατὶ δὲν ὡμίλησεν ο κ. Δηλιγιάννης

Ἐρωτηθεὶς ἐν κύκλῳ στενῶν φίλων του ὁ κ Δηλιγιάννης, διατὶ δὲν ἀπήντησεν εἰς τὸν εἰσηγητήριον λόγον τοῦ κ. Τρικούπη, ἐδήλωσεν ὅτι ἀπέφυγε νὰ πράξῃ τοῦτο, ἕνεκα τῆς στάσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ, μὴ θελήσαντος νὰ προκαλέσῃ προσωπικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος. Ἄλλως τε τὰ βέλη τῆς πρωθυπουργικῆς ἀγορεύσεως ἐστράφησαν, εἶπεν ὁ κ. Δηλιγιάννης κατὰ τῶν κκ. Ράλη καὶ Κωνσταντοπούλου καὶ οὗτοι ἔχουσι καθῆκον νὰ ἀπαντήσωσιν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη λεχθέντα.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης θὰ ὁμιλήσῃ μόνον ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἡ κόρη τοῦ Σανταρόζα

Τοῦ μεγάλου ἰταλοῦ φιλέλληνος Σανταρόζα, τοῦ φονευθέντος εἰς τὴν ναυμαχίαν τῆς Σφακτηρίας, ἐνθουσιώδους ἀγωνιστοῦ τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ἐν Τουρίνῳ ἔν τινι μοναστηρίῳ, ἡ θυγάτηρ του Σαντορίνα δὲ Ρόσση, εἰς ἡλικίαν 77 ἐτῶν.

Ἐξαγωγὴ σταφίδος

Κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ οἴκου Μόρφη στατιστικὴν, μέχρι τῆς 18 Νοεμβρίου ἐξήχθησαν τόνοι σταφίδος 101,138 ἀπέναντι τόνων 122,343 ἐξαχθέντων κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ 1891. Ἐν λεπτομερείᾳ ἐξήχθησαν διὰ Λονδῖνον τόνοι 36,135, Λιβερπούλην 24,432, Καναδᾶν 1179, Νέαν Τόρκην 1 ,387, Αὐστραλίαν 1543, Μασσαλίαν 7,739, Ἀμβούργον 2,728 Ἀμβέρσαν 575, Ὁλλανδίαν 6,380, Ρωσσίαν 75, Τεργέστην 1930 καὶ ἄλλα ποσὰ εἰς ἄλλα μέρη. Σημειωτέον ὅτι τὸ ποσὸν τῆς ἀποστολῆς ηὐξήθη εἰς Τεργέστην, εἰς Ἀμβοῦργον, εἰς Αὐστραλίαν, εἰς Καναδᾶν καὶ εἰς Νέαν Τόρκην, ὅπερ εἶναι σημεῖον ἄξιον σημειώσεως.

Νομοσχέδιον περὶ θανατικῆς ἐκτελέσεως

Τὰ σπαραξικάρδια καὶ ἀποτρόπαια θεάματα, τὰ ὁποῖα αἱ τελευταῖαι καρατομήσεις ἐπαρουσίασαν, καὶ αἱ ἄλλαι ἀσχημίαι, αἵτινες ἐπηκολούθησαν, ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τοὺς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς δικαιοσύνης νὰ σκεφθῶσι περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ νόμου, τοῦ καθορίζοντος τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πλειμμελειοδικῶν κ. Σπανίδης παρασταὶς κατὰ τὰς ἐκτυλιχθείσας ἐν Αἰγίνῃ καννιβαλικὰς σκηνὰς καὶ ἀντιληφθείς, πόσον ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν δημοσίαν ἠθικὴν καὶ τὴν τάξιν εἶναι ὁ θεαματικὸς αὐτὸς τρόπος τῶν καρατομήσεων, προέτεινεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς δικαιοσύνης ὅπως μεταρρυθμισθῇ ὁ περὶ θανατικῆς ἐκτελέσεως νόμος. Ὑπέδειξε δὲ ὅτι αἱ καρατομήσεις δέον τοῦ λοιποῦ νὰ τελῶνται εἰς τὸ Μπούρτζι, μεταφερομένων πάντων τῶν ἐπὶ ποινῇ θανάτου καταδίκων εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Παλαμηδίου. Τὴν ἡμέραν τῆς ἐκτελέσεως θὰ εἰδοποιῆται ὁ κατάδικος καὶ ἀθορύβως ὁδηγούμενος ἀπὸ τῶν φυλακῶν τούτων εἰς τὸ Μπούρτζι θὰ ὑφίσταται τὴν ποινήν του ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἀρχῶν. Μία σημαία μελανὴ ἀνηρτημένη ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων τοῦ ἐπιθαλασίου φρουρίου θὰ ἀναγγέλλῃ ἀμέσως τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἀλέξανδρος Κατσαΐτης

Ἀπέθανεν ἐν Κεφαλληνίᾳ ὁ Ἀλέξανδρος Κατσαΐτης ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας, εἷς τῶν διαπρεπεστέρων τῆς νήσου δικηγόρων, χρηματίσας καὶ βουλευτὴς, μὴ λησμονήσας δὲ εἰς τὰ διάφορα τῶν συγγενῶν του κληροδοτήματα καὶ τὸ ἐκεῖ νοσοκομεῖον.

Πληθυσμὸς Ἀθηνῶν

Ἐν Ἀθήναις ἐξεδίδετο κατὰ τὸ 1824—1828 ἡ „Ἐφημερὶς Ἀθηνῶν" ἥτις ἐξεδίδετο τύποις Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ Σ. Ψύλλα διαπρέψαντος κατὰ τὴν μεγάλην ἐπανάστασιν καὶ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ὄθωνος, ἐξ ἧς ἐρανιζόμεθα τὰ ἑξῆς περὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις πληθυσμοῦ κατὰ τῷ 1824 καὶ τῶν τιμῶν τῶν τροφίμων κατὰ τῷ 1825:

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

Κατὰ τὴν γενομένην τὸν νοέμβριον 1824 καταγραφὴν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων αὐτῆς ἦτο 9,040. Ἐπὶ Περικλέους 500,000.

ΤΙΜΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Ψωμὶ ἡ ὀκὰ παράδες	16—18
Κρέας	42
Τυρὶ τζαντήλας	40
Κεφαλοτύρι	40
Κρασὶ	18
Ψάρι	40

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

(Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Πατρίδος»)

Ἀθῆναι 24 Νοεμβρίου 1892

«Ἡ Χάϊδω ἡ Λυγερή»

Τὸ ἐθνικὸν εἰδύλλιον, ὡς ἀποκαλεῖ τὴν «Χάϊδω τὴν Λυγερὴν» ὁ ἰδιόρρυθμος συγγραφεὺς αὐτῆς, ὁ ἀνὰ πᾶν τὸ ἄστυ τῆς Παλλάδος λίαν γνωστὸς διευθυντὴς τοῦ κουρείου «Ἄψε-Σβῦσε» ἀνεβιβάσθη διὰ πρώτην φορὰν κατὰ τὴν χειμερινὴν θεατρικὴν ταύτην περίοδον ὑπὸ τοῦ θιάσου «Εὐριπίδης» ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μεγάλου δημοτικοῦ θεάτρου ἐν μέσῳ μεγάλης μερίδος τῆς ἐκλεκτοτέρας κοινωνίας τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Ἑκάστην σκηνὴν καὶ ἕκαστον ᾆσμα τοῦ δημοφιλεστάτου εἰδυλλίου τοῦ κ. Παναγιώτου Μελισιώτου, —αὐτὸ εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ κουρέως— δραματογράφου, ἐπεσφράγιζον παταγώδη χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίαι ἐνθουσιώδεις καὶ βροντώδεις πρὸς χαρὰν τῶν ἀντιλαμβανομένων τῆς σημασίας ἀληθοῦς ἐθνικοῦ θεάτρου. Ὁ ποιητὴς ὅστις λαμβάνει καὶ αὐτὸς μέρος εἰς τὸ εἰδύλλιόν του ἐν ᾧ ψάλλει τόσον περιπαθῶς τὰ κλέφτικα τραγούδια δι' ὧν εἶναι πεποικιλμένον τὸ εἰδύλλιον τοῦτο, ἀληθὴς εἰκὼν τοῦ κλέφτικου βίου, ἐκλήθη μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ ἐπευφημήθη ζωηρῶς. Ὅταν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο ἀνεβιβάσθη τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θερινοῦ θεάτρου τῆς «Ὁμονοίας» ἤρεσε καὶ εἰς αὐτοὺς ἔτι τοὺς δυσκόλους γεροντικοὺς, εἰ καὶ ὁ εὐφυὴς συγγραφεὺς αὐτῆς ἀμοιρεῖ μορφώσεως, καὶ μάλιστα εἰδικῆς. Ἀπὸ τῶν πρώτων λοιπὸν παραστάσεων αὐτῆς ἡ «Χάϊδω ἡ Λυγερὴ» κατέστη δημοφιλὴς καὶ θὰ ἦτο καλὸν ἂν ὁ κατὰ τὰ παραδουνάβεια θίασος «Θέσπις» ἀπεφάσιζε νὰ ἀναβιβάσῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὸ ἐθνικὸν εἰδύλλιον τοῦ ἰδιορρύθμου κουρέως αὐτῆς.

Θίασος «Ηρώδου» ἐν τῷ Θεάτρῳ τῶν Κωμῳδιῶν

Προχθὲς ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τῶν Κωμῳδιῶν ἀνεβιβάσθη μετ' ἐπιτυχίας τὸ περίφημον δρᾶμα τοῦ Βίκτωρος Οὐγκὼ ὁ «Ἐρνάνης». Ἐκτὸς τῆς πρωταγωνιστρίας Εὐαγγελικῆς Παρασκευοπούλου ὡς Δόνας Σόλας, ὡς ἄριστα ὑπεκρίθησαν καὶ οἱ τὰ πρόσωπα τοῦ «Ἐρνάνη» τοῦ Καρόλου Ε'. τοῦ Σύλβα ὑποβυθέντες ἠθοποιοί.

Ο ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Φοβερὰ καταιγὶς

Τὰς ἑπομένας πληροφορίας περὶ τῆς ἐπισυμβάσης ἐκεῖ καταστροφῆς καὶ τῶν ζημιῶν ἐπιστέλλει τῇ «Ἐφημερίδι» ὁ ἐν Αἰγίῳ ἀνταποκριτὴς αὐτῆς.

«Ἡ ἐκχείλισις τοῦ ποταμοῦ Σελλινοῦντος περὶ τὰ μέσα τῆς παρελθούσης νυκτὸς προῆλθεν ἐκ φοβερᾶς καταιγίδος ἥτις διήρκεσε πλέον τῶν τεσσάρων ὡρῶν. Ἡ πλήμμυρα τοῦ ποταμοῦ ὑπῆρξε, δύναταί τις εἰπεῖν, ἀκαριαία

καὶ ἡ ἀνὰ τὰς γαίας εἰσροὴ τῶν ὑδάτων του ταχέως ἐπεξετάθη. Ἡ καταιγὶς συνοδευομένη ὑπὸ ἀνέμου σφοδροτάτου κατέστρεψε σύρριζα ἀποσπάσασα πλεῖστα ὅσα δένδρα ἀνὰ τὴν πεδιάδα τοῦ Αἰγίου.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Τεμένης διὰ κραυγῶν τρόμου ἀφυπνισθέντες τὸ μεσονύκτιον εἶδον τὰς οἰκίας αὐτῶν περιβαλλομένας ὑπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ Σελλινοῦντος ποταμοῦ ἄτινα τεθολωμένα καὶ ὁρμητικὰ εἰσέρρεον ἐντὸς τῶν οἰκιῶν. Οἱ ἀφυπνισθέντες κάτοικοι πρὸ τοῦ ἀπειλοῦντος αὐτοὺς κινδύνου προσεπάθουν διὰ παντοίων ἐκ τοῦ προχείρου μέσων νὰ περιφράξωσι τὰς οἰκίας των, τὰς θύρας καὶ τὰ ὑπόγεια ὅπως μὴ κατακλυσθῶσιν ὑπὸ τῶν ὑδάτων.

Ὑπὸ τὸ πυκνὸν σκότος τῆς νυκτὸς καὶ τὴν πίπτουσαν εἰσέτι ραγδαίαν βροχὴν ἤκουέ τις ἐντρόμους κραυγὰς ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ παίδων, καὶ ἔβλεπεν ὑπὸ τὸ ἀμυδρὸν φῶς τῶν χειροκινήτων φαναρίων γέροντας, παιδία καὶ νεάνιδας ἀνυποδήτους νὰ ἐξέρχωνται τῶν οἰκιῶν βυθιζόμενοι ἐντὸς τοῦ ὕδατος μέχρι τῶν γονάτων καὶ ἐνιαχοῦ μέχρι τῆς ὀσφύος καὶ νὰ προσπαθῶσι διὰ σανίδων καὶ ἐνδυμάτων καὶ κλινοσκεπασμάτων τοποθετουμένων εἰς τὰς εἰσόδους τῶν οἰκιῶν ὅπως ἐμποδίσωσι τὴν ἐν αὐταῖς εἰσροὴν τῶν ποταμίων ὑδάτων.

Ἐκ τοῦ ὕπνου

Πολλοὶ ἐκ τῶν πρὸ τῆς ὑπερβολικῆς ἐκχειλίσεως τοῦ ποταμοῦ ἀφυπνισθέντων κατώρθωσαν νὰ ἐμποδίσωσιν ὁπωσδήποτε τὴν εἰς τὰς οἰκίας των ἄφθονον εἰσόρμησιν τῶν ὑδάτων καὶ νὰ σώσωσιν αὐτὰς ἀπὸ βεβαίας καταρρεύσεως, πλημμυρησάντων μόνον τῶν ὑπογείων αὐτῶν. Ὅσοι ὅμως ἐξ αὐτῶν μὴ ἀντιληφθέντες ἀμέσως τοῦ κινδύνου ἐξύπνησαν βραδύτερον, ὅτε τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ εἶχον ὑπεραυξηθῆ καὶ ἀφθονώτερα κατέκλυσαν τὸ χωρίον, εὑρέθησαν ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ διὰ κραυγῶν ἀπελπιστικῶν ἐκάλουν βοήθειαν, ἣν παρεῖχον οἱ γενναιότεροι τῶν κατοίκων καὶ οἱ εἰς ἀπροσπέλαστα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ὑπὸ τῶν ὑδάτων ὑψώματα οἰκοῦντες.

Πολλαὶ ἐκ τῶν κατακλυσθεισῶν ὑπὸ τοῦ ὕδατος οἰκιῶν κατέρρευσαν, ἐν ἄλλαις δ' ἐξ αὐτῶν ἀνετράπησαν βυτία περιέχοντα, ἄλλα μὲν οἶνον, ἄλλα δὲ ἐλαιόλαδον καὶ ἐν γένει πλεῖστα ἐκ τῶν ἀντικειμένων τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας κατεστράφησαν.

Πλεῖστοι τῶν κατοίκων εἴτε ἐκ φόβου, εἴτε διότι ἐπλημμύρησαν αἱ οἰκίαι των διενυκτέρευσαν οἱ μὲν ἐν ξέναις οἰκίαις, οἱ δὲ ἄστεγοι καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

Ἐλλείπουσιν εἰδήσεις ἂν ἐπνίγησαν καὶ ἄνθρωποι ἢ μή. Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Αἰγιέων ἐψήφισεν ὑπὲρ τῶν παθόντων τῆς Τεμένης 3,000 δρ.

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ

Κέρκυρα

Αἱ βιενναῖαι ἐφημερίδες ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ αὐτοκράτειρα Ἐλισσάβετ παρήγγειλεν εἰς τὸν βιενναῖον ζωγράφον Μὰτς μεγάλην εἰκόνα διὰ τὸ ἐν Κερκύρᾳ Ἀχιλλεῖον αὐτῆς, παριστῶσαν τὸν θρίαμβον τοῦ ἥρωος τῆς Ἰλιάδος, οὗτινος τὸ ὄνομα φέρει τὸ ἐξοχικὸν αὐτῆς ἀνάκτορον, τουτέστι τὸν θρίαμβον τοῦ Ἀχιλλέως. Ἡ εἰκὼν παρίστησι τὴν σπαρακτικὴν σκηνήν, καθ' ἣν σύρεται ὁ Ἕκτωρ διὰ μέσου τοῦ πεδίου τῆς Τροίας. Ὁ Ἀχιλλεὺς ὀρθὸς καὶ ἄϊρων τὸ κράνος τοῦ ἡττηθέντος, ἵσταται ἐπὶ τοῦ ἅρματος αὐτοῦ, ὅπερ σύρουσιν ὁρμητικῶς δύο θυμοειδεῖς φαιοὶ ἵπποι, δυσχερῶς διὰ τῶν χαλινῶν συγκρατούμενοι. Τὸ κύριον δὲ τοῦτο σύμπλεγμα καταλαμβάνει τὸ ἔμπροσθεν τμῆμα τῆς εἰκόνος. Ἐπὶ τοῦ πεδίου σύρεται τὸ νεκρὸν σῶμα τοῦ ἡττηθέντος, δεδεμένον διὰ βοείων ἱμάντων, ὃν τρόπον ὁ Ὅμηρος περιγράφει τὴν σκηνήν, ἔχον δὲ τοὺς πόδας ἀνεχομένους καὶ τὴν κεφαλὴν ἐν τῇ κόνει—ἀπαίσιον ἰδεῖν. Ὄπισθεν τῶν ἀφορμώντων ἡρώων συνωστίζονται οἱ Μυρμιδόνες. Εἰς τὸ βάθος ὅμως καὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν τοῦ Ἰλίου, ἵστανται οἱ Τρῶες, θεώμενοι μετ' ἐκπλήξεως. Τὸ ἀγροτικὸν μέρος τῆς εἰκόνος μετὰ τοῦ εὐρέως ἁπλουμένου ἐπὶ τοῦ ὑψώματος φρουρίου σχεδὸν συνετελέσθη ὡς καὶ τὸ ἱππήλατον ἅρμα· αἱ λοιπαὶ ὅμως παραστάσεις εὕρηνται εἰσέτι ἐν τῇ ἀρχῇ. Ἵνα δυνηθῇ δὲ ὁ καλλιτέχνης ἁρμοδίως νὰ ἐπεξεργασθῇ τὸ ἔργον αὐτοῦ ὅπερ ἔχει μῆκος μὲν πλέον τῶν 8 μέτρων, πλάτος δὲ περὶ τὰ 4, ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν αὐταῦ ἡ κεντρικὴ αἴθουσα τοῦ «Μπελβεδέρε», ὅπου ἀπὸ τοῦ λήξαντος θέρους ὁ ζωγράφος ἐργάζεται. Τὸ προσεχὲς ἔαρ τὸ καλλιτέχνημα θὰ εὑρίσκηται ἐν τῷ τόπῳ, δι' ὃν προορίζεται, ἤτοι ἐν τῷ τμήματι τῆς κλίμακος τοῦ Ἀχιλλείου.

CHARLES ROCHET

Ξανθοὶ καὶ Μελαγχροινοί

Τὸ χρῶμα τῆς κόμης οὐδεμίαν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ θὰ εἶχε φυσιονομητικὴν ἀξίαν, ἂν μὴ συνεπήγετο μεθ' ἑαυτοῦ τὸ τῶν ὀφθαλμῶν· καὶ οὗτοι εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν ὄργανον τῆς ἐκφραστικότητος τοῦ προσώπου καὶ τὸ μᾶλλον ἐν συγκοινωνίᾳ διατελοῦν μετὰ τοῦ ἐγκεφάλου. Ἰδοὺ ποῦ ἔγκειται ἡ ἀξία τοῦ χρώματος· διότι τὸ ἐνεργοῦν ἐπὶ τῆς κόμης ἐνεργεῖ ἐπίσης πληρέστατα καὶ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν.

Κατ' ἐμὲ ὁ μελαγχροινὸς ἢ ὁ βαθὺ καστανὸν χρῶμα ἔχων ἀπολαύει πάσης τῆς προτιμήσεώς μου. Ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ ἀποδώσῃ τις εἰς τὸ χρῶμα τῶν πραγμάτων σημασίαν μεγαλειτέραν τοῦ ὄντος, βλέπει ἐν τούτοις ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀτόμων διαφοράς τινας.

Οὕτω, φερ' εἰπεῖν, οἱ μελαγχροινοὶ εἶναι ἐν γένει ζωηρότεροι, γοργότεροι, περιπαθέστεροι, ἐκφραστικώτεροι καὶ εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὰς κινήσεις των. Οἱ ξανθοὶ εἶναι ψυχρότεροι, σκεπτικώτεροι, αὐτενέργετοι καὶ δὲν παρασύρονται ὑπ' ἄλλων· εἶναι ὡσαύτως εὐπειθέστεροι, ἐργατικώτεροι, ὑποτάσσονται εἰς τὴν τύχην των καὶ εὐκολώτερον εὐχαριστοῦνται ἐκ τῆς καταστάσεώς των· εἶναι ἐπίσης οἱ ἄνθρωποι τῶν μακροχρονίων σπουδῶν, τῶν ἐπιπόνων ἔργων, οἱ ἀληθεῖς παραγωγοὶ τῆς βιομηχανίας.

Οἱ μελαγχροινοὶ τῆς μεσημβρίας, οἱ ἄνθρωποι τοῦ καλοῦ οὐρανοῦ, εἶναι θεωρητικοὶ μᾶλλον ἢ παραγωγικοὶ καὶ τούτου ἕνεκα ἐνεργοῦσιν ὠθούμενοι ὑπὸ τοῦ πάθους καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Ὅλοι οἱ μάρτυρες τοῦ χριστιανισμοῦ ἦσαν μελαγχροινοί. Οἱ ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος ἢ τοῦ καθήκοντος ἀποθνήσκοντες εἶναι ξανθοί. Ὁ ξανθὸς εἶναι ἐγωϊστὴς ἢ ἐχέφρων. Ὁ μελαγχροινὸς γενναῖος ἢ ἀσύνετος. Οὕτως ὁ ξανθὸς, τὸν ὁποῖον ἡ φύσις ἐγέννησε πτωχὸν, πλουτεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐνῷ ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ πολλῶν προσόντων προικισθείς, καθίσταται πτωχὸς ἐξ ἰδίας ἐλλείψεως.

Ἰδοὺ τί ἐν ταῖς ἐρεύναις ἡμῶν περὶ τῶν διασήμων καταστάντων ἀνδρῶν εὕρομεν. Ὅλοι οἱ μεγάλοι ζωγράφοι κατάγονται ἐκ μεσημβρίας, μόνον δὲ χαράκται τινὲς καὶ ἐργάται μικροσκοπικῶν ἔργων, βραδεῖς καὶ ὑπομονητικοί, κατάγονται ἐκ βορρᾶ. Πλὴν τοῦ Ρούβενς, ὅστις ἦτο ξανθὸς, ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶναι μελαγχροινοί.

Μελαγχροινοὶ ὡσαύτως ἦσαν ὅλοι οἱ μεγάλοι ῥήτορες, οἱ τόσον ἐνεργητικοὶ καὶ τόσον ἐνθουσιώδεις οὗτοι ἄνδρες. Πόσα παραδείγματα, πόσα ὀνόματα ἔχω εἰς τὸ σημειωματάριόν μου, τὰ ὁποῖα ἠδυνάμην ν' ἀπαριθμήσω ἐνταῦθα, ἵνα καταδείξω ὅτι ὅλοι οὗτοι ἦσαν μελαγχροινοὶ τῶν μεσημβρινῶν χωρῶν, καὶ ὅτι τὰ λαμπρὰ προτερήματα τ' ἀναδεικνύοντα τὸν ἄνθρωπον ὄντως ἔξοχον εἶναι προϊὸν τοῦ καλοῦ οὐρανοῦ, τοῦ καλοῦ ἡλίου! Ὁ κατάλογός μου παριστᾷ ἀναλογίαν πεντήκοντα μελαγχροινῶν ἀπέναντι ἑνὸς ἢ δύο ξανθῶν.

Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ ἐπὶ τῶν γυναικῶν· ἡ μελαγχροινὴ εἶναι φλογερωτέρα, περιπαθεστέρα, ἐνεργητικωτέρα καὶ ἀποφασιστικωτέρα τῆς χλωμῆς ξανθῆς. Τρέφει περισσότερον ἔρωτα, ἀλλὰ καὶ περισσότερον μῖσος, ἡ δὲ ἐκδίκησίς της εἶναι ἐπιφοβωτέρα. Ἡ ξανθὴ εἶναι ἡ γυνὴ τῆς οἰκογενειακῆς ἑστίας. τῆς ἁγνῆς φιλίας, τῆς ὑπακοῆς· οὕτως, ἂν ἡ μελαγχροινὴ εἶναι καλλιτέρα ὡς ἐρωμένη, ἡ ξανθὴ εἶναι συνήθως καλλιτέρα ὡς μήτηρ. Ἡ μελαγχροινὴ ἀποβαίνει ἔξοχος τραγῳδός· ἡ ξανθὴ μόλις δύναται νὰ καταστῇ μικρὰ κωμῳδός.

Πόσα παραδείγματα ἠδυνάμην νὰ μνημονεύσω ἐνταῦθα πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἀληθοῦς τοῦ ἰσχυρισμοῦ μου! Ἀλλὰ τότε θὰ ἀπεμακρυνόμην πολὺ· ἀπαιτεῖται ὁλόκληρον σύγγραμμα ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου τῆς συγκρίσεως· ὅθεν ἀφήνω ἕκαστον νὰ ποιήσῃ παρατηρήσεις καὶ συγκρίσεις οἴκοθεν, ἀνασκαλεύει ἐν τῇ μνήμῃ του, ἀναδιφῶν τὴν ἱστορίαν, συμβουλευόμενος τὰς βιογραφίας καὶ τὰς εἰκόνας καὶ ἐξετάζει πρὸ πάντων, ὡς πράττω ἐγὼ καθ' ἑκάστην, τὰ ζῶντα πρόσωπα.

Τέλος καὶ χωρὶς νὰ [illegible] νὰ ἐκφέρῃ γνώμην ἀπόλυτον ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος τοῦ πνεύματος μεταξὺ τῶν ξανθῶν, ὅτι ὅλαι αἱ μεγάλαι ἰδέαι αἱ μεγάλαι ἔννοιαι, αἱ μεγάλαι ἀνακαλύψεις προέρχονται ἐκ τῶν μελαγχροινῶν, ἤτοι τῶν ἀνθρώπων τῆς μεσημβρίας, ἀλλ' ὅτι οἱ ξανθοὶ τοῦ βορρᾶ γνωρίζουσι νὰ ὠφελῶνται ἐξ αὐτῶν.

Ἡ γαλῆ ἐξαγαγοῦσα τὰ κάστανα ἐκ τῆς πυρᾶς ἦτο μελαγχροινή, ἡ δὲ εὐφυὴς συνοδοιπόρος αὐτῆς ἡ φαγοῦσα αὐτὰ ἦτο ἀναμφιβόλως ξανθή!

Κωνστάντσα, 4 Δεκεμβρίου 1892.

ΕΚ ΓΑΛΑΖΙΟΥ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς „Πατρίδος"

Καιρὸς εἶνε, νομίζω, ἀφήνοντες πρὸς στιγμὴν τὴν ἔνθερμον τῷ ὄντι καὶ ἀφιλοκερδῆ ὑπεράσπισιν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ τὰς ἑκάστοτε εὐστόχους ὑμῶν ἀπαντήσεις κατὰ τῶν ὑβριστῶν τῆς φιλτάτης Ἑλλάδος, νὰ ὑψώσητε φωνὴν καὶ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῶν διαφόρων ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλληνικῶν κοινοτήτων καὶ μάλιστα τῆς ἐν Γαλαζίῳ, δημοσιεύοντες, ἐὰν εὐαρεστῆσθε, τὴν κατωτέρω ὑπὲρ αὐτῶν ἔκκλησιν, ἣν πολλοὶ δυστυχεῖς μὲ παρεκάλεσαν νὰ συντάξω.

Ἡ ἐν Γαλαζίῳ Ἑλληνικὴ Κοινότης καὶ οἱ πτωχοί της

Οἱ ἡμέτεροι ἐνταῦθα τῇ προνοίᾳ καὶ γενναιοδωρίᾳ ἀνδρῶν φιλοπατρίδων κέκτηνται πρὸ πολλοῦ πᾶν ὅ,τι πρὸ πάντων συνιστᾷ μίαν καλὴν Κοινότητα δηλ. ναὸν ἐπὶ πολυτελείᾳ καὶ λαμπρότητι διαπρέποντα, πλησίον δ' αὐτοῦ οἰκίαν μεγάλην καὶ προσοδοφόρον καὶ σχολεῖα ἰδιόκτητα ἀρρένων καὶ θηλέων, ἀρκούντως ἐξυπηρετοῦντα τὰς πρώτας τῶν παίδων τοῦ λαοῦ ἀνάγκας. Ἀτυχῶς ὅμως στεροῦνται κέντρου τινὸς ἢ συλλόγου, ἐν ᾧ συνερχόμενοι νὰ συσκέπτωνται περὶ ἐθνικῶν πραγμάτων καὶ ἰδίως περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς Κοινότητος, ἐξ ὧν μία, ἡ καὶ μᾶλλον κατεπείγουσα εἶνε ἡ ἀνακούφισις ἑκατοντάδων ὁμογενῶν γερόντων, χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, οἵτινες κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τοῦ παγετώδους χειμῶνος στεροῦνται πάντων, ριγοῦσι καὶ πεινῶσι. Καὶ πιθανῶς μὲν ἡ σπουδαία αὕτη ἔλλειψις συλλόγου σὺν τῷ χρόνῳ ἀναπληρωθῇ, ἀλλ' ἕως τότε τίς θέλει φροντίσει περὶ τῶν θυμάτων τούτων τῆς τύχης; Ἰδοὺ τὸ ζήτημα. Ἀρά γε δὲν θὰ ἦτο καλὸν νὰ συστηθῇ ἰδία τις ἐπιτροπὴ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων σωματίων, παρεχόντων ἐχέγγυα ὅτι ἐκπληρώσουσι θρησκευτικῶς τὸ καθῆκον; Δὲν εἶνε δύσκολον, μοὶ φαίνεται, ὑπάρχουσι μεταξὺ τῆς Κοινότητος ἄνδρες διαπρέποντες ἐπὶ φιλοπατρίᾳ καὶ φιλανθρωπίᾳ, ἀλλ' εἶνε ἀνάγκη νὰ προσκληθῶσιν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων, διότι αὐτόκλητος οὐδεὶς ἀναλαμβάνει, φοβούμενος τὰ σχόλια καὶ τὰς παρεξηγήσεις. Οἱ δὲ πόροι; πόθεν; Ἰδοὺ καθ' ἡμᾶς. Ἐὰν ἕκαστον ἀτμόπλοιον ἐκ τῶν καταπλευόντων παρακληθῇ ν' ἀφήνῃ ὀλίγους ἄνθρακας, ἔχομεν τὴν καύσιμον ὕλην. Τὰ δὲ χρήματα; Ἐὰν ἕκαστος τῶν ὁπωσδήποτε εὐπορούντων διαθέσῃ ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ τὸ ἀντίτιμον ἑνὸς θεωρείου μιᾶς ἑσπέρας ἢ τὸ ἔξοδον μιᾶς ἁμάξης, πορευόμενος ἐκ τῆς οἰκίας του εἰς τὸ χρηματιστήριον μίαν μόνον ἡμέραν πεζῇ, θὰ συναθροισθῇ τὸ στρογγύλλον ποσὸν χιλίων φρ. κατ' ἔτος πρὸς διανομὴν τοῖς μᾶλλον ἐνδεέσιν. Ἀλλ' αὐτὰ μόνον; μυρία μέσα πρὸς ἐξοικονόμησιν χρημάτων διὰ τοὺς ἀληθῶς πάσχοντας ὑπάρχουσι· φθάνει μόνον νὰ θέλωμεν καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ θελήσωμεν· ἄλλως μὴ ἐπαιρώμεθα ἐπὶ φιλοπατρίᾳ καὶ εὐγενείᾳ αἰσθημάτων, ἃς λάβωμεν τοὐλάχιστον παράδειγμα τοὺς συμπολίτας ἡμῶν Ἰσραηλίτας οἵτινες οὐδένα τῶν ὁμοεθνῶν αὐτῶν ἀφήνουσιν ἀβοήθητον πάντοτε καὶ ἐν πᾶσι. Μὴ, μὴ, πρὸς Θεοῦ! μὴ ἀδιαφορήσωμεν, μὴ μείνωμεν ἀνάλγητοι εἰς τοὺς θρήνους τῶν πτωχῶν συμπατριωτῶν μας κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἀποκτήσωμεν σὺν τῇ εὐγνωμοσύνῃ τῶν εὐεργετουμένων καὶ τὴν γλυκυτάτην ἡδονὴν τὴν ἐκ τῆς ἀγαθοεργίας προερχομένην.

Ἐν Γαλαζίῳ, τῇ 10 Δεκεμβρίου 1892.

Μεθ' ὑποκλήσεως

Παρρησιάδης

Υ. Γ. Ἐλησμόνησα νὰ προσθέσω ὅτι τινὲς ὑπεκφεύγοντες τὴν συνδρομήν των εἰς τοὺς παρουσιαζομένους πτωχοὺς φωνάζουσιν ὅτι ἠγόρασαν γραμμάτια ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ρωμουνικοῦ δημαρχίου διὰ τὰς πτωχὰς οἰκογενείας πωλουμένων... Καὶ ποῖος σώας τὰς φρένας ἔχων ἀναθέτει τὴν φροντίδα τῆς οἰκογενείας του εἰς ξένον; Ἔπειτα, τί χρειάζονται τὰ μικτά; Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἐπὶ ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου πλεῖστοι Ἕλληνες συνεισέφερον γενναῖα ποσὰ, ἀλλὰ δὲν ἐφάνησαν· μάλιστα μᾶς ἀπεκάλουν ἀναισθήτους καὶ ἀφιλοτίμους, ἐπήνουν δὲ τοὺς συμπατριώτας των, οἱ πλούσιοι τῶν ὁποίων 2—4 φρ. ὑπὲρ πατρίδος ἐθυσίασαν.

Ὁ Ἴδιος

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΡ-ΡΩΜΟΥΝΙΚΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

(Ἀναγνωρισθέντος ὡς ἠθικοῦ καὶ νομικοῦ προσώπου διὰ νόμου ψηφισθέντος παρὰ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων καὶ κυρωθέντος δι' ὑψηλοῦ βασιλικοῦ διατάγματος ὑπ' ἀριθμὸν 1298 ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1880, δημοσιευθέντος δ' ἐν τῷ «**Ἐπισήμῳ Μηνύτορι**», ἀριθ. 93 ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1880).

Ἄρ. 1. Ὁ Μακεδονωρρωμουνικὸς Σύλλογος σκοπὸν ἔχει·

α'. Τὴν διὰ τῶν σχολῶν ἀπὸ τῆς κατωτάτης ἀρχόμενος ἐν τῇ ρωμουνικῇ γλώσσῃ ἐκπαίδευσιν τῶν Ρωμούνων τῶν πέραν τοῦ Δουνάβεως καὶ τῶν Βαλκανίων.

β'. Τὴν ἐν καλῇ καταστάσει διατήρησιν ρωμουνικῶν ναῶν καὶ κοινοτήτων δεξιόθεν τοῦ Δουνάβεως καὶ πέραν τῶν Βαλκανίων.

γ'. Τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις πορείας τῶν ὑφισταμένων σχολῶν καὶ τὸν ὑπὸ βελτίονας ὅρους πολλαπλασιασμὸν αὐτῶν.

δ'. Τὴν διὰ τῶν ἀναγκαίων βιβλιοθηκῶν προίκισιν αὐτῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ Σύλλογος θέλει προβαίνει βαθμιαίως εἰς ἔκδοσιν βιβλίων χάριν τῶν ἐν τοῖς τόποις τούτοις ρωμούνων.

Ἄρθ. 2. Ὁ Μακεδονορρωμουνικὸς ἐκπαιδευτικὸς Σύλλογος ἀποδέχεται· κληροδοτήματα καὶ δωρεὰς προερχομένας ἐκ τῶν ὑπερδουναβείων ρωμούνων πατριωτῶν.

Ἄρθ. 3. Ὁ Σύλλογος καθῆκον ἔχει νὰ ἐπαγρυπνῇ καὶ φροντίζῃ ὅπως πᾶσα δωρεὰ ἢ κληροδότημα καὶ πρὸ τῆς συστάσεως ἔτι τοῦ Συλλόγου γενόμενα, μὴ παρεκκλίνωσι τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν, ἀλλ' ἀκεραίως ἐκπληρῶνται συμφώνως τῇ θελήσει τῶν διαθετῶν ἢ δωρητῶν.

Ἄρθ. 4. Ὁ Μακεδονορρωμουνικὸς Σύλλογος θέλει μεριμνᾷ περὶ τῆς μεταξὺ τῶν συνοίκων τῆς Ρωμουνίας ἐθνῶν τοῦ Δουνάβεως καὶ τῶν Βαλκανίων συμπνοίας διὰ τοῦ τύπου, τῶν ἀποστολῶν καὶ παντὸς ἑτέρου μέσου ὑποδεικνύων ὅτι ἡ κοινὴ σωτηρία ἐξασφαλίζεται διὰ τῆς εἰλικρινοῦς ἀδελφοποιήσεως, οὐχὶ δὲ τοῦ κατ' ἀλλήλων διωγμοῦ, οὔτε τῶν ὀλεθρίων πρὸς ἀμοιβαίαν ἐθνικὴν ἀποσύνθεσιν τάσεων.

Ἄρθ. 5. Πᾶς οἱοσδήποτε δύναται νὰ γίνῃ μέλος τοῦ Μακεδονορρωμουνικοῦ Συλλόγου ὑποβάλλων τὴν πρὸς τοῦτο αἴτησιν εἰς τὸ προεδρεῖον αὐτοῦ.

Ἄρθ. 6. Ἕκαστον μέλος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ ἐτησίαν εἰσφορὰν ἐκ 40 φρ. κατὰ βούλησιν εἴτε πρὸ εἴτε μετὰ κατὰ τριμήνους προκαταβολάς.

Ἄρθ. 7 Πᾶς ὁ δωρῶν τῷ Συλλόγῳ ἄνω τῶν 1000 φρ. θεωρεῖται ἐκ τῶν ἱδρυτῶν αὐτοῦ.

Ἄρθ. 8. Ἡ διαχείρισις τοῦ Συλλόγου ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν, ἐστὶν ἀνατεθειμένη εἰς διοικητικὸν συμβούλιον ἐκ 35 ἐκλεγομένων ἐξ αὐτῶν τῶν μελῶν αὐτοῦ κατὰ τριετίαν.

Ἄρθ. 9. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου γίνεται ἀνὰ πᾶσαν τριετίαν τὴν 15 ὀκτωβρίου ὁσαδήποτε μέλη ὦσι παρόντα, μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν δημοσιευομένην ἐν τρισὶ τοὐλάχιστον ρωμουνικαῖς ἐφημερίσιν.

Ἄρθρ. 10. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἅμα τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ διορίζει ἀμέσως ἐξ ἰδίων αὐτοῦ μελῶν ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τριῶν μελῶν πρὸς διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ Συλλόγου.

Ἡ διάρκεια τῆς λειτουργίας τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης συνδέεται μετὰ τῆς διαρκείας αὐτῆς ταύτης.

Ἄ. 11 Κανονισμὸς συνταχθεὶς παρὰ τοῦ συμβουλίου θέλει ὁρίσει τὰ δικαιώματα τοῦ συμβουλίου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρ. 12 Τὸ συμβούλιον θέλει συνεδριάζει ὁσάκις θέλει προσκαλεῖσθαι παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, τὴν δὲ 10 Ὀκτωβρίου καὶ 10 Μαΐου θὰ συνέρχεται ἄνευ οὐδεμιᾶς εἰδικῆς προσκλήσεως ὅπως ἀσχοληθῇ περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συλλόγου καὶ ἐξετάσῃ τὴν πορείαν τῶν ἐργασιῶν τούτων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῆς διευθυνούσης ἐπιτροπῆς.

Ἄρ. 13 Ἡ ἐπιτροπὴ συνέρχεται ὁσάκις ἡ ἀνάγκη τὸ ἐπιβάλλει, ἀλλ' ὑποχρεωτικῶς τὴν 30 ἑκάστου μηνός.

Ἄρ. 14 Τὴν 15 Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους θὰ συγκροτεῖται γενικὴ συνέλευσις πάντων τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἀγγελλομένη διὰ τῶν ρωμουνικῶν φύλλων. Ἡ συνέλευσις αὕτη λαμβάνει γνῶσιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ ἐκλέγει (ἀνὰ πᾶσαν τριετίαν) τὰ ἀντικαθιστῶντα τὰ ἐξ εὐλογοφανοῦς αἰτίας ἀποχωροῦντα ἢ καὶ ἄλλως ὑστερήσαντα εἰς τὰ καθήκοντα αὐτῶν μέλη.

Ἄρ. 15 Τὸ συμβούλιον δύναται νὰ συγκαλέσῃ γενικὴν συνέλευσιν καὶ ἐκτάκτως ἂν αἱ ἀνάγκαι τοῦ Συλλόγου ἐπιβάλλουσιν αὐτήν.

Ἄρ. 16 Τὰ κεφάλαια τῆς ἑταιρίας σύγκεινται ἀ. ἐκ τῶν εἰσφορῶν τῶν μελῶν· β'. ἐξ ἐπιχορηγήσεων, δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων.

Ἄρ. 17 Τὸ συμβούλιον ὁρίζει τὸν προϋπολογισμὸν ἑκάστου ἔτους ἀναλόγως τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ εἰς τὰς ἐργασίας. Τὸ συμβούλιον λαμβάνει παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐτησίαν ἔκθεσιν περιέχουσαν τὸν τρόπον τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν χορηγηθεισῶν αὐτῇ πιστώσεων της. Τοῦτο δὲ ὡσαύτως ὑποβάλλει τοιαύτην τῇ γενικῇ συνελεύσει.

Ἄρ. 18 Ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου ἐστὶ καὶ πρόεδρος τῆς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ συμβουλίου.

Ἄρ. 19 Ἅπαξ μόνον ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου καὶ τῆς διευθυνούσης ἐπιτροπῆς γενήσεται μὴ τηρουμένων τῶν ἀνωτέρω μνημονευθεισῶν προθεσμιῶν. Ὁμοίως καὶ ἡ ἡμέρα τῆς πρώτης γενικῆς συνελεύσεως ὁρισθήσεται παρὰ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

Ἄρ. 20 Ὁ παρὼν κανονισμὸς ὑποβληθεὶς παρὰ τοῦ συμβουλίου εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ εἰμὴ διὰ γενικῆς συνελεύσεως καὶ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει αἰτήσεως τοῦ συμβουλίου στηριζομένης ἐπὶ πεῖρας τριετοῦς λειτουργίας.

Σ. Π. Ἐλλείψει χώρου τὸ ζήτημα τοῦτο θέλομεν διαπραγματευθεῖ εἰς τὸ φύλλον τῆς αὔριον.

ΤΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΜΑ

Πολλῆς καὶ ποικίλας λεπτομερείας διαβιβάζει σήμερον ὁ τηλέγραφος ἐκ Παρισίων περὶ τῶν ἐνεργηθεισῶν καταδιώξεων διὰ τὰς ἀνακαλυφθείσας καταχρήσεις ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς ἑταιρίας Παναμᾶ.

Αἰτήσεις πρὸς καταδίωξιν κατετέθησαν σήμερον ἐν τοῖς γραφείοις Βουλῆς καὶ Γερουσίας ἐναντίον 5 βουλευτῶν,

τῶν κ. κ. Ρουβιὲ, Ἰουλίου Ρὸ, Ἐμμανουὴλ Ἀρὲν, Ἀντωνὲν Προὺστ καὶ Διγκεδὲ λὰ Φοκονερῆ καὶ 5 γερουσιαστῶν τῶν κ.κ. Λέον Ρενὼλ, Ἀλμπὲρ Γκρεβῦ, Μπεράλ, Τεβένε καὶ Δεβές. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν νομοθετικῶν σωμάτων πρὸς ἐξέτασιν τῆς αἰτήσεως, ἀμέσως δ' αὕτη συνελθοῦσα ὑπέβαλεν ἔκθεσιν. Τὰ γραφεῖα τῶν Βουλῶν διάκεινται εὐνοϊκῶς πρὸς τὰς καταδιώξεις.

Ὁ κ. Ρουβιὲ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ προβῇ εἰς ἀποκαλύψεις, οἱαιδήποτε καὶ ἂν ὦσιν αἱ ἐξ αὐτῶν συνέπειαι. Κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Ρουβιὲ εἶπεν ὅτι θὰ ἀποκαλύψῃ τὰ μυστικὰ, ἅτινα ἕκαστος ὑπουργὸς ἐν παρομοίαις περιστάσεσι τηρεῖ. Κατόπιν ἐγείρεται συζήτησις παρὰ τοῦ κ. Δερουλὲδ, ἐξ ἧς ἀναστατοῦται ἡ βουλὴ, τοῦ κ. Δερουλὲδ προσβαλλόντος δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ διάφορα μέλη αὐτῆς. Ἐν τῇ ῥύμῃ τῆς συζητήσεως ἀναμιγνύεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Βουλαντζὲ, ἀλλ' ἰδίως μέγας λόγος γίνεται περὶ καταδιώξεως τοῦ κ. Χὲρζ δωροδοκήσαντος διαφόρους ἐφημερίδας ὑπὲρ τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἐπὶ τέλους ὁ κ, Βουρζουᾶ ὑπουργὸς ἱκανοποιεῖ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν κκ. Δερουλὲδ καὶ Μιλβοὰ, λέγων ὅτι θὰ ἐγκαλέσῃ τὸν κ. Χὲρζ πρὸ τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Καὶ οὕτω τὸ ἐπεισόδιον λήγει

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

ΜΕΤΕΩΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Μετεωρολογικὸν δελτίον τῆς 9 δεκεμβρίου 1892. Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ οἴκου Menu et Cie, διοπτροποιῶν ἐν τῇ ὁδῷ Νίκης ἀριθ. 88.

Μεσονύκτιον	−2
7 ὥρα τῆς πρωΐας	−0
Μεσημβρία	+5
Βαρομετρικὸν ὕψος	763.

Ὁ καιρὸς εὐδιος.

Τὸ γαμήλιον δῶρον

Τὸ μέχρι τοῦδε πρὸς κατασκευὴν γαμηλίου δώρου προσενεχθησομένου τῇ μνηστῇ τοῦ διαδόχου πριγκιπίσσῃ Μαρίᾳ συλλεγὲν ποσὸν ἔφθασεν εἰς 180 χιλιάδας φράγκα. Πιστεύεται ὅτι αἱ προσφοραὶ θὰ ἀνέλθωσιν εἰς 240,000. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου αἱ μὲν 200,000 θέλουσι διατεθῆ εἰς τὸν εὐεργετικὸν σκοπὸν, ὃν διετύπωσεν ἡ πριγκίπισσα, τὸ δὲ ὑπόλοιπον θὰ χρησιμεύσῃ εἰς πληρωμὴν τοῦ κατασκευασθέντος δι' αὐτὴν δώρου.

Ἐμπορικαὶ συμβάσεις

Μετά τινας ἡμέρας ὑπογράφεται ὑπὸ τῆς ρωμουνικῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς αὐστροουγγρικῆς κυβερνήσεως ἀφ' ἑτέρου σύμβασις πρὸς προστασίαν τῶν σημάτων ἐργοστασίων.

— Σήμερον ἐπανέκαμψεν ἐκ Βερολίνου ὁ κ. Παπινίου ὅστις ὡς γνωστὸν εἶχεν ἀποσταλῆ εἰς Βερολῖνον ἵνα συνεργασθῇ μετὰ τοῦ αὐτόσε ρωμούνου πρέσβεως πρὸς συνομολόγησιν ἐμπορικῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Γερμανίας.

Ὑπόθεσις Ζάππα

Χθὲς ἐξεδικάσθη ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου Ἰαλομίτζης ἡ δίκη ἣν ἐκίνησεν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐναντίον τῶν κληρονόμων τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις διεκδικεῖ τὴν περιουσίαν τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα.

Αἱ καθάρσεις

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐν τῇ χθεσινῇ αὐτοῦ συνεδριάσει ἀπεφάσισεν ἀναφορικῶς τῶν καθάρσεων τὰ ἑπόμενα. Ἡ ἐν Βερτσιορόβᾳ κάθαρσις ἔσται τοῦ λοιποῦ 24 ὡρῶν. Ἡ ἐν Σουλινᾷ δύο ἡμερῶν καὶ ἡ ἐν Σεβερίνῳ 4 ἡμερῶν. Αἱ ἰατρικαὶ ἐπισκέψεις ἐν Μαρμόρνιτζα, Βουρδουζένι καὶ Πρεδεὰλ καταργοῦνται. Ὁμοίως ἀνοίγονται ὁλοι οἱ μεθοριακοὶ πρὸς τὴν Βουκοβίναν καὶ Τρανσυλβανίαν σταθμοί. Ἐν Οὐγγένι καὶ Τσατὰλ Ἰσμαὴλ αἱ καθάρσεις μένουσιν οἷαι καὶ πρότερον.

Πανεπιστήμιον Ἰασίου

Πρὸς τεχνικὴν μελέτην τοῦ ἀνεγερθησομένου ἐν Ἰασίῳ Πανεπιστημίου τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐπεφόρτισε τὸν ἀρχιτέκτονα κ. Βλὰν νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐπισκεφθῇ διάφορα Πανεπιστήμια. Τὸ πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἐν Ἰασίῳ πανεπιστημίου ψηφισθὲν ποσὸν ἐθεωρήθη ἤδη ἀνεπαρκὲς, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας θέλει ζητήσει παρὰ τῶν Βουλῶν πίστωσιν ἔτι 1,200,000 φράγκων.

Ἀνακάλυψις κλεπτῶν

Ὁ ἐν Γαλαζίῳ ἀστυνόμος ταγματάρχης Τσούρεα συνέλαβε, λέγει ἡ ὁμώνυμος ἐφημερὶς τῆς πόλεως ταύτης, ἐπιδέξιόν τινα λωποδύτην καλούμενον Ἔρμαν, ὃν κατέπεισε νὰ τῷ ἀποκαλύψῃ καὶ τοὺς λοιποὺς αὐτοῦ συμμορίτας. Παρά τινι τούτων καλουμένῳ Χέρσκοβιτς κατεσχέθη σάκκος περιέχων κοχλιάρια, ὡρολόγια, καρφίδας, δακτυλίδια καὶ ἄλλα πολλὰ πολύτιμα ἀντικείμενα. Παρ' ἑτέρῳ τινὶ καλουμένῳ Φετὲρ ἐκ Βραΐλας ἀνεκαλύφθησαν ἕτερα ἀντικείμενα ἀξίας περίπου 20,000 φράγκων. Μεταξὺ τούτων εὑρηται καὶ ἐπίχρυσον ἀργυροῦν κύπελλον φέρον ἐν σλαυϊκῇ γλώσσῃ τὴν ἐπιγραφήν: «Ἡμεῖς Κάρολος βασιλεὺς τῆς Σουηδίας δωρούμεθα εἰς ἔνδειξιν φιλίας τὸ κύπελλον τοῦτο τῷ κ. Βασιλείῳ Μπογδανώφ.

Μονομαχία

Χθὲς ἕνεκεν ἀνταλλαγῆς λέξεων τινων μεταξὺ τῶν βουλευτῶν Β. Βλαδογιάνου καὶ Ν. Τσερκὲς ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου ὁ κ. Βλαδογιάνος ἔπεμψεν εἰς τὸν κ. Τσερκὲς τοὺς μάρτυρας αὐτοῦ. κατόπιν δὲ ἐπῆλθε μονομαχία περὶ τὴν 5 ὥραν ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ. Ἀντηλλάγησαν δύο σφαῖραι διὰ πιστολίου ἄνευ ἀποτελέσματος.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΗΜΕΡΑ

Ἐκλογὴ ἐπισκόπου

Χθὲς ἡ πολιτικὴ ἐσχόλαζεν ἐν τῇ ρωμουνικῇ βουλῇ. Τὰ μέλη τῶν νομοθετικῶν σωμάτων συνῆλθον μετὰ τῶν τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ βουλευτηρίου ὅπως προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν ἐπισκόπου διὰ τὴν χηρεύουσαν θέσιν Ρώμαν. Οἱ μὴ ἀνήκοντες εἰς τὴν αὐτοκέφαλον ὀρθόδοξον ρωμουνικὴν ἐκκλησίαν βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ ἀπεκλείσθησαν τῆς ἐκλογῆς. Πρὸ τῆς ψηφοφορίας ἐτελέσθη δοξολογία ἐν τῇ Μητροπόλει. Ἡ ἐκλογὴ ἦν ὀλίγον ζωηρά. Δύο ὑποψήφιοι εὑρίσκοντο ἐκτεθειμένοι καὶ ἂν συνέβαινε μετάστασις 15 ψήφων θὰ ἐπήρχετο ἰσοψηφία. Τέλος ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως Ἰνοκέντιος Πλοεστεάνος ἐξελέγη ἐπίσκοπος Ρώμαν διὰ 112 ψήφων κατὰ 81 δοθεισῶν εἰς τὴν Α. Α. Διονύσιον Κλημέσκου Κραϊοβεάνου.

— Σήμερον ἡ ἱερὰ σύνοδος συνέρχεται εἰς ἔκτακτον συνέλευσιν ὅπως ἐκλέξῃ ἀρχιερέα εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἰνοκεντίου Πλοεστεάνου ἐκλεγέντος ἐπισκόπου Ρώμαν.

ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΝ ΛΕΙΟΒΑ

Μετ' ἐθνικῆς ὑπερηφανείας ἀναφέρομεν, ὅτι ὁ παρ' ἡμῖν ἐπὶ φιλογενέσιν αἰσθήμασι διακρινόμενος ὁμογενὴς Κωνσταντῖνος Α. Μαραθέας συνέστησε τὸ πρῶτον ἤδη ἐν Βασσαραβίᾳ ἐργοστάσιον ξυλείας. Καθ' ἃς δ' ἔχομεν πληροφορίας ἡ δαπάνη ὑπερέβη τὰ 800 χιλ. φρ. Ἀμιλλᾶται δὲ τὸ ἔργον τοῦτο πρὸς τὸ ἐν Στουτγάρδῃ μέγα ἐργοστάσιον τοῦ κ. Kuhn. Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, ἐπέτειον ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου, καθ' ἣν ἐπίσημον ἄγει ἡ οἰκογένεια Μαραθέα πανήγυριν ἐγένοντο μετ' ἐπιβαλλομένης μεγαλοπρεπείας τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐργοστασίου. Ἄπειρον πλῆθος συνέρρευσεν, ἐν οἷς καὶ αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ, αἵτινες ἔσπευσαν τηλεγραφικῶς νὰ ἐκδηλώσωσι τὰς πρὸς τὸν κ. Μαραθέα εὐχαριστίας δι' ἃς ἀπεκομίσαντο ἀρίστας αὐτῶν ἐντυπώσεις. Συμμεριζόμενοι καὶ ἡμεῖς τῆς ἐθνικῆς χαρᾶς τῶν ἐν Λειόβᾳ ὁμογενῶν ἐπευχόμεθα τῷ μὲν ἀξιοτίμῳ κ. Μαραθέᾳ ἵνα τὸ ἔργον αὐτοῦ στεφθῇ δι' ἀρίστης ἐπιτυχίας, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ, ἵνα ἐπάξια γένωνται τῆς ἀπομιμήσεως τοιούτων μεγαλεπηβόλων ἔργων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Προσεχῶς ἐκδίδεται:
ΝΑΥΑΡΧΟΥ
ΖΟΥΡΙΕΝ ΔΕ ΛΑ ΓΚΡΑΒΙΕΡ
Μέλους τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας καὶ τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν

ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΟΥ ΥΠΕΡ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΜΕΛΑΝΟΣ
ΚΥΡΙΩΣ
ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ
Μετάφρασις
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. ΡΑΔΟΥ
ἧς προτάσσεται μελέτη αὐτοῦ περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ζουριὲν δὲ λὰ Γκραβιὲρ καὶ τῆς σημασίας τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ
ΤΩ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΔΙ ΓΕΩΡΓΙΩ
Πλωτάρχῃ τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ

ΕΙΣ 6,000 ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
Ἔκδοσις πολυτελὴς

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ δι' ἣν ἢ πλειότερα ἀντίτυπα δύνανται νὰ ἀποταθῶσιν εἴτε εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Πατρίδος», εἴτε εἰς τοὺς κατὰ τόπους πράκτορας αὐτῆς. Ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Νέας Ἐφημερίδος» παρὰ τῷ κ. Σ. Ν. Ράδῳ.

Οἱ λαμβάνοντες ἀγγελίας παρακαλοῦνται νὰ ἐπισπεύσωσι μετὰ τὴν ἐγγραφὴν τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν, ὅπως καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐν καιρῷ ἀποστολὴ τῶν ἀντιτύπων τοῖς κκ. συνδρομηταῖς.

Ἡ Γυμναστικὴ κατ' οἶκον
Ἐν τῷ δωματίῳ καὶ ἐν τῷ κήπῳ· δι' ὑγιεῖς καὶ δι' ἀσθενεῖς· δι' ἀμφότερα τὰ φῦλα καὶ δι' ὅλας τὰς ἡλικίας.

Ὡραῖον καὶ ὠφελιμώτατον ἀνέλαβεν ὁ ἐν Ἀθήναις κ. Βασίλειος Στήνης καταγίνας ἀπό τινος χρόνου εἰς ἔκδοσιν καὶ ἐξελλήνισιν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ κοινοτάτης χρήσεως ἔργου, πλην παντελῶς παρ' ἡμῖν ἀγνοουμένου τῆς

Γυμναστικῆς κατ' οἶκον.

„Mens sana in corpore sano."
„Νοῦς ὑγιὴς ἐν σώματι ὑγιεῖ."

Ὑπὸ τὰς κοινωνικὰς τῆς ἐποχῆς μας συνθήκας, καθ' ἃς αἱ μὲν διανοητικαὶ τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεις εἰς τοσαύτην ἐξαναγκαστικὴν δρᾶσιν, αἱ δὲ σωματικαὶ ἢ ἐγκαταλείπονται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀδρανεῖς, ἢ πλημμελῶς ἐξασκοῦνται, καθίσταται ἀναπόδραστος. εἰς πάντα, ἡ ἀνάγκη τῶν κοινωνικῶν καὶ μεθοδικῶν τῆς γυμναστικῆς ἀσκήσεων, αἵτινες, ἐπανορθοῦσαι τὰς φυσικὰς καὶ πνευματικὰς ζημίας τῆς καθεστηκυίας ζωῆς ἢ τῆς μονομεροῦς καὶ ἐλαττωματικῆς, ἐν ταῖς καθ' ἡμέραν ἀσχολίαις, κοπώσεως τῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου, ἀποκαθιστῶσι πλήρη τὴν ἁρμονίαν πασῶν τῶν δυνάμεων αὐτοῦ, Ἀρχῆς καὶ Ὅρου πάσης εὐεξίας καὶ ὑγιοῦς πνευματικῆς ἐνεργείας.

Ἡ Γυμναστικὴ κατ' οἶκον πληροῖ οὐσιωδεστάτην ἔλλειψιν καὶ ὡς τοιαύτην συνιστῶμεν τοῖς πᾶσιν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται καὶ παρ' ἡμῖν ἐν τοῖς γραφείοις τῆς «Πατρίδος».

ΕΡΓΑ
Ἀναστασίου Σ. Βυζαντίου.

Πολλαχόθεν ἐξεδηλώθη ἡ γνώμη ὅτι δὲν πρέπει νὰ συναποθάνωσι μετὰ τοῦ **Ἀναστασίου Σ. Βυζαντίου** κατεσπαρμένα ἐν ἐφημερίσι καὶ τὰ προϊόντα τοῦ καλάμου του, ὧν πολλὰ μὲν ἔχουσι φιλολογικὴν, ἕνια δὲ, καὶ ἰδίως αἱ ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταποκρίσεις κατὰ τὰ ἔτη 1875—1878, καὶ ἱστορικὴν ἀξίαν διαρκεστέραν. Πρὸς τὰς παρορμήσεις ταύτας συμμορφουμένη ἡ σύνταξις τῆς «Ν. Ἡμέρας» ἀπεφάσισε νὰ συλλέξῃ καὶ συναρμολογήσῃ δι' εἰσαγωγικῆς μελέτης τὰ κυριώτερα ἔργα τοῦ ἀρχαίου καὶ ἐπιφανεστάτου αὐτῆς συνεργάτου, ἄρθρα πολιτικὰ, πραγματείας φιλολογικὰς, λόγους, νεκρολογίας, ὁδοιπορικὰς ἐντυπώσεις.

Ἡ συλλογὴ θ' ἀποτελέσῃ ὀγκώδη τόμον, οὗ ἡ τιμὴ ὡρίσθη εἰς φράγκα δέκα.

Συνιστῶμεν θερμῶς τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἐν λόγῳ τόμου. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῇ συντάξει τῆς τεργεσταίας συναδέλφου «Ν. Ἡμέρα» καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις γραφείοις

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁ σκύλλος τοῦ Ζαχαράτου

Πρὸ καιροῦ ἐν τῷ καφενείῳ τοῦ Ζαχαράτου διακρίνεται περίεργος θαμών, μαλλιαρὸς σκύλλος ἀνήκων εἰς τὸν πρόεδρον Γορτύνιον. Ὁ σκύλλος οὗτος εἶναι ἐκ τῶν νοημονεστέρων τετραπόδων, πολλὰ δὲ δίποδα τοῦ καφενείου θὰ ἐζήλευον τὸν νοῦν του. Διημερεύει εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ Ζαχαράτου, ἐπισκέπτεται πάντας τοὺς καθημένους πέριξ τῶν μικρῶν τραπεζίων, τοὺς θωπεύει καὶ ὅταν αἰσθανθῇ ἀνάγκην νὰ φάγῃ τι, δι' ἐλαφροῦ κτυπήματος εἰς τὸν πόδα εἰδοποιεῖ τοὺς θαμῶνας, ὅτι ἔχει ἀνάγκην νὰ φάγῃ καμμίαν κουλοῦραν. Οἱ θαμῶνες τοῦ καφενείου γνωρίζουσι τοῦτο καὶ τῷ δίδουσι μίαν πεντάραν, ἣν λαμβάνων εἰς τοὺς ὀδόντας μεταβαίνει εἰς τὸ τεζιάχι, οἱ δὲ ὑπηρέται τοῦ δίδουν μπριός. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ κύριός του συνηθέστατα τοῦ παίρνει τὰ πεντάλεπτα, ὁ σκύλλος προφυλάττει, ὅτε ὁ πρόεδρος εἶναι ἀπησχολημένος εἰς τὸ σκάκι, λαμβάνει κρυφὰ τὰ πεντάλεπτα καὶ περιπατῶν ἀδιαφόρως ἀγοράζει τὴν κουλοῦράν του. Τὴν ἑσπέραν μεταβαίνει εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Συναντήσεως» καὶ ἐκεῖ γευματίζει, περὶ δὲ τὴν 4 μ. μ. πάντοτε κάμνει τὸν περίπατόν του εἰς τὸ πάρκον τῶν Ὀλυμπίων. Ὁ σκύλλος οὗτος ἐγένετο πλέον διακεκριμένη προσωπικότης ἐν τῷ καφενείῳ· ὅλοι δὲ οἱ θαμῶνες ἐπιμένουν ὅτι πρέπει νὰ χειραφετηθῇ, ἵνα μοὶ διαμοιράζῃ τὰς εἰσπράξεις του μὲ τὸν κύριόν του.

Ὁ σκύλλος οὗτος μᾶς ἐνθυμίζει τὸν περίφημον σκύλλον τῆς Κερκύρας, ὅστις κατῴκει εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ «Ἁγίου Γεωργίου». Ἱππότης ἀληθὴς καὶ ἄλλων μάλιστα χρόνων, ὑπηρησπίζετο ὅλους τοὺς ἀδυνάτους συναδέλφους του, δὲν τοὺς ἄφινε νὰ τρώγουν τὴς φόλαις τῆς ἀστυνομίας, ἔκαμεν εἰς διαφόρους οἰκίας ἐπισκέψεις, τακτικῶς περιεπάτει εἰς τὴν Ταρίτσαν καὶ ἐπὶ ἔτη ἦτο γνωστότερος αὐτὸς ἀπὸ πολλοὺς πολιτευομένους τῆς νήσου ταύτης. Ὁ δυστυχὴς ὅμως εὗρε τραγικὸν θάνατον, διότι ὑπερασπιζόμενος ἕνα μαλλιαρὸ σκυλλάκι, ἐφόνευσεν ἕτερον μέγαν σκύλλον, ὁ κύριος τοῦ ὁποίου ἀπανθρώπως τὸν ἐβασάνισε καὶ τὸν ἐβολοφόνησε κατόπιν. Ἡ Κέρκυρα ὅλη ἀνεστατώθη καὶ ἐγένετο τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας, ὁ δὲ φονεὺς τοῦ δυστυχοῦς ζώου διέτρεξε κίνδυνον.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
(ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»)

Βερολῖνον, 8/20 — Ὁ «Ταχυδρόμος» ἀναγγέλλει ὅτι αἱ μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Γερμανίας ἐμπορικαὶ διαπραγματεύσεις ἐπιδιώκονται δραστηρίως.

Παρίσιοι, 8/20. — Διενεμήθη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον δι' οὗ ἐγκρίνεται ἡ ἐμπορικὴ καὶ ναυτιλιακὴ σύμβασις, ἥτις ὑπεγράφη τὴν 30 ἰουνίου μεταξὺ Γαλλίας καὶ Μαυροβουνίου καὶ δι' ἧς ἀμφότερα τὰ μέρη παραχωροῦσι τὸν ὅρον τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου ἔθνους.

Ἀθῆναι, 8/20. — Ἡ κυβέρνησις κατέθηκεν ἐν τῇ Βουλῇ νομοσχέδιον περὶ τῆς ἐπ' ἀόριστον παρατάσεως τῆς μετὰ τῆς Γαλλίας ἐμπορικῆς συμβάσεως.

Σόφια, 8/20.— Ἀγγέλλεται ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Σοβράνιε κ. Σλάβκοφ διορισθήσεται ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀντὶ τοῦ κ. Σαλαβατσὲφ μένοντος ὁριστικῶς ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν.

Παρίσιοι, 8/20.— Ὁ κ. Μιλβοὰ ὑπερασπιζόμενος τὴν μνήμην τοῦ Βουλανζὲ ἐπιτίθεται σφοδρῶς κατὰ τοῦ Κλεμανσὼ, ὃν κατηγορεῖ ὡς λαβόντα πολλὰ ἑκατομμύρια ἴσως διότι συνεβούλευσε τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς Αἰγύπτου καὶ ὅτι ὁ κ. Χὲρζ εἶναι συνένοχός του. Οἱ κ. κ. Δερουλὲδ καὶ Μιλβοὰ ἔπεμψαν τοὺς μάρτυρας των εἰς τὸν κ. Κλεμανσώ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Τοῖς Ρωμούνοις τῶν Καρπαθίων

Οἱ ἐν Παρισίοις ρωμοῦνοι σπουδασταὶ ἔπεμψαν μακρὸν καὶ λίαν ἐνθουσιώδης συγχαρητήριον προσφώνησιν εἰς τὸν δόκτορα Λουκάτσιου. Ἡ προσφώνησις φέρει ὑπογραφὰς πολλῶν σπουδαστῶν.

Ἐνεχυροδανειστηρίων

Ἐπερατώθη καὶ προσεχῶς ὑποβάλλεται εἰς τὴν συζήτησιν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων τὸ περὶ ἱδρύσεως ἐνεχυροδανειστηρίου νομοσχέδιον.

Ὁ ἐνταῦθα πρέσβυς τῆς Ὁλλανδίας μετ' ἄλλων πολλῶν κεφαλαιούχων προέτεινεν εἰς τὸν κ. Γερμάνην ὅπως λάβῃ εἰς ἐργολαβίαν ἐπὶ 30 ἔτη τὰ ἐνεχυροδανειστήρια καὶ δανείζῃ ἀντὶ 11 0/0 οἱονδήποτε ποσὸν ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἀντικειμένων ἀξίας.

Ο ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΜΕΝΔΩΝΙΔΗΣ

Δέχεται ἐπισκέψεις καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 8ης μ. μ.

Ἐγκατεστάθη
ἐν τῇ ὁδῷ Sfinţilor ἀριθ. 8.
Εἴσοδος
Ὁδὸς Basarabilor ἀριθ. 11.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΟΛΥΚΡΟΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΜΕΤΡΙΑΣ

Λαυρεντία ἔκδοσις «Ἀκροπόλεως» πολυτελὴς μετὰ πολλῶν ὁλοσελίδων εὐρωπαϊκῶν εἰκόνων. Σελ. 1432, σχῆμα μέγα φρ. 7.

Ἄθλοι τοῦ Βίκτωρος Οὐγγὼ, μετάφρασις Ι. Ἰσιδωρίδου Σκυλίσση, ἔκδοσις ἕκτη καλλιτεχνικὴ 1892. Εἰκόνες ὁλοσέλιδοι λαμπραὶ 160, τόμοι 5. Σελ. 1203 σχῆμα μέγα φρ. 8.

Ἡ Αὐτοῦ Ὑψηλότης ὁ Ἔρως Ξαβιὲ Δὲ Μοντεπὲν, τόμ. 7, φρ. 7.

Ὁ ἰατρὸς τῶν Τρελλῶν Ξαβιὲ Δὲ Μοντεπὲν, τόμ. 6, φρ. 6.

Αἱ Τραγῳδίαι τῶν Παρισίων Ξαβιὲ Δὲ Μοντεπὲν, τόμ. 8, φρ. 6 1/2.

Ἡ Κόρη τῆς Μαργαρίτας Ξαβιὲ Δὲ Μοντεπὲν, τόμ. 6 φρ. 6.

Περιπλανώμενος Ἰουδαῖος Εὐγενίου Σύη, τόμ. 10, μετάφρασις Ν. Δραγούμη, σελ. 2000 **ἀντὶ μόνον φρ. 3 1/2.**

Ἡ μνηστὴ τῶν ἑκατομμυρίων συνέχεια τοῦ «Κόμητος Μόντε Χρήστου» ὑπὸ Α. Δουμᾶ, τόμ. 3 φρ. 5.

Ἐν τῇ δ' σελίδι σήμερον δημοσιεύομεν ἐκλεκτὴν συλλογὴν διαφόρων μυθιστορημάτων μας.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Π. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
εἰς Γαλάζιον

IULIUS LOEFFLER
Μηχανικὸς κατασκευαστὴς Μύλων
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ *Strada Dómnei 14*
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐργοστασίου τῶν μηχανῶν
GANZ et Co. ἐν Buda-Pesta

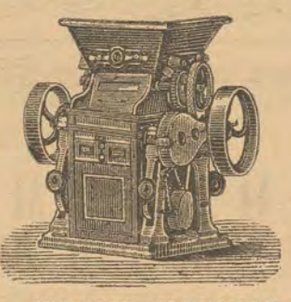

Τεχνικὰν γραφεῖον διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐγκατάστασιν.

Διάφοροι μηχαναί, Ἀνελκτῆρια *(turbines)* Κύλινδροι *(valturi)* γνήσιοι *Ganz*

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ἀντικειμένων ἐκμεταλλεύσεως διὰ μύλους καὶ πρίονας

ΓΝΗΣΙΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ
Dufour et Comp. (Thal)

Ἐγκατάστασις ἠλεκτρικοῦ φωτὸς

ΤΙΜΑΙ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΟΙ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 8 Δεκεμβρίου 1892

ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	Αγοραί	Πωλητ.
Renta perpetuă 5 o/o	99.3)4	100.—
» amortis. 5 o)o	97.3)8	97.1)8
» » 4 o/o	83 3/8	83.5/8
Conversiunea rurală 6 o)o	100 1)2	101.1/4
Oblig. caseĭ Pensiunilor	271.—	278.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucurescĭ 5% —1883	89.3/4	90.1/4
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	89.5/8	90.—
Scris. Func. Rurale 5%	97.1)4	97.1/2
» » Urbane 5 »	90.3/4	91.—
» » » 6 »	102.—	102 1/4
» » » 7 »	104.—	104.1)4
» » » Iași 5 o/o	82.1/2	82.3/4
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Națională	1662.—	1655.
Dacia-Rumania	412.—	408
Națională	417.—	414
Societ. de Reasigurare.	190.—	195.
» » Constr. şi I. publ	130.—	132.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τριμηνον	25.12.1/2	25.15.1)2
» ὄψεως	25.27.1/2	25.30.—
Παρισίων τρίμηνον	99.95	10.04
» ὄψεως	100.50	100.60
Βερολίνου τριμηνον.	123 30	123.35
» ὄψεως	124.20	124.25
Βελγίου τριμηνον	99.85	99.85
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης ὄψεως	2.10.—	2.11 1/4
» τρίμηνον	2.05.—	2.09.—
» εικοσάφραγκον.	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τριμηνον.	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.1)2	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική.	22.80	23.
Εἰκοσόφραγκον Γαλλίας.	20.09	20.10
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 8 Δεκεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	105.45
» » 3 o/o	98.90
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	—.—
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	340.—
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	90.62
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	500.—
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.	597.81
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.27
» Βελγίου.	99.5 32
» Βιέννης	207.12

Διάθεσις Χρηματ. χαλαρά.

ΒΙΕΝΝΗ 8 Δεκεμβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.575
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	315.80
Ρούβλια χάρτινα	119 75
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.50
» Παρισίων	47 85

Διάθεσις Χρηματ. ἤρεμος.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 8 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	102.—
» » 5 o/o.	96.90
» » 4 o/o.	82.10
Ρούβλια χάρτινα	203 25
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	95.80
Συνάλλαγμα Βελγίου.	80.65
» Παρισίων	80.60
» Βιέννης.	168.45

Διάθεσις Χρηματ. ἀσθενής.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 8 Δενεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	97.5)16
Μετοχαὶ *Bangne de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.32
» Ἀμστελοδάμου	12.63

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 8 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	96 95
» » 4 o/o.	81.80

I. SALTER

Ἀριθ. 90, Ὁδὸς Lipscanĭ, Βουκουρέστιον, Ἀριθ. 90.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ ΚΑΙ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΩΝ

τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γερμανίας.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ** ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν **6**.

Τιμαὶ συγκατάβατικαὶ — Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικά, Ρουμανικὰ Γαλλικά, Γερμανικά, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφῆν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαριθμου ἐν Ἑλλάζιῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυρίου TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoĭ) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΗ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

Πρὸς 3 φράγκα ἕκαστον ἔργον.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀξιότιμοι φιλαναγνῶσται ἀποτανθήτωσαν πρὸς τὸν κ. **Π. Χριστοδούλου εἰς Γαλάζιον**, οἱ εἰς Βουκουρέστιον τοιοῦτοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «**Πατρίδος**,» ὅπου πρὸς εὐκολίαν εὑρίσκονται ἐκ τῶν ὁμοίων βιβλίων ἀντίτυπα.

Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων, Βίκτωρος Οὐγκὼ, εἰς τόμους 2.

Ἡ Μνηστὴ τοῦ Λαμερμουρ, Βάλτερ Σκὼττ, μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

Οἱ Βασιλεῖς ἐν τῇ ἐξορίᾳ, Ἀλφόνσου Δωδὲ, μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Εὐρ. Σεκιάρη.

Ὀλβία, ἠθικὸν διήγημα, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Μαρίας Σ. Νικολαΐδου.

Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια, ὑπὸ M. Perrin.

Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλεβάρτου, ὑπὸ Pierre Zaccone, Τόμ. 2.

Τὰ δράματα τοῦ βίου. Μικρὰ Μήτηρ, ὑπὸ Ἀμιλίου Ρισεβουργ.

Βαλεντίνη, Μυθιστορία Γεωργίας Σὰνδ, μετάφρασις Ἀγγέλου Βλάχου.

Δὸν Κιχώτης ὁ Μαγκήσιος, Gustave Doré, μετάφρασις Ι. Ἰσιδωρίδου Σκυλίσση. Ἔκδοσις Τεργέστης μετὰ 13 εἰκονογραφιῶν.

Οἱ ἐρυθροὶ προσωπιδοφόροι, Ponson du Terrail.

Τὸ Φρούριον τοῦ Καρρόου μετὰ τῆς συνεχείας του **Τὸ ἄνθος τῆς Ἀλόης**, μυθιστόρημα Ι. Φ. Σμὶθ, Τόμ. 2.

Τὸ τέκνον τοῦ ἐραστοῦ μετὰ τῆς συνεχείας του **Ἡ ἄνυμφος Μήτηρ**, A. Matthey (Arthur Arnould), Τόμ. 2.

Ὁ ἀδικηθεὶς Ρογῆρος, Jules Mary, Τόμ. 2.

Ἡ λήσταρχος γυνὴ, Jules Boulabert.

Ἡ μυστηριώδης γυνὴ, Jules Mary, ἔκδοσις «Ἀμαλθείας» Σμύρνης.

Ἡ Διδασκάλισσα, Εὐγενίου Σύη.

Σαμουὴλ Βρὼλ καὶ Συντροφία, ἐκ τῆς ἐκλεκτῆς βιβλιοθήκης Victor Cherbuliez, Τόμοι 4.

Τὰ Ἀπόκρυφα τῶν ἀρχαίων Παρισίων, Τομοι 5.

Βοκακκίου ἡ Δεκαήμερος, ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ, Τόμοι 5.

Σέργιος Πανένης, σύγγραμμα βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Γεωργίου Ὠνέ. Ἐκ τῶν ἀγώνων τοῦ βίου.

Ὁ πλοίαρχος Καλόβολος, Παύλου Σωνιὲρ, Τομοι 2.

Ἡ Μάρτυς Ἀλφόνσου Δ' Ἐνερὺ, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι ἐν τῇ «Κωνσταντινουπόλει».

Ἐλπινίκη. Ἤθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία, Ἐπαμ. Κυριακίδου, δημοσιευθεῖσα ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου».

Ἡ ἐκδίκησις τοῦ Κλωδίονος, A. Matthey, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου».

Ἰωάννης ὁ ἄνευ ἐπιθέτου, A. Matthey, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου», Τόμοι 2.

Ὁ Φρικτὸς Ὅρκος, Φορτουνὲ Βουασκοβέυ, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς «Κωνσταντινουπόλεως».

Τυπογραφεῖον «ΠΑΡΙΔΟΣ» Calea Moşilor Ἀριθ. 11 Vis-a-vis de l'Hotel Londra.